

بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد

له ریځه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه

به‌رگی شه‌شه‌م

محهمهد عه‌لی قه‌ره‌داغی

ئه‌ندامی کارای کۆپی زانیاری کوردستان

بووراندنه و دی میژووی زانیانی کورد

له ږیگی دهستخه ته کانیانه وه

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنیبیری

*

خاوه‌نی نیمتیاز: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسه‌ر: به‌درا‌ن شه‌همه‌د هه‌بی‌ب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد

له ریگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه

به‌رگی شه‌شه‌م

محهم‌هد عه‌لی قه‌ره‌داغی

ئه‌ندامی کۆری زانیاری کوردستان

کتیب: بوژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد له ڕێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه - به‌رگی شه‌شم
دانانی: محهم‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی
بلا‌وکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۳۱۶
ده‌ره‌ینانی هونه‌ری ناوه‌وه و به‌رگ: ئاراس نه‌که‌رم
پیت لێدان: نسار عه‌بدوللا
سه‌ره‌رشتیی چاپ: ئاو‌ره‌حمانی حاجی مه‌حمود
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر- ۲۰۰۴
له کتیب‌خانه‌ی به‌رپوه‌ه‌رایه‌تیی گشتیی ڕۆشنییری و هونه‌ر له هه‌ولێر ژماره (۳۱۶) ی سالی
۲۰۰۴ ی دراوه‌تی

پیشه‌کی

هوجره و مەدرسه:

لەم بەرگەیشدا، بە یارمەتیی خودا، وەک بەرگەکانی پیشوو، سەرێک لە هوجره و مەدرسەکانی کوردستان دەدەینەوه و، ناوی ئەو مەدرسەنە تۆمار دەکەین کە لە بەرگەکانی پیشوودا ناویان نەهاتوو و، پێشتر پەیمان پێ نەبردوون و دەستمان پێیان نەگەشتبوو.

بەلام دەبێ بەسەر ئەویدا نەڕۆین کە لەم ماوەدا پاش گۆڕانی بارودۆخی ولات و گۆڕ بەگۆڕبوونی رژیمی دیکتاتۆری، گۆڕانێک بەسەر کەشوەهەوای نووسینیشدا هات کە سووچیکێ ئەم پرۆژەی منیشی گرتهوه.

پیش ئەم گۆڕانکاریانە ناوی (کەرکووک) لە شتە (بقە)کان بوو و، ناوھێنانی لەرووی کوردایەتیی شار و ناوچەکەوێ مایە ئەو بوو سەری ئەو کەسە تێدا بچیت کە شتی وا بەدەست و قەڵەمیدا بێت. منیش لەبەر ئەو ترس و چارەنووسەدا هەرچەند ناوی کەرکووکم لە سەرچاوەکاندا دیبیت و، ناوی مەدرسەکانی شاری کەرکووک و مامۆستاکانیم بەسەردا تێپەری بێت، چاوم نووقاندوو و -بەناچاری- ئەو ناوانەم بواردوو، بەلام خۆشبەختانە ورم بەرنەدابوو و، هەر ناویکم لەو ناوانە دیبایەت بەیەکجاری پشتم گۆیم نەدەخست و، هیوا برای ئەو نەبووم کە پۆژێ لە پۆژان بتوانم سوودێک لەو بابەتانە ببینم^(١).

سوپاس بۆ خودا ئەو پۆژەم بەچاوی خۆم بینی بەنازادیی باسی کەرکووک و هوجره و مەدرسه و مەلای کوردی کەرکووک بکەم.

لەم بەرگەدا ڕەنگدانەوی تایبەتیی هوجره و مەدرسەیی کەرکووک بۆ ئەم باسە دەگەریتەوه و، قەرەبووی ناوێرانی کەرکووک لە بەرگەکانی دیدا لێردا دەکریتەوه.

لەم بەرگەدا لەبەر کەرکووک و بۆ دەرخستنی پێناسەی تایبەتیی کەرکووک و خستنه بەرچاوی قەوارە مەدرسە و فەقێ و مەلای کوردی کەرکووک و وام بەباش زانی کەرکووک بکەم بەسەرپاسیکی تایبەتی و، بەپێچەوانەی بەرگەکانی دییەو پەرەوی وردی زنجیرەیی

(١) لەتەک ئەمەیشدا خۆشبەختانە خودا یارمەتی دام لەو ناو و سەرچاوانە کتیبێکی خنجیلانە پێک بهێنم لە پۆژنامەی (التأخي) دا بەزمانی عەرەبی بەزنجیرە لە مانگی ٨/٣/٢٠٠٣ دا لێژێر ناوێرانی (هوية کرکوک الثقافية) دا ٢٢ ئەلقەیی لێ بڵاوبوووه و دوایی بوو بەکتێب بەناوێرانی (هوية کرکوک الثقافية والادارية) لە دەزگای ئاراس بڵاوبوووه.

پیتهکانی هیجا نه کهم و، هه موو مه دره سه کانی که رکوک له ژیر ناو نیشانی که رکوکدا جی بکه مه وه. واته نه گهر سه ره تای ناوی مه دره سه که پیته (س) بیت یان پیته (ز) یان هه پیتیکی دی بیت هه ره له باسی که رکوکدا دهینوسم.

به لام بۆ ناوی مه دره سه کانی دی په پره وی هه مان ریتیازی پیشوو ده کهم و، نه وانم چۆن نووسیوه له م بهرگه یشدا وا ده رۆم.

نه وهنده یش بۆ خوێنه ری نازیز روون ده که مه وه: له نه نجامی هه ولی گهرم و سهروم پمدا بۆ دۆزینه وه و ده ستخستنی زانیاری نوێ بۆ کاره کهم له دواي ده رچوونی بهرگی پینجه مه وه چند زانیاری نویم له چند سه رچاوه ی جیا جیادا، جگه له (د.ع) و شوینه کانی پیشوو ده ستکه وتوو، وام به پیته یست زانی خوێنه ری نازیز یان بۆ لا ریتو مایی بکه م، تا نه گهر نیشانه یه کی نوێ هاته بهرچا و بزانیته مه به ست چیه.

یه کهم: ٤٤ یان هه ر ژماره یه که ٤٤ ی به سه ره وه بوو مه به ست کتیبخانه یه کی تایبه تی کوردستانه.

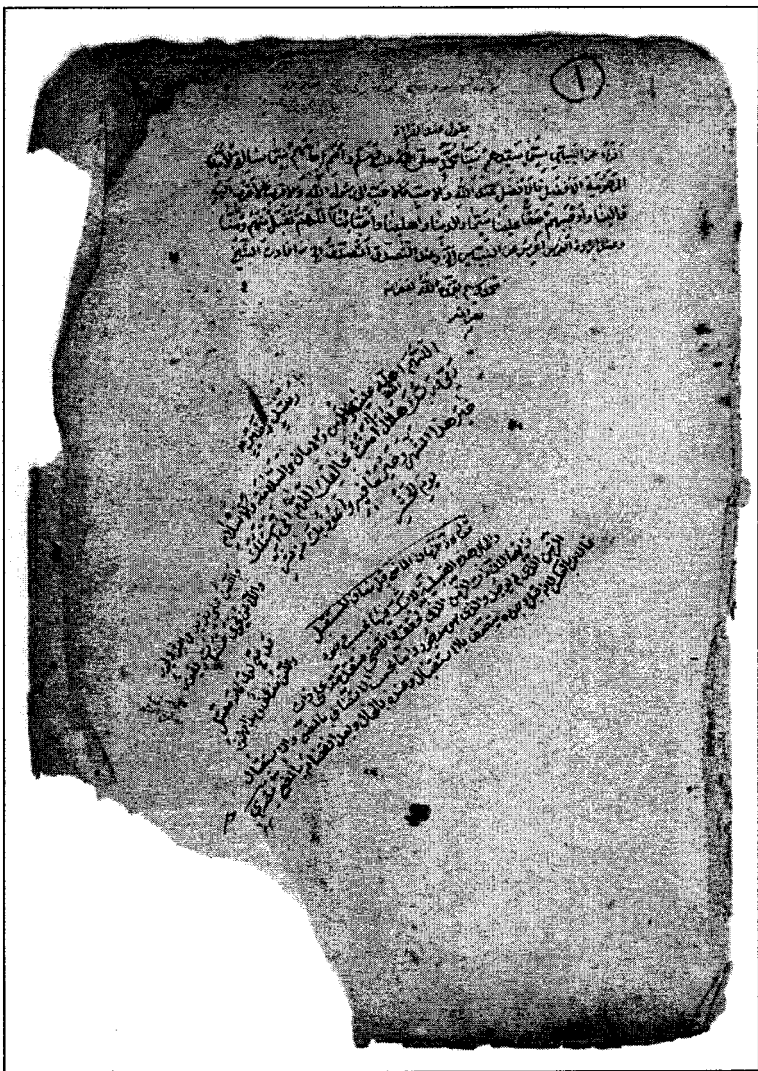
دووهم: ١/ح یان هه ر ژماره یه که (ح) ی له ته کدا بوو مه به ستم نه و ده ستخه تانه یه لای برای نازیز مامۆستا حیسه مه دینی کوری مامۆستای مه لا عه بدوللای قه لاتنی له هه ولیتر دیومن و زانیاریم لێ وه رگرتوون.

سێیه م: ١/ع یان هه ر ژماره یه که (ع) ی به دوا وه بوو مه به ست نه و ده ستخه تانه یه له لای مامۆستا مه لا عوسمانی (مفتش) له نه وقافی سلیمانی دیومن و، رتگه ی داوم سوودم لێ وه رگرتوون.

چوارهم: ١/ع یان هه ر ژماره یه که دوو (ع) ی به شویندا هات نه وه مه به ست نه و ده ستخه تانه یه لای به رتیز مامۆستا عه بدوللای عه وینه له هه ولیتر دیومن و ماوه ی نه وه ی داوم سوودم لێ وه رگرتوون.

له باسی که رکوکدا ده بی نه وه نه بوێرم که چند که سیک ده ستخه تیان کۆکردو وه ته وه و پاراستوویانه و، دواي گه ییونه ته (د.ع) له سه رووی نه و که سانه وه مه لا ساییری کوری حافیز مه لا محهمه دی که رکوکی ناوی زۆر دیاره و، به شیک ده ستخه ته کانی که له ٤٠٠ چوارسه ده ستخه ت زیاترن به ژماره کانی ٢٣٦٤-٢٧٦٩ له (د.ع) دا له نگه ریان گرتووه.

له رتگه ی (سه لاحه دین ساقی وه لی) شه وه کۆمه لیک ده ستخه ت هاتنه (د.ع). مه لا ساییر دانراویکی هیه به زمانی تورکی به ناوی (درویشلک) به ژماره ٧١٥٥ پارتیزاوه.

مجلس ششم

جانب ایشان بدین اشیاء که
بافت برآید صفت آنست که

برآید صفت بسیار و خا
خونگی که قایم که اگر

فردین علی رون سینه
و کت قلیه بوال سعادت

باعت ثبوت شرف عینه
اورده و الیه که عرش

مغفور برآید ملک و در شایسته

بوعلم و در حق کبریا که

بوی که عیون سکندر

قربان عصا و در آن که

بوی که عیون سکندر

در حق جبریا در دست زنده

بوی که عیون سکندر

قربان عصا و در آن که

بوی که عیون سکندر

فایده آن خاک که سراسر عبادات

بوی که عیون سکندر

قربان عصا و در آن که

بوی که عیون سکندر

تست که اگر چه در حق
العلی بر رخ ماه

بوی که عیون سکندر

مهدره سە کانی که رکوک

مهدره سەی حاجی ئەحمەد ئاغا

۵۱۸۰ فرائض المنهج

محەممەدی ناسراو بەفائیز کۆری سوله یمانی کۆری محەممەد رۆژی دوو شه مەهی مانگی ذیلقه عەدی سالی ۱۲۸۷ له شاری که رکوک له مهدره سەی حاجی ئەحمەد ئاغا که مامۆستا کهی تاقانەهی چه رخی خۆی مامۆستا مه لا ئەحمەدی ناسراو به (ناجی) بوو نووسیویه تیه وه. شتییک له نووسینه که شیتوتیراوه، له دوا ییدا نووسراوه: چوار مانگه له به غدا یه، خودایه بیگه یه نه به ناواتی و به خوشی و به سه لامه تی بۆمانی بگێره وه.

۴۳۹۳۹ عه بدوللا یه زدی

مه حمودی داره شمانه یی کۆری محەممەد به گ سالی ۱۳۱۴ له شاری که رکوک له مزگه وتی ئەحمەد ئاغا نووسیویه تیه وه.

۹/ع سێ دانراوی تێدایه:

۱- شهرحی (مسألة العلم) ی عه بدولحه کیم، دانراوی شیخ عه بدولقادی سنه یی.

۲- رساله خلق الافعال. دانراوی جه لاله دینی ده ووانیی.

۳- حاشیه ی شیخ عه بدولقادی موهاجیر به سه ر نامیلکه ی (خلق الافعال) ی ده ووانیه وه.

ئه حمەدی ناو پرکه یی سالی ۱۳۲۷ له مزگه وتی ئەحمەد ئاغا له که رکوک نووسیویه تیه وه.

مهدره سەی خضری

۴۳۸۸۴ المطول

عه بدوللای کۆری مه لا سوله یمانی کۆری مه لا مسته فای (خضری) سالی ۱۲۵۱ له شاری که رکوک نووسیویه تیه وه.

۲۰۵۹۰ قاضی!

حه سه نه ی کۆری سوله یمانی شه لماشیی سالی ۱۲۷۵ له شاری که رکوک له مهدره سەی

مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای (خضری) له گه‌ره‌کی قۆربه له ۲۷ ی ره‌مه‌زانی سالی ۱۲۷۵ دا نووسیویه‌تیه‌وه.

شایانی باسه ده‌سته‌ته‌تی ۲۰۵۹۱ یش هه‌مان مامۆستا -حه‌سه‌نی کۆری سوله‌یمان- سالی ۱۲۶۸ له کۆبه له خزمه‌ته‌تی گه‌وره‌ی چه‌رخ‌ی خۆی مه‌لا محه‌مه‌دی کۆری مه‌لا یونس‌دا نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۸۵۳۵ عه‌بدو‌ل‌لای جه‌له‌مۆردیی سالی ۱۳۲۰ له خانه‌قای شیخ خدر له شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۸۵۳۲ شهر‌حی ته‌فتازانی عه‌بدو‌ل‌لای کۆری مه‌لا مسته‌قای جه‌له‌مۆردیی سالی ۱۳۲۵ له خانه‌قای شیخ خدر له که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۸۵۳۴ ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی عه‌بدو‌ل‌لای کۆری مه‌لا مسته‌قای ناسراو به‌جه‌له‌مۆردیی سالی ۱۳۲۶ له خانه‌قای شیخ خدر نووسیویه‌تیه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌سته‌ته‌تی ژماره ۱۸۵۳۲ یش.

۱۶۷۹۲ العقد الجوهری فی الفرق بین قدره العبد وکسبه دانراوی مه‌ولانا خالید عه‌لی کۆری حه‌سه‌نی ناسراو به (شوی) سالی ۱۳۲۷ له مزگه‌وتی مه‌یدان له خزمه‌ته‌تی به‌رێز مه‌لا خدری هه‌ورامید نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۶۸۴۷ حاشیه‌ علی الخیالی عه‌لی کۆری حه‌سه‌ن سالی ۱۳۳۲ له خزمه‌ته‌تی مامۆستا مه‌لا خدری هه‌ورامید له که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۰۱۶۰ الاجرومیه حاجی قه‌ره‌داغیی له مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای (خضری) دا له که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

مەدرەسە ی جەبارییەکان

۳۶۳۴۹ رسالە فی المنطق

سەید محیّدینی کۆری سەییّد عەبدوڕەحمانی جەباریی سالی ۱۲۵۹ لە مەدرەسە ی (مسلم) لە کەرکووک لە خزمەتی مەولانا مەلا محەممەدی کەرکووکیدا نووسیویەتیەو.

۱۴۳۳۷ شرح المغني

دانراوی مامۆستا مەلا محەممەدی کۆری عەبدوڕەحیمی میلانی، ئەحمەدی کۆری سەید محەممەدی جەباریی سالی ۱۲۶۷ لەبەر خاتری مامۆستا مەلا محموودی کۆری وهلی لە مەدرەسە ی سەید محەممەد لە کەرکووک نووسیویەتیەو.

۸۴۳۷ سەعدوئلائی گەورە

سالی ۱۲۷۰ مەدرەسە ی سەییّد محەممەدی جەباریی لە کەرکووک نووسراوەتەو، دەستیککی چەپەل ناوی نووسەرەو کە شێواندوو.

۵۸۴۷ حاشیە المسعودی

محموودی کۆری ئەحمەدی کۆری محموودی کۆری ئیبراھیم - لە شەودا - لە شاری کەرکووک سالی ۱۲۷۱ لە خزمەتی سەید محیّدینی - جەباریی - دا لە مەدرەسە ی قازی عەبدولغەنی نووسیویەتیەو.

۲۰۵۰۸ کۆمەڵیک دانراوە

محەممەدی کۆری محموودی کۆری عەبدوئلائی کۆری رەسوولی ناسراو بە (ئاکوکوبلی) لە شاری کەرکووک لە مەدرەسە ی قازی عەبدولغەنی سالی ۱۲۷۲ لە خزمەتی سەید محیّدینی جەباریدا نووسیویەتیەو.

۶۸۸۹ سراج القلوب

عەبدولعەزیزی کۆری جیھانگیر سالی ۱۳۰۰ لە مزگەوتی (مسلم) لەبەر خاتری مەلا محەممەدی جەباریی نووسیویەتیەو.

۳۳۳۶۵ حاشیهی پیتنجوینی به سهر عهبدو لایله زدییه وه:

محهمه د صالحی جه باری سالی ۱۳۳۲ له شاری کهرکووک لای ماموستا مه لا سوله یان سالم نووسیویه تیه وه.

مه دره سهی نه بی دانیال

۳۰۶۶ عیصامه دینی وضع

محهمه دی کوری عهلی کوری مسته فای کانی ههنجیری سالی ۱۱۵۹ رۆژی پیتنج شه ممه ی ره بیعوله وهلی پیروز له مزگه وتی (الانبیاء) - له وانه یه مه بهستی مزگه وتی نه بی دانیال بی - له شارۆچکه ی کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۲۴۱۵

ئه م دهسته خه ته دهرویش محهمه دی کوری مهحموودی سابوونچی سالی ۱۲۴۱ له مزگه وتی نه بی دانیال نووسیویه تیه وه.

۱۳۹۴۷ عبداللطیف علی اولوغ بیگ

له وانه یه عهبدو له تیفی قهره داغیی بیت.

حسینی کوری ئیبراهیمی کوری یوسفی کوری ئیبراهیمی دهشتی سالی ۱۲۷۵ له مه دره سهی حه زره تی دانیال له خزمه تی ماموستا مه لا ئه یسی عهسکه ریدا له شاری کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۵۱۶۰ عیصامه دینی وهضع

پاش نوێزی عهسری رۆژی ۱۶ ی مانگی ره بیعه لئه وهلی سالی ۱۲۳۶ به دهستی عومه ری کوری حه یدره - ماموستا مه لا عومه ره عهسکه ری - ی کوری میرزا عهلی له خانه قای ناسراو به (دار العلم) له کهرکووک نووسینه وهی تهواو بوو.

۵۰۶۴ شرح کمال علی الشافیه

عومه ری کوری حه یدره ی کوری میرزا عهلی کوری محهمه دی - عهسکه ری - له کۆتایی مانگی سه فهری سالی ۱۲۳۸ دا دوا ی چاکبوونه وهی له نه خۆشیی و له سه درده می رۆیشتنی مهحموود پاشادا بۆ لای شازاده ی ته بریز، له شاری کهرکووک نووسیویه تیه وه.

٤٣١٨١ (رسالة الحساب) ی به هادینی عامیلی

ئهحمه دی کوری عهبدوهرهحمانی باداواپی له شاری کهرکووک له لای ماموستا عهلی
حیکمهت ئهفهندی نووسیویه تیهوه.

مه دره سهی مه زناویسی

٥٤٠٦ کۆمه لێک دانراوه، له وانه: هۆنراوهی عهوامیلی جورجانیی ماموستای نۆدیپی
و، هۆنراوهی قزلبجی. محهمه د سه دیقی کوری مه لا عهبدولقادری پیرادیی سالی ١٣١٢
له مه دره سهی مه لا محهمه دی مه زناویسی له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

١٩١٢٢ الکفایه، دانراوی ماموستا مه لا عهبدو لالی بیتووشی.
خدیری کوری خهلیفه مه لا ئهحمه دی ناسراو به به شیر له مزگه وتی نایب ئوغلی له
خزمه تی مه لا محهمه دی مه زناواییدا له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

ئهو مه دره سهی یهک چار ناویان هاتوو

٢٦٣٨ ق تنبيه الغافلين من احاديث النبوي
زهینه لعابیدینی کوری مه لا حاجی کوری تاجه دین کوری محهمه دی ئه رده لانیی رۆژی
٢٥ ی مانگی زیلقه عه دی سالی ١١١٧ له شاری کهرکووک نووسیویه تیهوه.

٢٨٨٣٨ د.ع الاعلام بقواطع الاسلام
دانراوی ئیبنو حه جهر، ئهحمه دی کوری سهید عهبدو لجه باری، کوری شیخ حه سه نی
گله زه رکه یی له بهر خاتری مام و ماموستای شیخ محیدینی کوری شیخ حه سه نی
گله زه ده یی سالی ١١٨٨ له شارۆچکه ی کهرکووک نووسیویه تیهوه.

٦٨٦٠ کنز الدقائق

عومه ری کوری حه سه نی کوری ئهحمه د سالی ١١٢٥ له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

١٥٨٢١ میر ابو الفتح

عیسای کوری حه مزه سالی ١١٣٤ له مه دره سهی مه ولانا به کهر له کهرکووک
نووسیویه تیهوه.

۲۰۶۲۹ نامیلکه‌یه‌کی ناته‌واوه له زانیاریی نه‌حودا
محهمه‌دی کوپری خدیری کوپری نه‌حمه‌دی ناسراو به‌قه‌ه‌رابادیی موکریی له گوندی
که‌رکووک سالی ۱۱۳۵ له مه‌دره‌سه‌ی حه‌مزه نه‌فه‌ندیی نووسیویه‌تیه‌وه.

۴۲۲۱۹ عه‌بدولغه‌فوور به‌سه‌ر جامیه‌وه
یوسفی کوپری مه‌لا شه‌ریفی کوپری مه‌لا نه‌حمه‌د سالی ۱۱۶۲ له شاری که‌رکووک
نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۷۵۶۹ کۆمه‌لێک دانراوه:

محهمه‌د نه‌مینی کوپری سوله‌یمان سالی ۱۱۷۰ له شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۲/۱۳۷۷۹ له کۆتایی کتیبی الصواعق المحرقة‌وه که سالی ۱۱۹۵ له شاری
که‌رکووک نووسراوه‌ته‌وه پارچه‌یه‌ک شیعرێ فارسیی نووسراوه، ناوی شاعیره‌که درپاوه.
ده‌لێ:

... فرماید ... قصیده‌ فارسیرا در تاریخ مدح و ثنایی سلاله‌ء پاشای بابان

محمد پاشا سلاله‌ء خالد پاشا

بحمدالله که‌بر رغم زمانه‌

فگنده‌ پرتو از برج شه‌انه

فروزان اختری چون ماه تابان

پی بوس رکابش شد شتابان

کۆتاییه‌که‌ی:

پی تاریخ آن فرزانه‌ فرزند

ضمیم بادقایق گشت پیوند

ز تاریخش ید ناظم شود پر

زد و گوهر شه‌ا شاهانه‌ این در

۱۱۸۱

[illegible]

۲۷۲۹۹ شرح الحکمه وطب الرحمه

دانراوی ئیسماعیلی کوری نه‌حمه‌د. ئیبراهیمی کوری سه‌ید قاسمی به‌رزنجی له‌به‌ر خاتری ئیسماعیل ئاغا له‌ شاری که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.
دانه‌ره‌که‌ی سالی ۱۲۰۳ دایناوه.

۷۲۱۲ د.ع النهجة المرضية

عه‌بدولغه‌فووری کوری مه‌لا مسته‌فای کوری مه‌لا عه‌بدوللای واعیز له‌ که‌رکووک کوری محمه‌د کوری مه‌نسووری کوری خوداداد له‌ ۱۸ی رهمه‌زانی سالی ۱۲۰۴ [ده‌لی]: له‌به‌ر سه‌رقالیی و ناجۆریی ژیان سالتیک یان زیاتر له‌وه‌وپیش نیوه‌یم له‌ گوندی هه‌زارمێرد نووسیویه‌وه، دواي ئه‌وه‌ به‌یارمه‌تی خودا نیوه‌که‌ی دیم له‌ شاری کۆیه‌ له‌ خزمه‌تی زانای پایه‌به‌رز و تاقانه‌ی بێ وینه‌ و پیاوچاک و له‌ خوداترس و په‌نای هاوه‌لان و دۆستان و شاره‌زای بابه‌ته‌ ئاشکرا و شاره‌وه‌کان مه‌لا عه‌بدوره‌حمانی جه‌لیدا نووسیویه‌وه.

۲۱۸۳۲ شرعة الاسلام

ئیبراهیمی کوری خه‌لیل سالی ۱۲۱۴ له‌ مزگه‌وتی (عیاباد) له‌ کاتی بلاوبونه‌وه‌ی چاوه‌قوله‌دا له‌ که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه. له‌و کاته‌دا که‌ مه‌لا ئیبراهیمی عه‌بدولکه‌ریم زاده‌ له‌لای بووه.

مامۆستا ده‌فه‌رموی: که‌ ده‌رسی سووره‌تی (البقرة) ته‌فسیری (ابو الیث)ی به‌مه‌لا عه‌بدولقاده‌ کوسته‌ گوتوه‌.

۱۸۱۸۳ فرائض

ئه‌حمه‌دی کوری مه‌لا مه‌حموودی سالی ۱۲۵۰ له‌ مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا عه‌بدولفه‌تاحی که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۱/۱۱ ۴۴ (الكفاية)ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای بێتووشی

ئه‌حمه‌دی ئه‌له‌بجه‌یی سالی ۱۲۲۷ له‌ که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۷۶۶۴ حدائق الدقائق

خدری کوری مورته‌زای کوری ئیلیاس سالی ۱۲۳۰ له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا مه‌حموودی ناسراو به‌شیخ پاله‌وانیدا نووسیویه‌تیه‌وه.

۱۶۰۵۶ اعلال التصریف

داناوای ماموستا مهلا یوسفجانی کوری مهلا نه بویه کری موسه نیف عوسمانی کوری مهحمودی کوری مسته فای قاقا له هۆزی (سکید) عهله مدار سالی ۱۲۳۶ له شاری کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۱۹۴۵۲ کۆمه لیک داناوای تیدایه

محهمد نه مینی کوری نه بی تاکۆ سالی ۱۲۷۷ له سهرده می زیندانی کردنی مهحمود ناغای کۆبی و کورانیدا له کهرکووک - له کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۴۳۷۴ شرح المغنی

داناوای محهمدی کوری عهبدوپه حیمی میلانیی. عهلی کوری محهمد سالی ۱۲۶۵ له شاری کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۱۶۶۳۸ فرائض

فهیزوللای کوری خودا مورادی کوری حهیدهر سالی ۱۲۷۱ له شاری کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۶۹/ع حاشیهی قه ره باغیی

مهحمود له مهدره سهی... له شاری کهرکووک سالی ۱۲۷۱ نووسیویه تیه وه.

۱۱۹۵۲ شرح المغنی

داناوای محهمدی کوری عهبدوپه حیمی میلانیی. عهبدووللای کوری دهرویش سالی ۱۲۷۲ له مهدره سهی مهلا نه مین له کهرکووک نووسیویه تیه وه.

۵۹۷۹ حاشیه عبدالغفور

فهیزوللای کوری خودا مورادی کوری پیر وهیس کوری عهلی کوری محهمد سالی ۱۲۷۳ له مهدره سهی عهبدوولغهنی نه فه ندیی نووسیویه تیه وه.

۱۵۳۴۱ هۆنراوه‌ی (ذات الشفا) ی ئیبنولحاج
حسه‌ینی کوری حه‌مه‌ سالی ۱۲۸۴ له که‌رکووک نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

۱۲۱۵۱ ق کتیبی‌کی صه‌رف
سه‌دی‌قی کوری مه‌سته‌فای کوری مه‌مه‌دی عوسمانی‌ی شافیعی‌ی سالی ۱۲۹۸ له
مزگه‌وتی گه‌وره‌ی که‌رکووک نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

۱۱۸۴. زواهر اللغة
دانراوی مامۆستا مه‌لا مه‌حمودی جوانرۆی.
شیخ مه‌حمودی کوری شیخ عه‌بدوره‌حمانی شۆریجه‌ سالی ۱۲۹۸ له که‌رکووک
نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

۱۶۴۳۵ و ۱۶۴۳۴
هه‌ردووکیان - ناوی کتیبه‌کانم نه‌نووسی بوو - مه‌مه‌د صالحی کوری فه‌قی
عه‌بدولقادی کوری مه‌لا مه‌مه‌دی کوری مه‌لا یوسفی ئیلجاخیی ۲۰ ی موچه‌ره‌می سالی
۱۳۰۰ له خانه‌قای شیخ عه‌بدولقادر له شاری که‌رکووک نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

۱۵۷۶. شهرحی (تشریح الافلاک) ی مامۆستا مه‌لا حسه‌ینی پشده‌ری
عه‌بدوللای کوری حه‌سه‌نی کوری عه‌بدوللای کوری نه‌حمه‌د ۲۹ ی ره‌مه‌زانی سالی
۱۳۱۸ له که‌رکووک نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

۲۰۶ س/۱
چه‌ند دانراوی تیدایه‌، له‌وانه‌ ئیظهاری به‌رکی‌ویی، نه‌حمه‌دی کوری وه‌ستا خدری
دارتاش بیژۆی سالی ۱۳۱۹ له شاری که‌رکووک (دی کرکووک) نووسیویه‌ تیه‌وه‌.
نامیلکه‌ی وضع هه‌مان نووسه‌ره‌وه‌ له شاری سلیمان‌یی له مزگه‌وتی شیخ مه‌مه‌دی
به‌رنجیی له کاتی مه‌لا عه‌لی تائیدا.

۱۳۸۸۳ شهرحی ریساله‌ی وه‌ضع
دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای شیخ مه‌حمودی.

عومهری کوری عثمان له شاری کهرکووک له خزمهتی ماموستا مهلا محمهد تاهیری کهرکووکیدا سالی ۱۳۲۰ نووسیویه تیهوه.

۳۶۳۱۳ مختصر المعانی

مهلا نهحمهدی کوری ئیسماعیلی له دایکبوی شاری کهرکووک و له بنهچه دا خه لکی شیخ بزهینی سالی ۱۳۲۱ له مزگهوتی (اولی جامعه) نووسیویه تیهوه.

ع، ۵/ سنی دانراوی تیدایه:

۱- رسالة العروس: دانراوی شیخ مه عرووفی نو دیتی.

محمهد صالح سالی ۱۳۲۰ له بهر خاتری مهلا عثمانی خورمه یی نووسیویه تیهوه.

۲- رسالة الحساب: دانراوی به هادینی عامیلی.

محمهد عهلی که پنهک رهش له بهر خاتری مهلا عوسمانی خورمه یی سالی ۱۳۲۶ له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

۳- بیان نسب القضايا: دانراوی عه بدوللای کوری ههیده.

۱۸۵۳۸ ته صریفی مهلا عهلی

عومهری کوری نه بویه کری کوری مهلا محمهدی کوری مام شین سالی ۱۳۲۲ له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

۱۷۷۰۹ الماردینییه فی العمل بالربع المجیب

عه بدولکه ریمی کوری محمهد سالی ۱۳۴۲ له شاری کهرکووک نووسیویه تیهوه.

۱۸۶۰۵ شرح المغنی

دانراوی محمهدی کوری عه بدوره حیمی میلانی.

فه قی محمهدی شوکری کوری دهرویش مهحمود سالی ۱۳۷۹ له کهرکووک نووسیویه تیهوه.

۱۷۱۳۴ شهرحی ته شریحی نه فلاکی ماموستا مهلا حهینی پشده ریی

له کهرکووک نووسراوه تهوه.

۳۶۳۸۳ نامیلکه‌ی وه‌ضعی مامۆستا مه‌لا نه‌بویه‌کری میر پۆسته‌می

مووسای کۆری عیسا له‌به‌ر خاتری مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم له‌ شاری که‌رکووک
نووسیویه‌تیه‌وه، له‌ خواریه‌وه نووسیویه:

یا حق به‌حاجت نه‌حمه‌د موختار

بیه‌خشی مووسا عاصیی عیسیان بار

۱/۱۹۲۴۶ قه‌ره‌باغیی:

نه‌حمه‌دی کۆری ئیبراهیم له‌ قه‌لای که‌رکووک لای مامۆستا مه‌لا عه‌بدوره‌حمان
نووسیویه‌تیه‌وه.

(له‌وانه‌یه مامۆستا مه‌لا عه‌بدوره‌حمانی پۆژبه‌یانیی بیت).

۲۵۵۶ شه‌رحی عه‌قائید

عه‌بدوللای کۆبی سالی ۱۹۳۱ له‌ مزگه‌وتی موفتییی نه‌فه‌ندیی نووسیویه‌تیه‌وه.

۲۹.۳ مقدمة في علم الحساب

مسته‌فای کۆری نه‌حمه‌ی گۆزانیی له‌ مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا عه‌لی زاده له‌ که‌رکووک
نووسیویه‌تیه‌وه.

هوچره و مه‌دره‌سه‌کانی دی

پیتی ئەلف

ع/٢/٦٨ گەلەنبه‌ویی شەرح

حەسەینی کاژاویی سالی ١٣٠٣ لە شاری ئەربیل لە مه‌دره‌سه‌ی حاجی عومەر ئەفەندییە لە خزمەتی مامۆستا مه‌لا حەسەنی بانەیی‌دا نووسیویەتی‌وه.

ع/٨، ع/٨ ته‌صریفی مه‌لا عەلی

مامۆستا مه‌لا عوسمانی خورمه‌لی سالی ١٣١٢ لە شاری ئەربیل نووسیویەتی‌وه.

ع/٢٥ کۆمه‌لیک دانراوی تێدا یه‌ به‌م شتیه‌:

١- شافی‌ه‌ی ئیبنو‌الحاجیب.

٢- الرسالة‌ العضدیة و شەرحی عیصامی به‌سه‌ره‌وه‌.

ئەدی‌ب و نووسەری ناسراوی کورد ئەمین یومنی سالی ١٣٢٣ لە مزگه‌وتی مه‌لا ئەمین‌ی مام‌ پۆسته‌م لە سلێمانی نووسیویەتی‌وه‌.

٣- قزڵجیی به‌سه‌ر جامیی‌ه‌وه‌، هه‌مان مامۆستا نووسیویەتی‌وه‌.

٤- قزڵجیی به‌سه‌ر ته‌صریفی مه‌لا عەلیی‌ه‌وه‌.

ع/١ گەلەنبه‌ویی ئاداب

عوپه‌یدوللای کورپی سه‌ید یه‌حیای کاژاویی لە خزمەت بابا شێخدا سالی ١٣٤٧ لە گوندی (ئەلمانە) نووسیویەتی‌وه‌.

ع/٦/١١ شیرین و فه‌ره‌اد به‌هۆنراوه‌ی گۆرانی

محەممەدی نۆتشیی سالی ١٣٤٩ لە حوچره‌ی ئەبوعه‌به‌یده -عه‌بابه‌یلئ- نووسیویەتی‌وه‌.

ع/٢/١١ عەقیده‌ی مه‌وله‌ویی

محەممەدی نۆتشیی سالی ١٣٤٩ لە مانگی زیلحه‌جه‌دا لە گوندی ئەباعوبه‌یده نووسیویەتی‌وه‌.

پیتی بئ

۱۶/ع شهرحی ته صریفی مه لا عهلی

دانراوی مه لا پیرۆت، محهمه ده ئه مینی کوری ئیسماعیلی کوری ئه حمه دی هه نجیره یی
به ده شانیی له شارۆچکه ی کۆیه له مزگه وتی پلکه له خزمه تی مامۆستا مه لا محهمه د
تۆفیقدا سالی ۱۳۳۰ نووسیویه تیه وه.

۳/۳/ع شهرحی قه وشه جیی له نامیلکه ی عه ضودی

عوبه یدوللای که مانتۆیی کوری میرزا عه بدوللای کوری حاجی عه بدولکه ریمی کوری
محهمه دی بانه یی سالی ۱۳۳۵ له گوندی بزورگ قه لعه له سه ر شیوی سه قز
نووسیویه تیه وه.

۶/۳/ع شیعی عه ره بی سه عدی شیرازی

عوبه یدوللای که مانتۆیی سالی ۱۳۳۵ له گوندی بزورگ قه لعه ی سه ر شیوی سه قز
نووسیویه تیه وه.

۱/۵۳/ع الرساله الخنفیه

ئه حمه دی کوری محهمه دی فه قی عه لی مه شهوور به نیۆچه وانیی له گوندی بیشاسب له
خزمه تی مامۆستا مه لا محهمه د سه عیدا سالی ۱۳۵۱ نووسیویه تیه وه.

۱/۵۵/ع عصام الدین

محهمه دی ده رگا شیخانیی سالی ۱۳۵۳ له گوندی بناوه سووته له خزمه تی
مامۆستایان مه لا محهمه د و مه لا ئه حمه دا نووسیویه تیه وه.

له دوا ی ئه م کتیه وه دوو پارچه شیعر و پارچه یه ک شیعی عه بدوره حمانی تیدا یه .

۱/ح قورئانیکی ده ستخه تی جوانه مامۆستا حسامه دین له بنه ماله ی مه لا ئه حمه دی
عه دادی وه رگرتیوو پیشانی دام. قورئانه که له گوندی بالیسان له خزمه تی مامۆستا مه لا
عیسادا نووسراوه ته وه. میژووی نووسینه وه که ی دپاوه، زه خره فه که ی عه بدولکه ریمی کوری
(محلان) کردوویه تی.

نووسه ره وه که ی... کوری عومه ر بووه.

پیتی تی

به شیک له (الانوار)

حه سه نی کوری شیخ عیسا سالی ۱۲۲۷ له مه دره سه ی ته وه که ل نووسیویه تیه وه، له کتیبخانه ی شیخ فاتیح قه ره داغییدا دیم.

۱/۳ ح ته رکیبی عه وامیل، دانراوی سه یید، سالی ۱۳۲۲ له گوندی تره سپیان نووسیویه تیه وه.

ناوی نووسه وه که ی کووژتیراوه ته وه.

۵ ح وینه ی ده سته تیکی بچکۆله ی که شکۆل ئامیزه لای مامۆستا حیسامه دینه سالی ۱۳۴۷ و ۱۳۴۹ عه بدولکه ریمی تره سپیانیی له گوندی سسان! نووسیویه تیه وه.

به ره مه ی کۆمه لیک شاعیر و دانه ر و مامۆستای کوردی تیدایه له وانه: نالی، کوردی، شیخ رهزا، ئه مین، هه وایی، وه هبی، راغیب، وه فایی.

- فه راییضی قزلبجی.

- قه سیده ی طه نطهرانی.

- قه سیده ی وانی.

- قه سیده ی غه زالیی.

- نامیلکه یه کی مه لا عوسمانی (خورملی).

- شهرحی قه سیده ی نوونییه ی شیخ نووره دینی بریفکانی که محه مه د نووریی قادری شهرحی کردوه. ههروه ها قه سیده ی (بحر الحقائق).

۶ ع سه عدو للا - فیعلی سه عدو للا

یونس سالی ۱۳۷۳ له گوندی توپزاوه نووسیویه تیه وه.

پیتی جیم

۲/۳ ح شهرحی عه وامیل

محه مه د ئه مین کوری عوسمان سالی ۱۳۷۵ له گوندی (جدیده لك) نووسیویه تیه وه.

(وینه که ی لای مامۆستا حیسامه دینه).

پیتی حی

کتیبخانەى ئەوقافى قادریە شەرحى قەسیدەى بوردییه
دانراوى محەممەدى کورى سەعدى کورى یوسفى ئالانىی.
زەینەدینی کورى عەبدوللای کورى شای ناسراو بەکەلھور لە مەدرەسەى مەولانا
حەسەنى کورى ئیلیاس لە گوندی چناران سالى ۱۱۸۸ نووسیویەتیەوه.

پیتی دال

۱/۲/ح فەرانیضى شەرح مەنھەج
سالى ۱۲۵۲ لە گوندی دەرگەلە لە کاتیکدا که سوپای رەشید پاشای وەزیری بەغدا
هاتووەتە سەر محەممەد پاشای رەواندز نووسراوەتەوه.
(وینەى دەستخەتەکە لەلای مامۆستا حیسامەدینە).

۶۰/۱/ع (الكفاية) ی بێتووشی
قازی زاده محەممەد لە گوندی دۆلپەموو لە خزمەتى مامۆستا مەلا عەزیزدا
نووسیویەتیەوه.

پیتی سین

۴۱/ع ھۆنراوەى کى فیکھى عەرەبییە
دانەرەکەى نەزانراوە، سالى ۱۸۷۷ دایناوە.
سالى ۱۳۲۴ لە دەوروپەرى سەردەشت کاتى ناوچەکە کەوتە ژێر دەسلاتی دەولەتى
عوسمانیى نووسراوەتەوه.

۱۰/ع، ح حاشیەى قزلبجى بەسەر تەصریفى مەلا عەلییەوه
خدرى کورى رەسوولتى کورى محەممەد لە مەدرەسەى مەلا محەممەدى رەش لە گوندی
(سى دلان) سالى ۱۳۲۸ نووسیویەتیەوه.
لەپیش ئەمەیشەوه ھۆنراوەى (شامل العوامل) ی شیخ مەعرووفى نۆدیئیە ھەمان
نوسەرەوه لە شارى سابلاخ نووسیویەتیەوه.

له دواى ئەمەيشەوه چەند دانراو هەيه له وانه (اجزاء القضية) عەبدولعەزىزى سابلاخى له مەدرەسەى رۆستەم بەگ لەبەر خاترى مەلا عەبدوللا سالى ١٣٢٨ نووسىويه تيه وه.

٢٣/ع دەستخەتتیکە ئەم دانراوانەى تێدايە:

١- کشف الغوامض لقطر العارض.

له شۆتینیکدا دەلێ: کاتێ نووسیمەوه که (سالار الدولة) هاتبوو بۆ کوردستان.

٢- تەصریفی مەلا عەلى

محەممەد سەرنجمارى سالى ١٣٢١ له فەرمانپەرەياى (سلطان الملك) دا نووسىويه تيه وه.

٣- نامیلکەى وهضە. ناتەواوه.

٤- نامیلکەى ئیستیعارە.

محەممەد سەرنجمارى له شارى سنە سالى ١٣٢٤ نووسىويه تيه وه.

٥- عیسامەدینى ئیستیعارە.

محەممەدى سەرنجمارى له گوندی (کلین) له دەورووبەرى شارى سنە نووسىويه تيه وه.

٦- سەمەدییە. له کۆتاییه وه ناتەواوه.

له سەرەتاوه هەندێک شیعرى مەوله وى تێدايە.

٥٥/٤/ع حاشیهى مەلا ئەحمەدى گەرەوى

ئەحمەدى کورێ سەيید محەممەد ئەمین کورێ سەيید بابا شێخى کورێ سەيید ئەحمەد سالى ١٣٢٩ له سەرەدەمى فەرمانپەرەياى پێنجەمى عەبدولرەحمان پاشادا له شارى سلێمانى نووسىويه تيه وه. دواى ئەمەيش چەند پارچەیه کى دى شیعرى مەوله وى دێن.

٦٠/٣/ع قەوشەجی

عەلى کورێ مەلا قادری کورێ گەپلەبى سالى ١٣٣٣ له گوندی سەردۆش بۆ خۆى نووسىويه تيه وه.

٨٣/ع تەصریفی مەلا عەلى

محەممەد وهەبى عوسمانى سالى ١٣٤٢ له شارى سلێمانى نووسىويه تيه وه.

۵/ع سه عدوللای بچووک

سالی ۱۳۴۵ نه حمه دی کوری ئاوگرتیی له گوندی سه رگه لوو نووسیویه تیه وه.

۱۱/۴/ع خورشید و خاوه به هۆنراوه ی گۆرانیی

دانه رکه ی دیاریی نه کراوه. محهمه د نۆتشیی سالی ۱۳۴۸ له حوجره ی سۆله ی چرچه قه لا نووسیویه تیه وه.

۱۱/۵/ع سه ما و زه مین به هۆنراوه ی هه ورامی - گۆرانی -

محهمه دی نۆتشیی له حوجره ی سۆله ی چرچه قه لا له مانگی شه عبانی سالی ۱۳۴۸ د نووسیویه تیه وه.

۷۴/۱/ع چه غمینی

محهمه د ئه مینی کوری عه بدوللای کوری خدری ناسراو به (السكر) له کاتی کوژرانی سه روکی مه نگوردا له شاری سابلآخی ناحیه ی موکرییدا نووسیویه تیه وه.

۲/ع حاشیه به سه ر نامیلکه ی وه ضعه وه

نه حمه دی مه ریوانیی له شاری سلیمانیی نووسیویه تیه وه.

۶۶/۳/ع محمدا مین علی جهه الوحده

حه یه ده ری کوری ئوستاد سه... کوری ئوستاد حسه ینی کوردیی شافیعی قه ره داغیی سالی ۱۲۱۵ له مه ده ره سه ی (الصیاغه) یان (الصاغة) له خزمه تی مامۆستا مه لا ره سوولی شه وه کیی حه ریرییدا نووسیویه تیه وه.

پیتی شین

۹۲/ع

دوو سئ په ره په ره و کوژایی ده ستخته نه حمه دی (القضبی) له گوندی (شختان) لای حه سه نی کوری محهمه د خدر نووسیویه تیه وه.

هه ر ئه م مامۆستا له کوژایی حاشیه یه کی دییه وه ده نووسی: له گوندی شیخ مه نسوور نووسیویه تیه وه.

۲۰/ع کافیه

سوله یمانی شیوهی کوری مه لا حهیده ری کوری مه لا سوله یمانی کوری مه لا محه محمد له گوندی شیوه نووسیویه تیه وه.

پیتی عهین

۴۶/۲/ع قول احمد

حهیده ری کوری... بوخاری کوردیی قهه ده داغیی سالی ۱۲۱۵ له مه دره سهی عادلیه له به غدا نووسیویه تیه وه.

۵۱۸۵ ته صریفی مه لا عهلی

عومه ری کوری حهیده ری (مکری) کوری میرزا عهلی له حوچره ی گوندی عهسکه ر لای مه لا مسته فای مامی سالی ۱۲۲۸ نووسیویه تیه وه.

۴۷/ع حسامکاتی

عومه ری کوری عهلی ته ویتله یی سالی ۱۲۸۲ له مه دره سهی ماموستا مه لا عهلی قزلبجیدا نووسیویه تیه وه.

۵۵/۲/ع (الشامل للعوامل) ی شیخ مه عرووفی نویدی

ئه حمه دی کوری سه یید محه محمد ئه مینی کوری سه یید بابا شیخی عازه بانیی له گوندی... (۱) سالی ۱۳۲۶ نووسیویه تیه وه.

۳۳/ع منیحه الاحباب علی صفیحه الاسطرلاب.

دانراوی ماموستا شیخ عومه ری قهه داغی.

جه لاله دینی کوری مه لا ئه حمه دی کوری مه لا سالحی کوری مه لا عوسمان له خانه قای مه لا عوسمان له شاری سلیمانی سالی ۱۳۵۹ نووسیویه تیه وه.

۳/۳۴/ع المسائل المختلف فیها بین الشافعی والحنفی

مه حموود نووسیویه تیه وه.

(۱) ناوی گونده که کووژتیراوه ته وه.

له کۆتایی په‌راوتزیکیشوه نووسیویه: عه‌لی له شاری بانه له مه‌درسه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی قاف

ع/٧/٢٨ حاشیه‌ی محیدینی تالشیی به‌ناوبانگ به‌حسامکاتی
محهمه‌دی کورپی شیخ مه‌حموودی کورپی شیخ محهمه‌دی کورپی شیخ مه‌حموودی کورپی
شیخ نه‌حمه‌دی کورپی شیخ عه‌بدوله‌تیف سالی ١٣٣٢ له شاری قه‌رده‌داغ نووسیویه‌تیه‌وه.

ع/٢/٦٠ شیعرێ تاهیر به‌گ و بایه‌زید

محهمه‌دی کورپی مه‌لا عه‌بدوللای نایب له ناحیه‌ی قزلجه سالی ١٣٣٢
نووسیویه‌تیه‌وه.

ع/٣/٥٣ فه‌ناریی

نه‌حمه‌دی کورپی محهمه‌دی فه‌قی عه‌لی ناسراو به‌نه‌چه‌وانی له ناوچه‌ی سۆسنی سالی
١٣٥٠ له خزمه‌ت مامۆستا مه‌لا سوله‌یمانی کاریدا له گوندی قورچاوی سه‌ر به‌مامش
نووسیویه‌تیه‌وه.

پیتی کاف

ع، ٦/ع

١- عیسامه‌دین

مه‌لا عوسمانی خورمه‌یی سالی ١٣١٧ له گوندی کۆزه‌پانکه نووسیویه‌تیه‌وه.

٢- سه‌ید شه‌ریف، عوسمانی خورمه‌یی سالی ١٣١٧ له گوندی کۆزه‌پانکه.

٣- رساله‌ الوضوع عه‌بدوللای کورپی مه‌لا عه‌بدوره‌حمانی کۆبی له‌به‌ر خاتری مه‌لا
عوسمانی خورمه‌یی نووسیویه‌تیه‌وه ١٣٠٥.

٤- الاستعارة مه‌لا عوسمانی خورمه‌یی له گوندی خورمه‌ سالی ١٣١٦
نووسیویه‌تیه‌وه.

٥- شه‌رحی ئیستعاره‌ی شیخ مه‌موودی مه‌لا عوسمانی خورمه‌یی سالی ١٣١٦ له
گوندی خورمه‌ نووسیویه‌تیه‌وه.

١٤/ع مه‌کتووباتی کاکه حمه‌دی شیخ
کۆمه‌لیکی زۆر مه‌کتووباتی تێدایه‌ محهممه‌دی کورپی مه‌لا سوله‌یانی زه‌نگیده‌ری له‌
گوندی (کلبه‌) سالی ١٣١٦ و دوا‌ی ئه‌و نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

١٢/ع کتیبی‌کی فارسیی گه‌وره‌ له‌ دوو به‌شدا:
به‌شی یه‌که‌م: (کتاب‌ البیع).
به‌شی دووه‌م: (کتاب‌ النکاح).
سالی ١٣١٧ له‌ گوندی (کانی دریله‌) نووسراوه‌ ته‌وه‌، نووسه‌ره‌وه‌که‌ی دیاری له‌ نه‌کراوه‌.

پیتی میم

٥٠/ع حاشیه‌ی قزنجی
محهممه‌د ئه‌سه‌ه‌دی کورپی مه‌لا محهممه‌دنه‌مینێ هه‌وایی سالی ١٣٤٣ له‌ مزگه‌وتی
مه‌ولانا شیخ محهممه‌د نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

ع، ١/ع حاشیه‌ی میرزاجان
عه‌بدو‌للای سۆسنی زورانی کورپی مه‌لا حسه‌ینی... له‌ گوندی ماوه‌ران نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

پیتی نوون

٩/ح حاشیه‌ی حه‌سه‌نی زیباری به‌سه‌ر عیسه‌مه‌دینه‌وه‌
محهممه‌د سالحی کورپی مه‌لا سوله‌یمان سالی ١١١٧ له‌ گوندی ئه‌شیر نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

١٥/ع ئه‌م کتیبانه‌ی تێدایه‌:

١- ته‌رجه‌مه‌ی (ذات‌ الشفا) به‌هۆنراوه‌ی فارسیی.

٢- ته‌جویدی قورئان به‌فارسیی.

دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌لی قزنجی.

٣- فائنامه‌.

په‌سوولتی کورپی پۆسته‌می کورپی ئیسماعیلی بانه‌یی سالی ١٢٩٧ له‌ گوندی (نه‌یزه‌رۆ)
نووسیویه‌ تیه‌وه‌.

۵۳/۲ ع الدرہ المنجیہ علی العرائض القزلیہ

دانراوی ماموستا شیخ عومہدی قہرہ داغی.

ئەحمەدی کوری محەممەدی فەقێ عەلی مەشھوور بە نێوچەوانیی سالی ۱۳۵۲ لە گوندی نێوچەوان لە خزمەتی ماموستا مەلا عومەری باساویدا نووسیویەتیەو.

۵۸/ع نامیلکەوی وەزعی ماموستا مەلا ئەبوبەکری میر رۆستەمی

مستەفای بیتووشیی سالی ۱۳۵۶ لە گوندی نوورەدین نووسیویەتیەو.

پیتی واو

۹۳/ع حاشیەیکە ئەحمەدی (القصبی) لە کویتستانی (وزنە) یان (عرزنە) لای

عەبدوللای (رمک) نووسیویەتیەو.

ئەم (القصبی)یە (قامیشی)یە و لە شۆتینکی دیدا دەلی: ئەحمەدی کوری عەباسی قامیشی شینکی نووسیویەتیەو.

۴/ع شەرحی نامیلکەوی وەزعی ماموستا مەلا ئەبوبەکری میر رۆستەمی،

شیخ نەبیی ماویلایی لە گوندی وەلزو، بەشیکیشی لە گوندی چۆمان لەلای ماموستا مەلا فەتحوولای بالەکیی نووسیوەتەو. سالی نووسینەوی دیاریی نەکردوو.

پیتی هێ

۶۸/۱ ع حاشیە پێنجوبینی

سەید سەعیدی کوری سەید عەبدوللا لە گوندی هەرمند سالی ۱۳۳۲ نووسیویەتیەو.

۵۹/ع (نظم محاسن الغرر)ی ئیبنولحاج

محەممەدی حسەینی نیرگسەجاری سالی ۱۳۷۲ لە شاری هەلەبجە نووسیویەتیەو.

ده‌ستپاکیی و نه‌مانه‌ت مه‌رجیتی سهره‌کیی بلاوکردنه‌وه‌ی ده‌قه کوئه‌گانه^(۱)

۳۱۴

مه‌رجیتی سهره‌کیی بلاوکردنه‌وه‌ی دانراو و ده‌قی کوئن پاراستنی مافی دانه‌ره‌که و به‌فیرۆنه‌دانی ره‌نجیه‌تی. یان پرونتر بلتین خیانه‌ت نه‌کردن و خه‌مساردی نه‌کردنه له‌وه‌دا که هه‌ول بدریت بۆ نه‌وه‌ی به‌دروستی ناوی ده‌قه‌که بزانتیت و، بزانتی کئی دایناوه و، که‌ی دانراوه و، له‌ کوئی دانراوه و، هه‌ول بدریت ده‌قی پوخت و راستی دانراوه‌که بخرتیه به‌ر ده‌ستی خوتنه‌ران و ناو کتیب‌خانه‌وه. نه‌گه‌ر ئه‌م مه‌رجه -پیش هه‌موو مه‌رجیتی دی- په‌یره‌ویی نه‌کرتیت ئه‌وا ره‌نجی گه‌لن که‌س به‌زایه ده‌چیت و، سهرده‌رگومیی و ئالۆزیش له‌ هه‌ول و کۆششی گه‌لن که‌سدا پروو ده‌دات.

له‌م ماوه‌دا کتیبیتی خنجیلانم دی له‌سه‌ری نووسراوه:

(شرح تصریف الزنجانی للعلامة السيد پیر خضر المعروف بالشاهوی)

ئهم ناوینشانم به‌لاوه سه‌یر بوو؛ چونکه نه‌مبیس‌تووه ئه‌م زاته -پیر خضری شاهۆ- مه‌لا چاک بووبیت و دانراوی هه‌بووبیت، نه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی زانراوه نه‌وه‌یه پیاوچاکیتی سهرده‌می خۆی بووه و، گه‌لنیک که‌رامه‌تی لێ گیراوه‌ته‌وه، ئیتیر له‌ می‌ژووی ژیانیدا باسی دانراوی نه‌کراوه^(۱). که‌ توژنیک به‌وردیی سهرنجی پیتشه‌کی کتیبه‌که‌م دا بینیم سهره‌تاکه‌یم له‌ لا غه‌ریب نییه و، وه‌ک پیتشتر دیبیتم وایه. که‌ زیاتر سهرنجی سهره‌تای ئه‌م کتیبه‌م دا بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌م کتیبه‌ کتیبی مامۆستایه‌کی دییه و، سا به‌هه‌له و نه‌زانیی، یان به‌ئاره‌زوو و بۆ بازرگانی کردن به‌ناوی (پیر خدری شاهۆ) وه‌ سهره‌تاکه‌ی شیتۆندراوه و، له‌باتیی ناوی دانه‌ری کتیبه‌که‌ ئه‌و ناوه‌ی خراوته سه‌ر.

دوا‌ی ئه‌مه‌ گه‌رامه‌وه بۆ لای ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌م کتیبانه‌ نووسیومن ده‌بینم له‌ به‌رگی یه‌که‌مه‌ی (بووژاندنه‌وه‌ی می‌ژووی زانیانی کورد له‌ پتگیه‌ی

(*) ئاسۆی فۆلکلۆر - کاروان (۱۴۷)، ۲۰۰۰.

(۱) ئه‌م زاته ناوی محمه‌د زاهیده و، نازناوی (ظهیرالدین) و به‌ (پیر خدری شاهۆ) ناسراوه. یه‌کیک بووه له‌ پیاوچاکه‌ ناوداره‌کانی کوردستان و، له‌ سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچیدا زنده‌گانیی کردووه. باسی مه‌لایه‌تیی و دانراوی نه‌کراوه. (پروانه: مشاهیر کرد، بابا مردوخ روحانی شیوا، جلد اول، ل: ۶۱، چاپ اول، ۱۳۶۴، تهران خیابان استاد مطهری، نبش خیابان دکتر مفتاح، ساختمان جام جم).

دهستخه ته کانیانه وه) دا^(۲) باسی ئەم کتیبەم کردووه. دواى ئەو باسکردنەیش بەشیتەیی لە (د.ع) دا نوسخەگەلی جیا جیای ئەم دانراوهم دەسنیشان کردووه، تا ئەو نوسخانەى لای خۆم یاداشتەم کردوون و لە لاپەرە (۲۱۱) ی بەرگی دووهمى سەرچاوهى ناوبراودا هەندى لە ژمارەکانیانم نووسیوه لە (۲۰) نوسخە زیاترن، لێره‌دا بەکورتییى باسى هەندیکیان دەنووسین. لە کۆتایی دەستخه‌تى (۱۵۶۵۵ د.ع) وه که نوسخه‌یه‌کی ئەم کتیبەیه ئەمه ده‌خۆتینه‌وه:

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الشريفة المسماة باعلال التصريف في ليلة الاثنين في بلد كركوك على يد أضعف العباد خضر بن عمر المنسوب بقبيلة (سكير!) لأجل نفسه. تمت شد در شب دو شنبه من شهر جمادي الأولى در وقت حكومة داود پاشا ادام الله أيام دولته وسلطته كما يحبه ويرضاه ويشاء آمين بجاه سيد المرسلين. والحمد لله رب العالمين ۳۳... [سووچیکى دراوه]»

له کۆتایی ده‌ستخه‌تى ژماره (۱۶۰۵۶ د.ع) وه ئەمه نووسراوه:

«تمت الكتاب المسمى بالاعلال من مصنفات مولانا يوسف خان، من أولاد مولانا ابي... المصنف المشهور، ربيع الاول ۱۲۳۶.» دواى ده‌قى ئەوهى له‌سه‌ره‌وه نووسیمان له‌پال ئەم نووسراوه‌دا نووسراوه، واتە وه‌ک ئەوه وایه ئەم ده‌ستخه‌ته له‌به‌ر ئەوهى پێشوو نووسرابێته‌وه.

له کۆتایی ده‌ستخه‌تى (۱۶۵۰۹ د.ع) وه نووسراوه:

«تمت الرسالة المسماة باعلال التصريف من مصنفات مولانا يوسف جان^(۴) من أولاد مولانا ابو مصنف المشهور بالپير خضراني.»

ده‌سیکی چه‌په‌ل ناوه‌که‌ی کۆژاندوه‌ته‌وه.

(۲) ب‌پ‌وانه: محمەد عەلى قەرەداغى، بوورژاندنەوه‌ی میژووی زانایانی کورد له‌ ڕێگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیان‌ه‌وه، چاپخانه‌ی (ومیض) به‌غدا، ۱۴۱۸ک - ۱۹۹۸ز، به‌رگی یه‌که‌م، ل: ۳۴۱.

ه‌روه‌ها ب‌پ‌وانه: سەرچاوه‌ی ناوبراو، به‌رگی دووهم، چاپخانه‌ی (السالى) به‌غدا، ۱۹۹۹، ل: ۲۱۱.

(۳) له‌م ده‌قانه‌دا نووسه‌ره‌وه‌کانیان چۆن‌یان نووسیون وایان ده‌نووسین و، هه‌له‌کانیان چاک ناکه‌ینه‌وه، چونکه‌ کارى ئێمه -لێره‌دا- لێکۆڵینه‌وه و راستکردن‌ه‌وه‌ی ده‌قه‌کان نیه‌ و ته‌نها نمونه ده‌هێنه‌وه.

(۴) ئەوه‌ی ده‌ریاره‌ی ئەم مامۆستا -تا ئێسته‌- زانراوه، ئەوه‌یه‌ که‌ کورێ مامۆستا مه‌لا نه‌بویه‌کری موصەننەفی چۆریه، ئیتر سه‌رده‌می ژبانی و له‌ دایک‌بوون و کۆچی دواى هه‌یج نه‌زانراوه.

ده‌ستخه‌تی ژماره (۲۲۴۹۲ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتێبه‌ی مامۆستا یوسف جانه و، له کۆتاییه‌وه نووسراوه:

«تمت الرسالة المسماة بإعلال التصريف من مصنفات مولانا يوسف جان من الاولاد مولانا ابوبكر المصنف^(۵) المشهور بالپير خضراني»
ده‌ستێکی چه‌په‌ڵ ناوی نووسه‌ره‌وه‌که‌ی شێواندوه.
کۆتایی نوسخه‌ی (۲۶۷۱۶ د.ع) ئاوايه:

«تمت الرسالة المسماة بإعلال التصريف، من مصنفات مولانا يوسف جان، من يد أضعف العباد المحتاج الى رحمة ملك الوهاب ابراهيم المشهور بالكلاس من ناحية مكرى لأجل أخ العزيز محمدا المشهور بالبهديني في بلدة موصل».
ده‌ستخه‌تی (۲۴۹۵۶ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی ته‌واوی ئەم کتێبه‌یه، به‌لام ده‌ستی ته‌ماع بۆ شۆینه‌و نیی پهری دوا‌یی دراندوه.

ده‌ستخه‌تی (۳۶۶۹۴ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی ته‌واوه، سالی ۱۳۲۹ک نووسراوه‌ته‌وه...
ده‌ستخه‌تی ژماره (۵۰۵۴ د.ع) باشت‌ترین و کۆن‌ترین نوسخه‌ی ئەم کتێبه‌یه، سالی (۱۱۳۳) مه‌حمودی کورپی مه‌لا ئەحمه‌دی کورپی مه‌لا محمه‌د له شاری موصل نووسیویه‌تی‌ه‌وه.

ده‌ستخه‌تی ژماره (۱۷۳۸۷/۲ د.ع) ش‌نوسخه‌یه‌کی چاکی ته‌واوی ئەم کتێبه‌یه سالی ۱۲۶۶ نووسراوه‌ته‌وه. ئەحمه‌دی کورپی شیخ عه‌بدولعه‌فاری کورپی شیخ فاضیلی کورپی شیخ نیظامه‌دین سالی ۱۲۷۵ نووسیویه‌تی‌ه‌وه. حاجی مه‌لا محمه‌د شەریفی کورپی حاجی عه‌بدولقادر وه‌قفی کردوه.

تا ئێسته کۆتایی نوسخه‌کانی ئەم کتێبه‌مان نووسی، سه‌ره‌تا‌کانیان به‌زۆری وه‌ک یه‌ک وان جگه‌ له هه‌ندێ جیاوازی وشه‌ و. که‌مه‌ که‌مه‌ هه‌له‌ی نووسه‌ره‌وه‌کان، بۆ نه‌وه‌ی - نه‌گه‌ر یه‌کی‌ک بیه‌ویت به‌راورد له‌ نێوان چه‌ند نوسخه‌دا بکات - نوسخه‌ی له‌به‌رده‌ستدا

(۵) ئەم مامۆستا یه‌کی‌که‌ له‌ زانا گه‌وره‌ و ناوداره‌کانی کورد و سه‌رپشته‌ی زنجیره‌یه‌کی زێڕینی زانایان و بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی زانیاری کورده، که‌لی‌ک دانراوی به‌بایه‌خی بایه‌تی خۆی هه‌یه. به‌داخه‌وه تا ئێسته - وه‌ک پێوست - لا له‌ خۆی و به‌ره‌مه‌کانی نه‌کراوه‌ته‌وه. له‌ لاپه‌ره (۲۰۹) ی به‌رگی یه‌که‌می بووراندنه‌وه‌ی می‌ژوی زانایانی... دا شتی‌کم ده‌رباره‌ی نووسیوه‌ و، شتی‌کی دیکه‌شی ده‌رباره‌ له‌ لاپه‌ره ۲۰۴ ی به‌رگی سێیه‌مدا بلا‌بووته‌وه.

بیت، لێره دا سه ره تاي ئەم نوسخه وهك خۆی ده خهینه بهردهستی خۆینه رانی ئازیز؛ دواى (الحمد لله) و (صلوات و سه لام) ده لێ:

«اما بعد: فما زال التماس المشتغلين على، المحصلين بعلم الصرف لأن أشرح لمختصر التصريف الذي من مصنفات الامام الهمام، قدوة الانام، وحيد العصر والأيام، فخر الملة والدين الزنجاني -رحمة الله عليه وعلينا الى يوم الدوام- مع انكدار الضمير في الشتاء الزمهريرة، وتعلق الزمر الكثير، وتطرق الاكناف والأكناف، لتحصيل الكفاف، وليس بكاف، ما هو بخراف، شرح اعلال كسبية، من عبارة استادي العلامة الأخ السيد حسن^(٦) ابن السيد عباس الپير خضري الشاهوي الحسيني، استفادها من كلام قدوة الاثمتين، وامام السالكين، شيخ المسلمين شيخ ابراهيم الشيخ بالمدينة المنورة...»^(٧).

دهستخه تى (١٣٠٩ هـ) ش نوسخه يه كى ته و اوى دىي ئەم كتيبه يه، سالى ١٣٠٩ نووسراوه ته وه.

ژماره كانى ١٧٨٨١ و ١٥٩٤١ و ١٩٩٧٢ و ١٧٥٦٠... نوسخه گه لێكى ديكه ي ئەم كتيبه ن. بهم ئەندازه دهست له ناو نووس كردن و باس كردنى نوسخه كانى ئەم كتيبه هه لده گرین و، ئاماژه بۆ چهند نوسخه يه كى دانراوێكى ديكه ي مامۆستا يوسف جان دهكه ين، كه ناوى (مختصر التكملة) يه و به لگه يه كى روونى ئەوه يشمانه -وهك باسى دهكه ين- كه دانراوى جێگه ي باسه كه مان ناوى (اعلال التصريف) ه:

دهستخه تى (٣/١٧٣٨٧ هـ) نوسخه يه كى ئەم كتيبه يه و ئەحمده دى كورى شيخ فاضيلى كورى شيخ نيظامه دين سالى ١٢٧٥ ك نووسيوه تيه وه نوسخه يه كى پوخت و باشه.

(٦) ئەم مامۆستاييش كه پێگه يشتووى بهردهستى مامۆستا مه لا ئيبراهيمى شارانيى بووه و مامۆستا مه لا يوسف جان له لای ئەو خۆتندويه تى... دياره مامۆستايه كى پايه به رزى سه رده مى خۆى بووه، به لام به داخه وه له سه رچاوه كاندا شتيكى ئەو تۆمان ده رباره ي دهست نه كه وتوه.

(٧) ئەم مامۆستا به بۆنه ي ئەوه وه له كوردستان ده رچووه و، له شوتنيكى وهك مه دينه ي پيرۆزدا گيسراوه ته وه، به زۆرى دانراوه كانى ناسراو و پارێزراو و، ژباني خۆشى زانراوه و، منيش لای خۆمه وه له لاپه ره (٢١٥) ي به رگى دووه مى بوو ژانده وه ي ميژووى زانايانى... دا شتيكم ده رباره ي دانراوه كانى نووسيوه.

ده‌ستخه‌تی (۲/۳۹۸۱۸ د.ع) نوسخه‌یه‌کی دیکه‌یه و کۆتاییه‌کی ئاوايه:

«تمت الكتاب المسمى بتكملة الشريعة في وقت الظهر، بيد أقل العباد عقلاً، وأحمقهم نفساً، لأجل مولانا الأعظم ملا كچك أفندي، ادام الله عمره. قد بالغنا في مقابله وتصحيحه متناً فقط. وظني انه صحيح غاية الصحة. وإن كان الانسان جائز السهو والنسيان، والمرجو من الإخوان أن يدعوا الله بالرحمة والغفران...»

ده‌ستخه‌تی ژماره (۱۸۳۶۴ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتیبه‌یه و، لی‌ته‌دا سه‌ره‌تا‌که‌ی ده‌نوسین تا به‌لگه‌ بده‌ین به‌ده‌ست که‌سانیکه‌وه ده‌یانه‌وی له ناوه‌روکی باسه‌که بی‌گومان بن:

«أما بعد: لما أطلع المبتدئون على (اعلال التصريف) الذي شرحته... وترددوا في أن أختصر أبواب تكملة التصريف الذي جمعها الجامع الشيخ ابراهيم الشهراني، أدام الله بركة أنفاسه بطول بقائه، مع توضيح ما هو المقصود منه... بدأت به مستعيناً بالله على إتمامه وان يغفر لي بغفرانه، إنه هو الغفور الودود. أبواب الصحيح...»

کۆتایی ئه‌م نوسخه‌یه‌ش ئاوايه:

«قد تمت الكتاب، بعون ملك الوهاب، واليه المرجع والمآب، على يد الحقير الفقير، أضعف العباد، أعني به رسول بن شيخ محمد بن شيخ ابوبكر بن شيخ عثمان، غفرالله... في سنة ۱۲۰۷هـ.»

وه‌ک ده‌بینی نوسخه‌گه‌لی جیا‌جیا‌ی ئه‌م دانراوانه زۆرن و، له‌وانه‌یه‌ گه‌لی نوسخه‌ی دیکه‌یش مابن، به‌لام به‌م ئه‌ندازه‌ ده‌سبه‌ردار ده‌بین و، جی‌گه‌ی مه‌به‌ستی ئی‌مه و روونکرده‌وی رووی راستیی بۆ‌چونه‌که‌یشمان له‌مه زیاتری ناویت.

دوو هه‌له‌ له‌ سه‌ر به‌رگی کتیبه‌که:

دوای سه‌رنج‌دانیک‌ی سه‌ره‌تا و کۆتایی چه‌ند نوسخه‌یه‌کی ئه‌م کتیبه‌ دوو هه‌له‌ی زه‌قی بی‌جی که نه‌ده‌بوو روویان بدايه‌ت ده‌بینرین.

هه‌له‌ی یه‌که‌م:

ناوی کتیبه‌که که نووسراوه (شرح تصريف الزنجاني) ئه‌م ناوه له‌ناو ده‌قی کتیبه‌که

وهرناگیریت و هیچ کەس لەوانەى دەستخەتەکانیان نووسیوەتەووە ئەم ناوەیان نەنووسیوە و، هەرکەس باسی ناوی کتێبەکەى کردبێت وتوویەتى ناوی (اعلال التصريف)ە. هەرۆهە ناوەڕۆکی کتێبەکەیشەووە ئەمە دەرناکەوێ؛ چونکە شتێوەى شەرحکردن شتێوازێکی تایبەتییە هەیه و، بەزۆری بریتییە لە لێکدانەوێ وشە و پرستەکانی ئەو دەقەى شەرح دەکریت و، یەکە یەکە مانا و مەبەستیان ورد دەکریتەووە، بەلام ناوەڕۆکی ئەم کتێبە وانییە و، بەزۆری بەلای ئیعلال و دەرشتنی وشەکان و پەرگۆریشەى فێلەکاندا دەشکێتەووە و، بەزۆری لایەنى شەرحکردنى تێدا پشتگۆی خراوە.

هەلەى دووهم:

ناوی دانەرى کتێبەکە (پیرخدرى شاھۆ)ى بۆ دانراوە زۆر دوورە لە راستیبەووە؛ چونکە وەک گۆتم نەبێستراوە و، نەماندیوە لە سەرچاوەیەکاندا نووسراوەی کە پیرخدرى شاھۆ دانراوى بووبێت.

جگە لەمەیش بۆمان هەیه بپرسین ئەم هەلە چۆن کراوە؟ بەخوێندنەووەیەکی سەرپیتی سەرەتای کتێبەکە و بەراوردکردنى لەگەڵ ناوی سەر بەرگەکەدا ئەم هەلە زوو ئاشکرا دەبێت و، نەدەبوو پرووی بدابەت؛ چونکە پیرخدرى شاھۆ لە سەدەى حەوتەمى کۆچیدا ژیاوە، کەچی لە پێشەکیى کتێبەکەدا باسی ئەو کراوە کە دانەرى کتێبەکە سوودی لە عیبارەت و وتەى مامۆستا سەید حەسەنى کورێ سەید عەباسی پیرخضرى شاھۆی وەرگرتووە، کە ئەویش -بەدەورى خۆى- لە مامۆستا مەلا ئیبراھیمی شارانیى شاھۆی مەدەنیى وەرگرتووە و، ئەم مامۆستایش لە سەدەى یازدەى کۆچیدا لە ژياندا بوو.

بەلێ مامۆستا (یوسف جان) کە کورێ مامۆستا مەلا ئەبویەکرى موصەننێفە و دانەرى ئەم کتێبەى لە سەرەتای کتێبەکەدا نە ناوی خۆى و نە ناوی کتێبەکەى نەنووسیوە. بەلام لە دانراویکی دیدا، کە دواى ئەم دایناوە، ناوی ئەم کتێبەى بردووە. ئەو کتێبەى ناوی (التکمیل) و لە سەرەتای ئەو کتێبەیدا دەلێ: (لما أطلع المستدثون على اعلال التصريف...) بەمە لە دەمى خۆى و لە قەڵەمییەووە ناوی ئەم کتێبەمان زانی، دیارە ئەم کتێبە لە کاتى خۆیدا بوو بەکتێبیکی مەنەجیی و فەقێ بەدەرس خوێندوویانە و، نوسخەى زۆریان لەبەر نووسیوەتەووە و، ئەو نووسەرەوانەیش بەزووی چەردەیهکیان لە ژيانى مامۆستا و بارودۆخى دانانى کتێبەکە زانیووە، لەخۆیانەووە نەیانوتووە ناوی (اعلال التصريف)ە، هەرۆهک لەخۆیانەووە نەیانداووە تە پال مامۆستا یوسف جان.

دوا وته:

وهك گهلئ كهس نازانن كئ ئهم كتيبه ي چاپ و بلاوكر دوته وه منيش ههروه ها، بۆيه
گومان بۆ ئه وه ناچيت - خوانه خواسته - مه به ستم له نووسيني ئهم وتاره دا شان و
پسواكردي، يان پووچكر دئه وه و به فيروداني رهنجي، كهس بيت.

ئهم كتيبه له گياني خويدا كتيبيكي باشه و، به شتواز و شتويه كي ئاسان و بي قورت و
گرئ دانراوه و، ده كرئ جاريكي دي بيتته وه به مه نه جي خويندني ئه وه به شه فقييه ي كه له
حوجره كاني به تايبه تبي كوردستاندا ماون و، ده كرئ سوودتيكي باش به وانه بگه يه نييت كه
ده يانه وي صهرفي زماني عهره بي بخوين و فيري بن. ئه مه له لايه كه وه، له لايه كي
ديكيشه وه ئه وه ماموستا به پژه له و كاته دا ئه وه ره نجه ي داوه و ئه وه كاره پيروزه ي كردوه،
به ديني كهس ره وا نيه - به نوو كه قه له ميك - ئه وه ره نجه بدرئ به زه لاميك كه دوور و
نزيك مافي پتيه وه نيه و ناگاي ليتي نيه.

له وانه يش زياتر مه به ستي سه ره كيم ئه وه يه كه ئهم كتيبه له به رانه ري يهك نوسخه ي
تازه دا بلاوكر اوه ته وه و، گهلئ هه له له چاپه كهيدا روويداوه، به ده سني شانكردي ئهم
سه رچاوانه ي ليره دا ناومان هينان يارمه تبي كه سانتيك ده ده ين ده يانه وي له مه ولا له م
كتيبه بكولنه وه و، به چاپتيكي پوختي تازه و ليكولينه وه يه كي زانستiane وه، له تهك ئه وه دا
كه مافي دانه ري ئه سليلي بدرتته وه... ئهم كتيبه بخه نه به رده ستي خوينه ران و ئه وه كه سانه ي
ده يانه وي سوودي ليت وه ريگرن.

جا تا ئه و كاته داوا له و كه سانه ده كه ين نوسخه ي چاپي ئهم كتيبه يان لايه له سه ر
به رگه كه ي بنوسن:

اعلال التصريف

يوسف جان بن ابي بكر المصنف

مه‌لای باته‌یی

۳۱۵

مامۆستا مه‌لا حسه‌ینی باته‌یی که ده‌میکه ناوی که‌وتۆته ناو ناوان و، وه‌ک شاعیریکی کورد ناسراوه، بێگومان پێش ئه‌وه‌ی شاعیر بێ -یان وه‌ک شاعیر بووه- مه‌لا بووه و، مه‌لای باشیش بووه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا له‌چهند سه‌رچاوه‌دا ناوی هاتوه و، به‌ریزه‌وه له‌سه‌ری نووسراوه، هێشتا درن به‌تاریکی دۆزینه‌وه‌ی ڕێگه‌ی ژایانی نه‌دراوه و، ئه‌وه‌ی بۆی کراوه و ده‌رباره‌ی نووسراوه نه‌تینۆتییی ده‌شکێنێ و نه‌ له‌ قه‌د قه‌در و شکۆشیه‌تی.

منیش که‌ لی‌رده‌ا ناوی دێمه‌وه ناو باس وه‌نه‌بێ شتیکی که‌وره‌م به‌ده‌سته‌وه بیت، ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌ ئه‌نجامی که‌رانه‌ به‌ناو ده‌ستخه‌تان و که‌شکۆلاندا که‌لێ شیعی ئه‌م مامۆستام دیوه و، هه‌رچیشم دیوه له‌گه‌ڵ شیعه‌ بلاوکراوه‌کانی ناو (دیوانا کرمانجی) مامۆستا (عبدالرقيب يوسف) و (هۆزانقانی کورد)ی خوالێخۆشبوو مامۆستا سادق به‌هادیندا پووبه‌رووم کردوونه‌ته‌وه، جا ئه‌گه‌ر بلاوکراوه‌وه -با نوسخه‌که‌ی لای من دروستتر و راستتریش بووبێت- وازم لێ هێناون و، هه‌ندێ جار ئاماژه‌م بۆ شوێنه‌کانیان کردوه، ئه‌گه‌ر له‌ناو بلاوکراوه‌کاندا نه‌مدین ئه‌وا لای خۆم به‌ری‌نۆسه‌که‌ی ده‌ستخه‌ته‌که -چۆنم بۆ خۆتێرا بێته‌وه- پوونوسم کردوون. ئه‌وه‌ی له‌م ده‌رفه‌ته‌دا ده‌یکه‌م به‌دیاریی ئه‌م جاره ئه‌نجامی ئه‌و گه‌شت و گێله‌مه و، هیوادارم ئه‌مانه که‌ره‌سته‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی خه‌ست و چری دیوان و به‌ره‌مه‌ی ئه‌م شاعیره‌بن که‌ له‌مه‌ولا له‌سه‌ر به‌ره‌م و دیوانی بکری‌ت.

باتی فرماید -۱-

مست شپالی [فتیش!] کوژ مه‌ کودی بزانی
صد مثل آینه پیش صه‌تمه‌ از الامان
گوچه‌ یا خوب رو، تشکی منی مثل مو
چابک جست هم‌چو، دوا چیه‌ چی دی بزانی؟
من کوته‌ یادیم ملک. ئیکتم از بی فلک
قامت بژنا چلک، صه‌تمه‌ از الامان

گوتمہ شاہ چکل، تشتکی من سر لمل
 بیٹھہ کرن دوصد دل، او چیہ چی دی بزان؟
 من گوتی باور بکہ، فکری ژ داور بکہ
 زلفان تو ساتر بکہ، صہتمہ از الامان
 گوتمہ یادیم بخوم، لوحکی من بی رقوم
 لی ہیہ دوازده علوم، او چیہ چی دی بزان؟
 صدق ژ وی [کاغتی!] تیدا علم وحدتی
 داغ وکوان جبہتی، صہتمہ از الامان
 بشکفت همچو فردوس، کو تشتکم ہیہ سوس
 پیکٹھ چوگان قوس، او چیہ چی دی بزان؟
 من گوتہ یا [براذعان!]، ابرو انف چوگان
 انفی بائی فاکشان، صہتمہ از الامان
 گوتمہ یا سر خوشہ، تشتکی من مہوشہ
 لش سپی و دل رشہ، او چیہ چی دی بزان؟
 من گوتہ یا ہمچومہ، ٹیکتم از بی کنہ
 نیرگز و چاقین سیہ، صہتمہ از الامان
 گوتمہ یا تجمل، باغکی من آٹھ مل
 ہرچہار فصلان تژ و کل، او چیہ چی دی بزان؟
 کم کو بلی کل کشن، ہر چار فصلان بہن خوشن
 ہردو رویت آتشن، صہتمہ از الامان
 کو تشتکم ہیہ [ہی!] غنچہ ناٹیان شکر
 طیرکی زرین لسر، او چیہ چی دی بزان؟
 من گوتہ یا زنج سیف، مہر وفا ہاتہ نیف
 شیرینہ او دث لیف، صہتمہ از الامان
 کنی وکوتہ (باتیی)، جامکی من تژی می
 من نخوشان دکت حی، او چیہ چی دی بزان؟

من کو طوطی لاردان، درمان جمله دردان
لعل و جبھی زنخدان، سهتمه از الامان^(۱)

-۲-

قسمت ژ دیوانا ازل می دامه ساقی یک عدد
تاسک ز خمرا بی خلل، از کرمه مخموری ابد
تاسک ژ خمرا محبتی، دا من دگوشا صحبتی
آئیمه چرخا داوتی، عشقی لمن صوتن کبد
عشقی لمن صوتی، جکر، قط کس نزانیتن ژ بر
من تینه سینه (!) صد تفر، خون وی لجرحان بو جمد (!)
سوندی دخوم از فی دمی، بآیات حرفین قد سمی
تیلک اطای برچمی، نادم ببـابی از ولد
زلفا کوتیته سرملان، چنگا له تاقیژی دلان
قرکر ته اهل برچلان، داد مدد داد مدد
داده ژ درد عشقی، چبکم ژ وی سیف بهی
ناداته کس طاڤاسهی، من بانگ برشاهی احد
هون بییژنه منزلیران، ای [مجل!] یار و بران
(باتی) کسا چیت لشکران، (فی جید حبل من مسد)

(۱) ئەم پارچە لە کەشکۆلی جزیری وەرگیراوە کە لە (دار العراق للمخطوطات) دا بە ژمارە (۲۲۰۳۲) پارێزراوە و، لە کتێبی (بووژاندنەوێ میژووی زانایانی کورد لە ڕێگەی دەستخەتەکانیانەوێ) - بەرگی یەکەم- دا باسێم کردووە.

(۱) ئەم پارچەیەش لە کەشکۆلی جزیری وەرگیراوە و، باشیش بۆم نەخوێنراوە، بۆیە یەک دوو جێگەییم بەگومانەوێ پوونوس کرد و، ئەوانی دیشی لە گومان بەدەر نین، بەلام چونکە هەریەک نوسخەمان لە دەستدایە ئەو زیاترمان پێ نەکرا.

ده‌بئی نه‌مه شیعرى باته‌بى بىت؟

ئه‌م پارچه شیعره‌ی خواره‌وهم له ده‌ستخه‌ته‌کانى (٢٢٤١٧) و (٢٣٣٧٧) دا له‌ژێر ناوى (مولانا حسین) و (حسین) دا بىنى. له‌به‌رئه‌وه‌ی که هیچ ده‌رباره‌ی ئه‌م مه‌ولانا حسه‌ینه نازانین و، مه‌لای باته‌بىش ناوى حسه‌ینه گومانمان بۆ ئه‌وه ده‌چىت که شیعرى مه‌لا حسه‌ینى باته‌بى بى، بۆیه له‌م شوته‌دا و له‌پاڵ شیعره‌کانى باته‌بىدا ده‌ینوسین تا ساغ ده‌بىته‌وه که شیعرى کتیه.

ده‌ستخه‌ته‌کان کۆن، به‌لام شیعره‌کانى ناوى نووسه‌ره‌وه و میژووى نووسینه‌وه‌یان به‌سه‌ره‌وه نییه.

خه‌تى نوسخه‌ی (٢٢٤١٧) خه‌تیکى شتیه فارسی شکسته‌ی خۆشه، خه‌تى نوسخه‌که‌ی دى وا نییه به‌هه‌ردووکیان توانیم شتیکى لى به‌ده‌ست به‌ئێم و، نوسخه‌ی یه‌که‌م له سه‌ره‌وه نووسى و جیاوازییه سه‌ره‌کییه‌کانى نوسخه‌ی دووه‌میشم له خواره‌وه بۆ زیاده روونکردنه‌وه نووسى.

ده‌ستخه‌تى (٢٢٤١٧) ده‌ستخه‌تیکى کۆنه و شیعره‌کانى له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌مى حاشیه‌یه‌ک له‌سه‌ر (عصام الدین) نووسراون، به‌خه‌تیکى تازه له‌سه‌ر دوا لاپه‌ره‌ی کتیه‌که میژووى رووداوى شکانى سوپای (طه‌ماسپ) له لایه‌نى وه‌زیری به‌رێز حسه‌ین پاشاوه نووسراوه که له سالى ١٢٥٧ دا بووه.

نوسخه‌ی (٢٢٣٧٧) له نوسخه‌ی یه‌که‌م زۆر کۆنتره و نووسه‌ره‌وه‌که‌ی ناوى (اده‌م بن مولانا شجى به‌مولانا المعظم مولانا سید احمد)ه.

له دوا لاپه‌ره‌دا خاوه‌نى ده‌ستخه‌ته‌که که ناوى (عه‌زیز کورى کراوى...)ه ئه‌مه‌ی نووسیوه:

«من مملکات عزیز بن کراوى بن درویش بن زاهد بن شیخ سعدي بن نورالدین بن پیر درویش بن پیر شامي بن پیر علي الارگوشي عشيرة ومولدا، الموصلی موطناً، الشافعي مذهباً، القادري طريقة. تلمیذ جرجیس أفندي الرشادي، تلمیذ صبغة الله أفندي، تلمیذ حیدر أفندي، تلمیذ أحمد أفندي، تلمیذ حیدر أفندي، تلمیذ زین الدین الكردي البلاتي، تلمیذ نصرالله الخلخالي، تلمیذ محمود الشيرازي، تلمیذ جلال الدین الصديقي الدواني.

وكان أحمد أفندي المذكور تلميذاً لمولانا محمد شروين، تلميذ مولانا أحمد المجلي، تلميذ ميرزاجان، تلميذ محمود الشيرازي، تلميذ المحقق الدواني. وقد أخذ أحمد المذكور الإذن في التفسير، بل في مطلق التدريس، من أفضل معاصري زمانه الملا الشيخ الكردي الأشنوي، تلميذ مولانا ميرزاجان الشيرازي، تلميذ جمال الدين محمود الشيرازي، تلميذ المحقق الدواني، تلميذ محي الدين الكشكناري، تلميذ السيد شريف الجرجاني، تلميذ مباركشاه البخاري، تلميذ القطب الرازي، تلميذ العلامة الشيرازي، تلميذ نصيرالدين الطوسي. وأيضاً تلميذ الكاتب القزويني، تلميذ فخرالدين الرازي، تلميذ حجة الاسلام محمد بن محمد بن الشيخ محمد الغزالي تلميذ امام الحرمين عبدالملك يوسف الجويني، تلميذ الشيخ أبي طالب المكي، مرید أبي عثمان المغربي، مرید أبي عمرو الزجاجي، مرید جنید البغدادي، مرید أبي الحسن السري بن مغلس السقطي، مرید المعروف الكرخي، مرید أبي سليم داود الطائي، مرید حبيب العجمي، مرید الحسن البصري، مرید حضرة الإمام والخليفة علي بن أبي طالب القرشي الهاشمي، المرید وأخاذا العلوم من حضرة المصطفى (صلى الله عليه وسلم) المشرف بأمر ذي النور المبين بواسطة الروح الأمين الممتاز بين الملائكة المقربين، برسالة رب العالمين، الى الأنبياء والمرسلين.

وقد قرأ أحمد المذكور مشكاة المصابيح الى باب الإعتصام... على الشيخ عبدالملك العصامي، وأخذ الإذن منه، وهو من والده تلميذ الشيخ أحمد بن محمد بن حجر المللكي الهيتمي، تلميذ القاضي زكريا الأنصاري، تلميذ الجلال البلقيني، تلميذ الحافظ [شاس!] البخاري ابن حجر العسقلاني. رحمهم الله ونفعنا الله بهم آمين».

له خوتندنه وهیه کی خیرای ئەم دهقه وه یه ک دوو سه رنجی جیگهی بایه خ ده بینن له له وانه یه له شویتنی دیکه دا نه بن. له وانه ناوی سێ (پیر) که نه مه ناویشانی (کاکه یی) یه کانه و پیرشالیار و پیرداود و پیرکئی و کئی که له بهرگی یه که می میژووی وێژه ی کوردی ماموستا سدیق بۆره که ییدا ناویان هاتوو. جگه له ناوه کانیشیان نه وه دهخوینینه وه که ئەم پیرانه خه لکی ناوچه ی (ارگوش = ئه رگوش) ن و، ئەم شویتنیش له رووی جوغرافیه وه دووره له ناوچه ی (پیر) هکانی دییه وه.

هه‌روه‌ها له‌ناو زنجیره‌ی پشتی ماموستا عوزه‌یردا ناوی (شیخ سه‌عدی) یه‌ک هاتوو، که له‌که‌شکو‌لی غه‌ریبیدا (٨١٥٥ د.ع) چه‌ند پارچه‌ی شیعرێکی هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌و که‌شکو‌له‌دا پارچه‌یه‌ک شیعر له‌ شیوه‌نی (شیخی سه‌عدی) دا‌گوتراوه و سالی (١٢٤٢هـ) یش بو‌مردنه‌کی دانراوه له‌وانه‌یه ئه‌م شیخ سه‌عدیه بیت.

ئه‌مه‌یش ده‌قی شیعه‌کانه:

مولانا حسین فرماید:

ژ درد فرقت رندان دکم افغان آوات^(١)
 من ژ ویرا بو‌محبت هر ژ روژا اولین^(٢)
 چند ژ دست فرقت من تی ژ چاوان آب خوین^(٣)
 ای غلامت جمله عالم از غلام کمترین^(٤)
 گفتم اورا ما دعاگوی توام ای حور عین
 أعرضت عنی وقالت: ما دعاء الکافرین؟

ای شه‌عالی جناب از بندهء افگندام
 من ژ دست نای چه خدمت، از لوی شرمندان^(٥)
 گر امیرو پادشام از هر غلام بندام
 گر بخوانی ور برانی^(٦) بندام تا زبندام
 واجب لی امتثال الامر، ماذا تأمرین؟

آستانی دلبری هستن گلو (دار الشفا)
 هر کس دردیك هبی هر تی زوی بیستن دوا^(٧)
 را مثال جنتی او چیمن و آب و هوا
 حبذا روضات نجد^(٨) زرتها عهد الصبا
 ربوه تجری علی أرجائها ماء معین

از فقیر و بی نوا و او خسرو و خسرو نژاد
 من کودیت او پادشاه یکجار ژ دستم چو فؤاد
 (شکر لک یا رینا) ایر و چه حاصل بون مراد
 بر در باغ وصالش هاتف آواز داد:
 (هذه جنات عدن فادخلوها خالدين)

یا (حسین) نامراد ایدی ردو^(۹) عشقی مچو
 وی کرن دیوانه چندین نکته دان و نکته گو
 نابیرین وصف ده عه شقی کر به بیژن هر درو^(۱۰)
 قصهء عشقی جلال و داستان حسن او^(۱۱)
 (تلك أنباء يقول الناس منا بعد حين)

جیاوازییه کانی ده سخته تی (۲۳۳۷۷)

- (۱) ئەم دێره وا دیاره زیاده و تهنها له نوسخه‌ی یه کهمدا ههیه.
- (۲) من... (۲) من و ویرا بو محبت هر...
- (۳) چند... (۲) چند ژ دستێ فرقتی... آو خون.
- (۴) ای... (۲) وی غلامن جمله عالم از غلامی کمترین.
- (۵) من ژ... (۲) من ژ دست ناییت چو خدمت او ازی شرمنده ام.
- (۶) سووچیکی نوسخه‌ی یه کهم دراوه و ئەم به شه‌مان له بهر نوسخه‌ی دووهم ته‌واو کرد.
- (۷) هه‌بی... (۲) هه‌ی دی هر لوی بیته‌ن دوا.
- (۸) جه‌ذا... (۲) حب ذات ذات بحری...
- (۹) ردو (۲) لدو.
- (۱۰) نابیرین... (۲) نابیرین وصفی تعشقی کر بییژم از هرو.
- (۱۱) قصه... (۲) قصه‌ها عشقی جلالش استان حسن تو

چەند مامۆستا مەلا ئیلیاسمان ھەبە؟ ئەم مامۆستا مەلا ئیلیاسەیش کتیبە؟

۳۱۶

گەلێ جار باسی سەردەرگومیی و ئالۆزیم لە میژووی زانیان و شاعیران و ناوداراندا کردووە و، باسی چەند ناو و نازنام کردووە کە بەلگەی پوون بۆ جیاکردنەوێیان و ناساندنی ھەریەکێکیان بە پێناسە و کەسایەتی خۆی نییە، ئەمەیش ئاشکرایە بەھۆی نەبوونی میژوویەکی ورد و دروستی زانا و ناودارانمانەوێە و، گەلێ زانا و ناودارمان ھەبە کە لە سەردەمی خۆیدا کەلە زانا و گەورە مەلا و تاقانە ی چەرخێ خۆی بوو و، دەوری کاریگەری لە بلاوکردنەوی زانیاری و وریاکردنەوی خەلک و گەشەپێدانی پۆشنبیردا بوو، بەلام کە خۆی سەری ناوەتەووە و، ئەم جیھانە ی بەجێھێشتوووە بەھۆی ئەووە خەمخۆری نەبوووە و، کەسیکی وا نەبوو بە میژووی ژبانی و بەرھەم و شۆینەوارەکانیدا بگات، وردە وردە ئەستێرە ی دەرەشاوێ خۆی بەرەو کزبێ چوووە تا بەیەکجاری خامۆش بوووە و، شۆینەوارەکانیشی بەر چەپۆکی زەمانە کەوتوون و سەریان تێدا چوووە و، گەلێ جار وا بوو ھیچ ھەوالتیک لە ژبان و بەرھەمیشیان نەماوەتەووە. جاری وایش ھەبوو لایەلا و لاوەکیی شتیکی کەم کە تروسکاییەک بدا بەرێگە ی تاریکی ژبانی تاق و تەرایەکیان لە سووچ و قوشن و حاشیە و کووتایی کتیبە دەستخەتەکاندا ماوەتەووە.

ئەم مامۆستای لیژەدا ناوی دەخەینە ناوانا و سووچیکی بچکۆلە ی لە میژووی زانیانی کورد پێ دەرازینینەووە، یەکیکە لەو مامۆستایانە ی بەختی یار بوووە و، تروسکە یەکمان لە ژبانی دەستکەوتوووە.

بەلام پێش ئەو ی بێینە سەر ئەم کورتە باسە لا لە لایەنێکی پێوەندیدار بەم باسەووە دەکەینەووە.

مامۆستای ئەم باسەمان ناوی مامۆستا مەلا ئیلیاسە، پێش ئەو ی قەلەم بەخەمە سەر کاغەز و ھیچ حوکمێک بەکەم بەسەرچاوێکانی میژووی ناودار و زانیانی کورددا گەرام، مەبادا باستیکی کرابێت و بەسەرما بروت و، زانیارییەک ھەبێت من پێم نەزانیبێت. بەلام دوا ی گەرانێکی باش بەو سەرچاوانە ی لە دەستمان بەدەستی خالییەووە گەرامەووە و، سۆراخیکم لە ژبانی بۆ نەکرا. بەلام لە سەرچاوێکاندا ناوی چەند مامۆستا مەلا ئیلیاسێکم دی و، لە ئەرشیفی تایبەتی خۆشماندا چەند مامۆستا مەلا ئیلیاسێکی دیم دی کە باسیان لە سەرچاوێکاندا نییە، بۆ ئەو ی باسەکەم بەگوێرە ی توانا بێکەلێن بێت،

به کورتیی ئه و ناوانه لیڤه دا دهخه مه روو:

۱- مهولانا ئیلیاسی گهوره که قوتابی ئیبنوحه جهری عهسقه لانی بووه و ئیجازهی حه دیشی لی وه رگرتووه. ئه م ماموستا له نیوهی یه که می سه دهی دهی کۆچیدا کۆچی دوایی کردووه.

۲- ئیلیاسی ئه ییوی سالی ۱۲۹۱ له دایکبووه، سالی ۱۳۴۶ له میسر کۆچی دوایی کردووه.

۳- ئیلیاسی کوری ئیبراهیمی کوردی، سالی ۱۰۴۷ له دایک بووه و، سالی ۱۱۳۸ له دیمه شق کۆچی دوایی کردووه.

۴- ئیلیاسی ئه ربیلیی. سالی ۵۵۱ له دایک بووه و له به غدا خوتندنی تهواو کردووه و، دوایی گه راوه تهوه بو ئه ربیل و له وی کۆچی دوایی کردووه.

۵- مه لا ئیلیاسی به رۆژه یی -بانه یی- قوتابی مهولانا ئیلیاسی گهوره بووه.

۶- مه لا ئیلیاسیک له دیمه شق^(۱).

ئه مانه ئه وانن له سه رچاوه چاپه کانداناویان هاتووه.

ئه واننیش که ناویانم له دهستخه ته کاندایوه و له شوینی دیدا باسیان نییه ئه مانن:

۱- مهولانا ئیلیاسی که لاتیی:

ئه م ماموستا له سه رچاوه کانداناوی نه براوه، ئه وهیش که دهست من که وتووه ئه وهیه کتیبیککی له زانیاری نه حودا هیه، خوی له پیشه کیه کهیدا ناوی خوی نابات، ته نها ده لی زۆریان داوا لی کردم ده رباره ی نووسینی هه ندی شت له نه حودا، منیش له وهی له ماموستایانم وه رگرتووه و تیگه یشتووم ئه م کتیبه م پیکه ینا. به لام ماموستای نووسه ره وهی دهستخه ته که -خودا پاداشی خیری بداته وه- ده لی:

«من مصنفات مولی الامام الهمام، مرشد الراشد، ائمة المتأخرین والمتورعین مولانا الیاس الکلاتی».

به داخه وه ئه م نووسه ره وه که ناوی سه دره دینی کوری رۆسته می [یابونیری!] یه ده رباره ی سال و شوینی نووسینه وه که ی هه چی بو دیاری نه کردوین.

(۱) پروانه: علماؤنا في خدمة العلم والدين، دانراوی عبدالکریم محمد المدرس، ل: ۹۷-۱۰۰.

هه ره ها پروانه: مشاهیر کرد، بابا مردوخ روحانی شیوا، به رگی یه که م، ل: ۱۴۴ و ۲۲۴.

دانراویکی مامۆستا مه لا ئیلیاسی که لاتی

مامۆستای دانه ناوی نه ناوه و شتیکی ئه وتۆی ده باره ی نه نووسیوه. سه ره تا که ی ناوا ده ست پیکردوه:

أما بعد: فهذه كلمات ومفاهيم فهمناها من كلام الشراح لمتون النحو، ومن أستاذينا رحمهم الله، وما استنبطنا واستخرجنا من مقالاتهم الشريفة، ذكرناها وألفناها تذكرة لآخوان الصفا يذكروننا بها، لعلهم عند ذكرهم إيانا يحصل بهم شفقة ورحمة بصالح دعواتهم يغفر الله لنا زلاتنا وعثرتنا، وتسهيلاً للمتعلمين ولمن ابتدأ بهذا العلم، وطلبهم مراراً كثيراً داعياً إلى تأليفنا هذه، وإن كان تأليفنا [لائقاً] وغير مستقيم كل استقامة، والزمان الذي ركبنا فيها زمان خوف وعدم قرار «يوماً بجزوى ويوماً بالعقيق» لعل الله تعالى وفقنا لإتمامه وهو ولي الإصابة والتوفيق.

کۆتاییه که یشی ئاوايه:

ولا تجمعلنا من الأسفلين من المنازل. تمت بالخير والظفر. من مصنفات مولی الامام الهمام مرشد الراشد، ائمة المتأخرين والمتورعين مولانا الیاس الکلاتي رحمه الله زاده شرفاً في الدارين على يد الحقير الفقير أقل العباد صدرالدين رستم [الیابریزي] اللهم أغفر لي وله ولوالدين آمين يا معين،

پیش هه موو شتیکی نووسه ره وهی ئه م ده ستخه ته له خوێنده واریدا پیشکه وتوو شاره زا نه بووه و هه له ی نووسینه وهی زۆره.

له شۆینی دیدا دیومه که ئه م مامۆستا مامه ی مامۆستای ناو دارمان مه لا ئه بوه کری موصه نیفه. به گوێره ی قسه ی نووسه ره وه که ده بی مامۆستا مه لا ئیلیاس دانراوی دیکه یشی بووبیت، به لام هیه چیان ده باره ی نازانین.

ئه م ده ستخه ته له (د.ع) دا به ژماره (۲/۵۹۱۶) پارێزراوه.

شه جهری ماموستا مهلا نیلیاس

۱۶۶۶

مه‌لا ئیلیاسی کوری ئیبراهیمی کوردیمان هه‌یه، که له (سلک الدرر ۲۷۲/۱) و هه‌یه العارفین (۲۶۶/۱) دا ده‌لێن:

سالی ۱۱۳۸ کۆچی دوا‌یی کردووه و حاشیه‌ی به‌سه‌ر حاشیه‌ی عیصامه‌دین به‌سه‌ر جامیه‌وه هه‌یه.

له ده‌ستخه‌تی ۱۶۶۳۴ دا ده‌لی: مه‌حمودی کوری ئیبراهیمی کوری داودی کوری ئیسماعیل سالی ۱۱۱۸ له مه‌درسه‌ی (قاضي القضاء) قاضی ئیلیاسدا نووسیویه‌تیه‌وه.

دوا‌ییش ئهم ده‌ستخه‌ته له‌لایه‌نی خه‌زنه‌دار مه‌مه‌دی کوری ئه‌حمه‌د ئاغاوه وه‌قف کراوه له‌ژێر چاودێری مه‌مه‌دی کوری مه‌لا به‌هرامدا.

هه‌روه‌ها مه‌لا ئیلیاس، یان قازی ئیلیاسی که‌لاتیمان هه‌یه.

ئهم ده‌ستخه‌ته له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره (۲/۵۹۱۶) پارێزراوه.

له ده‌ستخه‌تیکی دیدا ده‌لی: ئهم مامۆستا مه‌لا ئیلیاسه مامی مامۆستا مه‌لا ئه‌بویه‌کری موصه‌نیفه. به‌م پێیه دوور نییه ئهم مامۆستا - مامۆستا مه‌لا ئیلیاسی گه‌وره بیت؛ چونکه مامۆستا مه‌لا ئه‌بویه‌کری برا‌زای له ۱۰۱۴ ی کۆچیدا کۆچی دوا‌یی کردووه، جا ئه‌گه‌ر مامی له نیوه‌ی سه‌ده‌ی پێش‌ویدا له جیهان ده‌رچوو‌بێت زۆر گونجاو و له‌باره.

۲- مامۆستا مه‌لا ئیلیاسی گۆرانیی:

ده‌باره‌ی ژبانی ئهم مامۆستا‌ییش له سه‌رچاوه‌کاندا شتی‌کمان ده‌ستگیر نه‌بوو، خۆشبه‌ختانه له ده‌ستخه‌تی ژماره (۱۵/۲۰۳۴۴) ی (دار العراق للمخطوطات) دا مامۆستای نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که که مامۆستایه‌کی ورد و کارامه بووه ئیجازه‌یه‌کی ئهم مامۆستای بۆ نووسیوی‌ن که داویه‌تی به‌مامۆستا مه‌لا مه‌مه‌دی کوری داودی (گه‌ره‌ویی) مامۆستا مه‌لا ئیلیاسیش ئیجازه‌ی له مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی کوری هه‌سه‌نی شارانیی گۆرانیی و چه‌ند که‌سی دیکه وه‌رگرتوه.

مامۆستا مه‌لا ئیلیاس خۆشی له کۆتایی ئیجازه‌که‌وه ده‌فه‌رموی: سالی ۱۱۳۵ ئیجازه‌ی داوه به‌ما مامۆستا مه‌لا مه‌مه‌د.

مامۆستای نووسه‌ره‌وه‌یش که ناوی عه‌بدوره‌حمانی کوری خضری کوری هه‌سه‌نی گه‌ناوی رازانیی پشده‌رییه و سالی ۱۱۵۱ کتێبه‌که‌ی له گوندی ته‌له‌ی هه‌ریر نووسیویه‌ته‌وه ده‌لی:

منیش ئیجازهم لهم مامۆستا -واته مامۆستا مهلا محهمه‌دی کورپی داودی (کرووی)-
وه‌رگرت، ئیجازه وه‌رگرتنه‌که‌یش له سالی نووسینه‌وه‌ی کتیبه‌که‌دا بووه، واته ده‌بی
مامۆستا مهلا محهمه‌دیش له زانایانی گه‌وره‌ی کورد بێت.

ئه‌و ئیجازه‌نامه وه‌ک ده‌قیکی میژوویی به‌سوود لیتره‌دا تۆمار ده‌که‌ین.
ده‌قی ئیجازه‌ی مامۆستا مهلا ئیلیاسی گۆرانیی:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين.
أما بعد: لما كان علم الإسناد مختصاً بهذه الأمة، وكان ممن سعى في طلبه
الشيخ الكامل الفاضل المخلص الخالص الاعتقاد صاحب الفهم الراجح الشيخ
محمد بن داود، فقد التمس من خادم الفقراء أن يجيزه بما أجازني به مشايخ
الأعلام الشيخ المحقق المدقق الشيخ ابراهيم بن حسن الگوراني، والشيخ الفاضل
الشيخ أحمد بن محمد النخلي، ثم المكي ولي الله بلا نزاع، والشيخ يونس
الفقيه المحدث المصري ممن صعب استيعابهم، فبادرت الى إجابة التماسه، فقلت
وبالله التوفيق: قد أجزت سيدنا ومولانا الشيخ المذكور بجميع مقروأتي
ومسموعاتي ومروياتي، إجازة عامة كما أجازني به مشايخي. وقد ذكروا في
الصناعة الحديثية: لا ينال الرجل حتى يأخذ ممن فوقه، ومن دونه، ومن يساويه،
وأرجو من سيدنا المذكور أن لا ينساني من صالح دعائه، سيما في أوقات
الإجابة، قال المجيز: حرره خادم الفقراء إلياس الگوراني عفى الله عنه بمه وكرمه
سنة ١١٣٥... وأخذت الإجازة من الشيخ محمد المذكور سنة ١١٥١ يوم الرابع
من شهر شعبان^(١).

٣- ئیلیاسی غه‌زانیی کورپی پیر دانیال، له ده‌وره‌ی سالی ٩٥٠دا ژیاوه. (کاروان
ژماره ٣٦ ل: ١٤٤).

٤- ئیلیاسی بانه‌یی سالی ١٠٨٩ کتیبی (منطق الطیر)ی عه‌طاری له‌به‌ر خاتری حه‌سه‌ن
ئاغای چه‌لیی نووسیوه‌ته‌وه.

(١) ده‌بی ئەمه مامۆستای نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ بێت که ناوی عه‌بدوره‌حمانی کورپی خضرى کورپی
حەسەنى گەناوى پازانىی پشده‌رییه که سالی ١١٥١ ده‌ستخه‌ته‌که‌ی له گوندی ته‌له‌ی حه‌ریر
نووسیوه‌ته‌وه.

بەژماره (٢٩٧٢٩) له (دار العراق للمخطوطات) دا پارێزراوه.

٥- شیخ ئیلیاسی (کلکوری) مان ههیه که باوکی مامۆستا مهلا عهبدووللای دانهری (اعلال التصريف) - شهرحی عیزی-یه، (٤٣١٤٣ د.ع).

٦- (قاضي القضاة) قازی ئیلیاسی شمان ههیه که سالی ١١١٨ له ژياندا بووه (١٦٦٣٤ د.ع).

٧- شیخ ئیلیاسی (کرابادی) ناسراو به شیخه سوور:

ناو و باسی ئەم مامۆستایش له سهراوه کانی بهرههستماندا نییه، لهم ماوه دا لای مامۆستایه ک بهرگی یه که می تهفسیری (منقول التفاسیر) م بینێ که یه کێک له نهوه کانی ئەم شیخ ئیلیاسه نووسیویه تیهوه، مامۆستای نووسه رهوه ناو به ناو دهستخه ته که ی به زانیاری جوړاو جوړ پازانده تهوه و، له کوژتاییشیدا گه لێ زانیاری له سهر مامۆستا مهلا ئیلیاس نووسیوه، که زیاتر باسی ته مهن و کوچی دوایی ده کهن، به لām بهو پیتی نهو بایه خه زۆره به ژيانی دراوه ده بی له چه رخی خویدا زانییه کی گه و ره بوو پیت، به لām باسی هیچ دانراو و شوێنه واریکی نه کراوه.

مامۆستای نووسه رهوه، که زنجیره ی پشتی ناوا ده نووسیت:

محهمه دی کوری شیخ عهبدووللای، کوری شیخ محهمه دی، کوری شیخ عهبدووللای، کوری شیخ ئیلیاسی (کرابادی) ناسراو به شیخه سووری، کوری شیخ محهمه دی، کوری شیخ ئه محهمه دی، کوری شیخ عومهری، کوری شیخ عوتمان، کوری شیخ حه سین... تا دوا پشتیان ده باته وه سه ر بیلالی حه به شیی بانگ ده ری پتغه مبه ر (د.خ)... چه ند زانیارییه کی له سه ر مامۆستا مهلا ئیلیاسی با پیره گه و ره ی نووسیوه، له وانه:

ایها السائل عني عام فوت شيخ سور

عمره (الياس)^(٢) راح عام (الف) بالسرور

یه کێکی دی نووسیویه:

ربي اني مسني (ضر) بفوت الألعي

عمره (آمین) فابکوا یا أخلاي معي

(٢) ئەم مامۆستایانه ی ئەم به یانه دیان نووسیوه تیکرا نا ماژه بۆ نهوه ده کهن که مامۆستا مهلا ئیلیاس (١٠٢) سال ژیاوه و، له سالی (١٠٠٠) ی کوژیدا مالتا وایی له جیهان کردوه.

یەکیکی دیش بە کوردی ئاواى نووسیوه:

ئەى تەمەن(ئیلیاس) و چوونت(غەینە) بۆ خزمەت غەفوور
 ڕەوشەنى بەخشی دلانى ذاتى پاک و بێ قوصوور
 کىوى طوورى، بەحرى نوورى، جانفیداتم شىخە سوور
 تۆنەوى پاکی بیلالی بانگی ئەو بو نەفخی صوور
 ئەو بیلالەى سوورەتى (لیل)ى لە شەئنا بوو ظوهور
 عاشقى ڕیازی تۆیین دژ بەشەیتان و شەرور
 سینه برژاوین (قلیل من عبّادی الشکور)
 جا نیگاہىکی کەرەمکە ئیمە هاتووین لە دوور

ئەم شیعرانە بەخەتیکى تازه و بەرتنوسى کوردی نووسراوەتەوه و ناوی کەسیان
 بەسەرەوه نییه. ئیستە لەمە زیاتر دەرپارەى ئەم مامۆستا مەلا ئیلیاسەیش نازانین -وەک
 هەموو جارتیک- دەلتین: بەلکەر!

مامۆستای نووسەرەوى دەستخەتەکە گەلى زانیاری و پروداوى لە دەستخەتەکەدا
 تۆمار کردووه، لەم هەلەدا بەسەردا ڕۆیشتنیان بەباش نازانم، ئەوەک جارتیکى دى هەلى وا
 نەپەخسیتەوه و، ئەوانەیان جیگەى سوودن تۆماریان دەکەین:

۱- حاشیەى محەمەدى بانەبى، محەمەدى (کەرابادى) سەرلەبەیانى ڕۆژى دەهەمى
 مانگى (ربیع الآخر) ڕۆژى هەینی کاتى هاتنى پایەبلند فەتحەلى سولطان لەلای
 بێتووشەوه، بۆ سەر پایەبلند ئەحمەد سولتانی فەرماندارى بانە و کوشتنى و
 تالانکردنى خۆى و هەموو نوکەرانى. ئەمە لە سالى ۱۲۳۵دا.

۲- محەمەدى کورپى شىخ عەبدوللای... سالى ۱۲۳۴ لە مرگەوتى ئىبراهیم ناغا
 نووسییهوه، کاتى چێشتەنگاوى دووهم ڕۆژى (ایام التشریق).

۳- محەمەدى (کەرابادى) لە گوندی بنەخوئى سالى ۱۲۳۶ کاتى هاتنى هەوالى کوژرانى
 فەتحەلى سولتان لە شارى سنە نووسییهوه.

۴- محەمەد (کەرابادى) لە مانگى مەلولودا پێش نیوهرۆ لە کاتى خوێندن لە خزمەتى
 مەولانا محەمەدى مودەپسدا لە شارۆچکەى بانە نووسییهوه.

۵- محەمەدى (کەرابادى) سالى ۱۲۳۶ لە گوندی بنەخوئى نووسییهوه.

جیگه ی باسه میژووی ته و او بوونی نووسینه وه ی دهستخه ته که رۆژی ۲۶ ی مانگی (ربیع الاول) ی سالی (۱۲۳۸ هـ)، واته به لای که مییه وه مامۆستا مه لا محهمه د چوار سال له گه ل نووسینه وه و حاشیه له سه ر نووسینی ئه م دهستخه ته دا خه ریک بووه .

نه ره ی حاجی مه لا عومه ر نه نه ندیی نه ریبیلی به سه ر (جداول شرح الشمیة) وه

۳۱۷

سه ره تا که ی:

«وبعد فقد سألني من المشتغلين عندي الأخ العزيز اسماعيل أفندي أن أشرح له جداول! المختلطات لشرح الرسالة الشمسية شرحاً شافياً وأمثلة لكل اختلاط منها مثلاً وافياً بحيث لا يبقى للمستفيدين خفاء، وينكشف لأصحاب البلادة والاغبياء، فأجبتة مستعيناً بالله ومستمدّاً من ارواح الانبياء وأولياء الله».

کۆتاییه که ی:

«فلا شيء من المنخسف بمضيئ وبالضرورة بالتوقيت أو وقتاً ما لا دائماً. تمت شد — حاشية شيخنا ومولانا حاجي ملا عمر أفندي الأربيلي. جعل الله الجنة مثواه».

۱۸ لاپه ره یه، میژووی نووسینه وه و ناوی نووسه ره وه ی پیتوه نییه. به لام دانراوه که له ناو کۆمه لێ دانراوی دیدایه، وایاره بۆ مه لا ئیسماعیل نووسراونه ته وه، جا ئایا ئه و مه لا ئیسماعیل هیه که مامۆستای نه ریبیلی شه رحه که ی له به ر خاتری ئه و کردوه یان نا؟ ره نگه. له شوێنیکدا ده لێ: ره سوولێ سکتانیی له به ر خاتری مامۆستا مه لا ئیسماعیل نووسیویه. له شوێنیکدا دیدا ده لێ له به ر خاتری مه ولانا مامۆستا مه لا ئیسماعیلی ماویلی له گوندی (کاموسک) نووسیویه تیه وه.

غاية الامكان في معرفة الزمان والمكان

۳۱۸

ئەم کتییە دانراوی مامۆستای ئەناسراو و ئەناسیتراوی کورد مامۆستا مەلا مەحموودی
ئەشنەویی (شنۆیی) یە.

سەرەتاکە ی ئاوا یە:

الحمد لله الذي لا آخر لاوليته، ولا أول لآخرته، ولا بطون لظاهريته، ولا ظهور
لباطنيته...

کۆتاییە کە ییشی ئاوا یە:

نفعنا الله كما يحب ويرضى، وعصمنا عن الزيغ والردا. قد استراحت أقدام
الأقدام عن السير في ميادين صفحات هاتيك الأرقام المسماة بغاية الامكان في
معرفة الزمان والمكان من مصنفات قطب العارفين شيخ محمود الأشنوي.

ئەم دانراوە محەمەدی کورێ ئیسماعیل پاشای عەبباسیی سالی
۱۲۳۰ نووسیویەتیەو. ۸۶ لاپەرە یە بە پێوانەی ۱۶×۲۰.

ئەم کتییە لە عەقائید و باسی ئایاتی صیفاتدا یە، بە زۆری لە سەر شێوەی پرسیار و
وەلامە، بە زمانی فارسی.

بەژمارە (۱/۴۲۹۳۵ د.ع) پارێزراو.

منظوم اسماء الحسنی
بسم الله الرحمن الرحیم

یَقُولُ أَحْمَدُ الْفَقِيرُ أَفْقَرُ أَحْمَدُ رَبِّ دَائِمًا وَأَشْكُرُ
ثُمَّ أَصَلَّى مَعَ سَلَامٍ عَالٍ عَلَى النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى الْأَلِ
وَبَعْدَ فَاسْمَاءِ الْأَلِ الْحَسَنِ مِنْ عَدِّ هَاجِقَاتِ يَهُودٍ
وَهَذِهِ الْأَسْمَاءُ هِيَ لِلَّهِ لَيْسَ لَهُ غَيْرُ مِنْ مُنْقِلِ
ثُمَّ هُوَ الرَّحْمَنُ وَالرَّحِيمُ الْمَلَكُ الْقُدُّوسُ وَالْعَلِيمُ
وَهُوَ الْغَنِيُّ الْبَارُّ الْمُفِيمُ الْخَالِقُ الْعَلَّامُ السَّلَامُ الْوَكِيلُ
وَهُوَ الْغَفِيطُ الْقَادِرُ الْعَظِيمُ وَهُوَ الرَّحِيمُ الْحَقُّ الْكَرِيمُ
أَحْكَمُ الْقَهَّارُ الْخَبِيرُ الْوَاحِدُ الْمُنْتَكِرُ الْكَبِيرُ
الصَّمَدُ الْمُصَوِّرُ الْغَفُورُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْحَيُّ الشَّكُورُ
وَهُوَ الْقَوِيُّ الْحَكِيمُ وَهُوَ الْوَجَّارُ الْمُنِيبُ وَالْحَلِيمُ
الْحَصِيُّ الْفَتَّاحُ وَالْوَهَّابُ الْمُبْدِي الرَّحْمَنُ وَالْقَوَابِ
فَهُوَ الْعَزِيزُ الْمَذِلُّ الرَّافِعُ فَهُوَ السَّمِيعُ الْوَدُودُ الْقَلْبُ
وَهُوَ الْبَصِيرُ الْعَلِيُّ الْمَجِيدُ وَهُوَ الْكَوْنُ الْوَكِيلُ الشَّهِيدُ
وَهُوَ الْبَلِيلُ الْوَلِيُّ الْحَسْبُ وَهُوَ الْمُقِيتُ الْغَفُورُ الْحَسْبُ

الْوَاحِدُ الْمُنْتَكِرُ الْكَبِيرُ
الْحَقُّ الْكَرِيمُ
الْمَلَكُ الْقُدُّوسُ وَالْعَلِيمُ
الْغَنِيُّ الْبَارُّ الْمُفِيمُ
الْخَالِقُ الْعَلَّامُ السَّلَامُ
الْوَكِيلُ
الْحَصِيُّ الْفَتَّاحُ وَالْوَهَّابُ
الْمُبْدِي الرَّحْمَنُ وَالْقَوَابِ
فَهُوَ الْعَزِيزُ الْمَذِلُّ الرَّافِعُ
فَهُوَ السَّمِيعُ الْوَدُودُ الْقَلْبُ
وَهُوَ الْكَوْنُ الْوَكِيلُ الشَّهِيدُ
وَهُوَ الْبَلِيلُ الْوَلِيُّ الْحَسْبُ
وَهُوَ الْمُقِيتُ الْغَفُورُ الْحَسْبُ

الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَالْعَبِيدُ هـ الْمَقْبُطُ الْمُقَدَّرُ الْحَمِيدُ
 الْأَوَّلُ الْآخِرُ وَهُوَ الْمَاجِدُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ وَهُوَ الْغَنِيُّ
 وَهُوَ الْعَفْوُ وَالرَّؤُوفُ الْوَلِيُّ الْوَلِيُّ الْمُبْدِي وَالْمُنْعَلِي
 الْبَرُّ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْغَفُورُ وَهُوَ الْعَدْلُ الْإِنْفَامُ
 يَا لَكَ الْمَلِكُ يَا لَكَ النَّافِعُ الضَّارُّ وَالرَّشِيدُ وَهُوَ الْمَالِكُ
 الْجَامِعُ الْهَادِي الصَّبُورُ الشَّقِيمُ بَعْدَهُ الْبَابُ الْبَهْدُ الْقَدِيمُ
 عَلَى الْمَنْظُومَةِ يَوْمَ الْحَجَّةِ
 يَعْلَمُهَا
 عَمَّالَةٌ
 ١٢٨٤

هونراوهی (اسماء الحسنی)

دانراوی نهحمه دی ته ربیلیی

سه ره تاکه ی:

يقول احمد الفقير الافقر
 احمد ربي دائماً وأشكر
 ثم أصلي مع سلام عال
 على النبي المصطفى والآل
 وبعد: فأسماء الاله الحسنی
 من عدها حفظا يفوز الحسنی
 وهذه الأسماء هو الله الذي
 ليس له غيره من منقذ

نهم هونراوهیه ۲۱ بهیته، کوتاییه که ی ناوایه:

فمالك الملك وذاك النافع
 الضار والرشيد وهو المانع

الجامع الهادي الصبور المنتقم

بعد هو الباقي بهذا قد ختم

تمت المنظومة يوم الجمعة بعد صلاتها عجلة ١٢٨٤

هیچی دیم دهر یاره ی ئهم کتیبه و خاوه نه که ی نه زانی. له وانه یه ئهمه دهسته خه تی دانه ره که ی بیت. ئهمه له یه ک پهره دایه، دیاره له دهسته خه تیک هه لپرو و کینراوه و، کراوه به شتیکی جیاواز بو ته مای پاره ی زیاده.

به ژماره (٢٣٦١٩ د.ع) پارێزراوه.

چهند هاشیه یه ک به سه ر ته فیری (عبدالله الامم) هوه

٣٢.

دانراوی: ئه بویه کری کوری یوسفی شیخان - یان شه ییانی - ئهم دانراوه ١٨ لاپه ره یه و وا دیاره دهسته خه تی دانه ره که یه تی.

سه ره تا که ی ئاویه:

«اما بعد: فيقول العبد المفتقر الى رحمة ربه الكريم الغفران، ابوبكر بن يوسف الشیخان - دوايي چاك كراوه كراوه به الشیبانی - الذي ان كان غائباً في النسيان، وان كان حاضراً لم يلتفت اليه الا الصبيان، الطف علينا نظراً ياذا الاحسان: لما طولت أقدامي عن فراشي المضيفة القصيرة لذنوبي الكثيرة...»

له كوژتاييشدا جگه له:

«انتهى يعون الملك العلام والصلاة والسلام على محمد خير الأنام وآله الكرام، وأصحابه نجوم الظلام...» هيچی تر نالیت.

ئهم ماموستا سالی ١١٤٤ له ژياندا بووه و چهند دهسته خه تیک له شوتینه واری که یشتوونه ته (دار العراق للمخطوطات) و هه ره له دهسته خه ته دا له پیتش ئهم دانراوه وه نووسیویه:

(قد وقع الفراغ من تنميق الحاشية المنسوبة الى مولانا حيدر المرحوم من يد أضعف العباد وأقربهم وأكثرهم ذنباً الى رحمة الرحيم الرحمن اللطيف الديان ابوبكر بن يوسف شيخان الغريب في الماوران في اليوم المبارك يوم الأربعاء في

شهر الله المبارك المحرم في سنة أربع وأربعين بعد المائة والألف من هجرة النبوة على صاحبها أفضل الصلاة والسلام). تمت.

دهستخه تی ۱۷۱۸۸ش بهخه تی نهدهو سالی ۱۱۴۲ نووسیویه تیهوه دهستخه تی ۱۷۱۸۱ش بهشیکه له دهستخه تی سهرهوه و سوله یمان عهزیز سوله یمان له بهر پاره له هاره له که ی دابریوه. نه میس سالی ۱۱۴۳ نووسراوه تهوه. ده رباره ی ماموستا (مهلا عبدالله الاصم) له بهرگی سییه می نه م کتیه ده شتیک نووسراوه.

بهژماره (۱۷۱۴۹/۳ و ۱۷۵۷۲ د.ع) پاریزراوه.

شیخ عبدالعزیزی نه که بهر نابادی

۳۲۱

نه م ماموستایه نهوه ی نیمه زانییبتیمان دانراویتی هیه به ناوی (رد الروافض) که له دهستخه تی ژماره ۳۳۹۸۹ی (دار العراق للمخطوطات) دا دهستخه تی ژماره دووه و دهستخه تی به که م کتیه یکه له (تصوف) دا به ناوی (مصباح الهداية ومفتاح الكفاية) هردووکیان بۆ حمزه ناو یک نووسراونه تهوه، که تا ئیسته بۆم پروون نه بووه تهوه کیه. ده رباره ی کتیه که ی ماموستای نه که بهر نابادی و میژووی ژیا نی شتیکی نه و تۆمان له دهستدا نییه، به لام خو شبه ختانه له سهره تای کتیه که یهوه نووسراوه که سالی ۱۰۸۹ک کۆچی دوا یی کردوه.

له کۆتایی نه م دانراوهوه نووسراوه:

«تمت الرسالة الشريفة المسماة بالرد الروافض للعالم التحرير الشيخ عبدالعزيز في وقت الضحوة الكبرى يوم الخميس حادي عشر من شهر شوال في سنة الف ومائة واثنين وسبعين من الهجرة النبوية (صلى الله عليه وسلم) في القصبة (الهارهه!) في الخانقاه العاكية المتبركة. كاتبها العبد المذنب تراب أقدام الفقراء مفتي جلال الدين التوكلي (كولوي!) حسب الامر مخدومنا مولانا مرشدنا ملاذ الصلحاء تاج العرفاء... شاه حمزه اوليا قطب الزمان، ابدال الله، صاحب... والبركات ادام الله فيوض انواره علينا فينا».

دهستخه ته که شپ و مۆرانه خواردوه.

حقائق دقائق الدرر فی شرح نظم محاسن الفرر

۳۲۲

دانراوی: نه حمه دی کوری محمه دی کوری نه حمه د.

سهره تاکه ی:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني الصمد، خادم طلبة العلم احمد بن محمد بن احمد: لما أطلعت على منظومة الامام المقتن المحقق البليغ الاربب الاديب المدقق أشعر الشعراء وأعلم العلماء، أبلغ البلغاء وأفصح الفصحاء. محمد الشهير بابن الحاج، يسر الله لي ولهما من الخيرات كل حاج، وجدتها وافية للمقصود، شافية للمفتود؛ اذ حوت جماهير مشاهير أوصافه -صلى الله عليه وسلم- ما تنصُّ الركائب اليه. وزوت من خصائصه وخصائص أمته ما لا مزيد عليه... تا ده لئ: ناويا أن أسميه بعد ختمه حقائق دقائق الدرر في شرح نظم محاسن الفرر...»

کو تاييه کهي نه ماوه و ميژووی دانان و نووسينه وهی ديار نييه و، هيچيش دهر ياره ی دانه ره کهي نازانم.

دهستی چه په لئ ته ماع له هاوړيکاني دابريوه.
عه بدوره حمان مه لا نه حمه د ناوئ له ته ک دهيان ده ستخه تدا هي تاونی، شتی زور ناياب و شوينه واری بنه ماله يان تيديايه.

نور الفوائد لطالب المراد

۳۲۳

۲/۳۶۳۱۹ و ۲۳۳۵۶ د.ع

دوو نوسخه ی نه م کتيبه به و ژمارانه ی سهره وه له (د.ع) دا پارتيژراون، سهره تاي دانراوه که ناوايه:

وبعد: فهذه فوائد لطيفة وفرايد شريفة جمعتها للمحصلين ليزدادوا بامعان النظر فيها علماً وكمالاً.

کوژیایه که یشی ناوایه:

«فلنکتف بهذه القدر فان الزيادة عليه مما يفضي الى السامة والكثرة للناظرين. لاسيما لطلبة هذا الزمان لان لتحصيلهم موانع جمّة، وأفئدتهم مشحونة بأنواع الغمة. ثبتنا الله وإياهم على الحق بجاه النبي الاكرم -صلى الله عليه وسلم- تمت الرسالة المسمى (!) بنور الفؤاد لطالب المراد في العلم ومنشأ الخلاف للفاضل المحقق العلامة محمد أفندي أربيلي رحمه.

وهك دهبینی ئەم نوسخه -كه نوسخه‌ی ۲۳۳۵۶-ه میژوو و ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی پی‌وه نییه. ئەوه‌نده‌ی تێدایه ده‌لێ دانراوی مامۆستا مه‌لا محمه‌دی ئەربیلییه، نوسخه‌که‌ی دی ئەمه‌یشی تێدا نییه و، خه‌تی نوسخه‌که‌ی دی خوشره به‌لام ئەمه‌یان هه‌له‌ی که‌متره. چه‌ند مامۆستامان هه‌یه که ناویان محمه‌دی ئەربیلییه، به‌لام که ناوی باوکی ئەم مامۆستا نه‌زانین و میژووی سه‌رده‌می ژیانیشی نه‌زانین ده‌بی جاری هه‌روا چاوه‌ڕوان بین به‌لکو له‌مه‌ولا شتی به‌شتی به‌کین.

ئه‌مه‌دی کوری عوتمان

۳۲۴

ئەم مامۆستایش مامۆستایه‌کی مه‌زنی کورده، که به‌داخه‌وه له میژووی زانا و ناودارانێ کوردا ناوی نییه، له‌وانه بووه به‌یه‌که‌جاری ناوی پشتگوێ بخه‌رت و وه‌ک زۆری دیکه ئەمیش له‌بیر بکه‌رت. ته‌نانه‌ت خه‌ریک بووه ئەو تاکه شوته‌واره‌یشی که ئێسته باسی ده‌که‌ین به‌دریت به‌زانایانی دیکه؛ چونکه ئەم مامۆستا له سه‌ره‌تای دانراوه‌که‌یدا هیچی نه‌وتوه. بۆیه یه‌کیک هاتوه له‌سه‌ری نووسیوه:

«هذه حاشية لمولانا أحمد الأول بن حيدر الأول لعصام الدين الوضع».

به‌لام مامۆستایه‌کی دی -کاری راست بیته- هاتوه خه‌تیکی به‌سه‌ر (الأول ابن حيدر الأول) دا هیتاوه و له‌ خوارییه‌وه نووسیوه: (ابن عثمان) خوشره‌ختانه نوسخه‌یه‌کی دی هه‌مان کتێبم له‌ناو کوهمه‌لیک حاشیه‌دا -که هه‌موویان به‌سه‌ر عصام الدين وه‌ضعه‌وه‌ن- دۆزیه‌وه له‌وێشدا هه‌ر بۆ مامۆستا مه‌لا ئەمه‌دی کوری عوتمان دانراوه. به‌لام جاریکی دیش به‌داخه‌وه -ئێسته- له‌مه زیاتر ده‌رباره‌ی ئەم مامۆستا نازانین و، ته‌نها سه‌ره‌تا و کوژیایی دانراوه‌که‌ی ده‌خه‌ینه‌ روو.

دهستخه تی ژماره (۵۱۰۷) ی (دار العراق للمخطوطات) کۆمه لیک دانراوی تیدایه
یه کیکیان ئەم دانراوه یه که سهره تاکه ی ئاوايه:

«قوله: هذا ما استفدتہ: الأولى ما حصلته. لئلا يتوهم الدور، لأن الاستفادة
طلب الفائدة فيلزم التعريف بنفسه...»
کۆتاییه که ی:

«والفعل والحرف اذا استعملا في انفسهما لا يكونان فعلاً وحرفاً، فلا يحتاج الى
التقييد لتصحيح الحكم. تمت النسخة الشريفة المنسوبة الى مولانا أحمد بن
عثمان.»

به داخه وه نووسه ره وه که ی نه ناوی خو ی و نه میژووی نووسینه وه ی نه نووسیوه.
نوسخه ی دووهم له (دار العراق للمخطوطات) دا به ژماره (۴۳۴۴) پارێزراوه و
له سهری نووسراوه:

الحاشية الأولى أحمد بن حيدر الأول

الحاشية الثانية أحمد بن عثمان

الحاشية الثالثة ابراهيم بن حيدر الثاني

الحاشية الرابعة حيدر بن أحمد الأول

على الشرح المسمى باسم شارحه مولانا عصام الملة والدين، على الرسالة المسماة
بـ(عضدية) في علم الوضع.

خۆشبه ختانه نووسه ره وه ی ئەم نوسخه له کۆتایی ئەم حاشیه وه نووسیویه:

«تمت الحاشية المنسوبة الى السلطان المدققين وبرهان المحققين مولانا أحمد بن
عثمان عفاه الملك المنان وأسكنه بجبوحه الجنان. سنة ۱۲۰۶.»

له مه وه -هیچ نه بی- بۆمان ده رده که وئی که ئەم مامۆستا پێش سالی ۱۲۰۶ کۆچی
دوایی کردووه.

البحر الجمان فی بیان معضلات القرآن

۳۲۵

۳۷۱۹. د.ع

ئەم کتیبە دانراوی ئەحمەدی کۆری محەمەدی ناسراو بە (ئیبینو ئادەم) ه.

سەرەتاکی:

الحمد الوصف بالجميل جعل خلق الظلمات والنور... وقيل أريد بهما الليل والنهار...

بەداخەو دەستخەتە کە تەریبوە و کووژاوەتەو و زۆری باش ناخوێنرتەو.

حاشیە زۆری دانەرەکی بەسەرەوێه.

کتیبیکی گەورە (۳۵۰) لاپەرە دەبێت، بەخەتییکی ورد نووسراوەتەو، لاپەرە ۲۰ دێری تێدا یە بێجگە لە حاشیە زۆر. وەک وتمان.

کۆتاییەکی:

«والحمد لله على اتمام هذه القدر من كتاب بحر الجمان في بيان معضلات لغات القرآن، وأكمل الصلاة وأمثل السلام على من أنزل اليه خير الكلام، وعلى آله وأصحابه نجوم الاقتداء وأزمة الاسلام.

نەز تەحریرە بمرقم مؤلفه أحقر العباد الى رب العالم أحمد بن محمد بن آدم بين العصرين [عيام الاله هود!] لتسع خلون من سنة ۱۲۴۶ بقرب قرية سنجاغ من قرى قصبة ساوغبلاغ.

بەگۆتەرە ئەوێ دەتێ (هذا القدر)^(۱) دەبێ ئەم کتیبە، لە بنەرەتدا، لەمە زۆرتر بێت و، تا ئێستە هەر ئەمەێ لە دەستدایە.

وێک دەبینی ئەم بەشە بەخەتێ دانەرەکیەتی.

(۱) بەلام تەعلیقاتەکانی تا کۆتایی قورئان دەروژن.

ماموستا مهلا مه محمودی بازینی

۳۲۶

له دهستخه تی ژماره (۷۸۹۰ د.ع) دا دوو پهره بهه له كه وتوونه ته ناو دهستخه ته كه، دوو پهره كه پاشماوهی كتیبتیكى ماموستایه كن كه ناوی خوی و مه دره سه كه یم له ناو مه دره سه كاندا نه دیوه، به لام پیتستر ناوی دانراویم نه دیوه.

كوتایی دوو پهره كه ئاوايه:

«قد تم تحرير هذه الحاشية الشريفة الواقعة في بحث الاشتقاق من كلام الامجد الاعز الكرام، العالم العامل الفاضل المدقق لجميع أنواع الكلام أستاذي العلامة السيد محمود البازياني - حفظه الله - عن جميع المصائب والآلام بحرمة سيدنا محمد - ص - المبعوث من أشرف الأنام. على يد الحقير الفقير عبدالسلام ابن الامام، الغريق في بحر العصيان والآثام لأجل... ابن الامام الكوي. اللهم أحصل له المقصود والمرام آمين في ۱۸/ن سنة ۱۲۵۵.

ئه وهنده له، نووسينه وهرده گیرئ كه ماموستای بازینی له سالی ۱۲۵۵ دا له ژياندا بووه.

حاشیه مهلا مه محمودی بالیانی بهر شهره عیصامی مه ضودیوه

۳۲۷

سهره تاكه ی:

«أما بعد: فلما عم الفيض جميع النفوس بحسب استعدادها، وتوصلت بأنفاس من طارت صيته في الأرض وآفاقها، حيث كتب لي إجازة التدريس في العلوم كلها بالمدينة المنورة أفضل الصلاة على... العالم العامل المولى الفاضل المدني الشيخ ابراهيم الشهراني، وأجازني في التحشية على إطلاق فاضل الدهر رسول الزكي. بعد ما ألح عليّ من هو بمنزلة ولدي صاحب النفس والفهم الجلى أن أعلق حواشي على شرح العصام العضدي... توجهت نحو مراحه...»

کۆتاییه که ی:

«... المطلق الوضع هذا... الحاشية الواقعة على عصام الدين مولانا محمد بالساني، ونقصانه من جانب النسخة. تمت من يد الفقير الحقير الراجي الى عفو الملك الكريم محمد بن ابراهيم بن محمد بن رسول بن علي بن أحمد بن و نازانم!!».

له نامیلکه ی پێش ئەمەدا دەلتی:

«من يد الفقير الحقير الذي أغرق في بحر الذنوب على الدوام محمد الأزمكي لأجل أستاذي الفاضل الكامل الوارع المتصف بالصفات التي رضى عنها الملك الباري، مولانا وبالحقيقة أولانا ملا غزايي...»

نامیلکه ی که ی بەلا مەمەدی کوری ئەلی بالیسی

٣٢٨

دەستخەتی ژمارە (١٩٩٥٤ د.ع) بەشیکە لە دەستخەتییکی گەورە و، یەکیەک لەوانە ی بازەرگانیی بە دەستخەت و پارچە پارچە کردنیەو دەکەن، پارچە پارچە ی کردوو و، نازانین چەند پارچە ی دیکە ی لێ کردوو و ئەو. ئەم بەشە ی کە لە دەستدایە و باسی دەکەین کتیبیکە لە باسی تەریقەت و وێرد و زیکر و ئەو بابە تانەدا.

ئەم کتیبە دانراوی مامۆستایەکی کوردە و لە ناوەکە ی بەولاولە شتیکی دیکە ی دەربارە نازانین و ئەماندیو. لەم بوارەدا یەک دوو دێر لە پێشەکیەکی دانەر دەخەینە بەرچاوی خوێنەرانی بەلکو ئەگەر لەمەولا شتیکی دی دەربارە دۆزرایەو بەخێتە پال ئەمە و میژووی ژینانی پوون بییتەو. دانەر دوا ی هەمد و ئەنا و صەلات و سەلام لە چەند دێردا دەلتی:

«اما بعد: فيقول الفقير المأصور تحت أعباء الذنوب، الحقير المكتسي بأثواب العيوب محمد بن علي باليسي، أغفر لهما يا غفار الذنوب: إن أهل طريق الله المحفوظ عليهم آداب الشريعة ومكارم الطريقة أكرم الخلق على الله...»

کۆتاییه که یشی ئاوايه:

«اللهم كما وفقنا للتمام فوفقنا للعمل كما تحب، ونستغفر الله مما جرى به قلبي وتحركت به بناني، مما يخالف أعمالنا، ونستحي منه لقبح سياطنا، ونعوذ بالله من حسناتنا وسيئاتنا. ونرجو من الله أن يغفر لنا زلاتنا، ويعفو عن قبيح

خصلنا، بمنه وكرمه وأن يحشرنا وأهلنا وأولادنا وسائر أحبنا في زمرة أحبائه وأوليائه، إنه جواد كريم رؤوف رحيم...»

له دواى ئەمەيش يەك دوو نامىلكەى بچكۆلەى بى ناونیشان هەيه. بەلام نە ناوى نووسەرەوه و نە مێژووى نووسینەوه و نە شۆتى نووسینەوه‌يان دیارىی نە‌کراوه.

له پرویه‌کى ديه‌وه:

وه‌ك گومان له ده‌ست‌خه‌ته‌كانه‌وه شتیكى ئەوتۆ ده‌ریاره‌ى ئەم مامۆستای باليسانیه‌یه وەرناگیرئ، بەلام كه جارىكى ديكه و له پرویه‌کى ديه‌وه سه‌ره‌تاکه‌ى مامۆستا خۆى كه بۆ حاشیه‌كه‌ى نووسیوه ده‌خۆتینه‌وه ده‌گه‌ینه شتیك كه سه‌رده‌مى ژيانى مامۆستامان بۆ ده‌ریكه‌ویت، چونكه مامۆستا ده‌لئ: له‌لای مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی شارانیی و مه‌لا په‌سوولی زه‌كى ئیجازه‌ى وەرگرتوه. مامۆستای شارانییش سالى ۱۰۲۵ له دایک بووه و، سالى ۱۱۰۱ کۆچى دواى کردوه، واته مامۆستای باليسانى له سه‌ده‌ى یازده‌ى کۆچیدا ئیجازه‌ى وەرگرتوه و له ژياندا بووه.

مهرج الادراك فى تشریح الافلاك

۳۲۹

ئەم کتیبه دانراوى مامۆستا مه‌لا محمه‌د باقرى کورى مه‌حمودى بانه‌يهيه.

سه‌ره‌تاکه‌ى ئاوايه:

وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني محمد باقر بن محمود الباني: لما كان المختصر المسمى بتشریح الافلاك في فن الهيئة...

کۆتاییه‌كه‌ى:

قد يكون بالتقريب وقد يكون بالتحقيق وفني الله على ختم الكتاب بالتحقيق حامداً له تعالى على الاعانة والتوفيق، مصلياً على رسوله سيد أهل التحقيق وعلى آله وأصحابه الفائزين الفايضين! بالتصديق. وأنا المفتقر الى عفو الغني الودود محمد باقر بن محمود.

ئەم مامۆستا له پێشه‌کى کتیبه‌كه‌یدا کتیبه‌كه‌ى پێشكه‌ش به‌محمه‌د پاشای والیى کوردستان ده‌کات و له‌م پرویه‌وه نووسیوه:

وجعلته هدية الخدام لأمير الأعظم، والمطاع الأكرم الافخم، مالك رقاب الامراء والأساطين، ومفتخر الأكابر من الملوك والسلاطين، ناصب لواء المعدلة والانصاف، قانع ببيان الجود والاعتساف، ملجأ الفقراء والمساكين، وملاذ العلماء والصالحين. فائز الحكمتين العلمية والعملية، حازر الرياستين الدينية والدنيوية، صاحب المناقب والمفاخر، قدوة الامثال والأكابر، أعني به والى جميع ولايات كردستان، محمد پاشا ابن المرحوم المغفور المبرور خالد پاشا...

بهژماره (٢٠٤٥٨ د.ع) پارێزراوه.

نوسخه يه کى دى ئەم دانراوه له کتیبخانەى ئەوقافى به عدادا بهژماره ٥٥٠٣ پارێزراوه^(١). عوسمانى کورپى مامۆستای دانەر نووسیویه تیهوه، له ١١ ی ڕههه زانی سالى ١٢١١ دا مۆرى مهحمودى کورپى مهعرووفى بهرزنجهى پێوهيه.

الدرة السنية في شرح الفريدة الالفية

٣٣.

تقريباً لحضرة مفتي المدينة المنورة السيد محمد زين العابدين ابن محمد الهادي البرزنجي الحسيني الموسوي كان الله له وبلغه أمله:

حسبذا درة العلوم السنية	شرح عقد الفريدة الألفية
قد حوت كل مبحث مستجد	حسدته مصاقع العربية
عقد در في سمط تبر جلي	بل وبدر للانجم الزهرية
درة في الزمان ضاء سناها	فهى في الباب للأنام هدية
بنت فكر الجلال قدس سراً	خطبتها ذوو النفوس العلية
فارتضت منهم الامين وماطت	عن صفات من الجمال جليلة
حرس الله ذاته وحماه	وبه لم شمل كل البرية
وأبنة الكامل النجيب فيحيى	دارس العلم حيث فيه بقية

بهژماره (١٠٦٠٤ د.ع) پارێزراوه.

(١) به داخهوه وهک کارهساتیکی دلتەزین ههوالی ئەوه دهنوسین که کتیبخانەى ئەوقافى مهركهزى بهغدا له شهري رزگارى عيراقدا سووتا و تیکچوو لهوانهيه ئەوه دهستخهتانه ههمويان تيدا چووين.

شرح سيرة الخلفاء من ذات الشفا: ماموستا مه‌لا مه‌مه‌دی به‌رزنجی

۳۳۱

کتیبی (ذات الشفا) له‌ناو زانا و خوتنده‌وارانی کوردستاندا بایه‌خیکی باشی پیدراوه و مه‌لا و فه‌قی هۆگری بوون و، له‌باتی کتیبه‌کانی دیکه‌ی سیره‌ت پشتیان پی به‌ستوه و سوودیان لی وه‌رگرتوه، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و بایه‌خه‌یش بووه که که‌له مه‌لایانی کورد لایان لی کردۆته‌وه و چهند که‌سیان شه‌رحیان کردوه، شه‌رحه‌که‌ی ئیبنو‌ل‌حاج به‌ناوی (رفع الخفا) وه‌ زۆر باو بووه و ئه‌وه‌بو له‌م دوا‌یه‌دا به‌لیکۆلینه‌وه‌وه چاپکرا. ماموستایه‌کی دیکه‌یشمان که ناوی نازانم به‌فارسی شه‌رحی کردوه.

له‌م ماوه‌یه‌شدا ئه‌م کتیبه‌مان له (دار العراق للمخطوطات) دا دۆزییه‌وه که به‌ژماره ۱۶۰۵۸ پارێزراوه. ئه‌وه‌ی له‌م کتیبه‌دا تازه‌یه ئه‌وه‌یه ماموستای به‌رزنجی دانه‌ری ته‌نها به‌شی سیره‌تی خه‌لیفه‌کانی پیتغه‌مبه‌ری جیا‌کردوه‌ته‌وه و شه‌رحی کردوه‌ته‌وه.

سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه:

بسم الله الرحمن الرحيم

وبه ثقتي:

هذا شرح سيرة الخلفاء من ذات الشفا. خلافة ابي بكر الصديق. أما ابوبكر الصديق كان اسمه في الجاهلية...

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

يأتي آخر الزمان من ولد فاطمة يملأ الأرض عدلاً كما ملئت ظلماً، وإنه يقاتل في الملحمة، ويفتح القسطنطينية، ويخرج الدجال في زمنه، وينزل عيسى -عليه الصلاة والسلام- ويصلي خلفه. وما سوى ذلك كله أمور مظنونة أو مشكوكة والله أعلم بحقيقة الحال، ونعوذ بالله من الزيغ والضللال والغلبة في المقال.

والحمد لله على كل حال، والصلاة على حائز قصب الكمال في الغدو والآصال، وعلى آله وصحبه خير صحب وآل. غفر الله لنا ولوالدينا وآبائنا وإخواننا طنباً ودنياً وقلباً ولجميع امة محمد آمين. مؤلفه الفقير الى الله تعالى محمد بن الرسول بن عبد‌السيد العلوي الحسيني الموسوي الشه‌رزوري البرزنجي ثم المدني عفا الله عنه. ختمتها يوم الأربعاء بين الصلاتين، حادي عشر شهر الله الحرام

ذي القعدة من شهور سنة ستة وثمانين وألف بالمدينة النبوية بمنزلي بالزقاق المعروف بسويقة، حامداً ومصلياً مستغفراً محتسباً محوقلاً، داعياً بالمغفرة للمسلمين والمسلمات، جعلها الله ذريعة ليوم الميعاد، وبجاه سيد العباد آمين. وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين والحمد لله رب العالمين. وقد وقع الفراغ من يد أحقر العباد جامي ابن أبابكر، بن بهلول، بن احمد بن عيسى. اللهم أغفر لنا ولهم ولجميع المسلمين آمين ١٢١٣٠.

له سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا وه‌ک معجم المؤلفین و، مه‌شاهیره‌که‌ی مامۆستای رۆحانیی ناوی ئەم دانراوه‌ی مامۆستای به‌رزنجیم نه‌دیوه، هه‌روه‌ها مامۆستا (یوسف مه‌جمه‌ر) یش شه‌رحی (ذات الشفا) ی کردووه و، له به‌رگی سییه‌می ئەم کتێبه‌دا باسیم کردووه.

مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی به‌رزنجی

٣٣٢

مامۆستا شیخ ئیبراهیمی کۆری محه‌مه‌دی ئیبراهیمی به‌رزنجی، مامۆستایه‌کی گه‌وره‌ی کورد بووه و، رێگه‌ی که‌وتوه‌ته‌ به‌غدا و، هه‌ر زوو به‌بۆنه‌ی زانیاری و پله‌ی خۆتنده‌واری به‌رزبه‌وه جێگه‌ی خۆی کردۆته‌وه و بووه به‌مامۆستا و پێشنۆژی شافیعی له‌ مزگه‌وت و مه‌درسه‌ی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانیدا، به‌لام به‌داخه‌وه دواى خۆی شوێنه‌واری پرژوبلاو‌بووه‌ته‌وه و، له‌وانه‌یه‌ زۆریشیان تیدا چووبن و، شتیکی ئەوتۆ له‌ ژیا‌نی نازانین. له (دار العراق للمخطوطات) دا دوو ده‌ستخه‌تی نایابیم دی که‌ دواى خۆی که‌وتونه‌ته‌ لای بنه‌ماله‌ی ئالووسی.

ده‌ستخه‌تی یه‌که‌میان به‌ژماره ٣٠٢٣٠ پارێزراوه و، حاشیه‌یه‌که‌ به‌سه‌ر شه‌مسیه‌وه و نوسخه‌یه‌کی زۆر نایابه و به‌خه‌تیکی زۆر جوان نووسراوه‌ته‌وه.

دووه‌میان: ده‌ستخه‌تیکی گه‌وره‌یه، کۆمه‌لیک دانراوی تێدا‌یه، سالی ١٢٣١ نووسراوه‌ته‌وه و به‌ژماره ٣٠٣٠٠ پارێزراوه و، به‌وه‌ی که‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی سالی ١٢٤٧ که‌وتونه‌ته‌ لای ئالووسی، پێش ئەو ساله‌ کۆچی دوا‌یی کردووه.

(ابراهيم الدروبي) ش ئاوا باسی ده‌کات:

ئىبراهيمى به‌رزنجى مامۆستا بووه له‌ حه‌زه‌رتى گه‌يلانى و، مه‌رجه‌ى فه‌توا بووه و

دیوه خانیکه گه وهری له مائی خویدا له (باب الشیخ) هه بووه زانا و ئه دببان تیایدا کۆبوونه تهوه. سالی ۱۲۷۰/ک/ ۱۸۵۳ز کۆچی دوایی کردووه، عهبدووللای کوری بوو به جینشینی، ئه میش وهک باوکی زانا بووه و (موتوهولی) ئه وقافی (نایله خاتوون) بووه، سالی ۱۳۱۰/ک/ ۱۸۹۲ز کۆچی دوایی کردووه و، محهمه د بهرزنجیی کوری که بووه به پیشنوژی شافیهییه کان له مزگهوتی گهیلانی شوینی گرتوه تهوه، ئه میش سالی ۱۳۴۷/ک/ ۱۹۲۸ز کۆچی دوایی کردووه^(۱). به گوتیه هندی زانیاری دیش که له لاهه سهید عهبدووللای کوری ئه م ماموستا مهلا محهمه ده دوا نهوهی ناسراوی ئه م بنه ماله بووه و، ئیتر له بهغدادا تواونه تهوه و، ناویان کووژاوه تهوه. له پهتای ناوی ئه م بنه ماله یشدا ده لیتن: ده بی چه ند بنه ماله ی دیکه ی کورد بووین به (بنه ماله ی به غدادیی) و له بهرزنجیه یی و، قهره داغیی و، پشده ریی و، رۆژبه یانیی و... شو را بنه وه؟!

نامیکه یه کی بجگۆله له مه نیتیدا

۳۳۳

سه ره تا که ی:

قوله: وقد اضطريت كلمة الشراح ههنا. عبدالله يزدی
أي: اختلف! كلمتهم في بيانها وتقريرها، أي اختلفوا في تقرير وبيان تلك
الانحاء وتصويرها.

کۆتاییه که ی:

لقد لخصنا المرام في الحشين (!) اللهم خلصنا من النار وأعطنا المرام في الدارين.
وقد جئنا به بعد اكثار المطالعة وشدة الاعتناء، ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء،
وأنا أحقر العباد الى نجاة المنجي محمد ابن محمد امين البرزنجي. كتبه المصطفى
الأربيلي. اللهم وفقه في الدين والدنيا آمين.
بجاه سيد المرسلين.

میژووی نووسینه وهی پتیه

(۱) پرواته: البغدادیون أخبارهم ومجالسهم. تألیف ابراهیم عبدالغنی الدروبی. دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد. ۲۰۰۱.

هه‌ندیک تازه‌یه، سه‌عه‌دین مه‌سه‌وودی گه‌ردیی له به‌شه‌کانی دیی دابریوه.
به‌ژماره (۳۵۸۱۷ د.ع) پارێزراوه.

دانراویکی دیی مامۆستا مه‌لا مه‌حموودیک دی

۳۳۴

پیش ئەم دوو پەرە کتیییکی دی هه‌یه به‌ناوی (شرح الظروف) که دانراوی مامۆستایه‌که به‌ناوی مه‌حموود کوری ئیبراهیم و شهرحی (الظروف)ی مامۆستا مه‌لا حه‌سه‌نی زه‌رده‌به‌نیی بانه‌یییه، که پیشتر باسیمان نووسیوه و، چهند مامۆستایش شهرحی به‌ره‌مه‌کانییان کردووه. مامۆستا مه‌لا مه‌حموود ئاوا سه‌ره‌تای کتییبه‌که‌ی نووسیوه:

«أما بعد: فيقول العبد الضعيف المحتاج الى عفو مولاه اللطيف محمود بن ابراهيم -رحمة الله عليهما وعلى جميع المسلمين آمين يارب العالمين-: لما لم يكن للكتاب المسمى بالظروف شرح، وهو من مصنفات الفاضل العالم العامل ملا حسن الزردبني، تغمده الله بغفرانه وأسكنه في وسط جنانه...» دوايي ده‌لتی: «سميته بشرح الظروف»

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

«تم شرح الظروف، بعون الملك الرؤوف، من فهم الحقير الفقير المحتاج الى عفو الله القدير محمود بن ابراهيم، على يد أحمد بن محمد بن حسن بن اسماعيل بن مولود غفرالله لهم ولسائر المسلمين آمين والحمدلله رب العالمين. تم في ١٢٢٦.»

له سووچیکیشیه‌وه نووسراوه:

«تأليفه سنة ألف ومائتين وخمسة عشر من الهجرة النبوي! ١٢١٥.»

له پیش ئەم کتییبه‌یشه‌وه نامیلکه‌یه‌کی به‌جۆڵه‌ی ئەم مامۆستا هه‌یه له باسی جیاوازیی له نیتوان (الفعل) و (اسم الفاعل) دا و سه‌ره‌تا که‌ی ئاوايه:

«الحمدلله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد الأولين والآخرين وعلى آله وأصحابه بأدابه المتأدبين. أما بعد فأقول: اعلم أن الفرق بين اسم الفاعل والفعل حيث قالوا: إن اسم الفاعل مع فاعله مفرد والفعل...»

کۆتاییه که ی:

«... تأمل فاحفظه لأنه نافع إن شاء الله تعالى هذا ما قاله فكري النائل بعون الله القادر محمود بن ابراهيم. رحمة الله علينا وعلى جميع المسلمين آمين يارب العالمين.

باسیکی دهسته ته که:

ئهم دهسته ته که بهژماره (٧٨٩٠ د.ع) پارتیزراوه بریتیه له چهند دانراو و نامیلکه که کاتی خۆی شر و پهرووت بوون و دواپی بی گوێدانه ناوه روکیان یه کخراونه ته وه و ، ئهمه یان لی پتکه پتیراوه که ئیسته له دهستدایه و نامیلکه ی دواپی هونراوه ی (حدیقه السرائر في نظم الكبائر) ی بیتووشیه ، ئهمه یان به خه تی زه لامیکی دییه و سالی ١٢٧٤ نووسراوه ته وه و ناوی که سی پتوه نییه .

مشکلات الطالبین

٣٣٥

دانراوی: شیخ حسه نی کوری شیخ عه بدوللای به رزنجیی .
(حسه نی کوری شیخ محهمه دیشی پی ده لێن) .

سه ره تا که ی ئاوایه :

وبعد: فيقول العبد الفقير الى رحمة ربه القدير حسين بن عبدالله عفا الله عنهما: فلما جمعت هذه الرسالة سميتها مشكلات الطالبين. وجعلتها على خمسة أركان: الركن الأول في بيان الصرف، والثاني في بيان النحو، والثالث في بيان المنطق. والرابع في تعريفات البيان والمعان. والخامس في بيان تعريفات الفقه...»

کۆتاییه که ی:

«تمت الكتاب المسمى بمشكلات الطالبين، من مصنفات شيخ الكامل والعارف الواصل المتصل محي الملة الملة (كذا) والدين، هادي السالكين الى منهاج نبي الأمين، الشيخ الشيخ الشيوخ الشهير المعروف بغير ابيه وأجداده العريف العالي العلوي البرزنجي الساكن المتوطن بالقوجلري، وهو حسين بن شيخ

محمد بن شیخ احمد بن شیخ عبدالله کوسه بن شیخ عبدالقادر بن شیخ معروف
بن شیخ مصطفی بن شیخ خلیل بن شیخ اسماعیل...»
به ژماره (۲۳۳۶۴ د.ع) پارێزراوه.

کوژتاییه که ی نه ماوه و ناوی نووسهره وه و میژووی نووسینه وه یشی نازانراری، کۆن دیار
نییه.

ترغیب الانام

۳۳۶

۲۶۷۸۹ د.ع

نهم ژماره دهسته ته که به پیتی کوژتاییه که ی ناوی (ترغیب الانام) ه عه بدوره حمانی
کوری دانه وه که ی - که نازانین ناوی چیی بووه - سالی ۱۳۳۹ نووسیویه تیه وه.
دهسته ته که له رینگه ی (... گه یوه ته (د.ع) و، (... نه زانانه له مقه بای گرتوه و،
به مهقه ست سه روگوتی قرتاندوه و، گه لی وشه و پیتی برپوه! له مقه با تیگرته که یشیدا
پاش و پیش که وتن روویداوه!

سه ره تاکه ی ناوایه:

اهل طغوی ظاهر افعالشان	می کند تکذیب قیل وقالشان
حکایت بر سبیل تمثیل و دلیل بر	ما سبق و مقدمه بر ما سیاتی...
درگستاو از لاحقات شهرزور	بود شخصی ازد یار عقل دور
اتفاقاً کرد عزم کاروان	بارفیکان ظریف و نکته دان
توشه اش در نیمه ره نابود شد	زاتش غم سینه اش پر دود شد

کوژتاییه که ی:

ای مبشر با صلاة صابران	نصرة اسلام ده بر کافران
صل یارب علی خیر الانام	الف آلاف صلاة مع سلام
هم درود بی حساب و بی شمار	بر روان آل و أصحاب کبار
باجناب تابعان ظاهرین	بر حق احکام قرآن مبین.

شهری هه زده بیت

۳۳۷

دانراوی مامۆستا شیخ عه بدوره حمانی (خالص) تاله بانیی.

سه ره تاکه ی، دوا ی هه ندی پیشه کی:

«وبعد حقیر فقیر خاکسار عبدالرحمن المفوض بالله ابن الشيخ أحمد ابن الشيخ محمود القادري الطالباني الکرکوکي کة من العهد الى المهد ومن المهد الى العهد آتش محبت طائفه درویشان در دل و سوداي مولدي ایشان در دماغ دارد باستفاله معاني...»

کو تاییه که ی:

«محرم این راز نه بود فهم عام

دم فرو باید کشیدن والسلام

تمت كتابة هذه الرسالة الشارحة لبعض أبيات المثوي بقلم الحقير الفقير المذنب مصطفى ابن الشيخ ابراهيم الحريري البابا جيچكي القادري حسب إشارة قطب العارفين غوث الواصلين الشيخ المؤلف لهذه الرسالة ادام الله ظلاله على المسلمين برحمتك يا أرحم الراحمين سنة ١٢٦٤ هـ.»

شایانی وتن و نووسینه ئەم نووسەرەوه بەرێزە خەتخۆش و وربا و ورد بووه و، شیعریشی له کو تایی دەستخەتە که وه هه یه، به لام هیچی تری ده رباره نازانین. دەستخەتە که ۲۳ لاپه ریه، هه ر لاپه ریه ی ۱۴ به یتی تی دایه، وه ک گوتمان به خه تی مامۆستا (حه ریری)یه. له (ع.د) دا به ژماره (۱۸۸۸۶) پارێزراوه.

الاصطرب

۳۳۸

دانراوی «ابو الحسن کوشیاری ابن لبان ابن باشه ری الجبلی»

سه ره تاکه ی:

«الحمد لله رب العالمين. وصلواته على انبيائه ورسله أجمعين. قال أبو الحسن كوشيار: الاصطرب كلمة يونانية، وأشهر ما قيل في معناه ميزان الشمس.

کۆتاییه که ی:

«وكان الفراغ منه بالجزيرة المحروسة في أواخر شهر جمادي الآخر المبارك. ٨٦٨ هجر (کذا) وكتبه العبد الراجي رحمة ربه وغفرانه عبدالله ابن الصاحب نورالدين ابن الصاحب عيسى الجزري المسيحي رحم الله تعالى من قرأ فيه وترحم عليهم آمين. والحمد لله رب العالمين.

دهستخه ته که له (دار العراق للمخطوطات) دا به ژماره ٢٦٢٤٩ پارێزراره. هه نديک شر بووه و قهراخه کانی خوراو پواو ١٠٠ لا په ده بێت. له قه واره ی ناو نجي.

ده بێ لێره دا ئه وه بگوتری که (ابن اللبان) یکمان هه یه عه ززاوی به م جوړه باسی ده کات: زانای پێشه و محمه دی کوری ئه محمه دی کوری عه بدو لموئیمینی سعرتی ناسراو به (ابن اللبان) سالی (٧٤٩) کۆچی دوا یی کردوه.

ته فسیرتیکی هه یه به ناوی (ابن اللبان) تاکه نوسخه ی له (المکتبه الخدیویه) دا به ژماره ٩ پارێزراره. (پروانه: تأریخ التفسیر، عباس العزاوي د.ع، ل: ١١٤).

هه لا زهینی چۆله میژگی

٣٣٩

دهستخه تی (٣١٥٩٩ د.ع) دانراوێکه له شه رحی ئیستیعاره دا، دانراوی مامۆستایه کی کورده، تا ئیسته دانراوی دیکه م نه دیوه.

سه ره تاکه ی ئاوا یه:

«بسم الله الرحمن الرحيم وبه العون، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم. قوله: إن أحسن آه قد أحسن الشارح رحمه الله بأن حمد الله بأحسنية جنس ما حمد به المصنف شكراً.»

کۆتاییه که ی:

«... بأن يكون للمشبه رادف، وشيبه (كذا!) رادف اشبه به كما هو مذهب صاحب الكشف، ومن تبعه. تمت الحاشية المسماة بملا زين چوله مركة الواقعة على مولانا عصام الدين. على يد الفقير الحقير مرتضى بن يحيى چلبی العمري القرشي سنة الف وتسعين من الهجرة النبوية.»

نامیکه یه له (اسطرلاب) د

۳۴۰

دانراوی: حه یده ری کوری سه یید عه بدوره حمانی جه زه ربی.

سه ره تاکه ی:

الحمد لله الذي زين السماء الدنيا بزينة الكواكب...

«اما بعد: فيقول أفقر الخلق الى الله الغني حيدر بن سيد عبدالرحمن الحسيني الجزري: لما كان علم الاسطرلاب في ذاته علماً شريفاً، ولمساس الحاجة ممسكاً انيفاً، وكان المتداول من رسائله رسالة فارسية، مع انها لم تكن لأقصى مقاصده وافية، عربتها ملخصة على أحسن ترتيب هو مسلك الصواب، وأضفنا اليها زوائد هي المطمح في عمل الاسطرلاب...»

کۆتاییه که ی:

«فخارج القسمة هو الظل للارتفاع المطلوب فيستعمل منه بما مر في الباب الأول.

الحمد لله مبدئاً ومنتهاً، والصلاة والسلام على أفضل مخلوقاته محمد سراً وعلناً وعلى اله الطيبين الطاهرين ابداً سرمداً.

تمت رسالة الاسطرلاب بيد أحقر الطلاب، ايوب المنهمك في الاذئاب، حسب أمر العالم العامل والفاضل الكامل الحاجي ملا محمد سعيد أفندي أنال الله لما يخفي ويبيدي آمين يا مجيب السائلين سنة ١٣٢١.

دوا ده ست - پیتش د.ع- لای محه مه د شه ریفی کوری مه لا عوتمانی کوری مه لا عه بدولکه رمی په نگه ره ژانی بووه.

دیاره ده ستخه ته که به شیک بووه له ده ستخه ټیکی گه وره و له بهر (...) بهش بهش کراوه.

ته‌علیقاتی رهمه‌زانی کوری نه‌بو هوره‌یردی جزیری

۳۴۱

سه‌ره‌تاکی:

وبعد فيقول الفقير الى الطاف ربه الغني، رمضان بن أبي هريرة الجزري القادري: لما كانت الرسالة المسماة بخلاصة الحساب للبارع في [انحاء!] ما حوته على قاطبة عرفان هذا الباب، بهاء الدين الحسيني، عامله الله بما هو جدير...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«... هذا وقد اسلنقى عن الكبو لنقل هذه التعليقات من السواد الى البياض تراب أقدام العلماء، وغبار مسالك الفضلاء. من إذا غاب لم يذكر، وإذا حضر لم ينظر، عبده الفقير اليه سبحانه رمضان بن ابي هريرة الجزري القادري، عفا عنهما بعفوه الأزلي، ضحوة الاحد من آخر الشهر المبارك جمادي الأول، سنة ست وسبعين والف من الهجرة النبوية المصطفوية، على هاجرها أفضل الصلاة وأكمل التحيات. قد وقع الفراغ من تحرير هذه النسخة ضحوة الأحد من أول الشهر المبارك ربيع الأول على يد أضعف العباد واحوجهم الى عفو ربه الكريم علامة بن ابراهيم غفر ذنوبهما الرب الرحيم ۱۱۹۵.»

ده‌بێ لی‌ره‌دا نه‌وه‌یش نه‌بو‌ترین که رهمه‌زان نا‌غای جزیری شاعیریشمان هه‌یه، دوور نییه هه‌ردووکیان یه‌ک که‌س و یه‌ک مه‌لا بن. که سه‌رێک له سه‌رچاوه‌کانی ناو و به‌ره‌مه‌می زانایان ده‌ده‌ین، ناوی ئه‌م مامۆستا له هه‌ندێ سه‌رچاوه‌دا ده‌بینین، به‌لام ئه‌وانیش شتیکی نه‌وتۆیان له‌ لا نییه. بۆ ئه‌مونه له (معجم المؤلفین) دا هاتوه‌:

رهمه‌زانی جه‌زه‌ری. سالی ۱۰۹۲ ک - ۱۶۸۱ ز له ژياندا بووه. ناوی رهمه‌زانی کوری نه‌بو هوره‌یره‌ی جه‌زه‌ری قادرییه، دانراوی (حل الخلاصة لأهل الرئاسة) ی له حسابدا هه‌یه. له کۆتایی مانگی (جمادي الأول) ی سالی (۱۰۹۲) دا له دانانی بووه‌ته‌وه. (معجم المؤلفین ۱۷۳/۴).

ئهم کتیبه‌ی ئێمه باسمان کرد ناوی تێدا نییه. له ده‌ستخه‌ته‌که‌ی لای ئێمه‌دا هاتوه‌ که له کۆتایی مانگی (جمادي الأول) ی سالی (۱۰۷۶) دا له دانانی بووه‌ته‌وه. ئهم دوو میژوووه له‌یه‌که‌وه نزیکن و ناوه‌رۆک و باب‌ه‌تی کتیبه‌که‌یش یه‌ک شته.

کۆمه لیک دانراو له دهستخه تیکدا

٣٤٢

دهستخه تی ژماره ٢٩٩٢٤ د.ع

دهستخه تیککی جوانی نایابه به خه تی نووسه ره وهی به ریز عه بدولعه زیزی کوری نه حمه دی کوری محه مه دی کوری عه بدولعه زیزی به رده ره شیی بانه یی عومه ری شافیعی مه ککیی سالی ١٢٩٥ له شاروچکه ی سابلاغ نووسراوه ته وه.

دهستخه ته که سی دانراوی تیدایه:

یه که م: حاشیه ی جامی چۆریه به سه ره شرح موعنی میلانییه وه.

سه ره تاکه ی:

« الحمد لله الحمد هو الوصف بالفعل الجميل على جهة التعظيم... »

کۆتاییه که ی:

« فان البيان بهذه الكيفية مما لانجده في غير هذا المقام. تمت النسخة الشريفة المسماة بالجامي الجوري على يد الحقير المذنب الراجي الى عفو الملك الكبير، ابن أحمد بن محمد البردرشي الباني عبدالعزيز غفرالله لهم آمين. في سنة ١٢٨٩ ».

دووه م: مه کتووبی عه قائیدی کاکه نه حمه دی شیخه به فارسی، له سه ره تاکه یه وه ده لئ مه کتووبیتکم له عه قائییدا نووسیبوو به لام به هو ی نه وه وه زۆر درێژبوو خه لک حه زیان لی نه ده کرد، بۆیه هاتم عه قیده یه کی بچکو له ی با پیرم بابا عه لی هه مه دانیم به کورتیی نووسی به هیوا ی نه وه ی سوود به خش بیت.

سه ره تاکه ی:

« الحمد لله الباطن الذي لا يبلغ أحد عرفان حقيقة ذاته ولا صفاته، والظاهر الذي... »

کۆتاییه که ی:

« انها را بنویسند و جاهلان گوش دهند، و تعلم کنند، والسلام على من اتبع الهدى واجتنب الردى، وعلى المعلمين والمتعلمين والعالمين ».

سیتیەم: شەرحی شەواھید بە فارسی، تەواو نەکراوە.

چوارەم: حاشیەییە بەسەر هەندێ جێگەی شەرح موعنیەو، دانراوی سەید حەسەنی چۆزیی.

سەرەتاکە ی:

«اما بعد: فيقول الحسن الحقير الى مولاه القدير: لما أمرني رفيقي وهو جنانا! شفيقي أن أضع على بعض المواضع من المغنى وشرحه حواشي... أحببت امتثال امره لانه أكبر مني سناً، فكتبت اداء للمطلوب ووصولا الى المحبوب، ورجائي أن لا الام على فساد فيها، فإني ما قرأت الا رسالتين من النحو ورسالتين من الصرف!!»

کۆتاییە کە ی:

«والثامن كما في مسلمي رفعاً...»

بە دەستخەتێ هەمان نووسەرەو هێه و لە سالی ١٢٩٥ دا تەواوی کردوو و، دواشت نووسیویە:

لە بەرەبە یانی پۆژی ١٩ موحەرەمی سالی ١٢٧٥ و باوکم لە گوندی تەووە کەل - لە کاتی کدا خەلکی گوندە کە بەهۆی کوژرانی محەمەد ئەمین بەگی کۆری ئەحمەد بەگی کەندەسوورەییەو پەویان کردبوو - کۆچی دوا یی کرد و لە گۆرستانی ئەو گوندەدا بە خاک سپێرا.

نامیلکە یە کە لە باسی (أما) دا

٣٤٣

دانراوی ٣/٦٦٦٠

نامیلکە یە کە لە باسی (أما) دا دانراوی مامۆستایەکی کوردە، کە شتیکی ئەوتۆمان دەربارە ی لە دەستدا نییە. لە سەرەتاکە یەو دەلێ:

الحمد لله الذي هدانا طريقه المستقيم، ووفقنا على ما وضعه من الدين القويم، والصلاة والسلام على من أرسله رحمة للعالمين، وعلى اله وأصحابه الذين كانوا في مناهج الحق سالكين.

وبعد: فيقول العبد المفتقر الى عفو الملك المقتدر حسين بن علي المشتهر بالشيخ [مالك فتى!] من قبائل الذور. لما رأيت كثرة الاختلاف في هذا المقام، وشدة الاعتساف في تركيب هذا الكلام، وبسبب وقع التشوش على بعض الطالبين، وورد التحير على الراغبين. ومع ذلك... علي بعض الطلاب لدي^(١). ان أشرح تركيبه، وأوضح تقريبه. بحيث كشف النقاب...

ناميلكه كه چوار لاپهريه به خه تتيكي وردى خوش نووسراوه ته وه. له كو تايبه وه ناوى كهس و ميژووى نووسينه وهى پتوه نيبه ده لئى:

هذا آخر ما ذكرته في هذا المقال وأرجو من الله المتعال أن يجعله وسيلة في يوم الضلال...

نووسره وه كهى هه لئى نووسينه وهى هه يه.

دانراوى پيتش ئەم كه (داودى خوافى) ه به خه تى هه مان نووسره وه يه و ده لئى:

ناوى مووساى كورى خضرى كورى مووساى كورى حسه ينى ناسراو به (جلك) ه سالى ١٢٢٥ له شارى (أربيل) له مه دره سهى مه لا عه بدوره حماني مه لا نه بيبى (كردى - كه رديى) نووسيويه تيه وه.

شمايل شرح قطر الندى يسمى الكتاب بشمايل هريري

٣٤٤

له سه ره تاوه - دواى الحمد لله والصلاة والسلام - نه لئى:

وبعد: فيقول أفقر الخلق الى مولاه الغني محمد بن علي بن أحمد الحريري، وفقه الله للعمل في يومه لغده قبل أن يخرج الأمر من يده: كما أن الرسالة المسماة بقطر الندى وبل الصدى التي ألفها ملك العلماء ورئيس الفضلاء، ابو عبدالله جمال الدين محمد بن يوسف بن هشام الانصاري رحمه الله [ورادق!] رضوانه عليه، والرسالة جامعة للمهم من المسائل العربية، محتوية على ما لا بد منه من المباحث النحوية، كذلك شرحها الفاضل المحقق والامام المدقق الشيخ الجليل عبدالله المشهور بالفاكهي تغمده الله بغفرانه...

(١) ليتره دا په راويزتيكى داناوه ده لئى: مه به ست (أحمد بن ابراهيم الكور) ه.

تا دوايي باسی ئه وه ئەکات که ماوه یەک خەریکی ئەم کتێبه بووه و حاشیه ی به سه ره وه نووسیوه و، ته علیقاتی له سه ر داناوه... کۆمه لێک داوایان لێ کردووه ئه و شتانه ی کۆیکاته وه و بیانکات به شه رحی کتێبه که، ئەمیش داواکه ی جێبه جێ کردووه.

کتێبێکی گه وه ره (۵۰۰) لاپه ره زیاتر ده بیته، به خه تێکی ورد نووسراوه ته وه، لاپه ره ی ۲۶ دێری تێدایه، هه لێ نووسه ره وه که ی زۆر زه ق و ئاشکرا ده ری ده خات که نیمچه خۆتنده وار بووه.

نووسه ره وه که ی ناوی محمه د بووه ساڵی ۱۲۱۱هـ نووسیویه تیه وه.

کتێبه که پێش ئه وه ی له د.ع له نگر بگریت گه لێ جێگه ی دیوه، له وانه لای محم د الحسینی القزوینی. ناوه کانی تر به ده ستی چه په ل ده ستیک کووژێنراوه ته وه.

شه رهی (لغز - مه ته ل) ی عه بدوللا نه نه ندی عومه ری مووسلی

۳۴۵

دانراوی: ئیبراهیم فه صیحی کوری صبیغه توللای هه یده ری.

سه ره تا که ی:

أما بعد: فيقول الحقيير الطريح، السيد ابراهيم فصيح، ابن صبغة الله مفتي الشافعية ببغداد المحمية، الحيدري البغدادي: لما ورد من الحذاء الى بلد الزوراء لغز يحتوي على نكات لطيفة، ودقائق ظريفة...

کۆتاییه که ی:

«فلا يعرف الفضل غير ذويه. اني والحمد لله تعالى عرفته بحسب الامكان، وإن لم أكن من ذويه. ولا من بنيه وأبيه. والله الموفق للصواب، واليه المرجع والمآب».

ناوی که س و میژووی نووسینه وه ی پێوه نییه.

له دوا ییدا (تقریظ) به بالا برینی (عبد الباقي أفندي الفاروقي) به شیعەر نووسراوه.

ده ستخه تی (۲۱۲۸) ش که کتیبی (العمدة في محاسن الشعر وآدابه) یه به خه تی ئەم مامۆستا (ئیبراهیم فه صیحی هه یده ری) یه.

ده‌ستخه‌تییکی مامۆستا عه‌زاوی

٣٤٦

له کاتی لیکۆلینه‌وه‌ی کتییبی (شه‌رزور - السلیمانیه‌)ی خوالیخۆشبوو عه‌باس عه‌زاویدا گه‌لێ به‌شوێن شوێنه‌وار و دانراوه‌کانی ئەم مامۆستادا گه‌رام و، به‌گوێره‌ی توانا هه‌ولێ باشم بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ناو و شوێنیان و زانیینی هه‌ر زانیارییه‌ک ده‌رباره‌یان دا. ئەو کاته‌ دوای ئەو هه‌ول و کۆششه‌ گوتم: له‌وانه‌یه‌ گه‌لێ شتی دیکه‌ی ئەم مامۆستا له‌ناوچوونی، یان مابن و به‌لام دووره‌ده‌ست و له‌ شوێنی نه‌زانراودا مابنه‌وه.

هه‌ر له‌و نووسینه‌نه‌دا که‌ ده‌رباره‌ی ئەم مامۆستا به‌ریزه‌ نووسیم ئاماژه‌م بۆ باسیک کرد که‌ مامۆستا عه‌زاویی خۆی ناوی هه‌یناوه‌ و، منیش بۆی گه‌رام و له‌ناو دانراوه‌کانیدا نه‌مدۆزییه‌وه، باسه‌که‌ له‌سه‌ر مامۆستای مه‌زنی کورد شیخ عه‌بدوره‌حمانی ئیبنوخله‌یاتی قه‌رده‌اغیه‌.

ئێسته‌یش هه‌ر عه‌ودالێ دوای ئەم باسه‌م و، له‌م پۆژانه‌دا سه‌رم له‌ کتییبخانه‌ی کۆری زانیاری عه‌یراق دا به‌لکو سوواخی شتییک بکه‌م. لێپرسراوی به‌شی ده‌ستخه‌ته‌کانی ئەو کتییبخانه‌ گوتی: هه‌ندیک (مسووده‌) و شتی عه‌زاویی هه‌یه‌ له‌ناو تو‌مارکراوه‌کاندا ناویان نییه‌، ته‌ماشایه‌کیان بکه‌. به‌لێ یه‌ک دوو کیس په‌ره‌په‌ره‌ و (مسووده‌)ی خسته‌ به‌رده‌ستم. به‌شی زۆریان له‌سه‌ر تیره‌ کورده‌کان و شوێن و سه‌روکه‌کانیان و، به‌شیکی باشیشیان له‌سه‌ر تیره‌کانی جافن.

له‌ناو ئەو په‌ره‌په‌رانه‌دا ده‌فته‌ریک سه‌رنجی راکیشام، له‌سه‌ر به‌رگی یه‌که‌می نووسراوه (کردستان - الثانی) ژماره (٩)ی دراوه‌تی.

ئەم ده‌فته‌ره‌ تیکرا به‌خه‌تی خوالیخۆشبوو عه‌زاویی خۆیه‌تی. کاتی خۆی - نازانم چۆن و له‌گه‌ڵ چی دیکه‌دا - که‌وتوه‌ته‌ کۆری زانیاری کورد و، ده‌فته‌ره‌که‌ له‌ چهند جێگه‌دا به‌مۆری:

«کتییبخانه‌ی کۆری زانیاری کورد

مکتبه‌ المجمع العلمی الکردی»

مۆرکراوه، سه‌ره‌تا که‌ی ناته‌واوه‌ و، باس له‌ میژووگه‌لیک ده‌کات که‌ له‌ ده‌فته‌ری- یان ده‌فته‌رانی - پێشوو‌دا له‌سه‌ری نووسیون. ئەم ده‌فته‌ره‌ (٢٧) لاپه‌ره‌یه‌ و باسی (ماهی

دهشت) و فرمانپه‌وایانی (سودی) که دهیانگیتپته‌وه بۆ به‌رمه‌کیه‌کان و، فرمانپه‌وایانی عیمادییه و فرمانپه‌وایانی لوپ، ده‌کات.

دیاره ئەم ده‌فته‌ره‌یش به‌شیکه له ره‌نجیکی دیکه‌ی ئەم مامۆستا به‌پێزه که ده‌بارە‌ی میژووی گه‌لی کورد داویه‌تی و، دوور نییه هه‌ر نۆ ده‌فته‌ره‌که -پێکه‌وه- کتیبیک بووبن له‌و باسه‌دا، به‌لام پێش ئەوه ده‌ستی دلسۆزیکیان بگات، یان هه‌ر له کتیبخانه‌ی کۆردا ده‌ستیان تیخ‌رابیت و په‌رته‌وازه بووبن و زۆریان له‌ناوچووبن، یان مابن و له‌ملاو له‌ولا دووره‌ده‌ست بن و، ده‌بێ چاوه‌پوان بین بزانی چیه‌یان به‌سه‌ر دیت و، هه‌روه‌ها ده‌بێ چاوه‌روانی زیاتریش له به‌ره‌مه‌کانی ئەم مامۆستا مه‌زنه بین به‌لکو له‌مه‌ولا بدۆزینه‌وه و ببوژینه‌وه.

دیاره له هه‌لیکی وادا ناکرێ له ناوه‌روکی ئەم ده‌فته‌ره به‌گشتی بدوین و هه‌مووی بنوسینه‌وه، به‌لام له باسی لوپ و میرانی لوپدا شتیکی تێدا به‌ده‌کرێ لێره‌دا ئەم بابته‌ی پێ برازینه‌وه.

سه‌گیتی به‌وه‌فا:

له‌مه‌وپێش زۆر له‌سه‌ر سه‌گ نووسراوه و، ئێسته‌یش له ولاتانی ده‌روه‌ه بایه‌خیکی زۆر به‌سه‌گ ده‌دریت و، زۆر خه‌رج و ده‌رامه‌تیان له‌سه‌ر به‌کار ده‌بریت و، گه‌لی جار -له هه‌ندی شوندا- خه‌رج و ده‌رامه‌تی سه‌گیک له خه‌رج و ده‌رامه‌تی دانراو بۆ زه‌لامیک -یان چهند زه‌لامیک-ی ولاتانی دیکه زیاتره و، ئەو بایه‌خه‌ی به‌سه‌گه‌ل ده‌دریت به‌گه‌لی مرو‌ف نادریت! ئێمه نامانه‌وی له‌سه‌ر ئەم بابته‌ برۆین، ته‌نیا ئەوه‌نده هه‌یه له‌و ده‌ستخه‌ته‌ی مامۆستا عه‌زاویدا هه‌لوێستیکی سه‌گیکم خوێنده‌وه که جیه‌گی سه‌رنجه و، شیاوی ئەوه‌یه -ئه‌گه‌ر له سه‌گنامه‌یشدا نه‌بێ- له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی وه‌فا و زیره‌کیی و خه‌مه‌تگوزاری تۆمار بکریت، ئەمه‌یش رووداوه‌که:

یه‌کێک له سه‌رداره‌کانی لوپ که ناوی ئەبو‌لحه‌سه‌نی (فضلوی) ده‌بێ کورپکی ده‌بێ ناوی عه‌لی ده‌بێ، پۆژی ده‌چی بۆ راو، سه‌گیتی ده‌بێ زۆری خۆش ده‌وی^(۱) له‌گه‌لی ده‌چی بۆ

(۱) دیاره له‌کۆنه‌وه سه‌گ له لادی و ژبانی گوندنیشینه‌ندا کاریگه‌ریکی گه‌وره‌ی هه‌بووه و، ئەو سه‌گه‌یش به‌ده‌ردی کاری ئەوانی خواردیته‌ و، به‌ده‌م ئیش و کاریانه‌وه بووبیته جیه‌گی بایه‌خی تایبه‌تی بووه و، گه‌لی خه‌مه‌تی شیاوی کراوه. له وتاریکدا به‌زمانی عه‌ره‌بی ۲۰ سالتیک له‌مه‌وه‌یه باسی ئەوه‌م نووسی که گه‌نجیک له‌وانه‌ی سه‌گیان په‌روه‌رده ده‌کرد بۆ راو و شکار و، به‌تایبه‌تی بۆ=

پاوه. کۆمه‌لیک چه‌ته و پێگر پێگه له عه‌لی ده‌گرن و، عه‌لی شه‌ریان له‌ته‌کدا ده‌کات، تا نه‌نجام به‌سه‌ختی برینداری ده‌کهن. به‌بۆنه‌ی نه‌وه‌وه برینه‌کانی سه‌خت ده‌بن، عه‌لی له هۆشی خۆی ده‌چیت و، چه‌ته‌کان و ده‌زانن مردووه. بۆیه فریتی ده‌ده‌نه نه‌شکه‌وتیک و به‌جیتی دیتلن.

سه‌گه‌که‌ی عه‌لی چاوی له‌م کاره‌ساته ده‌بیت و، به‌وردیی سه‌رنجی هه‌مووی ده‌دات، تا نه‌نجام شوینی تا‌قمه‌ چه‌ته‌که هه‌لده‌گریت و شوینیان ده‌که‌ویت، شه‌و کاتی هه‌موو چه‌ته‌کان خه‌وتوون ده‌چیته سه‌ر مائی سه‌رۆکه‌که‌یان و، له‌ خه‌ودا ده‌یدۆزیته‌وه و، هه‌ردوو گونی^(۱) ده‌ردینتی و، گونه‌کان ده‌گرێ به‌ده‌میوه و، ده‌چیته‌وه بۆ مائی عه‌لی. کاتی ده‌ست و پێوه‌ند و که‌سوکاری عه‌لی نه‌مه ده‌بینن ده‌زانن کاره‌ساتیک قه‌وماوه. گورج شوین سه‌گه‌که‌ی عه‌لی ده‌که‌ون و ده‌رۆن تا ده‌یانباته ناو نه‌شکه‌وته‌که و لای لاشه‌که‌ی عه‌لی! ده‌بینن عه‌لی زۆر په‌رێشانه و به‌ناسته‌م گیانی تیدا ماوه، هه‌لی ده‌گرن ده‌یهێننه‌وه بۆ ماله‌وه، تیماری ده‌کهن پاش ماوه‌یه‌ک چاک ده‌بیته‌وه، به‌لام له‌ولاوه سه‌رۆکی پێگره‌کان دوا‌ی گون ده‌رهاته‌که‌ی ده‌مری!

ده‌بی له‌ کۆتایی ئه‌م باسه‌ به‌چووه‌وه نه‌وه له‌ بیر نه‌که‌م که‌ مامۆستا عه‌زاویی باسی

= پاوه به‌راز، سه‌گیکێ چاک ده‌بی، رۆژی له‌ کاتی پاوه به‌رازا یه‌کانه‌یه‌ک شفره‌یه‌ک ده‌دا له‌ سکی سه‌گه‌که‌ی، سکی ده‌دری و ورگ و ریخۆله‌ی ده‌خاته سه‌ر زه‌وی، که‌نجه‌که‌یش که‌ سه‌گه‌که‌ی زۆر خوش ده‌ویت - دیاره‌ کاری پێشتریشی ده‌بیت - ده‌رسی و ده‌زووی پێ ده‌بیت، ده‌رسی و ده‌زوو ده‌ردینتی و ورگ و ریخۆله‌ی سه‌گه‌که‌ ده‌خاته‌وه جێگه‌ی خۆی و، بێ به‌نج و ژووری عه‌مه‌لیات ورگی سه‌گه‌که‌ی ده‌دووریته‌وه و، دینی چه‌په‌ره‌یه‌کی له‌ شیشه‌ی (تابوت) له‌ دار بۆ ده‌ته‌نی و له‌گه‌ڵ هاره‌له‌کانیدا به‌چوارقۆلی ده‌یه‌خه‌نه سه‌رشانیان و، له‌ناو قۆپییه‌وه ده‌یهێننه‌وه بۆ گوندی ته‌کیه! خه‌لکی گوندیش که‌ به‌زۆری مائی که‌نجیک و دووانیان له‌ناو پاوه به‌راز که‌ردایه ده‌بینن و له‌ دووره‌وه داره‌ تهرمیک به‌ره‌و دێ دیت، هه‌ر یه‌کیکیان بیری بۆ نه‌وه ده‌چیت که‌سیکی دووچاری کاره‌ساتیک بو‌ییت. که‌ دینه‌ پێشه‌وه ده‌بینن و له‌ گه‌مه‌یه‌کی... به‌عه‌مه‌لیات که‌راوی له‌سه‌ر داره‌ تهرمه‌که‌یه!! دوا‌یش سه‌گه‌که‌ چاک ده‌بیته‌وه و له‌ جاران باشت و به‌قین و خه‌شمت‌ریش له‌ به‌رازان ده‌که‌وتیه‌وه راوکردن. (پروانه: العراق، العدد: ۱۱۸۹، ۱/۲۴/۱۹۸۰، تعقیب حول الصيد والالعاب فی المنطقه‌ الكردیه).

(۱) دیاره‌ نه‌میش په‌فتاریکی کۆنی سه‌گه‌ بۆ به‌ره‌ره‌کانی کردنی دوژمنانی. له‌بیرمه له‌ مندا‌لیمدا گه‌لی جار گویم لێ بو‌وه که‌ باسی سه‌گیکێ خیرا و چه‌شی پاوه به‌رازیان به‌کرده‌یه‌ت ده‌یانوت: سه‌گه‌که‌ی فلان بۆ هه‌ل ده‌گه‌را تا بۆی پێده‌که‌وت فرسه‌تی ده‌هیتنا و گونی به‌رازه‌که‌ی ده‌گرت ئیتر تا نه‌یکوتایه به‌زه‌ویدا به‌ری نه‌ده‌دا.

سەرچاوه‌ی ئەم نووسینانە‌ی نە‌کردووه، گەر‌امه‌وه بو‌ شه‌رفنامه ده‌بینم با‌سه‌که‌ی له‌و‌ی وه‌رگرتووه و، دیا‌ره له‌ فارسییه‌که‌ی وه‌رگرتووه و خۆ‌ی کردوویه‌تی به‌عه‌ره‌بی و هه‌ندیک هه‌له‌ی تێدا‌کردووه. ئە‌مه‌یش ده‌قه‌که وه‌ک له‌ شه‌رفنامه‌دا هاتووه:

«ئە‌ه‌ول‌حه‌سه‌ن کورپکی هه‌بوو ناوی عه‌لی بوو، رۆژتیک چووبووه‌ راو، سه‌گیتکیشی ده‌گه‌ڵ خۆ‌ی بردبوو، تووشی هیندیک دز و چه‌تان هات و بوو به‌شه‌ریان و عه‌لی به‌ریندار کرا و له‌ هۆش خۆ‌ی چوو. دزه‌کان نه‌یانده‌زانی بووراوه‌ته‌وه. وایانزانی مردووه. له‌ لینگی نه‌وین و په‌کیشیان کرد و له‌ناو ئە‌شکه‌وته‌یکدا رایانکیشا و به‌جێیان هێشت. سه‌گه‌که به‌ره‌ودوا که‌وته شوێن دزان و شوێنی ون نه‌کردن و ده‌ نیوه‌شه‌ودا که دز ده‌خه‌ودا بوون په‌لاماری کابرای سه‌رته‌ریده‌ی دا و گازی له‌ باتوونی گرت و تا نه‌یکوشت به‌ری نه‌دا. ئە‌مجار به‌هه‌له‌داوان رای کرد و خۆ‌ی به‌ماله‌ عه‌لیدا کرده‌وه. نوکه‌رانی عه‌لی که سه‌گیان به‌ده‌می خوێناوییه‌وه دیت ترسان که عه‌لی شتیکی به‌سه‌ره‌اتبی، سه‌گیان دایه‌ پێش خۆیان و راست بردنیه سه‌ر ئە‌و ئە‌شکه‌وته‌ی که عه‌لی تێدا‌بوو. عه‌لییان به‌به‌رینداری هێنایه‌وه و ده‌رمانیان کرد و له‌ مردن خه‌له‌ست و، له‌پاش ئە‌و کاره‌ساته‌ش گوايه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر ماوه.»

ئە‌مه ده‌قی کوردی شه‌رفنامه بوو. ده‌قه عه‌ره‌بییه‌که‌یش نزیکه له‌مه‌وه و، دیا‌ره وه‌ک گوتمان مامۆستا عه‌زاوی له‌ فارسییه‌که‌وه کردووییه به‌عه‌ره‌بی.

شه‌ر‌هی قه‌سیده‌ی بو‌رده‌یه

٣٤٧

دانروی سوله‌یمانی خانی سالی ١٢٠٤ له‌ خوشاب دایناوه.

سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه:

الحمد لله الذي نفذ محبته في القلوب، وجعلها وسيلة الى كل المطلوب والصلاة والسلام على نبيه المحمود، الذي كان معجزاته غير معدود، وعلى آله وأصحابه الاتقياء، الذين وفقهم الله على الأعداء. وبعد: فلما كان في القصيدة الموسومة بالبردية المنسوبة الى شيخ محمد البوصيري...

دياره عه ره بيه كه ي هه ندئ لا وازه.

كو تاييه كه يشي - بو مه درسه كانيش نووسيمان - تاوايه:

«تمت الكتاب في وقت تاراج کردن حکاریان و محمودیان الشقاق، وفي وقت جمع شدن لشکر حکاریان و محمودیان و رومیان و روند و جنگ کردن ایشان في سنة ١٢٠٤ في خوشاب، في زمان احمد بگ بن علي بگ اللهم اغفرلها، وایانا قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الشريفة على يد أضعف العباد، وأحقرهم عبدالله بن يونس في الوان، في مدرسة أسكندرية، لأجل استاده المشفق الماهر في العلوم زاد الله قدره في الثقلين والدارين، آمين يا معين في سنة ١٢١٠. شایانی باسه ماموستایه کی دیمان به ناوی مه لا عدلی شه رحی بورده ی کردوو و، له نه لقه ی (١٦٢) ی پرژه که دا باسیم کردوو.

الرسالة الخلالية في معرفة سمت القبلة

٣٤٨

دانراوی: حسه نی حسه یینی (خلالی).

سه ره تا که ی:

«أما بعد: فيقول الفقير الى الله تعالى حسين الحسيني الخلال... لما كان أشرف الطاعات بعد الايمان هو الصلاة...»

كو تاييه كه ي:

«لا يتعين في شيء من هذه المواضع شيء من المشرق والمغرب والشمال والجنوب. الحمد لله على الاتمام، والصلاة والسلام على خير الانام وعلى آله وأصحابه الكرام...»

ثم دهستخه ته كه له (د.ع) دا به ژماره ٧٧٢٥ پارتيزراوه هه شت لاپه ره يه، دياره كاتى خو ي به شيك بووه له دهستخه تيكي گه وره و، بازرگانيكه ران به دهستخه ته وه له به شه كاني دييان داپريوه و له سه ر ثم به شه يان نووسيوه:

«الرسالة الخلالية في كيفية معرفة الزوال وسمت القبلة بالدوائر الهندسية والأصول الفلكية. تأليف الشيخ حسين الحسيني الخلالى.»

الملاحظه

لم يطبع ولا يوجد غير هذه النسخة فمن الممكن أن يكون نسخة المؤلف!!
بهلام نهوهی نهمان به (خلاتی) یان خویندوه تهوه له دهسته ته که دا (الخاللی) یه.

دانراوی ژماره ۱/۲۴۸۵۵

نهم ژماره نامیلکه یه کی بچکۆله ی مامۆستایه کی مه زنی کورده - به داخه وه، تا ئیسته -
له مه زیاتر له دانراوی له دهستدا نییه و، له مه ییش زیاتری له سه ر نازانین.

سه ره تای نامیلکه که ئاوايه:

۳۴۹

«وبعد: فيقول العبد الفقير الى فتح الله الودود الولي، فتح الله بن محمود
الموصلي ثم الدردوي، اسبل الله عليه الستر العلى: قد ورد علينا من الوطن
ومعاهد الدمن، الموصل الخضراء، برج الأنبياء عمرها الله بالعلماء، وغمرها
بصادق الأوليا، الى يوم الجزاء، سؤال يتعلق بالنهضة المرضية، في شرح الالفية،
للجلال الاسيوطي ذي الفضائل السمية، والفواضل السنية، والله اسأل، وبأنبيائه
وأسمائه اتوسل، أن يوفقني للمرام، ولسداد الكلام»
کۆتاییه که ییشی ئاوايه:

وقع الفراغ من هذه الرسالة يوم الثلاثاء، سابع عشر من صفر الخير سنة الف
ومائة واحد وأربعين. في درنده في وادي اشوري...
نامیلکه که (۶) لایه ره ده دوور نییه به ده تهی دانه ره که ی بیت.
به پیتی نهوه ییش که ده لئی، پۆژی سیتشه مه ی جهوتی سه فه ری سالی ۱۱۴۱ له نووسینی
نامیلکه که بووه ته وه، ده بی نه وه قسه ی مامۆستای دانه ره بیت و، ده بی له و ساله دا له
ژیاندا بووبی، به لام له وه زیاتری لئ نازانین، به لکوا!

شهره ی «خلاصه الوضع» ی داود

۳۵۰

دهسته ته ی ۱۵۵۲۰ کتیبیک ی شهره ی ریساله ی وه ضعی مامۆستا مه لا نه بو به کری میر
پۆسته مییه دانه ره که ی ئاوا ده فه رموت:

«الحمد لمن أنطق لسان عبده بآيات إجلاله، والشكر لمن أنعم عليه العلوم بلطفه وفضاله. والصلاة على المختار من أشرف أصناف الانسية، وعلى آله وأصحابه الممتاز بالانفاس القدسية. وبعد: فان أقل عباد الرحمان داود بن سليمان، حفظهما الملك المنان، يقول: لا يخفى على الطباع السليمة والعقائد القويمة، إن كتاب خلاصة الوضع للفاضل المحقق والكامل المدقق ابي بكر الامير روستمي، حرصه عن الاعوجاج والالام يشتمل، على خلاصة قواعد ليطفة، وينطوي على زلاّلة فوائد شريفة، ولم يكن لها شرح يوضح معانيه. ويلخص مبانيه، فأراد أن يشرحه شرحاً كاشفاً لرموزه.

بهم شتويه ماموستای دانهر سهره تاي کتیه که ی نووسیوه و، هیچ ناوی بز دانه ناوه و، له کوتایشه وه هیچی نهوتوه نه وهنده نه بیت که ده تی: (او کلیاً کلیث و أسد، فإنهما موضوعان لأمر کلي وهو الحيوان المفترس. تمت الكتاب بعون الملك...) ده سیتیکی چه پهل ناوی نووسره وه که ی کووژاندووه ته وه.

سهری (اسطراب) دانراوی مهلا طه ییسی دووشیوانی

۳۵۱

(اسطراب) که دانراوی ماموستا مهلا نه بویه کری (کچک ملا) ی نه رییلیه.

سهره تاکه ی:

«... اما بعد: فيقول أفقر المذنبين الى عفو ربه ورحمته وشفاعه سيد المرسلين وعترته، محمد طيب بن الحاج ملا أحمد الصائم الدوشيواني -أفاض عليهما شآبيب الغفران، ومن عليهما بالعفو والإحسان-: هذه عجالة أجريتها مجرى الشرح لفوائد الحسنية مع منهياتها (!) السنية، بحيث لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصاها، لمولانا رئيس العلماء الاسلامية، وأعلاها وأصدقهم ديناً وأحقهم يقيناً وأوفرهم علماً... [دواي پدريه ک له پياهدلدانی ماموستا ده تی:] أعني حضرة ابي بكر أفندي المشتهر بكچك ملا، ابن من اشتهر في المشارق والمغرب بأعلى الأوصاف وأجلى المناقب، المرحوم بكرم الله العلي، الحاج عمر أفندي الأربلي...»

کوټاییه‌که‌ی:

«... بخلاف صفيحة الجيوب، فإنه يعرف بها قدر ارتفاعه بهذا العمل بلا تفاوت، فلا يتجه ذكره ههنا وتركه فيما يأتي، بل يتجه العكس [فتأمل!] وهذا آخر الكلام في هذا المقام والحمد لله على الاتمام.»

بئ ناوی نووسه‌ده‌وه و سالی نووسینه‌وه و شوینی.

خوالیخوشبوو ماموستا زوبه‌یر بیلال ئیسماعیل له‌ناو ناوداران‌ی ماموستایانی ئەم دوا‌یی‌ه‌ی ئه‌ریب‌لدا ناوی ئەم ماموستای هیناوه^(۱).

ماموستا مه‌لا عه‌بدوللای فه‌ره‌ادیش ده‌باره‌ی ئەم ماموستا، که به کوری چواره‌می ماموستا مه‌لا ئەحمه‌دی (الصائم)‌ی داناوه، سالی ۱۳۲۵-۱۳۹۸‌ی به‌رانبه‌ر به ۱۹۰۷-۱۹۷۸‌ی بۆ له‌ دایک‌بوون و کۆچی دوا‌یی داناوه و، ده‌فه‌رموئ: ئەم ماموستا زانایه‌کی پله‌ بالای سه‌رده‌می خۆی بووه و، زۆری خۆیندنی لای ماموستا مه‌لا ئەبو‌ه‌کری ناسراو به (مه‌لا گێچکه) بووه و له‌ گونده‌کانی گرده‌سۆر و دواتریش له‌ قوشقایه ماموستا بووه و، ماموستا مه‌لا عه‌بدوللا له‌ خزمه‌تیدا خۆیندوویه. جگه له‌ ده‌ستی بالایی له‌ زانیارییه‌ ئایینه‌کاندا و به‌تایبه‌تیش ئاسمانناسی، ده‌ستی شیعریشی هه‌بووه و، گه‌لێ شوینه‌واری جوانی لێ به‌جیماوه^(۲).

ماموستایان مه‌لا مه‌مه‌د شریف و مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی په‌نگه‌ره‌زانیی

۳۵۲

له‌ کوردستاندا به‌دریژایی میژوو ده‌یان و سه‌دان خێزان و بنه‌ماله‌ی زانیاریی هه‌بوون که پشتا‌و‌پشت کور له‌ باوک و با‌پیری زانیاریی وه‌رگرتووه و، خۆیندن‌یان لێ فێر بووه و، دوا‌ییش به‌بایه‌خترین میرات و که‌له‌پووری ئه‌و بنه‌مالانه که ده‌ستا‌وده‌ست بۆیان ما‌وه‌ته‌وه کتیب و دانرا‌وی با‌وبا‌پیران یان ده‌سته‌خه‌تی دانرا‌وی زانایانی دیکه بووه که لای ئەوان به‌خه‌تی خۆیان یان که‌سانی دیکه بووه.

گه‌لێ له‌م باره‌وه گو‌ت‌را‌وه و نووسرا‌وه و، تا زیاتریشی له‌سه‌ر بنووسریت که‌مه و، زیاتر

(۱) پروانه: علماء ومدارس في أربيل، زبیر بلال اسماعیل. مطبعة الزهراء الحديثة، الموصل، ۱۴۰۴هـ - ۱۹۸۴م، ص ۱۲۰.

(۲) پروانه: الاکلیل، عه‌بدوللا فه‌ره‌ادی، ل: ۴۲۷.

هه‌لده‌گرت. جگه له و بنه‌مالانه‌ی به‌ختیان یار بووه و چه‌رده‌یه‌کیان له‌سه‌ر نووسراوه، ناوی چه‌ندین زانا و بنه‌ماله‌ی دیکه‌م دۆزیوه‌ته‌وه که چه‌ند پشت یک له دوای یه‌ک نووسراوه: مه‌لا کیتی کۆری مه‌لا کئی، به‌لام له‌وه زیاتریان ده‌رباره نازانریت. هه‌روه‌ها نازانریت پله‌ی زانیاری پیاوانی بنه‌ماله‌کان چۆن بووه و، دانراویان بووه یان نا.

جگه له‌وانیش و له‌مانیش بنه‌ماله‌ی وه‌هایش هه‌بووه ده‌ستاوده‌ست شوینه‌واره‌کانیان تا ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی دوایی پارێزراره و، گه‌نجینه‌ی پر به‌های پر له زانیاری و دانراوی نایاب و که‌موتنه‌یان مابووه‌وه، به‌لام له‌م دوا‌دوا‌یه‌دا، دوای برانه‌وه‌ی جه‌نگی جیهانیی دابرا‌نیک له‌ نێوان نه‌وه‌ی نوێی ئه‌و بنه‌مالانه و با‌وابیرانیاندا رووی دا، که ئه‌مان له‌وان نامۆیون و، به‌چاوی بێ پێزی و گومانه‌وه ئه‌یان‌روانییه شوینه‌واره‌کانیان و، بۆ په‌ره‌ی زه‌ردی ئه‌و ده‌ستخه‌ته (زه‌رد هه‌لگه‌را!) انه‌یان وه‌ک پاشما‌وه‌ی دوا‌که‌وتن و، هۆی ده‌ردیسه‌ری و نه‌خۆشیه‌کانی کۆمه‌ل ده‌روانی و، هه‌رچۆن بۆیان بلوا‌یه‌ت خۆیان له‌ ده‌ستیان قوتار ده‌کرد. له‌م ڕوه‌یشه‌وه ناوی ده‌یان مامۆستا و، ئه‌دیبی گه‌وره و، دوکتۆر و، پروفیسۆرم لایه که شوینه‌واری با‌وابیرانیان و، دانراوی بێ وینه‌یان و، تا‌که‌ نوسخه‌ی دانراوی نایابیان به‌خه‌تی با‌وپیرانیان به‌نرخ‌ی پیا‌ز فرۆشته‌وه و، وه‌ک بلی‌ی باریکی قورسیان له‌ کۆلی خۆیان کردووه‌ته‌وه و، له‌ شتیکی ئیسک قورس خۆیان پزگار کردووه. ئیسته‌یش نه‌گه‌ر لی‌یان بېرسریته‌وه: چی له‌و ده‌ستخه‌تانه‌دا هه‌بووه و، به‌ره‌مه‌ی کی‌یان له‌ که‌سوکار و با‌وابیرانی خۆتانی تیدا بووه؟ هه‌یج وه‌لامیکی دروستیان به‌ده‌سته‌وه نییه؛ چونکه نه‌هاتوون -هه‌یج نه‌بێ- لی‌سته‌یه‌ک بۆ ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه بکه‌ن و، ناوی دانراوه‌کانی -جاریکی دی هه‌یج نه‌بێ- با‌وابیرانیان و پێوه‌نیدار به‌خۆیانوه تو‌مار بکه‌ن^(۱)!

وه‌ک گوتم گه‌لێ ناو و نمونه‌ی ئه‌م باب‌ه‌ته‌م لایه و، ده‌کرێ -ئه‌گه‌ر کات و ته‌مه‌ن به‌بارانه‌وه بیت- وه‌ک باب‌ه‌تیکی چروپری لایه‌نیکی زبانی قه‌ره‌به‌ونه‌کراوه‌ی می‌ژووی کورد و زانایان و نا‌ودارانی کورد تو‌مار بک‌ریت و، کتێبیک یان با‌سیکی به‌پێزی له‌سه‌ر بنووس‌ریت.

له‌م هه‌له‌دا لا له‌ به‌ره‌مه‌میکی نات‌ه‌وا‌ی مامۆستایه‌کی کورد ده‌که‌ینه‌وه که له‌ با‌سی

(۱) ئوسامه نه‌قشبه‌ندی بۆی گێرامه‌وه: کاتێ کتێبخانه‌کان گه‌راون و ده‌ستخه‌تیان کۆکرده‌ته‌وه مامۆستایه‌کی ناسراو هاتووه پیتی گوتوون: بچن کتێبخانه‌که‌مان -که کتێبخانه‌ی بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناسراوی کورد بووه- به‌هێن، من خۆم کاتم نییه له‌گه‌لتان بێم، خۆتان چیی ئه‌که‌ن بیکه‌ن. مامۆستا ئوسامه ده‌لتی: چو‌وین له‌ کۆیه ده‌ستخه‌ته‌کانمان هێنا که...

میژووی ژیانیدا ناوی نییه و، هیچی لهسەر نه نووسراوه.

بهلام پیتش ئەم باسه و، بۆ ئەمەولایش، دەبی ئەوه بڵێم: له نووسینی ئەم بابەتانەدا ناوهێنانی کەسانیک -کە بەناچاری ناویان دەهێنم- مەبەستم -خاوەخواسته- ناو زیاندن و ئابرووبردن و پسواکردنی کەس نییه و، تاکە مەبەستم دەرپرینی پرووی دژواری قۆناغێکی میژوویی زانیاری و ئەو زیانانەیە لەو میژووه کەوتوون.

ئەم مامۆستای لێره دا ناوی دەبەم باشترین سەرچاوه بۆ ژانی و تۆمارکردنی شتیک له باری زانیاری و پۆشنییری کتێبه دەستخەتەکی (الاکلیل)ی مامۆستای فەرهادییە. ئەم مامۆستا -خودا پاداشی بداتەوه- زانیاریگەلیکی باشی لهسەر زانایانی هاوچەرخی خۆی و ئەو زانایانەیش ماوهێک پیتش ئەووبوون له هەولێر و دەورووبەیدا کۆکردووهتەوه. یەکیک لهو زانایانە مامۆستا مەلا محەمەد شەریفی رەنگەرژانیی برای ئەم مامۆستایە کە باسی دەکەین. (٣٧٨) هەندیکێ لهسەر ژانی مامۆستا مەلا عەبدولکەریم و شۆتین و جێگەکانی خۆتەندنی نووسیوه. ئەوهیشتی نووسیوه کە ئەم مامۆستا سالی ١٣٤٠ک- ١٩٢١ز کۆچی دوایی کردووه.

پاش گەرپان و سەروسۆراخی دەستخەتان له (د.ع)دا بۆم دەرکەوت ئەم دوو برا - مامۆستا محەمەد شەریف و مامۆستا عەبدولکەریم- کتێبخانەیەکی باشیان هەبووه و بەشیکیشیان دانراوی خۆیان بووه و، تا ئەم سەردهمە ی دواپیش باش پارتیزاون، بهلام لەم ماوه ی دوایدا محەمەد شەریف ناوتیک کە کۆری مەلا عوتمان بووه و- دیارە بەو هیوايه واناوئراوه کە جێگە ی محەمەد شەریفی پیتشوو پر بکاتەوه- هاتووه دەستی خستوهته کتێبخانە ی باوباپیری و تەنانەت نەیکردووه -هیچ نەبی- شۆتینوار و دانراوهکانی باوباپیرانی جیابکاتەوه و لای خۆی بیانپارتیزی، هەموویانی پارچە-پارچە کردووه و، بێناز و پەرتەوازی کردوون و، دواپیش -وهک دەلێن- بەنرخ ی پیواز فرۆشتوونی!

لەم پۆژانەدا بۆ جاری دووهم چاوم بەتورە کە یەک له دەستخەتەکانی (د.ع)دا گێترایهوه کە چەند پەڕە ی پەرتەوازه و بێنازی تیدا بوو، زەلامێک -کاری راست بیت- کاتی خۆی لەملاولا کۆی کردبوونەوه و یەکی خستبوون و ژماره (٣٧٠١)ی دابووێ. له ناو ئەو پەڕە پەڕانەدا چوار لاپەره سەرنجیان راکیشام کە هیچ لەوه باشتر نابینم دەقی سەرەتاکەیان لێره دا وهک خۆی تۆمار بکەم:

«قال الفقير أبو عبدالله عبدالکریم الواثق بالله
بعد اداء حق حمد وكذا تصلة على النبي المصطفى

قال الناظم: بسم الله الرحمن الرحيم. ونفوض ما في هذه الكلمة المباركة الى المطولات من التفاسير والشروح، ونسكت منه هاهنا.

(قال) العبد (الفقير) المحتاج الى الله تعالى في كل حركاته وسكناته، الذي كنيته (أبو عبدالله) بإشباع همزة الأب وإسقاط واوه في اللفظ للوزن، واسمه (عبدالكريم) الإيراني السقزي الزنگه‌رژاني أصلاً، المهاجر الى المملكة الروم الساكن المدرس بقرية (يدي قزله) من قرى الدزدي الملحق بقضاء أربيل حالياً، ولقبه (الواثق بالله) قولاً واقعاً (بعد اداء) وتأدية (حق حمد) وثناء لله تعالى (وكذا) بعد اداء حق (تصلية) وتسليم (على النبي) محمد بن عبدالله بن عبدالمطلب بن هاشم -صلى الله عليه وسلم وعظم وكرم- (المصطفى) المختار مما سوى الله: (إني نظمت) مقول قال (من لغات) أهل الفارس بعض الأصول والقواعد (للاخ) الديني (الموانس) بي كالأخ الطيني الوفي الشفيق، الذي هو أغلى علي من كل الرفيق، وهو (محمد الصالح) بن عبدالله شاوري رئيس عشيرة المرزان، لازال على هداية...»

باسیتکی ده‌سته‌خه‌ته‌که:

نهم ده‌سته‌خه‌ته -وهک گوتم- پاشماوه‌ی ده‌سته‌خه‌ته و، نه‌وه‌ی که ماوه شه‌ش لاپه‌ره‌یه، نازانین چه‌ندی لئ له‌ناوچووه. دیاره ماموستا کتیبه‌که‌ی بۆ باسی زمانی فارسی و فیرکردنی زمانی فارسی نووسیوه، به‌لام به‌داخوه ناته‌واوه و نازانین چ یتگیه‌که‌ی گرتوته به‌ر بۆ کاره‌که‌ی و، چۆنی نووسیوه و، قه‌واره‌که‌ی چه‌ند بووه، دوور نییه نهمه‌ نوسخه‌ی دانه‌ره‌که‌یشی بیت. به‌هۆی ناته‌واوییه‌وه میژووی نووسینه‌وه یان دانانیشی نازانریت.

محهمه‌د شه‌ریفی ره‌نگه‌ره‌ژانیی^(۲):

له‌ په‌نای باسی ماموستا عه‌بدو لکه‌ریمی ره‌نگه‌ره‌ژانیدا باسی ماموستا محهمه‌د شه‌ریفی

(۲) خوالیخو‌شبوو زوبه‌یر بیلال نیسماعیل نه‌لئ: نهم ماموستا محهمه‌د شه‌ریفه‌ پیاویکی زانا و خو‌تنده‌وار بووه و، فارسی و، تورکی و، ئینگلیزی و، فه‌ره‌نسی، سه‌ره‌رای زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و کوردی زانیوه و، گه‌لئ کتیب و به‌ره‌می له‌و زمانه‌وه بۆ عه‌ره‌بی و کوردی و ره‌گیتراوه و، شیعر و به‌ره‌می چاپکراوی هه‌یه، سالی ۱۹۷۶ به‌وه‌ستانی دڵ کۆچی دوا‌یی کردووه.

له‌ ماوه‌ی ژبانیدا تووشی کاره‌ساتیکی دارایی بووه و، ناچار بووه به‌وه‌ گه‌لئ ده‌سته‌خه‌تی نایابی بفروشی که له‌ باوبا‌پییرییه‌وه بۆی جیما‌بوون. (پروانه: علماء و مدارس فی آربیل ص: ۹۴).

قال الفقير أبو عبد الله
عبد الكريم الواثق بالله

بعد اداء حق حمد وكذا
تصليته على النبي المصطفى

قال النائم بسم الله الرحمن الرحيم ونقوم من ما في هذه الكلمة المباركة
الى المطولات من التفاسير والشروح ونكت منه ها هنا
قال العبد الفقير المحتاج الى الله تعالى كل حكمة وسنة التي
كنيته أبو عبد الله باشباع همة الابد وسقاط اوه في
اللفظ للوزن واسمه عبد الكريم الابرار السقري الزكرك زائرا
اصلا المهاجرا الى مملكة الروم الساكن المدرس بقريه يدي قريز
خزفي الدزدى المحقق بقضاء اربل هاللا وليقه الواثق بالله
قولا واقعا بعد اداء وتأدية حق حمد وثناء لله تعالى وكذا بعد
اداء حق تصليته وتسليم على النبي المصطفى محمد بن عبد الله
بن عبد المطلب بن هاشم ص الله عليه وآله وعظم وكرم المصطفى
المختار مما سوى الله ان نظمت مقول قال حركات اهل القار

نمونه له دائراوى ماموستا مهلا عه بدولكه ريمى رهنه رهنانى

أما نظمت لغات الفارس محمّد الصالح لا زاله على لعل حفظ يكون سهلا إذا علمت السابق وعنا
بعض الأصول للأخ المولى هداية الأجل وعلا على جميع من يكون أهلا ادخله في الذهب فقل بيا

أربع مع عشرين حرفا قد نجي

في الفارسي الحروف التكميلي بعض الأصول والقواعد للأخ الدين المولى بي كالاخ

الطيف الوفي الشفيق الذي هو اعلى على كل الرفيق هو

محمّد الصالح بن علي شاورتي ريش خيرة المزان لا زل

على هداية الأجل وعلا وجملة لعل حفظ اي بعض الاصول

المنظومة او التكميل يكون سهلا على جميع من يع الاخ وغيره

يكون اهلا طلبة في قوة العلة للتكميل اذا علمت باعنا

الحكم السابق وعنا لك اي ظهر بالف الاطلاق ادخله

وادخله في وعاء الذهب اي ذهبت واذا اوعيته فقل

واحكم باننا بالالف المذكورة اربع بلا تنوين للضرورة مع

بفتح فكون عشرين حرفا قد نجي في الكلام الفارسي بيا

التب خففت للوزن بعضا من جميع الحروف التكميلي

عشرون

نمونه له دانراوى ماموستا مهلا عوثمانى دهنگهره زانى

برا گه وره ییشی به کورتییی ده نووسم، مامۆستای فهرهادی هه ندیک به درژییی له سه ره ئه م مامۆستای نووسیوه و، وای داناوه له گه لێ جیگه -له وانه ره واندز- خوتندوو یه تی و، به فقه قیستی له و ناوه دا، بووه و، دواي ئه وه ی له و ناوچانه دا ماوه یه ک خوتندوو یه تی گه یشتوه ته هه ولیر و لای مامۆستا مه لا عومه ریش خوتندوو یه تا دواوایی خوتندنی و، له هه ولیر شه رحی هۆنراوه ی (الاضمار)ی کردووه و ناوی ناوه (غایة الإظهار فی شرح منظومة الاضمار) و، به باسی خه لکی ره واندوزدا چووه و به پیاوانیا نیدا هه لگوتوه و، به تایبه تی ستایشی زۆری مامۆستای مامۆستا مه لا عومه ری خه یلانیی کردووه، که مامۆستای مامۆستا مه لا عومه ری (کچک ملا) ییش بووه.

مامۆستای فهرهادیی باسی ئه وه ییش ده کات که مامۆستای ره نگه ره ژانیی باسی دووری له برا و که سوکاری، به تایبه تی مه لا عه بدولکه رمیی برای کردووه و، دواي ماوه یه کیش ئه و مه لا عه بدولکه رمیه هاتوه بو ئه ربیل و به یه که وه لای مه لا گیچکه خوتندوو یانه. (ل: ۳۷۸ و ۳۷۹). به لām ئه وه ی مامۆستا زوبه یر ده رباره ی ئه م مامۆستای نووسیوه له باسه که ی مامۆستای فهرهادیی ناچیت و جیاوازییان هه یه، بویه پوخته یه کی باسه که ی مامۆستا زوبه یریش ده خه ینه پāl ئه م باسه.

مامۆستا زوبه یر بیلال ئیسماعیل رووتی ده رباره ی مامۆستا محه مه د شه ریف ده نووسی: مامۆستای ره نگه ره ژانیی له په راویزی یه کی که له داناوه کانی دا پوخته ی ژیا نی خۆی نووسیوه و ده لێ: ره نگه ره ژان گوندی کی سه ره به ناوچه ی سه قزی پارێزگای کوردستان سنه - ی ئیرانه و، مامۆستا له وێ له دایک بووه و دواي بو خوتندن ولاتی خۆی به جیه یشتووه و له هه ولیر لای مامۆستا مه لا عومه ره ئه فهن دی گیرساوه ته وه و، ماوه ی دوازه سال له ته ک عه بدولکه رمیی برای دا له خزمه تیدا بوون و ئیجازه ی لێ وه رگرتووه، دواي فه رمانی پێداوه که به چێ له گوندی هه زه ی ده شتی هه ولیر بێ به مامۆستا و، هه ره له ویش ژنی هیناوه و مه لایه تی کردووه، دواي چووه ته گوندی (تل الغیم) ی نیوان گوێر و مه خموور و، له ماوه ی ژیا نیدا جگه له ده رسوتنه وه و خزمه تی ئاین گه لێ کتییی داناوه و، شیعی کوردی و فارسی شی هه بووه و، کوچی دوا ییشی دواي سالی ۱۲۸۷ واته له کو تایی سه ده ی سیازده ی کو چی دا بووه و، له گوندی (یدی قزلر) به خاک سپێراوه (۳).

به لām به گوێره ی ئه و داناوه ی مامۆستا محه مه د شه ریف که له ده ستدایه ئا شه کرایه

ماموستامان ماوه يه ک له ره واندوز بووه، ئيتر چۆن له وى بووه و کهى بووه؟ نازانين. دوو دانهى (مسألة الاضمار)ى ماموستا محمهد شهريقم له د.ع دا دۆزيوه ته وه، به ژماره کانى (۳/۵۹۶۲) و (۴/۱۶۸۷۲) پاريزراون و، دانراوه که (۲۰) به يته و شهرحه که يمان نه ديوه، وا له م هه له دا به شيكى سهره تا و کۆتاييه کهى ده نووسين:

مسألة الاضمار

۳۵۳

دانراوى محمهد شهريقى سه قزى.

سهره تا کهى:

قال محمد الشريف السقزي	العاجز الغريب بالرواندز:
أحسن ما يذكر باللسان	وخير ما يضر في الجنان
حمدك ياذا الفضل والاحسان	وغافر الذنوب والعصيان
صل على نبيك المختار	وآله وصحبه الابرار
فهذه منظومة مختصرة	ضمنتها فوائداً محررة
نظمها ليلاً على البدار	سميتها (مسألة الاضمار)
وانحصرت ابياتها في عشرة	لكنها مقروءة مكررة

کۆتاييه کهى:

نظمتها قد كنت ذا حزن وهم	من هجر اخوان واحباب وعم
لاسيما اخي الذي نور البصر	مني به (سردشت) بعيداً قد هجر
الله أرجو الوصل بالخير الى	جميعهم وهو ذو المجد العلى
تمت ودمعي سائر كالسيل	في نصف ليل من فراق الليل

نوسخه يه کى دى کهى ئەم کتیبه له هه مان کتیبخانه دا هه يه که به ژماره ۳/۵۹۶۲ پاريزراوه و، له يه ک لاپه ره دايه و، ده ستخه ته که به خه تى ماموستا مه لا عه بدولقادرى کانى که وه يى نووسراوه ته وه، له وان هه يه ئەميش هه ر خه تى ئەو بى، به لام ناو و ميژووى پتوه نييه.

هۆنراوه که (۲۰) به يته.

دەبن ئەمە دەریاردی پاشای رەواندز زانرا بێت؟

۳۵۴

ژمارە ۱۸۱۷۱ ی (دار العراق للمخطوطات) پاشماوەی کتیبی (فتح الوهاب بشرح منهج الطلاب) ه که شر و پەرپووت و تیکەلاو و، کۆتاییەکیەکی نەماو. بەلام خۆشەختانە لاپەرە یەکەم و سەرەتای کتیبەکی ماو و، دوو سێ نووسەرەوێ بەرێژ هەندێ شتیان بەعەرەبی و فارسی تێدا نووسیوە، ئێمە لێرەدا دەیانکەین بەکوردی و تۆماریان دەکەین بەهێوای ئەوێ سوودی خۆیان بیه‌خشن.

یەکەم: لە سیازدە مانگی (ربیع الاول) ی پیرۆزی سالی ۱۲۴۷ دا شەوی یەکشەمە پاشای رەواندز لە دەوروبەری (دیرە) وە شەبە یخوونی هێنا و، بەیانینی ئەو رۆژە خۆی و تەنگچیانینی و ناسراوانی شاری هەولێر لەسەر سەراوی عەینکاوە چادریان هەڵدا و، سوارەکانی کەوتنە غاردان و دەوروبەری شاریان تالان کرد، بەلام شتیوانی ئەو رۆژە کە شەوی دووشەمە دەکات وەکیلی ئەربیل حاجی سەلیم ئاغای ئەنطاقیی و ناودارانی دبی و سەریازەکان دەوری قەلایان چۆل کرد و تەسلیمی پاشای ناوبراویان کرد. ۱۳ ربیع الاول ۱۲۴۷.

دووهم: مەلا یونس بەنەخۆشیی رێشانەوێ رۆژی یەکشەمە ی ۲۷ مانگی (ربیع الاول) ی سالی ۱۲۴۷ کۆچی دوا یی کرد.

دیارە ئەم مەلا یونسە کە لێرەدا ناوی هاتووێ مامۆستایەکی ناسراوی ئەو سەردەمە بوو، بەلام کتیبە و چیی بوو؟

سێیەم: ئەم کتیبە هاتە نۆزی من و بەکڕینیکی شەرعیی چووێ رزی مالی من. منیش بەندە ی بێچارە مستەفای موفتیی لە شارۆچکە ی ئەربیل. ۲۲/س/ ۱۲۴۲.

چوارەم: ئەم کتیبە لە میهرەبانی خوداوێ کەوتە دەست بەندە ی هەژاری خودا سەییید محەمەدی کۆری سەییید عەلی کۆری سەییید بەکری (مرجی) سالی ۱۲۳۴.

پنجەم: مەلا محەمەدی خەطی ۸۲ ریاڵ دوو درههه و نیو کەمی وا بەلای فەقی حەسەنی زێوێبییەو.

رساله ی روسیه

۳۵۵

دانراوی ژماره ۸۷/۲۷/۳

دانراوی ماموستا مه لا عوبه یدوللای کوری مه لاحسه نینی کوری مه لامحه مه دی روسیه.

سه ره تاکه ی:

«اما بعد: فيقول المفتقر الى غفران ربه القدوسي، عبيدالله بن منلا حسين بن منلا محمد الروسي: لما كان يبحث المسمى بالمضاعف في علم الصرف ابواب، ولها تصاريف كثيرة، ورأيت في عدة من الأوراق، ووقع ايضاً في سماع من كثير من الإخوان، ولم يتوافق بعضهم بعضاً لكثرة اختلافها وتصاريفها... أردت أن أكتب أوراقاً...»

کوتاییه که ی:

«وفي بعضهم يستوي لفظ اسم الفاعل واسم المفعول نحو... والتقدير مقدر مختلف. هذا آخر ما كتب من الأوراق لإيضاح المضاعف. تمت الرسالة المسماة بالروسية في يوم السبت في شهر نيسان بعد المضي منها! تسعة أيام في سنة وقع الثلج الكثير، في مدرسة زيلان عند الشيخ الحازق الماهر الكامل الفاخر صاحب النسب الطاهر نعني به المحي للدين الشيخ محمد جلال الدين.»

لهمه زیاتر ده رباره ی ژبان ی دانه رهیچم له ده ستدا نییه.

بضاعة المجود فی علم الخط وأصوله

۳۵۶

دانراوی ژماره ۱۴۲۸۲

ئهم نامیلکه هۆنراوهیهکی رهجهزه، دانراوی (شیخولئیسلاام محهمهدی کوری حهسهنی سنجاری)یه.

سه ره تاکه ی ئاوایه:

يقول راجي كرم الغفار	محمد بن الحسن السنجاري
الحمد لله الذي علمنا	ما لم نكن نعلم بل ألهمنا
علمنا الخط القوى المعرب	وخصنا بالهاشمي العربي
محمد المبعوث بالرسالة	صلى عليه الله ذو الجلالة
ثم على أصحابه الكرام	وتابعيهم بمدى الأيام
وبعد: ان أحسن الخطوط	اقواه في المنسوب والمخطوط

کۆتاییه که ی:

الياء

الياء من دالين مقلوبين	كشفرة لطيفة من ذين
فهذه الأصول للكتابة	من حازها يفوز بالطلاية
والحمد لله على التمام	والشكر لله على الالهام

میژووی نووسینه وه و ناوی که سی به سه ره وه نییه، له وه ده چێ خه تی (عبدالرزاق فلیح البغدادي) بیت و بۆ عه یاس عه زاوی نووسی بیته وه، چونکه پێداچوونه وه ی عه زاوی به سه ره وه یه. ئیتر نازانم چایی کردو وه یان نا؟

له لاپه ره (۳۶۳) ی به رگی دووه می (بووژاندنه وهی میژووی زانایانی کورد له یتگی دهستخه ته کانیا نه وه) دا باسی دانراویتی ماموستا مهلا محهمه دی زیاره تیم کرد. دوبه دوا ی نه وه هر له (د.ع) دا یتگم له دانراویتی دیکه ی نه ماموستا مهز نه که وت. نه مییش وهک نامیلکه که ی دی پیشکه شی کردووه به داود پاشای والیی به غدا. دهستخه ته که کاتی خوی به خه تیکی جوان نووسراوه ته وه و، قهراخه که ی زه رکه فت کراوه و، به دووری نازانم نه ماموستا نووسخه نه و نووسخه بیت که کاتی خوی نیتراوه بو داود پاشا. به لام دوا یی بهر چه پوکی زه مانه که وتووه و کاریکی به سهر هاتووه که نازانین چون له دهستی ده رچووه! ته ربووه، رهش هه لگه راوه، لاپه ره کانی به یه که وه لکاون. به لام دوا یی دهستیکی به ته نگه وه هاتن فریای که وتووه و گیانی به بهردا کردووه ته وه.

دوا ی (الحمد لله) و صهلات و سهلام به ماموستا دهستی کردووه به سهره تایی کتیه که:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الأبدي محمد بن عبدالله الزياتي: فإني... سلكت طرائق الاغتراب لاقتراف العلوم والآداب، لم يزل الدهر يرمقني شزرا، ويلحطني جزرا، ويوسعني هجرا وهجرا، لا أمتطي منه إلا في داج داجن، ولا أرد فيه إلا على ماء آجن، يسومني خطة الأذى، ويقلاني قلة المقلة للقدى، وكنت ممتثلاً ب: لاتمددن يداً يوماً لأخذ يد ولو أضرت بك اللأواء والنوب، اذ التعفف كان دأبي وأجمل ثيابي...» (۱)

پاش ماوه یه که لهو قسانه و وشه نارایی، کتیه که ی پیشکه شی داود پاشای والی به غدا دهکات. دواتریش نه تی:

«وكانت خاتمة تحصيلنا على أفضل علماء العراق على الإطلاق، العلامة الواقف

(۱) له ماموستا زیاره تیی له ژور به زه قیی ده رکه که ماموستای زیاره تیی له ژور ته نسیری نامیلکه ی (الرسالة العراقية) ماموستای بیتووشیدا پیشه کیه که ی خوی نووسیوه و، گهلج له واته و وشه کانی نه وی وهک خویان گواستوه ته وه ناو پیشه کیه که ی. (بروانه: البیتوشی، تالیف: محمد الحال، مطبعة المعارف، بغداد، ۱۳۷۷هـ - ۱۹۵۷م ص: ۲۲۵).

منهاجه فضلاء عصره، والماشي ادراجہ نبلاء مصره، المقتدى به للأنام. والجبر الصمصام، رئيس العلماء العلم، يحيى أفندي، لازال ممدوداً ظلال فيضه على كافة أهالي العلم وأصحاب اليقين، بحرمة الأولياء والمرسلين...».

ئەم دەستخەتە کە لە (د.ع) دا بەژمارە (٢٠٦٦٣) هەلگیراوە ناوی نووسەرەوێ پێتوھ نێیە و، سالی ١٢٤٢ نووسراوەتەوھ.

صره الفتاوى

٣٥٨

دانراوی: صادق محەمەد کورێ عەلی ساقزی ٢٢٣٥٠

سەرەتاکی:

وبعد: فيقول العبد الفقير الى ربه القدير صادق محمد بن علي الساقزي: لما اشتغلت من عنفوان شبابي بالفقه الشريف، وجمعت مسائله المفتى بها الواقعة في المحاكم غالباً، أردت أن أرتبها على منوال الكتب تسهيلاً للحكام، وتنفيلاً للأنام، راجياً من الله الجليل أجراً جزيلاً وخيراً جميلاً، وسميتها صرة الفتاوى، ومن أراد أن لا يحتاج في الافتاء الى كتاب آخر من الفقه فليكتبها. وها أنا أشرع في المقصود بعون الملك المعبود. كتاب الطهارة.»

کۆتاییەکی:

«قد وقع الفراغ والاتمام من تنسيق النسخة الشريفة المسماة بصرة الفتاوى، في يوم الخميس بعد الظهر في شهر ذي القعدة المبارك في سنة الف ومائتين واثنين (!) وأربعين من الهجرة النبوية المصطفوية. من ائمة الحقير الفقير الى رحمة ملك القدير عبدالقادر...»

دەستیکی چەپەڵ ناوەکی کورژاندووەتەو و دواییش لە کۆتاییەو پەڕیەکی دراندووە!
دوو نوسخەی ئەم کتیبە لە کتیبخانەی مەزکەزی ئەوقافی موسڵدا هەیە و، بەپێی
فیهرەستی ئەو کتیبخانە ئەم مامۆستا سالی ١٠٩٩ کۆچی دوایی کردووە^(١).

(١) بروه: فهرس مخطوطات مكتبة الأوقاف العامة في الموصل، سالم عبدالرزاق، ج/٥، ص:

نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه له د.ع دا بەژماره ۲۳۰۶۶ پارتزراوه، سه‌لاحه‌دین عه‌بدولله‌تییی کوری سه‌ید محهمه‌دی کوری سه‌ید عه‌بدولقه‌هار سالی ۱۲۴۱ نووسیویه‌تیه‌وه. ۶۶۰ لاپه‌ره‌ی قه‌واره‌ گه‌وره‌یه. (تملک‌ی) (عبداللطیف الحسینی) به‌سه‌ره‌وه‌یه.

مامۆستا مه‌لا عه‌لی حه‌ریری سورجیی و مامۆستایان و کتێبخانه‌که‌یان له‌ عاستی چهند دانراو و ده‌ستخه‌ندا

۳۵۹

پێشتر له‌ چهند بۆنه و لوانی جیا‌جیادا چهند جار له‌سه‌ر ناو و شوێنه‌واری مامۆستایانی ئەم بنه‌ماله‌م نووسیوه و، دواتریش نووسراوه‌کان له‌ جێگه‌گه‌لی جیا‌جیای به‌رگه‌کانی بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانایانی کورددا جێگه‌ی خۆیان گرتوه. به‌لام تا ئێسته به‌هه‌موو ئەو نووسراوانه نه‌گه‌یشتوومه‌ته نه‌نجامی چهند باسیک و، وه‌لامی چهند پرسیارم بۆ نه‌دراوه‌ته‌وه. له‌وانه: ئایا عه‌لی حه‌ریری کتێبه؟ چهند عه‌لی حه‌ریریمان هه‌یه؟ ئەم مامۆستا مه‌لا عه‌لییه له‌ بنه‌ره‌ندا خه‌لکی کۆتیه؟ دوا‌یی له‌ کۆی گیرساونه‌ته‌وه؟ به‌ره‌هم و شوێنه‌واریان چیی بووه و چییان به‌سه‌ره‌هاتوه؟؟؟

له‌م هه‌له‌دا پاش کۆکردنه‌وه‌ی زانیاریگه‌لیکی نوێ ده‌گه‌ڕێمه‌وه بۆ لای ئەم باسه به‌لکو چهند تیشکیک بخه‌مه سه‌ر ئەو لایه‌نانه و، قو‌ناغی کاروانی میژووی ئەم بنه‌ماله‌یه هه‌ندیک به‌ره‌وپێش به‌رم.

یه‌کیک له‌و پرسیارانه‌ی وه‌لامیم ده‌ستکه‌وت ئەوه‌بوو، گه‌لی جار ده‌ستخه‌تم دیوه‌ مۆری کتێبخانه‌ی مه‌ولانا حه‌مه‌زی پێوه‌یه و، ناوونیشانی هه‌ندیک له‌و ده‌ستخه‌تانه‌م پاراستوه. هه‌روه‌ها ناو به‌ناو ده‌ستخه‌ت له‌ که‌رکوکه‌وه ده‌هات و دیت بۆ (د.ع) که مۆری هه‌مان کتێبخانه‌یان پێوه‌یه. له‌ خۆم ده‌پرسی: ده‌بی ئەم کتێبخانه له‌ کۆی بووبیت و؟ سه‌ره‌نجامی چیی بووبیت و؟ چی به‌سه‌ر هاتبیت؟ تا خوا و راسان ده‌ستخه‌تی ژماره (۲۰۶۲۹ د.ع)م بینی، نووسه‌ره‌وه‌ی ئەم ده‌ستخه‌ته وه‌لامی به‌شیک له‌م پرسیارانه‌ی دامه‌وه، چونکه ئەم نووسه‌ره‌وه به‌رێزه که ناوی محهمه‌دی کوری خضری کوری ئەحمه‌دی قه‌ه‌رابادی موکریبه ده‌لی: سالی ۱۱۳۵ له‌ مه‌درسه‌ی حه‌مه‌زه ئەفه‌ندیی له‌ گوندی که‌رکووک نووسیمه‌وه.

سهره تا ئه و زانیارییه نهی له دهسته ته کان وهرده گیرین و پتوه نندیان به سوورچییه وه ههیه ده خهینه روو:

۱- دهسته خه تی ۲/۷۷۵۵ د.ع که حاشیه یه به سهر عه قانیدی ده ووانیه وه ئه حمه دی کوری عه لی (سۆرائی) سالی ۱۰۲۶ له شاری بدلیس له مه دره سه ی ئیخلاصیه لای محمه دی کوری مه لا شروین نووسیویه تیه وه.

۲- به پیتی دهسته خه تی (۳۹۴۹۱ د.ع) مه ولانا عه لی سوورچی سالی ۱۰۷۴ له ژیا ندا بووه و له سهرده شت ماموستا بووه.

۳- دهسته خه تی (۷۹۰۵ د.ع) شهرحی ئه حمه دی کوری ئه حمه دی عیمادییه به سهر نامیلکه ی عه رهب سیناوه له حیسابدا، عه لیلی سۆرائی سالی ۱۰۸۹ نووسیویه تیه وه.

۴- دهسته خه تی (۳۹۴۸۵ د.ع) یش سالی ۱۱۱۰ له بهر خاتری مه ولانا حه مزه ی کوری مه ولانا عه لی سوورچی نووسراوه ته وه.

۵- دهسته خه تی (۱۵۳۷۹ د.ع) فه تاوای عه لی ئه فه ندییه به تورکی، گومان بو ئه وه ده چیت فه تاوای عه لی سۆرائی سوورچی بیت. سالی ۱۱۲۵ نووسراوه ته وه.

۶- دهسته خه تی (۱۵۷۷۸ د.ع) که حاشیه یه به سهر شهرحی ته فتازانییه وه ئیسماعیلی سوورچی سالی ۱۱۸۴ له مه دره سه ی گۆزانکه له بهر خاتری مه لا جامی که لیچی نووسیویه تیه وه.

۷- دهسته خه تی (۲۴۰۶۴ د.ع) ئیجازه ی خویندن و وتنه وه ی (بوخاری) به مسته فای کوری وه لیه دینی کوری به یرامی سوورکی سالی ۱۲۰۱ داویه تی به مسته فای کوری ئه حمه دی کوری مسته فای بهر خالی له ناحیه ی لوانه.

دوای ئه مانه دیمه سهر باسی هه ندیک له وه دهسته تانه ی که من په ییم پی بردوون و مۆری کتیبخانه ی مه ولانا حه مزه یان پتوه یه:

ژماره ی دهسته ته کان:

۱- (۴۳۱۹۷ د.ع) وه قفی حه مزه ی کوری عه لی سۆرائی به سهره وه یه.

۲- دهسته خه تی (۲۶۵۵۴ د.ع) ش (تملک) له دهسته دابوونی (حمزه علی) پتوه یه، به لام مۆری پتوه نییه. ئه م حه مزه موریدی شیخ (کلشینی) بووه.

۳- (۲۴۵۸ د.ع) مۆری حه مزه ی کوری سۆرائی پتوه یه.

- ۴- (۲۵۳۶ د.ع) ش ههروههها.
- ۵- (۲۶۲۵ د.ع) ش مۆری ههمان کتیبخانهی پتوهیه.
- ۶- (۲۶۷۹ د.ع) که (ههدهه قطب شاهي در استخراج آیات کلام إلهي) یه. (تملک) ی عهلی کۆری حه مزه ئه فه ندیی کۆری عه لی کۆری محه مه د ئه فه ندیی به سه ره وه یه.

نامیلکه که یه مه له عه لیس سوورچی س هه ریریس سۆرانیسی
له به ریه رجه دانه وه ی هه ندیک ته و گو مانی سی صا به دینا
که له ته فسیری به یضاوی گرتوون

نامیلکه که ی پتیشکه شی شتخولئیسلام فه یضوللا ئه فه ندیی کردووه و، دیاره کاتی خۆی مووچه و به راتی له لایه نی ده وله تی عو ثمانیی هه بۆ پراره ته وه و، دواتر لیتی که مکراره ته وه، ئه میش داوای ئه وه ته کات مووچه که ی وه ک خۆی لی بیته وه.

ئه مه یش سه ره تاکه یه تی:

«وبعد: فهذا نبذ مما وقع بالخاطر الفاتر من دفع بعض ايرادات المحشي المدقق عصام الدينه على كلام سند المحققين وقدة الراسخين، الاوحدی الالمعي القاضي البيضاوي. طاب الله ثراه، وجعل الجنة مثواه، في جزو سورة النبأ حال المذاكرة مع بعض أهل الدراية من الطلاب، وفقدان ما نرجع اليه من الكتاب، أفردته برسالة وجيزة، وكتابة أوراق قليلة، بطبع مقروح بالبعد عن الأهل والوطن، وقلب مجروح بحوادث الدهر وسهام الفتن، حتى كاد أن لا يستقر الذهن على مبحث لحظة، ومطلب لمحة، وإلى الله المشتكى، ومنه المبتغى، ليتبرك بأنامل ناصر السنة، وإمام الأمة، معين الحق، ظل الله على الخلق، أغر القلب، شريف النسب، كريم الشيم، ولي النعم، مولانا شيخ الإسلام الأوحدي، السيد فيض الله أفندي، لازال كاسمه فيض الله على البلاد وملجأ للعباد...»

کۆتاییه که یشی ئاوايه:

«تم بحمدالله وحسن توفيقه مصلياً على النبي وآله، سنة الف ومائة وأثني عشر (!) آخر الشهر المبارك ذي الحجة. راجياً من الله أن ينفعنا به عاجلاً وآجلاً آمين. والحمد لله رب العالمين.»

ئه وه نه ده له م ده ستخه ته وه رده گیرئ که مامۆستای سوورچی دانهری ئه م نامیلکه له

ئاواره پيدا ناميلكه كه داناوه، به لام له كوئ و بوچی ئاواره بووه؟ جارئ شتيكي دهرياره نازانين.

له وانەيشه ئەم نووسينه‌ی دوایی نووسيني دانەرەكه‌ی بيت و ميژووی دانانی كتيبه‌كه سالی ١١١٢ بوويت.

وینه‌ی ده‌ستخه‌تی ئەم نوسخه‌یایا به‌م لایه و ميژووی نووسينه‌وه و ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی پیتوه‌ نییه، وه‌ك زۆر له دانراوه‌كانی ئەم بنه‌ماله‌ مۆر و وه‌قفي مامۆستا مه‌لا حه‌مه‌زی پیتوه‌یه، به‌ ناوی (بنده‌ لم یزلي حمزه‌ بن علي).

تَبَكُّوتُ الْعَوَسِ الْوَاقِعَةُ مِنْ هَذِهِ الدَّائِرَةِ بْنِ النُّظَّيْنِ
بِمَنْزِلِ الْمَجْطُوعِ بِالْمَاءِ الَّذِي يَجُوبُ رَأْسَ الْإِنَاءِ وَحِينَ كُنْتُ عَلَى رَأْسِ
الْمَنَارَةِ وَالْعَوَسِ الْأُولَى زِيَادَةُ الْخَلْقِ بِمَا تَقَعُ فِي الدَّائِرَةِ
فَوْقَ الْعَوَسَاتِ بِنَدْوَةٍ تَقَعُ فِي رَأْسِ الْعَوَسَاتِ بِنَدْوَةٍ تَقَعُ فِي رَأْسِ
الْمَاءِ الَّذِي يَجُوبُ رَأْسَ الْإِنَاءِ وَحِينَ كُنْتُ عَلَى رَأْسِ
الْإِنَاءِ عَلَى النُّظَّيْنِ الْمَشْهُورَيْنِ وَمَا بَيْنَ الْأُولَى وَالْثَوْنِيَّةِ
رَأْسَ الْإِنَاءِ هُوَ الْمَاءُ الَّذِي يَجُوبُ رَأْسَ الْإِنَاءِ وَحِينَ كُنْتُ
فِي فَرْعِ الْبَيْرِ وَمَا بَيْنَ الْعَوَسِ الْوَاقِعَةِ مِنْ هَذِهِ الدَّائِرَةِ
هُوَ الْمَاءُ الَّذِي يَجُوبُ رَأْسَ الْإِنَاءِ وَحِينَ كُنْتُ عَلَى رَأْسِ
الْمَنَارَةِ وَمَا بَيْنَ الْعَوَسِ الْوَاقِعَةِ مِنْ هَذِهِ الدَّائِرَةِ
هُوَ فَضْلُ الْمَاءِ الَّذِي يَجُوبُ رَأْسَ الْإِنَاءِ وَحِينَ كُنْتُ
فِي فَرْعِ الْبَيْرِ عَلَى مَا يَجُوبُ رَأْسَ الْإِنَاءِ وَحِينَ كُنْتُ
عَلَى رَأْسِ الْمَنَارَةِ وَكُلُّ ذَلِكَ يَتَفَحُّ بِالْمَرَا جَعَةِ إِلَى
الْشَّيْءِ

نونه له دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌لی سوورچی

هاسیهی مهلا عهلی ههریری سوورجیی بهسهر تهفسیری بهیضاویسهوه

٢٤٤٥

سههه تاکه‌ی:

الحمد لله الذي أنزل على عبده قرآناً تبيانه ساطع. وفرقاناً برهانه قاطع...

تا دههه رموئ:

«وبعد: فيقول المفتقر الى الله الغني المغني علي بن محمد الصهراني الحريري: لما كان بعض من أهل الدراية مشغلاً بقراءة تفسير سورة يس من (أنوار التنزيل وأسرار التأويل) عليّ، وتحرير فحوى مباحثه لدي، أردت أن أجمع مما جرى على الدرس من تقارير، أدى إليها الفكر القاصر، والذهن الفاتر، رسالة وجيزة، وأوراقاً قليلة، تذكرة للأحباب وتبصرة للطلاب.»

کو‌تاییه‌که‌ی:

الحمد لله على الإتمام والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام، وعلى تابعيهم وتابعي تابعيهم في عقائد الدين وفروع الاسلام. اللهم ثبتنا على الصراط المستقيم. وأفض علينا سجال فضلك العميم، وامن علينا بحسابك اليسير، إن الفضل بيدك وأنت على كل شيء قدير.

مۆری هه‌مه‌هی کورپی عه‌لی (بنده‌ه لم یزلی حمزه‌ه بن علي) پی‌وه‌یه. له‌ته‌که وه‌قف‌کردنی‌دا به‌شی‌وه‌ی: (وقف الولد الولد الوالد).

دانراویکی مهلا عهلی سوورجیی ههریری سوورانیی که له به‌ریه‌ه‌ج‌دان‌ه‌وه‌ی

هه‌ه‌نه‌که‌انی عیسه‌ه‌ه‌دین‌دا له ته‌فسیری سووره‌تی (النبا) ی به‌یضاوی

٤٣١٨٣

سههه تاکه‌ی:

وبعد: فيقول المفتقر الى أفضال ربه الغني علي بن محمد السورجي الحريري: بينما نحن نتذاكر في أنوار التنزيل وأسرار التأويل للعالم الرباني، سند المحققين، القاضي البيضاوي، نورالله ضريحه، وجعل خير مونس رفيقه،

مراجعین الی حاشیه‌ی للمدقق الفاضل عصام الدین - أعلى الله درجته فی أعلى العلیین - وقفت علی ایراداته علیه فی سورة النبأ، فاشتغلت بجرحها، مستمداً من الله لردّها، لأن الأمر الیه وکل شیء یعود الیه.

کۆتاییه‌که‌ی:

ب‌حمدالله تم ما قصدناه بقلب مجروح بتراکم سهام الفتن، وطبع مقروح بأمواج الهموم، بالبعد عن الوطن، نسأل الله أن یجعل التوفیق رفیقنا، والصراف المستقیم طریقنا. رحم الله قائلاً یقول آمین والحمدلله رب العالمین».

ئهم دانراوه (۸۲) لاپه‌ریه، که‌چی هه‌ر ئهم مامۆستا دانراویکی دیکه‌ی له هه‌مان باب‌ه‌تدا له هه‌موو جزمی (عم) دا هه‌یه، ئه‌ویان -تیکرای- (۴۷) لاپه‌ریه. دانراوی دووه‌میان -وه‌ک له‌م باسه‌دا ده‌بیینی- پێشکه‌ش کراوه به‌ شێخوئیسلاام فه‌یضوللا ئه‌فه‌ندی. جا ده‌بی کامیانی له‌پێشدا دانابیت؟ جاری نازانین.

مامۆستا مه‌لا ره‌سوولی سوورچی

۳۶.

له‌ ده‌ستخه‌ته‌ کۆنه‌کاندا له‌ته‌ک ناوی گه‌لی له‌و مامۆستایانه‌دا که‌ له‌ ناویان زیاتر هه‌یچیان ده‌رباره‌ نازانین، زۆر جار ناوی (پسول سوورچی) له‌ کۆتایی په‌راویز و حاشیه‌ی‌که‌انه‌وه‌ ده‌بی‌نریت و، هه‌رچه‌ند ئهم ناوهم دیوه‌ به‌سه‌ریدا تێپه‌ریوم و له‌ عاستیدا ده‌سته‌وسان بووم؛ چونکه‌ هه‌یج تروسکاییه‌کم به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بووه‌ که‌ تووله‌رییه‌کی پێ ببینم به‌ره‌و زانیارییه‌کی که‌م له‌ ژبانییم به‌ری. تا ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وپێش دۆستی به‌ریزم کاک شێخ ستار به‌رزنجیی وتی: دوو ده‌ستخه‌ت لای زه‌لامیک هه‌ن باسی مه‌لا ره‌سوولی سوورچییان تێدا،ه، منیش لێی پارامه‌وه‌ و داوام لێ کرد به‌هیمه‌ت یان به‌قیمه‌ت، بیانگه‌یه‌نیته‌ ده‌ستم.

پاش ماوه‌یه‌ک کاک شێخ ستار داواکه‌ی به‌جێ هه‌تام و، دوو ده‌ستخه‌ته‌که‌ی بۆ هه‌تام. خۆشه‌ختانه‌ ده‌ستخه‌تیکیان بوو به‌چراوکیک بۆ دۆزینه‌وه‌ی رێگه‌ی شتیک له‌ ژبانی مامۆستای سوورچی و، به‌لکو له‌مه‌ولایش زانیاری زیاتری ده‌رباره‌ بدۆزینه‌وه‌.

ئهو زانیاریانه‌ی له‌ ده‌ستخه‌ته‌که‌ وه‌رده‌گیرین:

یه‌که‌م: مامۆستای سوورچی له‌ سالانی ۱۰۲۰ی کۆچی به‌دواوه‌، واته‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی

یازدهم، چند مدرسه‌ی ناسراو و بدناوبانگی‌ئو سهردهمه گه‌راوه و، لهو مدره‌ساندا -که نازانین به‌فقه‌قیتی یا به‌مه‌لایه‌تیی تیاپاندا بووه- لهو ده‌ستخه‌ته‌ی نووسیه‌توه.

دووهم: ئهوه پوون و دياره كه ماموستا لهو سهردهمهدا له ژياندا بووه.

سَییهَم: ماموستا ره گه‌زی خوی بو هۆزی (شیخه‌لان) ده‌گیرته‌وه، که ئەم هۆزه ئیسته به‌و ناوه‌ئوه‌نده ناسراو نییه و، ئەم ده‌لی به‌شیکه له هۆزه‌کانی سۆران.

چوارهم: تنه‌ها ناوی باوکی خوئی ده‌بات و ده‌لی: په‌سوئی کوری (ککال) و له‌وه به‌ولاوه
بشت و بڼه‌ماله‌ی خوئی نانوسیت.

ناوی ئەو مەدرەسانەش کە تیاياندا بوو بەم شیۆن و لە قەڵەمی خۆبەو و ناووسیان دەکەین:

١- تمت الحاشية المسماة بـميرزا جان، بعون الملك المنان، في بلدة هيزان، على يد أضعف العباد وأحوجهم الى الغفران، رسول ابن ككال المشهور بشيخان، طائفة من قبيلة من قبائل الصهران، اللهم اغفر لهما ولجميع المسلمين بحرمة سيد الانس والجان، قد وقع الفراغ منها في وقت المغرب في يوم السبت السابع من الشوال، سنة ألف وإحدى وعشرين من الهجرة النبوية المصطفوية.

٢- هذا آخر ما قصدنا إيرادَه في شرح رسالة إثبات الواجب. تمت الكتاب بعون الملك الوهاب على يد أضعف العباد وأحقهم رسول ابن ككال في بلدة بدليس، في مدرسة الإخلاصية، في شهر شعبان في يوم الإثنين، بين الطلوعين، سنة ألف وخمسة وعشرون! من هجرة سيد البشر اللهم اعتقنا من النار السقر.

٣- تمت الرسالة المتبركة في إثبات الواجب المنسوبة الى المولى المحقق مولانا جلال الدواني الصديقي، على يد أضعف العباد وأحقهم رسول السورجي في شهر الله المبارك جماد الآخر، في يوم الأربعاء، في وقت الضحى، في بلدة هيزان، في مدرسة ميدان، سنة ألف وأثنان وعشرون! من هجرة سيد الانس والجنان.

٤- تمت رسالة اثبات الواجب لمولى المحق (!) الرباني جلال الدواني، في يوم الآخر من جمادي الآخر في وقت الاستواء في قرية سينان على يد رسول سورجي.

دهبى نهوه نه‌بوتريڼ که حاشيه و په‌راويزى ماموستای سوورچيى به‌سره ئهم دانراوانه‌وه
هه‌يه . واته له‌و کاته‌دا ئه‌گه‌ر فه‌قييش بووبیت له‌ پله‌يه‌کى به‌رزى خوتندندا بووه و وه‌ک
مه‌لا وايوه .

ئەم دەستخەتەیش بەشیکە لە کتیبخانەی مەولانا حەمزە سۆرچی سۆرانی. کە مۆرەکە (بەندە ئەزەلیی حەمزە بن عەلی) یە. دەستی تەماع لەم دەستخەتەدا مۆرەکە کووژاندووە.

هەر لەتەک ئەم دەستخەتەدا کاک شیخ ستار دەستخەتێکی دیکەشی بۆ هێنابوو. ئەمەیان ناو و میژوو و شۆینی تێدا نووسینەوی تێدا نییه. بەلام ئەو دیارە کە ئەمیش بەختی مامۆستا مەلا رەسوولی سۆرچییه و، حاشیە ئەوی بەسەرەوێه و، دواتریش لە کتیبخانەی بنەمالە سۆرچییدا بوو، پیش ئەوی ئەو کتیبخانە - کە نازانین کە یوو - بشیوت و دەستخەتەکانی پەرتەوازه بین.

کە باس باسی مامۆستا مەلا رەسوولی سۆرچییه و، لەوانەیه جارتیکی دی بەم زووانە نەگەرێمەو خەمتی ئەم مامۆستا بەرێزه، بەپێوستی دەزانم ئاماژە بۆ یەک دوو بابەتی سەر بەم مامۆستا بکەم:

یەکەم: دەستخەتی ژمارە (١٤١٨٣ د.ع) حاشیە عیصامە بەسەر جامییه، ئەم دەستخەتە حاشیە زۆری مامۆستا مەلا رەسوولی سۆرچی بەسەرەوێه.

دوووەم: دەستخەتی ژمارە (٣٥٥٣٠ د.ع) ش یەکیکە لەو دەستخەتانەی کە بەحاشیە زۆری مامۆستای سۆرچی رازینراوەتەو.

سێیەم: مامۆستا ئەنوەر مائی^(١) لە (الاکراد فی به‌دینان) دا باسی چەند دانراو و حاشیە ئەم مامۆستا دەکات و، دەلی: مامۆستای سۆرچی قوتابی و فەقی مامۆستا (یوسف الاصم) بوو. بەپێی ئەوەیش کە لە دەستی ئێمە دایە و لێرەدا نووسیمان کە مامۆستای سۆرچی سالی ١٠٢٠ دەستخەتی نووسیوەتەو و مامۆستا (یوسف الاصم) لە سەرەتای سەدەی (١١) ی کۆچیدا لە جیهان دەرچوو ئەم قسە پێگەی تێدەچیت و، دەبێ چاوەروانی زیاتر لەم بارەیشەو بین.

(١) بروانه: الاكراد في بهدينان. تأليف أنور المائي مطبعة الحصان الموصل ١٩٦٠، ص ١٨٩.

(تحفة المسكين الى جناب الأمين)ی مامۆستا مهلا مههمه هاشمی

کۆری عهبدولفه نووری کۆری عهبدوره ههمانی سندی

۳۶۱

وهک زۆر جار گوتومه و نووسیومه نه مجارهش دهیلتیمهوه:

ئه‌م دانراوه‌یش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ی زبانی نه‌ندازه نه‌زانراو و قه‌ره‌بوونه‌کراوه‌ی میژووی پۆشنییری و زانایانی کورده.

کیتمان ناوی ئه‌م مامۆستای بیستوهه؟ چ سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌رده‌ستمان شتیکی له‌باریه‌وه نووسیوه؟ ئه‌م مامۆستا -وهک خۆی له‌ پێشه‌کیی کتیبه‌که‌یدا روونی ده‌کاته‌وه- هه‌ر له‌ باسی چه‌جا سێ کتیبه‌ی: گه‌وره‌ و، ناونجیی و، بچوکی داناوه. ئه‌مه‌یان که له‌ ده‌ستدایه‌ و هه‌واڵمان لێی هه‌یه‌ بچوکه‌که‌یانه‌ دوانه‌که‌ی دیش ناویان ئاوايه:

۱- حياة القلوب في زيارة المحبوب -صلی علیه وسلم- (گه‌وره‌).

۲- سفينة السالكين الى بلد الله الامين (ناونجی).

۳- تحفة المسكين الى جانب الأمين -صلی الله علیه وسلم- (ئه‌م نامیلکه‌ی به‌رده‌ستمان).

وهک گوتم هه‌یچ سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌رده‌ستمان شتیکی ده‌بارهی ئه‌م مامۆستا نه‌نووسیوه، به‌لام به‌وه‌ باشه‌ که مامۆستا خۆی له‌ سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌یدا ئه‌وه‌نده‌ی نووسیوه که سالی ۱۱۵۸ ئه‌م کتیبه‌ی نووسیوه و ئه‌مه‌ی له‌ کتیبه‌ی (تحفة السالكين)ی خۆی وه‌رگرتوه، که ئه‌ویش له‌ (حياة القلوب)ی خۆی کورتکراوه‌ته‌وه.

ئه‌م کتیبه‌ وهک له‌ ناوه‌که‌یه‌وه‌ ئاشکرایه‌ کتیبه‌ی شێرعه‌ و، باسی چه‌ج و عومره‌ و زیاره‌تی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌کات. به‌خه‌تیکی جوان و خۆش و خۆشخوین نووسراوه‌ته‌وه، به‌داخه‌وه‌ کۆتاییه‌که‌ی نه‌ماوه‌ و نازانین که‌ی و له‌کوێ نووسراوه‌ته‌وه‌ و کێ نووسیویه‌تیوه‌.

ده‌سته‌خه‌ته‌که‌ درێژکۆله‌یه‌ و له‌سه‌ر شێوه‌یه‌ (به‌یاض) نووسراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌وه‌ی که‌ ماوه‌ (۹۰) لاپه‌ریه‌ و له‌ (دار العراق للمخطوطات)دا به‌ژماره‌ (۲۳۵۷۴) پارێزراوه‌.

شه‌ری عه‌قانی‌دی سه‌لماسی

۳۶۲

۲۶۷۸۸

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«اما بعد: فيقول العبد الفقير المحتاج الى رحمة الله الرحيم، محمد بن سعيد بن ابراهيم السلماسي رزقه الله حجة الأولياء، وحفظه عن مقالة الأعداء: التمس مني بعض أهل الصدق والصفاء والجود والوفاء، ان أشرح الرسالة التي صنفها شيخني وأستاذي المولى المعظم والامام الأعظم، المحقق المدقق، فريد دهره، علامة عصره، المولى امين الملة والدين الحاج بله التبريزي -قدس الله سره العزيز- في علم أصول الدين...»

کۆتاییه‌که‌ی:

ده‌ست‌خه‌ته‌که ده‌ستی ته‌ماعی ... له‌یه‌کی هه‌له‌ته‌کاندوو و به‌شه‌شی کردوو، وایاره کۆتایی ته‌م دانراوه تیدا چوو. هه‌روه‌ها ناوی نووسه‌روه و می‌ژوو نووسینه‌وه‌ی دیار نه‌ماوه. گه‌لێ گه‌رام پارچه‌یه‌کی دیکه‌م لێ دۆزییه‌وه که به‌ژماره ۲۶۷۷۹ پارێزراوه و، (طبقات الفقهاء) ی مامۆستا مه‌لا نه‌بویه‌کری مو‌صه‌نیه‌، ئیتر خودا ده‌یزانی به‌شه‌کانی دی به‌ چ ده‌ردی چوون.

مامۆستا مه‌لا عه‌لی سیامه‌نسووری (عه‌لی هیکمه‌ت)

۳۶۳

مامۆستا مه‌لا عه‌لی هیکمه‌ت (سیامه‌نسووری) و کتیب‌خانه‌که‌ی:

یه‌کێکی دی له‌ مامۆستا مه‌زنه‌کانی کورد که له‌ سه‌رده‌می خۆیدا ده‌ورێکی بالا و دیاری له‌ خزمه‌ت‌کردن و گه‌شه‌پێدانی رۆشن‌بیری و پێگه‌یاندنی قوتابی و مامۆستایانی کورددا بووه و، گه‌لێ مامۆستای دیاری پێگه‌یاندوو و، ماوه‌یه‌کی باش مه‌دره‌سه‌ی ده‌وله‌مه‌ند به‌فه‌قی زنگ و لی‌ها‌تووی هه‌بووه و، دوا‌ییش کتیب‌خانه‌یه‌کی باشی پێکه‌وه‌ ناوه، به‌لام ته‌میش -وه‌ک زۆریه‌ی مامۆستایانمان- دوا‌ی خۆی کتیب‌خانه‌که‌ی نه‌پارێزراوه و پرژ و

بلاوبونه تهوه و، زۆری کتیبه کانی تیداچوون و که میکیان به بینازی گه یشتونه ته (ع.د).

له م دهرفه ته دا یادیکی بچووک له م ماموستا مه زنه ده که بینه وه.

سه ره تای ژبانی ئه م ماموستا به وردی نازانین و، نازانری که ی له دایک بووه. ئه وه ی زانراوه ناوی عه لی کوری حاجی عه بدولوه ابه و، له گوندی سیامه نسووری سه ر به پارێزگای که رکوک له دایک بووه.

ئیترا نازانین له لای باوکی خوتندویه تی یان له لای ماموستایانی دی، وه ک نازانین له لای کتیبه جازه ی عیلمی وه رگرتوه، ئه وه نده ده زانین سالی ١٢٣٩ وه ک له ده سته ته ی ٤٣٩٤ د.ع دا هاتوه که دانراوی عه بدولایه زدییه، ماموستا مه لا عه لی له شاری سلیمانی لای ماموستا شیخ محمه د نه سیم خوتندویه.

ماموستا مه لا عه بدولکه ریعی موده رپس ده فهرموی: سالی ١٢٧٥ له دایک بووه و سالی ١٣٣٨ کۆچی دوا یی کردوه. به لام وه ک له میژووی عه بدولایه زدییه که وه ده رده که وی ئه م میژووی ماموستای موده رپس فهرموویه تی دروست نییه.

هه روه ها ده زانین ماموستامان له پیاوه به ته مه نه کان بووه، چونکه ماموستا و مه لا مه حمودی کوری ره سوول سالی ١٣٢٤ کتیبی (البرهان الحق في رد من تمسك بعد وقوع الطلاق الثلاث ببطان نكاح من سبق) که به ژماره ٢٦١٦٥ د.ع پارێزراوه ی بۆ ماموستا مه لا عه لی حیکمه ت نووسیوه ته وه.

ئه وه ی که ئاشکرایه له ژبان و پله ی خوتندن و ده رسوتنه وه ی ماموستای سیامه نسووریدا ئه وه یه ماموستایه کی مه زنی خاوه ن دانراو و کتیبی به پێز و بایه خی سه رده می خۆی بووه و، ئه وه ی له و کتیبانه زانیومه نه وه یه:

١- کتیبیتی دانراوه و پێشکه شی کردوه به شیخ عه لی کوری شیخ عه بدوره حمانی تاله بانیی و سه ره تا که ی ئاوا نووسیوه:

«وبعد فيقول الفقير الى الله الغني، علي بن عبد الوهاب الشاهد منصوري، حقهما بالعفو والمغفرة يوم ينفخ في الصور: إنه التمس مني الفاضل الزكي سليمان القريغي ان وفقه الله على اكتساب المجهول من المعقول، أن أبين النسب بين القضايا الموجهة، فكتبت فرائد بيمن من هو مصباح الأمم، ومفتاح الكرم، وكنز العلم والحكم، ومظهر الظواهر من الفسوق والبطالة، والبواطن من الزيف

والجهاالة، أعني به منبع المعاني، الشيخ عبدالرحمن الطالباي.»

- ههروهه ماموستا مهلا عهلی دانراویکی دیکهی ههیه که بریتیه له شهرحیک بهسه (مختصر البيان)ی ماموستا مهلا نهبویه کوری میر پوخته مییهوه.

له د.د. دا بهژماره ۴۳۸۶۳ د.د. ع. پارتیزراوه، بهلام بهیوئهی نهوهوه دهسته تهکان له ترسی جهنگ پیتراپوونهوه نه متوانی بیبینم تا زیاتری لهسه بنووسم.

له ریتگی دهسته تهکانهوه نهوهندهشمان بو ده رکه وتووه که ماموستا مهلا عهلی حکمهت له سالی ۱۳۰۱ دا له مزگهوتی حاجی نهحمه داغا ماموستا بووه و، نهحمه دی عیزهتی که رکوکی کوری محمه دی کوری شه مسه دین له سالی ناوبراودا له خزمه تیدا خویندوویه و کتیبی (قول احمد)ی نووسیوه تهوه و بهژماره ۷۷۲۴ د.د. ع. پارتیزراوه.

وهک گوتمان ماموستا مهلا عهلی حکمهت کتیبخانهیهکی بهیه کهوه ناوه، دواي خوئی په رته وازه بووه و، دهسته تهکان بیتناز که وتوون و، توانیمان له (د.د. ع) دا ناوی نه مانه یان بدوژینهوه:

۱- شهرحی محمه دی کوری نهسه دی سدیقی دهوانیی بهسه ره قائییدی عهضودییهوه، که بهخهتی ماموستا مهلا عهلی حکمهت خوئهتی و، نه م میژروانه یشی تیدا نووسیوه:

* کوچی دواي باوکی سالی ۱۳۰۲.

* له دایکبوونی صیغه توللای کوری له سالی ۱۳۰۵.

* له دایکبوونی محمه ده فیهی کوری سالی ۱۳۰۹.

* له دایکبوونی عهبدوللا لهیبی کوری سالی ۱۳۱۴.

له م ناوانه یشهوه ده ده کهوئی که ماموستامان دهیهوئی ناوی گهوره زانایانی کوردی وهک صیغه توللا و محمه ده فیهی و... به کوره کانی زنده رابگری، به هیوای نهوهی کوره کانی جیگهی نهوانه بگرهوه. نه م دهسته ته بهژماره (۴۳۸۷۸/۱ د.د. ع) پارتیزراوه.

* دانراوی ژماره دووی هه مان دهسته ته بریتیه له نامیلکهی عهرووزی شیخ مه عرووفی نودیتی، ماموستا مهلا عهلی حکمهت سالی ۱۲۹۴ نووسیویه تیهوه.

* الفوائد الحسنية بالعمل بالربع المجيب: دانراوی کوچک مهلا، عهبدولکه ریمی بیانیی سالی ۱۳۱۶ له بهر خاتری ماموستا مهلا عهلی حکمهت نووسیویه تیهوه. بهژماره ۴۳۹۱۲ پارتیزراوه.

* (الرسالة الماردينية) که بەژماره ١/٤٣٩١٧ د.ع پاریزراوه سوله‌یمان بانەیی سالی ١٢٩١ لەبەر خاتری مەلا عەلی سیامەنسووری نووسیویەتیەوه.

* (رسالة الحساب) ی بەهادینی عامیلیی که بەژماره ٢/٤٣٩١٧ پاریزراوه و حاشیە ی مەلا عەبدوللای پیرەبابی بەسەرەویە بەخەتی مەلا عەلی سیامەنسووری و محەمەدی کوری خەلیلی کوری عەبدوللای کۆرعمەری سالی ١٣٢١ نووسراوەتەوه.

* حاشیە ی بەهائیە که بەژماره ٣/٤٣٩١٧ که بەخەتی مەلا عەلی سیامەنسووریە.

* (رسالة في العمل بالربع المجيب لمعرفة ساعة الوقت) عەبدوللای کوری عەبدوسەمەدی سەلەنەیی لەبەر خاتری مەلا عەلی سیامەنسووری نووسیویەتیەوه و، حاشیە ی هەمان مامۆستایشی بەسەرەویە.

* ئەو دوو دەستخەتەیش ئاماژەمان بۆکردن که بریتی بوون لە:

١- (البرهان الحق في رد تمسك بعد وقوع الطلاق الثلاث بطلان نكاح من سبق) که بەژماره ٢٦١٦٥ پاریزراوه و لەبەر خاتری مامۆستا مەلا عەلی سیامەنسووری نووسراوه.

ب- ئەو دەستخەتەیش که بەژماره ٤٣٩٤٠ پاریزراوه و، مامۆستا مەلا عەلی کاتی فەقییتی لە سلیمانێ نووسیویەتیەوه.

بێگومان مامۆستایەکی گەورە و بلیمەت که تەمەنێکی درێژی بەپێزی لە شاری کەرکووکدا بەسەر بردییت و دەرسی بەدەیان فەقی و مەلای زیرەک و زەنگ گوتی... کتیبخانەییەکی گەورە ی پێکەوه ناوه و دەیان و سەدان کتیب و دەستخەتی نایاب لە کتیبخانە کەیدا کۆبووەتەوه، بەلام دیارە زۆریان تێداچوون و کەمیان ماون و لەوەیش کەمترین بەرچاوی ئێمە کەوتوو.

قوتابی و مەجازەکانی مامۆستا سیامەنسووری:

مامۆستا سیامەنسووری که لە شاری کەرکووکدا نیشتهجێ بووه و، مامۆستای مزگەوت بووه و، تەمەنێکی پانویەری و درێژ و بەپێز و بەرەکەتی لە بواری دەرسوتنەوه و فەقی و مەلا پێگەیانندا بەسەردوو، گومانی تێدا نییه دەیان و زیاتریش فەقی چاک و مامۆستای کارامە ی پێگەیاندوو و، دواي ئەو ئیجازە ی دەرسوتنەوه ی داوێنەتی مەشخەلی رووناکبیریان هەلگرتوو و شوتناو شوتن و گونداو گوند پێگە ی روشنبیریان

بۆ نهوه کانی گه له که یان پۆشن کردووه تهوه، به لام به داخه وه نه مامۆستا خۆی ناویانی نووسیوه و دهفته ری بۆ کردوونه تهوه - نه گهر کرد بیتیشی تیدا چوه - و، نه خۆشیان دهقی ئیجازه و میژووی نه و پروداوه میژوویا نه یان بۆ تۆمار کردوین و، به مهیش نه و لا په رییه پیرشنگداری ژیا نی ئه م مامۆستا و فهقی و موزازه کانیما نه له کیس چوه.

پاش گه یان و هه ولکی زۆر به شۆین شۆینه واری مامۆستا مه لا عه لی سیامه نسووریدا توانیم ناوی دوو مامۆستا به دۆزمه وه که له قوتابییه وریا و خۆنده وار و لیها توه کانی ئه م مامۆستا ده ژمیترین و، لیته دا به کورتیی ناویان ده خهینه سه ر ئه م با سه:

یه که میان: مامۆستا مه لا عو ثمانی خورمه لییه: ئه م مامۆستا زۆریه ی خۆیندنی لای مامۆستا مه لا عه لی حیکمه ت بووه و، دوا ییش لای نه و ئیجازه ی وه رگرتوه. یه کی تیک بووه له مامۆستا به ته مه نه کان و نزیکه ی سه د سال ژیا وه. سالی له دایک بوونی به دروستیی نازانین، سالی ۱۹۵۰ ز کۆچی دوا یی کردووه.

پاشما وه ی کتیبخانه که ی لای مامۆستا مه لا عه بدوللای کوربه تی که به مامۆستا مه لا عه بدوللای عوهینه ناسرا وه و، ئه م مامۆستا سالی ۱۳۳۲ له دایک بووه و ئیسته له ژیا ندایه و، رۆژی ۱۶/۶/۲۰۰۳ چومه خزمه تی و پێگه ی دام شۆینه واره کانی با وکیم بی نی و دوو دانراوی با وکیشیم له نا و شۆینه واره کانی دا دی، له م هه له دا به میژووی زانیاری کوردیان ده ناسینین:

۱- نامیلکه ی یه که م (رسالة في مسألة النفس الانسانية) که سه ره تا که ی ئا وایه:

«أما بعد فيقول خورملي المفتقر الى رحمة ربه المقتدر: لما كان تفصيل الاختلاف في العلم ومحله امرا مهما، رأيت نظمه في سلك التحرير، مستمداً من الحكيم الخبير، فاعلم إن النفس الإنسانية عند جمهور المتكلمين جسم لطيف حامل قوة الى أعضاء البدن سار فيه سريان الماء في الورد، لا يتبدل ذاته...»

کۆتاییه که یشی ئا وایه:

«مقولة الإضافة كذا في شرح المواقف مع زيادة نقلا عن غير، سبحانه لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العزيز الحكيم. صلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين.»

۲- (رسالة في توجيه بعض ألفاظ القرآن) سه ره تا که ی ئا وایه:

«وبعد: فيقول الراجي عفو ربه العلي، المشتكى اليه عثمان الخورملي: لما كان

في العبارات القرآنية اشكال وخفاء يكون بعضها ماضيا وبعضها مضارعا، وبعضها أمرا إلى غير ذلك من الدال على الزمان، وأزلية صفاته تعالى كأزلية ذاته، تنادى علي تنزهها عن وقت وآن كما أفصح به كتب العلماء القادة النخبا، جمعت في مواضع من كتب الكلام والأصول ما يزول به الخفاء، وينزل به الشفاء...»

کۆتاییه که یشی ئاوايه:

«أو يقول في دفع الإشكال: لم لا يجوز أن تكون هذه الصيغ على كلا القولين من المتشابهات، وهي التي استأثر الله تعالى بعلمها، وقد يطلع عليها بعض أصفياؤه؟ الحمد لله على الاتمام، والصلاة والسلام على خير الأنام، وعلى آله وأصحابه الكرام.»

جگه لهم دوو دانراوهی خۆشی مامۆستای خورمه‌یی کۆمه‌لێک دانراوی مامۆستیانی دی نووسیویه‌ته‌وه، تۆمارکردنیان بۆ ڕه‌وتی خۆیندنی مامۆستا و بوونی هه‌ندێ حوچه‌ و مه‌دره‌سه‌ی کوردستان له‌و سه‌رده‌مه‌دا بێ سوود نییه‌.

۱- ده‌ستخه‌تییک کۆمه‌لێ دانراوی تێدايه له‌وانه:

۱- نامیلکه‌ی (عصام الدین) عوثماني خورمه‌لیی سالی ۱۳۱۷ له‌ گوندی کۆزه‌پانکه‌ نووسیویه‌تییه‌وه‌.

۲- (سید شریف) مامۆستا مه‌لا عوثمان هه‌مان سال له‌ هه‌مان مه‌دره‌سه‌دا نووسیویه‌تییه‌وه‌.

۳- (رساله‌ الوضع) عه‌بدوڵلای کورپی مه‌لا عه‌بدوړه‌حماني کۆیی سالی ۱۳۰۵ له‌ به‌ر خاتری مه‌لا عوثماني خورمه‌لیی نووسیویه‌تییه‌وه‌.

۴- (الاستعارة) مه‌لا عوثماني خورمه‌لیی سالی ۱۳۱۶ له‌ گوندی خورمه‌له‌ نووسیویه‌تییه‌وه‌.

ب- شه‌رحی موغنیی میلانیی مه‌لا عوثماني خورمه‌لیی سالی ۱۳۱۱ نووسیویه‌تییه‌وه‌.

ج- ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی، عوثماني خورمه‌لیی سالی ۱۳۱۲ له‌ ئه‌ربیل نووسیویه‌تییه‌وه‌.

د- سه‌عدوڵلا سالی ۱۳۱۵ مه‌لا عوثماني خورمه‌لیی نووسیویه‌تییه‌وه‌.

ه‌- (عصام الدین) شه‌رحی عه‌ضودیه‌ سالی ۱۳۲۰ نووسیویه‌تییه‌وه‌.

و- کۆمه‌لێک دانراو له‌وانه:

- ۱- نامیلکه‌ی عه‌رووز محمده‌د سالح سالی ۱۳۲۰ له‌به‌ر خاتری مه‌لا عوثماني خورمله‌یی نووسیویه‌تیه‌وه.
 - ۲- ریساله‌ی حیسانی به‌هادینی عامیلی، محمده‌د عه‌لی که‌پنه‌ک ره‌ش سالی ۱۳۲۶ له‌به‌ر خاتری مه‌لا عوثماني خورمله‌یی نووسیویه‌تیه‌وه.
 - ۳- (بیان نسب القضايا) ی عه‌بدوللای کوری حه‌یده‌ر.
ز- کۆمه‌لێک دانراو:
 - ۱- شه‌رحی مه‌سه‌له‌ی عیلمی عه‌بدولکه‌ریم، شه‌رحه‌که‌ی دانراوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولقادری موهاجیره.
 - ۲- نامیلکه‌ی خه‌لقی نه‌فعالی جه‌لاله‌دینی ده‌وانیی له‌ عه‌قائیدا.
 - ۳- حاشیه‌ی شیخ عه‌بدولقادری سنه‌یی به‌سه‌ر عه‌قائیدی جه‌لاله‌دینی ده‌وانیه‌وه.
نه‌حمه‌دی ناوبرکه‌یی سالی ۱۳۲۷ له‌ مزگه‌وتی نه‌حمه‌د ناغا له‌ که‌رکووک نووسیویه‌تیه‌وه.
 - ح- کۆمه‌لێ دانراو. له‌وانه:
 - ۱- نامیلکه‌ی ئیراده‌ی جوزنی مه‌ولانا خالید.
 - ۲- حاشیه‌ی سه‌ید محمده‌د نه‌مینی به‌رنجیی به‌سه‌ر عه‌بدوللایه‌زدیه‌وه.
 - ۳- (اجزاء القضية) ی چۆری.
 - ۴- نامیلکه‌ی (المغالطات) له‌گه‌ل (الاجوبة الشافية) دانراوی سه‌ید حه‌سه‌نی به‌رنجیی.
 - ۵- (أجزاء القضية) ی مه‌لا عه‌لی قزنجیی مه‌لا عوثماني خورمله‌یی سالی ۱۳۲۸ نووسیویه‌تیه‌وه.
- دوه‌میان: مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای کوری شیخ عه‌بدو سه‌مه‌دی سه‌له‌نیی:
- هیچمان ده‌رباره‌ی له‌دایکه‌بون و کۆچی دوا‌یی نه‌م مامۆستا ده‌ست نه‌که‌وتوه و، نه‌وه‌ی زانیومه‌نه‌ نه‌وه‌یه‌ فه‌قیی مامۆستای سیامه‌نسوری بووه و لای نه‌و خوتندنی ته‌واو کردوه و ئیجازه‌ی وه‌رگرتوه.
- جا که‌ سه‌رچاوه‌کانی می‌ژوو له‌ عاستی نه‌م مامۆستادا بیده‌نگن و شتی‌کمان ده‌رباره‌ی له‌ ده‌ستدا نییه‌ چی له‌وه‌ باشتر که‌ هه‌ندیک له‌ شوینه‌واری مامۆستامان بۆ می‌ژوو تۆمار بکه‌ین و، له‌و رێگه‌یشه‌وه‌ ناوی به‌خینه‌ سه‌ر لا‌په‌ره‌کانی می‌ژوو؟

یه کهم: دانراوێکی مامۆستا خۆیه تی که ناوی (رسالة في معرفة ساعة الوقت) ه و به خه تی دانه ره که یه تی و، سه ره تاکه ی ئاوايه: دواي سه لات و سه لام ده فره موی:

«وبعد: فلما لم يكن باب معرفة ساعة الوقت بالربع المجيب مسطورة في الرسائل العربية التي بأيدينا، ولم يكن بد من كشفها وإيضاحها يقينا، وكانت عندنا رسالة تركية يبحث عنها بحث مبيناً، أمرني الشيخ الذي كان للسطر المستقيم أميناً، الاستاذ العلي اللوذعي، الذي صار لإتقان العلوم حصناً حصيناً، بترجمة ذلك البحث لتصير معرفته في أذهاننا رصيناً، مع عدم علمي باللغة التركية، وقلة فهمي بالاصول الميقاتية، فامتثلت لأمره السامي، فترجمته، فجاء بحمده الحامي، كما يتفكه به الناظرون، ويقبله الأذكياء المتفطنون، بالله أستعين وهو نعم المعين».

ئهم پيشه كيهيم بۆ ئه وه گواسته وه ئيره تا خوتنه ري ئازيز له پرويه وه تواناي مامۆستاي سه له نبي له كاتي فه قيتييدا بزاني و، بزاني مامۆستامان كاتيک فه قتي بووه تواناي داناني كتيبي بووه و، ئه و كتيبه ي نووسيويه تي وه ك (بحث التخرج) ي قوتابيان ي زانكۆي ئهم سه رده مه وايه و، له مه يشه وه ده توانين بلين: مه دره سه كه ي وه ك زانكۆيه ك وابووه.

ئهمه يش كۆتايي ئهم دانراوه:

«زدناه على ست تصير ثمانى ساعات وأربعاً وأربعين دقيقة، فهي ساعة الوقت، والله أعلم بحقيقة الحال، وإليه المآب والمآل. وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم أجمعين. على يد مؤلفها فقير رحمة الله الغريب بالديار السوسية الخوزستانية الهوشنجية، عبدالله بن الشيخ عبدالصمد السلاني، في ليلة الخميس، الثلاثين من ذي الحجة، عام اربعة وعشرين بعد ثلاثمائة وألف، اللهم اجعل خاتمة أمورنا خيراً، ولا تلحق بنا من تبعه شرونا ضيراً...»

دواي ناساندني ئهم ناميلكه دوو ده قى ديكه ي مامۆستاي سه له نى ده نووسين كه له هه مان سالدأ نووسيوني.

١- تمت لمن حصن سياساتنا الدينية والدينية، بنتائج الأقلام، وألهمنا علوماً ومعارف تنور البصائر وتشحذ الأفهام. وأرسل إلينا محمداً (ص) فهدانا لدين الإسلام، فعليه مع آله وأصحابه أتم الصلاة وأكمل السلام.

وبعد: فيقول المفتقر الدني، إلى عفو المقتدر الغني، عبد الله بن الشيخ
عبد الصمد السلاني: بعد ما كنت مدة مديدة، وأزمانا عديدة، قدمت رجلاً،
وأخرت أخرى، أجدر وأحرى، لكتابة شرح الشافية لكمال الدين الذي صار لفن
التصريف الماء المعين، فصار ذلك خلجة في بالي، وعقدة عظيمة مورثة لبلبالي،
أفضاني قضاء الله تعالى والقدر، إلى بلد رومى أهله من ماء الكوثر، بسبب
إفاضة إفادات من تخلق بالأخلاق الوهابية، وتلبس بخلع ارتقاء نفسه المطمئنة
إلى المقام الموسوم بالابية. وأقام مقاما عظيما لانتشار العلوم الآلية، والرياضية
الحقيقية الغير ريبية، فبالحقيقة بن يحيى مندرسات العلوم، ويجني ثمرات
المعقول والمفهوم. وهو العلي الذي علا به علوم الاسلام، وسما منار اقتدار
الاعلام، لازالت رحابه الزكية مناخ مطايا أرباب الفضائل، ولا برحت منزلته
السفية، مأب الأمائل، ولا انفك امدادات ظله لحماية نكات الخوالب والاوائل.
هذا ولسان التوقير في مدحه مفرط في التقصير. فلما استأمنت بتقبيل أياده،
واستشرفت لديه بإفادة مطالب العلم ومباده. أسعفت بشوق الكتابة الموما
إليها. وطفقت أشرف على الهلاك إن أردت إيقاع الاعراض عليها، فعلمت أن
هذا من ميمنته، ونتائج علوه ومسومته، فاستخرت الله تعالى، وشمرت ساق
الجد مبتدئاً بها أواسط شعبان ليلة الاثنين خلت منه اثنا عشر يوما، وفرغت منه
أواخر رمضان خلا واحد وعشرون يوماً، يوم الخميس فيكون مدة الاشتغال بها
٣٩ يوما، جعله الله منتفعا بها ومنعما عليها. ولا جعلنا نادمين كندامة إبان.
وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم تسليما، سنة أربع
وثلاثمائة وعشرين بعد الالف هجرية.

حررته مجتهداً وليس يخلو عن غلط.

قل للذي يلومني: من ذا الذي ماسها قط؟

له ژئير نه مهدها مؤرى مامؤستاي سه له نبييه:

فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم.

له ناوه راستى مؤره كه يشدا نووسراوه: (عبد الله).

عه بدوللا كورى شتيخ عه بدوسه مهدي كورى ئيبراهيمى كورى مهلا مه حمودى كورى
خاوهن كه رامه تى زور و ناسراو به مهلا ئيبراهيمى كه ورهى كورى مهلا كاميلى كورى شتيخ

عومهری سه‌له‌نی نووسیویه‌تیه‌وه، لهم ده‌قه‌یشه‌وه ده‌رده‌که‌وی که ئەم مامۆستا له بنه‌ماله‌یه‌کی مه‌لازاده بووه و، دیاره که باپیریان به‌مه‌لا ئیبراهیمی گه‌وره به‌ناوبانگ بووبیت، ئەو مامۆستا مه‌لا چاک و گه‌وره مه‌لا بووه و، په‌نگه‌ چهند دانراو و شوینه‌واری باشی بووبیت، به‌لام چ خۆی و چ باوکی و چ نه‌وه‌کانی له ناوه‌کانیان به‌ولاوه -که ئەوانی‌شمان به‌پۆنه‌ی ئەم ده‌قه‌وه زانیوه- هیچیان ده‌رباره‌ نازانین.

له په‌راوێزێکی ئەم ده‌ستخه‌ته‌دا مامۆستای سه‌له‌نی نووسیویه: له ۲۷ی سه‌فه‌ری ساڵی ۱۳۲۵دا خودا کوڕێکی پێ به‌خشیه‌وه ناوی ناوه محمهد ئه‌سه‌د. له‌دوای ئەمه‌یشه‌وه مۆری (إني عبدالله)ی داناوه. ئەم ده‌ستخه‌ته ۳۵۸ لا‌په‌یه و هه‌مووی به‌خه‌تی خۆیه‌تی و، حاشیه‌ی مامۆستای مامۆستا مه‌لا عه‌لی به‌سه‌ره‌وه‌یه.

له کۆتایی نامیلکه‌ی (الربع المجيب)یشه‌وه نووسیویه:

«تمت وعلى الكاتب الرحمة، وعلى من دعا له بالمغفرة، استراح أنامل الحقير الفقير عبيدالله بن الشيخ عبدالصمد السلافي في كركوك لدى خدمة الفاضل مولانا ملا علي دام رأفته ولطفه، في فصل الشتاء، في وقت العشاء، ليلة الاحد سادس ذي الحجة سنة اربع وثلاثمائة وعشرين والف، من هجرة النبي ذي الشرف، وقت انتقال كوكبة على أكبر خان الى بلدة موصل للمرافعة مع الدولة العلية العثمانية...»

له کۆتایی په‌راوێزێکی ديه‌وه هه‌ر لهم ده‌ستخه‌ته‌دا میژووی ساڵی ۱۳۲۴ی نووسیویه. له شوێنێکی دیدا ده‌نوسێ کاتێ سوپای عوسمانیی به‌سه‌رکرده‌یی محمهد فاضیلی چه‌چانیی پوه‌و لاهيجان رۆشت بۆ گرتنی ده‌سته‌لات و ولات له عه‌جم له شاری که‌رکووک له مه‌درسه‌ی خانه‌قای سه‌ید ئه‌حمه‌دی سه‌رکه‌لوویی ئەم کتێبه‌م نووسیوه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی سلیمانی قه‌ره‌به‌گیش شتی‌ک له ده‌ستا نییه و، دوور نییه میری یان ناوداری یا کوێخایه‌کی ئەو ناوچه بووبیت له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

به‌لام شیخ عه‌لی تاله‌بانیی -که دیاره ئەم مامۆستا مۆرید و سه‌ر به‌رێبازه‌که‌ی بووه- پیاوێکی چاک بووه و خاوه‌ن رێباز و زانا و خاوه‌ن دیوه‌خان و نانبه‌ بووه. ئەم پیاوه له ساڵی ۱۲۴۸ی کۆچیدا له دایک بووه و، پاش ته‌مه‌نیکی پیرۆزی پر خزمه‌ت ساڵی ۱۳۳۰ک له که‌رکووک له جیهان ده‌رچوو.

دوایی بۆم ده‌رکه‌وت ئەم مامۆستا حاشیه‌یه‌کی به‌سه‌ر نامیلکه‌ی (مختصر البيان)ه‌وه هه‌یه، به‌ژماره ۴۳۸۶۳ پارێزراوه، به‌لام که ئەم باسه‌م ده‌نوسی ده‌ستخه‌ته‌کانی (د.ع) له

ترسی جنگ پیچرابوونهوه، بویه نه‌متوانی ده‌ستخه‌ته‌که ببینمه‌وه و به‌دریژی باسی بکه‌م.

ههروه‌ها بۆم ده‌ركه‌وت ئهم مامۆستا كۆتیب‌خانه‌یه‌كی باشی بووه و، به‌شێكی به‌خه‌تی
خۆی بووه، به‌لام ئهمه‌یش دووباره‌ تێكه‌چووه و، شپه‌رزه‌ بووه و، په‌رته‌وازه و بێناز
ده‌سته‌ته‌كانی به‌ملاودا لادا بلاویونه‌ته‌وه، له‌به‌ر ئهمه‌ نازانین كۆتیب‌خانه‌كه‌ی چه‌ند بووه
و، چه‌ند ده‌سته‌خه‌تی تێدا بووه و، چه‌ندیان به‌خه‌تی خۆی بووه. ئه‌وه‌نده‌ی بۆمان لوا
به‌شوێن شوێنه‌واری ئهم مامۆستادا گه‌ڕاین و، چیمان بینی و پیمان زانی زانیاریان
له‌سه‌ر كۆكرده‌وه، ئهمه‌یش كه‌مترین شته‌ كه‌ زۆر به‌چوكیشه‌ بۆ میژووی زانیانی كورد
له‌سه‌ر ئهم مامۆستا پێشكه‌شی بكه‌ین، به‌لكو ئهمه‌یش دواكار و قوناغ نه‌بێت كه‌ بۆ ئهم
مامۆستا به‌پێژه‌ ده‌كرێت. ئه‌وه‌یش كه‌ ده‌ستمان كه‌وتوووه‌ ئه‌و ده‌سته‌خه‌تانه‌ن له (د.ع)دا
له‌نگه‌ریان گرتوووه، ئیمه‌یش به‌پرز و زنجیره‌ی ژماره‌كانیان له‌و كۆتیب‌خانه‌دا ده‌یانخه‌ینه‌ سه‌ر
لاپه‌ره‌كانی ئهم باسانه‌:

١-٤٣٨٧٨ - شهر حی محمد مدی کوپی نه سعه دی سه دیقی دهوانیی به سهر
عه قائیدی عه ضودیبه وه.

عەلى كۆپرە عەبدولرەھمانى سىيامەنسورىي نووسىيويەتپە. ھەندى زانىارىي لى
كۆتايپە نووسىيە، لىوانە:

* کوچی دواپی باوکی سائی ۱۳۰۲.

* له دایکېوونې صیغه ټوللای کورې ماموستای سیامه نسوورې.

* له دايکبوونی محمه د فہیضی کوری ۱۳۰۹.

حاشیه‌ی ماموستا مه‌لا عبدوللای پیره‌بابی به‌سره‌وه‌یه. محمد خدایلی کوری عبدوللای (کور عومهری) سالی ۱۳۲۱ نووسیه تیه‌وه، ه‌روه‌ها حاشیه‌ی گه‌لنی ماموستایانی دیکه‌ی به‌سره‌وه‌یه.

٣/٤٣٩١٧ - حاشیه‌ی به‌هائیه: ماموستا مه‌لا عه‌لی کو‌ری عه‌دولوه‌هایی
سیامه‌نسووری نووسیویه‌تیه‌وه.

٤٣٩٢ - رسالة في العمل بالربع المجيب لمعرفة ساعة الوقت: عبدوللای کوری شیخ عبدوصه مەدی سەلانیی لەبەر خاتری ماموستا مەلا عەلی سیامەنسوری نووسیویەتیەوه، حاشیەي ماموستا خۆی بەسەرەوهیە.

ته‌علیقاتی مه‌لا سلیمان به‌سه‌ر گه‌له‌نسه‌ویی شادابه‌وه

۳۶۴

۲/۴۲۴۱۲

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«أما بعد: فيقول أحوج المفتقرين الى رحمة ملك الملوك سليمان سالم المستوطن زاوية الخمول من كركوك، نظر الله بعين عنايته اليه، وغفر له ولوالديه: هذه كلمات من سوانح الخاطر الملول وعوائد فوائد الاجلة الفحول عسى أن ينتفع بها الطلاب، في حل رسالة الآداب، للعالم الشهير، والعلم الخطير، علامة الروم فهامة الرسوم، مولانا اسماعيل العريف بالگلنبوي، عليه رحمة الملك القوي.»

کۆتاییه‌که‌ی:

«وفي الثاني قطعه السائل بعد الشروع فيه والإقدام عليه، فافهم والله سبحانه وتعالى أعلم.
قد وقع الفراغ من تسويد الكلمات الواقعة على رسالة الگلنبوي على يد أحمد البلاوي سنة ۱۳۲۹.

وا ده‌رده‌که‌وئێ ئهم مامۆستایش خاوه‌نی دانراوگه‌ل بووه و، دانراوه‌کانیشی له‌ناو فه‌قێ و مه‌لا یاندا بلاوبوونه‌ته‌وه و، فه‌قییان نوسه‌خه‌یان له‌به‌ر نووسیونه‌ته‌وه و، به‌ده‌رس لای مامۆستایانیان خوتیندیوانن. ئه‌وه‌تا خوالێخۆشبوو مامۆستا مه‌لا عه‌بدوله‌جیدی قوطبیش -به‌ده‌وری خۆی- دوو دانراوی ئهم مامۆستای نووسیوه‌ته‌وه.

یه‌که‌میان هه‌مان دانراوی سه‌ره‌وه‌یه و به‌ژماره (۲/۳۵۶۲۹) پارێزراوه و مامۆستا مه‌لا عه‌بدوله‌جید له‌به‌ر نوسه‌خی دانه‌ره‌که نووسیویه‌تییه‌وه و، دۆعای خێروخۆشیی بۆ ده‌کات. نووسینه‌وه‌که‌ی له ۱۵ ریه‌مه‌زانی ساڵی ۱۳۴۸ دا.

دووه‌میان هۆنراوه‌ی ئیستیعاره‌یه، سه‌ره‌تاکه‌ی دوا‌ی سوپاس و ستایش و سه‌لات و سه‌لام ناوا ده‌ست پێده‌کات:

وبعده يا طالب البیان	یا مغرمًا في طلب المعاني
خذ من سليمان نظيمًا جعلًا	لجيد بلقيس بلاغة حلّی

بنوره تقر عین المبتي
فحان أن أشرع بالمرام
ها أنني معرفاً أقول:
الى معالم البيان يهتي
والله حسبي وبه اعتصامي
علم البيان إنه أصول

کوتاییه که یشی ناوایه:

رسالة البيان نظماً تمت
وأكمل الصلاة والتحايا
وآله وصحبه الأبرار
حمداً لمن آلاؤه قد عمت
على النبي سيد البرايا
ما ناح قمري على الأشجار

قد فرغ من استنساخه على نسخة الناظم دام ظله، وأفيض علينا بركاته آمين،
صبيحة السبت تاسع شهر رمضان لسنة الف وثلاثمائة وثمانية؛ وأربعين في
المسجد المشهور هو بمسجد شيخ نوري عفى عنه، العبد المستغرق في بحار
الذنوب السابح في أنهار الخطايا والعيوب، الراجي من ربه العفو الغفور،
التجاوز عما صدر عنه من الهفوات والقصور، عبدالمجيد الملقب بقطب زاده،
زاده الله في الدارين رفقة وسعادة، وحشره مع ابائه في زمرة عباده الذين قال
في حقهم: للذين أحسنوا الحسنى وزيادة.

ثم هونراوه (١٤٧) بهيته. بهذه تتيكى زور جوان نووسراووتهوه.

ع. ه ١٧٠٠٤

٣٦٥

ناميلكه يه كى بچكوله يه سدره تاكهى ناوایه:

وبعد: فيقول العبد المفتقر الى العليم الشاهد محمد بن يوسف الزاهد: لما كانت
مسألة التقليد التي يحتاج إليها المفيد والمستفيد، قد بينها العلامة الأشهر،
الشيخ الشهاب أحمد بن حجر.

کوتاییه که یشی ناوایه:

واما من نشأ بين المسلمين من أهل القرى والأمصا، وتفكر في ملكوت
السموات والأرض آناء الليل وأطراف النهار، فليس بمقلد. جعلنا الله من
المتفكرين الذين بذلوا مهجتهم للدين.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله
الطيبين الطاهرين.

له سووچیکیه وه نووسراوه:

هذه الرسالة الكائنة في مسألة التقليد من مؤلفات محمد بن يوسف بن
عبدالرحمن، ومكتوباته ومملكاته.

مۆرتیک که ناخوینرتیه وه.

دانراوه که به شیکه له دهستخه تیک که چهند دانراوی دیکه ی له خو گرتوه -کاتی
خوی!- به لام دهستی چه په لی ته ماعبازی قاچاغچی و بازرگانی که به دهستخه ته وه
شیرازه ی پساندوه و پارچه - پارچه ی کردوه.
دانه ره که ی به کورد ده زانین، به لام جاری به لگه یه کی نه وتومان به دهسته وه نییه.

شهره ی (اسماء الله الحسنى)

۳۶۶

دانراوی ماموستا مه لا نه بویه کری زیباری

سه ره تاکه ی:

«أما بعد: فإن أنفع المطالب حالاً ومآلاً وأكمل المناصب مرتبة وجلالاً، هو عد
أسمائه صباحاً ومساءً، ومعرفة معانيها يقيناً ووفاءً، والعمل بها وجوباً وأداءً؛
اذ يحتوي على المعارف الدينية، والمعالم اليقينية، ويدور حولها بالسعادة
العظمى، والكرامة الكبرى في الآخرة والأولى، التي أشار إليها سيدنا -صلى
الله عليه وسلم- بقوله: إن لله تسعة وتسعين اسماً من أحصاها دخل الجنة. وقد
رمز الى شرحها من أيده الله بالسلطنة العظمى والخلافة الكبرى، وجعل له لسان
صدق في الآخرين، ورفع مكانه يوم الدين، سلالة عترة العباس الطاهرين. بهرام
بن زبیرخان...»

کو تاییه که ی:

«تمت الرسالة المؤلفة في أسماء الله الحسنى من تصنيف مولانا ملا ابوبکر
الزبيري الهمدلي. في قرية قارقارفا، قرية من ناحية دوستكي قريب من قصبة

دهوك مقدار ساعة واحدة، في يوم العشرين من شهر رمضان النبيل في سنة ١٣٣٩ من الهجرة النبوية المصطفوية على هاجرهما أفضل الصلاة والسلام».

نووسه ره وه كهى ناوى خوى نه نووسيوه.

ده ربارهى ماموستاى زيبارى و ره وتى ثيانى شتيكمان له ده ستدا نيبه، نه وه نده هه يه به بونهى نه وهه كتيبه كهى بو بارامى كورى زوبه ير خان داناوه و باراميش سالى ١٨٢١ ك كوچى دوايى كردووه ده زانين نه ماموستا له پيش نهو ميژووه دا له ژياندا بووه. بهژماره ٢٩٤٣٧ د.ع پاريزراوه

المقصورة

٣٦٧

تأليف محمد سعيد السردري

سه ره تاكهى:

قال محمد السعيد السردري
وهو الغريب العاجز بالعسكري
وهو في الأصل جوانرودي وطن
لكنه في الحال بالسقز سكن
وما من الحروف جاء بدلاً
أنصت يوم جد طاه زلا
وتبديل الهمزة من الف و يا
والواو والعين وها غين و خا

كو تاييه كهى:

واللام من ضاد ونون تبدل
كالطجع واملال ايضاً تقبل

قد تمت النسخة المقصورة بعون الملك الوهاب بيد أحقر الطلاب محمد الهرتلي المسمى بابدال ١٣٥٩.

دانراوه كه ٢٩ بهيته. بهژماره ١٨٣٩٣ د.ع پاريزراوه.

چهند عارف هیکمهت هه؟

۳۶۸

- ۱- عارف الملقب بحکمت المشهور بعارب ابن أمین عثمان النعلبند. ناسخ رسالة الآداب للقاضي عضدالدین. فی سنه ۱۳۰۳ هـ. دهستخه تی ژماره ۱/۱۳۹۷۵ د.ع.
- ۲- هه ر ئه م مامۆستایه سالی ۱۳۰۵ له سلیمانی کتیبی کی نووسیوه ته وه، له کۆتاییه که یه وه حاشیه یه کی له (صرف العنایه) ی بیتووشی وه رگرتوه و له کۆتایی حاشیه که وه نووسیوه:

راقمه: عارف حکمت المشهور بعارب بن أمین عثمان من أهل السليمانية في سنة ۱۳۰۵ في مسجد الشيخ عبدالله شيخ أحمد أربيلي غفر الله لنا ولوالدينا وجميع الطالبين أمین ۲۳ محرم.

له م دهستخه ته دا به دیتی کی هه یه ده لئی:

وتی: حیکمهت له بهرچی وا په شیوی؟

وتم: قوربان طه بیبی حالزانی!

ئه مه له دهستخه تی ۴۹۲۶ ی د.ع، دایه.

- ۳- محه مه د عارف حیکمهت بهر زنجیمان هه یه له که ره لا لیپرسراو بووه، له وی له ته که محه مه د سه عیدی ره ئیسی مه حکمه ی جهزا و، محه مه د طاها ی نه قشبه ندیی موده ریس له که ره لا و، عه بدوره حمانی خه رووتیی واعیظ له هه مان شوئن -هه ر چواربان- (تقریظ) به بالا برنییان له سه ر کتیبی (مجامع المعانی فی حکم السبع المثانی) دانراوی حسه ین فهوزی ئه فه ندیی نووسیوه.

ئینشا و نووسینه که ی مامۆستای بهر زنجیی له هی گشتیان بهر زتره و خه تیشی له خه تیان خوشتره. به لام به داخه وه که سیان سالیان نه نووسیوه.

- ۴- له دهستخه تی ۱۲۴۶۰ دا وینه ی کۆمه لیک سه ره ک ولاتان و فه رمانده و قوماندارانی عوثمایی و شاعیر و ئه دیبانی هه یه، یه کتیکیان ناوی (هه رسکلی عارف حکمت بگ) جا ئه بی ئه میش هه ر هه بییت؟
- ۵- له دهستخه تی ۱۱۵۱۳ ش باسی کۆچی دوایی عصمت زاده عارف حکمهت له سالی ۱۲۳۵ ک دا هه یه.

۶- عارف حکمة الالوسی ۶ رجب ۱۳۱۱ قائمقام رواندز دهستخه تی ۱۹۴۶ د.ع.

۷- عارف حکمت شیخ الاسلام بووه له نهسته مېوول و شیخ طاهای سنهوی و...
نامه یان بو نووسیون و نه بو نه ای نالوسی کتیبکی له ستایشیدا نووسیوه.

قاعدة في توريث ذوي الأرحام

۲۷۹

دانراوی مه ولانا حسہ یینی (شیبکی).

سہرہ تا کہی:

هذه قاعدة في توريث ذوي الأرحام. ذو الرحم كل قريب ليس بذى فرض.

کوٹا پیہ کہی:

وثلاثة لعم الميت من الام والعمل معلوم.

مولانا حسین شیبکی رحمہ اللہ وایانا ببرکتہ.

دەستخەتە کە شەمسە دینی کوپی شیخ عەبدوللا... لە حوکومەتی خان ئەحمەد سولتاندا
لە گوندی بەرۆژە نووسیویەتیەوه، کاتی بەتەمای سەفەرکردن بۆ رۆم بووه.

دهستیکي چه پهل دواي شيخ عبداللّاهندي زانياري سريوته وه!

دهستخه ته که له کتیبخانه‌ی بنه‌ماله‌ی شیخ یوسفی خاوه‌نی مرگه‌وتی شیخ یوسفی سلیمانیه وه هاتوه و، له دهستخه ته که وهرده‌گیری که ئەم شیخ یوسفه له شاری سنه وه هاتوه بۆ سلیمانی.

دهستخه ته كه كۆمهلتى دانراوى تىدايه، حاشيهى كۆمهلتى له مامۆستايانى كوردى به سه ره وهيه، له وانه مه ولانا ئىلياسى گۆرانىي، ئىبراهيمى كورى ره سوولتى زه كىي.

به ژماره ۵/۵۵۵۰ د.ع پارتيزاوه.

مهلا عهبدوولای شیخ قادر ئه‌باعوبه‌یدی

۳۷۰

ئهم ماموستا خه‌لکی گوندی ئه‌باعوبه‌یده (عه‌بابه‌یلێ) بووه، سالی ۱۲۹۵ له‌ دایک بووه، ههر له‌و گونده‌دا په‌روه‌رده بووه و، له‌وێ خوتندنی ته‌واو‌کردووه و بووه به‌ماموستایه‌کی پایه‌به‌رز. له‌ته‌ک ئه‌وه‌یشدا (تمسک) ی به‌شیخ عومه‌ری ضیائه‌دین کردووه و، بووه به‌یه‌کیک له‌ په‌یره‌وانی رپیازی نه‌قشبهنندی و، له‌ مزگه‌وتی عه‌بابه‌یلێدا پیشنوێژی بو‌ موسولمانان کردووه و رینومایی کردوون و، دهرسیشی به‌فه‌قییان گوتووه و، گه‌لێ ماموستای پیتگه‌یان‌دووه. له‌سه‌ر ئهم کارانه‌ی هیچی له‌ که‌س وه‌رنه‌گرتووه و، له‌سه‌ر کوششی خۆی ژیاوه و، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده پشت به‌خودا به‌ستوو بووه به‌خۆی گوتووه (عبدالله الإلهی). زیاد له‌مانه‌یش پیاویکی کۆمه‌لایه‌تی ره‌ه‌شت به‌رز بووه و، کاروبار و ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی خه‌لکی ناوچه‌که له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌ودا چاره‌سه‌ر کراوه.

له‌ په‌نای ئه‌مانه‌یشدا کتیبی دان‌اوه و به‌مه‌یش خزمه‌تی فه‌قییانێ کردووه و به‌و شوێنه‌وارانه‌ی ناوی خۆی پاراستووه و، ده‌رباره‌ی دانراوه‌کانیشی ئهم زانراوانه‌مان ده‌ست که‌وتووه:

سه‌ره‌تای ریساله‌ی به‌یانێ ماموستا مه‌لا عه‌بدوولای عه‌بابه‌یلێ - ئه‌با عوبه‌یده‌یی -

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حمداً يوافي نعمه ويكافيء مزیده، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله. اللهم صل على سيدنا محمد طيب القلوب ودوائها، وعافية الأبدان وشفائها، ونور الأبصار وضئائها. وعلى آله وأصحابه أهل الصفا والوفا.

وبعد: فهذه رسالة في البيان، فهو علم بأنه به أحوال اللفظ الاسنادي...

کۆتاییه‌که‌نی:

والثانية بما يحتمل فتعم حقيقة كيف وأغلب صيغ الطلاق إخبار أستعمل انشاءً، فهما الصريح والظاهر في الاصول الذين يعمان.

تمت الكتاب بعون الملك الوهاب، المسمى باستعارة الملا عبدالله الابا عبيدي.

رحمه الله، بيد أحقر الطلاب السيد محمد السرگلي في سليمان في شهر ربيع الآخر في مسجد الشيخ عبدالکريم. ١٣٤١هـ.
ده‌ستخه‌تی (٥/٢٤٢٠٣) ش‌نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتیبه‌یه و، ئاوا کۆتایی به‌نوسینه‌وه‌که‌ی هاتوه:

«تتم الرسالة الوضعية للعالم الفاضل الملا عبدالله العبيدي. بيد العبد الأثيم ذي العصيان، محمد کريم^(١) ابن محمد المريواني، يوم الثلاثاء نصف شهر شعبان. بخانقاه حضرة العلاء العثماني، في حضور الفاضل العالم السيد محمد الكيزملي. اللهم اغفر لنا ولوالدينا بحرمة الرسول الاكرم. صل على محمد. ١٣٣٨هـ.

ئەم کتیبه‌ی نوسخه‌یه‌کی دیشی هه‌یه به‌ژماره ٤١٣٤٧ پارێزراوه! محهمه‌ ئەباعویه‌یدی نووسیویه‌تیه‌وه.

ده‌ستخه‌تیک هه‌ندیک فه‌تاوا و باب‌ه‌تی هه‌مه‌جو‌ری تێدا‌یه

٣٧١

٢١٠٩٤

- له سه‌ره‌تاوه نامیلکه‌ی (فتوح الخلاق فيما لم يقع وما وقع من احكام الطلاق) ی دانراوی محهمه‌دی کوری حسه‌ینی کوری عه‌قلی شافیعی تێدا‌یه.
دوا‌ی ئەو فه‌تاوا‌ی چه‌ند مامۆستایه‌کی کوردی تێدا‌یه، له‌وانه:
- ١- حاجی مه‌لا محهمه‌دی کوری ئەسه‌دی جه‌لیی.
 - ٢- شیخ له‌طیفی بێده‌ربی.
 - ٣- حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جه‌لیزاده.
 - ٤- مه‌لا محهمه‌دی خه‌تی.
 - ٥- ئیبراهیمی کوری زه‌کی.
 - ٦- مه‌لا یه‌حیای مزووری...
- ده‌ستخه‌ته‌که به‌خه‌تی محهمه‌د سالحی مه‌رگه‌یه، سالی ١٣٢٢ نووسیویه‌تیه‌وه.

(١) گومان بۆ ئەوه ده‌چی ئەم نووسه‌روه مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس بیت.

هاشیه علی نغبة الفكر لحنلا ابراهيم الكردي الشافعي

۳۷۲

سهره تاکه ی:

قوله: الحمد لله: الحمد هو الوصف بالجميل على الجميل الاختياري على جهة التعظيم والتبجيل. واللام فيه اما للجنس...

کۆتاییه که ی:

والمنكر هو ما ينكره الثقات وأعرض عليهم، وكذا الباقي والله أعلم بالصواب، واليه المرجع والمآب، تمت الحاشية المباركة على يد الحقيير الفقير سليمان السلامي ابن يونس السلامي غفر الله له وذلك في سنة ١٢٣٥هـ.

دهرباره ی ئەم مامۆستایش شتیکی ئەوتۆمان لە دەستدا نییه و هیچ لە ژانی نازانین، مامۆستا مەلا ئیبراهیمی (کیستەیی) مان ههیه، که ماوهیهک له مهوه بهر - که نازانین که ی بووه - له ناوچه ی بادینان ژیاوه و، هه ر ئەم مامۆستایش به وه ده زانم که نووسه ره وه ی که شکۆلتی ئیبراهیمی کور ی سه یید ئەحمەد بێت که له بهرگی سییه می بوو ژانده وه ی میژووی زانایانی کور ددا باسیم نووسیوه^(۱). به لام ئەمه ییش هه ر گومانه و ده بی چاوه پروانی زانیاری زیاتر بین.

به لام تا ئەو کاته به سه ر ئەوه یشدا ناڕۆم که مامۆستا مەلا ئیبراهیمی عیمادیشمان هه یه و، ئەو ییش دانراوی هه یه و هاوچه رخی بارامی کور ی زوبه یرخانی میری عیمادییه بووه و، کتیییشی پیشکه شی ئەو میره کردووه^(۲).

هه روه ها له هه مان بهرگی ئەم کتییهدا ناوی مامۆستا مەلا ئیبراهیمی کور ی مەلا ئەسکه نده ریش ها تووه که مەلا و خوێنده وار و نووسه ره وه بووه و، شوێنه واری لێ به جێماوه، به لام له وه ناچیت توانای کتیب دانانی بووبیت^(۳). به ژماره ۲۹۳۸۶ / د.ع پاریزراوه.

(۱) پروانه الاكراد فی بهدینان ص: ۱۹۱، ههروه ها میژووی زانایان بهرگی ۱۰۸/۳.

(۲) پروانه: بهرگی سییه می ئەم کتیه ل: ۲۳۲.

(۳) پروانه: سه رچاوه ی پیشوو، ل: ۱۴۸.

مامۆستایه کی عهبدالانی دی

۳۷۳

تا ئیسته سی جار باسی مامۆستای عهبدالانیم کردوه، دووانیان له بهرگی یه که می ئه م کتیبه دا له لاپه ره کانی ۱۳۰ و ۳۱۱ دا باسی مامۆستا مه لا هه سه نی کوری عه لی عهبدالانیم کرد و، له ئه لقه ی (۲۰۰) ی به ره و پرۆزه ی ده سه ته که انیشدا باسی مامۆستا مه لا محمه دی کوری ره سوولی عهبدالانیم کرد، به لام وا دیاره مامۆستایانی عهبدالانی به مهانه یش زیاترن و، به یارمه تی خودا ناو و به سه ره اتی زیاتریان لی ده خه یه سه ر لاپه ره کانی میژوو.

هه ر له (دار العراق للمخطوطات) دا له ده سه ته تی ژماره ۲۰۱۹۸ دا شوینه واری مامۆستایه کی دی عهبدالانیم دۆزییه وه، به گویره ی شوینه واره که ی -دیاره- له سه رده می خویدا که له مه لا و مه لا چاکی چه رخی خو ی بووه، به لام به داخه وه میژووی ژیان و به سه ره ات و به ره مه کانی ئه میش وه ک ده یان و سه دان مامۆستای مه زغان تیدا چووه و بی ناوونیشان ماوه ته وه. ئه م شوینه واره ی مامۆستامان پارچه یه ک شیعه ره تی له سه ردانیدا بۆ قاهیره -که نازانین که ی بووه و بۆ چی چووه- زیاره تی گۆری پیروزی ئیمامی شافعی کردوه و، له سه ر گه لکۆکه ی پارچه یه ک شیعه ره به عه ره بی وتوه. دوور نییه چوونی بۆ ولاتی میصر بۆ مه لایه تی و ده رس گوته وه له ئه زه ردا بوویتی.

مامۆستامان ناوی عهبدولقادری کوری شیخ عهبدوللای کوری شیخ ئیسماعیلی عهبدالانیه. ئه مه یش شوینه واره که یه تی:

ع.د ۲/۲۰۱۹۸

«ولما زرت الإمام الشافعي -رضی الله عنه- وهو في مصر بمقبرة تسمى المقطم في مقبرة القرشين، بين قبور بن عبدالحكيم (!) أنشأت فيه هذه الأبيات، منادياً له نداء العبد لسيدته قائلاً:

يا إمام الناس طراً ذا اجتهاد قاطع!
شافعاً أو شافعيّاً شاع بابن الشافعي
يا ابن ادریس وتدریس وذا العلم النفیس
مفتي الاسلام عام العاشر والرابع؛

منذ أمّ العلم حقاً عن جديد أو قديم
من به اقتدى يحيى النواوي والرافعي
أنت قطب ثم فرد ثم غوث للوري
ما لغوث أن يغيث المستغيث الواقع
عمدة أو قدوة أو زهدة أو زبدة
نافع أو رافع أو جامع عن شارع
يا لمبرقع لمبرقع بحر جبر كسر للأنام
هل ترى فيما طرى مما جرى من ضائع؟
مثل هذا الملجي العبدُ الكسير العاجز
ما لعبد بعد جهد غير ودّ هامع

من عين رغبة الزوار في الارتحال لزيارة الأبرار. تأليف وحيد عصره وفريد دهره
الشيخ عدالقادر بن الشيخ عبدالله بن الشيخ اسماعيل العبدالاني الكردي الشافعي
العلواني القادري - قدس الله أسرارهم -.

دهستخه تیکی کۆنه میژووی پیتوه نییه... کوری ئەحمەدی کوری عەبدورحمانی کوری
خەلیلی کوری ئیدریسی شافیعی لە دیاربەکر نووسیویەتیەوه.

ه‌اشی‌ی مه‌لا ئەحمەدی عومەر گونبه‌دی‌ی به‌سەر (ه‌کمه‌ العین) ی (میرزا جان) ده‌وه

۳۷۴

ئەم مامۆستا ناوی ئەحمەدی کوری ئیبراهیمی عومەر گونبه‌دی‌ی بووه و، فه‌قی‌ی مامۆستا
مه‌لا ئەحمەدی کوری ه‌یدەر بووه و، کتێبه‌که‌ی پیتشکه‌ش کردوه به‌ داود پاشای والیی
به‌غدا. مامۆستای عومەر گونبه‌دی‌ی سالی ۱۲۳۹ له شاری به‌غدا له دانانی کتێبه‌که‌ی
بووه‌ته‌وه. ده‌ستخه‌ته‌که‌ به‌خه‌تی عەبدولغەفووری کوری عەبدولغەنییه‌، سالی ۱۲۴۲
له‌به‌ر نوسخه‌ی ده‌ستخه‌تی دانەرکه‌ی نووسیویه‌تیەوه. نوسخه‌که‌ بۆ مامۆستا مه‌لا
عەبدورحمانی رۆژبه‌یانیی نووسراوه‌ته‌وه.

به‌ژماره‌ ۱۲۲۰ ی ئەوقافی به‌غدا پارێزراره‌.

نهم ده سخته نه نامیلکده کی بجکوله یه له ده قاشیدا
وا پیده چی به خه تی دانه ده کی بیت

۳۷۵

سه ره تاکه ی ناوایه:

«الحمد لله الذي لم يمكن قبل إلا والقبل هو، ولم بعد وحدانيته بعد الا والبعده هو، كان ولا بعد ولا قبل ولا فوق ولا تحت، ولا قرب ولا بعد، ولا اين ولا حين ولا أوان ولا وقت. ولا زمان ولا كون ولا مكان وهو الآن كما كان، فهو الواحد بلا وحدانية وهو الفرد بلا فردانية.

کوتاییه که یشی ناوایه:

وكتب هذه الأسطر العبد الفقير الحقيير علي بن يوسف بن حمد (كذا) ابن أمير عمر ابن أمير طورخان غفرالله الغفران، في شهر رجب المرجب في يوم إحدى وعشرون الواقع في يوم الجمعة سنة أربع وسبعين وتسع مائة في شهر ترخالة (ومحلي!) حاج أومور.

وصلی الله على سيدنا محمد وآله وعلى سيدي الأولين والآخرين الطيبين الطاهرين.

ده سخته ته که هه شت لاپه ریه به خه تی کی وردی جوان نووسراوه ته وه.

خاوه نی نهم دانراوه به کورد ده زانم، به لام لم دانراوه ی زیاترمان له ده ستدا نییه و، نهمه ش هه نهم دانه ی دیاره و، ناوی دانراوه که شیش نه نووسراوه. بویه جاری به چاوه پروانیی ده بی بمینینه وه.

هاشییه‌ی عەبدوللەتێف

۳۷۶

ه ۲۶۶۹۲ د.ع

هاشییه‌که به‌ناوی (عبداللطیف) له‌وه ده‌چیت دانراوی مامۆستایه‌کی خۆمان بیت، به‌لام نوسخه‌ی دییم نه‌بینی تا به‌ته‌واوی بۆم ده‌ربکه‌ویت چۆنه و چیه.

سه‌ره‌تا که‌ی ئاوايه:

«قوله: سلك طريق العمل... آه اعلم أن من دأب المصنفين...

کۆتاییه‌که‌ی:

«... أن تكون الثابتة في صدر الكلام بمعنى الموجود في الخارج سواء تعددت فيها الأكوان وتجددت عليها الأعصار أولا، فحينئذ يصدق على ما كان في آن الحدث كما لا يخفى على المتأمل الذكي.

تمت الكتاب الموسوم بعبداللطيف على يد العبد الحقير الضعيف، اسماعيل بن رجب المحتاجان الى عفو الملك اللطيف، اللهم اغفر لنا. وقد وقع الفراغ من تنسيق هذا الكتاب يوم الجمعة في بلدة كو وقت الاستواء سنة الف ومائة وعشرين من هجرة النبي، مات في هذه السنة ابراهيم بگ بن محمد بگ.»

وايش پێده‌چیت ئەم هاشیه هاشیه بیت به‌سه‌ر (الوغ بیگ) هوه که له پێش ئەم دانراوه‌وه به‌هه‌مان ژماره له هه‌مان ده‌ستخه‌تدا پارێزراره.

دواتر ئەم نوسخانه‌ی خواره‌وه‌یشیم دۆزییه‌وه:

ده‌ستخه‌تی ۳/۲۳۶۲ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه‌یه سالی ۱۲۷۱ نووسراوه‌ته‌وه، ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی پێوه نییه. (۵۴) لاپه‌ره‌یه. هه‌روه‌ها ده‌ستخه‌تی ۲/۲۳۳۷۴ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه‌یه.

ئەم نوسخه سالی ۱۰۹۶ ئەبویه‌کری کوری مه‌حمودی زیباری نووسیویه‌تییه‌وه.

ده‌ستخه‌تی ۱۳۹۴۷ش نوسخه‌یه‌کی دییه‌تی حه‌سینی کوری ئیبراهیمی کوری یوسفی کوری ئیبراهیمی ده‌شتی سالی ۱۲۷۵ له‌ مزگه‌وتی حه‌زه‌رتی دانیال له‌ خزمه‌تی مامۆستا ئه‌یسی عه‌سکه‌ریدا نووسیویه‌تییه‌وه.

مامۆستا مه‌لا عه‌لی کۆری عه‌بدوللای کۆری ره‌سوول

۳۷۷

ئهم مامۆستا دانراویکی هه‌یه به‌ناوی حاشیه به‌سه‌ر حاشیه‌ی (قه‌ره‌باغی) یه‌وه، به‌لام - به‌داخه‌وه - ده‌ستی چه‌په‌لی بازگانی‌که‌ر به‌ده‌سته‌خانه‌وه ئهم دانراوه‌ی له‌ خوشک و براکانی دابه‌یوه و، - دیا‌ره - کاتی خۆی دانراوه‌که‌ له‌ناو چه‌ند دانراوی‌که‌دا له‌ یه‌ک به‌رگدا بووه، ئه‌و زه‌لامه‌ به‌ته‌ماعی پا‌ره - پا‌ره پا‌ره‌ی کردووه و ئهم دانراوه‌ لاپه‌ره‌یه‌کی که‌وتوه‌ته به‌ر دانراویکی مامۆستا (زید العابدین) ی گۆرانیی که‌ ماوه‌یه‌ک له‌ سالی ۱۰۶۵ ک دا موفتیی به‌غدا بووه. ئیتر دوا‌ی ئه‌و لاپه‌ره‌ نازانین چی به‌سه‌ر هاتووه و به‌ر چی که‌وتووه.

ئه‌وه‌نده له‌م لاپه‌ره‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت ئه‌وه‌یه که‌ ئهم مامۆستا دانراوه‌که‌ی له‌سه‌ر داوا‌ی چه‌ند دۆستیکی زیره‌کی داناوه و، دوا‌یی پێشکه‌شی کردووه به‌میریکی کوردی سه‌رده‌می خۆی، به‌لام به‌کو‌تایی هاتنی ئه‌و لاپه‌ره‌ باسه‌که‌ به‌ ناته‌واویی ده‌مینیتسه‌وه و نازانین ئه‌و میره‌ کورده‌ کتیه‌ و له‌ چ سه‌رده‌می‌که‌دا بووه.

ده‌سته‌ته‌که‌ له‌ (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره‌ (۱۶۳۳۱) پا‌ریزراوه و هیوادارم له‌ گه‌شت و گه‌را‌ندا سو‌راخی ته‌واوی ئهم دانراوه‌ بکه‌مه‌وه.

ده‌سته‌ته‌که‌ می‌ژووی سالی ۱۰۶۵ کۆچی پێوه‌یه به‌لام روون نییه‌ می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی کتیه‌که‌یه، یان می‌ژووی سه‌رده‌می موفتیی مامۆستای گۆرانییه‌، یان هه‌ردووکیان!

ترجمه‌ طب الرحمة

۳۷۸

۱۹۳۱۹ / ع.د

ئهم ده‌سته‌ته‌ کتیبیکی فارسیی گه‌وره‌ی تێدا‌یه سه‌ره‌تا و کو‌تایی نه‌ماوه، له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دووپه‌ره‌ی تازه‌ له‌ کاغه‌زی خه‌ت‌داردا به‌خه‌تیکی دی نووسراوه.

له‌م دووپه‌ره‌دا باسی ئه‌وه‌ کراوه که‌ نه‌حه‌مدی کۆری مه‌لا سلێمانی کۆری صۆفی چراغی کۆری حاجی سلێمانی (الفاوی) [ره‌نگه‌ الفاوجی - پاوه‌یی ییت] شافعیی نیشته‌جیی پشت‌کو‌کتیبی (طب الرحمة) ی ئیمامی غه‌زالیی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه کردووه به‌کوردیی و، کردووه‌تی به‌دیاریی بۆ میر... لی‌ره‌دا په‌ره‌ ته‌واو‌کراوه‌که‌یش ناته‌واو دیا‌ره و نازانین میره‌که‌

کێیه. کتێبه فارسیه که به خه تێکی جوان نووسراوه تهوه و دهستخه تێکی کۆنه و ناوی گژوگیا و ئاژهل و جانهوه و... شتی تێدايه به فارسی له سهريان نووسراوه بۆچی دهبن و دهشین. دواي ئه مانه جوغرافیاي گهلی شوینی عیراق و ئیرانی تێدايه و باسی قیبله و ئهستیره ناسیشی تێدايه. ئیستر نازانم ئهم تهواوکردنه لیتهدا پێوهندی به ئه صلی دهستخه ته که وه ههیه یان نا؟

میژووی نووسینه وه و ناوی نووسه ره وه ی دیار نییه. ئه وه ی ماوه (۱۵۰) لاپه ره زیاتر ده بیته.

شه ره ی قه سیده ی بو رده یه

۳۷۹

۲۲۴۵۰ د.ع دانراوی فخره دینی کور ی ئه بو ئه حمه دی کور ی ئه بویه کر.

سه ره تا که ی:

«وبعد: فيقول أقل عباد الله تعالى فخرالدين بن ابي أحمد بن ابي بكر غفر الله لهم: لما كانت القصيدة الموسومة بالكواكب الدرية المسماة بالبردة النبوية، المنسوبة الى العالم الامام العلامة شرف الملة والدين ابي عبدالله محمد بن سعيد الدلاصي ثم المصري...»

کۆتاییه که ی:

«ومفعوله العيس وفاعله حادي العيس، وبالنغم متعلق باطرب. قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الميمونة الشريفة الموسومة بشرح قصيدة البردة، على يد أضعف العباد وراجي الى رحمة الله تعالى مولانا محمود ابن ملا يوسف غفرالله لهما، تم في يوم الاثنين في وقت الضحى في شهر رجب، سنة ۱۰۹۹».

دهستخه ته که له (دار العراق للمخطوطات) دا به (۲۲۴۵۰) پارێزراوه، سه ره تا و کۆتای ی ماوه، به لام ته ربووه و شوینه واری ئاو و دلۆیه ی پێویه و، ته رجه مه یه کی فارسی قه سیده که یشی به شیعر به سه ره وه یه. شیعر به شیعر له ته کیدا نووسراوه.

شایانی باسه دوو مامۆستای دیکه ی شمان شه رحیان به سه ر ئهم قه سیده وه هه یه.

هاشیهی عه‌بدووره‌همانی کوری خضری گه‌ناوی رازانی (کلیرمانی)

۳۸۰

ئه‌م حاشیه‌یه‌ک په‌ره‌ی له‌ کو‌تایی ده‌ست‌خه‌تی (۲۰۳۵۰) یه‌ و، نازانین کاتی خو‌ی چهند بووه‌ و چیت‌ری به‌دواوه‌ بووه‌ یان نا؟ ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ ناته‌واوه‌ و وا دیاره‌ پارچه‌ی ده‌ست‌خه‌تیکی گه‌وره‌ بووی‌ت و لیتی جیا‌کرای‌تته‌وه‌. ئه‌وه‌نده‌ی لئ ده‌زانین که‌ به‌خه‌تی دانهره‌که‌یه‌تی.

دانهره‌که‌یشی سالی نووسینه‌وه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌ که‌ سالی (۱۱۹۳) یه‌ له‌ ژياندا بووه‌. ئه‌مه‌یش که‌میک له‌ سه‌ره‌تای حاشیه‌که‌:

«وبعد: فيقول العبد الفقير الى الله الهادي الغني عبدالرحمن بن خضر بن حسن الكناوي الرازاني: لما كانت الرسالة التي ألفها المحقق الدواني في كلمة التوحيد محتوية على كنوز المعاني، باللغة في الایجاز وتشيد المباني، الى حد لا يمكن الزيادة عليها لمتحري التحقيق والتدقيق... أردت أن أضيف اليها ما عثرت عليها وفزت بها، من الفوائد الحقيقة، والفرائد الخليفة، باغتنامها لمن فارق التقليد، وجبل طبعه على الإنصاف والتفريق، بين الباب والقشر الرقيق، وبين النخالة والدقيق...»

ماوه‌یه‌ک دوا‌ی نووسینی ئه‌م وتاره‌ یت‌گه‌م له‌ ده‌ست‌خه‌تی ژماره‌ (۲۰۳۴۴ د.ع) که‌وت که‌ ده‌ست‌خه‌تیکی گه‌وره‌یه‌ و ۱۶ دانرا‌ی جو‌را‌وجو‌ری تیدا‌یه‌، سه‌رجه‌می ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌ به‌قه‌له‌می ئه‌م مامو‌ستای گه‌نا‌وییه‌ نووسرا‌وته‌وه‌ و، به‌پیتی ئه‌و ده‌ست‌خه‌ته‌ ئه‌م مامو‌ستا سالی ۱۱۵۱ له‌ ژياندا بووه‌.

ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌ی مامو‌ستای گه‌نا‌ویی په‌ره‌تی له‌ زانیاری و باب‌ه‌تی به‌سوود و یه‌کی‌که‌ له‌ ده‌ست‌خه‌ته‌ که‌مو‌ینه‌کانی مامو‌ستایانی کو‌رد.

البوارق الالهامية

۳۸۱

لهسه‌ری نووسراوه:

رسالة ابراهيم الكردي المسماة بالبوارق الالهامية في النفس وسعادتها وشقاؤها،
للشيخ برهان الدين ابي محمد ابراهيم الكوراني الشهرزوري السهراني المتوفي
١٨ جمادي الأولى سنة ١١٠١ هـ ١٦٩٠ م

به‌لام له کۆتاییه‌وه نووسراوه:

«وكان خلاصة جوابهم اذا سألوه عما لم يقتبسوه من مشكاة النبوة: لانعلم.
وليكن هذا آخر ما أردت ذكره في هذه الأوراق. والحمد لله والمنة، والصلاة
والسلام على آله الطيبين الطاهرين. وكان الفراغ من تأليفه في سلخ رمضان
المبارك سنة تسع عشر وسبعمائة ببلدة سنجار، صانها الله وسائر بلاد الاسلام
عن الآفات، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم»

لهمه‌وه ده‌رده‌که‌وێ که دانراوی مامۆستای شارانیی نییه و، دانراوی مامۆستایه‌کی
سنجارییه، به‌لام له‌مه زیاتر هیچمان ده‌رباره‌ی له ده‌ستدا نییه، سه‌ره‌تاکه‌یشی ئاوايه:

«بجلالك اللهم ياذا المجد الأسنى نفتتح بالتقديس والتمجيد. ويسبحات جمالك
المتفرد بخصائص الأسماء الحسنى، نخص بانواع الشكر وأصناف التحميد.»

ده‌ستخه‌ته‌که میژوو و ناوی نووسه‌ره‌وه‌ی پێوه نییه و، به‌یه‌کیک له ده‌ستخه‌ته‌ نایاب و
زه‌رکه‌ف‌تکراوه‌کان داده‌نریت، دوو کتییی تێدايه، کتییی یه‌که‌م به‌دانراوی (صفی الدین
المدنی) دراوه‌ته‌ قه‌لهم. به‌لام به‌گوێره‌ی کۆتاییه‌که‌ی ده‌بی دانراوی مامۆستای شارانیی
بیت چونکه وه‌ک گه‌لێ جار مامۆستای شارانیی ده‌نووسیت له کۆتاییه‌که‌یدا نووسراوه:

«تم تسويده ضحى يوم الاثنين الثاني والعشرين من ذي الحجة من سنة ثمان
وثمانين وألف بمنزلي بظاهر المدينة المنورة على خير ساكنها أفضل الصلاة
والسلام - عدد خلق الله بدوام الملك العلام.»

ته‌ملیقاتی نه‌بویه‌کری کۆری نه‌همه‌دی سۆزانی به‌سه‌ر هیدایه و هاشیه‌ی (لاری)یه‌وه

۳۸۲

سه‌ره‌تاکی:

وبعد: فيقول أفقر الخلق الى الله الصمد الغني الباري، ابوبكر بن أحمد
السهرائي، تغمدهما العلي العالي: لما كنت برهة من الزمان، متحرکاً في
البلدان، ودورتي هموم الدوران، وتلاعب علي الملوان، وترامي! الورطة أحزاب
الأحزان، بحيث قد يفوقني بحار الهموم وغشاوة النقصان...

دواى پيشه‌کيه‌کى دريژ پيشکه‌شى نه‌کات به (ابو اسحاق اسماعيل شيخ الاسلام).
کتیبه‌کيه‌ى له (ادرنه) سالى ۱۱۲۸هـ ته‌واوکردوه. ستيه‌م شه‌وى (ليالي التشريق)
واته جه‌ژنى قوربان.

به‌ژماره ۴۲۴۴ / د.ع پاريزراوه.

هاشیه‌ی مه‌مه‌دی کۆری نه‌باسی کۆردی به‌سه‌ر هاشیه‌ی لاری به‌سه‌ر شه‌ر هیدایه‌وه

۳۸۳

سه‌ره‌تاکی:

«أما بعد فيقول الفقير الى لطف الله السرمدي محمد بن عباسي الكردي منهم
برادوستي الانتساب، الناشي في المحمودي النامي بالخوشاب:

إن الحواشي اللارية الانصارية على شرح الهداية لما كانت عاصياتها في
الغاية، ومعضلاتها في النهاية، بإطباق مشاهير العلماء، واتفاق جماهير
الفضلاء، لما في بعض مواضعها من الاغماض والإعضال، بل كثير مواقعها من
الاغلاق والاجمال...»

کۆتایی نه‌ماوه و باززگانیکه‌ران به‌ده‌سته‌تخه‌ته‌وه به‌ده‌له هاتوون کۆتایی دتیاجه‌ی
هاشیه‌ی (ابن الحجر)ی ناسراو به (ابن القاسم)یان پتوه لکاندوه!

د.ع پاريزراوه ۱/۲۱۰۴۷

ه‌اشیه‌ی که‌وانه دۆلی

۳۸۴

سه‌ره‌تای ده‌ستخه‌تی ۱۹۲۵۱ د.ع دانراوێکه له‌سه‌ری نووسراوه:

من تعليقات الكوانه دولي على القاضي وبه الاستعانة.

دواى ئەمه بێ پێشه‌کێی و قسه‌وباس ده‌لیت:

«قوله: اعلم ان الحكمة علم بأحوال أعيان الموجودات على ما هي عليه في نفس الأمر بقدر الطاقة البشرية... العلم هنا تصديقي بقرينة تعلقه بالأحوال التي هي محمولات في المسائل على الموجودات الخارجية.»

ئهم دانراوه ناتەواوه و ئەوه‌ی ماوه ۱۶ لاپه‌ریه‌.

دواى پشکین و گه‌رانیکی زۆر به‌شێکی دیکه‌ی کۆتاییه‌که‌یم دۆزییه‌وه له‌ناو کۆمه‌له‌ ده‌ستخه‌تی (۱/۱۹۲۴)دا و ده‌رکه‌وت هه‌ردوو کۆمه‌له‌که‌ کاتى خۆی کاک هێناوێ بۆ (دار العراق) و خۆیان شپه‌رز و پارچه - پارچه بوون و ئه‌میش -به‌نه‌زانیی- چۆنی به‌لاوه‌ باش بووه‌ کۆی کردوونه‌ته‌وه و هه‌ر کۆمه‌لێکیانی له‌ به‌رگێک هاویشته‌وه. کۆتایی ئهم به‌شه‌ی دوا‌یی ئاوايه:

«قد وقع الفراغ من تسويد الدرر المنسوبة الى من شرح الله صدره للحكمة والكلام، وأوضح له الذرات بنور سر الالهام، سلطان العلماء المتأخرين، قرة أعيان عيون المحققين، برهان المطالب والمآرب، سلطنة المشارق والمغارب، وهاب عظام النعم والدقائق، كوانه دولي المشتهر بين الخلايق، ادام الله ظله على الطالبين. كي وصلوا بحقيقة الدقائق واليقين. على يد من هو من يد الهجران أنين، المطروح على مزيلة حجرة خانقين، المفتخر بتلثيم غبار تحت قدم الطالبين، وهو ابن طيب الملقب ببهاء الدين. تعلم فرحه بماذا ولماذا وعلى ماذا ياذا القوة المتين، أنت المقوم لما في ضمير الطالبين. قوم مآربنا يا أرحم الراحمين وبأ أكرم الأكرمين...»

له‌مه زباتر هه‌یچم له‌ ده‌ستخه‌ته‌کان وه‌رنه‌گرت.

دوا‌یی جاریکی دی گه‌رامه‌وه سه‌ر ئه‌و زانیاریانه‌ی کۆمکردوونه‌ته‌وه، بیه‌نیم مامۆستایه‌که‌مان هه‌یه‌ به‌ناوی محه‌مه‌د کورێ حه‌سه‌نی که‌وانه‌ دۆلی، که‌ ده‌ستخه‌تی ژماره‌: ۲۲۵۱۸ ی نووسیوه‌ته‌وه و به‌م شێوه‌ کۆتایی پێ هێناوه:

تمت الحاشية الواقعة على المصري، المنسوبة الى شيخ الشيوخ البرزنجي، شيخ حسن ألمعي، بعون الملك القوي، من يد الحزين الغريق في بحر الذنوب، محمد بن حسن الكوانه دولي، غفر الله له وله ولمن دعانا بالخير، لأجل أخي الفاضل الامجد محمد ادام الله بركات أنفاسه علينا آمين. »

تحفة الاماثل شرح شامل للعوامل

۳۸۵

ثم كتيبه دانراوى ئيبراهيمى كورى ئه بويه كرى كۆيى (صديقى) يه، له سهر (شامل العوامل)ى مامۆستا شىخ مه عرووفى نۆدييى دايناوه و، سهره تاكهى ناوايه:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني ابراهيم بن ابي بكر الكويى الصديقي: هذا شرح لطيف وضعته على شامل العوامل، منظومة الشيخ الامام والخبر الهمام، السيد السند السيد محمد المعروف بمعروف، تغمده بأطافه الرؤوف. يحل ألفاظه ويبرز دقائقه، ويبين حقائقه، ويوضح مرامه، ويتمم مفاده، على سمط لطيف. وغط طريف، من غير إطناب محل، ولا ايجاز محل، وسميته: (تحفة الاماثل في حل الفاظ شامل العوامل).

لهم دهرفه ته دا له وهند زياتر ده باره ي ئه م مامۆستا نازانين كه هاوچه رخى شىخ مه عرووفى نۆدييى بووه و ميژووى دانانى كتيبه كه ي سالى ۱۲۶۰ك كه به حسابى (جمل ولقد كمل تحفتي للطالبين)ى بو داناه، واته شهش سال دواى كوچى دوايى شىخ مه عرووف دانراوه.

دهستخه ته كه يش له (دار العراق للمخطوطات) دا به ژماره ۱۹۹۱۰ پاريزراوه.

ههروه ها نوسخه يه كى ئه م دانراوه ي مامۆستاي كۆيى له كتيبخانه ي ئه وقافى مه ركه زىي سليمانيدا به ژماره ت/ مجاميع / ۲۱۲۵ - ۲۱۲۸ هه يه ^(۱).

(۱) برونه: فهرس مخطوطات مكتبة الأوقاف المركزية في السلیمانية ج: ۴، ص: ۲۰۷.

شهرهی ریسالهی وهه‌مهی مه‌لا نه‌لی شه‌شه‌جیی

۳۸۶

۱۷۴۲۵ دانراوی نه‌بویه‌کری کورپی مه‌حموودی کورپی سواری کوردی، یا گهردی.

ئه‌م مامۆستایش یه‌کینه‌ له‌و زانیانه‌مان که ناوی نه‌که‌وتوه‌ته‌ سه‌ر لاپه‌ره‌کانی میژووی ناودارانی کورد و، له‌ سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ستماندا هی‌چم ده‌ریاره‌ی نه‌خوینده‌وه‌ته‌وه‌ و نازانین دانراوی دیکه‌ی بووه‌ یان نا و، نایشزانین چی به‌سه‌رها‌توه‌؛ چونکه‌ ئه‌م کتیبه‌ی له‌ کاتی لاویی و ته‌مه‌نی هه‌رزه‌کاری و کاتی فه‌قیئتیدا داناوه‌ و، خۆی ده‌لتی: له‌ ته‌مه‌نی ۲۰ سالیدا ئه‌م کتیبه‌ی داناوه‌. جا ئه‌میک له‌و ته‌مه‌نه‌دا کتیبی دانا‌بیت و هه‌روا و زیاتریش له‌ خوینده‌واریدا پیتشکه‌وتبیت، دوور نییه‌ به‌ره‌مه‌ی دیکه‌ی زۆر بووبیت، به‌لام جارێ با بزانی له‌مه‌ولا چۆن ده‌بیت.

کتیبه‌که‌ی له‌ سالی ۱۱۰۳دا داناوه‌ و ئه‌وکاته‌ بووه‌ به‌ ۲۰ سال، واته‌ له‌ ده‌ورو به‌ری سالی ۱۰۸۳دا له‌ دایک بووه‌.

خۆی ده‌لتی: عه‌بدوللای کورپی هه‌یده‌ر باپیری بووه‌، واته‌ له‌ به‌ره‌ی دایکییه‌وه‌.

ده‌سته‌خته‌که‌یش سالی ۱۱۲۵ به‌ده‌ستی مه‌مه‌دی کورپی ئا‌ق‌ده‌ل نووسراوه‌ته‌وه‌ له‌ کاتیکدا که ته‌مه‌نی ۲۵ سال بووه‌. ئه‌مه‌یش که‌میک له‌ سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌:

«اما بعد: فيقول الضعيف الأضعف، والنحيف الاعقف، أقل الانام، وقيام الأقدام، ابوبكر بن محمود بن سوار الكردي... شنامي: لما كنت من عواصف الحوادث متفياً...»

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه‌:

«... ما اشتعل في القلوب نار الفراق، وما اشتاق الى اللقاء عاشق مشتاق. سنة الف ومائة وثلاث حين ما شرع العمر في العشرين، في الجمعة الأخيرة من شهر رمضان، الذي يفتح فيه ابواب الفيض والرحمة والغفران. اللهم اغفر برحمتك لمؤلفه غريق الخطايا، وتجاوز بجودك عن مصنفه أعصى البرايا. تم خط الكتاب بعون الملك الوهاب على يد أحقر الطلاب أنا الارزل محمد بن آق‌دل، سنة الف ومائة وخمسين، حين دخل العمر في أربعة وعشرين. كتبته من نسخة المصنف لمصنفه: أنا المفتقر الى غفران ربه الغفار، ابوبكر بن محمود بن سوار.»

خه‌تی نووسه‌ره‌وه‌که‌ی خوش نییه و هه‌له‌یشی له نووسینه‌وه‌دا هه‌یه .
له چهند جیگه‌یشدا له په‌راویژدا شیعرێ فارسی عه‌بدو‌ل‌لای کورێ حه‌یده‌ری نووسیوه .
دوای ئهم دانراوه‌یش دانراویکی دیکه هه‌یه خاوه‌نه‌که‌ی نازانرێ .
له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره (١٧٤٢٥) پارێزراوه .

ترکیب العوامل

٣٨٧

٢/٧٦٣٤ دانراوی: مه‌لا شیخی (گردوانی)

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«قال المصنف روح الله روحه: بسم الله: الباء حرف من حروف الجارة، اسم
مجرور، بها الله مجرور على انه مضاف اليه...»

کو‌تاییه‌که‌ی:

«تمت النسخة الشريفة المسماة بتركيب العوامل، من مصنفات ملا شيخ
الگردواني. تمت. كاتبه علي بن يعقوب. بن علي بن يعقوب، بن يعقوب، بن
علي بن اسماعيل بن شروين...»

ده‌بی ئهم (شروین) ه‌ئو (شروین) ه‌ بی که له زنجیره‌ی ئیجازه‌ی مامۆستایانماندا هه‌یه و
ئیجازه‌کان ده‌گه‌ڕینه‌وه سه‌ری .

ه‌اشیه‌ی مه‌لا نه‌هه‌دی (کرووسی)

٣٨٨

٢/١٦٦٢٢

له‌ناو ئهم ده‌سته‌ته‌دا چهند کتییی بچکۆله تێکه‌لاو کراون، یه‌کیکیان عه‌وامیلی
جورجانیه، دوای ئهو کتییی دیت سه‌ره‌تاکه‌ی نه‌ماوه، دیاره ه‌اشیه‌یه به‌سه‌ر کتییی
نه‌حوه‌وه، له‌وه زیاتر ه‌یچی لی وهرناگیریت، دوایی ئاوا کو‌تایی دیت:

«فلا یضاف فی صورة الالتباس حذراً عنه، وفي غيرها ايضاً حملاً عنها لا طراد الباب ملا احمد کرويسی»

میژووی نووسینه وه و ناوی نووسه ره وه یشی دیار نییه.

دانراویتی مهدوه مهدی مهرگهیی

۳۸۹

له دهستخه تی ۷۷۲ی (دار العراق للمخطوطات) دا دانراوی دووهم بریتییه له کتیییکی مامۆستایه کی کورد که له سه رچاوه کانی بهرده ستماندا شتیکی ده رباره نابینین و، وا دیاره مامۆستایه کی ناسراو نییه:

سه ره تای دانراوه که ی ناوایه:

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله أجمعين.

اما بعد: فيقول الفقير المحتاج الى الله الغني، عبدالصمد بن ملا محمد الميركي -مهرگهیی- (رحمة الله عليه): لما كان للكتاب المسمى بالعوامل في علم النحو شروح كثيرة لكن ليست مفيدة للغبي، فأردت أن أشرح له (كذا) شرحاً آخر تسهياً وتوضيحاً للغبي وللذكي بالاولى. ومعيناً لكتب هذا الفن بالجملة. وسميتها (توضيحاً للعوامل)^(۱) فاستعنت بالله لأنه المعين. وأشتغلت بذلك...

دهستخه ته که سی دانراوی تیدایه: یه که میان حاشیه ی مامۆستا مه لا ئیسماعیلی بانه یییه به سه ر سه عدو لای بیجوو که وه. دووهم: ئەم (توضیح العوامل) دهیه.

سیتییه: ته صرفی مه لا عه لییه.

هیچیان میژووی نووسینه وه یان پتیه نییه.

(۱) رهنگه هه له ی نووسه ره وه بیت و (توضیح العوامل) ناوه راسته که ی بیت.

قواعد التجويد

۳۹.

نامیلکه یه کی بچکۆله ی شهش لاپه ره ییه دانراوی مامۆستا مه لا محمه دی مهیدانییه .
تهنها نه وهنده ی ده رباره ده زانین له سه ره تاوه نووسراوه :

(هذه قواعد التجويد لمولانا الشيخ محمد الميداني رحمه الله تعالى).

له کۆتایشیه وه نووسراوه :

(تمت بعون الله تعالى ليلة الاحاد (!) في شهر جمادي ثاني في بلد دمشق سنة

۱۱۴۳هـ).

گومان نییه که (مهیدان) ناوی گوندیکی کوردستانه وه که له دهسخته تی ۱۹۹۰ دایه . به لام زیاد له مهیدانییکمان هه یه ، ده بی مامۆستامان خه لکی کام مهیدانیان بیته .
ده مینیتیه وه باسی دهسخته ته که دهسخته تیکی گه وه ی کۆنه (۷۰۰) لاپه ره زیاتر ده بیته ، هه مووی به خه تی مامۆستایه کی کورده که ناوی نه حمه دی کوری صۆفی ئیبراهیمی ته ویته ییه ، سالی ۱۱۳۱ و دوا ی نه و ساله له مزگه وتی ته ویته نووسیویه تیه وه .
کۆمه لیک دانراوی دیکه ی تیدایه ، پیناچی نه وانی دیکه دانراوی مه لای کورد بن .
دیاره نه م نووسه ره وه له کاتی فه قییتی و سه ره تای خویتندیدا کتیه کانی نووسیویه ته وه ،
چونکه عه ره بییه که ی لاوازه و هه لیه ی زمانی زۆری هه یه .

به ژماره ۲۴۳۸۰ د.ع پارێزراره

البرهان الحق في رد من تمسك بعد وقوع الطلاق بالثلاث بطلان نكاح سبق

۳۹۱

۲/۲۶۱۶۵

نه م نامیلکه دانراوی مه حموودی کوری ره سووله و ، له وه لامی پرسیاریکدا له سه رده می سولتان عه بدولحه میددا سالی ۱۳۲۴ به فه رمان و له سه ر داوا ی شیخولئیسلام دایناوه .
سه ره تاکه ی دوا ی پیشکه که یه یک لاپه ره یی :

«وبعد: فيقول الفقير الى مغفرة الله الغني، محمود بن رسول أوصل دعاه له

ولاخوانه المؤمنین بحفظ الدنيا والدين، الى درجة القبول: لما رأيت بعض الأخوة المتفهمة...

کۆتاییه که ی بهم دێره بێت:

«واما ثانياً فقول البلقيني ما لم يظهر بطريق شرعي يحمل على نظير ما مر. له وه دهچیت نات ه و او بیت، ناوی نووسه ره وه و میژووی نووسینه وه ی پیتوه نییه و، شتیکی دیمان ده باره ی دانهره که ی دهست نه که وت. نه وه ندیش هه یه ده لێ: له بهر خاتری عه لی کور ی حاجی حه ره مه ی عه بدوله هاب داینا وه.

٤١٦٦٣

نتائج الأفكار شرح اظهار الأسرار

٣٩٢

ئه م کتیبه دانراوی مامۆستایه که به ناوی مسته فای کور ی حه مزه، له شه رحی ئیظهاری به رکیتیدا داینا وه.

به داخه وه هه چم ده باره ی ژیا نی دانهره که ی دهست نه که وت نه وه ند نه بێ که خۆ ی له سه ره تای کتیبه که یه وه نووسیویه و، ده لێ: فه قییا ن زۆر دا وایان لێ کردم که شه رحی کتیبی ئیظهاریان بۆ بکه م، منیش بۆم نه ده کرا و هه ر دا واکه یانم دا ده خست. تا نه نجام گوتم: نه گه ر خودا کور یکی پێ به خشیم نه و دا واکه تان به جێ دێنم، نه وه بوو خودا کور یکی پێ به خشیم، ناوی نا محه مه د، داوتر خودا به میه ره بانیه ی خۆ ی براهه کی پێ به خشی ناوم نا عه بدول لا، ئیتر بیانووم نه ما دا واکه یان بده مه دا وه، بۆیه ئه م کتیبه م دانا بۆ نه وانیش و بۆ کوره کانی خۆ شیم، داوتریش هه ردوو کوره که م مردن.

ئه م کتیبه کتیبیکی گه وریه و تیکرا (٦١٢) لاپه ری هه. به خه تیکی خوش نووسرا وه ته وه و باش و، پوخت هه لگیرا وه و هه مووی به خه تی عه لی کور ی محه مه د ره ضا نووسرا وه ته وه. میژووی نووسینه وه که ی سا لی ١٢٩٦ هه.

له سهره تاوه ده لیت:

«اما بعد: فيقول العبد الفقير الى لطف ربه القدير، الشيخ مصطفى بن حمزة اسكنهما الله بفضله في الجنة: إن كتاب اظهار الأسرار، للفاضل صاحب امعان الانظار، وبدیع الفضل في الأعصار، ما رأت مثله الأبصار، خلف السلف الأخيار، سند خلف الأجبار، مولانا الشيخ محمد المحقق الحقاني، النحرير الخبير المدقق الرباني. الشهير المعروف بالبركوي، الفائز بالنوال الوفي...»
به ژماره ٤١٦٦٣ د.ع پارێزراوه.

نتائج الأفكار مستهفای کوری هه مز...

نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبهم دۆزییه وه هه نديک له مێژووی دانه رمان نزیک ده کاته وه، چونکه به گۆیره ی کۆتایی ئەم نوسخه مامۆستا مه لا مسته فا سالی ١٠٨٥ ئەم کتیبه ی دانا وه. ئەم نوسخه مسته فای کوری عه بدولفه تاحی پاپلانیی سالی ١٢٩٥ نووسیویه تیه وه.

شهری (أربعین) واته شهری چل فەرمووده ی پێغه مبه ر

-صلی الله علیه وسلم- به شه ره بی

٣٩٣

١/٢٢٥٤٦

سهره تاكه ی:

«وبعد: فان العبد المذنب محمد بن أبي بكر رحمة الله عليه، بعد طول خوضه في بحر الذنوب والعصيان، طلب رضا الرحمن ومخالفة الشيطان والنجاة من النيران والدخول في دار الجنان، ولم تسمع له نفسه، غير انه وجد...»

کۆتاییه که ی:

«قد تمّت کتابت (!) التي زين القلوب في المجالس بعون الله تعالى وحسن التوفيق، في يد العبد الفقير الضعيف المحتاج الى رحمة الله الملك القدير،

محمد بن محمد خان بن سهراب الجوانرودي... قد تمّت في يوم الخميس من يوم ستة وعشرون (!) من شهر الصفر المظفر من ناحية السليمانية في المسجد الحاج بيك في سنة ثلاث وتسعين ومائتين والـف. »
نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه به‌ژماره ٤٣٣٩٤ پارێزراره، به‌لام ئەمیش زانیارییه‌کی ئەوتۆی تێدا نییه که شتیک ده‌رباره‌ی دانهری کتێبه‌که پروون بکاتهوه.

نامیلکه‌یه‌کی له نیکاح و ته‌ڵا‌تدا

٣٩٤

٤١٩٣٢

نامیلکه‌یه‌که به‌زمانی فارسیی داناوای موفتییی سلیمانییه، به‌لام نه ناوی موفتییه‌که نووسراوه، نه میژوویی پتویه
سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه:
«برادران دینی کسانیکه اقدام وارتکاب نکاح حنفی میکنند بعد از رعایت که از مذهب خودش که شافعیست رحمه الله، که در نسب ورضاع و...»
کۆتاییه‌که‌ی:

«واجب را بدین تبلیغ از عهدهء خود بیرون نمودم، وبالش را بگردن کسانیکه عمل باو نکنند انداختم، بلکه روز قیامت ان شاء الله گناهبار و شرمسار و معاتب و مخجول حضرات نشوم. بلغ ما عليك فإن لم يفعلوا فما عليك، والسلام على من اتبع الهدى واجتنب الردى.»
أنا الحقير المفتى بلواء السليمانية

کلام ملا محمد هواپادی (۱)، [واوی ودهست] از ولایت سردهشت

۳۹۵

حسام الدین هورامی بهاء نیسبه‌تی سامی
نه‌دیی رازی ئیلهامی بکه لوطفیتکی به‌ملاوله

به‌ها خه‌صله‌ت حیسامه‌دین	جه‌وان و پیری با ته‌مکین
نه‌سیری نه‌فسی پر نه‌فرین	ره‌هاکه تا ره‌مه‌ق ماوه
دلی پر غم له‌ده‌ردی تو	نه‌با پر بی له‌نووری تو
که دووری و حوضووری تو	موساویی بی له‌هه‌ر لاوه
نه‌گه‌ر (کلی) موریدانی	(بهاء الله) ی‌ثانی
نه‌که‌ی ده‌رمانی لوقممانی	نیتر من چیم له‌تو داوه؟
هه‌بیبی هه‌بیی ره‌حمانی،	وه‌صییی شاه‌ی عه‌دنانی
له‌ده‌ست وه‌سواسی هیطانی	نه‌وا هاتم به‌شه‌کواوه
دلی پر ظولمه‌ت و قه‌سوه‌ت	نه‌گه‌ر بوو طالیبی نیسبه‌ت
نه‌توش لوطفی بکه‌حیسبه‌ت	له‌رتگه‌ی وی به‌توی داوه
برینداری به‌ها خواره	وه‌ها بی‌حده‌شه‌که‌ریاره
له‌جیی [تروی] هه‌لداوه	که زه‌خمی وی هه‌ر نه‌وجاره
(بالله) شه‌هاده‌ت بووم	به‌تیری شاهیدی مه‌ردوم
له‌وی گه‌رچی بییم مه‌حرووم	وه‌لی (نعم البدل) ماوه

(۱) نهم پارچه شیعره جگه له‌وی که له‌سهری نووسراوه شیعری (مه‌لامحه‌مدی هواپادی) به‌هیچی دیکه‌ی لی وهرناگیرئ، به‌لام وا دیاره بز شیوه‌ن و سووکوار بز حیسامه‌دینی هه‌ورامی که دیاره شیخی تهریقه‌ت بووه نووسیویه‌تی.

١/٤٢١٥٩ ئەم دەستخەتە دانراویکی تێدایە لە سەری نووسراوە:

هذا لفتح الله بن محمود الموصلی

سەرەتاکەى:

«اما بعد: فهذه رسالة في بيان حكم القراءة على أرواح الأموات. تسبب لها بعض أرباب المقالات، ونسل الله الهام التوفيق وإصلاح النيات.»

کۆتاییه‌که‌ی:

«وقع الفراغ من تأليفها يوم الاثنين آخر يوم من شهر صفر الخير في درنده، في وادي الاشودي، في البستان والحمد لله وحده، وصلى الله وسلم على من لا نبي بعده. ١١٤١.»

وهك ده‌بینی ده‌بێ دانەرەکه‌ی کورد بێت و، دووریش نییه به‌خه‌تی دانەرەکه‌ی بێت.

(مائدة الخطبة) ی وانیی

٣٩٦

مامۆستایه‌که‌مان هه‌یه به‌ناوی یه‌حیای کورێ نووخی وانیی، له هه‌ندێ سەرچاوه‌دا ئاماژه‌یه‌کی بچووکى بۆ کراوه و ده‌لێن: ناوی یه‌حیای کورێ نووخی کورێ عه‌بدوللای وانییه و برای به‌دره‌دین عومه‌ره که له سه‌ده‌ی دوازه‌ی کۆچیدا له جیهان ده‌رچوه. مامۆستا مه‌لا یه‌حیا پیاویکی زانا بووه و خه‌ریکی ئامۆژگاری و خوطبه‌ خوێندنه‌وه بووه، له شوێنه‌واره‌ی ئه‌و کتێبێک هه‌یه به‌ناوی (المباحث الدرية في بيان السنة الشمسية والقمرية)^(١).

له ئه‌نجامی پشکینی ده‌ستخه‌ته‌کانی (د.ع) دا یه‌کیکی دی له شوێنه‌واره‌کانی ئەم مامۆستام دۆزیه‌ته‌وه، لێره‌دا ناوی ده‌خه‌ینه ناو ناوان و زانیارییه‌که‌ی ده‌خه‌ینه پال زانیارییه‌کانی پێشوو.

کتێبه‌که‌ ناوی (مائدة الخطباء) ه و سەرەتاکە‌ی ئاوايه:

«وبعد: فإن العبد الضعيف الفقير الى رحمة ربه المولى القدير يحيى بن نوح

(١) مشاهير كرد، به‌رگی دووه‌م ل: ٢١١.

الخطيب بوان، بالجامع الكبير صانهما الله تعالى من خطاب الوعيد وعذاب السعير...»

دوایی باسی ئەوه ده‌کات کتێبه‌که‌ی له پێشه‌کییه‌ک و (مقاله) و تارێک و کۆتاییه‌ک پێکه‌ینه‌وه و، له یه‌کی‌ک له خۆتبه‌کانیه‌وه ده‌رده‌که‌وێ که له سه‌رده‌می ژیان و فه‌رمانه‌وه‌ایی ئەحمه‌دخانی کۆری محه‌مه‌دخانی عوثماني‌دا ژیاوه و، مه‌لا بووه و با به‌ته‌کانی ئەم کتێبه‌ی نووسیوه.

ده‌ستخه‌ته‌که به‌خه‌تی دوو که‌س نووسراوه‌ته‌وه، به‌لام ته‌واوبوونی پێوه دیار نییه و، می‌ژووی نووسینه‌وه‌ی پێوه نییه و، تێکرا ٨٢ لا په‌رده‌یه، به‌ژماره (٢٠٠٤٢) له (د.ع) دا پارێزراوه.

٨٧/٢٧٠٢ د.ع

الدرر النحويه

٣٩٧

دانراوی مامۆستا مه‌لا فه‌تحوڵلای (ورقانسى)

سه‌رده‌تاکه‌ی:

«أما بعد: فان العوامل في النحو مائة عامل على ما افه الشيخ عبدالقاهر الجرجاني: لفظية، ومعنوية.»

کۆتاییه‌که‌ی:

«نحو زيد يضرب، فانه في موضع زيد ضارب، لأن الأصل في الخبر الأفراد مع كونه مشتركاً في الزنة والابهام بحسب الوضع، والتخصيص بحسب القرينة. وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين آمين.»

تمت النسخة المسماة بدرر النحوية من تأليفات الشيخ فتح الله الورقانسى، في شهر الطباخ، في قرية مزري، في سنة الف وثلاثمائة وتسعة وعشرين...»

ده‌باره‌ی ئەم مامۆستايش شتیکی دی نازانم.

ام القرآن وسبع الخان، ضاء وسروراً لأهل الايمان وحرناً لأهل العصيان،
وبشراً للمؤمنين، واندازاً للمخالفين

۳۹۸

دانراوی: خالد الوانی.

له کۆتاییه وه نووسراوه:

«وقد حرر والف هذه الرسالة خالد الواني بحسن توفيق ربه الوالي المتعالی، في شهر مبارك ربيع الاول، في سنة الف ومائة واربع وأربعين.»
میژووی تری پتوه نییه. دوور نییه نوسخه ی دانهر خوی بیت.
زمانی عهده بییه که ی دانهر لاوازه نه مهیش که میک له سه ره تاکه ی:

«وإنه في زماننا هذا قد اندرس مدارس العلوم الحقيقية، ومعالم التعليم لعلمي! بان العلم في هذا العصر قد خبت ناره، وولت الأدبار انصاره، ولاشتغال بال قد استولى على سلطانه، واختلال حال قد تبين لدى برهانه، سيما علم التفسير والحديث والرياضي من بينها، فان الرياضي قد ظلت ناضبة الماء (!) وذاهبة الرواء، مصفرة النجوم والأزهار، مغبرة الارعاء والأقطار...»

دوایی پیتشه کی کردووه به وه زیر نه حمده پاشا. کتییکی گه وره به ۶۰۰-۷۰۰ لاپه ره ده بیت، خه ته که ی خوش نییه به لام خوشخوینه.

نه ده سته ته له (د.ع) دا به ژماره (۱۳۷۷)

ته فسیری قورئان

۳۹۹

۲۱۲۹۷

ته فسیری قورئانی پیروزه به زمانی فارسی له سه ره تایی سووره تی (الواقعه) وه ده سته پیده کات تا کۆتایی سووره تی (عم).

ته فسیری کی کورته، له گه لئ شوئیدا وه ک ته رجه مه وایه. سه ره تا و پیتشه کییان بو

نه‌نوسراوه یان نه‌ماوه، به‌خه‌تییکی جوان و به‌مه‌ره‌که‌بی سوور و یره‌ش نووسراوه‌ته‌وه،
نایه‌ته‌کان به‌سوور و ته‌فسیره‌که به‌یره‌ش، چوارده‌وری لاپه‌ره‌کان زه‌پکه‌فت کراوه.

به‌زوری به‌دانراوی مامۆستایه‌ک له مامۆستایانی کوردی ده‌زانین. کۆتاییه‌که‌ی ناوايه:

«باتقام رسید وباختتام انجامید، تفسیر این چند سور فرقانی و آیات قرآنی،
بتاریخ روز مبارک دوشنبه میان ظهر و عصر در ثلاثین ماه رجب الفرد الحرام،
حسب الفرمودهء عالیجاه والاجایگاه سلالهء سلسلهء آل عباس، مصداق خیر
الناس من ینفع الناس، اعنی حاجی لطف الله بیگ بن المرحوم بهرام پاشا،
یسرالله له من الخیر ما یشا، مأمول ازکرم اخلاق کریمانه‌اش که مقبول ومطبوع
گظر کیمیا اثر کرد د. تمام شد در سنه ۱۲۰۵.»

ده‌ستخه‌ته‌که چوارسه‌د لاپه‌ره‌یه‌ک ده‌بیت.

شه‌ری ریساله‌یه‌ک به‌سەر (جهة الوحدة) ده‌وه

٤٠٠

٤/٢٠٨٨٥

سه‌ره‌تا‌که‌ی:

«يا من لا وحدة حقيقة لما سواك. وطالب الكثرات انما يطلب منها اياك. صل
على من ضبط بجهته لولاك لولاك لما خلقت الافلاك. ويعد: يقول افقر العباد،
بل أحقر الأكراد، متحفاً للمبتدئين بمثل رجل الجراد: لما ترك المصنف...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«... اللهم سهل علينا الشروع في منطق فازت به النفوس عن الافحام، ويسر لنا
الفلاح والنجاح من محض فلك الشامل للخواص والعوام، عن مضيق توادعت
فيه الأيدي عن الأوراق والأبصار عن الأرقام، (نجومن!) هو سحاب رحمتك
المطير مزارع آمال الانام... قد كتبه تراب أقدام العلماء على مبحث جهة الوحدة،
في رمضان سنة ست وثمانين والف.

کتبه محمود سنة ١١٢٢.

به داخه وه ده‌بارهی دانه‌ره‌که‌ی که جگه له‌وه‌ی خۆی به‌ده‌می خۆی هاوار ده‌کا ده‌لێ: کوردم. هه‌یچی دی نازانین، نه‌وه‌نده هه‌یه له دوا دێردا که ده‌لێ له رهمه‌زانی ۱۰۸۶ دا نووسیم. ده‌رده‌که‌وێ له‌و سه‌رده‌مه‌دا له ژياندا بووه.

ده‌ست‌خه‌ته‌که که‌مه‌لێ دانراوی تێدا‌یه هه‌مووی به‌خه‌تی ئهم مامۆستا مه‌حموده‌یه که کوری مه‌مه‌ده و سالی ۱۱۲۲ نووسیویه‌تی‌ه‌وه، له‌وه به‌ولاوه هه‌یچ ده‌بارهی خۆی و شوێن و جێگای نازانین.

۴/۳۱۳۰۹ له‌سه‌ری نووسراوه:

شرح جهة الوحدة للامام زين الدين رحمه الله تعالى
به‌لام وه‌ک له سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌وه دياره ته‌عليقاته به‌سه‌ر ئه‌و باسه‌وه.

سه‌ره‌تا‌که‌ی:

«اما بعد: فهذه تعليقات علقتها بالمبحث المتداولة (!) بين المحصلين الموسوم بجهة الواحدة (!) فأقول وبالله التوفيق: إن عادة المؤلفين أن اوردوا في أول تصانيفهم...».

کو‌تاییه‌که‌ی:

«ذكرناها في النكتة الموعودة سابقاً في تقديم الظرف على متعلقه. ثم المعلوم إن هذا آخر ما وفق الله سبحانه وتعالى في حل المقام، والله سبحانه وتعالى جل شأنه خير الميسرين، والموفقين. وقد تمت الحاشية الواقعة على الرسالة الموسومة بجهة الوحدة، لمولانا الملا زين الدين في نهار الجمعة في شهر رجب الاصلم ۱۲۱۶.»

ته علیقاتی زهینه دین له بهر باسی (جهة الوحدة)

۴: ۱

۳/۲۰۸۸۵

سهره تاکه ی:

« الحمد لله رب العالمين، أما بعد: فهذه تعليقات علقناها بالمبحث المتداول بين المحصلين، الموسوم بجهة الوحدة، فأقول وبالله التوفيق... »

کو تاییه که ی:

« ... متفرعاً على النتيجة. آخر ما يدل على صغرى القياس، وهذه هي النقطة الموعودة سابقاً في تقديم الطرف على متعلقة. هذا ما وفق الله لي في حل المقام، والله خير الميسرين. تمت الرسالة الواقعة على جهة الوحدة من مصنفات زين الدين. اللهم اغفر له ولنا ولسائر المسلمين آمين. نمقه محمود ۱۱۲۱ ».

پهنگه ئەم زهینه دینه زهینه دینی پیزانیی بیت.

دهستخه ته که:

ئەم دانراوه بهشیکه له دهستخه تیکی گهوره، که هه مووی به خه تی هه مان نووسه ره وه مه حموودی کوری محمه ده. (۱۰) دانراوی تیدایه بهشیکیان دانراوی مامۆستایانی کورده. وهک ئەمه ی نووسیمان و، کتیبی دوا ی ئەمه و حاشیه ی زیباریی به سه ر عیصامه دینی ئیستیعاره وه.

دیاره ئەمه و نامیلکه ی پیتشو - ژماره ۳۱۳۰۹/ ۴ - یهک دانراوی یهک مامۆستان.

دهستخه تیک و هه ندیک زانیاری

۴: ۲

دهسته خه تی ژماره ۱۷۶۶۱ ی (دار العراق للمخطوطات) و ا دیاره بهشیکه له دهستخه تیکی گهوره ی نایاب [...] پارچه پارچه ی کردووه و کردوویه تی به چه ند بهش بو چه ند پوول! ئەوه ی که ئیسته له دهستدایه و بهو ژماره پارێزراوه پاشماوه ی چه ند دۆعایه کی تیدایه له وانه دۆعای (حزب البحر) ی شاذلیی و دوا ی ئەوه ته رجه مه ی کتیبی

(الحصن الحصین)ی ئیمامی جه زه ربیه، ئەم تەرجه مه تەرجه مهی مامۆستا جه مالی حسه یینییه، نووسهروه به پرتزه که ی ده لئی: دانهری ئەم کتیبه مامۆستای دانهری کتیبی (روضه الاحباب)ه، که ههردووکیان به فارسین.

دوای ئەمه ئەوهیه که ئیمه زیاتر مه به ستمانه کۆمه لێک نامه ی فارسیی مه ولانا خالیدی تێدایه که بۆ موریدان و دۆستان و هاوه لانی نووسیوه.

له مه و پێش له چهند بۆنه و شونیدا سه رچاوه ی نووسراو و نامه کانی مه ولانا خالیدم دیاری کردوه، بۆ نمونه له لاپه ره (١٤٨)ی به رگی یه که می کتیبی بووژاندنه وه ی میژووی زانایانی کورد له رێگه ی ده سته ته کانیانه وه دا باسی (که شکۆلی شیخ مه حمود)م کردوه که سه رچاوه یه کی پوخت و دروستی ئەم باب ته یه، ئەم سه رچاوه یش که ئێسته له ده ستدایه -هه رچهند ناته واوه و ره نگه زۆری له ناو چوو بیت- ئەوه ی که ماوه پتر له ٣٠ سی نامه ی مامۆستای مه زن مه ولانا خالیده و، نووسه ره وه یه کی زیره ک و وریا و خه تخۆشی کورد که مامۆستا فه ضلوللای کورپی عه بدوللای سه رده شتییه سالی ١٣٠٤ک نووسیویه تییه وه.

دوو دانراوی دیکه ی شیخ عوبه یدوللای نه هریی

٤٠٣

ده سته ته تیکی بچکۆله ی شێ که به ژماره (٢٧١٢٥ / ١ و ٢ د.ع) پارێزراوه دوو نامیلکه ی بچکۆله ی عه قانییدی شیخ عوبه یدوللای نه هریی تێدایه. وا لێره دا سه ره تا و کۆتایی هه ردوو نامیلکه که و میژووی نووسینه وه و ناوی نووسه ره وه که یان تۆمار ده که ی.

کفاية الاسلام مشهور بفرض وسنة

دانراوی: شیخ عوبه یدوللای نه هریی

سه ره تا که ی:

حمد بی حد خدای یکتارا	آنکه جان داد عقل و دین مارا
ذات پاکش ز عیب عار بریست	خالق آدمی دیو پرست
هر چه ظاهر شد از ارادت او	نیست مقصود جز عبادت او

کۆتاییه‌که‌ی:

همه‌ را یا مفتاح‌الابواب بنما راه‌ خَیْرُ جند ثواب
یارب از فضل‌ خویش رحمت‌ کن جای سید مقام جنت‌ کن
هزاران درود هزاران سلام زما بر محمد علیه وسلم

کتاب عقائد اسلامیه

٤٠٤

٢٧١٢٥

سوره‌ تاکه‌ی:

بسم الله الرحمن الرحيم

تو بدان ای مسلم ایمان‌ گزین واجب آمد بر تو کسب علم دین
دانش ارکان اسلام ایمان اقدم از هر واجبات دین بدان
هست اقدمتر زهر واجب برت دانش ارکان دین رهبرت
گر بهر ارکان تو عالم نیستی نام تو مؤمن تو مؤمن نیستی
عفو کن یارب بجاه مرسلین ناظم جامع برین ارکان دین
عبد مذب عبد الله کریم چشم غفران دارد از رب رحیم
صد چو اعداد حروف این کلام بر رسل بادا صلواة هم سلام

تمت شد عقیده‌ نامه‌ شیخ عبیدالله نه‌ری اللهم حول حاله بأحسن الحال ١٦
رمضان ١٢٩٩.

اللهم اغفر لکاتبه عبدالمذنب عبدالرحمان الزیارتی القادری الاحمدی طریقه.
والشافعی مذهباً وال... محملي نصباً (!) [نسباً]. کتبه فی دیوان شقلاباد وقت
الظهر يوم الاربعاء.

به ناهمواری خط را مکن توییح ماجانا

غرض تنسیخ می‌بود پی اطفال نادانا»

۱۷۹۱۹ د.ع

۴.۵

دهستخه تیکه ۲۶ لاپه‌ره‌یه، لاپه‌ره‌ی ۱۳ بهیت و که‌متر و زیاتری تیدایه. ئەمە‌ی لئ
وه‌رده‌گیری:

من مقولة الحقییر طاهر در مرثیه پدرش
اعلاه الله درجته في الجنة گفته است

دیاری ئه‌ییام

صاحب طه‌ریقه‌ت دیاری ئه‌ییام
عالیم عامیل (محبوب الانام)
ذاکیری جه‌لیل به صو‌یح و به شام
په‌ی چیش به‌ی زوودی دنیات که‌رد خه‌راب؟
دل‌ه‌ی ئه‌هل به‌یت ویت که‌ردی به‌که‌باب
ئه‌رواح پاکت به‌ردی به‌جه‌ننه‌ت
په‌ی ئیمه‌ ئاستی چهند سزا و می‌حنه‌ت
کو‌ن ده‌نگی ئه‌وراد ئه‌وه‌هل صه‌باح‌ت
صه‌دای صه‌له‌وات داخ په‌رتو‌داخت

ئه‌وه‌که‌ی تری بووه‌ به‌ژیر پینه و سر‌یشه‌وه و تیدا چووه.

دهستخه‌ته‌که زۆر کو‌نه و له‌مه زیاتر هه‌یچم لئ نه‌زانی، پاشماوه‌ی شی‌عیری دیکه‌یشی
تیدایه به‌لام ناخو‌تیر‌تیه‌وه.

ده‌بی ئەم (یوسف)انه یه‌ک یوسف بن؟

۴.۶

له ئه‌نجامی گه‌رانم به‌ناو ده‌ستخه‌ته‌کانی (د.ع) دا ر‌ت‌گه‌م له شو‌ینه‌واری چهند یوسف
ناو‌ت‌کی کورد که‌وتووه، وه‌ک ئه‌وه وایه - به‌لای که‌مییه‌وه - تیکه‌لاوی له ناو و می‌ژووی
دوانیاندا هه‌بی و، که‌م‌یک ته‌مو‌م‌ژ ر‌ت‌گه‌ی دو‌زینه‌وه‌ی ژبانی گرت‌بن. چونکه (جمال الدین

یوسف الگورانی) ی کوری عهبدووللامان ههیه و، خاوهنی (معجم المؤلفین) سالی (٧٦٨هـ) ی بۆ کۆچی دواپی ئهم مامۆستا داناوه.

به گۆیره دهسته تهی (١٩٨/٣ د.ع) ش دانراوی (سوانح الکتب) دانراوی مهولانا مهلا یوسفی کوری مهلا عهبدووللای ناسراو به مهلا زادهی کوری مهلا محهمه دی ناسراو به (شیخ صغیر - شیخه گیچکه) یه.

مهلا شتیخیکمان ههیه که له زانایانی سدهی ١١ ی کۆچییه و له بهرگهکانی یه که م و سییه می (بووژاندنه وهی میژووی زانایانی کورد له یتگیه... دا) شتیکی له سه ره نووسراوه^(١)، له وه ناچی ئه وه مهلا شیخه پیوه ندیه کی ئه وتۆی به م (شیخ صغیر) وه هه بیت.

به هه رحال له وه ده چیت - به لای که مییه وه - ناوی دوو یوسفی کوری عهبدووللای گۆزانیی له ده ستدا بیت، که میژووی ژانیان - به گۆیره ی ئه وه ی له ده ستدا یه - له یه که وه نزیک نین.

هه رچۆن هه بیت چیمان ده رباره ی ئهم یوسف ناوانه ده سته که وتوه لیره دا ده خه ی نه روو، به لکو له مه ولا زیاترمان بۆ روون ببیته وه.

مامۆستا مهلا یوسفی گۆزانیی:

هه ره له (دار العراق للمخطوطات) دا ناو و دانراوی مامۆستا مهلا یوسفی کی دییم دۆزییه وه که ده لێن: (جمال الدین یوسف الگورانی) دانراوه کی کتیه به کۆله که یه تی له شه رحی چوار فه رمایه سته پیغه مبه ردا. کاتیک گه رامه وه بۆ سه رچاوه کانی سه ره به م باسه له (معجم المؤلفین) دا ناوای له سه ره نووسراوه:

یوسفی گۆزانی: (٧٦٨هـ، ... - ١٣٦٧م) یوسفی کوری عهبدووللای کوری عومه ری کوری عه لپی کوری خضری کوردی به ره چه له ک گۆزانیی، عه جه میشی پی ده لێن. (جمال الدین، ابو المحاسن) صوفیی بووه، له قه رافه ی میسردا گۆشه و خانه قای هه بووه، وه ک له گه لێ ولاتی دییشدا بوویه تی. له میسر کۆچی دواپی کردوه و، له خانه قاکه ی خۆیدا نیژراوه، ئه مانه ی خواره وه له دانراوه کانی:

١- ریحانة القلوب في التوصل الى المحبوب.

٢- بیان أسرار الطالبین في التصوف.

(١) به روانه: بهرگی یه که م ل: ٣٤٣ و بهرگی سییه م ل: ٢٨٣.

له (د.ع) دا له سهر بهرگی دهستخه تی (٢٦٤٦٩) نووسراوه:

(بیان الأسرار للطالبین الأبرار، تألیف یوسف بن عبدالله الكردي الگوراني) به لām ناو بهرگه که شتیکی دییه و، وهک ئه وه وایه ئه وه ده رهتیرابیت و ئه می له شوین دانرا بیت. ٣- بديع الانتقاش في شرح القوافي الثلاث^(١).

ئهمه ئه وه دانراوانه یه که مامۆستای (که حاله) باسی کردوون، به لām، وهک له سه ره وه باسمان کرد، ئهم دانراوه یشی هه یه که باسی ده که یین. ٤٥/٢١٠ ٢ د.ع

سه ره تاکه ی:

بسم الله الرحمن الرحيم

فصل في كلام الشيخ الرباني في الأربعة الأحاديث التي رواها عن النبي - صلعم- وشرحها قدس الله سره ونفعنا بهمته وبركته، الشيخ يوسف الگوراني رحمه الله. الحمد لله مالح (كذا) العطايا وكاشف الغطايا، والصلاة على نبيه المصطفى، وحبيبه المجتبى، وعلى آله أهل الوفا، وأصحابه أصحاب الصفا. أما بعد: فهذا مختصر من كلام الشيخ العارف المرشد المحقق المدقق الشيخ جمال الدين يوسف الگوراني - قدس الله سره- في بيان كيفية علم المريد التائب الى الله تعالى بالأحاديث الأربعة المروية عن النبي صلى الله عليه وسلم. الأول قوله عليه السلام: إنما الأعمال بالنيات، وإنما لكل امرئ ما نوى...

کۆتاییه که ی:

... مع أبناء الدنيا وكثرة المريدین، وزیارة النسوان، أعوذ بالله من الشیطان، وإذا أراد الله بعبد خیراً بصره بعیوب نفسه. أَللّهم بصرنا عیوب نفوسنا، ووفقنا مجاهدتهما وترك مناهيك، ولما تحب وترضى انك على كل شيء قدير، وبالإجابة جدير، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم. تمت.

دانراوه که ٢٤ لاپه ره ی بچکۆله یه. لاپه ره ی ١٣ دیری تیدا یه، ناو و میژووی تیدا نییه. ئهم دانراوه ناویشی بو دانه نراوه و نازانین هه روا بیت ناو بووه یان ناویکی له شوینی دیدا هه یه و لیته دا نه نووسراوه؟

(١) معجم المؤلفین: ١٣، ص: ٣١٣.

۲/۲۰۱۹۸

دانراوی: مهولانا مهلا یوسفی کوری مهلا عهبدوللای ناسراو به مهلا زاده کوری مهلا محه مهدی ناسراو به (شیخ صغیر - شیخه گچکه).
سه ره تاکه ی:

«کتاب سوانح الكتب، قد جمعه العالم العامل الصالح المحقق أعني أخنا، أخانا (نسخه) في الدارين ومولانا ملا يوسف بن ملا عبدالله الملقب بملا زادة بن ملا محمد الملقب بشيخ صغیر، من الكتب المعتمدة، اي: من الاحياء وابن حجر وجمع الجوامع وشرحه للمحلی والدواني...
کو تاییه که ی:

«وهذه العبارات كلها متقاربة المعنى، متلازمة المفهوم.
انتهى والحمد لله... تمت الرسالة في الوصية والسلام على خير البرية. أقل خلق الله المنان تراب أقدام المسلمين ابن احمد عبدالرحمن...»
دهسته تهی ژماره (۲/۲۷۲۵۵ د.د) یش نوسخه یه کی دیکه ی پوختی ئەم کتیبه یه، محه مه د ناویک سالی ۱۲۸۵ له (مسجد الاحمر - مزگه وتی سوور)، که دیاری نه کردوه له کو تیه، نووسیویه تیه وه.
له خوارییه وه ده لئ:

چه غم دارم اگر نیکم و گر بد بحمد الله که نامم محمد؟
دهسته تهی (۲/۲۲۵۲۱ د.ع) ش نوسخه یه کی دبی ئەم کتیبه یه، به لام لی ره دا سه ره تاکه ی تاوا نووسراوه:

«هذا الكتاب المسمى بأسامي الكتب، قد جمعه العالم العامل الصالح المحقق، أعني أخينا في الدين ومولانا ملا يوسف...»
ئەم نوسخه سوله یمانی جوانرۆیی له به غداد نووسیویه تیه وه. دهسته ته که ی ۱۰ ده دانراوی تیدایه له دوا ی هیچیان وه میژووی نووسینه وه ی نه نووسیوه.
دهسته ته که پیش ۱۲۹۵ نووسراوه ته وه؛ چونکه له شوتینیکدا به خه تیک ی دی میژووی له دایکبوونی دوو سی کوری پتیه یه که له ۱۲۹۵ و دوا ی ئەو میژووه دا بووون.

تا ئیسته شتیکی دیم له سه ره ژبانی ئەم مامۆستا نه دۆزیوه تهوه.
له کو تایی دهسته خه تی (٢١٢٩٧ د.ع) هوه شتیکیمان ده باره ی مامۆستا یوسفی
گۆزانی دیوه لیته دا دهیخهینه روو:

فائدة تنفع من الصداع من نظم قطب الوجود يوسف الكوراني:
إني حملت اليك كل كريمة
حوراء عن حظ المتيمم ما جنت
فأوائل الكلمات منها مقصدي
لصداع راسٍ يا فتى قد جربت

مامۆستا مهلا یوسفی سالاری

مامۆستایه کی دیمان ههیه به ناوی یوسفی کوری عه لی سالاری ده باره ی ئەم مامۆستا
شتیکی روونمان له ده ستدا نییه، ئەوهنده ههیه له چهند سه رچاوهیه کدا ناو و باسی هه ندی
له دانراوه کانی ههیه، که دیاره کاتی خۆی مامۆستایه کی دیار و زانا بووه و، ده وریکی
به رچاوی له گه شه کردنی رۆشن بیری دا هه بووه. به لām ئەمیش وهک مامۆستایانی دیمان ژبانی
نه نووسراوه و، به ره مه کانی شی له شوێنی باشدا نه پارێزراون، بۆیه وا له عاستیدا
دهسته وسان داماوین!

هه رچۆن ههیه ئەوه ی ئیسته له ده ستدا یه دهیخه نه روو به لکو له مه ولا زیاتری ده باره
به دۆزینهوه.

له فیه ره ستی کتیبخانه ی ئەوقافی قادریه دا نووسراوه:

٤- شرح علی الاسئلة: ئەم کتیبه دانراوی یوسفی کوری عه لی سالاریه.
سه ره تاکه ی: «ينتقص كل تعريف، كل منها، اي من حدود الدلالات الثلاث».

٥- حاشية علی شرح الأسئلة: دانراوی یوسفی کوری عه لی سالاری.
سه ره تاکه ی: «قوله ولاخفاء في حصول اعتبار قيد الحيثية في حدود تلك الدلالة. اي
الدلالة الحاصلة».

کو تاییه که ی: «فأجاب بقوله: كيف، اي كيف يكون اللزوم الخارجي، شرطاً. تمت
حاشية يوسف».

نهم ده‌ستخه‌ته سالی ۱۲۷۶ک نووسراوه‌ته‌وه^(۱) به‌لام وه‌ک له دانراوه‌کانی دواى نهمانه‌دا دیت، یه‌کیتک له ده‌ستخه‌ته‌کان سالی ۱۱۷۳ نووسراوه‌ته‌وه، واته ماموستامان پیتش نه‌و میژووه له ژياندا بووه.

ته‌علیقاتی یوسفی کوری علیی صالاری به‌هر شه‌ره‌یه‌یه‌وه له شاه‌ابدا

سه‌ره‌تا‌که‌ی:

«اما بعد: فيقول المفتقر الى الملك الباري يوسف بن علي الصالاري: هذه تعليقات تضاهي الفرائد على عبارات كالحرائد، شرح الامام الهادي المهتدي مولانا خواجه على السمرقندي، أردت بها كشف النقاب، لتجلى لدى الأحباب (كذا) وتقر بها عيون الطلاب. ووشحتها باسم من كنت في حضرته ونعمت بلطافة صحبتته، حاوى الفضائل والمناقب، سمى ابن ابي طالب، ذوي الفضل الجزيل، سلالة نسل عبدالجلیل...»

واته کتیبه‌که‌ی بو‌عه‌لی نا‌غای کوری عه‌بدو‌ل‌جه‌لیل داناوه. له په‌راویژدا له‌سه‌ر «سمی ابن ابي طالب» نووسیویه: (الاسم علي آغا).

کو‌تا‌ییه‌که‌ی:

«تمت الحاشية الواقعة على شرح الرسالة العضدية بعون الملك العلية (!) على يد أضعف البرية، أعني أحمد المسرف في الخطية،... الى مغفرة ربه الجليلة، في رأس العمادية، لأجل أستاذاه الماهر في علوم الآلية، أعني الاستاذ المفخم مولانا عبيدالله الغالي على (كذا) مدرسة الجديدة السلطانية، أعني السلطان... بكية. في سنة ألف وتسع...^(۲) بعد الماية.

ده‌ستخه‌ته‌ی ژماره (۳/۴۲۲۶۲ د.ع)ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی نهم دانراوه‌یه، ناوی نووسه‌روه و میژووی نووسینه‌وه‌ی پیتوه نییه.

ده‌ستخه‌ته‌ی ژماره (۳۶۴۲۸ د.ع) نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ته‌علیقاتی ماموستا یوسفی صالارییه به‌سه‌ر شه‌رحی سه‌مه‌رقه‌ندییه‌وه.

(۱) بروهانه: الآثار الخطية في المكتبة القادرية، تأليف: الدكتور عماد عبدالسلام رؤف، ج/ ۵، ص: ۱۳۶، مطبعة المعارف - بغداد ۱۹۸۰.

(۲) نهمه ده‌سکاریی کراوه و، ده‌کرتی (خمسین) بین و بو (تسعين)ش ده‌گو‌نجی...

ئەم نوسخە ھەندتیک تیشک دەخاتە سەر ژبانی دانەرەکی، بۆیە کۆتاییەکی وەک خۆی دەنوسم:

«وقد وقع الفراغ من تأليفها مع تبويضها ضحوة الأربعاء، اثنين وعشرين من شهر رمضان من سنين (١) أربع وأربعين بعد المائة والألف. والحمد لله رب العالمين.

قد وقع الفراغ من تنسيقها ضحوة يوم الاثنين من شهر جمادي الأول سنة ثلاث وسبعين من الهجرة النبوية على صاحبها أفضل الصلاة وأكمل التحيات. آمين ١١٧٣».

له دەستخەتی (١٥٥٩٧ د.ع) شدا باسی مامۆستا مەلا یوسفی دەھۆکی ھەبە بەدووری ناگرم ھەر ئەم مامۆستای (صالاری) یە بێت؛ چونکە میژوووەکانیان لە یەکەوێ نزیکە، بۆیە لێرەدا ئەو زانیارییانە وەک خۆیان تۆمار دەکەم:

الحمد لله على ما وفقنا وهو خير الحاكمين، أن صرنا بعد الابتداء من المنتهين لكتاب الجعميني، عصر الجمعة في تاريخ ثلاث مضي من نيسان على حساب الشهور الشمسية. وثلاث بقين من محرم على حساب الشهور القمرية، في المدة التي انتقل حاكم الوقت (بهرام پاشا) من دار حكومتهم عمادية الى قصبة دهوك، على زعم أن يجعله دار حكومة وإقامة. ومثل ذلك انما يترتب على الأفعال الحسنة، والحركات المستقيمة، والدوران التعديلية، دون الأعمال السيئة، والتحركات المعوجة. هداهم الله ولا يجعلنا من الظالمين بميمنة حبيبه محمد عليه من الصلاة والسلام عدد النجوم الدائرة، على سطوح الأفلاك مستمراً الى يوم الدين. وذلك سنة ١١٥٤.

دوای ئەمیش (عبدالقهار) ناویک سالی ١١٩٢ له گوندی (کلیرمان) ئەو حاشیانەی بەسەر چەغمینیەوێن نووسیونی.

نوسەرەوێ دەستخەتەکە کە ناوی خۆی لەبیر چوو، پارچەیدەک شیعری عەرەبی لە پیاھەلدانی مامۆستا مەلا یوسفی دەھۆکی مامۆستایدا نووسیو، کە ئەمە شیعەرەکانیەتی:

«لکاتبه وقت قراءته هذا الكتاب على الأستاذ مولانا يوسف الدهوكي، لينبئ عن بعض کمالاته التي امتاز بها عن رجال زمانه. عفاه الله وإيانا، وأبقاه للمسلمين آمين.

يا خير من أفاد ما كان مستفاد أو مُسَمَّعٌ
 أعطاك الإله من الخير ما به في الدارين تُرْفَعُ
 قد فُكَّتْ فضلاً كل من كنت تعاصره
 جهرأً جلياً ليس عليه البرقع
 قد فزت بفضائل من الفنون وقد
 حزت من العلوم ما كاد أن يكون أجمع
 لولا أن كان الجهل على الوري متسلطاً
 لكنت اليوم أنت الأرفع
 لكن الله نرجو أن يبلغك العلى
 فإنه قد كان يوسف من العلى لم يمنع
 لو أنبنا على بعض ما خصصت به فضلاً
 لكان كلاماً طویل الذیل وحروفاً تشبع
 لكن الشمس اذا استضاءت ضحوة يومها
 فماذا الذي يستزيدها الوصف وينفع؟
 غير أنني حاولت شكر بعض ما وافيتنا
 فنرجو أن يكون الأستاذ بذاك يقنع

شه نواری مهزن

٤٠٧

کتیبتیک هدییه له (فقه)ی شافیعیدا به ناوی (الانوار) که دانراوی (الاردبیلی)یه.
 گه لئی جار له ماموستایانم بیستوو بهم کتیبه یان وتوو (شه نواری مهزن)، به لام
 نه مبیستوو بلتین ئهم کتیبه به زمانی فارسییه، ئه وهی ناوی بردوو یان باسی کردوو هه
 باسی ئه و دانراوهی ماموستا جه ماله دین یوسفی کوپی ئیبراهیمی ئه رده بیلی شافیعی
 کردوو که به زمانی عه ره بییه و کۆمه لیک شهرحیشی به سه ره وهیه به زمانی عه ره بی.
 له (دار العراق للمخطوطات) دا کتیبیکی دیم دۆزییه وه به ناوی (انوار) به زمانی
 فارسی. ده لئی: دانراوی (یوسف به گ)ه. له ده سته ته که وه شتیکی دی وه رناگیری و

نازانین یوسف به گ کیتییه و، ئەوەیش بە دوور نازانری که ئەمیش هەر دانراوی مامۆستای ئەردەبیلیی بیت.

ئەمەیش باستیکی کورتی ئەم دانراوه:

٢١٧٧٦ ع.د

ئەنوارى مازن - مەزن - بەزمانى فارسی:

دانراوی: یوسف بیگ

سالی ١٢٨٧ک عەبدولقادرى فەقئى ئەحمەد لەبەر خاترى مەولانا ئەحمەد نووسیویەتیەوه.

لەو کاتەدا یوسف بەگى دانەرى لە ژباندانەبوو؛ چونکە نووسەرەوهکەى دەلتى: (طاب الله ثراه).

دەستخەتییکی گەورەیه بەخەتییکی ورد نووسراوەتەوه.

سەرەتاکەى بئى پێشەکیى و شت دەلتى:

بسم الله الرحمن الرحيم

«قال الله تعالى: وأنزلنا من السماء ماءً طهوراً: گفت خداي تعالى: فرو فرستاديم از اسمان آبي پاك كنده. بدانکه حدث وخبث...

کوژتاییهکەى:

«اگر قاضى را گمان آید که ایشان از مشهود له جزی گرفته و اتفاق بران کرداند گواهی ایشان قبول نکنند، و اگر گمان نباشد قبول کنند. والله أعلم بالصواب، والیه المرجع والمآب.

تمت شد کتاب أنوار مازن من مصنفات قدوة المتقدمين يوسف بيك طاب الله ثراه، که مشهور بصاحب انوار است. در دست حقیر روسیا. عبدالقادر پسر فقه احمد غفرالله له لأجل استادي معظم مكرم مولوي مولانا احمد مبارك باد. باتمام رسید دربیست و دوهم شهر ذوالحجة در روز جمعة ١٢٧٨.»

بە دووری نازانم ئەم مامۆستا و مامۆستا یوسفی صالاری و یوسفی بازلیی یەک کەس بن، بەلام ئەمە هەر گومانە و چاوەڕوان دەبین بە لکۆ زانیاری نوێمان چنگ بکەوێت.

جگه له مانه‌یش وهک ئەو گومانەمان هه‌یه ده‌بی گومانان بۆ پیاوێکی دیکه‌یش به‌چیت که ناوی یوسفی کوری شێخه به‌گ بووه و، مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای بێتووشیی قه‌سیده‌یه‌کی به‌رزی به‌زمانی فارسی بۆ سالی له دایکه‌بونی داناوه و، سالی ١١٥٥ ی بۆ داناوه و^(١)، دواتر ئەو مامۆستا یان ئەو به‌گه مه‌دره‌سه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له بێتووش هه‌بووه و، خۆی حاکی ئەو ناوچه بووه. بۆیه ئەو گومانه بۆ ئەمیش ده‌چیت و، دوور نییه کتییی ئەناری مه‌زن دانراوی ئەم بێت. ده‌ریاره‌ی ژیا‌نی ئەم یوسف به‌گه‌یش جگه له‌وه‌ی مامۆستا بێتووشیی نووسیه‌تی شتیکی دیمان له ده‌ستدا نییه و، جاری ئەم گومانانه ده‌درکێنین تا بزانی چۆن ده‌بیت و چی ده‌بیت.

له‌م وتاره‌دا زیاتر لام له‌و مامۆستایانه کردوه‌ته‌وه که شۆینه‌اریان له (د.ع) دا هه‌یه، چونکه به‌دریژایی میژوو یوسف ناوی دیکه‌مان هه‌بووه و، هه‌ریه‌که‌یشیان له‌ دهور و سه‌رده‌می خۆیدا شۆینه‌وار و ده‌وری کاریگه‌ری هه‌بووه، به‌لام که شۆینه‌واره‌کان له‌ ده‌ست ئێمه‌دا نه‌بن ئێمه‌ چیی به‌کین و بلتین چی؟ بۆ ئه‌وه‌ مامۆستا (یوسف بن الملا عبدالجلیل الکوردی الخضری الموصلی) که له‌ سالی ١٢٤١ ک دا کۆچی دوا‌یی کردوه‌ دوو دانراوی زانراوی هه‌یه:

١- الانتصار للأولياء الأخیار.

٢- الاستشفاء بأحادیث المصطفى^(٢).

جگه له مامۆستا مه‌لا یوسفی سالاری و مامۆستا مه‌لا یوسفی ده‌وکی، مامۆستا مه‌لا یوسفی دیکه‌مان هه‌یه، به‌ یوسفی عه‌قراوی خۆی ده‌ناسینی و، ئەم مامۆستایش یادگاریکی نه‌وازه و پر زانیاری نایابی به‌دیاری بۆ به‌جیه‌شتووین، ئەم مامۆستامان سالی ١٢٨٤ له ژیا‌ندا بووه، ئایا ده‌بی پته‌ندی له‌نیوان ئەم و ئەو دوو مامۆستاکه‌ی دیدا هه‌بیت؟

له‌ به‌رگی دووه‌می بوژانده‌وه‌ی میژووی زانیاندا شتیکم ده‌ریاره‌ی ده‌ستخه‌تیکی ئەم مامۆستا نووسیه‌.

(١) (بروانه: البیتوشی. ص: ٨٧...).

(٢) بروانه: فهرس المخطوطات العربیة فی مکتبة الأوقاف العامة فی بغداد، الجزء الأول، ص: ١٨٨. وفهرس مخطوطات مکتبة الأوقاف الموصل، ج/ ٥، ص: ١٠٥.

چهند بازلیتکی دی

هەر له (د.ع) دا ناوی چهند مامۆستای دی و شوێنه واریانم دیوه که سهر بههۆزی -یان ناوچهی- (بازلی) ن، لهم ههله دا ناوی ئهوانیش تۆمار دهکهم بهلکو سوودیان ههبی:

۱- له کۆتایی دهستخه تی (۲۲۰۱۴ د.ع) وه که کتیبی (الصواعق المحرقة) یه نووسراوه:

(کتبت لأجل ملا عبدالله البازلي، المتوطن في قرية أسی).

له کۆتایشیه وه نووسراوه:

(قد اشترى شريف بن محمود [سروسي!] هذا الكتاب المسمى بصواعق، من تألیفات احمد بن حجر من ابن ملا عبدالله المزبور بقروش واحد! في سنة تسع بعد الالف والمائة وثمانين، في ايام سلطنة اسماعيل پاشا في العمادية، ابن ابراهيم پاشا في العمادية، ابن زبيرخان الحاكم في بلدة زاخو في العمادية.

۲- تمت النسخة الخلافية الواقعة بين الامامان (۱) على يد أضعف الانسان وأحوج الى رحمة الرحمان، أعني به يوسف البازلي. في وقت الأحزان، من فراق المحب والاخوان، في قصبة السلماس. سنة أربع والف من الهجرة).

ئهمه له کۆتایی دهستخه تی (۳۵۱۱۶ د.ع) وه نووسراوه.

۳- دهستخه تی (۱/۱۹۰۹۵) ش (شرح قواعد الأعراب) ه له سهری نووسراوه: عهبدولعهزیزی کوری حامیدی کوری حاجی نهیبی کوری وهیسی کوری مهلا داودی بازلینی له گوندی گه لاله لای مهلا داود و مهلا پهسوول سالی ۱۱۶۶ نووسیویه تیه وه.

۴- (۴۳۲۴۱ د.ع) حاشیهی خه یالیی به سهر شهرح عهقائیده وه.

محهمه د نامورادی کوری حاجی عهبدوره حیمی بازلی له په مه زانی سالی ۹۷۴ دا نووسیویه تیه وه.

مامۆستا شیخ محهمه دی بازلی حهمه ویشمان ههیه، حاشیهی به سهر (جمع

الجوامع) وه ههیه پیش ئه وهی دهست لهم باسه هه لگرم به کورتیی ئاماژه بو دوو خال دهکهم:

یه که میان: له بهرگی چواره می بووراندنه وهی میژووی زانایانی کوردا شیعی (بازلی) م

بلاوکرده وه، به لام نازانم ده بی شیعی یه کیک له م (بازلی) یانه ی ئیره بیته، یان
شیعی (بازلی) یه کی دی بیته؟

دووهم: له سه ره تای ئەم وتاره دا ناوی مامۆستا مه لا یوسفی کوری مه لا عه بدوللای ناسراو
به مه لا زاده مان خوینده وه، دوا ی نووسینی ئەم وتاره و له م ماوه دا ده ستخه تیک
هات بو (د.ع) دانراوی مامۆستا (مه لا زاده ی کوردی سۆرانی) یه، جا نازانین
ده بی پتوه ندیی له نیوان ئەم دوو مامۆستادا هه بی یان نا؟

ده ستخه تی به نده نیجیی

٤٠٨

٥٢٧٧ د.ع

ئەم ده ستخه ته کۆمه لیک شیعر و باب ته ی جوړاو جوړی مامۆستا مه لا عه لی به نده نیجیی
تیدایه به م شپوه:

یه که م: به شتیک له دیوان و شیعره کانی به عه ره بی و که می کیشی به فارسی.

دووهم: المناسک الالهیه. سالی ١١٩٧ نووسراوه ته وه.

سییه م: منظومه اسماء البدر. میژووی دانانه که ی سالی ١١٦٧ هـ.

دوا ی ئەمانه کۆمه لیک حاشیه ی صیغه توللای تیدایه به سه ره چند ئایه تیکی قورئانی
پیرزه وه.

دوا ی ئەمانه و چند شتیک دی کتیبی (اتمام الدراية لقراء النقابة) دیت و به مه
ده ستخه ته که کۆتایی دیت، که عه بدولقادی کوری سه یید طاها ی موسلی سالی ١١٦٨
نووسیوه تیه وه.

هذه [أرجوة (!)] من كلام مولانا محي الدين الجزري

٤٠٩

پیشتر له بۆنه گه لی جیا جیادا ده قی چەند ئیجازە ی جوژا و جوژوم بلا و کردوو ه ته وه، لهم هه له یشدا ئهم ده قه بلا و ده که مه وه، به هیوای ئه وه ی تیشکیک بخاته سه ر په وتی ریتیازی ئیجازە ی خوێندن و ده رسوتنه وه ی مامۆستایانی کورد.

بسم الله الرحمن الرحيم

١/١٧٥٧٦

الحمد لله الذي تفرد وبالمملك والجلال، وتنزه عن الاشباه والأمثال، وتفضل علينا بالهداية والصفات الكمال، وخلصنا من الضلال وسوء الفعال، والصلاة والسلام على نبينا محمد المنعوت بالأوصاف الحميدة وأحسن الخصال. وعلى اله وأصحابه خير صحب وآل.

اما بعد: فهذه أرجوة في بيان ما بلغنا من العلماء الذين نحن أخذنا العلم منهم من جهة ختم المادة. فاعلم يا أخي قد ختمت المادة بعون الله الملك العلام عند المشتهر في عصره، مولانا چلي الجزري، وهو من تلاميذ ملا محمد شروين، وهو من تلاميذ ملا احمد المجلى، وهو من تلاميذ ميرزا جان الشيرازي. وهو من تلاميذ ملا جمال الدين محمود الشيرازي، وهو من تلاميذ ملا جلال الدين الدواني، وهو من تلاميذ ملا محمد ايچي وملا علي ايچي الملقب ببركشادي [أو ببركشاوي] وملا محي الدين الكوشكناري. وهم من تلاميذ السيد شريف التلميذ لمولانا الأبهری، ثم أنتقل قدس سره بعد ختم المادة لتكرار شرح المطالع الى مولانا مباركشاه. وهما تلميذان من تلاميذ قطب الدين الرازي، وهو من تلاميذ العلامة الشيرازي، وهو من تلاميذ نصير الدين الطوسي، والكاتب القزويني التلميذين لامام (!) فخر الرازي، وهو من تلاميذ محمد الغزالي، وهو في تلاميذ من تلاميذ امام الحرمين، وهو من تلاميذ والده. وهو من تلاميذ عبد الله بن أحمد القفال المروزي، وهو من تلاميذ ابن زيدويه احمد المروزي، وهو من تلاميذ الشيخ ابو اسحاق المروزي، وهو أخذ العلم عن قاضي أحمد بن عمر بن شريح عن الامام ابي القاسم الانماطي، عن الامام بن اسماعيل المزني. والربيع

المراذی، وکلاهما عن الامام المحقق محمد بن ادریس الشافعی، وهو أخذ العلم عن امام حرمل بن مسلم بن خالد بن زنجی (!) عن ابن جریج عن عطاء عن ابن عباس رضی الله عنهم، وعن امام حرم رسول الله مالک، عن نافع، عن ابن عمر، رضی الله عنهم کلاهما عن النبی صلی الله علیه وسلم وعلى آله وأصحابه والتابعین أجمعین.

کتبه عبدالله ابن الجلی لأجل ملا ابوبکر سنة ۱۲۱۳.

سووچیتکی میژوووی هیده‌ریسه‌کان

ده‌بارهی هیده‌ریسه‌کان

یه‌که‌م: نه‌وی که من لی‌ره‌دا کو‌مکردوونه‌ته‌وه هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی زانایانی نه‌و بنه‌ماله یان نه‌و زانیاریانه نین که ده‌بارهی نه‌وان له کتیب‌خانیه (دار العراق للمخطوطات) دان.

دووهم: نه‌ونده هه‌یه نه‌م کارهی من جیاوازی له رووی چهند و چۆنی زانیاری ده‌بارهی ژیان و به‌ره‌می نه‌و بنه‌ماله و زاناکانیانه هه‌یه؛ چونکه نه‌و سه‌وچاوانه‌ی - که من دیومن و- تا ئیسته له‌سه‌ر زانایانی هه‌یده‌ریان نووسیوه، به‌زۆری لایه‌نی پیا‌ه‌لدان و ستایش‌کردنی توانا و پله‌ی زانیاری نه‌و زاتانه‌یان گرتۆته‌وه و، بایه‌ختکی نه‌وتۆیان به‌چۆنیه‌تی ژبانیان و، ناوی به‌ره‌مه‌کانیان و، شوینی ژبانیان و، سالی له دایک‌بوون و کو‌چکردنیان له جیهان و، شتگه‌لی دیکه له‌م باب‌ه‌تانه نه‌داوه. وه‌ک ده‌بینی له‌م چهند لاپه‌ره‌دا چه‌پ‌کی‌ک زانیاری په‌رته‌وازه‌مان کو‌کردووه‌ته‌وه، له‌وانه‌یه زانیاری دیکه‌یشیان وه‌سه‌ر بخ‌ریت و، له‌روویانه‌وه، میژوو‌یه‌کی پوخت و دروست‌تر له‌سه‌ر نه‌م بنه‌ماله بنووس‌ریت.

سییه‌م: به‌هۆی نه‌وه‌وه نه‌م بنه‌ماله دوا‌یی به‌غدا جیگه‌یان بووه و له‌وی نیشه‌جی بوون به‌شیک‌ی باش له به‌ره‌م و شوینه‌واریان پارێزراوه و له‌له‌ناو‌چوون قوتار بوون.

چواره‌م: وا ده‌رده‌که‌وی کتیبه‌کانی نه‌م بنه‌ماله تا سه‌رده‌می ده‌رویش نه‌فه‌ندی هه‌یده‌ری پارێزراون، به‌لام دوا‌ی کو‌چی دوا‌یی نه‌و - ئیستر له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک ببیت - کتیبه‌کانیان هه‌راج کراون و له‌مه‌زادا فرو‌ش‌راون و، له‌سه‌ر گه‌لی ده‌سته‌خت دیومه‌ نووس‌راوه که له‌مه‌زادی کتیبه‌کانی ده‌رویش نه‌فه‌ندی هه‌یده‌ریدا ک‌ه‌راون.

پینجهم: هۆی بلابوونه‌وه‌ی شوینه‌وار و به‌ره‌مه‌کانی زانایانی ئەم بنه‌ماله‌ ئه‌وه‌یه‌ خۆیان مامۆستای ناودار و زانای گه‌وره‌ بوون و، هه‌ر خۆیان -به‌زۆری- حاشیه‌ و کتیبیان له‌ زانیارییه‌ جۆراوجۆره‌کاندا بۆ فه‌قی و قوتابیانی خۆیان داناوه‌ و، به‌ده‌رس پێیان گوتوونه‌ته‌وه‌، واته‌ دانراوه‌کانیان هه‌ر زوو بوون به‌کتیبی (جاده‌ - مه‌نه‌ج) به‌رنامه‌ی خویندن و، فه‌قییان دوا‌ی خویندن و نووسینه‌وه‌یان شاره‌ و شار و ولاته‌ و ولاته‌ بردوونیان و بلاویان کردوونه‌ته‌وه‌.

له‌ناو زانایانی کورددا که‌م بنه‌ماله‌ و که‌مه‌له‌ زانا هه‌یه‌ که‌ به‌ئەندازه‌ی زانایانی هه‌یدهری ناویان که‌وتیته‌ ناو ناوان و، شوینه‌وار و به‌ره‌مه‌کانیشیان له‌ کتیبخانه‌کاندا جێگه‌یان بووبیته‌وه‌ و له‌نگه‌ریان گرتی. بۆیه‌ تا ئەندازێک له‌سه‌ر زانایانی ئەم بنه‌ماله‌ نووسراوه‌ و، له‌ سه‌رچاوه‌کاندا ناویان هه‌یه‌، ئێمه‌ له‌م ده‌رفه‌ته‌دا نامانه‌وه‌ی به‌دوو پاتکرده‌وه‌ی ئەو نووسراوانه‌ی پێشوه‌وه‌ خۆمان خه‌ریک بکه‌ین و لاپه‌ره‌یان پێ پر بکه‌ینه‌وه‌، به‌لکه‌ ده‌مانه‌وه‌ی شتیکی نوێ بخه‌ینه‌ سه‌ر ئەو باسانه‌ی پێشوو، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌یه‌ش سه‌رچاوه‌گه‌لیکی نوێمان هه‌لبژارد که‌ تا ئێسته‌ ده‌ستی لێکۆڵینه‌وه‌ و لێکۆڵه‌ره‌وانیان پێ نه‌گه‌یشتوه‌. ئەو سه‌رچاوانه‌ به‌زۆری ده‌ستخه‌تی دانراوه‌کانی زانایانی ئەم بنه‌ماله‌ن که‌ -به‌داخه‌وه‌ نازانم بۆچی- پێشتر بایه‌خێکی ئەوتۆیان پێنه‌دراوه‌ و، پیاوی وه‌کو ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یدهری که‌ خۆی زانایه‌کی ئەو بنه‌ماله‌ بووه‌ کاتێ له‌سه‌ر زانایانی باوباپیری خۆی نووسیوه‌، ئەم لایه‌نه‌ی پشتگوێ خستوه‌ و، زیاتر خۆی به‌پیاوه‌لدان و وشه‌ناریی و پازاندنه‌وه‌ی دیه‌نه‌وه‌ خه‌ریک کردوه‌ و، نه‌هاتوه‌ له‌پال ناو و میژووی ژبانی هه‌ریه‌که‌یکیاندا دانراو و به‌ره‌مه‌میشی چی هه‌بووه‌ هه‌مووی تۆمار بکات، بێگومان مامۆستای فه‌صیح له‌ هه‌موو که‌س با‌شتر ناو و ژماره‌ی به‌ره‌مه‌کانیانی زانیوه‌، هه‌روه‌ها بێگومان فره‌یشیانی له‌ ده‌ستدا بووه‌ و، توانیویه‌تی زۆر چاک و به‌درێژی له‌باره‌یانه‌وه‌ بنووسێ، به‌وه‌یش که‌ ئەم کاره‌ی نه‌کردوه‌ زبانیکی قه‌ره‌بوونه‌کراوه‌ی له‌ میژووی ئەم بنه‌ماله‌یه‌ داوه‌.

به‌هه‌ر حال- ئێمه‌ له‌باتیی ئەو- پاش گه‌ران و پشکنینیکی زۆر توانیمان سه‌ر و سۆراخێکی، تا ئەندازێک باشی، گه‌لی له‌ دانراوه‌کانی مامۆستایانی هه‌یدهری بکه‌ین، جاریکی دیکه‌یش ده‌لێینه‌وه‌ بێگومان ئەمانه‌ی ئێمه‌ ناوونوسیان ده‌که‌ین و شوینه‌کانیان دیاریی ده‌که‌ین هه‌موو به‌ره‌م و، دانراوی مامۆستایانی ئەم بنه‌ماله‌ نین، به‌لام - وای نه‌زانم - که‌س پێش من نه‌وه‌نده‌ی کۆ و ناوونوس نه‌کردوه‌ و، به‌م پێیه‌یش ئەمه‌ی ئێره‌

ههنگاوێکی نوێ و قوناغێکی باشه دهپریت و، روویهکی دیکه ی ژیا نی پیاوانی ئەم
بنه ماله له سه رچاوه ی دروست و دهوله مهنده وه تۆمار دهکرت.

به کورتیی من لهم چند لا پهردها به زوری لا له دانراوه کانی زانایانی بنه ماله‌ی حه‌یده‌ری ده‌که‌مه‌وه و، ئەو پرووه گه‌شە‌ی پۆشنییری کوردستان - به‌گوێره‌ی ئەو سه‌رده‌مه‌ - له ئاسۆی هه‌ول و کۆششی ئەو زانایانه‌وه پروون ده‌که‌مه‌وه. جا ئەگه‌ر له په‌نای ئەو دانراوانه‌یشدا می‌ژووگه‌لیکم ده‌ست بکه‌ویت - که ده‌ستیشم که‌وتوووه و زۆریشم ده‌ست که‌وتوووه - ئەوا به‌گوێره‌ی ئەو می‌ژووانه هه‌له و نادروستییه‌ک که له می‌ژووی ئەو زانایانه‌دا تۆمار کراوه راست ده‌که‌مه‌وه و، به‌به‌لگه‌وه شتیه راسته‌که تۆمار ده‌که‌م.

لټږدا به سهر نه ودا ناروځم که ميژووی ژيان و بهرهم و دانراوه کاني بنه مالهي حديد هري که رهسته يه کی زور و ، ماده يه کی دهوله مهندي ليکولئنه وي زانستيه و ، دهکړی قوتابی ژير و کارامه به کاوه خو له گه لي پرووی نم بنه مالئ بکولئته وه و ، له و روانگه يشه وه فره پرووی کومه لايه تیی و روشنيری و نابووری و تهنانهت سیاسی ... تاد ده سنيشان بکريت و ، پهرده له پرووی گه لي ديارده ی شارراوه و نه زانراوی نه و سهرده مه و دواي نه ویش هه لماريت .

لەم ھەلەدا ئەو دەلیینەوێ مێژووی سەدەھا سالی دەیان زانا و مامۆستای پایەبەرزی که لە گەلی شوێندا دەوریان بوو و، لە گەلی ولاتی زانا و خوێندەواریان پێگەیانداووە، و، دواجاریش بۆ ماوێهەکی زۆر بەککێب و کەرەستەیی خوێندن و زانیارییانەوێ پاش ئەوێ ھەواریان گواستووەتووە بەغدا، زۆری پێنەچوو، ئەستێرەیان لە ئاسمانی زانیاری بەغدادا دروشاوەتووە، فەقێ و مەلای بەغدا -کورد و غەیری کورد- بەھریان لە تیشکی ئەو زانیارییانە وەرگرتووە و، مەلای چاک و قازی و موفتیی بەغدا بوون و، ئالای زانیاری بەبەلندی بەدەستی ئەوانەوێ شەکاوەتووە... زاناگەلیک ئەمە حالیان بوویت و خوێان مێژووی رەوتی ژیان و خوێندنی خوێان نەنووسییت و، خەلکی دیش ئەمەیان بۆ نەکردن، ئێستە ئێمە -دوای تێداچوونی بەشیکی زۆری کەرەستەیی نووسیینەوێ ئەو مێژوو- دەبی چیمان پێ بکرت؟ وەک گوتم ئەمە ئێمە لێرەدا کۆمان کردووەتووە بەشیکی دییە لە کەرەستەیی نووسیینەوێ ژیانی ئەم بنەمالە و، ھیواپراویش نەبووین و، بەئومیدی ئەوێ دەرژین لەمەولا زیاتر و باشتەرمەن دەست بەکویت و، بتوانرێت وەک پێوست ژیانی مامۆستایانی ئەم بنەمالە بخرێتە سەر لا پەرەکانی مێژووی زانیاری کورد و، لەناو مێژووی زانیانی جیهاندا جێگەیی شیاوی خوێان بدریت.

ئالۆزییه‌ی له میژووی هه‌یده‌رییاندا

له زۆر کۆنه‌وه باوبوه - و ئیستەیش شوێنه‌واری ماوه - که کاتێ کۆر شانازی به‌باوکی خۆیه‌وه کردوه، کۆری خۆی به‌ناوی باوکییه‌وه ناو ناوه، واته گه‌لێ جار کۆر به‌ناوی باپیری خۆیه‌وه ناوئراوه، بۆ نمونه: ئه‌حمه‌دی کۆری مه‌مه‌دی کۆری ئه‌حمه‌د. جاری وایش هه‌بووه له بنه‌مه‌اله‌یه‌کدا به‌پانیی و درێژیی ئه‌م یاسا چاودێریی کراوه. دیارترین بنه‌مه‌اله ئه‌م یاسا و دیارده‌م تێدا دییت بنه‌مه‌اله‌ی هه‌یده‌رییه‌کانه، که ده‌گه‌رینه‌وه بۆ هه‌یده‌ری یه‌که‌می کۆری مه‌مه‌د، له پیاوه زانا و گه‌وره و ناودار و خاوه‌ن دانراوه‌کانی ئه‌م بنه‌مه‌اله‌دا ده‌بینین ناوه‌کانی: هه‌یده‌ر و، ئه‌حمه‌د و، عه‌بدوڵلا و، صیبه‌ه‌ توللا و، عوبه‌یدوللا... چه‌ندین جار دووپات ده‌بنه‌وه، ئه‌م دووپاتبوونه‌وه، که مایه‌ی شانازی و شانازی پتوه‌کردنی نه‌وه‌کانی ئه‌و بنه‌مه‌اله‌یه، بۆ ئیمه‌مانان که بمانه‌وی له‌سه‌ر ژبان و به‌ره‌مه‌میان بنوسین، به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه پێشتر و زوو له‌سه‌رده‌می خۆیاندا ژبانیان نه‌نوسراوه و، به‌ره‌مه‌کانیان جیا نه‌کراوه‌ته‌وه، ئیسته ئالۆزیی و سه‌رده‌رگومبێی روویداوه و، به‌گه‌لێ ئه‌رک و ده‌ردی سه‌ره‌ش به‌ره‌مه‌کانیان به‌دروستی له‌یه‌ک جیا نا‌کرتنه‌وه و، ناتوانین وه‌ک پتووست به‌ره‌می هه‌رکه‌سه‌تکیان به‌دینه‌وه به‌خواه‌نه‌که‌ی؛ چونکه گه‌لێ جار ناوی دانراوێک ده‌بینین له‌سه‌ری نووسراوه ئه‌حمه‌دی کۆری هه‌یده‌ر، یان صیبه‌ه‌ توللا، یان عوبه‌یدوللا، ئه‌مانه‌یش هه‌موو یه‌که‌م و دووه‌میان هه‌یه و، نازانین به‌دروستی دانراوه‌که به‌دینه‌وه پال کام ئه‌حمه‌د، یان کام صیبه‌ه‌ توللا یان...

شه‌هه‌ره‌ی هه‌یده‌رییه‌کان

به‌گۆیه‌ی ئه‌وه‌ی باوه و بیستراوه و نووسراوه رسته‌ی بنه‌مه‌اله‌ی هه‌یده‌رییه‌کان -هه‌روه‌ها سه‌فه‌وییه‌کانیش- ده‌چێته‌وه سه‌ر ئیمام هه‌مه‌ی کۆری ئیمام مووسای کاظم، که گۆری پیرۆزی له گوندی ته‌کیه‌ی قه‌ره‌داغدایه و، گه‌لێ رسته‌ی دیکه‌یش ده‌چنه‌وه سه‌ر ئه‌م ذاته و به‌کوردستاندا بلاوبونه‌ته‌وه.

ئه‌مه له گه‌لێ سه‌رچاوه‌دا تۆمار کراوه و-وه‌ک گوتمان- ئیمه ناگه‌رینه‌وه بۆ وتنه‌وه و کاوێژکردنه‌وه‌ی ئه‌و زانیارییه‌ کۆنانه بێ ئه‌وه‌ی شتی نوێی به‌خینه‌ سه‌ر. مامۆستا مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمبێ موده‌ریس له (بنه‌مه‌اله‌ی زانیاران)دا^(١)

(١) پروه‌نه: بنه‌مه‌اله‌ی زانیاران. ل: ٢٢٤.

له‌سه‌ر ئەم بنه‌ماله‌ی -تا ئەندازێک- به‌درێژی نووسیوه و شه‌جهره‌ی نه‌سه‌بیشیانی نووسیوه، به‌لام له (د.ع) دا شه‌جهره‌یه‌که‌مان بینی که له عاصیمی کوری ئیبراهیمه‌وه ده‌ستپێده‌کات هه‌ندیک جیاوازی له‌ته‌ک‌ئو شه‌جهره‌دا هه‌یه که مامۆستا تۆماری کردووه، بۆیه لێره‌دا ئهو ده‌قی شه‌جهره‌یش تۆمار ده‌که‌ین، به‌ل‌کو له یه‌ک بدرێن و، به‌ل‌یکۆلێنه‌وه راستییان ده‌ریخێت.

شه‌جهره‌که له عاصیمی کوری هه‌یده‌ره‌وه ده‌ستپێده‌کات و به‌م شێوه‌یه: «عاصم بن ابراهیم بن حیدر بن احمد بن حیدر بن محمد بن حیدر بن پیرالدین بن علاءالدین بن صدرالدین بن موسی الشیخ صفي الدين ابو الفتح اسحاق بن الشيخ امين الدين بن جبرائيل بن الشيخ الصالح ابي بکر بن قطب الدين بن صلاح الدين رشيد بن محمد الحافظ بن عوض بن فیروزشاه بن محمد شاه بن شرفشاه بن محمد بن حسن بن محمد بن ابراهیم بن جعفر بن محمد بن اسماعیل بن محمد بن احمد الاعرابي بن ابي محمد القاسم حمزة بن امام الهمام موسى الكاظم رضی الله تعالی عنهم اجمعين.

از منقول مدون تاریخ هفت اقلیم کتبت من خط عاصم».

کتیبه‌خانه‌ی هه‌یده‌رییه‌کان

ئهو ته‌ی کتیبه‌خانه‌ن ده‌گه‌رێم و، شوێنه‌وار و ده‌ستخه‌تی مامۆستایان و زانایانی کوردی دیوه، به‌سه‌ریه‌که‌وه به‌ئه‌ندازه‌ی پاشماوه و شوێنه‌واری بنه‌ماله‌ی هه‌یده‌ری له کتیبه‌خانه‌یه‌که‌دا ده‌ستخه‌ت و کتیبه‌ نه‌دیوه. دوا‌یی که سه‌رنجی سه‌رچاوه و شوێنی ئەم ده‌ستخه‌تانه و، ئهو ده‌ستانه‌ی دوا‌جار ئەم ده‌ستخه‌تانه‌یان دیوه و له‌وانه‌وه گه‌یشتوونه‌ته (د.ع)، ده‌بینین ئەم شوێنه‌وارانه له په‌رته‌وازیی و ئاواره‌یییه‌کی زۆره‌وه گه‌ییونه‌ته (د.ع) و، هه‌ر چه‌ند دانه‌یه‌کیان لای زه‌لامێک و له کتیبه‌خانه‌یه‌که‌وه هاتوون، وا دیار نییه باش پارێزرا‌یێن و، شوێنیکیان بۆ ته‌رخان کرا‌یێت.

ئهو‌ی سووسه‌ی به‌ل‌گه‌یه‌کی لێوه بکری‌ت ئهو‌یه که به‌شی زۆری کتیبه‌کانی ئەم بنه‌ماله ده‌ستاو ده‌ست و پشتاو پشت گه‌یه‌ته ده‌ست ده‌رویشی هه‌یده‌ری، به‌لام دوا‌ی خۆی کتیبه‌کانی هه‌راج کراون و، هه‌ر که‌سی‌ک چی به‌دل بووی‌ت - به‌نرخ‌ی پیا‌ز و که‌م‌تریش! - بۆ خۆی کڕی‌ویه‌تی و بردوویه‌تی.

ئهمه‌یش یه‌ک دوو به‌ل‌گه‌ی ئەم قسه‌:

ده‌ستخه‌تی ژماره (٥٠٨٨ د.ع) که (المحاكمات) ه‌ دانرا‌وی ئه‌حمه‌دی کوری هه‌یده‌ره

له‌سه‌ری نووسراوه:

«قد اشتریته من مزاد درویش افندی الحیدری بثلاثین غروشا.

انا الحقیقیر أحمد الناجی رئیس محکمة بدایت بغداد... سنة ١٣٦٠!»

له‌سه‌ر ده‌ستخه‌تی ژماره (٧٠٧٨ د.ع) که (خیالی)یه و محهمه‌د شه‌ریفی کوری مه‌لا مه‌حموودی کوری مه‌لا محهمه‌د سالی ١٢٠٦ نووسیویه‌تییه‌وه، ... نووسراوه که محهمه‌د ره‌شید سالی ١٣٠٧ له مه‌زادی کتیبه‌کانی محهمه‌د ده‌رویش ئه‌فه‌ندیی حه‌یده‌ری کربوبه‌تی...

مه‌ده‌سه‌ی ماوه‌ران:

ئه‌وه‌ی ده‌ریاره‌ی گوندی ماوه‌ران بیسراوه و که‌میکیشی له‌سه‌ر نووسراوه، ئه‌وه‌یه ئه‌و گونده‌ ماوه‌یه‌کی ژۆر مه‌لبه‌ندیکی زانیاری گه‌وره‌ بووه، و زانکۆیه‌کی بالای که‌موینه‌ی کوردستان - و بگره‌ گه‌لی ناوچه‌ی جیهان- بووه، به‌لام گه‌لی جار به‌ر چه‌پۆکی چه‌رخ‌ی چه‌پگه‌رد که‌وتوووه، و له‌وه ده‌چیت داری به‌سه‌ر به‌ردیه‌وه نه‌ماییت و، دوا‌یی سه‌رله‌نوێ بنیاتنرابیته‌وه، وه‌ک له‌ وتاری (بیره‌که‌ی ماوه‌ران)^(١) دا ئاماژه‌م بۆ کردوووه.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یش زانراوه که زانایانی ئه‌م بنه‌ماله‌یه هاتوونه‌ته به‌غدا و له‌وێ جێگیربوون و، ده‌وری کاریگه‌ریان له‌ ره‌وتی ره‌وشنبیری به‌غدادا دیوه، و گه‌لی جار موفتیتی و سه‌روکایه‌تی زانیاری به‌غدا له‌ ده‌ستی زانایانی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا بووه. به‌لام ئایا دوا‌ی بارکردن و گواسته‌وه‌ی بارگه‌ی زانایانی ئه‌و بنه‌ماله‌یه بۆ به‌غدا گوندی ماوه‌ران چی به‌سه‌ر هاتوووه؟

له‌ ده‌ستخه‌تی ژماره (٦١٣٨ د.ع) وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێ که زانایانی حه‌یده‌ری ماوه‌یه‌ک دوا‌ی ئه‌و کۆچ و باره ئه‌و گونده‌یان چۆل نه‌کردوووه، و زانا و مامۆستایان له‌و شوینه‌دا ماونه‌ته‌وه و زانا و مامۆستا و موده‌ریس بوون. ده‌ستخه‌ته‌که که‌ممه‌لیک دانراوه له مه‌نتیقدا مسته‌فای کوری ئه‌حمه‌دی زه‌هاویی^(٢) [هه‌ندی جاریش له‌باتی زه‌هاو (دیج‌اب) ده‌نووسی] له مانگی (ربیع الثاني) دا سالی ١٢٢٣ له گوندی ماوه‌ران لای مه‌ولانا محهمه‌د ئه‌فه‌ندی کوری مه‌ولانا فه‌زلؤللا ئه‌فه‌ندی حه‌یده‌ری نووسیویه‌تییه‌وه.

(١) بر‌وانه‌ به‌رگی چواره‌می ئه‌م کتیبه، ل: ٣٢٦.

(٢) ئه‌م مامۆستا بر‌ای محهمه‌د فه‌یضی - موفتی - زه‌هاویی بووه.

سەرچاوه‌گه‌لیک ده‌ریاره‌ی هه‌یدهریه‌کان:

مامۆستایانی هه‌یدهریی به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌وری دیار و کاریگه‌ریان بووه له گه‌شه‌پێدانی خوێندن و پۆشنیبریدا و، ژماره‌ی زۆریان له‌وه‌دا نه‌بووه بشارینه‌وه یان ون بن و، په‌لیان بۆ گه‌لی ناوچه‌ی عێراق و جیهان کوتاوه و، گه‌ییبنه هه‌ر شوێنێک زوو ناو و شۆره‌تیان به‌ده‌وری خۆیاندا بلاویبووه‌ته‌وه... که‌م تا زۆر له‌سه‌ریان نووسراوه و، ناوی هه‌ندێکیان که‌وتووته‌ سه‌ر لاپه‌ره‌کانی میژوو و، ئه‌و ناوانه ده‌ستاووه‌ستیان پێکراوه و له‌گه‌لی سه‌رچاوه‌دا ده‌بینرێت، به‌لام نه‌ئو ناوانه ناوی هه‌موو زانایانی بنه‌ماله‌ی هه‌یدهریین و، نه‌ ئه‌وه‌یش که له‌سه‌ریان نووسراوه به‌ئنده‌زی ئه‌و زانیاری و خزمه‌تانه‌یانه که پێشکه‌شی گه‌ل و ولات و ئه‌و ناوچانه‌یان کردووه که تیاياندا بوون.

وه‌ک چه‌ند جاری دیش گوتوووه به‌داخه‌وه زانایانی خودی بنه‌ماله‌که‌یش که لایه‌کیان له میژووی ژبان و به‌سه‌رهات و ره‌وتی پۆشنیبری زانایانی بنه‌ماله‌که‌ کردووه‌ته‌وه لا کردنه‌وه‌که‌یان، نه‌ وه‌ک پتویست و شیاوی ئه‌و زانایانه‌ بووه و، نه‌ له‌ ئاستی قه‌واره و بارسایی ژماره و ئنده‌زی زاناکانیان و ئه‌و خزمه‌تانه‌یاندا بووه، که پێشکه‌شیان کردووه و، به‌مه‌یش زیانی گه‌وره‌ی قه‌ره‌بوو نه‌کراوه له میژووی زانیاری به‌گه‌شتی و میژووی بنه‌ماله‌ی هه‌یدهریی به‌تایبه‌تی که‌وتوووه.

ئێمه‌یش چه‌ند هه‌ولمان داوه و چه‌ندیش هه‌ولتی زیاتر بده‌ین نه‌ ئه‌توانین ئه‌و میژوو به‌دروستی و وه‌ک پتویست بنوسین و، نه‌ ده‌یشتوانین قه‌ره‌بووی ئه‌و زیانه بکه‌ینه‌وه که له میژوووه‌که‌مان که‌وتوووه!.

له‌م بواره‌دا گه‌شتیکی بچوک به‌و ره‌نجانه‌دا ده‌که‌ین که له‌م بواره‌دا دراو و، نمونه‌یان لێ وه‌رده‌گرین له‌ته‌ک پێنوما‌ییکردنی خوێنه‌ردا بۆ لای سه‌رچاوه‌کان:

مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یدهریی له (عنوان‌المجد) ده‌که‌یدا له‌پاڵ ئه‌وه‌دا که ناوی هه‌ندێک له مامۆستایانی بنه‌ماله‌که‌یان و چه‌رده‌یه‌ک له ناوی قوتابی و دانراوه‌کانیانی تۆمار کردووه ده‌فه‌رموی: ته‌رجه‌مه‌ی هه‌موو زانایانی ئه‌م بنه‌ماله و دانراوه‌کانیان لیته‌دا جیگه‌یان نابێته‌وه و به‌رگه‌یکه‌ی سه‌ربه‌خۆی ده‌وێت و، ئه‌و زانایانه ده‌گه‌نه سێسه‌د زانی خاوه‌ن دانراو و کتێب و، ناوی هه‌ندێکیان و هه‌ندێک له دانراوه‌کانیانم نووسی، تا خوێنه‌ر و ته‌ماشاکه‌ر په‌ل و پایه‌به‌رزیه‌ی ئه‌م بنه‌ماله و خانه‌واده‌ بزانیته‌ت و، بزانیته‌ت خزمه‌ت و هه‌ولیان له چ ئاستیکدا بووه...

هه ر لێره دا ناوی ئه و زانا یانه تو مار ده که مین که مامۆستا ئیبراهیم ناوی بردوون و شێوه ی نووسینه که یشی له سه ر یه ک دووانتیکیان ده گوێزینه وه ئێره و، وه ک گو تو و مانه ده یلێتینه وه: مامۆستا ئیبراهیم لای له مێژووی ئه و زانا یانه وه ک مێژوونووس نه کردووه ته وه و، له ناو ئه و هه موو زانا دا له سه ری نووسیون و لێره دا ده یان خوێتیتیه وه مێژووی له دا ی کبوونی یان کۆچی دوا یی که سیانی نه نووسیوه!

ئه مه یه کێک له و مامۆستا یانه ی له سه ری نووسیون:

یه کێک له وانه ی به خزمه تی گه ی شتم و گو تن و نووسین به ژماردنی ره وشت و خوه به رزه کانی دا ناگه ن، ئه سه ده سه دره دینی مو فتیی حه نه فیی له به غدا، کور ی زانی پایه به رز عه بدو لای حه یده ری به غدا دیی که له پیا وه به ریز و خا وه ن شکۆ و که موینه کان بوو، له لای والیی به غدا گه ی شت بو وه پله یه ک که سی ناگات ی و، گو تی له قسه و تانه ی که س نه بوو، چل سا ل له سه ر یه ک ده ری عه قلی و نه قلیی گو تو وه ته وه و، نزیکه ی هه شتا سا ل ژیا وه و، گه لێ له زانا ناو دا ره کان له لای خوێندوویانه، له وانه:

حاجی داود پاشای والیی به غدا، پێش ئه وه ی کاری وه زا ره ت بگرێته ده ست، حه قده سا ل سه رو م له خزمه تیا خوێندوویه تا له هه موو ها وه له کانی پێشکه و تو وه.

یه کێکی دی له وانه با وکم بوو -خودا لێی خو ش بێت- زانیاری له و له زانیانی دی که وه رگرت و، با وکم له پیا و چاکان و به ریزان بوو، هیچی له دنیا نه ده زانی، خه لک هه موو خو شیان ده و یست. سا لانیکی زۆر مو فتیی شافیعییه کان بو وه له به غدا، نزیکه ی نه وه سا ل ژیا وه.

هه روه ها زانی به ریز عه بدو لای کور ی زانی پایه به رز غیا ته دینی حه یده ری به غدا دیی، ئامۆزای با پیری نا و برا وم، زانیاری لێ وه رگرت و له لای خوێندی، چونکه که غیا ته دین مرد عه بدو لای کور ی شیر ه خۆر بوو ئه و پتی گه یاند و پتی خوێند و کردی به زانا.

هه روه ها له وانه ی له لای زانی نا و برا و خوێندوویانه زانی به توانا مسته فا (علق بند) ی ناییی به غدا د.

هه روه ها سه لمانی سو ئیدی به غدا دیی.

هه روه ها زانی گه و ره و لێکۆ له ره وه مسته فای خۆرانیی کور دیی.

هه ر له و زانا یانه زانی پایه به رز صیبه تو لای کور ی زانی گه و ره ئیبراهیمی کور ی زانی گه و ره خا وه نی حاشیه به سه ر خه یالیه وه با وکی با پیرم عاسیمی حه یده ری.

- ههروه‌ها زانای به‌توانا محهمه‌دی قه‌له‌وی مووسلتیی.
- ههروه‌ها زانای وه‌لی و زانای مه‌عقول و مه‌نقول مامم عوبه‌یدولت‌لای هه‌یده‌ری نه‌قشبه‌ندیی به‌غدادیی موفتیی هه‌نه‌فیه له به‌غدا.
- ههروه‌ها زانا و نه‌دیبه به‌توانا عه‌بدولقادر صدیقی به‌غدادیی.
- ههروه‌ها زانای پایه‌به‌رز و به‌رێز محهمه‌د سه‌عیدی به‌غدادیی موفتیی هه‌نه‌فیه.
- ههروه‌ها زانای بلیه‌مت عه‌بدئاغای توپالی کوری محهمه‌د ئه‌مین ئاغای به‌غدادیی.
- ههروه‌ها زانای پیاوچاک حاجی ئیدریس ئاغا.
- ههروه‌ها زانای نه‌دیبه سه‌لیم به‌گ.
- ههروه‌ها له‌وانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی زانای ناوبراودا فیری زانیاری بوون مه‌حمود پاشای کوری عه‌بدوپه‌حمان پاشای کوردیی بلباری.
- ههروه‌ها زانای به‌توانا و پیاوچاک نه‌حه‌دی زه‌ندی کوردیی.
- ههروه‌ها زانای شاعیر محهمه‌د نه‌سه‌دی عوثمایی که‌رکوکی ناسراو به‌نائیب زاده.
- ههروه‌ها زانای به‌رێز عه‌بدولغه‌فووری که‌رکوکی.
- ههروه‌ها زانای به‌رێز عومه‌ری نه‌ریلی.
- ههروه‌ها زانای پایه‌به‌رز عه‌بدولعه‌زیزی شه‌وافی به‌غدادیی.
- ههروه‌ها نه‌دیبه عه‌بدولغه‌نی جه‌میلی موفتیی هه‌نه‌فیه له به‌غدا.
- ههروه‌ها زانای دانای مه‌نقول و مه‌عقول محهمه‌د ئه‌مینی حیللی موفتیی حیلله... و که‌لتیکی دیکه‌یش که له‌به‌ر زۆرییان لێره‌دا جێگه‌یان نابێته‌وه، ئه‌مانه هه‌موویان زانیارییان له‌ باپیری ناوبراوم وه‌رگرتوه.
- ههروه‌ها باپیرم که‌لتی دانراویشی هه‌یه له‌وانه:
- ١- حاشیه‌ی به‌سه‌ر (تحفه‌ المحتاج) ی ئیبنوچه‌جهری هه‌یشه‌میی مه‌که‌کییه‌وه، دادوه‌ری تێدا کردوه له‌ نێوان ئه‌و زانیانه‌دا حاشیه‌یان به‌سه‌ر توحفه‌وه هه‌بووه و، توانیوه‌تی داگری کاره‌کانیان بێت و لێیان بکوڵێته‌وه.
- ٢- حاشیه‌ی به‌سه‌ر حاشیه‌ی عه‌بدولحه‌کیمی هیندیی به‌سه‌ر خه‌یالییه‌وه.
- ٣- حاشیه‌ی به‌سه‌ر حاشیه‌ی زانای که‌وره لیقانیی میسری به‌سه‌ر شه‌رحی عیززی ته‌فتازانییه‌وه له‌ سه‌رفدا.

۴- حاشیه‌ی به‌سەر حاشیه‌ی قه‌ره‌باغییه‌وه له مه‌نتیقدا.

۵- حاشیه‌ی به‌سەر حاشیه‌ی طه‌حاوی به‌سەر (الدر المختار) ه‌وه.

۶- شه‌رحی له‌سەر (لغز)ی به‌هائییه که داگری چه‌ند زانیارییه.

هه‌روه‌ها چه‌ند ته‌علیق و حاشیه‌ی دیکه‌ی به‌سەر کتیبه‌کانه‌وه.

ئهم زاته تا‌قانه‌ی چه‌رخ‌ی خۆی بوو، یه‌کی‌ک بوو له‌وانه‌ی له‌رووی زانیاری و کرده‌وه‌ی باش و ڕیز و تی‌گه‌یشتن و چاکه و خێرومه‌ندی و به‌خشنده‌یی و... په‌نجه‌ی بو‌ درێژ ده‌کرا.

زۆر منی خۆش ده‌ویست، نو‌ ساڵ په‌روه‌رده‌ی کردم قورئانی پێ و تم، چونکه ئه‌و ماوه باوکم له‌ به‌غدا دووربوو، له‌ چیاکانی کوردستان بوو بو‌ فێربوونی زانیاری.

به‌م شێوه مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح کاتی ناوی باوباپیران و مامه‌کانی ده‌بات باسی ڕیز و پایه‌ی خوێنده‌وارییان ده‌کات و، ناوی حاشیه و ته‌علیقات و دانراوه‌کانیان ده‌نوسێ. به‌لام به‌لای ئه‌وه‌دا ناچیت که به‌لێ: فلان باپیره‌ی، یان فلان مام و نامۆزای، که‌ی له‌دایکبوون، چ سالتیک کۆچی دوا‌ییان کرد.

هه‌روه‌ها لێره‌دا جێگه‌ی سه‌رنج و سه‌رسووڕمانه که ده‌لێ: باوکی نو‌ ساڵ له‌ چیاکانی کوردستاندا خه‌ریکی خوێندن و فێربوونی زانیاری بووه، یه‌کی‌ک دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ی به‌خواه‌نی ژن و منداڵ و مائی به‌یه‌که‌وه نابیت، نو‌ ساڵ له‌ به‌غداوه هاتبیت بو‌ کوردستان بو‌ فێربوونی خوێندن ده‌بی خوێندن چ به‌رویکی بووبیت له‌و سه‌رده‌مه‌دا؟ ده‌بی کوردستان چ کۆر و کۆمه‌لتیکی خوێندنی تیدا بووبیت؟ مامۆستایه‌ک که باوک و باپیر و خال و مام و نامۆزای هه‌موو که‌له‌مه‌لای به‌غدا بووبن، به‌سەر ئه‌وانه‌دا هاتبێ بو‌ کوردستان ده‌بی کوردستان چ مه‌لبه‌ندیکی خوێنده‌واری بووبیت؟

خۆزگه مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح ناوی چه‌ند مامۆستایه‌کی له‌و مامۆستایانه‌ی کوردستان بو‌ بنووسیا‌یه‌ین که باوکی زانیاری لێ وه‌رگرتوون!

لێره‌دا که باسی زانایانی ئهم بنه‌ماله ده‌که‌ین هه‌موو ئه‌و باسانه ناگێرینه‌وه که مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح نووسیونی؛ چونکه کتیبه‌که‌ی له‌ده‌ستدا‌یه و کاتی خۆی چاپ بووه و، ئێسته‌یش ئافه‌ره‌تیک خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی ئهم کتیبه‌یه له‌ زانکۆی سه‌لاحه‌دین له‌ هه‌ولێر، به‌لام بو‌ ده‌رخستنی رووی پرشن‌گداری پیاوانی ئهم بنه‌ماله هه‌ندیک له‌و زانایانه ده‌نوسین که مامۆستای فه‌صیح ناوی بردوون:

۱- ئه‌حمه‌دی حه‌یده‌ری ناسراو به‌مه‌لای گه‌وره.

- ۲- نه‌حمه‌دی ناسراو به‌گه‌وره کورپی عه‌بدو‌ل‌لای هه‌یده‌ریی.
- ۳- ئیبراهیمی کورپی سیبغه‌تول‌لای کورپی ئیبراهیمی کورپی عاصیمی هه‌یده‌ریی.
- ۴- نه‌سه‌ده‌د سه‌ده‌ره‌دینی موفتیی هه‌نه‌فییه، کورپی عه‌بدو‌ل‌لای هه‌یده‌ریی.
- ۵- ئیسماعیلی کورپی ئیبراهیمی کورپی هه‌یده‌ر.
- ۶- فه‌تخول‌لای کورپی ئیبراهیمی کورپی هه‌یده‌ر.
- ۷- عاصیمی کورپی ئیبراهیمی کورپی هه‌یده‌ر.
- ۸- فه‌زل‌تول‌لای کورپی ئیبراهیمی کورپی هه‌یده‌ر.
- ۹- سیبغه‌تول‌لای کورپی ئیبراهیمی کورپی هه‌یده‌ر.
- ۱۰- نه‌حمه‌دی کورپی هه‌یده‌ر.
- ۱۱- ئیبراهیمی کورپی هه‌یده‌ر.
- ۱۲- عه‌بدو‌ل‌لای کورپی هه‌یده‌ر.
- ۱۳- ئیبراهیمی کورپی محمه‌ده‌ نه‌مینی کورپی عه‌بدو‌ل‌غه‌فووری موفتیی شافیعی.
- ۱۵- هه‌سه‌نی کورپی عه‌بدو‌ل‌لای کورپی هه‌یده‌ر.
- ۱۶- شه‌ها‌به‌دینی هه‌یده‌ریی.
- ۱۷- سیبغه‌تول‌لای کورپی ئیبراهیمی کورپی عاسیم.
- ۱۸- عوبه‌یدول‌لای هه‌یده‌ریی موفتیی هه‌نه‌فییه.
- ۱۹- عه‌بدو‌ل‌حه‌لیمی مامی ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یده‌ریی.
- ۲۰- عه‌بدو‌لقادر سدیقی مامی ئیبراهیم فه‌صیح.
- ۲۱- عه‌بدو‌لو‌ه‌هابی هه‌یده‌ریی.
- ۲۲- عه‌بدو‌ل‌عه‌زیزی هه‌یده‌ریی برای عه‌بدو‌ل‌غه‌فوور.
- ۲۳- عه‌بدو‌سه‌لامی هه‌یده‌ریی.
- ۲۴- عه‌بدو‌ل‌غه‌فووری کورپی محمه‌ده‌ نه‌مینی کورپی عه‌بدو‌ل‌غه‌فوور.
- ۲۵- عه‌بدو‌ل‌لای کورپی غیاثه‌دینی ئاموزای باپیری ئیبراهیم فه‌صیح.
- ۲۶- عوبه‌یدول‌لای موفتیی هه‌نه‌فییه له‌ به‌غدا، مامی ئیبراهیم فه‌صیح.
- ۲۷- عه‌بدو‌ل‌لای کورپی سیبغه‌تول‌لای باوکی باپیری [باپیره‌گه‌وره‌ی] ئیبراهیم فه‌صیح.
- ۲۸- عه‌بدو‌ل‌عه‌زیز کورپی نه‌حمه‌دی کورپی هه‌یده‌ر.

- ۲۹- عەبدوللای کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.
- ۳۰- خدری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.
- ۳۱- عەبدوللای کۆری غیاثەدین.
- ۳۲- حەیدەری کۆری ئەحمەدی (خاوەنی المحاکمات).
- ۳۳- عومەری کۆری ئەحمەد.
- ۳۴- محەمەدی کۆری ئەحمەد.
- ۳۵- خالیدی کۆری ئەحمەد.
- ۳۶- عەباسی کۆری ئەحمەد.
- ۳۷- حسەینی کۆری ئەحمەد.
- ۳۸- عەبدوللای کۆری سیبغەتوللا.
- ۳۹- غیاثەدینی کۆری سیبغەتوللا.
- ۴۰- محەمەد ئەمینی کۆری سیبغەتوللا.
- ۴۱- حەیدەری کۆری سیبغەتوللا.
- ۴۲- محەمەدی کۆری خدری حەیدەری.
- ۴۳- محەمەد ئەمینی کۆری عەبدوللای حەیدەری، موفتیی شافعییه له به غدا.
- ۴۴- محەمەد دەرویشی کۆری محەمەد ئەمینی خوشکەزای ئیبراهیم فەصیح.
- ۴۵- محەمەدی کۆری خدری کۆری (محمد الاخرس).
- ۴۶- محەمەدی کۆری حسەینی کچەزای ئەحمەدی کۆری حەیدەر.
- ۴۷- (محمد الاخرس)ی کۆری خدر.
- ۴۸- محەمەد ئەمینی کۆری عەبدوللای کۆری غیاثەدین.
- ۴۹- محەمەد ئەمینی کۆری عەبدلغەفووری موفتیی شافعییه له به غدا.
- ۵۰- نێعمەتوللای کۆری عاسیمی کۆری ئیبراهیمی کۆری حەیدەر.
- ۵۱- عوتمانێ کۆری عاسیمی کۆری ئیبراهیمی کۆری حەیدەر.
- ۵۲- سالتی حەیدەری مامی ئیبراهیم فەصیح.
- ۵۳- ئەسەدی حەیدەری.
- ۵۴- عەبدوسەلامی حەیدەری.

سه‌رهاوه‌یه‌کی دی:

یه‌کیکی دی له‌واندی ده‌رباره‌ی بنه‌ماله‌ی حه‌یده‌ری نووسیویه‌تی و، ده‌کرا زۆر چاکی بنووسی و، به‌لام ئه‌میش هه‌روه‌ک ئیبراهیم فه‌صیحی کردووه و، دیاره‌ ئه‌و چه‌رخ و کاته ئه‌و شتیه‌ نووسینه‌ باوبوه و، که‌متر گۆی به‌لایه‌نی میژوویی دراوه و، وشه‌ئارایی زالبوه به‌سه‌ر لایه‌نه‌کانی دیدا و، ئه‌میش له‌و چه‌ و پێبازه‌ لای نه‌داوه... مامۆستا عوثمان ئه‌فه‌ندی (الدفتري الموصلی العمري) یه‌ که‌ له‌ کتییی (الروض النضر في فضلاء العصر) دا باسی کردوون.

وا دیاره‌ زه‌لامیک هاتوه‌ به‌شی زانایانی حه‌یده‌ری له‌و کتیبه‌ ده‌ره‌یتاوه‌ به‌م ناوێشانه‌ی خواره‌وه‌:

«تراجم علماء السادة الحيدرية قدس الله أرواحهم الطاهرة الزكية. منقوله من كتاب الروض النضر في فضلاء العصر، لعثمان افندي الدفتري الموصلی العمري عليه الرحمة. وهو من جملة الكتب الموقوفة في المدرسة المرجانية ببغداد».

له (د.ع) دا به‌ژماره ۳۳۵۸۳ پارتیزراوه‌.

مامۆستای عومه‌ریش هاوچه‌رخ‌ی گه‌لیک له‌ زانایانی حه‌یده‌ری بووه و، پێوه‌ندی پته‌وی به‌زۆریانوه‌ هه‌بووه و، نامه‌ له‌ نێوانیاندا ئالوگۆر کراوه و، له‌ بۆنه‌ی جیا‌جیادا یه‌کتریان به‌دیده‌نی و نامه‌ به‌سه‌ر کردۆته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌م مامۆستا به‌پێژه‌ش ده‌یتوانی به‌تێروه‌سه‌لیی له‌سه‌ر زانایانی ئه‌م بنه‌ماله‌ بنووسیت و، میژووی ژایانیان و، شتیه‌ی خۆندنیان و، مامۆستایانیان و، قوتابیانیان و، ئیجازه‌ وه‌رگرتیان و، ئیجازه‌ دانیان به‌فه‌قیانیان و... گه‌ران و سه‌ردانیان له‌ ولاتان و حه‌ج و زیاره‌ته‌کانیان و... چه‌ندین لایه‌نی دیکه‌شی به‌متهمانه‌ به‌دروستی و له‌سه‌رخۆشی بکراوه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئه‌میش ئه‌و پێبازه‌ی تیک نه‌داوه و، ئه‌م لایه‌نانه‌ هه‌موویان بوون به‌قوریانی وشه‌ئارایی!!

له‌م ده‌رفه‌ته‌دا گۆلبێژتیک له‌ کاری ئه‌م مامۆستایش ده‌که‌ین و، ناوی ئه‌و مامۆستا حه‌یده‌ریانه‌ی لی وه‌رده‌گرین که‌ ناوی هێتاون و، باخچه‌ی زانایانی حه‌یده‌رییان پێ ده‌پازێینه‌وه و، یه‌ک دوو ده‌قیش وه‌ک خۆیان له‌ شوێنه‌واری ئه‌و مامۆستایانه‌ ده‌گرتێنه‌وه ئێره‌. له‌پێشدا ده‌بی ئه‌وه‌ بلێم: ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ هه‌شتا لاپه‌ره‌یه‌ و، به‌زۆری بۆ زانایانی بنه‌ماله‌ی حه‌یده‌ری ته‌رخان کراوه و، ناوی دوو سێ مامۆستای دیکه‌ی کوردی وه‌ک: مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای بێتووشی و، مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی به‌رزنجیی تێدايه‌.

ئەم دەستخەتە کراوە بەسێ بەشەوه:

بەشی یەكەمی ئەو ناوێشانەیی بەسەرەوه‌یه‌ که رابورد.

بەشی دووهمی لەسەری نووسراوه:

ترجمة العالم العلامة والفاضل الفهامة السيد صبغة الله افندي الحيدري، فقلا
من مطالع السعود في مناقب الوزير داود، تأليف العالم الفاضل الشيخ عثمان
ابن سند النحوي البصري، عليه الرحمة.

ئەم بەشە لە لایە ٣١هه تا لایە ٤٤ ده‌گرتته‌وه. له‌ کۆتایی ئەم بەشەوه نووسراوه‌ که
محەمەد سەعید له‌ ٢٤ی سەفەری ساڵی ١٣٢٠دا نووسیویه‌تییه‌وه.

لەسەر بەشی سێیەمی نووسراوه:

تراجم السادة العلماء الحيدرية نقلا من كتاب أصفى الموارد في أحوال مولانا
خالد النقشبندی قدس سره. تأليف الفاضل الكامل الأديب الشيخ عثمان ابن
سند النحوي البصري، عليه الرحمة والرضوان.

ئەم زانیارییانه -وه‌ک دیاره‌- له‌ دانراوه‌کانی مامۆستا عوتمان کۆری سەنەد وه‌رگیراون
و جیاکراونه‌ته‌وه، به‌لام نازانین کێ جیای کردوونه‌ته‌وه، ده‌ردی وشه‌ئارایی باریکی گرانه
به‌سەر ئەم زانیارییانه‌وه و، گرانیی ئەم باره‌ هەلی تۆمارکردنی زانیاریی وردی ده‌ریاره‌یان
له‌بار بردووه‌.

لێته‌دا ئەو ناوانه‌ تۆمار ده‌کەین لەم ده‌قانه‌دا هاتوون له‌ته‌ک زانیاریگه‌لی به‌سوودا که
لێیان وه‌رده‌گیریت:

١- هه‌یده‌ری گه‌وره‌.

٢- ئەحمەدی کۆری هه‌یده‌ری خاوه‌نی (المحاكمات).

٣- هه‌یده‌ری کۆری ئەحمەد (هه‌یده‌ری دووهم).

٤- ئەحمەدی کۆری هه‌یده‌ر.

٥- عەبدوللای کۆری هه‌یده‌ر به‌گه‌نجیی مردوو.

٦- هه‌سەنی کۆری عەبدوللا. به‌خودا په‌رستیه‌وه‌ خه‌ریک بووه‌.

٧- ئیبراهیمی کۆری هه‌یده‌ر. عوتمانی کۆری سەنەد له‌لای خوتندووێه و، (ملهمات) و
شه‌رحی (بانت سعاد)ی نووسیویه‌تییه‌وه‌.

۸- نیسماعیلی کوری ئیبراهیمی کوری حیدەر. شیعی فارسیی زۆر بهرزی هه‌بووه، کتیییکی هۆنراوه‌ی فارسیی هه‌بووه، ناوی ناوه: (نبات و خرما). هه‌روه‌ها شیعی عه‌ره‌بیی زۆر جوانی هه‌بووه، نمونه‌ی لێ وه‌رگرتوه.

۹- سیبغه‌توللای کوری ئیبراهیمی کوری حیدەر. مامۆستا عوثماني کوری سه‌نه‌د به‌شانا‌زییه‌وه له‌ خزمه‌تیدا خۆتندووێه، له‌و کاته‌دا دایکی مامۆستا سیبغه‌توللا کۆچی دوا‌یی کردووه ئه‌م به‌پارچه‌یه‌ک شیعی عه‌ره‌بیی ته‌عه‌زیه‌ی لێ کردووه.

۱۰- فه‌زتوللای کوری ئیبراهیمی کوری حیدەر.

۱۱- فه‌تحو‌للای کوری ئیبراهیمی کوری حیدەر: مامۆستا عوثمان کوری سه‌نه‌د له‌ خزمه‌تیا خۆتندووێه و، لێیه‌وه‌ فێری شیعر و ته‌ده‌ب بووه.

مامۆستا عوثمان ده‌فه‌رمو‌ی: مامۆستا مه‌لا فه‌تحو‌للا به‌گه‌نجیی کۆچی دوا‌یی کردووه، شۆینه‌واری به‌بایه‌خی هه‌بووه، په‌خشان و شیعی به‌رزی لێ به‌جێماوه.

مامۆستا عوثمان نامه‌یه‌کی ته‌ده‌بیی به‌رزی نووسیوه، ده‌لێ: مامۆستا مه‌لا فه‌تحو‌للا به‌بۆنه‌ی کۆچی دوا‌یی یه‌کی‌ک له‌ کوپه‌کانیه‌وه‌ بۆی ئاردووه. ئه‌مه‌یش هه‌ندیک له‌و ته‌عه‌زیه‌نامه:

«يا باري الثقلين، ويا خالق الكونين، نحمدك على الوجود بين العدمين، أمتنا اثنتين. وأحييتنا اثنتين، منك الحياة واليك الرجوع في الممات. أنت المغير للقلوب، وأنت المنزه عن الشكوك والهبوب، دلت بوحدانيتك سلسلة الموجودات، وتقطعت بعظمتك جملة الكائنات، أنت الشاهد في السرائر، ولا يشاهدك أولو البصائر، وأصلي وأسلم على من شرفت به بقعة الإمكان والإيجاد. وصار علة غائية لعالم الكون والفساد (!) وعلى آله وصحبه أجمعين ما خلق الإنسان من ماء وطين.

وبعد: فنخص بالأدعية المستجابة، والأثنية المستطابة، والتحية الفاخرة، والتسليمات الضافرة، حضرة النجيب اللبيب الأفخم، وجناب الحبيب النسيب الأكرم. أمثل الأمائل، وأفضل الأفاضل، سلالة الشرف، محي ذكر السلف، بكرى الإخاء، عمري الوفاء، عثمانى الحياء، عليّ المضاء، بضعة الأدب، فلذة الشرف والحسب. طود الوقار، علم المجد والفخار، الأخ الأمجد الأكرم، والأديب الأسعد المكرم، العمري النسيب المحترم.

إثر ذا: فالمعروض الى الجناب الشريف، والمنهي إلى النادي المبارك المنيف، أنه من حين برهة من الزمان، ووايقات^(١) من أعصر وأوان، أنقطعت بيننا المراسلات والكتب، بعد أن كانت تنهمل انهمال السحب، فصرنا نتفحص عن أحوالكم من كل وارد ونازل، ونستخبر عن أخباركم من كل راحل وواصل، اذ يسمعننا بحادثة ملأت بأكدارها السفل والحزون، فإننا لله وإننا إليه راجعون. وذلك أن مخدومكم النجيب، وولدكم الحسيب، قد ارتحل من عالم الناسوت والأشباح، ورجع الى عالم الملكوت والأرواح، وذلك لأنه لما كان معصوماً عن الأفعال الردية، متثل سهلة أمره تعالى: يا أيتها النفس المطمئنة ارجعي الى ربك راضية مرضية، فانقبض القلب بهذه الداهية العظمى، وكاد أن ينقطع لهذه المصيبة الكبرى. فما الحيلة يا ابن أمي والآيات لنزول مثل هذه المصائب مؤكدة؟ والأحاديث لوجودها موطدة، يدرككم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة؟ وإذا جاء أجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون. فإننا لله وإننا إليه راجعون. فنشكر الله على جميع الأحوال، إذ هو المقدر للأعمار والآجال، فالأحسن والأولى والأليق والأحرى أن تتأسوا بما قبلكم، ولا تأسفوا على ما فاتكم، وعليكم، وتدفعوا الكدر والآلام، فإن كل من عليها فان، ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام.

وهذه عادة الدنيا وشيمتها

فمن مضى وبقي من سائر الامم؟

فلا تقابل هذه المصيبة إلا بالشكر، ولا دواء لهذه البلية ما عدا الصبر، فنسأل الله الكريم، أن يديمكم (!) سائر مخاديمكم الكرام، ويجعل سلسلة أولادكم وأحفادكم غير منقطعة بين الأنام».

ثم ده قدم ليرهدا له بهرتهوه نووسی که له ناو ماموستایانی حهیده ریدا هیچ شوته واری
ثم ماموستام نه دیوه و، دانراوی له ده ستدا نییه.

ماموستا عوثماني کوری سه نه ده وهلامی ثم نامهی ماموستا مه لا فه تحولای
به پارچه یهک شیعری ۵۳ بهیتی داوه ته وه و، له دواي ثم نامه وه تو ماری کردوه.

۱۲- عاسیمی کوری ئیبراهیمی کوری حهیده ر.

۱۳- سالحی کوری ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی کوری حهیده ر.

(۱) رهنگه (وايقات) راست بیت.

١٤- عەبدولغەفووری کوپی ئەحمەدی کوپی حەیدەر. مامۆستا عوثمان دەربارەی ئەم زاتەیش دەڵێ: مامۆستام بوو، زۆری لێ فێربووم و، زۆر لە کوپیدا دانیشتم. بەلام بەداخەوە بەگەنجیی سەری نایەو و، ئەو هەموو زانیارییە لەتەک خۆیدا برده ژێر گل!

۱۵- خدري کوري ته حمه دي کوري حه يده ر.

۱۶- عہدوٹلای کوری ئہ حمہ دی کوری حہ یدہر.

۱۷- عہدولعہ زیزی کوری تہ حمہ دی کوری حہ یدہر.

۱۸- شہابہ دین کوری نے حمہ دی کوری چھیدہر۔

۱۹- محمدهد کوری خداری کوری نه حمه دی کوری حه یدهر.

۲۰- عەبدوللای کوری سیبغە توللای کوری ئیبراھیمی کوری حەیدەر.

۲۱- حەیدەری کوری سیبغە توللای کوری ئیبراھیمی کوری حەیدەر.

۲۲- عیسا غیاثہ دین کوری سیبغہ توللای کوری ئیبراہیمی کوری حەیدەر.

له کۆتایی ئهم تهرجه مه وه نووسراوه: نووسینه وهی ئهم نوسخه له ١٠ ی شه عباتی ١٣٢٥ دا ته واویوو.

۲۳- سیبغہ توللای کوری ئیبراہیمی کوری حیدہری کوری ئەحمەد.

له ماوه‌ران لای باوکی خوتندوویه، شه‌جهری نه‌سه‌بی و، زنجیره‌ی ماموستایانی
بی‌جازه‌ی تۆمار ده‌کات. له ده‌قه‌کانی دیدا ده‌لێن:

زینہ دینی بہ لاتی، لیترہ دا دہلی: زینہ دینی ہہ کاری. دوا ی تہواو کردنی خوتندن و ٹیجازہ وەرگرتن چووه تہ بے غدا و بوو تہ کوٰلہ کھی تہو بنہ مالہ بھر زہ لہ بن نہ ہاتوہ لہ بے غدا.

پاش پياھه لڏانتي کي زوري ماموستا سيبغه تولڏا نامه يه کي دهنوسڻ که نهو ٻو نه حمه د پاشاي وه زيري به غداي نووسيوه. دواتر پارچه يک شيعري دريڙي مه لا حه سني عه شاري که له پياھه لڏاني ماموستا سيبغه تولڏا ديناوه تو مار دهکا، دوايي ده لتي: له اصفى الموارددا به دريڙيي له سهر يم نووسيوه. دواي نه مانه يش باسي چنند که سيک له و فه قتي و مه لايان و والي يانه دهکات له سهر ده ستيدا فيري خوتندن بوون.

محمد مد سه عيد ۲۴ ی سه فہری ۱۳۲۰ ئہمہی نووسیوہ تہوہ.

دوای ئەم باسە ئەو ناوێشانە دیت کە پێشتر نووسیمان کە دەڵێ:

«تراجم السادة العلماء الحيدرية نقلا من كتاب (اصفى الموارد) فى أحوال مولانا

خالد النقشبندی، قدس سره. تألیف الفاضل الکامل الأديب عثمان بن سند النحوي البصري...».

لیتره دا جارتیکی دی دیتته وه سهر باسی سیبغه تولتلائی ناوبراو وه له (اصفی الموارد) ۱ نووسراوه و، زۆری به شیعر و په خشان پیا هه لده دا، دواتر ده لئی: له سهرده می وه زاره تی نه حمده پاشادا پاش نه وهی خوینده واری له به غدادا مردبوو نه زیندووی کرده وه، که لکه لهی ولات که وته میتشکی و گه رایه وه بو زیدی خوئی و، له وی جارتیکی دی وه که مانگ له ناو نه ستیره کاندای دره وشایه وه، تا پاش مردنی نه حمده پاشا گه رایه وه بو به غدا و، له جاری پیشوو زیاتر له هه موو لایه که وه شهیدایانی خویندن و فیربوون پرویان تی کرد و، له جاری پیشوو باستر بره وی به دره سوتنه وه و بووژاندنه وهی زانیاری دا و، بهو شتویه مایه وه تا له به غدا کوچی دواپی کرد و، زانیان بو گریان و فرمیتسکیان بو پژان و، قه له مان بو شیوه نی رهنگی سوور و رهشیان رشت و، ماموستا عثمان خویشی به قه سیده کی بهرز به شداری نهو شیوه نهی کردوه.

۲۴- عوبه یدولتلائی کورپی سیبغه تولتلائی ناوبراو. دواپی پیا هه لدانیتکی زۆری توانا و زانیاری و پیاوچاکیی و پیاویتی و... ده لئی: گه وره و سهردار و ناودارانی به غدا شانازیان به وه وه ده کرد لئی نزیک بینه وه و، عه بدوللا به گی کورپی شاوی حیمیه ری کچی خوئی پیشکش کرد، تا به هره له بنه ماله ی حه یده ری به ریت. کورگه لیک لهو کچه که وتنه وه هه ری که یان نمونه یه کی خوینده واری و خوداپه رستی بوون و، له مه ولا باسیان ده کم.

خه لکیتکی زۆر له ده ریای خوینده واری نهو به هره مه ند بوون، له وانه شیخ عه بدولفه تاح و، شیخ مووسای کورپی سومه یکه ی به غدادیی مه لای مزگه وتی مه رجان و، شیخ ئیبراهیمی به رزنجه یی ماموستای مزگه وتی گه یلانیی... و کهسانی دیکه».

نه م زانا مه زنه وه که باوکی نووسیویه و به گویره ی ده سخته تی (۵۱۱۲ د.ع) له شه وی ههینی مانگی په مه زانی سالی ۱۱۸۸ دا له دایک بووه، دواپیش ده لئی: دۆعاکه ی باوکی گیرا بووه که دۆعای بو کردوه خودا بییکا به زانای پیاوچاک و نووسیویه:

«اللهم اجعله من الصالحين العاملين، واحفظه من العاهات والبلیات بجاه محمد سید المرسلین. وذلك في سنة ۱۱۸۸، وقد نال من العمر ثلاثة وسبعین، والحمد لله قد استجيب دعوته في حق ولده. اللهم اجعلنا ممن تستجاب دعوته.

حررتە فی ١٢٧١. فقد توفي الولد العزيز المشار اليه في سنة الف ومائتين واحدی وستين في شهر جمادی الاولى بعد الجمعة، وقت الصلاة». ئەم مامۆستا وەک نووسرا ١١٨٨ لە دایک بوو و، ١٢٦١ کۆچی دوایی کردوو. ئەم محەمەد دەرویشە لە شۆیتێکی دیکە دەستخەتە کەدا نووسیویە: «انا الفقير اليه عز شأنه محمد درويش الحيدري، وقد حررت هذه الطليعة بعد الاولى في دار السلطنة قسطنطينية سنة ١٢٩٩ حين صممت على العودة الى بغداد بعد أن سكنتها خمس سنوات ونصف».

٢٥- محەمەد ئەسەدی کۆری عەبدوللای کۆری سەیغەتوللای کۆری ئیبراھیم: دەلت: ئەم زاتە لای باوکی خۆتەندنی تەواو کردوو و، هەر بەلایی پیاو بوو و، هەر بەگەنجیی مەرد بوو و، هەر زوو پیاوان و قوتابیان لە دوورەو هاتوون بۆ کۆری دەرسی و لە خەمەتیدا بەچوکا هاتوون بۆ فێربوونی زانیاری، باوکی لەسەری ١٢٠٠ دا کۆچی دوایی کردوو.

لە ڕێگەی شام و قودسەو هەجی کردوو، کە گەییەتە شام گەورە و بچووک بەسەریدا داباریون، بەو پەڕی ڕێزەو تینوانی زانیاری لە دەریای زولالتی بەهەرمەند بوون. کە گەیشتووەتە مەدینە پیرۆز و زیارەتی مەرقەدی پیرۆزی پێغەمبەری کردوو خەلک وەک هەنگ تێی ورووژاون و، ویستویانە بۆ ماوەیەک کەمیش بێ لەو کۆی زانیارییە بەهەرمەند بێ، کە بەرەو مەککە پیرۆز بەڕێ کەوتوو بەگریانەو شۆتێ کەوتوون و لێی پاراونەتەو سەریان لێ بداتەو. کە چووەتە مەککە پیرۆز بەهەمان شێوە شەیدایانی زانیاری و حەدیث و ڕیوایەت لێی گەردبوونەتەو و داویان لێ کردوو بێ بە (امام الحرمین)، بەلام ئەم گەرانەو بۆ ولاتی خۆی هەلبژاردوو و کە هەجی بەجێ هێناوە لە ڕێگەی بەسەرەو گەراوەتەو. کە گەیشتووەتە بەسەرەو بەشێوەی شۆتەنی دی جێگە پێزی زانیان و پیاوماقوولانی بوو و، ئەو پەڕی پێشسوازییان لێ کردوو، دوایی میوانداری لەلایەنی شیخ ئەحمەدی کۆری دەرویشی کەوازییەو لێ کراو.

مامۆستا شیخ عەلی کۆری محەمەد سەعیدی سویدی -کە مامۆستا عوثماني کۆری سەند زۆری لە خەمەتیا خۆتەندوو و چەند ئیجازە لێ وەرگرتوو -هاوڕێ و هاو دەمی مامۆستا مەلا محەمەد ئەسەدی حەیدەری بوو. لە بەسەرەو مامۆستا حەیدەری مامۆستا مەلا عەبدوللای بێتووشی بینیو و، لە کۆر و دیوێخانی شیخ ئەحمەدی کەوازیدا

دانیشتنیان بووه، به‌لام به‌داخه‌وه درێژ‌ه‌ی ئه‌و کۆرانه و، ئه‌نجامی ئه‌و دانیشتنه‌ نه‌زانراون و له ده‌ستا نین!

۲۶- عوبه‌یدوللای کورێ عوبه‌یدوللای کورێ سیبغه‌توللای کورێ ئیبراهیمی کورێ،
حه‌یده‌ر:

دوا‌ی پیا‌هه‌لدانیکی زۆری ئه‌میش به‌په‌خشان و به‌شیر، مامۆستا عوتمان ده‌فه‌رمو‌ی: له‌ لاییدا به‌دیداری شاد بووم، باش نه‌مده‌ناسی، به‌لام بلیمه‌تی و پیا‌وه‌تی و په‌وشتبه‌رزی لێ ده‌تکا. سا‌لی ۱۲۳۳ پا‌رچه‌یه‌ک شیعی‌ری جوانم بو‌ نارد، به‌شیخ عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندی برایدا وه‌لامی دامه‌وه.

۲۷- عه‌بدولقادر کورێ عوبه‌یدوللای کورێ سیبغه‌توللای کورێ ئیبراهیمی کورێ
حه‌یده‌ر:

مامۆستا عوتمان خۆی ئاسایی به‌میشدا هه‌لده‌دا به‌جۆری له‌وه جوانتر نه‌گوتری، تا ده‌فه‌رمو‌ی: سا‌لی ۱۲۱۴ بینیم. دوا‌ی ستایشیکی زۆری په‌وشتی به‌رزی ده‌لی: دوو‌جار کرا به‌قازی به‌سره‌. جا‌ری یه‌که‌م له‌ فه‌رمانه‌وا‌یی سه‌عید پا‌شادا قازییه‌ک بو‌و مایه‌ی شادی و کامه‌رانیی خه‌لکی شاره‌که‌ بو‌و، که‌ داوود پا‌شا فه‌رمانی گرت‌ه‌ده‌ست، نه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی عه‌بدولقادر ئه‌فه‌ندی خۆش نه‌وی به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی لێیه‌وه‌ نزی‌ک بی‌ت، قازییتی لێ وه‌رگرت‌ه‌وه‌. چه‌ند مانگیکی به‌سه‌ربرد، به‌سره‌ هه‌مووی بو‌ی به‌داخ بو‌ون. دوا‌ی قازییتی پێ دایه‌وه، که‌ گه‌رایه‌وه بو‌ به‌سره‌ پۆژی گه‌رانه‌وه‌ی جه‌ژنی ئه‌و شاره‌ بو‌و. پێش ئه‌و قازییم نه‌دیوه سه‌رجه‌می خه‌لک بو‌ لادانی له‌سه‌ر کار خه‌فه‌تبار بن و، نه‌مزانیوه ده‌توانی په‌زانه‌ندی سه‌رجه‌می خه‌لک به‌ده‌ست بی‌ت.

که‌ بو‌ جا‌ری یه‌که‌م قازی به‌سره‌ بو‌و به‌چه‌ند پا‌رچه‌ شیر و قه‌سیده‌ ستایشم کرد و، له‌ چه‌ند کۆر و کۆمه‌لدا گفتوگۆم له‌ته‌کدا کرد، سا‌لی ۱۲۲۸ دیده‌نیی کردم، ئه‌و دیده‌نییه‌ی به‌پا‌رچه‌یه‌ک شیر باس کرد‌وه‌وه.

سا‌لی ۱۲۲۹ قه‌سیده‌یه‌کی له‌ ستایشیدا گوت‌وه‌وه.

سا‌لی ۱۲۳۱ پا‌رچه‌یه‌ک شیعی‌ری بو‌ نارد‌وه‌وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌لێنی ئه‌وه‌ی داوه‌تی بیخاته سه‌ر مزگه‌وتیک و که‌می‌ک به‌لێنه‌که‌ی دوا‌که‌وت‌وه‌وه.

سا‌لی ۱۲۳۲ یش مامۆستا عوتمان پا‌رچه‌یه‌ک شیعی‌ری بو‌ نارد‌وه‌وه، داوا‌ی کۆمه‌کی لێ ده‌کات دژی گه‌لێکی سته‌مکار.

قازی ناوبراو له کاتی دانان و ته‌واوکردنی ئەم کتێبه‌دا قازی به‌سره‌یه و، قازییه‌کی به‌رێز و ناوداره.

٢٨- عاسیمی کۆری ئیبراهیمی کۆری هیده‌ر:

ده‌رباره‌ی ئەم مامۆستا جگه له پیا‌هه‌ل‌دان و ستایشی رێز و زانیارییه‌کانی ئەوه‌نده ده‌لتی: که له ماوه‌راندا بووه و له‌وی خۆ‌تندوو‌یه.

سه‌ر‌چاوه‌یه‌کی دیش:

ده‌ست‌خه‌تی ژماره (١٢٥٩٦ د.ع)ش به‌شیکێ له میژووی زانایانی هیده‌ری تێدا‌یه. دیاره ماوه‌یه‌ک له‌لای خوالێ‌خۆ‌ش‌بوو مامۆستا عه‌باس عه‌زاوی بووه، چونکه له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می به‌خه‌تی ئەو نووسراوه:

«تأریخ الحیدریه: مقتبس من مؤلفات كثيرة، فهو عبارة عن مقتطفات معتمده على مصادر معروفة ومذكورة».

به‌شیکێ له‌و خه‌ته ده‌چیت که ده‌ست‌خه‌تی ژماره ٣٣٨٥٣ ی پێ نووسراوه‌ته‌وه، له‌چهند جێگه‌دا -لێره- نووسه‌ره‌وه‌که‌ی ناوی خۆی نووسیوه که ناوی محهمه‌د ئەمینێ هیده‌رییه. سه‌ره‌تای ئەم به‌شه به‌وه ده‌ست‌پێ‌ده‌کات که له‌ کتێبی (شمامه‌ العنبر والزهر المغبر)ی محهمه‌د ئەفه‌ندی غولامیی وه‌رگیراوه و، یه‌که‌م که‌س که ناوی هاتوه سیبغه‌توللای کۆری ئیبراهیمی کۆری هیده‌ره. لێره‌شدا زۆر -به‌وشه ئاراییه‌وه- به‌شان و بالی مامۆستا سیبغه‌توللادا هه‌ل‌ده‌دا.

لێره‌دا چهند پارچه شیعری چهند شاعیریش دیتێ که له پیا‌هه‌ل‌دانی مامۆستای ناوبراودا گوتراون. له‌ناو ئەوانه‌دا که له ستایشی سیبغه‌توللادا شیعریان گوتوه ناوی محهمه‌د ئەمینێ کۆری عه‌بدولغه‌فووری کۆری محهمه‌د ئەسه‌دی هیده‌ری دیت.

دوای ئەمانه پارچه‌یه‌ک شیعری ئەدیب هیده‌ری کۆری ئیبراهیمی هه‌سه‌نێ حه‌سه‌نێی له ستایشی پێغه‌مبه‌ردا (د.خ) دیت.

دوای ئەمه مه‌ته‌لێک دیت که وا دیاره دا‌هێنه‌ره‌که‌ی له بنه‌ماله‌ی هیده‌ری بیت، به‌لام دیاری نه‌کراوه کتێه، له هه‌مان لاپه‌ره‌دا وه‌لامی ئەو مه‌ته‌له دراوه‌ته‌وه، وه‌لامه‌که‌یش که هه‌له‌پێنانی مه‌ته‌له‌که‌یه، له‌لایه‌نی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای کۆری هیده‌ری هیده‌رییه‌وه‌یه.

دوای ئەمانەیش پارچەیه‌ک شیعرێ عەبدولقادی کۆری عوبەیدوللای کۆری سیبغەتوللای حەیدەری دیت کە بۆ داود پاشای والیی بەغدای نووسیوە.

دوا بەدوای ئەمانەیش پارچەیه‌ک شیعرێ بەرزی محەمەد جەوادێ کۆری محەمەد زەینەدینی حەسەنێ (سیاهپۆش) دیت، کە بەبۆنەی کۆچی دوایی محەمەد ئەسەدی حەیدەرییەوه لە ساڵی ١٢٤٣دا گوتوویەتی. پارچە شیعرەکە بەزمانی عەرەبییە و، ٥٤ بەیتە.

ئەوێ لەم دەستخەتەدا جێگەی سەرنجە چەند پارچە پەخشان و شیعرێ مامۆستا عوبەیدوللای جێگری مەولانا خالید و کۆری عوبەیدوللای کۆری سیبغەتوللای حەیدەرییە، ئەم پەخشان و شیعرانە لە قالبێکی ئەدەبی بەرزدا و، بەسۆز و جۆشێکی دڵ و دەروونی شەیدای پیتغەمبەرەوه (د.خ) و، بۆلای ڕەوزەی پیرۆزی نووسراون و نیراوان.

لێرەدا کەمێک لە کۆتایی یەکێک لەو نامانە بەمۆونە دەهێنمەوه:

«وقد تجاسر العبد الفقير، على هذا التحرير، اغترارا بحلمك، وطمعاً في شفاعتك، لنا في الدنيا بأن يحفظني الله ووالدي وإخوتي من شر كل طارق وحاسد، ومكر كل عدوٍ معاند، وأن لا يثمت بنا الحساد والأعداء، وأن يعيش السعداء، وأن يرعانا بعينه التي لا تنام، ويحمينا بحماية كنفه الذي لا يرام، وأن يمتعنا بما أنعم به علينا من الإيمان والاسلام، والجوارح والخطام، وأن لا يجعل لأعدائنا علينا سبيلاً، على مرّ الأيام، وفي الآخرة بأن يحشرنا الله في زمرك، ويوردنا نعمتك، ويسبقنا بكأسك حسن الاختتام (!) صلى الله تعالى عليك وعلى آلك وأصحابك يا رسول رب العالمين، يا شفيع المذنبين، وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين».

ئەم نامانە ٦ شەش نامەن و ١٥ لاپەرەێ دەستخەتە کەیان گرتووەتەوه.

دوای ئەم نامانە پارچەیه‌ک شیعرێ شێخ محەمەدی (الدلیژی) دیارە دێلێژەییە -کە بەدaxeوه نازانێ کێیە- لە ستایشی مامۆستا عوبەیدوللای خەلیفەێ مەولانا خالید و کۆری عوبەیدوللای کۆری سیبغەتوللادا گوتوویە نووسراوه. پارچە کە ٢٧ بەیت شیعرە.

هەر لەم دەستخەتەدا پارچەیه‌ک شیعرێ جوانی مامۆستا عەبدولحەلیمی کۆری مامۆستا عوبەیدوللای کۆری مامۆستا عوبەیدوللای کۆری سیبغەتوللای حەیدەری دەخوێنێهوه کە لە پیاھەلدانی عوبەیدوللای باوکیدا گوتوویەتی و پیرۆزیایی لێ کردووه کە پلەێ بەرز کراوەتەوه بۆ موفتییەتی.

دوا به دواى ئەمەیش پارچەیه‌ک شیعرى (عبدالغفار الاخرس) ى شاعیرى عەرەبىی له پیاوه‌لدانى مامۆستا عوبەیدوللادا ده‌خوێنینه‌وه، ئەم پارچە شیعره ٦٦ به‌یتە.

دواى ئەمەیش پارچە شیعرێکی ٣٩ به‌یتیی له ستایشی هه‌مان مامۆستادا ده‌خوێنینه‌وه، به‌لام خاوه‌نى ئەم پارچە دیاری نه‌کراوه.

دوا به‌دواى ئەمەیش هه‌سانی قادووش پارچەیه‌ک شیعرى له پیاوه‌لدانى مامۆستای ناوبراودا گوتووه، ٢٢ به‌یتە.

دواى ئەمەیش نامه‌یه‌کی مامۆستا سیبغه‌توللای حه‌یده‌ریی نووسراوه که بۆ ئەحمەد پاشای وه‌زیری به‌غداى نووسیوه. هه‌ر به‌دواى ئەمیشدا نامیلکه‌یه‌کی مامۆستا سیبغه‌توللای حه‌یده‌ریی دێت که له باسی تاعووندا نووسیویه.

دواى ئەمانه‌یش نامه‌یه‌کی به‌رزى مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیحى حه‌یده‌رییه که له وه‌لامى نامه‌یه‌کی ئەحمەد به‌گی حیمیه‌ریی به‌غدادیى ناسراو به‌شایى زاده‌دا ناردوویه، کاتى له به‌غدا بووه. نامه‌یه‌کی درێژى جوانه به‌په‌خشان و شیعر و به‌ته‌واوبوونى ئەم نامه‌یش ده‌ستخه‌ته‌که ته‌واو ده‌بێت.

زانایانی هه‌یده‌ریی و داغستان:

زانایانی حه‌یده‌ریی وه‌ک له ماوه‌ران و به‌غدادا به‌تاییه‌تى و، له عێراقدا به‌گشتییى خزمه‌تى فراوان و جێگه‌ی سه‌رنجی زانیارییه باوه‌جۆراوجۆره‌کانى سه‌رده‌مى خۆیان کردووه و، شۆینه‌واره‌کانیان له‌وانه زیاترن بتوانن به‌سه‌رژمێریاندا پابه‌گین... له شۆینانى دیکه‌ی جیهانیشتدا به‌لاوبوونه‌ته‌وه و، خزمه‌تى زانیاریی پێشه و ڕێبازیان بووه له هه‌ر لایه‌کدا بووبن.

چهند جار له ناوی حه‌یده‌رییه‌کاندا و له‌پاڵ ناوه‌کانیانیدا نازناوى یان نېسه‌به‌تى (داغستانی)م ده‌بینی، به‌لام نه‌مده‌زانی ئەم ناوه له‌چیه‌وه هاتووه و، هه‌ندێ جار گومانم بۆ ئەوه ده‌چوو که ئەمه‌کارى هه‌له‌ی نووسه‌روه‌ه بێت.

تا ڕۆژی ٢٠٠٣/٣/١ مامۆستا (تاهیر حه‌یده‌ریی) هات بۆ دیده‌نیم بۆ ماله‌وه -مالی ئاوابێت له‌ته‌ک ته‌مه‌ن زۆریی و ناجۆریی ته‌ندروستی‌شیدا هه‌میشه‌ ئه‌و منى به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه- باسی باوباپیرانى و زانیانی حه‌یده‌ریی هاته‌وه ناو و فه‌رمووی: له مام ناسیحم بېستووه چهند که‌س له باوباپیرانمان چوون بۆ ئەفغانستان و داغستان و، ماوه‌یه‌ک له‌وئ ماونه‌ته‌وه، دواى لێیان گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کوردستان و، چوونه‌ته‌وه ماوه‌ران و

له‌وی داوای به‌ش و باره‌ی خۆیان له‌ زه‌ویوزار کردووه، ئه‌وانیش پێیان وتوون: ئێوه‌ داغستان و به‌شتان به‌ماوه‌رانه‌وه‌ نه‌ماوه‌!

جا یه‌کتیک له‌و زانایانه‌ که‌ ئه‌و نیه‌یه‌ ته‌ی پاراستووه‌ و له‌ نووسینه‌کانیدا به‌کاری هێناوه‌ ضیائه‌دین هه‌یده‌ری کۆری عه‌بدوللای داغستانییه‌، وه‌ک له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی ژماره‌ ٤٢٦١ و ٢٦١٦٨ ی (د.ع) وه‌ هه‌رده‌گیرین.

عه‌بدوللای باوکیشی جگه‌ له‌ داغستان چووه‌ ته‌ ئه‌زه‌ر و ماوه‌یه‌ک نازانین چۆن بووه‌ له‌وی ژیانی به‌سه‌ربردووه‌. وه‌ک له‌م کتێبه‌دا ده‌یخوێنیته‌وه‌.

زانایانی دیکه‌:

مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح له‌ (عنوان المجد) دا ده‌لتی: زانایانی ئه‌م بنه‌مه‌اله‌یه‌ - ئه‌وانه‌یان دانراویان هه‌یه‌ - ده‌گه‌ نه‌ ٣٠٠ سێسه‌د زانا، به‌لام ناوی هه‌ندیکیان و هه‌ندیک له‌ دانراوه‌کانیا ئه‌م نووسی.

ئه‌و زانایانه‌ی مامۆستا فه‌صیح نووسیونی که‌من و، دانراوه‌کانیشیان که‌مترن، ئێمه‌یش ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌و هه‌موو که‌ره‌سته‌وه‌ بۆی نه‌کراوه‌، له‌م سه‌رده‌مه‌ دوور له‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ و بێ که‌ره‌سته‌یه‌وه‌ ناتوانین ئه‌نجامی بده‌ین، به‌لام هه‌رچیمان ده‌ست بکه‌وی تۆماری ده‌که‌ین. له‌وانه‌:

* ده‌ستخه‌تی ژماره‌ (٥٧٥٢ د.ع) که‌ (مختصر تکملة التصريف) ی مامۆستا یوسف جانه‌، محمه‌د سادقی کۆری محمه‌دی کۆری ئه‌حمه‌دی کۆری هه‌یده‌ر سالی ١٢٠٦ له‌ شاری سنه‌ نووسیویه‌تیوه‌.

* ده‌ستخه‌تی ژماره‌ (١٥٥١٦ د.ع) که‌ کتێبی (عبدالله یزدی) یه‌ محمه‌د نامورادی کۆری مه‌لا تاها ئه‌فه‌ندی هه‌یده‌ری سالی ١٣١٨ له‌ شارۆچکه‌ی عه‌قره‌ نووسیویه‌تیوه‌.

زاناکانی ههیدهری و بهرهمهکانیان

نههمه دی کوری ههیدهری بهکهم

٤١٠

له سه ره تای خویندن و فه قیتیمه وه گوتم به ناو و شۆره تی زانایانی بنه ماله ی ههیدهری پری بووه و، رۆژ به رۆژیش زیاتر پیز و پله ی زانیاری زانایانی ئەم بنه ماله م بۆ روون بووه ته وه. به لام -وهک ده لێن- بینسن شتی که و بینن شتی کی دیکه یه. تا نه که وتبوومه گه شوگوزاری ناو ده سته ته کانی (دار العراق للمخطوطات) هه رچه ند بیستبووم زانایانی ئەم بنه ماله پتر له (٣٠٠) سال -بێ پسانه وه- سه روومر خزمه تی زانیارییه جوړاوجۆره کانی ئیسلامییان کردوه... نه مده زانی قه واره و بارسایی بهرهم و ره نجی مامۆستایانی ههیدهری له چ پله یه کدایه.

به لێ له ماوه ی ئەم چهند ساله دا که له کتیبخانه ی ناوبراودا گه راوم و ده سته ته م بینیه، ده سته خه ت و بهرهم و بهری رهنج و کۆششی هیچ که سیکم نه دیوه که شان له شانی بهرهمی ههیدهریه کان بدات، یان به په ریز و جارباندا گوزهر بکات.

بۆیه گه لێ جار ناواتی ئەوه م خواستوه و به کرده وه و رێنوماییش هه ولّم داوه که قوتابییه کی زیره ک و کارامه ی لای خۆمان ئەم مه به سته (دهوری ههیدهریه کان له خزمه تکردنی زانیاریدا) بکات به نامه ی ماجستیر یان دوکتۆرا و، هه ولّی مهردانه بدات بۆ لادانی په رده له سه ر رووی گهش و پرشنگداری زانایان و مامۆستایانی ههیدهری و، بهرهم و رهنج و کۆششیان به خاته روو. به لام تا ئیسته کهس به دهنگمه وه نه هاتوه.

جا که ئەم ئاواته م نه هاته دی و کهس به دهنگمه وه نه هات، ناگرێ خۆبشم هه روا بیدهنگ بم و شتی که -با که میش بیته- به شتی نه کم. له بهر ئەمه وام به باشزانی له چهند وتاریکدا، به گوێره ی ده ره تانی ئیره، لا له چهند مامۆستایه ک له مامۆستا به ریزه کانی ئەم بنه ماله بکه مه وه و، به گوێره ی ئەوه ی له (دار العراق للمخطوطات) دا له زانیاری کۆمکرده ته وه چهند تیشکی که به خمه سه ر هندی له بهرهم و لایه نی ژیا نی مامۆستایان و، ناویان بده م به گوێی خوێنه راندا، به لکوسا یه کی که هیمه تی مهردانه بکات و، زیاتر ئەو لایه نه زێرینه ده رباخت و، لیکۆلینه وه له سه ر ئەم بنه ماله بنوسیته.

یه کهم پیای ئه م بنه ماله که له سه ری ده نووسم و به رهه م و دانراویم له ده ستدایه ئه حمه دی کوری حه یده ره، که به ئه حمه دی یه کهمیش ناسراوه.

به لام پیتش ئه مه ئه وه تۆمار ده کهم که مامۆستا مه لا عه بدوللای قه لاتن له هه ولیر بۆ نووسیم^(۱): که حه یده ری یه کهم - باپیره گه وری حه یده رییه کان - سالی ۱۰۴۶ کۆچی دوا یی کردوه و، له م باره یشه وه یه که به ییتی فارسیی بۆ نووسیم، که مه صره یی دووه می به گوێره ی حسابی ئه بجه د سالی کۆچی دوا یی مامۆستای ناوبرا و ده ردینن و، ئه مه ییش به یته که یه:

فلک فوجی ملک گفته اند

رفت علم عمل از عالم وا

ده بی پیتش ئه وه ی ناوی دانراوه کان و نمونه یان بخه ینه روو به سه ر ئه وه دا نه رۆین که نوسخه کانی دانراوه کانی مامۆستایانی بنه ماله ی حه یده ری ئه وه نده زۆرن له ده رفه تی وه ک ئیرده له وانده یه سه ر ژمیتر کردنیشیان له وه دا نه بیت، به لام هه رچۆن هه یه به گوێره ی توانا هه ول ده ده یین ناوی دانراوه کانی هه ر یه کییک له و مامۆستایانه به جیا تۆمار بکه یین و، هه ری که ی چه ند دێرێکیشیان لێ بخه ینه روو، به م کاره ده توانین خزمه تێکی به چکۆله به و مامۆستایانه بکه یین و، ده ستی خوێنه ر و لیکۆله ره وه ییش بۆ لای شوێنی دانراوه کان رابکێشین، به لکو له مه ولا هه ولێ زیاتر و باشتریان بۆ بدیریت.

۱- ۹۹۰۶ رسالة غسل القدمین

سه ره تا که ی:

«بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين. والصلاة على نبيه محمد وعلى آله وصحبه أجمعين. فهذه نبذة من الأفكار، وزبدة من الأنظار، جمعها العبد الفقير الى الله الغني، أحمد بن حيدر الشافعي، لدفع أبحاث الشيعة، المتعلقة بغسل الرجلين بالتماس بعض الإخوان في الدين، والمحِب عليّ اليقين، مولانا محمد الخطيب بجامع عقرة، هداانا الله وإياه الى تحقيق ما هو الحق والصواب.»

کۆتاییه که ی:

«والثاني، انهم سلموا أن الكعبين عبارة عن العظمين الثانيين [كذا، وربما

(۱) مامۆستا مه لا عه بدوللا ئه م نامه ی له ۶/ ۱۰/ ۲۰۰۲ دا بۆ نووسیم.

النايتين] من جانبي الساق، إلا انهم التزموا أنه يجب أن يسمح ظهور القدمين الى هذين الموضعين...»

ژماره ۲۸۱۳۹ یش نوسخه‌یه‌کی نایابی دیی ئەم کتیبه‌یه.

ده‌ستخه‌تی (۲/۲۲۱۰ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی نامیلکه‌ی (غسل القدمین) و کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه:

تمت الرسالة المؤلفة في رد الشيعة في المسح على الرجلين على يد اذل الطلاب [ده‌ستیکێ چه‌په‌ل ناوه‌که‌ی سپیوه‌ته‌وه!] سنة ۱۱۷۶، اول يوم من رجب بكرة يوم سبته، بعيد مراجعته من حديقته وستانه، الموقوفة عليه، وأكل اول ما يبدو نضيجاً قليلاً من تيناته الريحانية والاحمرية، حادي عشر اربعينها، ومجيء خبر مراجعة الوزير عمر پاشا من معسكر الحرب مع الاعراب وظفر بهم، وتواتر تهنئة محمد خان پاشا والي الولايات مثل [ماوتي!] سليمان پاشا منها عليها للذهاب الى بغداد، وتوقع سائر البكرادات لولاياتهم. والامور بخواتيمها.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۱۲۷۵۳/۳ د.ع ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی (غسل القدمین)ه، مصطفه‌فای کورێ محهمه‌دی کورێ مصطفه‌فا سالی ۱۱۱۵ له گوندی به‌رۆره نووسیویه‌تییه‌وه.

۲- ۵/۲۱۰۹۴ مسألة في الطلاق

سه‌ره‌تاكه‌ی:

«وبعد: فهذه فائدة مهمة أفادها أحمد بن حيدر الكردي الشافعي الحسين آبادي»

کۆتاییه‌که‌ی:

«تمت الرسالة لأفضل المتأخرين أحمد بن حيدر على يد أحقر الطلبة محمد صالح»

شایانی باسه ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ک په‌رپه‌یه له ده‌ستخه‌تیک که به‌شی زۆری باسی ته‌لاقی کوردان ده‌کات و، ناو به‌ناو له‌ناو باسه‌کاندا دێر و دوو دێر به‌کوردیی ده‌نووسریت، ئەم ده‌قانه بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی زمان و زاراوه‌ی کوردی سوودی زۆریان هه‌یه. بۆ نمونه له ده‌قیکه‌دا مامۆستای هه‌یه‌ری ده‌فه‌رموی:

«تەلاقم بە سێ تەلاقە دەکەفتەبن (او) تەلاقێ دەفلاتوکی لە منی تەناسەن بە سێ تەلاقە کەفتەبن (او) یەکی (او) دوو (او) هەر سێ تەلاقێ دە فلان کەسی ژەنی مەن [ئەمە بە پیتی ئەوەی سەر و بۆر بۆ نووسینە کە کراوە].»

۳- ۲/۱۵۴۲۶ هذه رسالة لأحمد بن حيدر القديم في أشراف الساعة.

سەرەتاکی:

«بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين. وبعد: فقد نقل عن بعض الجفارين أنه استخرج من جفر الشيخ محي الدين العربي...»

کۆتاییەکی:

«واما بعد طلوع الشمس من مغربها الى النفخة الأولى، فالناس يتهاجون فيه كأمثال الحمر، ويرفع الأحكام والقرآن. تمت الرسالة لأحمد بن حيدر القديم. كتبه الحقير شيخ عبدل في إمرة محمود پاشا ابن خالد پاشا، بعد موت أحمد پاشا أخيه ۲ شعبان ۱۱۹۳. وقت ذهاب اسماعيل آغا وجماعة الذريين (۱) الى خدمته، وذهاب أحمد چاوش مع أقاربه ايضاً اليه.»

۴/۱۲۷۵۳ أخرى. بعنوان رسالة في بحث المهدي المنتظر. ناسخها: مصطفى بن محمد بن مصطفى، سنة ۱۱۱۶هـ في قرية بروژه: بعد وفاة المؤلف.»

۴- ۱۴۴۹۰. مختصر الفتاوى للفاضل النحرير أحمد بن حيدر الكردي الماوراني.

سەرەتاکی:

«بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله المانع الفاتح العليم، والصلاة المقرونة بالتعظيم، والسلام الموسومة بالتعميم، على رسوله الكريم. وبعد: فقد رأيت فتاوى المحقق أحمد بن حجر المكي ثم الهيتمي كثير النفع، وكان كنزاً للمسائل النفيسة، بحيث لم يكن أكثرها موجودة في الكتب التي عندنا، لكن كان فيه تطويل بالأسئلة وجوابها... وسميته (مختصر الفتاوى)...»

کۆتاییەکی هێچی دەربارەى تەواوی و ناتەواوی کتیبەکە تێدا نییە.

له هیج سه‌رچاوه‌یه‌کی دیدا باسی ئەم کتیبەم نەدیوه و، رەنگە ئەمە تەنھا نوسخە ی بێت.

هەر له (د.ع) دا نوسخە یه‌کی دی ئەم کتیبەم دۆزییه‌وه، به‌ژماره ۱۳۹۲۶ پارێزراوه، حارثی کورێ پیربāl له‌به‌ر خاتری مه‌لا ئەبویه‌کری موده‌ریس له‌ ئەرپیل سالی ۱۱۳۱ نووسیویه‌تییه‌وه.

ده‌ستخه‌تی ژماره (۴۹۳۶ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتیبەیه و ئیسماعیلی کورێ عومه‌ر نووسیویه‌تییه‌وه.

۵- ۹۸۲۶ المحاکمات:

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«وبعد: فهذه تعليقات بل تنبيهات على تحقیقات مختفية في صفحات شرح العقائد العضدية للعلامة المحقق، والنحریر المدقق، برهان الحكمة، وسند المعرفة، قبله الكلام، وكعبة المرام، أفضل المتأخرين، وأكبر المتبحرين، جلال الملة والدين، محمد بن أسعد الصديقي الدواني، روح الله روحه، وزاد في أعلى غرف الجنان فتوحه، ألفها احوج الخلق الى الله الغني، أحمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي، إيضاحاً لكنوز إشاراته...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«قد وقع الفراغ من ترقيم هذه النسخة الشريفة على نسخة المؤلف، في رمضان المبارك، من شهور سنة ست وستين ومائة وألف. من الهجرة النبوية على صاحبها أفضل التحية، على يد أضعف الطلاب بكتاش بن مصطفى بن عوض غفر الله له ولوالديه ولأستأذيه ولجمع المسلمين.

نوسخه‌یه‌کی دی ده‌ستخه‌تی ژماره (۲/۵۱۲۲ د.ع) ته‌علیقاتی ئەحمه‌دی کورێ حه‌یده‌ره به‌سه‌ر عه‌قائیدی عه‌ضودی جه‌لاله‌دینی ده‌ه‌وانیییه‌وه.

کۆتاییه‌که‌ی:

فالحمد لله الذي جعلنا من القى محبة الصحابة في قلبه، اذ صح أن الله اذا اراد الخير بأحد ألقى قي قلبه محبة الصحابة. رضوان الله تعالى عليهم أجمعين.

دهستخه تی ژماره (٦٨٠٤ د.ع) نوسخه یه کی دی فره نایابی ئه م کتیبه یه.

دهستخه تی (٤٢٣٥٢ د.ع) نوسخه یه کی دیکه ی (المحاكمات)ه، حامیدی کوری
حه مزه ی کوری حه یده ره له شاری که رکوک له خزمه تی سه ید محه مه دی ناسراو به کوری
سه ید فره اد له بهر خاتری مه لا محه مه دی ناسراو به (ابن الخال) سالی ١٢٤٥
نووسیویه تیه وه. له کۆتاییدا هاتوه:

«وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین. قد وقع الفراغ من
قراءتها علی الفاضل النحریر وحید عصره وزمانه أستاذ الكل فی الكل صبغة
الله مدّ ظله سنة ١١٦٧ ٢٤ دی الحجة».

له کۆتایی دهستخه تی ژماره (٥٤٣١) شدا که نوسخه یه کی نایابی ئه م کتیبه ی تیدایه
نووسراوه:

«قد وقع الفراغ من تحریر هذه الحاشية المسماة بالمحاكمات، للمولی المحقق،
والفاضل المدقق، مولانا أحمد بن مولانا حیدر السهرانی، علی شرح العقائد
العضدية للمولی المحقق، رئیس العارفين، جلال الدین الدوانی، فیما کنا ساکنین
فی قرية (وژنانه) وتحصنًا فیها قائمین، فی خدمة الأستاذ الفاضل الكامل
الأوحدي الألعی، مولانا صبغة الله أصبغه الله بنور جماله، ویسر له طریق
آماله، بعدما هربنا وارتحلنا من قرية ما وراء النهر، خوف شرایر ظهماسپ
قلیخان، حین نزلوا بکروک وحوالیها، وأظهروا الفضایح بأهالیها، علی ید أقل
العباد محمد، فی شهر شعبان المعظم سنة ١١٤٥».

کتبته من نسخة المؤلف وقرأته فی خدمة ابن ابنه»

شایانی باسه ئه م محه مه ده مه لا محه مه دی سیوچی خاوه نی (تذکرة العوام)ه و، ناوا
له شوتیتیکی دیدا ناوی خۆی و باو بابیری نووسیوه:

«نمقه محمد جفایي، بن محمود بن محمد بن عبدالله الباني، السیوچی، فی
سلخ شهر ذی الحجة الحرام، فی قرية ما وراء النهر فی مدرسة مولوی المعنوی
مولانا ابراهیم بن مولانا حیدر، فی وقت التحصیل، فی خدمته الشریفة، وخدمة
ابنه الفاضل الكامل الأوحدي الألعی المولوی الأولوی مولانا صبغة الله، أصبغه
الله بنور الفضل والإحسان الی آخر الزمان سنة ١١٤٤».

٥- ٤٢٠٣ - له بهرگی دووه می فیهرهستی کتیبخانه ی ئه وقافی به غدادا له ناو کۆمه لێ

دناو‌دا باسی دناو‌تیکی دیکه‌ی مام‌وستای حه‌یده‌ری هه‌یه که له شو‌ینه‌کانی دیدا نه‌مدیوه. ناوی ئەو دناو‌ه ناوایه:

(نبذة من الأفكار وزبدة من الأنظار)

به‌گو‌یره‌ی فیه‌ره‌سته‌که سه‌ره‌تا‌که‌ی ناوایه:

(الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام علي نبیه محمد وعلى آله...)

هه‌روه‌ها به‌گو‌یره‌ی فیه‌ره‌سته‌که چوار لاپه‌ره‌یه^(١).

وه‌ک گوتم مه‌به‌ستم لهم وتاران‌ه تنه‌ها ناو‌نووس‌کردن و دیاری‌کردنی شو‌ینی دناو‌ه‌کانی ئەم مام‌وستایانه‌یه و، بی‌گومان ئەمانه‌یش که من لی‌ره‌دا نووسیومن ته‌واوی دناو‌ و به‌ره‌مه‌کانیان نین، به‌لام وه‌ک بلی‌تین هه‌نگاو‌یکه له‌سه‌ر دۆزینه‌وه و تو‌مار‌کردنی دناو‌ه‌کانیان، ئەگه‌ر ئەم کاره له توانادا بیت، ئەوه‌نده‌ی دیش هه‌یه ئەم وتاران‌ه‌ی ئیمه هه‌ر قسه‌ی رووت نین و به‌به‌ل‌گه‌وه شته‌کان ده‌نووسم و تو‌ماریان ده‌که‌م.

له سه‌رچاو‌ه‌کاندا باسی گه‌لێ دناو‌ی ئەم مام‌وستا کراوه، به‌لام له کو‌یتن؟ نه‌ک ئەمه به‌ل‌کو ناوی دناو‌ه‌کانیشی نابهن و، تنه‌ها ده‌لێن دناو‌ی له (فقه) و (تفسیر) و...دا هه‌یه.

زیاد له‌وانه‌یش لهم وتاره‌دا ناوی دناو‌ی (مختصر الفتاوی)ی مام‌وستای حه‌یده‌ریمان به‌به‌ل‌گه‌وه نووسی و، وا بزانی ئەمه یه‌که‌مه‌جاره ناوی ئەم به‌ره‌مه تو‌مار ده‌کریت.

جگه له‌مانه‌یش لهم بواره‌دا هه‌ندێ له‌و ژمارانه تو‌مار ده‌که‌ین که له (دار العراق للمخطوطات)دا دناو‌ه‌کانی مام‌وستا ئەحمه‌دی حه‌یده‌ری به‌وان پارێزران:

١- المحاکمات: ١٩٤٧٤، ٩٨٢٦، ١٣٧٩٨، ١٧٤٠٧، ١٧٢٩٠، ٢٤٥٦٧،

٣١٥٠٥، ٢/٧٩٢٣، ٧٨٢١، ١٧٢٤٠، ١٨٧٨٠، ٢٦٨٨، ٧٩٢٣، ٢٣١٤٠...

فهرست مخطوطات مكتبة القادرية ٤١٢/٢. فهرس مخطوطات مكتبة الأوقاف العامة بغداد، ٢/٢٤٥.

٢- حاشية على الاستعارة السمرقندية: ١٩٧٩٦، ٧٨٨٨، ١٨٩٣٠، ٢٦٠٩١،

٧٥٣٨، ٢١٩٠٢، ٧٢٠٧، ١٦١٠٦، ٢٠٨١٧، ٢١٠٣٣، ١٠٣٠٢، ٨٤٢٩،

٢٤٤٨٥...

(١) (فهرست المخطوطات العربية في مكتبة الأوقاف العامة في بغداد. الجزء الثاني ص: ٥١٤).

۳- حاشیة على العقائد لجلال الدين الدواني: ۷۸۲۱، ۲۴۷۹۱.

۴- مسألة الطلاق: ۲۱۰۹۴.

ئەو ژمارانەى دیش کە لە وتارە کەدا نووسران.

دواى بلأوبوونەوى وتارە کە هەر لە (دار العراق للمخطوطات) دا ئەم دانراوەى مامۆستا ئەجمەدى کورێ حەیدەرى یە کەمەم دى کە بە ژمارە ۴۳۴۴ پارێزراوە و سەرە تاکەى ئاوايە: «قوله مبالغة: علة للتنزيل. قوله: اعتناء علة للمبالغة...»

کۆتایىبە کەيشى ئاوايە:

«والفعل والحرف اذا استعملا في أنفسهما لا يكونان فعلاً وحرفاً، فلا يحتاج الى التنبيه لتصحيح الحكم. تمت الحاشية اللطيفة للحبر المدقق مولانا احمد بن حيدر القديم الحريري، الواقعة على شرح الرسالة العضدية، للبرهان المحقق عصام الملة والدين أعلى الله درجته في أعلى عليين... في سنة ۱۲۰۶».

جگە لەم دانراوانەى مامۆستا ئەجمەدى حەیدەرى یە کەم بە گەران و پشکنینی فیهرەستەکان ناوی چەند دانراویکی دى ئەم مامۆستامان دۆزییەوه، بۆ تەواو و تەسەلترکردنی باسە کە لیژەدا ناوەکانیان وەک لە فیهرەستەکاندان تۆمار دەکەم، حەزم دەکرد دەستخەتەکان خۆیانم ببینیایەت بەلام ئەو پێگەم بۆ نەڕەخسا.

دەستخەتی ژمارە ۱۳/ح ش نوسخەیهکی دیکەى ئەم کتیبەیه.

هەر و هە دەستخەتی ۴۲۳۶۲ ش نوسخەیهکی دیبەتی، محەمەد نووری کورێ ئەمین ئەفەندی کورێ مەلا سولهیمان نووسیویەتیەوه.

فیهرەستی کتیبەخانەى ئەوقافی بەغدا:

بەرگی یە کەم:

۱۶۴- تعليق على التفسير البيضاوي. ۶۲/۱.

۱۶۸- تفسير آية الكرسي. ۶۳/۱.

۲۰۶۹- رسالة في رد مذهب الشيعة فيما يتعلق بغسل الرجلين في الوضوء. ۶۰۹/۱.

به‌رگی دووهم:

- ۲۷۶۹- تعليق على شرح العقائد العضدية للجلال الدواني. ۱۱۵/۲.
۳۲۴۶- محاکمات على شرح العقائد العضدية للجلال الدواني. ۲۴۵/۲.
۴۲۰۲- نبذة من الأفكار وزبدة من الأنظار. ۵۱۴/۲.

فيهره‌ستی نه‌وقافی موسی:

به‌رگی یه‌که‌م:

- ۶/۲- تعليقات على شرح العقائد العضدية لجلال الدواني المتوفي سنة ۹۰۸هـ.
۶۵/۱.

به‌رگی شه‌شه‌م:

- ۱۷/۲۲ مجموع ۳- حاشية على شرح الدواني على العقائد العضدية. ۱۱۱/۶.
به‌رگی هه‌شته‌م:

- ۱۸/۱۷ مجموع ۱- تعليق على شرح العقائد العضدية للدواني. ۱۲۰/۸.

فيهره‌ستی مه‌کته‌به‌ی قادريه:

به‌رگی دووهم:

- ۵۷۲ المحاکمات. ۴۱۲/۲.

به‌رگی پیتنجهم:

- ۱۳- رسالة في مسألة غسل الرجلين. ۳۷/۵.

فيهره‌ستی مه‌کته‌به‌ی نه‌وقافی سليمانی:

به‌رگی سی‌یه‌م:

- ۴/۳ تعليقات على شرح العقائد العضدية. ۳۲/۳.

به‌داخه‌وه دواى سه‌رنجدان یۆمان ده‌رده‌که‌وى فيهره‌ستنوو سه‌کان جياوازييان له‌ نيوان دانراوه‌کانى نه‌حمه‌دى يه‌که‌م و نه‌حمه‌دى دووه‌مدا نه‌کردوو ه، تيکه‌لاويان کردوون. بۆ

نمونه مامۆستا عەبدوللای جبووری لە بەرگی سیتیەمی فیهرهسته کهیدا دەلی: أحمد بن حیدر المتوفی ۱۰۷۰ھ دوایی لە باسی دەستخەتە کهیدا دەلی:

فرغ منه مؤلفه في سنة ۱۱۰۳ھ!! ص: ۲۰۶.

ههروهها ده‌بارەى ئەم مامۆستا ئەوه‌یش نابۆترم که لە دەستخەتی ۱۷۰۹۲دا نووسیویه: لە رۆژی ۱۱ شەوالی سالی ۱۰۳۸دا کۆپیکم بوو بە‌ناوی باوکمەوه -واتە حەیدەر- ناوم نا. دوو سال ۴۲ رۆژ کەم پێش ئەوه‌یش شەوی پێنج شەمی ۲۳ی مانگی زیلقە عەدە کۆپیکى دیم بوو ناویم نا محەمەد.

بە‌گۆڕەى دەستخەتی ۴۳۹۹۳ د.ع که (میرزا جانە) مامۆستا ئەحمەدی کۆری حەیدەر سالی ۱۰۷۱ کۆچی دوایی کردووه و، نووسەرەوه‌ی دەستخەتە که که محەمەدی کۆری خان ئەحمەدە سالی ۱۱۱۳ نووسیویه‌تیەوه و لە‌لایە‌کیدا نووسیویه: مصطفی‌ا بە‌گ سالی ۱۰۹۷ کۆژرا. عەبدوللا بە‌گی کۆپیشی سالی ۱۱۲۰ کۆژرا. ئەحمەدی کۆری حەیدەر لە سالی (الغم) دا مرد و، حەیدەری کۆپیشی سالی (جا‌نا الغم) مردووه. بە‌گۆڕەى دەستخەتی ۱۷۹۰۹یش عەبدوللا بە‌گ و مصطفی‌ا بە‌گ لە گوندی (دیوین) ی سەر بە (حەربەر) بوون.

ئەحمەدی کۆری حەیدەری کۆری ئەحمەدی

بە‌ناوبانگ بە ئەحمەدی دووهم

٤١١

دوای پشکنینی زۆری دەستخەتە‌کانی (دار العراق للمخطوطات) و کۆکردنەوه‌ی ناو و زانیاری پرژوبلاوی چە‌ندین نوسخە‌ی جۆراوجۆری، یە‌ک دانراوی ئەم مامۆستام دۆزییەوه، که یە‌کیکیان دەستخەتی دانەر خۆیەتی و، بە‌هە‌له‌ له‌ وتاری پێش‌ووترا که لە‌سەر ئەحمەدی یە‌کەم نووسی بووم شتی‌یکم لە‌میش وەر‌گرتبوو^(١)، بە‌لام لەم وتارە‌دا - که جیتی‌گی خۆیەتی - هە‌ندێ‌ک بە‌درێژی لە‌سەر ئەم دەستخەتە‌ دە‌نووسم و، کۆتایی نوسخە‌کانی دیکە‌یش - که هە‌ریە‌کە‌یان بایە‌خی تایبە‌تی خۆی هە‌یه - تۆمار دە‌کە‌م.

بە‌لام بڕوا ناکە‌م ئەم مامۆستا تە‌نها ئەم دانراوه‌ی هە‌بووبێت و، بە‌دوو‌ری ناگرم هەر لە

(١) بە‌تە‌ما بووم لە‌سەر زنجیرە ئەم بابە‌تانە لە‌ هاوکاریدا بلاو بکە‌مەوه، بە‌لام لە‌بەر ئەوه‌ی هە‌له‌ی زۆر دە‌کە‌وته وتارە‌کان لە‌ کاتی چاپدا، بلاو‌کردنە‌وه‌م وە‌ستاند و بۆ‌ئێ‌رم دانان.

(دار العراق للمخطوطات) دا دانراوی دیکه‌ی هه‌بیت، من پێ له‌وه ده‌نیتیم که هه‌موو دانراوه‌کانی بنه‌ماله‌ی حه‌یده‌ریم - له‌به‌ر زۆرییان و زۆریی نوسخه‌یان - سه‌رجه‌م تۆمار نه‌کردوه و، له‌وانه‌یه ئه‌و نوسخانه‌ی تۆمار نه‌کراون له‌ تۆمارکراوه‌کان که‌متر نه‌بن.

ده‌رباره‌ی ژيانیشی خۆشه‌ختانه سالی کۆچی دواييم به‌دروستی دۆزییه‌وه، ئه‌وه‌یش له‌ ڕێگه‌ی پارچه‌ شیعریکه‌وه که عاصیمی برازای نووسیویه، ئه‌مه‌یش شیعره‌که‌نه:

آه و فغان و حسرتم از جور چرخ بی نظام
صد داغها را لاله‌سا بنهاده بر دلها مدام
این داغ هم از جور او، موت عم تدریس خو
عالم بموتش کنده رو، در ماتم وی صبح و شام
علمی چو علمش بیمثال در این رباط پر ملال
کس را نباشد آن کمال، بیشک یقین است این کلام
لطف الهی سرمردی، امداد تاریخم شدی
امداد تاریخم شدی، لطف الهی سرمردی^(۱)
زیر لوای احمدی، جایش نمای اندر قیام
۱۱۴۹هـ

به‌سه‌ر ئه‌م پارچه‌ شیعره‌وه نووسراوه:

«لکاتبه فی تاریخ وفاة العم احمد افندی»

واته له‌ میژووی کۆچی دوايی ئه‌حمه‌د ئه‌فه‌ندی مامیدا.

مامۆستا حه‌یده‌ری یه‌که‌م کۆری محه‌مه‌دی کۆری پیره‌دین بووه، حه‌یده‌ری دووهم کۆری ئه‌حمه‌دی کۆری حه‌یده‌ری یه‌که‌مه. میژووی ژيانی ئه‌م دوو مامۆستا له‌گه‌ڵی سه‌رچاوه‌دا تیکه‌لاو کراوه، به‌لام ئه‌وه‌ی ڕوونه ئه‌وه‌یه مامۆستا حه‌یده‌ری حه‌یده‌ری - که به‌زۆری ده‌بی دووهم بیت - له‌ سالی ۱۰۹۷دا له‌ جیهاندا بووه.

(۱) شاعیر خۆی ئه‌م دوو نیوه به‌یتێ نووسیوه و هه‌یچیان لانه‌بردوه.

(۲) ده‌رباره‌ی ئه‌م مامۆستا - عاصیمی حه‌یده‌ری - جگه‌ له‌و پیاوه‌لدانه‌ی مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیح - که پێشتر باسمان کرد - شتیکی ئه‌وتۆمان ده‌ست نه‌که‌وتوه، ئه‌مه‌ نه‌بی که ده‌ستخه‌تی ژماره‌ ۴۲۳۴۱ د.ع حاشیه‌ی ئه‌م مامۆستایه به‌سه‌رخه‌یالیه‌وه.

ئەو دانراوانەى دەستم كەوتوون و لێرەدا ناو نووسكراون تێكرا دانراوى حەیدەرى دووھەم و دانراوى حەیدەرى یەكەمیان تێدا نییە.

۱- حاشیتە على الاستعارە: ۳/۸۴۲۹

یەكێك لە دانراوەكانى مامۆستا مەلا ئەحمەدى (دووھەمى) حەیدەرى حاشیە یەكیەتى بەسەر ئیستعارەوھ كە خۆى بەم شێوھ باسى دەكات:

«اما بعد: فيقول افقر الخلق الى الله الهادي احمد بن حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما كان الشرح المنسوب الى الفاضل الرباني، والكامل الوجداني، عصام الملة والدين، ابراهيم بن محمد بن عرب شاه الاسفراني، الواقعة علي الرسالة المصنفة في الاستعارة، للمولى المحقق والخبر المدقق، مولانا أبي القاسم السمرقندي، مع وجازة لفظه، ورشاقة نظمه، مشتملاً على فرائد لطيفة، محتجبة تحت الاستار، وفوائد شريفة سمحت بها يد الأنظار... اردت أن أعلق عليها تعليقات...»

كۆتاییەكەى:

«... ووجه الشبه في الكل لا يخفى على من ليس على بصره غشاوة، ووقع في بصيرته إضاءة. تمت الحاشية المسماة بملا أحمد على يد أضعف العباد عمر بن حاجي المشهور بأجقلاي، في شهر رمضان. في وقت الظهر بعد الأذان، في مدرسة ملا عبدالقادر بن ملا محمد...»

ئەم دەستخەتە دەستخەتێكى گەورەى و وا دیارە لە کۆیە نووسراوەتەوھ و بەشى یەكەمى ئاوا کۆتایی هاتووھ:

«... على يد أحقر الراجين ابراهيم المذنب الحزين، بن محمد المشهور بگومشيني، في وقت الضحى، في يوم الجمعة، في شهر جمادي الآخر المبارك، المسجد الجامع في الكوي، عند مولانا محمد المشهور بكيلزندانى.»

ژمارە (۷۵۳۸) نوسخە یەكی دى ئەم كتیبە یە و نوسخە یەكی تازە یە بە دەستی خدرى (شاملى) سالى ۱۳۵۲ نووسراوەتەوھ.

نوسخە یەكی دیکە ییشی ئەمە یە كە لەمەولا باسى دەكەین:

۲- حاشیه احمد بن حیدر علي عصام الدين الاستعاره: ۲/۱۵۹۰۵

کۆتاییه که ی:

«... وقع في بصيرته إضاعة، وعلى لفظه الإضاعة، قد تم كتابنا، ونرجوا من الله أن يجعل خاتمتنا مع إضاعة القلب. الحمد لله على التمام، وعلى نبيه أكمل التحية وأفضل السلام، في يوم الاثنين الثالث والعشرين من شهر رمضان سنة ثلاث ومائة والـف من هجرة سيد الانام. قد وقع الفراغ من كتابته على يد مؤلفه، رحم الله امرءاً دعا له بالغفران، والخلاص من عذاب النيران، ونرجوا من الناظرين النظر بعين العناية دون عين السخط والخذلان».

ئهم دهستخه ته -وهک دهبینی- یه کێکه له دهستخه ته کانی خودی بنه ماله ی حهیده ری و، گهلێ زانیاری و، شیعر و بابه تی به سوودی تێدایه، ئیمه له م دهرفه ته دا چیمان بو بکریته له ته کیانا دهیکهین.

یه که م: چهند پارچه شیعر ی کوردی کرمانجی ژوو روو که ئه گهر به ته واوی بزانری هی کێن جێگه ی بایه خی تایبه تین.

شیعره کان پارچه یه کیان شیعر ی (قانع نازناوێکه) زووتر له م پرۆژه دا له سه ریمان نووسیوه ^(۱).

دووهم: پارچه یه ک شیعره نازانم هێ کێیه سه ره تا که ی -که وا پێده چیت ناته واو بیت- ئاوایه.

گر پشی درد فنا بم لطیفان غنیم
ملحما قلب لنک وان نیه والجسم صحیح

پێنج به یته و کۆتاییه که ی ئاوایه:

مفتی عشق بخونی ژ ازل فتوی دا
[هشرر دلصوژ ب جلاوی و تقبیلی شیح!]

سێیه هم: پارچه یه ک شیعره شهش به یته، ئه میش نازانری هی کێیه و سه ره تا که ی ناته واو دیاره و ئاوا دهستپێده کات:

(۱) پروانه: بوژاندنه وی میژووی زانایانی کورد له ریگه ی دهستخه ته کانیانه وه، ۲ ل: ۴۲۲.

بهن قباى شمال بو خط عنبر و شمهم!!
هرچه كو اهل حالبوژى اترك كهائى

ئهه پارچه شهه بههته و كوئايه كههشى ئاواه:
طبع سلس روآن اى كولبو عبء...سان
لى ته كه اهل عرفان، بهنه مءح ئنائى
ءواى ئه مانههش نووسراوه:

(ما وصل بالتقسيم الى عبدالله بن احمد بن حيدر)

رهنگه مه بهست ئه وه بهت كه ئهه كتهبه به ميراث كههشتههت بهه پياوه.

له لاهه رهى ءواى ئه مههشءا ءوو پارچه شهعر نووسراوه بو كوچى ءواى ءوو زانا
يه كتيكان ءيارى نه كراوه كه كتيه. ءووه ميان نووسراوه:

«تاريخ وفات مولانا خضر لكاتبه عبدالعزيز أخوه» (*)

پارچه شهعره كانى به فارسى و نايشزانين مه ولانا خءر كتيه.

ههروه ها نازانين عهءءولعه زيزى براىشى كه شهعره كانى بو نووسيوه كتيه.

ههروه ها باسى له ءايكسوون و كوچى ءواى بهك ءوو كهسى ءيكهى تيايه، ئه وهى
چيگهى بايه خى تايه تيبى بهت تيايانءا ئه وه به كه نووسراوه:

(وفاة محمد بن آدم سنة ١٢٣٧) ئه مههش ئه وه ءه سه لميئنى كه براى به ريز فائيزى مه لا
به كر ءه رباره سالى كوچى ءواى ئيبنوئاهه له گوئارى (كاروان) ءا نووسيوه.

چواهم: له حاشيه كانى ئهه كتهبه ءا له كوئايى ههءءيكيانه وه نووسراوه:

(عبدالغفور ابن المحشي) يان (عبدالغفور ابن احمد المحشي) به مههش ءه زانرته كه
ماموئستا مه لا ئه حمه ءى هه ءه ره به كورتيكى زاناي به ناوى (عبدالغفور) وه هه بووه و،
جارى نازانين به سه ره ها ته زيانى و به ره مه كانى چوئن و چيبى بوون.

پهئنهجهه: هه ره لهه ءه سه ته ءهءا پهئش كتهبه كهى ماموئستاي هه ءه ره بهى كتهيبى
عصامه ءين نووسراوه و، كوئايه كهى ئاواه:

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه الرسالة المنسوبة الى مولانا عصام الدين، في

(*) ءواى ءه ركهوت ههءءووكيان له بهه مالهى هه ءه رهين.

سنة الف ومائتين وسبع وعشرون (!) من هجرة النبوية المصطفوية من يد احقر العباد واحوجهم عبدالله بن احمد بن عبدالله بن أحمد بن حيدر بن احمد بن حيدر بن محمد الكردي الحسين آبادي غفرالله لهم ولجميع المؤمنين...»

لەم دەقه‌ی شه‌وه - جگه‌ له‌وه‌ی که ناوی کور و باوک و باپیر چه‌ند پات ده‌بنه‌وه و، کور شانازی به باوکی خۆیه‌وه ده‌کات - ناوی زانایه‌کی دیکه‌ی ئەم بنه‌ماله‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وت که ناوی (عبدالله) یه و، ده‌کرێ به (عبدالله) ی دووهم ناوی به‌رین.

نووسه‌ره‌یه‌کی به‌رتیزیش - که له‌وانه‌یه هه‌ر له زانایانی ئەم بنه‌ماله به‌رتیزه بیته - له پال ئەم ده‌قه‌دا نووسیویه: «قد توفي كاتب هذه الرسالة عبد[الله] بن احمد في آخر شهر ذوالقعدة يوم الجمعة سنة ١٢٣٧».

واته: ده سال دواى نووسینه‌وه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که و له سالی کۆچکردنی ئیبنوناده‌مدا ئەم مامۆستا کۆچی دوا‌یی کردوه.

(١/٢٧٦٢٤ د.ص) نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتیبه‌یه به‌م ژماره پارێزراوه، ئەم نوسخه‌یش نوسخه‌یه‌کی پوخته، به‌لام ده‌ستی چه‌په‌لی بازرگانیکه‌ر ناوی نووسه‌ره‌وه و میژووی نووسینه‌وه‌کی دراندوه!!

(٢٤٤٨٥ د.ع)ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتیبه‌یه سالی ١٢٧٥ سەید عه‌لیی کورێ سەید محمەد نه‌فه‌ندی نه‌قیب و موفتیی موسڵ نووسیویه‌تیوه.

نوسخه‌یه‌کی دیشی به‌ژماره (٢/٧٨٨٨) پارێزراوه و، نوسخه‌یه‌کی ناته‌واوه. ژماره‌یه‌کی دیشی به (٢/١٨٩٣٠) پارێزراوه و، نوسخه‌یه‌کی ته‌واوه، به‌لام نووسه‌ره‌وه‌که‌ی نه‌ناوی خۆی و، نه سالی نووسینه‌وه‌ی دیاریی نه‌کردوه.

نوسخه‌یه‌کی دیشی به‌ژماره (٢/٧٢٠٧) پارێزراوه و، کۆتایی به‌م جو‌ره هاتوه:

«تمت الحاشية المسماة بأحمد بن حيدر علي الشرح المسماة (!) بالاستعارة لعصام الملة والدين ابراهيم بن محمد بن عريشاه الأسفراني، على الرسالة المصنفة في الاستعارات للمولى المحقق مولانا أبي قاسم السمرقندي، على يد أحقر العباد قلندر زاده مصطفى بن سعيد افندي، غفرالله لهما آمين يا رب العالمين».

لێره‌دا سالی نووسینه‌وه‌ی نه‌نووسیوه، به‌لام له کتیبی پێش ئەمه‌دا ده‌لی: سالی ١٢٨٧ نووسراوه‌ته‌وه. له شوێنیکی دیشدا ١٢٩٤ ی نووسیوه.

٢/٢١٠٣٣ش نوسخه‌یه‌کی دی. ئەم دانراوه‌یه و کۆتاییه‌که‌ی ناوايه:

«... مع إضاءة القلب. الحمد لله على التمام، وعلى نبيه أكمل التحية وأفضل السلام، في يوم الاثنين الثالث والعشرين من شهر رمضان سنة ١١٥٣ من هجرة سيد الانام تمت. وقد وقع الفراغ من كتابة هذا الكتاب الشريف بعون الملك اللطيف، على يد أضعف العباد وأحوجهم الي رحمة الملك القدوس، عبيد الله بن ابراهيم بن علامة بن محمود المنسوبون الى قرية (پيرسد!) في يوم المبارك يوم الخميس في مدرسة قبهان بقى الى آخر الزمان، يا منان!»

نوسخه يه كى دى به ژماره ٢/٢١٩٠١ لهم كتيبخانه دا (دار العراق للمخطوطات) پارێزراوه و، كۆتاييه كى ئاوايه:

«قد وقع الفراغ من الكتابة من يد الأحقر اسماعيل بن سيف الدين المشهور بالماويلي - رحم الله امرأ دعالهما بالغفران والخلاص من عذاب النيران - وعلى الله التكلان كل ساعة وآن، سنة الف ومائة وخمسين وخمسة، كتبت من سحر، كتبت من نسخة المؤلف».

ژماره ٤٣٤/١٠٣ د.ع نوسخه يه كى دى ئهم كتيبيه و كۆتاييه كى ئاوايه:

قد استراح انامل الحقيير الفقير الى رحمة الله الغني القدير عثمان بن عبد القادر الشهير... من كتب الكتاب المسمى بعصام الدين الجدير، لدقته بنظر وفكر كثير، مع حاشيته الدقيقة الحقيقة، بأن يقال ليس لها رفيق في الحقيقة، للفاضل أحمد بن حيدر العالم العامل، تغمدهم الله بغفرانه الكامل، وصانهم في العاجل والأجل، بحرمة من هو أعظم الوسائل. آمين يا رب العالمين. ١٢٧٧.

دهستخه تى ژماره ١٦١٠٦ دانه يه كى ديكى ئهم كتيبيه له كۆتاييه وه ناته واوه.

دهستخه تى ژماره ٤٢٣٦٢ د.ع) ش نوسخه يه كى ديكى ئهم كتيبيه، محمده نوورى كورى ئهمين ئه فه ندى كورى مه لا سوله يمان نووسيوه تيه وه.

له كتيبخانه ئه و قافى (موصل) يشدا دوو نوسخه ئه كتيبيه هيه.

يه كه ميان: له لاپه ره ١٦٧٠ ي بهرگى ستييه مدا ده تى:

٢- حاشية علي شرح العصام على الرسالة الاستعارات للسمرقندي. له لاپه ره ٢٧٥ ي بهرگى دووه ميشدا:

٣- حاشية احمد بن حيدر الحسين آبادي على السمرقندية. احمد بن حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي المتوفي ١١٢٩ هـ.

عەبدولغەفووری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەری حەیدەری

٤١٢

یەکیکی دی لە زانایانی ئەم بنەمالە ئەم مامۆستایە کە حاشیە بەسەر دەستخەتی ژمارە (١٥٩٠٥ د.ع) هەهەیه و، ئەم بەیتەیش نووسراوە دوور نییه بەیتی ئەو بیت.

خاک حەریر بود طوتیای چشم ما

لیکن سکان غمی برند ز دل هیچ خشم ما

ئەگەر وایش بیت ئەوا دیارە ئەم مامۆستا ماوەیەک لە ناوچەی حەریردا بوو، بەلام جاری شتیکی زیاترمان لە دەستدا نییه و، چاوەروان دەبین بەلکو!

وێک جاری دیش گوتوومە بەداخووە ئەو مامۆستایانەی لەسەر زانایانی ئەم بنەمالەیان نووسیوە بەزۆری لایەنی وشەئارایی و پیاوەلدانیان بۆ لەسەر نووسینیان هەلژاردووە و، ئەوەندە بایەخیان بەم لایەنە داوە چەند یەکیکی ئەو لایان لە بەرھەم و شۆینەوار و میژووی ژبان و خۆندن و مامۆستا و قوتابیانیان نەکردووە.

ئەو تا دەبینین وێک نووسیویانە مامۆستا ئەحمەدی کۆری حەیدەر ئەم کۆرانیە بوو:

١- عەبدولغەفووری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٢- خەزری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٣- عەبدوللای کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٤- عەبدولعەزیزی کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

٥- شەهابەدینی کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.

ئەم کۆرانیەیش بەپێی ئەو پیاوەلدانە هەموو زانا و خۆیندەوار بوون، بەلام -جگە لە پیاوەلدان- دەربارەی ژبانیان هیچیان تۆمار نەکردووە.

عەبدولغەفووری حەیدەری

٤١٣

لەسەر دەستخەتی ٥٦٣٦- د.ع - کە کۆمەڵتیک داتراوە لە فەرانیضدا - نووسیویە: ثم آل الی نوبتی بالشراء الشرعی وأنا الفقیر الی الله الهادی عبدالغفور نجل الحاج محمد اسعد أفندي الحیدری الصفوی، الحسین ابادی. مۆرەکەمی ١٢٣١ی پێتووە.

پیش‌نم ناوای لی نووسراوه:

ثم آل إلى الفقير اليه عز شأنه عبيدالله بن عبيدالله افندي الحيدري المفتي بمدينة بغداد. عفى عنه.

له‌سهر ده‌ستخه‌تی ۹۵۳۴ (د.ع) ش نووسیویه:

قد تملكه بالشراء الشرعي الفقير اليه عز شأنه عبيدالله بن عبدالغفور بن الحاج أسعد افندي الحيدري. غفر لهم.

ده‌ستخه‌ته‌که‌یش (شرح‌الالفیه‌للسیوطی مع‌حاشیه‌الاحسانیه).

واته: نهمه‌دوو عه‌بدولغه‌فووریش له‌زانیانی نهم‌بنه‌ماله.

عبداللای کوری‌هیدری کوری‌شه‌شهم

۴۱۴

نهم‌زاته‌یه‌کیکه‌له‌زانا‌گه‌وره‌و‌کتیب‌و‌دانراو‌زۆره‌کانی‌بنه‌ماله‌ی‌هیدره‌یی‌و،‌وا‌دیاره‌-خۆشبه‌ختانه‌-به‌ختی‌یار‌بووه‌و‌زۆر‌له‌دانراوه‌کانی‌پاریزراون‌و،‌به‌پرزوبلاوی‌ژماره‌یه‌کی‌مشه‌له‌ده‌ستخه‌ته‌کانی‌دانراوه‌کانی‌گه‌یشته‌ونه‌ته‌(دار‌العراق‌للمخطوطات)‌و،‌نیمه‌یش‌-به‌گویره‌ی‌توانا‌و‌ده‌ره‌تان‌-به‌شیکیانمان‌دیاری‌کردوووه‌و‌لی‌ره‌دا‌ناویان‌ده‌به‌ین‌و،‌هه‌ندی‌کیش‌زانیاریان‌-به‌گویره‌ی‌په‌راویز‌و‌کو‌تاییه‌کانیان‌-لی‌ده‌گو‌یزینه‌وه‌نی‌ره.‌ئه‌وه‌ی‌ده‌ریاره‌ی‌ژیانی‌نهم‌مامۆستا‌له‌ده‌ستخه‌ته‌کاندا‌دۆزیومه‌ته‌وه‌و‌جیگه‌ی‌بایه‌خه‌دیاری‌کردنی‌سالی‌کوچی‌دوا‌یی‌ته‌ی؛‌چونکه‌سه‌رچاوه‌کان‌چهند‌می‌ژوو‌یی‌یه‌کیان‌بو‌ئه‌و‌پرووداوه‌داناوه‌و،‌به‌زۆری‌به‌گواسته‌نه‌وه‌له‌(الروض‌النضر)‌هوه‌سالی‌۱۱۰۷‌یان‌داناوه.

وه‌ک‌له‌به‌رگی‌۲۷۵/۵‌(فهرس‌مخطوطات‌مکتبه‌الاقواف‌العامة‌في‌الموصل)‌به‌رگی‌۲۴/۴‌و‌۴۲‌ی‌(فهرس‌المخطوطات‌العربية‌في‌مکتبه‌الاقواف‌العامة‌في‌بغداد)‌دا‌نهم‌ساله‌دانراوه،‌به‌لام‌له‌به‌رگی‌۲۹۵/۴‌ی‌(فهرس‌مخطوطات‌مکتبه‌الاقواف‌المركزية‌في‌السليمانية)‌دا‌هاتوو‌ه‌که‌نهم‌مامۆستا‌سالی‌۱۱۵۱‌له‌ژیاندا‌بووه.‌که‌چی‌به‌گویره‌ی‌ده‌ستخه‌تی‌ژماره‌۱۷۹۰۹‌ی‌(دار‌العراق‌للمخطوطات)‌مامۆستایه‌کی‌هاو‌چه‌رخ‌که‌ناوی‌(زين‌العابدين)‌ی‌کوری‌په‌سوول‌ی‌کوری‌ئیه‌راهمی‌موکرییه‌ده‌لی:‌عه‌بدوللای‌کوری‌هیدره‌ی‌ناسراو‌به‌(صدر‌الشریعه)‌پۆژی‌۱۱‌مانگی‌په‌جه‌بی‌سالی‌۱۱۱۵‌کوچی‌دوا‌یی‌کردوووه.

نهم کتیبہ چندین نسخہ‌ی له (دار العراق للمخطوطات) دا پاریزراوه، سه‌ره‌تای
نسخه‌یه‌کیان و کوتایی نسخه‌کانی دی تو‌مار ده‌که‌ین:

«وبعد: فيقول المفتقر الى الله الهادي عبدالله بن حيدر الكردي الحسين آبادي:
لما رأيت الحاشية المنسوبة الى الامير ابي الفتح في الآداب لا ريبة في فطنة
قائلها، ولا شبهة في متانة دلائلها، وكانت متعلقة بشرح تاج الادباء مولانا
محمد الحنفي كساه الله جلايب الغفران، لمتن برهان العلماء عضد الملة والدين،
أسكنه الله فراديس الجنان، ومع هذا تداولتها ايدي...

کوتاییه که‌ی نه‌میژووی نووسینه‌وه و نه‌ناو و نه‌شوتنی نووسه‌ره‌وه‌ی پتوه نییه .

نهم نوسخه بهژماره ٢٤١٧٧ له (دار العراق للمخطوطات) دا پارټيزاوه.

ده‌سخته‌تی ژماره (۲۴۸۷۸) یش‌نوسخه‌یه‌کی دی‌ئه‌م‌کتیبه‌یه و‌کو‌تاییه‌که‌ی‌ئاوایه:

«تمت الحاشية المنسوبة الى مولانا عبدالله بن حيدر بن احمد بن حيدر يوم الثلاثاء وقت الغروب، في شهر ذي الحجة على يد أقل العباد عبيدالله بن عبدالرحمن بن حسن القاضي العقروي، في نجد روست، في مدرسة مولانا محمد بن آدم ادام الله ظله على رؤسنا وسائر المستفدين في سنة ١٢١٠».

ده‌سخته‌تی ژماره (۱۷۱۵۰) یش‌نوسخه‌یه‌کی دی‌ئه‌م‌کتیبه‌یه و ئاوایش‌کو‌تایی

هاتووہ:

«نسأل الله حسن الخاتمة، وجعل غدانا خيراً من الأمس، فانه ارحم الراحمين. ونصلي على محمد وعلى آله وصحبه اجمعين. تمت الكتاب على خط كتب على خط مؤلفها عبدالله بن حيدر، عفا عنهما الأكبر، على يد أقل خلق الله عبدالله بن اسماعيل كركوكي في سنة (١١٧٥) من هجرة نبينا عليه أفضل السلام».

دهستخه تی ژمار ۱۹۴۷ ایش نوسخه یه کی دی حاشیه ی عه بدولت لای کوپی حه یده ره
له سدر (میر ابو الفتح).

نهم نوسخه کوټاییه کدی له گه ل نوسخه یه کی دی یان کتیبی کی دیدا ټیکه لاو بووه و، کوټاییه کدی شتواوه.

دهستخه تی (۱/۳۹۱۹۳) یش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و ئاوا کوتایی هاتوو:

قد تم على يد الحقير المذنب المحتاج الى عفو ربه قاسم گراوي بارییل بعد العصر
 في شهر صفر المظفر. لا اله الا الله محمد رسول الله برحمتك يا أرحم الراحمين
 سنة ١٢٦١.

هەر له خوار ئەمەوه نامەى مەلایەک بۆ مەلا عەبدوللە ناویک نووسراوه که کتیبەىکى لەلا بووه و دواکەوتوو و، دواى ناردوویەتیەوه، ئەمیش لى خۆش بووه، نازانین مەلا عەبدوللە که کتیبە و نووسەرى نامەکەیش ئینشایەکی عەرەبىی جوانى بووه، له خواریهوه ئەمە نووسراوه، که ڕەنگە نامەکه هى ئەم نووسەرە بەرپزە بێت.

«حرره الافقر الاحقر الافتاده بکنج خانقاه اريل مصطفى النائب زاده سنة ١٢٦١، المفارق عن البيت والاهل والأحباب والإخوان والخلان، بأكثر من سنتين ونصف التي مضت من الزمان».

دەستخەتەى ژمارە (٧٧٨٨)یش نوسخەىەکی دى ئەم کتیبەىە، بەداخووه نووسەرەوهکەى دواى نووسینەوهى هێچى دەربارەى خۆى و سالت و شوێنى نووسینەوهى کتیبەکە نەنووسیوه.

دەستخەتەى ژمارە (٥١٣٤)یش نوسخەىەکی دى ئەم کتیبەىە، بەلام سەرەتاکی جیاوازه و کۆتاییەکەى لەگەڵ کۆتایی نوسخەکانى دیدا یەک دەگرەوه و، نووسەرەوهکەى نووسیوه:

«تمت الحاشية المشهورة باسم مؤلفها عبدالله بن حيدر، جعل الله قبره فردوساً بحرمة سيدنا محمد وعيسى وموسى الواقعة على الحاشية المشهورة ايضاً باسم مولفها الامير ابي الفتح في الآداب على الشرح المشهور بين اولي الالباب على يد أقل الخليفة وغبار أقدام الطلبة محمود بن اسماعيل القاضي بالكوي في عام ١١٩٩، ٣ ربيع الآخر، يوم الأحد في حكومة حسن خان. مات ابراهيم چاوش ٦ يوم».

له دەستخەتەى ١٣٨٤دا نووسراوه:

سجع مهر صاحب تأليف اينست:

ز فخر انبيا مختار داور

شفاعت خواه عبدالله حيدر

دەستخەتەى ژمارە ٢/٤٣١٢٤. د. ش نوسخەىەکی دیکەى ئەم کتیبەىە عەبدوللە کورێ حسەینی کورێ عەلیی کورێ محەمەد نووسیویەتیەوه.

دەستخەتەى ٢٠٤٢٣یش دانەیهکی دیکەى حاشیەى عەبدوللە کورێ حەیدەرە بەسەر ریسالەى (میر ابی الفتح)هوه و کۆتاییەکەى دراووه و ناتەواوه.

دهسته تهی ۱۸۸۰۵ ش نوسخه یه کی دیکه ی ئهه دانراوه یه و ، بهه شیهه کۆتایی هاتوه :
«تمت الحاشية المنسوبة الى مولانا عبدالله بن حيدر، من يد الفقير الحقير المذنب
العاصي محمد بن ابراهيم، لأجل استاذي علامي فهامي، نادر العصر والزمان
الفايز بالحكمتين العلمية والعملية الحازل للرياستين الدينية والدنيوية مولانا
وبالحقيقة اولانا مولانا غزايي، نورالله روحه. اللهم ارحمنا يا الله.

دهسته تهی (۱۵۸۳۱ د.ع) ش نوسخه یه کی دیکه ی ئهه کتیبه یه .

دهسته تهی ۳۲۴۳۷ (د.ع) ش نوسخه یه کی ديبه و ئههه کۆتاییه که یه تهی :

تمت الحاشية الواقعة على مير ابو الفتح لمولانا عبدالله الحيدري على يد أضعف
العباد وتراب تحت أقدام الطلاب حسن بن محمد بن مصطفى في بلدة كوي، سنة
الف ومائتين وأربع وثلاثين من الهجرة النبوية.

دهسته تهی ۴۱۳۸ د.ع نوسخه یه کی نایابی حاشیه ی عهبدوللای کوری حهیده ره به سه ره
(میر ابو الفتح) هوه و ، بهه تهی دانه ره که یه تهی و له کۆتاییه وه ئاوی نووسیوه :

تم المؤلف على يد مؤلفة مخرجاً الى البياض في سنة الف ومائة وأربعة. وتم
تسويدها في اليوم الرابع من رجب الخير لسنة احدى وخمسين ومائة والف.
اللهم^(۱)...

ئهه دهسته تهه که لهی شیعر و زانیاری به سوودی ده رباره ی پیاوانی ئهه بهه ماله تیتدایه
له واته :

«هو الخلاق المنعم الجواد:

الحمد لله الذي خلق الانسان في أحسن تقويم حمداً يوازي نعمه، ويحاذي جوده
وكرمه، حيث أذهب عني الحزن وأنعم على بولادة المسمى المكني بنعمة الله وابي
الجود رعاية وتفلاً، لموافقة الاسم وكنيته في الواقع مع المسمى والمكنى، أنبته
الله نباتاً حسناً، يوم السبت قبيل الظهر أواسط الشهر المبارك محرم سنة
١١٦١...»

پیش ئهه مهیش حه لیمه ی کچی سالی ۱۱۵۷ له دایک بووه .

(۱) ئهه هه ندییک گومان ده خاته سه ره میژووی کۆچی دواپی، به لام وا دیاره دوو عهبدوللای کوری
حهیده ره و تیکه لاوبوون له دانراوه کانیان و میژووی ژبانیاندا رووی داوه .

له پهنای ئەمەدا میژوویی کۆچی دوایی (عم احمد) بەشیر نووسراوه، که سالی ١١٤٩ یه، که له وانهیه شیعی (عاصم) بیت و مامه که ییش ئەحمەدی کوری هیده ره که پیشتر نووسیمان.

دهستخه تی ژماره ٣٢٤٣٧ د.ع ش نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه حه سه نی کوری محمه دی کوری مصطفه فا سالی ١٢٣٤ له شاری کۆیه نووسیویه تیه وه.

٢- حاشیه عبدالله بن حیدر علی الفوائد الفناریه ٧٧١٨

وا پێده چیت ئەم نوسخه به خه تی دانهر بیت و کۆتاییه که ی ئاوايه:

«تم، والحمد لله على الاتمام، وعلى رسوله التحية والسلام، في اليوم الاول من أيام التشريق، نسأل الله الهداية الى سواء الطريق، وأن يجعل لنا التوفيق خير رفيق. في تاريخ ١١٠١ هذا وصوارف الازمنة لاتخفى، وكدورات العواصف لاتصفي، الفؤاد منعقد والطبيعة منجمد(!)، لا عين تنظر الى التأليف، ولا ذهن يحسن التصنيف، ولكن تحملنا الهمم، ورضينا بما جف به القلم».

دهستخه تی ژماره (٤/١٢٧٠) ش نوسخه یه کی دی ئەم حاشیه یه و کۆتاییه که ی ئاوايه:

تمت الرسالة المسمى (كذا) باسم مصنفه أعني عبدالله بن حيدر الواقعة على قول أحمد بيد أضعف العباد محمد بن اسماعيل بن محمد في شهر كركوك في مدرسة مولانا عبدالرحمن العسكري، في سنة الف ومائتين وخمسة وسبعين في آخر شهر رمضان...

دهستخه تی ژماره ٤١٣٨ ییش نوسخه یه کی ديه و کۆتاییه که ی ئاوايه:

«قد وقع الفراغ من تحرير هذا الكتاب المكتوب بعض منه على يد ابن أخ المصنف عاصم. وبعض آخر على يد أخيه. وبعض آخر منه على يد ابن أخيه ابضاً فتح الله. وبعض آخر منه على أيادي الطلبة في سنة ١١٤٩ من الهجرة النبوية المصطفوية، على صاحبها أفضل التحية والسلام، ولقد نقلنا هذا الكتاب من النسخة التي كتبها المصنف رحمه الله عليه رحمة واسعة»

دهستخه تی: (٢/١٩٣٩٠) ییش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و کۆتاییه که ی ئاوايه:

والحمد لله على الاتمام والصلاة والسلام على النبي الكرام (كذا) وآله وأصحابه

البررة الفخام العظام، يوم الاثنين في شهر رجب، وقد مضى منه أحد عشر يوماً، سنة الف وثلاثمائة وسبعة (١) بعد الهجرة على صاحبها التحية، بيد الحقير قاسم ومحمد رب اغفر لهما».

هاشية عبدالله بن حيدر على الفوائد الفنارية: ٣/١٧١٤٩

سهره تاكهى:

وبعد: فيقول اذل العباد، واضل طريق الارشاد، المفتقر الى الله الهادي عبدالله بن حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما رأيت كثرة طلب الراغبين، ووفور رغبة الطالبين الى الحواشي المتعلقة بالفوائد الفنارية التي، هي عن العادة عارية...

كوتاييه كهى ناوى كهسى پيتوه نيسيه، بهلام به گويرهى دوو دانراوى ديكه كه هان له پيشيه وه دهبتى خه تى نه بويه كرى كورى يوسفى شىخانى - شهيانيى بيت وله سالى ١٤٤١ نووسيوه تيه وه.

دهستخه تى (٣٩٦٢٤ د.ع) ش نوسخه يه كى ته عليقاتى عه بدوللاى كورى حه يدهره به سهر (قول احمد) وه.

نوسخه يه كى دى: ٣/٢٠٧٧٨

كوتاييه كهى:

تم المؤلف على يد مؤلفه مخرجاً الى البياض في سنة الف ومائة وأربعة (١) من الهجرة النبوية المصطفوية. تمت الكتاب بعون الله الملك الوهاب على يد أضعف العباد وأحقر الطلاب، الراجي عفو ربه الفاطر محمد بن محمود بن ابراهيم بن محمود المزوري، وقد مضى من الهجرة النبوية سنة الف واحدى ومائتين.

نوسخه يه كى دى حاشيه ليه سهر فه نارى: ٤/٢٠٧٧٨

كوتاييه كهى:

تمت النسخة الشريفة المسماة بعبدالله حيدر، الواقعة على حاشية الفناري المسماة بقول احمد، على يد أحقر العباد وأضل طريق الارشاد المحتاج الى الله الغني الهادي، محمود بن ابراهيم بن علامة... في سنة ثمان وستين ومائة بعد الالف.

دهستخه تی ژماره ۱۶۸۵۹ ی (دار العراق للمخطوطات) نوسخه یه کی دی ئەم دانراوهی مامۆستا عەبدوللای کوری حەیدەرە، بەلام لە کۆتاییدا جگە لە سالی نووسینەوهی که ۱۳۰۳ هه ههچی دی نه نووسراوه.

دهستخه تی ۱۷۸۳۸ ش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و کۆتاییه که ی ناوایه:

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه الحاشية الواقعة على قول أحمد، ومؤلفه ملا عبدالله بن حيدر، بن احمد، صانهم الملك الصمد، من يد محمد سعيد بن رسول عفا لهما الملك الغفور، وهو ابن عزيز بن محمد عفا لهما الواحد الأحد، وهو ابن حسين بيك (الميرسخي!) الهرتلي اللهم اعف له بحق النبي. ۱۳۰۳

دهستخه تی ژماره ۸۱۲۹ ش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و ئەمه کۆتاییه که یه تی:

«وقد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الحاشية الواقعة على قول احمد، المنسوب الى ملا عبدالله بن حيدر، من يد صالح بن عباس كراخي، في شهر كوه في مدرسة ملا رسول سنة ۱۲۲۴.

دهستخه تی ۳۹۲۱ ش دانیه کی دی ئەم کتیبه یه و کۆتاییه که ی ناوایه:

تمت الحاشية المنسوبة الى أفضل المحققين مولانا عبدالله الحيدري، على يد أقل العباد، المحتاج الى عفو الملك الرشاد محمود الدشتي، لأجل الأخ الامجد الملا محمد شريف الرنكه رزائي، في قرية خالوان، من محال ديره، من حكومة رواندز. اللهم اغفر لكاتبه، وقاريه، ومؤلفه، ولمن تصدى لتصحيحه، وتحشيته، وإبراز نكاته. آمين! ۱۲۸۵ وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين.

دهستخه تی ۷۰۷۲ ش دانیه کی دی ئەم دانراوهی مامۆستای حەیدەر یه، بەداخه وه دهستیکی چه په ل کۆتاییه که ی شتواندوه و تنه ا مۆزی عەبدوره حمان ناویک و میژووی سالی ۱۲۸۰ ی لێ وه رده گیریت.

دهستخه تی ۱۸۷۸ ش یه کی کی دی لە نوسخه فره کانی دانراوی حاشیه ی عەبدوللای کوری حەیدەرە له سه ر فه ناریی و کۆتاییه که ی به م شتیه یه:

«تمت في قرية ناث بركه في مدرسة ملا محمد بن ملا آدم، في يوم الأحد في شهر المحرم في ثلاث عشر منه في سنة ۱۲۱۶».

ده‌ستخه‌تی ۱۷۶۹۲ ش نوسخه‌یه‌کی دی هه‌مان کتیبه و کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه :

«قد كملت الحاشية المنسوبة الى مولانا عبدالله بن حيدر الماوراني، الواقعة على قول احمد الفناري، بيد الحقير الفقير على الشهير بالرشكاني، عفى عنه الملك الرياني، ابن ابراهيم بن مصطفى بن عبدالله. لا اله الا الله محمد رسول الله - صلى الله عليه وسلم-

ده‌ستخه‌تی ۳/۸۴۲۹ ش دانیه‌کی نهم کتیبه‌یه و نهمه‌یش کۆتاییه‌که‌یه‌تی:

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه النسخة الحاشية الواقعة على قول احمد، ومؤلفه ملا عبدالله بن حيدر بن احمد، صانهما الملك الصمد، كتبه عمر بن حاجي المشهور بأجقلاي غفرالله لنا ولجميع المسلمين امين برحمتك يا أرحم الراحمين. لا اله الا الله محمد رسول الله».

ده‌ستخه‌تی ژماره ۴۲۶۱ ش دانیه‌کی ديبه له حاشیه‌ی عه‌بدوللای کورێ حه‌یدهر له‌سه‌ر فه‌نناری و کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه :

«قد وقع الفراغ من تسويد هذه الحاشية على قول احمد من يد أحقر العباد وأحوجهم المنسوب الى الداغستان عبدالله، من مؤلفات أفضل المتأخرين ابن حيدر عبدالله، والصلاة والسلام على خير خلقه محمد بن عبدالله. سنة ۱۲۶۷.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۴۲۵۵۸/د، د.ع ش نوسخه‌یه‌کی ديبه‌تی، سوله‌یمانێ کورێ مه‌حمود سالی ۱۲۸۸ نووسیویه‌تیوه‌.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۱۰/۱۰۴۴۷ د.ع ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی نهم کتیبه‌یه سالی ۱۲۳۸ نووسراوه‌ته‌وه‌.

له‌و دانراوه‌ی نهم مامۆستا که باس نه‌کراوه (موده‌وه‌نه)یه‌تی به‌سه‌ر فه‌رائیضی شه‌رح مه‌نه‌جه‌وه، نهم دانراوه به‌ژماوه ۴/۵۱۳۲ د.ع پارتیزاوه مه‌مه‌دی قزله‌ری سالی ۱۲۲۴ نووسیویه‌تیوه‌.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۴۳۴۳۹ د.ع ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌یه‌تی مه‌حمودی کورێ حاجی عه‌بدوللا سالی ۱۲۹۲ نووسیویه‌تیوه‌.

۳- رسالة في نسب القضايا : ۱۲۷۰۴

دانراویکی دیکه‌ی مامۆستا مه‌لا عه‌بدوللای کورێ حه‌یدهر، نهم نامیلکه به‌چکۆله‌یه سه‌ره‌تا که‌ی ئاوايه :

«بسم الله الرحمن الرحيم هذه بيان نسب القضايا المشهورة بحسب المفهوم. أعلم أن المشروطة العامة.

کۆتاییه که ی:

تمت الرسالة للفاضل المدقق عبدالله بن حيدر. كاتبه رسول بن عبدالله سنة ١٣٣٤.

دهستخه تی ٧٥١١ نوسخه یه کی دیکه ی ئەم نامیلکه یه و کۆتاییه که ی ئاوايه:

«تمت الرسالة في نسب القضايا للفاضل المحقق ملا عبدالله بن حيدر».

دهستخه تی: ١٣٠٠٩٤ / ١ یش نوسخه یه کی دی ئەم دانراوه یه و بهم شتیوه کۆتایی هاتوو:

«تمت الرسالة المنسوبة الى الفاضل المحقق المدقق عبدالله بن حيدر غفرالله لنا وله، بحرمة سيد البشر، على يد أحقر الطلاب رسول التلاني، لأجل برادری وسروری جناب کاک ملا عمر، فی یازدهم رمضان فی شبی سه شنبه، فی ساعات پنج شب. سنه ١٣٤٤».

٤- حاشیه ی له سه ر (الاری)

یه کیکی دی له دانراوه کانی ئەم مامۆستا حاشیه یه که یه تی به سه ر کتییی (مصلح الدين الاری) یه وه له عیلمی حیکمه تدا و، سه ره تاکه ی ئاوايه:

«الحمد لله العليم الحكيم، والصلاة والسلام على رسوله الكريم، وعلى آله وأصحابه هداة الصراط المستقيم وحماة الدين القويم، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم. ق تخلص...

کۆتایی نوسخه ی ژماره ٧١٧٩ یش ئاوايه:

ق مدخل فيهما اي في التقدي والتأخر الواقع في أجزاء الزمان، فقياسهما في أجزاء الزمان عليهما في المتحيزات من حيث الحيز قياس مع الفارق. قد وقع الفراغ من تحرير الحواشي المنسوبة الى مولانا عبدالله بن حيدر على يد احقر العباد قلندر زاده مصطفى، وقد كتبت هذه على المکتوب على خط خطه.

دهستخه تی ژماره ٨٦٠٦ ش دانه یه کی دی ئەم کتیبه یه و، بهم شتیوه کۆتایی هاتوو:

قد تم هذا المؤلف على يد مؤلفه في سنة اثني عشر (كذا) ومائة والف. وقد تم كاتبه هذه النسخة على يد الكاتب في سنة خمسة وسبعين ومائة والف، والحمد لله على الاتمام.

ده سته ته ۵۱۹۱ ش دانه يه کي دى ثم دانراوه يه و کو تاييه که ي ناوايه:

«قد كملت هذه الحواشي اللطيفة المنيفة، على الحاشية اللارية العميقة الشريفة، التي لنجوم درر زبر المتقدمين والمتأخرين غواش، ولا يوجد عن مدحها متحاش. وهي لأفضل المتأخرين وتاج المتبحرين عبدالله بن حيدر، عفا عنه الملك الصمد. ببنان أقل العباد محمود بن محمد في بلدة المحروسة المسماة بسليمان في سنة ۱۲۷۸.»

ده سته ته ژماره (۳۱۲۲۴ د.ع) ش نوسخه يه کي ديکه ي ثم کتيبه يه و، عه لي ړه واندزبي سالي ۱۳۳۱ له شاري ئه ريل له خزمه تي ماموستا مه لا ئه بويه کري (کچک ملا) دا نووسيويه تيه وه.

ده سته ته ژماره ۳۲۴۴۳ د.ع ش نوسخه يه کي دى ثم کتيبه يه حه سه ني بايه زيدي کوري مصطفه فا له شاري ئه ريل سالي ۱۲۳۹ لای ماموستا مه لا ئه بويه کري مه لا گيچکه ي يه که م نووسيويه تيه وه. ثم ده سته ته دواي تالا نکراني کتيبخانه ي بنه ماله که له لايه ني... به ش به ش کراوه براوه بو به غدا.

۵- حاشيته على عصام الاستعارة

يه کي کي دى له دانراوه کاني ماموستا مه لا عه بدوللاي حه يده ري حاشيه يه کيه تي به سه ر کتيبي عيصامه ديني ئيستيعاره وه و سه ره تاي ثم حاشيه بي پيشه کييه و، يه که سه ر ده فه رمويت:

«بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين. قوله: يقول آه ليلتفت الى ما في التعبير عن نفسه...»

نوسخه ي يه که م به ژماره ۲۳۱۴۷ پاريزراوه و کو تاييه که ي ناوايه:

«وما سواه ترشيح أو تجريد لكان اعم. وهذا تم. قد خربط هذه الرسالة المسماة بعبدالله حيدر الواقعة على عصام الاستعارة، السيد محمد بن الحاج زين الدين المارديني، لاستاذ السيد احمد افندي الرازي المكرم، ابن استاذ البحر المحيط عمر افندي المنسوب اغصان شجرة نسبته الى ماردين المحروسة، انالهما الله ما يتمنيانه آمين. في أوائل ربيع الآخر سنة الف ومائتين وثلاثة - ۱۲۳۰ -

ده سته ته ژماره (۳۹۴۰۸ د.ع) ش نوسخه يه کي ديکه ي ثم کتيبه يه، به لام ناته واوه. نوسخه يه کي دى ثم دانراوه به ژماره ۱/۷۷۹۷ پاريزراوه و، ثم نوسخه هيچ له

کۆتاییه وه - جگه له ده‌رپینی داخی دووری نه‌نووسراوه. به‌لام له دانراویکی دییه وه، که له دواي ئه‌مه وه و له هه‌مان ده‌ستخه‌تدایه و به‌هه‌مان خه‌تیشه، ده‌رده‌که‌وی ئه‌م نووسه‌ره وه ناوی عه‌زیزی کۆری حه‌سینه و، له شاری هه‌ولێر نووسیویه‌تییه وه، به‌لام لێره‌یشدا میژووی نه‌نووسیوه.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۱۰۳۰۲ش نوسخه‌یه‌کی دی ئه‌م دانراویه و کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه: تمت الحاشية لأفضل المتأخرين وأكمل المتبحرين عبدالله بن حيدر، والله أعلم، في سنة ۱۲۳۹ على يد محمد أسعد.

ده‌ستخه‌تی ژماره ۲۴۱۴۹ش نوسخه‌یه‌کی دی ئه‌م کتێبه‌یه و سالی ۱۱۷۸ عه‌بدوللای کۆری ئیسماعیلی که‌رکوکی نووسیویه‌تییه وه.

۶- حاشیه‌ی به‌سه‌ر (قول احمد)ه وه: یه‌کیکی دی له دانراوه‌کانی ئه‌م مامۆستا حاشیه‌یه‌تی به‌سه‌ر (قول احمد)ه وه. دوو نوسخه‌ی ئه‌م کتێبه‌مان دی به‌م ژمارانه:

۱- ژماره ۸۱۲۹ د. ع صالحی کۆری عه‌باس سالی ۱۲۲۴ له مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا په‌سوول له شاری کۆیه نووسیویه‌تییه وه.

۲- ژماره ۸/ح نوسخه‌یه‌کی دی ئه‌م کتێبه‌یه، له کۆتاییه‌وه ناته‌واوه، به‌پیتی هه‌ندی له په‌راویزه‌کان به‌خه‌تی مه‌مه‌د ئه‌مینی برا‌زای دانهره.

بۆ ئاگاداری زیاتر له‌سه‌ر دانراوه‌کانی ئه‌م مامۆستا چاویکیشم به‌فیه‌ره‌ستی کتێبخانه‌کانی دیدا گێٮا و ئه‌نجامه‌که‌ی ئه‌مه بوو:

۱- فیه‌ره‌ستی ئه‌وقافی به‌غداد: به‌رگی ۴، ل: ۷۸.

۳۶- حاشیه‌ی علی حاشیه‌ی ابي الفتح.

۲- فیه‌ره‌ستی ئه‌وقافی به‌غداد: ۱/۱۱۹.

۳۶۰- رسالة في قوله تعالى: «الله نور السموات والارض».

۳- فیه‌ره‌ستی ئه‌وقافی موس‌ل ۱/۲۶۷.

۴- حاشیه‌ی علی حاشیه‌ی قول احمد علی الفوائد الفناریه.

۴- فیه‌ره‌ستی ئه‌وقافی سلێمانی: ۲/۳۰۶.

۱۴/۳۱ حاشیه‌ی الماورانی علی الفوائد الفناریه.

۵- فیه‌ره‌ستی ئه‌وقافی موس‌ل ۵/۲۷۵.

٤- حاشیة علی شرح الاستعارة.

٦- فیهرهستی ئەوقافی بەغداد ٣/٣١:

٤٤٧٦- رسالة في الانشاء.

١٨٠٥- تعليقات علی شرح العضدية لعصام ص: ١٩١.

صیغه توللای هیدهری دووهم

٤١٥

یه کتیک دی له زانا مهز نه کانی بنه ماله ی هیدهری که پاش جیگیر بونیان له بهغدادا ئەستیره ی دره وشاوه ته وه و ڕیگه ی بۆ قوتاییان و شهیداییان ڕیگه ی زانیاری ڕوون کردووه ته وه، مامۆستا صیغه توللای کوری ئیبراهیمی هیدهریه. ژیا نی ئەم مامۆستا - تا ئەندازیک- به بۆنه ی ئەوه وه له بهغدادا ژیا وه و هەر له ویش کۆچی دوا یی کردووه، ڕوون و دیاره و، ده کړی بێ سه ر ئیشه شتیکی دروست دهریاری ژیا نی بزانریت، به لام - به داخه وه- ئەمیش دانرا وه کانی به باشی نه پارێزران و په رته وازه و ئاواره ی ئەملا و ئەولا بون، لیته دا ئەوانه ی له (دار العراق للمخطوطات) دا پارێزران و من پیم زانیون و دیومن خۆینه ری ئازیزیان لی ئاگادار ده کم. هه ول ده دم له په نای ئەوه يشدا چاو یک به فیهرهسته کانی کتیبخانه کانی دیدا بگێرم و، چیم دهریاری دانرا وه کانی دۆزییه وه شتیکیان بۆ بکم. له دهسته خته ی ژماره ٦١١٥ ده لی که ئەم مامۆستا له سالی ١١١٠ ی کۆچیدا له دایک بووه^(١). ئەم قسه نووسراوی ئیبراهیم هیدهری باوکی صیغه توللایه و، ئەم نووسینه ی هه موو قسه یه کی دیی ده پرنیتته وه. دیاره ئەمه صیغه توللای یه که مه و، دهریاری له دایک بونی صیغه توللای دووهم شتیکم ده ست نه که وت. صیغه توللای یه که م سالی ١١٩٣ ک کۆچی دوا یی کردووه.^(٣) به لام له شۆنی دیدا و نووسراوه که ١١٨٨ ک کۆچی دوا یی کردووه.^(٤)

مامۆستا عه باس عه زاوی ده فره مو ی: صیغه توللای دووهم موفتی شافیعییه کان بووه

(١) به لام مامۆستای خال ده فره مو ی له ١١١٤ دا له دایک بووه.

(٣) بر وانه: مطالع السعود، تألیف: عثمان بن سند الوائلي البصري، تحقیق: الدكتور عماد عبدالسلام رؤف، وسهيلة عبدالمجيد القيسي. بغداد، ١٩٩١.

(٤) له بهرگی چواره می ئەم کتیبه دا باسی صیغه توللایانم کردووه.

له تهمه‌نی ٨٥ سالییدا، سالی ١٢٧٩ کۆچی دوايي کردووه و له پال گۆری صیبه‌توللای باپیریدا له گۆرستانی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی به‌خاک سپیترراوه. (٢)

رسالة في الطاعون

١/٨٨٣.

دانراوی صیبه‌توللای هه‌یده‌ریی

سه‌ره‌تاکی:

وبعد: فهذه فائدة جليلة. اعلم انه قد ورد في بعض الاحاديث أن الطاعون من وخز الجن، وأطبق الحكماء على انه ينشأ من فساد الهواء...

کۆتاییه‌کی:

هذا ما لاح لي في أواخر سنة ست وثمانين ومائة والف ١١٨٦ اوان اشتداد الطاعون بمدينة بغداد وانتشاره في نواحيها رفعه الله تعالى عنا وعن سائر بلاد المسلمين، واعاذنا منه واياكم بحرمة سيد المرسلين. آمين. انتهى. نقل من خط السيد عبدالرحمن افندي تلميذ مؤلف الرسالة صبغة الله افندي. بلغ مقابلة. (١)

٧١١٤ د.ع نوسخه‌یه‌کی دی ئەم نامیلکه‌یه‌ که ٤ لاپه‌ریه‌، ناوی که‌س و میژووی نووسینه‌وه‌ی پێوه‌ نییه‌.

(٢) به‌روانه: العراق بين احتلالين، به‌رگی هه‌وته‌ن، ل: ١٤١ و ٢٨٦.

(١) ده‌بی ئەمه‌یش دانراوی صیبه‌توللای یه‌که‌م بیته‌.

[illegible]

وما شفعوا في أمتهما ولا استطاعوا العاظم المذكور
 فذكر السائق في شرحه لهذا عهد أن الواجب هو الذي
 اقتضته ذاته وجودها على ما في عديم من شأن الجلال
 وهو عتبات الجلال على ما في عديم من شأن الجلال
 هي عتباته وأما عتباته في غير ما هو سرها
 وما شفعوا في أمتهما ولا استطاعوا العاظم المذكور
 في عتباته العاتية هذا ما طغى العتبات فندح طلع العتبات
 وما كان في عتباته الحق حتى على العتبات فنتها لا تترك
 فلو شاع عتباته عتباته فنتها لا تترك
 من ذلك رخصت في ذلك الله
 الوعاب والحدوث
 ريت المالكين

٩٠٧٦ د.ع

حسهین نه فەندی عوشاری به دوو قه سیده ستایشی ماموستا (صبغة الله الحیدری)
کردوو یه که میان:

وقال عفی الله تعالی عنه. یتدح العلامة صبغة الله أفندي الكردي الشريف الحیدری
فی أوائل نظمه: ص: ١٢٥

أبوجه بدر الفضائل یهتدی أم فی محاسنه المکارم تقتدی؟
له کوتاییدا ده لئ:

ان قصرت فی مدح ذاتک سیدی فاسبل علیها من نذاک السرمد
لازلت ملتثم الشفاه مقبل الأفواه فی الامصار أکرم سید
له لا پەرە ٢٧٦ شدا ده لئ:

وقال یتدح العلامة الکبیر صبغة الله أفندي الحیدری أحد مشایخه الکرام:
العلم جسم أنت عنصر مجده والفضل سیف أنت جوهر حده
لم تعرف العلیاء کیف تهزه حتی کتبت علاک فی أفرنده
له کوتاییدا ده لئ:

وجعلته للجبر بردة تائب وقفوت کعباً حین جاء مجده
مستظلاً بانت سعاد ومطلعی العلم جسم أنت عنصر مجده

دهستخه تی ژماره ١٤٢٦٩ ش دوو نامه ی نه ده بیی ماموستا صیبه تو لالان بو دوان له
هوره پیاوانی سه رده می خوی نووسیون. میژووی نووسینه وه و ناوی که سیان پیتوه نییه
، شیوه ی دارشته که یان بهرز و بالایه و، نیشانه ی لیوه شاوه یی و زامانپاراوی
مۆستامان له زمانی عه ره بییدا ده رده خه ن^(١).

له دهستخه تی ژماره ١٠٦٢٥ شدا نوسخه یه کی بوختی نامه ی سه رده هیه له گه ل چه ند
شیه و نامه و وه لامیاندا.

ههروه ها (الرسالة العراقية) ی ماموستا مه لا عه بدوللای بیتهوشی هیه که بو ماموستا
به بدوللای کوری صیبه تو لالای نووسیوه.

(١) ئەم دهقانه مان له (ورود الكرد فی حدیقه الورود) دا بلاوکرده وه.

حاشیهی به سهر ته فسیری سووره تی (فاتحه) ی (بیضاوی) ده ده

۹۵۰۱ د.ع

سهره تاکه ی:

«ويعبد: فيقول المفتقر الى الطاف ربه القوي الهادي. صبغة الله بن ابراهيم بن حيدر الصفوي الحسين آبادي: قد توافقت الشواهد النقلية، وتطابقت البراهين العقلية، على أن أشرف المحامد والمآثر، وأكرم المقاصد والمفاخر، وأحمد الموارد والمصادر، وأحق ما يصرف فيه النواظر والبصائر، هو العلوم الدينية والمعارف اليقينية.

کو تاییه که یشی ناوایه:

«قوله: فيسمعه سماع قبول ورضاء على رضائه سبحانه وتعالى. تم لنا ما يتعلق بتفسير سورة الفاتحة من الحواشي بلطف الله، وحسن توفيقه، تم الحمد لله رب العالمين. ۱۱۰۲. (۱)»

سهرنجیک

ناوی که سی پتوه نییه. نوسخه یه کی زور جوان و نایابه.

هه ندی حاشیهی له سهر به یضاوی و شتی دیکه له ده ستخه تیکی بچکوله دا که به ژماره (۳۶۶۸۵) پاریزراوه، هه یه و، کو تاییه که ی ناوایه:

«وهو سمك المنارة. صبغة الله سلمه الله. اين چند حواشي جناب فضايلمآب، حضرت نحریر کامل صبغة الله افندي که بر کتاب بیضاوی وغیره واقع شده حسب الاشارة لازم البشارة مخدومي واستادي ومن به استنادي، مولانا ابو بکر افندي، الملقب بكچك ملا، در سنة صفر ۱۲۳۹ رقم تحریر پذیرفت، امید که بر صفحه قبول سکونت نزول پزیرد والسلام.»

له ده ستخه تی ۸۶۲۳ یشدا دوو سی حاشیهی هه یه یه کیکیان له سهر هه دیتی طاعوون و لابر دنی شو به یه که که له نیوان هه دیشه که و قسه ی حوکه مادا هه یه.

هه روه ها له ده ستخه تی (۱۴۴۹۴) شدا که حاشیهی چه له بییه به سهر به یضاوییه وه له

(۱) گومان له میژووه دا هه یه و، ده گونجی ده سکاری کرایت.

سهره تا و کۆتاییه وه هه ندیک حاشیه ی صیغه توللای به سه ره وه یه به خه تی مسته فای قوتایی صیغه توللای سالی ۱۱۷۱ نووسراوه ته وه.

۱۰/ح یش دانراوی (رسالة في تحقيق زيادة الصفات) ه و سهره تاکه ی ئاوايه:

«وبعد: فهذه عجالة نافعة وغلالة رائعة، محضت فيها النصح النصيح، ومخضت عن زبد الحق الصريح، لرد بعض ما اورد من ظلمات بعض الشبهات».

کۆتاییه که ی:

«اذ لاتغایر بین الایجاب والاستلزام، والاقتضاء الا في العبارة، هذا وأطفئ المصباح، فقد طلع الصباح، ونادی منادی الحق حي على الفلاح، ربنا لاتزغ قلوبنا بعد إذا هديتنا...»

ئهم نوسخه له بهر نوسخه ی دانهره که ی نووسراوه ته وه و له پێشه کیه که یدا پێشکه شی کردووه به ئهمه د پاشای وه زیری به غدا.

هه ر له کۆتایی ئهم نوسخه وه رشته ی بنه ماله ی حه یده ربی نووسراوه که ده چنه وه سه ر ئیمام حه مزه ی کوری ئیمام مووسای کاظم.

دانراوه کانی صیغه توللای له فیه ره سه ته کاندای:

- له بهرگی پێنجه می فیه ره سه ته ی کتیبخانه ی (القادریه) دا ناوی ئهم دانراوانه ی هاتووه:
- ۱- فائدة في تفسير آية من سورة البقرة منقولة من كلام صبغة الله الحيدري. ص: ۹۶.
- ۲- نبذ في تفسير القرآن الكريم. ص: ۱۵۵.
- ۳- رسالة في مدح بعض الوزراء به فارسی ص: ۱۵۶.
- ۴- رسالة في تحقيق زيادة الصفات ص: ۱۵۶.
- له بهرگی یه که می هه مان کتیبدا ناوی:

حاشیه علی انوار التنزیل هاتووه، که پێشتر به ناوی حاشیه ی به سه ر ته فسیری سووره تی فاتیه ی به یضاوییه وه باسمان کرد. ل: ۱۰۳.

سه یر ئه وه یه د. عیمادی ریکه خه ری ئهم فیه ره سه ته له بهرگی یه که مدا سالی (۱۱۹۰هـ) ی بۆ کۆچی دوا یی ئهم مامۆستا دیاری کردووه، که چیی له بهرگی پێنجه مدا کردوویه به (۱۱۸۷هـ)!

- له (فهرس مخطوطات مكتبة الاوقاف العامة في الموصل) به‌رگی دوودا باسی:

۱- عجاله في تحقيق زيادة الصفات. ص: ۱۶۲.

له هه‌مان کتیبی ناویراودا به‌رگی ۵ ل: ۲۶۵ باسی سی حاشیهی ماموستا صیبه‌توللا کراوه.

له به‌رگی یه‌که‌می (فهرس المخطوطات العربية في مكتبة الاوقاف العامة في بغداد) دا ناوی ئەم دانراوانه‌ی ماموستا صیبه‌توللا هاتوو:

۱- تفسیر واعراب بعض الآيات القرآنية. ص: ۶۴. مؤلفه عبدالله السويدي (ت ۱۱۷۴هـ) وصبغة الله الحيدري (ت - ۱۲۲۳هـ) سه‌یر ئه‌وه‌یه له لاپه‌ره‌ی به‌رامبه‌ری ئەم لاپه‌ره‌دا که ده‌لتی:

- تفسیر جمله من القرآن الکریم.

مؤلفه: صبغة الله الحيدري (ت - ۱۱۹۲هـ)؟

کۆچی دواپی ماموستا سی سالتیک ده‌که‌ریتته‌وه بۆ دواوه. که‌چی دواپی ئەمه له لاپه‌ره ۹۲دا ده‌لتی:

- حاشية على تفسير البضاوي.

مولفها: صبغة الله بن ابراهيم بن حيدر الحيدر الحسين آبادي (ت - ۹۵۳هـ) ۲۰۰ سالتیک گه‌رانوو یه‌تیوه‌!

- رسالة في التفسير. ص: ۱۰۹.

هه‌روه‌ها سه‌یرتر ئه‌وه‌یه له لاپه‌ره ۱۵۰ه‌مان به‌رگی هه‌مان کتیبدا، جارتیکی دیکه ئه‌و ده‌سته‌ته‌که له لاپه‌ره ۶۴دا باسکراوه بی جیاوازی به‌ژماره‌یه‌کی تر نووسراوه‌ته‌وه. له لاپه‌ره ۶۴ ده‌لتی:

۱۷۱- تفسیر واعراب بعض الآيات القرآنية.

له لاپه‌ره ۱۵۰یشدا ده‌لتی:

۴۴۷- مسائل في التفسير واعراب بعض الآيات الكريمة.

ئه‌مانه به‌گوێه‌ی ژماره‌ی ده‌سته‌ته‌که و ژماره‌ی لاپه‌ره‌کان هه‌ردووکیان یه‌ک ده‌سته‌ته‌ن و به‌هه‌له‌ دووپاتی کردووته‌وه.

له به‌رگی چواره‌می هه‌مان کتیبدا باسی:

- رسالة في الطاعون ص: ٣٠٨.

هاتوو. که له (دار العراق للمخطوطات) شدا نوسخه‌ی هه‌یه و باسیمان کرد. لێره‌دا سالی کۆچی دوایی بووه به (١١٨٧هـ).

هه‌یده‌ری کۆری نه‌هه‌دی هه‌یده‌ری

٤١٦

ئه‌م مامۆستا له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی به‌رده‌ستماندا - جگه‌ له‌ دانراوه‌کانی و میژووی نووسینه‌وه‌ی هه‌ندیکیان - شتیکی ئه‌وتۆمان له‌سه‌ر ژبانی ده‌ست نه‌که‌وتوو. وایش دیاره له‌ فیه‌ره‌سته‌کاندا ناوی دوو هه‌یده‌ر تیکه‌لاو بووه، چونکه هه‌رچیم دیوه هه‌ر ده‌رباره‌ی هه‌یده‌ری دووهم بووه. له‌ ده‌ستخه‌تی ژماره (٤١٤٩٢) دا ده‌رده‌که‌وی ئه‌م مامۆستا سالی ١٠٩٧ له‌ گوندی ماوه‌رانی ناحیه‌ی (سه‌ران - سو‌ران) مامۆستا و که‌له‌مه‌لای ئه‌و ناوچه بووه و، ئیبراهیمی کۆری محمه‌د که ئه‌و کاته فه‌قیی بووه و، لای خوێندووێه، ده‌لتی: (مولانا حیدر افضل علماء الزمان).

به‌پیتی ده‌ستخه‌تی ١٧٠٩٢ د.ع و له‌سه‌ر نووسینی باوکی ئه‌م مامۆستامان پۆژی دووشه‌مه‌ی ١١ی مانگی شه‌والی سالی ١٠٣٨ له‌ دایک بووه.

له‌ ده‌ستخه‌تی (١٧١٤٩) ی‌شدا ده‌لتی: له‌ سالی (١١٤٤) دا نووسراوه‌ته‌وه، له‌ویدا ده‌لتی: (قد وقع الفراغ من تنسيق الحاشية المنسوبة الى مولانا حيدر المرحوم...) له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی که ئه‌و کاته مامۆستا له‌ ژياندا نه‌بووه.

لێره‌دا به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا نارۆم که مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم له (علمائنا في خدمة العلم والدين) و مامۆستا زوبه‌یر بیلال ئیسماعیل له (علماء ومدارس في أربيل) دا له‌لایه‌که‌وه ده‌لتین هاوچه‌رخێ ئیبنوچه‌هر بووه و، ئه‌ویش له ٩٧٤ دا کۆچی دوایی کردوو، مامۆستای هه‌یده‌ریش که‌مێک دای ١٠٠٠ کۆچی دوایی کردوو. سه‌رچاوه‌کانی (عنوان المجد) و (التعريف بمساجد السليمانية ومدارسها الدينية) ش سه‌رچاوه‌ی ئه‌مان بوون، به‌لام وه‌ک بینیت و نووسیمان مامۆستای هه‌یده‌ری له ١٠٩٧ دا له‌ ژياندا بووه و له ١١٤٤ دا له ژياندا نه‌بووه، به‌لام که‌ی کۆچی دوایی کردوو؟ جاری!

هاسیهی ههیدەر به سهەر (هاسی) دهوه: ۱۰۶۶۲

سه ره تا که ی:

وبعد: فيقول الفقير الحقير المعترف بالعجز والتقصير، حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما كانت الحاشية المنسوبة الى المولى الهاسي على شرح العقائد للعلامة الثاني المحقق التفتازاني مشهورة، ولم يكن لها فيما رأينا تعليقات وافية بكشف معانيها، وكافية كل معاقدها، وتبين عباراتها ومعانيها... علقت عليها تعليقات ارجو أن تكون مبظلة لطلسمات كنوزها المكنوزة في مخازن العبارات...

کۆتاییه که ی:

تم الاخراج من السواد الى البياض في الليلة الثالث من شهر صفر الخير. اللهم اجعلها ذخيرة ليوم البعث والميزان، ووفقنا لتدريسها وتصحيحها نحو مائة مرة يا رحمان يا حنان، واجعلها نافعة للطلاب بحرمة رسولك الذي نشرت به على الآفاق نور الايمان، ومحوت آثار الشرك والطغيان».

نوسه ره وه ليره دا هه یچی نه نووسیوه، به لام وا یی ده چی ت نه قسه ی سه ره وه قسه ی دانهره که ی بیت.

هاسیهی (هیدر) ی کوری نه ههده به سهەر (اثبات الواجب) دهوه (۱۰۸۲۱)

سه ره تا که ی:

«فيقول الفقير الى عفو ربه الغني، حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما رأيت الطلبة قد صرفوا عنان عزائمهم وتوجهوا لجمع شراشرهم نحو البحث عن تحقيق حاشية الاستاد المولى الكامل الفاضل، وحيد دهره رئيس علماء عصره، مولانا ميرزا جان الشيرازي، على حاشية العالم النحرير والمحقق الكبير، سند المتأخرين تاج المدرسين، مولانا محمد الحنفي القره باغي الواقعة على الرسالة القديمة في اثبات الواجب لافضل المتأخرين، سند المدققين برهان الملة والدين، محب رب العالمين جلال الاسلام ومغيث المسلمين، مولانا جلال الدين محمد بن أسعد الصديقي الدواني... فتيهوا في بوادي دقائقها...

کۆتاییه که ی:

«تمت النسخة المنسوبة الى حيدر أفندي از دست أقل الناس عباس لأجل جناب فضيلت شعار، بلاغت دثار، عمدة الاكابر والافاضل، افتخار الاعاظم والامائل، حاوي اصناف الفنون والعلوم، أعني مولانا عبدالرحمن ادام الله تعالى مآثر فضائله آمين.

ئەم مەولانا عەبدوڕەحمانە مامۆستا مەلا عەبدوڕەحمانی رۆژنە یانییە. دەستخەتی ۱۰۴۸۸ د.ع نوسخە یەکی دیی ئەم کتیبە یە و سالی ۱۲۲۲ بەخەتی محەمەدی کوری سولە یانی بەغدادیی لە مەدرەسە ی (الاحمدیە) نووسراوە تەو. دەستخەتی ژمارە (۴۲۴۴۳ د.ع) ش نوسخە یەکی دیکە ی ئەم کتیبە یە، لە کۆتاییە و ناتهواوە.

لەسەر دەستخەتی ژمارە ۳۶۶۸۶ نووسراوە: «حاشية ملا حيدر علي عصام الوضع» سەرەتا کە ی ئاوا یە:

«قوله للائماء الخ يعني أن هذا موضوع للائمء الى الحاضرة في الخارج...»

کۆتاییە کە یشی ئاوا یە:

«والعلامة اللفظي أقرب للذهن من العلامة المعنوي. تمت هذه النسخة من يد مصطفى غفرالله له ولسائر المسلمين. اجمعين. في سنة ۱۲۲۰.» یەکی دی لە دانراوە کانی مامۆستا حەیدەر کتیبی حاشیە یە تی بەسەر ریسالە ی (عەزیدە) وە، بەژمارە (۵۱۰۷) پارێزراوە و سەرەتا کە ی ناتهواوە و، بەم جوړه کۆتایی هاتووه:

«فلا يكونا جزأين آه حقيقة. هذا ما أردنا إirاده لتحقيق ما في صفحات الرسالة العضدية المنسوبة الى عصام الدين. والحمدلله على الاتمام والصلاة والسلام على رسوله خير الانام. وعلى آله الكرام. تمت الحاشية المنسوبة الى مولانا حيدر بعون الله المعين الاكبر، نصفه من يد حمزة، ونصفه من يد فقه ابراهيم تلميذه في يوم الجمعة، في مدرسة سليمان پاشا في وقت حكومته في سنة ۱۱۶۱ من الهجرة النبوية صلى الله عليه وسلم لا اله الا الله محمد رسول الله.»

دهستخته تی ژماره (٤٣٤٤) یش نویسخه یه کی دیکه ی نه م کتبییه و، سهره تاکه ی ئاویه :
 « اما بعد: فهذه فوائد شريفة، وتعليقات لطيفة، على تحقیقات مختفية، في صفحات شرح الرسالة الوضعية للعلامة المحقق، والنحریر المدقق، قبله الکلام، وكعبة المرام. أفضل المتأخرين وأكمل المتبحرين، ابراهيم بن محمد بن عريشاه الاسفراني، عصام الدين تغمدهم الله بغفرانه، وأسكنهم بحبوحه جنانه. جمعها تراب أقدام الطلاب الذي اذا غاب لم يذكر، واذا حضر لم يعرف، المقر بالعجز والتقصير، المعترف بقله البضاعة وقصور الباع عن هذا الامر الخطير، أفقر الخلق الى الله الغني حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادی.»

کوٹا بیہ کہیشی :

«تمت الحاشية المسماة باسم محشيها حيدر الواقع على الشرح الوضعية الرسالة
العضدية لمولانا عصام الدين بيد الاحقر والقريب...»

٤٢٢٦٢ د.ع نوسخه يه کی دی ئەم کتیبه یه، به لām جارێکی دیش دهستیکی چه پهل به ئاره زوو ناوی نووسه روه به پتزه که ی و میژووی نووسینه وهیشی دراندووه!

(١/٣٠٧٥٣ د.ع) ئەم ژمارهیش نوسخه یه کی دیی ئەم کتیبه ی پتی پارێزراوه. دوور نییه ئەم ژماره به خه تی دانهره که ی بیت.

(۱۰۴۴۷ د. ۶) ش نوسخه یه کی دی ئه م کتیبه یه ، به لام ناته واوه .

نسخه په کیشی له کتبخانه‌ی مهرکه‌زیی نه و قافی به غدا دا به ژماره ۱۳۱۹۴ پاریتزاوه.

نوسخه‌یه‌کی دی له هاشیه‌ی له‌سه‌ر ریساله‌ی (وضع)

۱۳۵۱۴

له کۆتایه که به وه نووسراوه:

«قد رأيت في نسخة المحشي مكتوباً بيده: تم بعون الله تعالى وحسن توفيقه النقل الى البياض صبيحة يوم الثلاثاء، وكان اليوم الرابع بعد عشرين خلت من شهر الله تعالى المبارك رمضان في السنة الخامسة بعد تسعين والـ ألف مضت من سنين هجرة من أنزل عليه القرآن صلوات الله تعالى عليه وعلى آله وأصحابه وتسليماته ما دارت الافلاك ودام على المرافقة الفرقدان. ونرجو من الله تعالى الملك المنان أن يحيي قلبنا يوم تموت فيه القلوب وتهزّ فيه الابدان، ويرزقنا

شفاعة نبینا محمد صلى الله علیه وسلم ویمین علینا بالغفران یا حنان یادیان،
انتهی. الحمد لله على الاتمام، والصلاة والسلام على سيد الآنام، وعلى آله
وأصحابه والكرام. قد وقع الفراغ من مقابلته وتصحيحه على النسخة التي
كتبها المحشي بيديه جعله الله ناجياً في قبره، وحشره في زمرة اجبته على يد
أضعف الطلاب...»

لیتره دا بههۆی جزوبه ندکردنه وهیه وه ناوی نووسه ره وه که براره، بهلام له لایه کی تره وه
نووسراوه تم الكتاب بعون الملك العلام أحقر خلق الله محمد شريف بن مرحوم حاجي
محمد صادق بهبهاني ١١٦٩.

دهستخه تی ژماره ١٣٧٩٨ ش نوسخه یه کی دی ئەم کتیبه یه و سالی ١٢٥١
نووسراوه ته وه بهلام دهستیکی چه پهل کۆتاییه که ی شیواندوه و، میژوو و ناوی
نووسه ره وه ی کووژاندوه ته وه. ئەوهنده یش دیاره که له قه لای هه ولیتر و له مزگه وتی
(الاحمر) نووسراوه ته وه.

شایانی باسه ئەم کتیبه (محاکمات) ه بۆ (محاکمات) ی ئەحمه دی کۆری هیده ری
باوکی دانەر ئەلێ:

«... علقت عليه تعليقات تذلل صغابه، ويميز عن القشر لبابه، تنمة لما أهملته،
تكملة لما أجملته، وتكون كالحاشية للحاشيتين ومحاکمة بين ما وقع بين
الناظرين. [وهما الوالد احمد بن حيدر ومولانا حسين الخلخالي].»

تعليقات على المحاکمات

المحاکمات: ٢/١٣٧٩٨

سه ره تا که ی:

وبعد: فيقول افقر الخلق الى الله الغني، حيدر بن أحمد الكردي الحسين آبادي:
لما رايت رغبة المحصلين ومعظم توجههم الى تحقيق ما في صفحات شرح العقائد
العضدية لأفضل المتأخرين، يعسوب المحققين مولانا ملا جلال محمد بن اسعد
الصادقي الدواني، ولم يشتهر عندنا مما عليه من التعليقات سوى حاشية مولانا
حسين الخلخالي، وحاشية الوالد رحمهما الله الباري المسمى (!) بالمحاکمات.»

وبقيت بعد مخدرات منه ما ارتفعتا عنها النقاب بايادي البيان، كأنها حور لم
يطمثنهن انس ولا جان. وشوارد ما ذلتا اياها بحيث تكون مطيعة للأذهان، بل

بقت سقطت! النفوس في وهداث الزور والخذلان، وطارحة لها عن شاهق الصواب الى حضيض الخيبة والخسران، علقتُ عليها تعليقات يذلل صعابه، وتميز عن القشر لبابه، تتمة لما اهملتاه، ومبينة لما احتملتاه، وتكون كالحاشية للحاشيتين ومحاكمة بين ما وقع بين الناظرين. وأرجو أن تكون ذخيرة ليوم الميعاد، وسبباً لنجاتنا في يوم البعث والمعاد^(١).

میثروی دانانه که ی ۱۰۹۵ی کۆچییه له مانگی رهمه زاندا، عه بدولله تیفی کۆری سهید محهمه دی (عبدالقهار زاده) له مانگی رهمه زانی سالی ۱۲۳۹د نووسیویه تیه وه.

کوٹا ییہ کہی:

«تمت الكتاب بعون الملك الوهاب من يد العبد الفقير الى الله الغني...»

[دهستی چه پهلای بازارگانیکر به بهره‌رهمی زانایانه‌وه شیتواندوویه و ناوی نووسره‌وه‌که‌ی کووژاندووه‌ته‌وه...].

۱۳۵۴۲ نوسخه‌یه‌کی دی ئهم کتیبه‌یه. هه‌روه‌ها (۵۷۴۲ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دی ئهم کتیبه‌یه.

نوسخہ یہ کی دی (المحاكمات)

حاشية حيدر بن احمد على الرسالة الوضعية ١٧١٤٩

کوٹا پیہ کہی:

«قد وقع الفراغ من تنميق الحاشية المنسوبة الى مولانا حيدر المرحوم من يد أضعف العباد وأفقرهم وأكثرهم ذنباً الى رحمة الرحيم الرحمان اللطيف الديان ابوبكر بن يوسف بن يوسف شيخان الغريب في الماوران في اليوم المبارك يوم الاربعاء في شهر الله المبارك المحرم في سنة اربعة واربعين بعد المائة...»

(٣٠٧٤٨ د.ع) نوسخه كى نهم كتيبه دهو، ميثروى نووسينه وهى يتوه نبيه.

(۱) نهم دوو سهره تا دهري دهخن که نووسهره وه چ دهوريکیان هديه له هه له و ناته وایي دهقدا.

تعلیقات علی أشكال التأسيس ۲/۲۴۴۱۰

سەرەتاکی:

وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي:
لما كانت نسخة حاشية ابي الفتح محمد الهادي التي عندنا على شرح اشكال
التأسيس المسمى بشرح تحفة الرئيس لمولانا شيخ الصناعة موسى الشهير بقاضي
زاده الرومي...

کۆتاییه که ی ناتەواوه.

دهستخه تی ژماره ۵۲۸۷ ی کتیبخانه ی ئەوقافی مەركه زبی به غدا حاشیه ی حهیده ری
کوری ئەحمەدی حهیده ریبه به سەر میرزاجان به سەر قەرەباغییەوه، زنجیره ی پشته ی
پشتیشیان به م شێوه له کتیبه که دا نووسراوه:

حيدر بن احمد بن حيدر بن محمد بن پيرالدين بن علاء الدين وهم المنتسبون الى
الشيخ صفی الدين الاريلي...

هاشیهی ههیدهری کوری نههمه بهسه لارییهوه

دهستخهتی ژماره (٣٥٩٨ د.ع) هاشیهی ههیدهری کوری نههمه دی ههیدهریه بهسه هاشیهی (مصلح الدین اللاری) وه، که نه مه سهه تاکهیه تی:

«وبعد: فيقول تراب اقدام الطلاب، الذي اذا غاب لم يذكر واذا حضر لم يعرف، افقر الخلق الى الله الغني حيدر بن احمد الكردي الحسين آبادي: لما كانت الحاشية للمولي المحقق، والنحرير المدقق، المولي المدعو بمصلح الدين اللاري الانصاري، الواقعة علي شرح القاضي على الهداية، للمولي النحرير مولانا حسين المبيدي قد اشتهرت...»

دواي پيشه كيه كي لاپهريه بي كتيبه كه ي پيشكه شي -دياره ميرتيك يان شتيكي وا بووه- مسته فا ناويك دهكات و لهم باره وه دهليت:

«... شبیه علامتین فی فنون الادبیة، وهو المتخلق بأخلاق الکرام، المتحري للحلال، المتجنب عن الحرام. مصطفى بيك لا زالت سرادقات دولته مبسوطه على الافاضل، وأشجار رأفته مثمرة للاماجد والامائل...»
دهستخه تتيكي گه ورهيه ٣٠٠ لاپهريه زياتر دهبيت، به لام نات ه واويشه.

١٥/ح هاشیهی بهسه عيصامه دينی وهضه وه
نه دهستخه ته هاشیهی ههیدهری کوری نههمه دی کورديی ماوه رانييه بهسه عيصامه دينی وهضه وه.

سهه تاکه ی:

«الحمد لله الذي أقرَّ بربوبيته... جميع العباد، وأفهمها وضع الحلمات ليتوصلن به الى تدبير المعاش والمعاد...»

کو تاييه كه ی:

«فلا يكونان جزئين حقيقة، هذا ما أردنا ايراده لتحقيق مافي صفحات الرسالة العضدية المنسوب الى عصام الدين...»

حاجی عهبدوللای (کوری) له بهر خاتری مه لا عهبدوللای کوری مه لا محه مه د نووسیویه تیه وه.

دوا دهست لای سیغه توللای کوری ئیبراهیمی حیده‌ری بووه.

٤٣٨٧٩ د.ع حاشیه‌ی به‌سەر خه‌یالییه‌وه. ئەم ده‌سته‌ته حاشیه‌ی حیده‌ری کوری
 ئەحمه‌دی کوری حیده‌ری حیده‌رییه به‌سەر خه‌یالییه‌وه. نات‌ه‌واوه
 ١٠٤٨٨ د.ع ئەم ده‌سته‌ته‌یش حاشیه‌یه‌تی به‌سەر قه‌ره‌باغیه‌وه. (١)

مه‌مه‌دی کوری حه‌سینی هه‌ریری

٤١٧

مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیحی حیده‌ری له‌ کتییی (عنوان المجد) دا ده‌فه‌رموی: یاسای
 ژن و ژنخوازی له‌ ناو بنه‌ماله‌ی حیده‌رییدا و ابووه کچیان به‌غه‌یری بنه‌ماله‌ی حیده‌ری
 نه‌داوه و، ته‌نیا جارێک ئەم سنووره شکایت -به‌پیتی نه‌وه‌ی نه‌و زانیویه‌تی- نه‌وه‌ بووه
 که کچیکی مامۆستا ئەحمه‌دی کوری حیده‌ر دراوه به‌پیاویک که ناوی حه‌سین بووه -
 نازانین پله‌ی خوینده‌واری چۆن بووه- به‌لام له‌ نه‌وه‌ی ئەم کچه -نه‌وه‌ی زانیبیتمان-
 پیاویک که وتوه‌ته‌وه که ناوی محمه‌د بووه (٢)، ئەم محمه‌ده‌یش بووه به‌زانیایه‌کی گه‌وره
 وه‌ک زانیانی دیکه‌ی بنه‌ماله‌ی حیده‌ری و، ئەمیش بووه به‌خواه‌نی دانراو و حاشیه و
 ته‌علیقاتی به‌سەر کتییبه ناو‌داره‌کانی زانیانی جیهانه‌وه.

نه‌وه‌ی من ده‌ستم که وتبیت و، تا ئیسته هه‌واڵیم زانیبیت ئەم دانراوانه‌یه‌تی:
 ١- حاشیه‌ی محمه‌دی کوری حه‌سینی هه‌ریری به‌سەر (میر ابی الفتح) ه‌وه:

سه‌ره‌تا که‌ی:

«... وبعد: فإن أضعف عباد الله وأحوجهم الى غفرانه محمد بن حسين أصلح الله
 تعالى حالهما وحقق بلطفه آمالهما يقول: بعد ما حصلت قراءة تدقيقات المحشي
 المدقق ابو الفتح في الآداب على الشرح المشهور بين اولي الالباب عند المخدم
 بالحق والاستاد المطلق مولانا حيدر بن احمد بن حيدر لازال اعناق الخلاق...».

(١) کاتی خۆی زانیاری زیاترم له‌ ده‌سته‌ته‌که وه‌نه‌گر توه.

(٢) به‌لام من ناوی مامۆستایه‌کی دیم دۆزیوه‌ته‌وه که نه‌ویش له‌ دایکییه‌وه له‌ بنه‌ماله‌ی حیده‌ری و له
 زانیانی نه‌و بنه‌ماله‌یه. نه‌و مامۆستا نه‌ویه‌کی کوری مه‌حمودی کوری سواری کوردی -یا گه‌ردی-
 یه. خۆی ده‌لتی: عه‌بدوللای کوری حیده‌ر باپیری بووه.

ئه‌حمه‌دی کورپی شاکیری کورپی سه‌ید تالبی دووری سالی ۱۳۱۴ نووسیویه‌تیه‌وه.

ئه‌م ده‌سته‌ته به‌ژماره (۴۲۳۸۴ د.ع) پارێزراوه.

ده‌سته‌ته‌ی ژماره (۵۱۶۵ د.ع) ش‌نوسه‌یه‌کی دیکه‌ی حاشیه‌ی محمه‌د حسه‌ینی حه‌رییه به‌سه‌ر (میر ابی‌الفتح) هه‌، کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه:

«... تمّت کتابه الحاشیه المنسوبه الی مولانا محمد بن حسین الواقعة علی الحاشیه المسماء باسم مصنفه وهو امیر ابو الفتح الکاشفه لرساله الحنفیه فی علم الآداب، بید أقل الطلاب عمر بن حیدر بن میرزا علی بن استاد محمد بنا فی قصبه ساوجبلاغ فی یوم ثانی عشر من شهر الرجب فی سنة ۱۲۳۵...»

شایانی باسه ئه‌م مامۆستای نووسه‌روه مامۆستا مه‌لا عومه‌ری عه‌سکه‌رییه، که دوایی بووه به‌مه‌لا چاک و، له‌که‌رکووک مامۆستا بووه و مزگه‌وتی خۆی بووه.

* ده‌سته‌ته‌ی (۷۷۸۵ د.ع) ش‌نوسه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه‌ه‌لبی خالیدی کاوانیی زارایی سالی ۱۲۹۲ نووسیویه‌تیه‌وه.

* هه‌روه‌ها ده‌سته‌ته‌ی ژماره (۲/۲۰۷۷۸ د.ع) ش‌نوسه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه‌ و، کۆتاییه‌که‌ی ناته‌واوه.

* ده‌سته‌ته‌ی (۲/۱۳۹۷۵ د.ع) ش‌نوسه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه‌، عه‌بدولغه‌فوور ناویک سالی ۱۲۵۹ له‌گوندی شه‌قلاوه نووسیویه‌تیه‌وه.

* ده‌سته‌ته‌ی ژماره (۲۵۲۰۴ د.ع) ش‌نوسه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه‌ و، ئیبراهیمی کورپی شکووری کورپی سه‌ید محمه‌دی که‌لیجی سالی ۱۲۴۵ (یان ۱۲۶۵) (فی وقت مجيء العروس الی دار العجم) نووسیویه‌تیه‌وه.

ده‌سته‌ته‌ی ۱۴/ح یش‌نوسه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م کتێبه‌یه‌ کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه:

«تمّت الكتاب المسمي بمحمد بن حسین الواقع علی أمير ابو الفتح الواقع علی الرسالة الحنفیه علی يد أحقر العباد وتراب أقدام الطالبین طریق الحق للعباد عبدالله الملقب بحبش بن مصطفى الحداد رحمهما الله مع جميع العباد بحرمه من خلف بحرمته جميع العباد، فی تاریخ سنة الف ومائتين وثلاث واربعين من الهجرة».

ده‌سته‌ته‌ی ۴۲۳۳۸ د.ع ش‌نوسه‌یه‌کی ديه‌تی، محمه‌دی کورپی عه‌بدوللا به‌گی کورپی یونس نه‌فه‌ندی کورپی یه‌حسا ئاغای کورپی مه‌حمود ئاغای کورپی مه‌حمود ئاغای

کۆری طاها ئاغاى کۆری سه‌لیم ئاغاى کۆری عدلى ئاغاى موصلیى سالى ۱۱۱۱
نوو سیویه تیه‌وه.

ده‌ستخه‌تى ۴۳۱۲۴ د.ع ش نوسخه‌یه‌کى دیکه‌ى ئەم کتیبه‌یه.

۲- ته‌علیقاتى محمه‌دى کۆری حه‌سینى حه‌ریرى له‌سه‌ر عیصامه‌دینى وه‌ضع:

سه‌ره‌تاكه‌ى:

« قوله: للإيماء، يعني إن هذه موضوع للإيماء الى المحاضرة في الخارج، واستعمل
هنا مجازاً... »

کۆتاییه‌کى:

« ... هذا آخر تعليقات الفاضل محمد بن حسين على عصام الدين، بأنامل الفقير
الذليل عبدالله بن كاكيل، في بلد بغداد دار المراد، حميته عن الفساد الى يوم
الميعاد، في المدرسة علي پاشا نورالله مضجعه، لأجل جناب أفضل الأكرم مولانا
ملا صالح. وقد بلغ باتمام هذا الكتاب في نصف جمادي الاول سنة أثني (!)
وأربعين ومائتين بعد الالف من هجرة النبي -صلى الله عليه وسلم- »

« تشرف بتملكه بالشراء الشرعي غبار مجلس المحصلين احمد بن حسن
الروزيهاني عفى عنهما أجمعين. »

ئەم ده‌ستخه‌ته‌يش به‌ژماره (۴۲۳۸۵ د.ع) پارێزراوه.

* ده‌ستخه‌تى (۲/۲۲۰۹۳ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کى دیکه‌ى ئەم کتیبه‌یه و، کۆتاییه‌کى
ناته‌واوه و یوسفى کۆری مه‌لا شه‌ریفى که‌رکوکیى سالى ۱۱۶۶ له‌ مه‌دره‌سه‌ى مه‌ولانا
ئه‌حمه‌دى ناسراو به‌ (الاحمر - سوور) له‌ گوندی خه‌را به‌ نوو سیویه تیه‌وه.

۳- حاشیه‌ى به‌سه‌ر نامیلکه‌ى (جهة الوحده) ه‌وه.

مامۆستا محمه‌ده‌مین دانراویکی دى هه‌یه که حاشیه‌یه به‌سه‌ر نامیلکه‌ى (جهة
الوحده) ه‌وه و، له (د. ع) دا دوو نوسخه‌ى هه‌یه به‌ژماره‌کانى ۴۲۵۵۸ و ۴۳۱۷۵
پارێزراون، کاتى خۆى سه‌ره‌تا و پێشه‌کییانم نه‌نووسیوه.

ده‌ستخه‌تى ژماره ۱۰۵۱۹ د.ع ش چه‌ند دانراویکی له‌ عیلمى (جه‌فر) تێدايه
هه‌موویان به‌خه‌تى ئەم مامۆستان.

بسم الله الرحمن الرحيم

سأذكر في هذه النظرية الجواد الكريم، هذا كما كان جلت نعمته أن يحاط به بعدد
وقالت كبرياءه عن أن يشمل بحجته فسبحان من تجرت في بواقي شكه سائر
الافهام، وعرفت في محار معرفته سائر الادوهام، وعلامة وسلاسلها من
لا يحصى غناه وغناؤه، وعلى الأديان الله الذين اعانوه وقروا بانياته، وطلب
افاضته علينا من بركاتهم وسلوكنا بسلكهم كما ماتهم، وبعد فانت
اضعف بغير الله وأعرضهم إلى غفرانه محمد بن حسين، صلى الله تعالى عليهما
وحقق بطلانه آمالهما يتولى بمعنا حصلت قراءة تدقيقات الحق للحق
امير الواقع في الادب على الشيوخ المشهورين في الابواب عند الخدم
بالحق والامتداد المطلق مولانا حيدر بن احمد بن حيدر لان الحقائق
التي هي خاضعة لديه، وايضا الاستفادة من تدقيقه والتفقرات على
مراراً وابتدأت النظر فيها تذكرها وتكراراً، ففقدت فيها ما كان مقبولا عند من
خبر من رتبة التعقيد اعانهم ونفي عن غشاة التعقيد ابصارهم
او دلت ان اقيده بالتحير ما كنت انا ولا في الحجة المتعبد حفظها عن الاضاهة
وابصارها هذا الاشاعة واتك المشكور على حسن التوفيق وبيد ازمة التحقيق
قوله الحمد لله في منتهى اناليف عقبا التسمية بالحمد اقله بالكتاب الجيد على
بما شاء بيانا للفضل واستاندا بالاشهر من حديثه لا بد له وما يتوهم مما بينهما من
الافتقار لان الابتداء بالشيء الاقدم عليه من غير سبق شيء عليه فالابتداء بواحد
من السجدة والحمد ينافي الابتداء باللفظ مدفوعا بان هذا انما يتم بوجه الابتداء فيها
على الحق الخفيف له وهو الذي ذكرناه واما زاعم في ما اذنه اصبها على الحق الاضاهة فلا
لعدم اقتضاها بهن في الحق لا لا تتعصب على المقصود ولا تمانع على هذا طرعا في الحديث
ما امكن واجب على ما قرره الاصل كذا اقيده وما في بعض حوضه شرطي العقائد
من ان الجاهل لا ينفذ غير مطابق للشرط لان الابتداء الخفيف باصداها انما هو الابتداء

هذا هو الحق الذي لا يفتقر الى دليل
والله اعلم بالصواب
هذا هو الحق الذي لا يفتقر الى دليل
والله اعلم بالصواب
هذا هو الحق الذي لا يفتقر الى دليل
والله اعلم بالصواب

وهو الذي لا يشترط ان يكون
عليه من غير ان يكون
الابتداء هو الذي لا يشترط ان يكون
عليه من غير ان يكون
الابتداء هو الذي لا يشترط ان يكون
عليه من غير ان يكون

ابو الفضل ضیاء الدین هیدر

٤١٨

یه کیکی دی له زانا مه زنه کانی ئەم بنه ماله هیده ری کوری عه بدوللای کوری هیده ره که نازناوی (ابو الفضل ضیاء الدین) بووه.

خۆشبه ختانه له ڕێگهی دهستخه ته کانه وه شتیکی دروست له ژبانی ئەم مامۆستامان ده زانی که ده رباره ی که سی دیکه یان ئەوه مان بۆ نه ره خساوه. ئەویش به بۆنه ی باوکی دلسۆزییه وه -خودا پاداشی به خیری بداته وه- که له لایه که وه سالی له دایکبوونی مان بۆ دیاری ده کات که سالی (١٢٤٦ک) بووه.

له لایه کی دیکه وه -که ئەمه یشیان له ی دیان به بایه ختره- لایه نیکی زانیاری و میژووی ناوچه ی کوردستانمان بۆ ڕوون ده کاته وه له وانه یه له دهم و قه له می ئەم مامۆستا وه نه بی نه ی زانیان، وه ک ئەویش که له قه له می ئەم وه ریگری نرخ و تامیکی دیکه ی هیه.

کاتی زانایانی هیده ری له به غدادا بوون و سه روکایه تی زانیاری و موفیتی یی به غدایان له ده ستدا بووه، قوتابیان و شه یدایانی بواری زانستی له هه مو لایه که وه ڕوویان تیکردوون و به په رو شه وه له به رده میاندا به چوکا هاتوون و، ده رسیان خویندووه و، زانیاریان له ده ربای بی پایان و په ییان هه لگۆستوه و، شانازیان به وه وه کردوه که له لای یه کی که له زانایانی ئەو بنه ماله خویندوویانه، خۆ نه گه ر ئیجازه یان له یه کیکیان وه رگرتبیت ئیتر ئەوه شانازییه که یان سنوور و ئەندازه ی نه زانراوه... له وه ها کۆر و کۆمه لێکدا یه کی که له گه وه زانایانی ئەو بنه ماله که عه بدوللای کوری هیده ری خاوه نی چه ندین دانراوی به رزی جوړاوجۆری زانیارییه عه قلیی و نه قلییه کانه و مامۆستایه کی گه وه و پایه به رزی سه رده می خۆی بووه... کوری خۆشه ویست و جێگه ی هیوا ی ناردووه بۆ کوردستان تا له وی فیری زانیاری بییت و، به میتشکی پر له زانیاری نه قلیی و عه قلییه بگه رپته وه بۆ به غدا و، ئەم مامۆستایش ته نها مامۆستای ئەو بنه ماله نه بووه ئەم ڕێگه ی گرتوه و، مامۆستا سیبغه توللای باوکی ئیبراهیم فه صیح دوا ی ئەوه ی ئیبراهیم له دایکبووه ٩ نۆ سال له کوردستان خویندوویه و فیری زانیاری بووه. له م ڕووه وه له پات دهستخه تی (٤٢٦١ ع.د) نووسیویه:

بسم الله الرحمن الرحيم

قد سافر ولدنا العزيز أبو الفضل ضياء الدين حيدر، الى طرف كردستان
لتحصيل العلوم النقلية والعقلية، في يوم الثامن عشر من الشهر الجمادي الاول
في يوم الجمعة والنيروز، وأبرأت ذمته ابراء شاملاً لدعاء الخير والسعادة
وحصول المقصود من العلم والصلاة والنيل الى المرام الدنيوية والاخرية، ونرجو
من الله سبحانه وتعالى الاجتماع بالصحة والسلام قبل انقضاء مدة حياتنا
أمين. وتصادف هذا الأمر في مجيء والي ولاية العراق - حفظه الله تعالى من
الحسد والنفاق - محمد صالح وجهي پاشا، يسر الله له ما يحب ويشاء، في
تاريخ النبي وسيد المرسلين، عليه أفضل الصلاة وأكمل السلام، الف بعد مائتين
وسبعة وستين، آه صد آه من الم الفراق قبل حصول الاتفاق. وعمره - اي حيدر -
سبعة عشر سنة، لأن ولادته سنة ١٢٤٦.

وهك پيشتريش نووسيم به داخه وه ماموستا ئيبراهيم فه صيحي حه يده ربي له كتيبي
(عنوان المجد) دا كه باسي زانا ياني حه يده ربي نووسي وه زياتر خوي به وشه نارايي و
پازاندن وه قسه و رسته وه خه ريك كرد وه، نه گهر بهاتايه له بري نهو كار ه
به دانرا وه كاني بنه ماله كه ياندا بگه پرايه ت - كه ده يتواني هه موويان يان به شي زورياني
بديا يه ت - و، نهو زانيار يانه ي لتيان وه وه رده گيري كوي بكر دايه نه وه، كاريكي گه لتي
گه وره ي نه نجام ده دا و، ميژوويه كي تيرو ته سهل و دروستي ده نووسي. به لام به داخه وه
به په يره وي نه كردني نه م پييازه ي زبانيكي گه وره ي له ميژووي نه م بنه ماله دا وه و،
به چاو گيترانيك به م لاپه رانه دا سووچيكي نهو زبانه دهرده كه وي.

نه م ماموستا - نه بولفه ضل ضيانه دين حه يده ر - كه ماموستا ئيبراهيم فه صيحي هيج باسي
نه كرد وه، له ريگه ي دوو ده سته خه ته وه ده توانين هه نديك له ژباني بزاني، نه وه تا له
ريگه ي ده سته خه تي ژماره (٤٢٦١ د.ع) وه بو مان دهرده كه وي كه نه م ماموستا له
١٢٤٦ ك دا له دا يك بو وه و، دواي خويندني سهره تايي و خويندني باوي نهو سهرده مه بو
ته واو كردني خويندني باوكي نار دوويه تي بو كوردستان^(١).

(١) لي ره دا هه له يه ك له م ميژو وه دا هيه كه ده لتي كور ه كي ته مه ني ١٧ سال بو وه كه له سالي ١٢٦٧ دا
نار دوويه بو كوردستان و سالي ١٢٤٦ ش له دا يك بو وه؟ چونكه بهو پتيه ده بي ته مه ني له ٢٠ سال
كه متر نه بو يني. ده ستيكي چه پهل دوو سن په ر ه ي له ده سته خه ته كه دراند وه كه دوور نيهه ميژووي
نا يابيان تي دا بو يتي.

له دهستخه تی دووه می شه وه که دانراوی ماموستا ضیانه دین خۆیه تی و بهژماره ۲۶۱۶۸ پارێزراوه، به شیک له توانا و گهشت و گهڕان و کاری دهرد که ویت وهک دهیخویتی نه وه - دوا ی دوو لاپه ره پیتشه کیی - :

(وبعد: فيقول أفقر العباد، وأحوجهم يوم التناد. الى الإمداد الرباني ضياء الدين حيدر الحيدري البغدادي، بن عبدالله الشهير بالداغستاني: إني منذ سنين وأعوام مغرمًا بقصيدة البراءة للمولى الإمام، من فاق العشاق لجمال

قداتي يا نور عيني منك نور استي نور
فصدائي وصلاتي منك يا نخل سروري
لم يطق كل غداول فيك يرمني بزور
وكذا كل هسواول لم يطق اطفاء نوري
وهم من الرضاة والعدال معتزلون بهذا كون المحزون العاشقون
الهامون الصادقون على سداكون وجيب
الملك الديان الركن الساجد والزاهد العابد صاحب الآيات
الظاهرة والمجرات الباهرة من بولده الشق الايدان وبدرته
الفرلعيان ركب البراق ومخرق السبع الطباق وفي قنديل
فكان قاب قوسين او ادنى ذوالخدايس والطرف الكحيل
والكوثرو السبل الشفع لجميع الانام والمسح في كف الحمى والطفا
جيد لطبي والبعر المنقر من بين اصابع الماء النيز من طابت
ببركة الاثام واقفاوت بين يديه الاشجار المنصور الموقر والخمار
المجد سيدنا مولانا اللهم صل عليه وعلى اله طاف الغضا وعدد
النجوم في السماء صلوة دائمة بدوامك لا انتفاء لها ولا انقضاء وسلم
نسبحا كثيرا الى يوم الدين والحمد لله رب العالمين . بعد فيقول
افقر العباد واخرهم يوم التناد الى الامداد الرباني ضياء الدين حيدر
البغدادي بن جده الشهير بالداغستاني اني منذ سنين واعوام
مغرم بقصيدة البراءة للمولى الامام من فاق العشاق لجمال رسول الله
والهامين المفرمين بحجة سيد الشيخ الكامل والعالم العالم مولانا
محمد البويصري قدس الله تعالى ستره وافاض عينا برة فليما

نموونه له دانراوی ضیانه دینی حیدره‌ری

رسول الله، والهائمين المغرمين بحبه لله. الشيخ الكامل، والعالم العامل، مولانا محمد البويصيري - قدس الله تعالى سره، وأفاض علينا بره- فلما وفقني تعالى لزيارة قبره وقت عودتي من مدرسة جامع الأزهر، واستنشقت في أسكندرية طيب ثراه الأعطر، خطر لي إذ ذاك أن أشرحها، وإن لم أكن أهلاً لذلك، ولا ممن سلك مثل هذه المسالك، راجياً الدخول في سلك من خدم لهذه المدحية في فخر الأمم. وطلبت من الناظم عند قبره الرخصة، لعلمي أن ذلك أوفق فرصة، فاستخرت الله عز وجل على ذلك المراد، واستمددت من روحانية زين العباد، وتمت ليلتي على تلك النية، وما انطوي القلب عليه من الطوية، فرأيت في منامي شخصاً ساطع الأنوار، في روضة من النوار، فدنوت منه، وسلمت عليه، ووقفت متأدباً بين يديه، وسمعته يتلو من القصيدة هذا البيت:

هو الحبيب الذي ترجى شفاعته لكل هول من الأهوال مقتحم

فاستيقظت مرعوباً من ساعتني، واستغفرت الله تعالى من خطيتني، واستدللت بذلك على الإذن بما أنا طالب، وكنت اليه راغب، فأتيت وقت الفجر جامع الناظم، وصليت الصبح مع الجماعة، وقرأت ما تيسر من القرآن الكريم، إذ هو أحسن ما كان عندي من البضاعة، وكتبت هناك متبركاً وتيمناً بسملة الابتداء، واستعنت من المولى المعين على توفيق الانتهاء، وصرت كلما صفى لي وقت من الأوقات، أكتب ما سنح للخاطر الفاتر من شرح بعض الآيات، فجاء بحمد الله شرحاً مؤلفاً تستلذ به السامعون، وتقر به الناظرون، وسميته (عمدة الكلام في شرح برأة الأنام). وخدمت به حضرة نخبة الغافين من مناهل الحقيقة، ووصلت العارفين منازل الطريقة...»

تا ئه ئی:

(السلطان بن السلطان عبد الحميد خان...)

كو تاييه كه يشي ناوايه:

قد وقع الفراغ من تأليفه، بفضل الله تعالى وحسن توفيقه، عصر يوم الجمعة يوم الخامس من شهر رمضان الشريف، لسنة الثلاثمائة وأربعة مضت بعد الألف من هجرة سيدنا...

وقد كنت إذ ذاك أسير غوائل تولية القضاء، وغريق بحر الخطايا ورهين سلاسل

البلاء... الله عز وجل أن يجعل سعبي هذا لدى حضرة نبیه -ص- مقبولاً...
تم على يد مؤلفه يوم العاشر من شهر ذي القعدة من السنة المذكورة في قضاء
الحميدة».

خۆشبهختانه هەر له (د.ع) دا دانراویکی دیکهی ئەم مامۆستام دۆزییهوه که نیشانهی
پێوهندیی به تینییه تی به مامۆستایانی کوردستانهوه؛ چونکه شهرحی کتیبی مامۆستایه کی
کوردی کردووه و، وایاره پیتشکه شیشی کردووه به مامۆستایه کی کورد. ئەمهیش
باسیکی ئەو دهستخه ته:

دهستخه تی (١٠٣٩١ د.ع) دانراویکی مامۆستا (ضیاء الدین حیدر)ه که دهفه رموی:
(وبعد: فإني لما رأيت الرسالة المنسوبة الى الفاضل التقي، والطاهر النقي مولانا
أحمد الكراوي الكردي. تغمده الله بغفرانه. وأسكنه أعلى جنانه، إذ يستصعب
الطالب في علم البيان دقيقة، باحثاً فيما بحث عن المجاز والحقيقة، تاقَت نفسي
أن أكتب، علها ما استحسنت أن يكتب (كذا) وأبين ما يجب أن يطلب فيها
ويرغب، وأنا خادم أعتاب العلماء الأعلام، بل غبار أقدام الطلبة الكرام،
ضياء الدين حيدر غفر الله له مما زلّ وعثر، وإن كنت في هذا الزمان في قبضة
الهم وأسر الامتحان، وإني لأرجو الله تعالى أن يكشف بذلك عما تغشاني من
الهم، وينجيني والمسلمين من الغم. وأخدم به حضرة قدوة العلماء المحققين،
وعمدة النبلاء المدققين، مفيد الطالبين، حاوي فضائل المتقدمين والمتأخرين.
العلامة الأفاضل، والفهامة الأمثل، مفيد الفروع والأصول، المتصرف في المعقول
والمنقول، مجتهد زمانه، فريد عصر، وأوانه، مفتي الأنام، أوحّد الأعلام، مالك
قياد الأدب والعلم، سالك سنن الورع والحلم، المشار بالتعظيم اليه، والمفرد المتفق
بالثناء عليه، من لبس حلل السعادة كل بهية وسنية، وجمع له في السيادة كل
كلية وجزئية، واكتسب من أشكال المعروف المنتخبة لمزيد الثناء عليه كل قضية
حملية لا وضعية، الذي سلب الأبواب بكلياته وجزئياته، ونظم نتایج الأفهام
بحسن مقدماته الوضعية وحملياته، الحسيب النسيب، والفصيح اللبيب، من
تسمى باسم الحبيب محمد -ص-...

کۆتاییه کهیشی ناوایه:

«... هذا آخر ما آوردناه، ومن أراد التحقيق في البيان فليتأمل في الحقائق، ليطلع بها على الدقائق، والله أعلم. تم وبالخير عم.

لهو سه رچاوانه ی له دهستاندان باسی ژیان و به سه رهاتی ئەم مامۆستا نابینریت، بۆیه دهکری ئەم دهقانه وهک سه رچاوه یه کی دروست زانیاریگه لی جزا و جزریان لی هه لبه یه ینجین. له دهقی یه که مه وه ده رده که وئ که:

یه که م: ئەم مامۆستا به رتزه به سه فەر یان بۆ خۆتندن چوه ته قاهیره و نه زهر و، دواییش چوه ته ئەسکه ندهرییه و، زیاره تی گۆزی بۆصیری کردوه و، هه ر له و پوه دهستی کردوه به شه رحی قه سیده که ی بۆصیری و ناوی ناوه (عمدة الکلام في شرح برأة الانام) و دواییش کتیبه که ی پتیشکه شی سولتان عه بدولحه میدی عثمانی کردوه.

له کۆتایی کتیبه که ی شه وه ده رده که وئ که له سه رده می دانانی کتیبه که یدا له قه ضای (حمیدیه) قازی بووه. ئەوه یش سالی ۱۳۰۴ بووه.

دانراوی دووه می ئەم مامۆستا که شه رحی نامیلکه ی به یانی مامۆستا مه لا ئەحمه دی گه راوییه، شتیکی ئەوتۆی لی وه رناگیرئ؛ چونکه هیچ میژووییه کی پتوه نییه. ئەوه ی ئاشکرایه ئەوه یه ئەم شه رحه ی بۆ مامۆستایه کی گه وره و ناوداری ئەو سه رده مه داناوه و پتیشکه شی ئەوه ی کردوه، به لām ئەمیش پروون نییه کتیه و، به پروونی ناوی نه هیتاوه، ئەوه نده هه یه ده لئ: ناوی هاوناوی پتیه مبه ر بووه -صلی الله علیه وسلم- به لām له وه به ولاره هیچی دیاری نه کردوه، جگه له هه ندئ ئاماژه و ناوی ژیر په رده که دهکری له دووتوتی ئەو ئیشاره و په رده و هه ورانه وه پروانینه هه ندئ نیشانه و به لگه که گومانی زۆرمان بۆ ئەوه ده چیت که ئەو مامۆستای ئەم کتیبه که ی بۆ داناوه (مامۆستا مه لا محمه دی فیه یضیی موفیتی زه هاوی) بیت، به لām ئەمه هه ر گومانه و ده بی چاوه پروان بین به لکو له مه ولا به لگه ی زیاترمان ده ست بکه ویت.

ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی ههیدهری

٤١٩

یهکیکی دی له زانا بههتیز و بهرههم بهپیتز و دانراو زۆرهکانی بنهماله‌ی ههیدهری مامۆستا ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی ههیدهریه. مامۆستا ئیسماعیلیش، وه‌کو باباپیران و مام و ئامۆزاکانی، ده‌وریککی کاریگهر و بالای بینیه له پێگه‌یاندنی قوتابیان و، تیگه‌یاندنی مامۆستایان و، دانانی کتیب بۆیان و، لیکدانه‌وه و حاشیه‌کردن له کتیبه‌ قوول و مانا ورده‌کان. به‌لام دانراوه‌کانی ئه‌میش وه‌ک دانراوه‌کانی دی مامۆستایانی بنه‌ماله‌که‌یان له شونیتیکی باشی تایبه‌تیدا نه‌پاریزراون و، ده‌ستی که‌مته‌رخه‌میی و گویتیینه‌دان ته‌رفه‌نه‌ی ئه‌ملاولای کردوون و، له‌وانه‌یه گه‌لیکیشیان هه‌ر به‌یه‌کجاری تیدا چووبن.

هه‌ول ده‌ده‌ین نه‌و دانراوانه‌ی له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌رچاوی ئیمه که‌وتوون له‌م ده‌رفه‌ته‌دا تۆمار بکه‌ین و، خوتنه‌ر و خه‌مخۆرانیان لێ ناگادار بکه‌ین، به‌هیوای نه‌وه‌ی له‌مه‌ولا سوودی باشتریان لێ وه‌رگیریت.

به‌لام پێش نه‌وه‌ی باسی دانراوه‌کانی بکه‌م، هه‌ول ده‌ده‌م له‌ پێگه‌ی ده‌سته‌ته‌که‌نه‌وه شتیکی نه‌زانراو له‌ ژبانی ڕوون بکه‌مه‌وه.

خۆشه‌ختانه ده‌بینین باوکی له‌ په‌نا‌ی (الرسالة القدسیة الطاهرة بشرح درة الفاخرة) دا نووسیویه: (قد ولد لي الولد المسمى باسماعيل، سمي نبي الملك الجليل، اسماعيل بن ابراهيم الجليل، في سنة سبع ومائة والـف من هجرة خير الانام).

ئهم ده‌سته‌ته‌ له‌ د.ع دا به‌ژماره (٦١٥٤) پاریزراوه.

[illegible]

نیجازهی ماموستا مهلا ئیسماعیلی حیدری

شەرحی (اسطرلاب)

یەکیەک لە دانراوەکانی مامۆستا ئیسماعیلی حەیدەری کتیبی شەرحی (اسطرلاب) هە
کە سەرەتاکەی ئاوايه:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني الهادي، اسماعيل بن ابراهيم بن حيدر
الحسين آبادي: إن المدقق الذكي، والفاضل الأملعي، بهاء الدين محمد العاملي،
عامله بلطفه واحسانه، وأذاقه حلاوة غفرانه، لو كان لائقاً بحاله وشأنه...»
دواي پياھەلدانی ئەم کتیبە ئەلێ: منیش شەرحم کرد و ناوم نا (نقش الصفيحة)
دواتریش بە پێشەکییەکی دوورودرێژ کتیبەکی پێشکەشی ئەحمەد پاشای والیی بەغداد
دەکات. نوسخەی ئەم کتیبە بەژمارە (٢٠٤٠١) لە (دار العراق للمخطوطات) دا
پارێزراوه و کۆتاییەکیشی ئاوايه:

«هذه أول نسخة خرجت الى البياض بيمين المؤلف في الليلة الرابعة من شهر الله
المبارك ربيع الأول، في سنة الرابع وخمسين ومائة والى من الهجرة النبوية
المصطفوية. اللهم صل عليه وعلى آله وأصحابه أجمعين. واغفر لنا ذنوبنا
ببركتهم، أقول: قد تمت هذه النسخة الشريفة المسماة بنقش الصفيحة على يد
أفقر الخلق الى الله الباري ابراهيم بن الحاجي محمود في سنة تسعة وستين ومائة
و ألف في مدرسة سلطان محمد عمده الله بغفرانه بحرمة نبيه أحمد.»

دەستخەتی ژمارە (١٧٤١٨) ش بەشیکە لە کۆمەڵە دەستخەتێک کە دەستی چەپەلێ
بازرگانیکەر بەرەنجی زانیانەوه پارچە پارچە کردووه بۆ فریودان و پارە پەیداکردن.
ئەم ژمارەیش نوسخەیهکی دیکە (نقش الصفيحة) ی مامۆستای حەیدەرییە و
نووسەرەوهکە لە کۆتاییەوه نووسیویه:

تم الكتاب المسمى بشرح الاسطرلاب علي يد العمر بن عثمان بعون الملك
المستعان. اللهم وفقه بتحصيل العلم وأغفره له ولجميع المؤمنين آمين.

دەستخەتی (٧٧٥٧) ش نوسخەیهکی دیکە ئەم دانراوەیه و کۆتاییەکی شتێکی پێتو
نییه باسی میژووی نووسینەوه یان شۆتینی بکات. ئەوەندە هەیه لە چەند شۆتینێکدا حاشیە
و خەتی مامۆستا مەلا سالحی کۆزەپانکەیی بەسەرەوهیه.

(٦٨٦١ د.ع) نوسخەیهکی دی ئەم کتیبەیه، ناو و میژووی پێتو نییه.

هاشیه‌ی نیسماعیلی هه‌یده‌ری به‌سهر قه‌ره‌باغییه‌وه

سه‌ره‌تاکه‌ی:

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله أجمعين. الاصطلاح اتفاق قوم. الظاهر أن المراد بالاصطلاحات في قول الشارح... ده‌ستیکێ چه‌په‌ل کۆتاییه‌که‌ی کووژاندوو ده‌وه، سالی ۱۲۲۷ نووسراوه‌ته‌وه. به‌ژماره ۳/۱۵۸۹۲ د.ع پارێزراره.

ده‌ستخه‌تی (۳/۶۹۲۱ د.ع) ش نوسخه‌یه‌کی دی ئەم کتێبه‌یه، ناوی که‌س و میژووی نووسینه‌وه‌ی پتوه نییه. دلۆیه لیدراو و ته‌ربووه.

هاشیه‌ی به‌سهر فه‌ننازییه‌وه

یه‌کێکی دی له دانراوه‌کانی مامۆستا نیسماعیلی هه‌یده‌ری حاشیه‌یه‌که‌یه‌تی به‌سهر کتێبی فه‌ننازییه‌وه و سه‌ره‌تاکه‌ی ئاوايه:

بسم الله الرحمن الرحيم يا الله تم وبك نستعين ونتوكل
«هذه تنبيهات أوردتها الفاضل اسماعيل الحيدري على هذا الكتاب وعليه التوكل في كل الأمور، انه الجواد الكريم الرحيم. قوله: الإصطلاح اتفاق قوم... الظاهر أن المراد بالاصطلاح.

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

«من حيث أن تعريفه للفصل كأنه تعريف للمقول المذكور عبارة عن الفصل. تم هذا القدر الذي صنفه الفاضل اسماعيل الحيدري، وقت العشاء ليلة تسع وعشرين من شهر رمضان. اللهم اجعلنا من عتقاء شهر رمضان يا حنان يا منان يا الله، سنة الف ومائتين وسبعة عشر (!) من الهجرة. لا اله الا الله.

الخط يبقى زماناً بعد كتابته وكاتب الخط تحت التراب رميم. يا الله يا الله يا الله. كنت وقت كتابته مقيماً في زبوء عليا، ببلدة كركوك، عند خدمة استادي الفاضل في علوم العقلي والنقلي ما هو الخفي والجلي. وأنا الحقيير محمد بن عبدالقادر بن شيخ أحمد بن شيخ أبي بكر».

ئەم دەستخەتە بە‌ژماره ۲۱۹۱۱ له (دار العراق للمخطوطات) دا پارێزراره.

۲۴۶۷۹ نهم ژماره به‌شیک له دانراویتیکی ماموستا ئیسماعیلی حه‌یده‌ریی بۆ پاراستووین، که سهره‌تاکه‌ی مه‌به‌سته‌که‌یمان بۆ روون ده‌کاته‌وه:

«وبعد: فيقول أفقر الخلق الى الله الغني الأكبر، اسماعيل بن ابراهيم بن حيدر: لما كانت ثلاثة من المباحث في الشرح الشهير، بمطول التلخيص، أعنى مبحث توكيد المسند اليه، ومبحث تقديمه على الفعل وايلاته في النفي، ومبحث لو الشرطية لاتخلو من مشكلات تأبى عنها العقول، وتحتوي على معضلات لاتطلع عليها الا الفحول...»

نهمه دياره سهره‌تای کتیبیتیکی گه‌وره بووه؛ چونکه دانهره‌که‌ی پیشکه‌شی کردووه به‌خه‌لیفه‌ی عوثمانيی. به‌لام به‌داخه‌وه یان دراوه و ههر نهمه‌ی ماوه، یان ده‌ستی چه‌په‌لی بازارگانیکه‌ر به‌ده‌سته‌تاه‌وه نهم به‌شه‌ی جیا‌کردووه‌ته‌وه و کردوویه‌تی به‌ده‌سته‌تاه‌تیکی.

نهمه‌ی که له ده‌ستدایه شه‌ش په‌ره -دوازه لاپه‌ره-یه.

ده‌سته‌ته‌ی ژماره ۱۶۰۷۲ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی (نقش الصفيحة)یه و کو‌تاییه‌که‌ی ناوایه:

«تمت هذه الرسالة الشريفة على يد أفقر الخلق الى عفوره الحقيقي، عبدالقادر بن عبدالله الكركوكي، في سنة سبعة وخمسين ومائة وألف من الهجرة النبوية المصطفوية. اللهم صل عليه وعلى آله وصحبه أجمعين، وافض علينا من بركاتهم وأسلك بنا مسالك كراماتهم آمين يا معين.»

ههر دوا به‌دوا‌ی نهمه‌یش ئیجازه‌یه‌کی نهم ماموستا مه‌لا ئیسماعیلی حه‌یده‌رییه هه‌یه که داویه‌تی به‌مه‌لا محهمه‌د نهمین نه‌فه‌ندی که‌رکووکی. به‌داخه‌وه سالی ئیجازه‌ پیدانه‌که‌ی دیاریی نه‌کردووه.

له به‌رگی دووه‌می فیه‌ره‌ستی مه‌کته‌به‌ی قادرییه‌دا ناوی ماموستا مه‌لا محهمه‌د نهمینتیکی که‌رکووکی ده‌بینین که شه‌رحی (بدء الامالي) کردووه، به‌دووری ناگرم که نه‌و ماموستا نهم ماموستای ئیره‌ بیت.

(فیه‌ره‌ستی مه‌کته‌به‌ی قادرییه به‌رگی: ۳۹۴/۲).

- حاشیه‌ی ئیسماعیلی کوری ئیبراهیمی حه‌یده‌ریی به‌سهر ریساله‌ی وه‌ضعی قه‌وشه‌جیه‌وه، سنج دانه‌ی له کتیبخانه‌ی نه‌وقافی به‌غدادا هه‌یه و به‌ژماره‌کانی:

۱- ۴۳۲۶ و ۱۳۵۶۴ و ۱۳۷۲۷ پارێزاون.

دوانی دوا بیان میژووی سالی ۱۲۳۶ یان پتو هییه .
دهستخه تی ژماره (۴۲۲۳، د.ع) نوسخه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه که سه ره تاکه ی
ئاوایه :

«باسمه سبحانه نحمده، والصلاة على رسوله وعلى آله. قوله: خص الإشارة...
الخ اي ميزه عن غيره...»
کۆتاییه که ی:

«لابد في كل صلة من انحصار مضمونه في المعنى المراد بالموصول على ما مر
غيره مرة. فلا ينشأ التوهم المذكور منه أيضاً. فافهم.

تمت الحاشية المنسوبة الى اسماعيل بن ابراهيم بن حيدر الواقعة على شرح
الرسالة الوضعية للشيخ على القوشجي السمرقندي -رحمه الله- على أفقر (!)
العباد الى الله تعالى عبدالعزيز بن ملا محمد الشواف...»

دهستخه ته که ۴۵ لاپه ریه میژووی نووسینه وه ی پتو ه نییه .
دهرباره ی مامۆستا ئیسماعیلی کوری مامۆستا ئیبراهیمی حه یده ری له فیه ره سه ته کاندای
ئه مانه نووسراون:

فیه ره سه ته ی مه کته به ی قادریه :

بەرگی پیتنجه م / ۱۵۶ :

۲- نبذة في تفسير آية من القرآن الكريم.

فیه ره سه ته ی مه کته به ی ئەوقافی موسڵ:

بەرگی یه که م / ۲۶۹

۴- حاشية على شرح القوشجي على الرسالة العضدية.

فیه ره سه ته ی مه کته به ی ئەوقافی سلیمان:

بەرگی یه که م / ۴۴۶

۸/۱۶ حاشية القره باغي في المنطق.

فیه ره سه ته ی مه کته به ی ئەوقافی عامه ی به غدا، بهرگی سییه م / ۱۹۲

۲۵. ۵ - حاشية على شرح العضدية لعلي القوشجي.

منه
عبد الرحمن المتقي
والله اعلم بالصواب

٥٥
 من المجلد الثاني
 من المجلد الثاني
 من المجلد الثاني

[illegible]

مبدأ واحد أو مولا تتفاوت النية بالنظر إليه
ويدون ذلك لا يكون انصاف بالتقدم والفاخر خالفا

اجزاء الرومان فانه لا يكتفى فيها بتبديل الوصفين فاما
 تقدم والماضي فيها ليس للاعتبار مدخل فيها
 المتقدم والماضي فيها ليس للاعتبار مدخل فيها
 المتقدم والماضي فيها ليس للاعتبار مدخل فيها

عَمَّتْ بِعَوْنِ الْمَلِكِ الْأَحْمَدِ

يُذَاعِقُ الْعِبَادَ عِبَادُ اللَّهِ

الكورنى في قرطاج واوراء النوب

که ملا محمد علی

ملا ابقا ابقا ملا

ہذا کتاب دار

منذ ان كان لادري ما هو قصير القصر

لاپەرەیدەك له قاضی لاری که بو ئیسماعیل حەیدەری نووسراوەتەوه

التحفة الحيدرية في خدمة الدولة العلية

٤٢٠

١٠٣٧٥ د.ع

نهم ناو نيشانهی سهر وه ناميلکيه کی بچکولهی ١٩ لاپه ريهه، دانراوی ماموستا محمدهد سالتحي وه جيهي کوري عه بدولتلاي کوري غه يائه دين عيساي کوري صيغه تولتلاي حه يده ريهه.

سهره تاکه ی ناوايه:

وبعد: لما درت البلاد الاسلاميه، والممالك المحروسة العثمانية، ادامها رب البرية. وأمدّ ظلّالها على كافة الانام والملة الخليفة المحمدية. الى أن وصلت دار السعادة و... السنية، فوجدت... ومن ملّکهم شاکرين...
ناميلکيه کی بچکوله يه بۆ هاندانی خه لک بۆ فه رمانبه رداری و گو تپرايه لئی بۆ فه رمانی ده ولته تی عثمانی.
ده ستخه ته که زه رکه فت کراوه و به خه تیکی خوش نووسراوه ته وه، به لام دوايي که مته رخه می له ته کدا کراوه و ناوی به رکه وتوه و هه نديکی کووژاوه ته وه.
سالی نووسينه وه ی دیاری نه کراوه و نووسه ره وه که يشی ناوی خوی نه نووسیوه.
نهم ماموستا له کتیبی (علماء ومدارس في أبريل) دا شتیکی ئه وتوی ده رباره نه نووسراوه.

شیراهیمی کوری هه يده ری هه يده ری

٤٢١

له وتاری ئه مجاره ماندا له خزمهت ماموستایه کی بنه ماله ی حه يده ريدا ده ژین که یه کیکه له ماموستا پر خیر و به ره که ته کان بۆ تایی و زانیاری و، له ژيانی خۆیدا خزمه تیکی زۆری به رۆشن بیری و پتگه ياندنی مه لایان کردوه و، شانه شانی ئه وه يش کۆمه لیکی باش دانراوی له زانیاریه جۆراوجۆره باوه کانی سه رده می خۆیدا داناوه و، ده یان نوسخه ی ده ستخه تیان له بهر نووسراوه ته وه و له گه لێ شوتین و کتیبخانه ی گشتیدا نوسخه یان هه یه.

ئیمه لیڤه‌دا - وه‌ک جاره‌کانی دی - له‌ خزمه‌ت دانراوه‌کانیدا ده‌ژین و ده‌مانه‌وێ له‌ په‌نای ده‌ستخه‌ته‌کانیشدا چیمان زانیاری نوێ ده‌ستکه‌وت بیانخه‌ینه‌ سه‌ر لاپه‌ره‌ی ژیان و به‌ره‌مه‌می مامۆستا.

یه‌که‌م شتی به‌بایه‌خ لیڤه‌دا ده‌یخه‌ینه‌ ڤوو ڤاستکردنه‌وه‌ی سالی کۆچی دوا‌یی مامۆستا ئیبراهیمه‌ که‌ له‌ سه‌رچاوه‌کاندا بێ دیاریکردنی سه‌رچاوه‌ی مه‌به‌ست سالی ١١٥١ یان به‌سالی کۆچی دوا‌یی مامۆستا مه‌لا ئیبراهیمی کۆڤی حه‌یده‌ری حه‌یده‌ری داناه‌، به‌لام به‌گۆتیه‌ی پارچه‌ شیعریک که‌ له‌لای منه‌ و، به‌گۆتیه‌ی یه‌کیک له‌ ده‌ستخه‌ته‌کانی (دار العراق للمخطوطات)ش که‌ دانراویکی ئەم مامۆستایه‌ و له‌ سه‌رده‌می ژیا‌نی دانهردا نووسراوه‌ته‌وه‌، ئەم میژووه‌ دروست نییه‌ و، مامۆستای حه‌یده‌ری پێنج سال‌ دوا‌ی ئەوه‌، واته‌ له‌ سالی ١١٥٦ دا، کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و، میژووی کۆچی دوا‌یشیان به‌حوروفی ئەبجد به‌ (گل باغ جنان) داناه‌ و، پارچه‌ شیعره‌که‌ شیعری ئیسماعیلی کۆڤی ئیبراهیمی دانهری کتیبه‌خانه‌، دڤاوه‌ و، هه‌ول ده‌ده‌ین له‌م زنجیره‌ وتاره‌دا له‌سه‌ری بنووسین.

دووه‌م: دپاره‌ که‌ میژوونوسان سالی کۆچی دوا‌یی ئەم مامۆستایان به‌دروستی نه‌زانن بێگومان بۆ سالی له‌دایکبوونی ڤێگه‌ی به‌رده‌میان دژوارتر و ئالۆزتره‌. منیش لیڤه‌دا به‌لگه‌ی ڤوونی له‌ دایکبوونی ئەم مامۆستام له‌ ده‌ستدا نییه‌ و ئومێده‌وارم به‌دۆزینه‌وه‌ی ته‌واوی دانراوه‌کانی حه‌یده‌ری باوکی ئەم گرێکۆتیه‌ بکریته‌وه‌، به‌لام تا ئەو کاته‌ یه‌ک دوو شت ڤوون ده‌که‌ینه‌وه‌:

- ١- دوا‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت ئەم مامۆستا به‌لای که‌مییه‌وه‌ (٧٥) سال‌ ژیاوه‌؛ چونکه‌ له‌ سالی (١١٠٧) دا مامۆستا بووه‌ و، خاوه‌نی ژن و مال‌ بووه‌ و کتیبی داناه‌.
- ب- له‌مه‌یشه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت ئەم مامۆستا به‌لای که‌مییه‌وه‌ (٥٠) سال‌ ده‌رسی گوتوو‌ه‌ته‌وه‌ و، مه‌لای پێگه‌یان‌دوو‌ه‌ و، زانیاری بلا‌وکردوو‌ه‌ته‌وه‌.

١- ده‌ستخه‌تی ژماره‌ (٧٥٧٩) دانراویکی ئەم مامۆستایه‌ به‌زمانی فارسی و بریتیه‌ له‌ شه‌رحی قه‌سیده‌ی (ابن الفارض) به‌زمانی فارسی و دوا‌یش ده‌قی قه‌سیده‌ی (تائیه‌ی (ابن الفارض) به‌زمانی عه‌ره‌بی. دوا‌ی پێشه‌کی ده‌فه‌رموی:

«اما بعد: چنین گوید مقیم زاویه‌ خاکساری و نامرادی، الحقیر ابراهیم الحسین آبادی، که بعد از آنکه در تلاطم امواج عشق خویان مستغرق شدم، و بتراکم

افواج محنت محبت ایشان مستهلك گردیدم، می خواستم که در تحریر اذواق خویش، و در تقریر اشواق خود اورا قی چند املا کنم، و مقداری از کلمات انشاسازم، تاباری مرا بدین قصیدهء سلطان العاشقین الشیخ عمر ابن الفارض نظر افتاد...

له کوتاییشدا ده‌لی:

تم بعون الله تعالى وتوفيقه في ليلة جمعة ربيع الآخر سنة الف ومائة وسبع من هجرة خير الانام، عليه وعلى آله وأصحابه أفضل التحية والسلام، على يد المحروق بنار الاشتياق، المنكوس في هاوية البعد والفراق، بدل الله فراقه بالوصال على ارغد العيش وأكمل الحال، مؤلف العبارات، وراقم الاشارات، الفقير الى الله تعالى الهادي، ابراهيم الحسين آبادي.

دوای ئەمە قەسیدەکە (ابن الفارض) بەخەتی ئەحمەدی کۆری حەیدەر نووسراوە و لە کوتاییه‌وه نووسیویه:

«تمت القصيدة لعمر بن الفارض المصري السعدي، رحمه الله تعالى وايانا من بركات انفاسه الشريفة، بيد أفقر عبادالله الى عفوره الغني، أحمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي، قرأ العلوم الثقيلة، والفنون الأدبية، والصناعات العربية، ومقداراً معتداً به من العلوم العقلية على والده المرحوم تلميذ شيخ الاسلام...»

ئەم دەستخەتە ٤٤ لاپەرەیه و هەمووی بەخەتی مامۆستای دانەرێ شەرحی قەسیدەکەیه و، ئەوەکەیشی بەخەتی ئەحمەدی کۆری حەیدەرە و وەک وتمان هەردووکیان سالی ١١٠٧ نووسراونەتەوه، بەلام شوێنەکیان دیاریی نەکردوو و، وەک دەریش دەکەوی ئەم دەستخەتە بەشێک بووه لە دەستخەتێکی گەورەتر بەش بەش بووه، یان پارچە پارچە کراوه.

٢- ٢٣٠٥٨ شەرحی تشریح الافلاک:

سەرەتاکە:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الغني، بهاء الدين محمد العاملي، عفى الله عنه: هذه درة يتيمة. ويقول الفقير الى الله الهادي ابراهيم بن حيدر الصفوي الحسين آبادي: أردت شرحها، فأسلکها بذلك في حلقة ذهبية...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«قد وفق الله على إتمام كتابة هذا الكتاب على خط مؤلفه، عفى عنه الملك الوهاب، على بنان طه بن موسى بن عبيدالله الحسيني نسباً، الكليرماني وطناً، في ماوران حفظها الله تعالى، ما دارت الفلك وتعاقب الملوان، في سنة ست وستين ومائة وألف، من هجرة خير البشر».

ژماره ١٥٨٦٤ نوسخه‌یه‌کی دیه به‌خه‌تی عاصیمی کوری ئیبراهیمی حه‌یده‌ری. واته به‌خه‌تی کوری دانه‌ره‌که‌ی، سالی ١١٧٣ نووسیویه‌تیه‌وه.

ده‌سته‌خه‌تی ژماره ٢/٣٣٠٩٦ نوسخه‌یه‌کی دی ئه‌م کتێبه‌یه ئیبراهیمی عه‌به‌ده‌لانیی سالی ١٣١٢ نووسیویه‌تیه‌وه.

٣- ٢٣١٥٣ - شرح البرده:

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«اما بعد: فيقول الفقير الى الله الهادي ابراهيم بن حيدر بن أحمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي: لما تمت في نفسه وقعة القصيدة الموسومة بالبردة من كلمات أملح الشعراء كعب بن زهير بن أبي سلمى المزني...»

کۆتاییه‌که‌ی:

«قد كتبه الفقير الحقير عبدالفتاح الحافظ عفى عنه الحافظ»

خه‌ته‌که‌ی خۆشه، به‌لام هه‌له‌ی زۆره و نووسه‌ره‌وه‌که‌ی مه‌لا نه‌بووه.

٤- ٢٠٣٥٠ تفسير سورة الإخلاص (اللمعة الرجبية)

سه‌ره‌تاکه‌ی:

«وبعد فيقول الفقير الى الله الهادي ابراهيم بن حيدر الحسين آبادي: لما رأيت الأحسن الأخرى صرف اشتغال الأوقات الى مطالعة آياته العظمى الكبرى... توجهت تلقاء مدين معاني سورة الاخلاص. رجاء أن تحصل لي من فيض بركاتها اقتناص، وإن كان لا يأتي بيان أسرار آياته من أحد أبداً، قل لو كان البحر مداداً لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن تنفذ كلمات ربي ولو جئنا بمثله مدداً».

کۆتاییه که ی:

«خاتمة: وبعد ما أتممت لك هذه العجالة الفايقة، والغلالة الصافية الراقية، التي اشتملت على نفايس من الأسرار، واحتوت علي مخدرات من عرايس الأفكار، وتجلين علي بأحسن وجه ما سمعت بمثله الأذان، بل هن من غاية الحسن بحيث تسلبن العقول وتذهبن الأذهان، وكانت جميلة مقبولة في نهاية الجمال، ظهرت لي من سرادقات الأستار، بواسطة دعاء صدر بلسان التضرع والابتهاال في خلوة الاستعداد، ومعزل الاستمداد، من فيض كلامه القديم اللايزال، في خلال شهر الله المبارك رجب، هياً الله تعالى لنا من الخير كلما تعلق به القصد والطلب... سميتها اللعة الرجبية من نور الواردات الغيبية، وأعوذ بالرحمان من كل شقي، وعليكم بإرسالها في خدمة كل زكي طاهر تقي، إذ هي بعلمها كلما ورد عليها محارمها الاحباب، تجدها عندها حظاً ورزقاً يستطاب، حسبي الله وكفى، هو مولانا ونعم المولى.

قال مؤلفها -مدظله-: تمت الرسالة المسماة باللمعة الرجبية على يد مؤلفها في سنة ألف ومائة وأربع. تمت من يد الفقير الضعيف، بعون الملك اللطيف، من خط المؤلف الشريف النظيف (أدام الله ظلال رأفته) للوضيع والشريف، الى يوم يؤتى بنا لفيف، في محفل أولاده الطريف، عبدالرحمن بن خضر، بن حسن، بن عبدالله، نفعه الله بعلومهم، وجعله الله مغتنماً وفائزاً من فيوض شؤونهم، وحصل الله مرامه بيا من مرحمتهم، أمين مجيب السائلين. في رابع شهر ذي الحجة الشريف، سنة ١١٥٢ من الهجرة النبوية المصطفوية».

مه به ستي سه ره كيم له نووسيني ثم خاتيمه دريژه يه ك دوو شت بوو.

يه كه م: كه چۆن دانهر كتيبه كه ي ناو ناوه.

دووهم: پته وكردني نهو قسه كه دانهر سالي ١١٥١ كۆچي دوايي نه كردوو. چونكه نه م كتيبه سالي ١١٥٢ نووسراوه ته وه و نووسه ره وه دوو جار به گهرميي دوعاي بهرده وامي ته مه ن و سوود و بهرده كه تي دانهر بو خه لك ده كات و، دياره لهو كاته دا به ته واي ته ندروستيي و تواناوه خه ريكي ده رسوتنه وه و خه لك فيتر كردن بووه.

سەرەتاکی:

«وبعد: يقول الطالب للترقي من حضيض النقصان الى ذروة الكمال، الراجي للصعود من دركات القال الى درجات الحال، الفقير الى الله الهادي، ابراهيم بن حيدر بن احمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي: إن الزوراء وحاشيتها للعالم الرباني مولانا جلال الملة والدين الدواني، لما كانتا مع كونهما مشتملتين على نكات دقيقة لطيفة».

کۆتاییهکهی:

«ومت كتابة شرحه ونقله الى البياض من السواد، على يد أضعف العباد، شارحه الفقير الى الله الهادي، ابراهيم بن حيدر الحسين آبادي، في شهر الله المبارك رمضان، أفاض الله تعالى عليهم سجال العفو والغفران، بعد تراويح ليلة القدر الخامسة والعشرين من هذا الشهر شهر الصيام، فالحمد لله تعالى على الإتمام، وعلى نبيه أفضل الصلاة والسلام، وعلى آله وأصحابه الطاهرة الكرام، ما قام صائم الى السحور، واستغفر مستغفرو الأسحار، على باب ربهم الغفور. سنة ١١٠٧».

وهك دهبینی ئەمه نوسخه‌ی ده‌ستخه‌تی دانه‌ره.

٦- ٦١٥٤ (الرسالة القدسية الطاهرة، بشرح درة الفاخرة)

سەرەتاکی:

«وبعد: يقول العبد الواقف بالباب، الخاضع المتذلل الى ذاك الجنب، فقير عفو ربه الهادي، ابراهيم بن حيدر بن أحمد بن حيدر الصفوي الحسين آبادي، أصعدهم الله الى أعالي المدارج، ورقاهم الي أقاصي المعارج: لما رأيت هذه الدرة الشريفة الفاخرة. والدرية اللامعة الباهرة، من كلام أنيس أهل الوجد والشوق، ورئيس العارفين من أرباب الذوق، عبدالرحمن الجامي، تجاوز الله عن مزال أقدامه، ومزالق أقلامه، مشتملة على مخدرات...»

کوتاییه که ی:

«تم تسويد هذه الأوراق، بعون الملك الجواد على الإطلاق، على يدي أقل الخليفة وأذل العباد، المنحرف عن طريق الصواب ومنهج السداد، العبد الأحقر، مؤلف الكتاب ابراهيم بن حيدر، وفقه الله تعالى لمحاسن الأعمال، وسيرة نيل المقاصد والآمال، بعد تراويح ليلة القدر الخامس والعشرين من شهر رمضان، من سنة ست ومائة وألف، من هجرة من أنزل عليه القرآن -صلى الله عليه وسلم- ما لاح الجمال المطلق في مرآت ذرات الوجود، وشاهدته فيها بصائر أهل الكشف والشهود، اللهم إذا الفضل العظيم، والجود الجسيم، تفضل علينا بحسن العاقبة، ورسوخ التوحيد والايمان في الخاتمة، فإنه أعظم المطالب وأهم الأمور، وأما الدنيا فليس إلا متاع الغرور!».

له په راویزی ئەم لاپه ره دا نووسراوه:

«بلغت المقابلة من الأول الى الآخر، بعون الله الملك القادر، على يمين مؤلفه، في شهر الله المبارك شعبان. أسكنه الله فراديس الجنان»

دياره ئەمه شه عبانی سالی (١١٠٧)هـ ئەگەر دواتر نه بێت. ههروهها وهک ده بینی ئەم کتیبه يش دهستخه تی دانهره که ی، مامۆستا ئیبراهیمی حهیده ریه.

له باسی ئەم دهستخه ته دا ده بێ به سه ر دوو شتدا نه رۆین:

یه که م: مامۆستا ده رباره ی ناوانانی ناوی ئەم کتیبه به (الرسالة القدسية الطاهرة بشرح درة الفاخرة) ئەمه ی نووسیوه:

«خاتمة: أعلم أيها الأخ العزيز، يسرك الله الصعود في معارج السعادة السرمدية، والترقي الى مدارج الكرامة الأبدية: إني لما شرعت في شرح هذه الرسالة المباركة الميمونة، وقصدت الاعتراف من هذا الرحيق الصافي كالدرر الكنونة، ومضى على ذلك مقدار من الأيام، واغترفت منه غرفات مسكية الختام... خلج ببالي أن اخترع اسماً أسمه به بعد الختم والتكميل، فما رأيت شيئاً يكون به هو الجدير والجزيل، فبينما أنا في هذا الخيال، رأيت في المنام في بعض الليال، كأنني ساكن في مدينة القدس المقدسة، وواقف بتلك المواقف المؤنسة، فلما انتبهت عبرته بمطالعتي لشرح هذه الرسالة المصنفة في الذات العالية الإلهية وما له من الصفات، البالغتين في القدوسية والطهارة الى أقصى

الغابات، وبعد ذلك سميت الشرح بهذه المناسبة بالرسالة القدسية الطاهرة بشرح
درة الفاخرة...».

دووهم: مامۆستای حیدره‌ری له پیتش ئەم کتیبه‌وه میژووی سالتی له دایکبوونی سێ
کۆری خۆی دیاری کردووه و، کاری وایش بۆ پوونکردنه‌وی میژووی ژیانی زانیانمان
بایه‌خیتکی بێ وینه‌ی هه‌یه، به‌تایبه‌تی که دوان له‌و سێ کۆره‌ دوو زانای گه‌وره‌ی گه‌لی
کوردیان لێ ده‌چوو. دیاریکردنه‌کانیش به‌م شیوه‌ن:

- ١- بسم الله الرحمن الرحيم. الله خير حافظاً. قد ولد لي الولد المسمى بإسماعيل،
سمي نبي الملك الجليل اسماعيل بن ابراهيم الخليل. في سنة سبع ومائة وألف، من
هجرة خير الأنام، اللهم انبته نباتاً حسناً، واجعله من العالمين العاملين.
 - ٢- وولد لي الولد المسمى باسم ولي الله أعني به صبغة الله في سنة الف ومائة وعشر،
جعله الله من الكاملين العالمين والعاملين.
 - ٣- وولد لي الولد المسمى بعارف، سمي بعض شيوخ الله، في سنة ألف ومائة وأثني
عشر (كذا) اللهم أجعله عالماً عاملاً وصالحاً كاملاً، بحرمة سيد ولد آدم -صلى الله
عليه وسلم-.
- هه‌ر له‌م لاپه‌ره‌یه‌دا چه‌ند پارچه‌ شیعریش نووسراون به‌شیعری مامۆستای حیدره‌ریان
ده‌زانم، به‌لام باش ناخوێنرێته‌وه.

٧- ٣٩١٩٨ - حاشية على حاشية الخطائي:

سه‌ره‌تاكه‌ی:

«وبعد: يقول المفتقر الى الله ابراهيم بن حيدر بن أحمد بن حيدر الكردي الحسين
آبادي: لما تلاطم علي في برهة من الزمان، أصناف من الملاة وأنواع من
الأحزان، حتي كاد يقطع عن القلب حياة العلم فيموت، وما بقى في خزانة
الدماغ الا نسجاً من الخيالات أوهن من بيت العنكبوت، فعاقني عن مصاحبة
ابي هذه السؤدا، فخفت أن أكون ولداً عاقاً، وصارت هذه الدغدغة علي اصرأ
ثقبلاً شاقاً... التجأت الى تعليق حاشية على الحاشية الخطائية لما فيها من
عجائب التحقيقات وغرائب التدقيقات هدية الى ذاك الجنب، ووسيلة الى
وصاله المطلوب في كل باب، علماً مني بأنه اتحاف القطرة الى عمان! واهداء
النملة رجل الجراد الى سليمان، لكن، مع كون الهدايا بقدر من يهد (!) كان لي

الاعتماد بغاية عطفته التي لا توجد مثلها في البلاد، ولعله يقع في موقع القبول، فإن هذا هو الذي توقعه القلب منه ورصده، بمقتضى حديث كل شيء يحب ولده».

کۆتاییه‌کەى:

«قد تم تسويد هذه الصفائح والأوراق، بعون الملك الجواد على الاطلاق، في قريب منتصف شهر الله المبارك شوال، افاض الله علينا سجال العفو والأفضل، مع غاية تشنت البال، وتفرق الفؤاد، والابتلاء بسكونة اراضي ولاية الأكراد. اللهم وفقنا لكل مقصد ومرام.

وأجلب بنا مع ارغد عيش الى بغداد دار السلام...»

لەم سەرەتا و کۆتاییه‌دا ئاماژە بۆ دوو شت دەکەرت - بە‌لام بە‌داخەوه هەردووکیان بە‌کورتیی - کە هەردووکیان جێگەى بایەخن:

یە‌که‌میان کتێبە‌کەى لە سەر‌ده‌مى ژيانى باوکیدا و بۆ باوکى داناوه و، دياره ماوه‌یه‌ک لە یه‌ک پراون و له‌وانه‌یه‌ باوکى لە بە‌غدادا بووبێت.

دووه‌م: دانەر له‌و کاته‌دا کتێبە‌کەى داناوه لە کوردستاندا بووه و، بارودۆخ شلۆق بووه و، ژيانى سەخت بووه و، ئە‌میش ئاواته‌خوازى ئە‌وه‌ بووه بگه‌ڕێته‌وه بۆ بە‌غدا بۆ ژيانى ئارامیی و ئاسوده‌یی.

ئە‌مە‌یش، وا بزائەم، وه‌ک - له‌ و تارىکى دیدا باسما‌ن کرد - له‌وه‌یه‌ زانایانى هە‌یده‌رى کاتێک لە بە‌غدا نیشته‌جێ بوون بۆ خۆتێندن کوردستانیان بە‌چاکترین شوێن زانیوه و، فێربوونى خۆتێندن - بە‌تایبه‌تى عه‌قلى - له‌وى بووه و، ئە‌مانیش کورانى خۆیان بۆ ئە‌وى ناردوه و بیری عه‌قڵ و ئاوه‌زبان له‌وى زاخاو داونه‌ته‌وه.

ئە‌م دە‌ستخه‌ته‌ به‌خه‌تێکى خۆش نووسراوه‌ته‌وه، بە‌لام نه‌ ناوى نووسه‌ره‌وه و نه‌ مێژوو و شوێنى نووسینه‌وه‌ى پێوه‌ نیه‌.

کە بە‌م ئە‌ندازه‌ دە‌ست لە‌م وتاره‌ هه‌ڵده‌گرین و لە‌ خزمه‌ت ئە‌م مامۆستا هه‌ڵده‌ستین و خودا حافیزی لێ ده‌که‌ین، مانای وا نیه‌ ئە‌وه‌ى شیاویه‌تى بۆمان کردوه، بە‌لکو ئە‌وه‌ى - لە‌م ده‌رفه‌ته‌دا - لە‌ دە‌ستمان هات بۆمان کرد و، یادیکى بچکۆله‌مان لە‌ دانراوه‌کانى کردوه و، گومانمان له‌وه‌یشدا نیه‌ ئە‌مه‌ى لێره‌دا تۆمارمان کردوون ته‌واوى به‌ره‌م و دانراوى ئە‌م مامۆستا نین و، په‌نگه‌ له‌مه‌ولا گه‌لى شتى نایابى ده‌ریکه‌ون.

۸- حاشیهی لهسەر پرسالهی (عزیدی) له عیلمی (وضع) دا.

دوای ئەوه ئەم وتارە لە هاوکاریدا بڵاوبوووه پێگەم لە دەستخەتێک کەوت لە (دار العراق للمخطوطات) دا کە بەژمارە ٤٣٤٤ پارێزراوه، چوار حاشیهی تێدا یە بەسەر پرسالهی عەزودیهوه له عیلمی وهزعهدا سیانیان هی بنه ماله ی حه یدهرییهن و، ئەوه که یان هی مامۆستایه کی نه ناسراومانه به ناوی (احمد عثمان).

جا لیتره دا باسی ئەم نامه ییش دهخهینه پال نامه کانی دیکه ی مامۆستا مه لا ئیبراهیم که سه ره تاکه ی ئاویه:

«وبعد: فيقول الفقير الى الله الهادي، ابراهيم بن أحمد بن حيدر الكردي الحسين آبادي: لما صارت فتن الزمان متلاطمة، ومحن الاوان متراكمة، وتلاعب بي ترامي البلدان والقرى، فما كان لي موضع يليق بالمساكنة يرى، وما رأيت لاستفراغ القلب جهة جرية، الا مطالعة الكتب وجعل فعلة الدهر ظهيرة. رأيت الانسب بها هذا الشرح للفاضل الرباني والعالم الصمداني، عصام الدين بن محمد بن عريشاه الاسفراني...»

کۆتاییه که ی:

«... بل كانت مزرعة للأخرى وللآخرة خير لك من الأولى. اللهم يسر من الخير أمورنا، وشرح بالاسلام صدورنا، وأنا الأحقر ابراهيم بن حيدر. كتبه الفقير الفقير المعترف بالذنوب والتقصير، المحتاج الى عفو ربه القدير قاسم بقرية گراو خربها الله لكونها سكان الشياطين والمنافقين. لا اله الا الله محمد رسول الله - صلى الله عليه وسلم- آمين والحمد لله رب العالمين. سنة ١٢٦٢.

دهستخه تی ژماره (٦٨٠٧ د.ع) ش نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه.

دهستخه تی ٢/٧ ح ش نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه.

۹- ته رجهمه ی مینهاج به فارسی.

نوسخه ی ئەم کتیبه به خه تی دانه ره که ی به ژماره ٣٨٨١ له کتیبخانه ی ئەوقافی به غدادا پارێزراوه و میژووی نووسینه وه ی سالی ١١١٧ یه. دوایی که وتوته له لای عومه ری کوری حسه ینی کوری ئەحمه دی کوری حه یده ری حه یده ری. ک -

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين
 حمد الله هو بالحمد حیدر حی است ومرتبت سمیع است وظهر
 انعام ودر آثار ودر انبوه است تحت شملت کل صغیر و کبیر
 جوهر در ذرات کائنات در اوقات صحت کمال خداوند مدع
 خلاق حمد است ظاهر عبارت شاکسته زبانا ترا در این مظهر
 وهر چه از اجزای عالم از جامه و جان و نبات در ظاهر تقطیع و احاطه منوع
 شکر است بابر است و نبات و جان و از هر جن این مقصد جدا اعتبار اما کبریا
 خود در حمد فعل او حمد هم حمد او را چه گوئیم و بنوعی خویش شکر کرده شکر او را چه
 بگوئیم و در سوال نیست از که سبب مطلق رحمة الیجا و وجود و خلق غایب
 نعمت عالم حوس شد و استرال رحمت استحقاق تحصیل حاصل و کمال
 از فایده معتد با عارف حقیقی لیکن عارف او در ذات مادی و دگر شمار او بر
 کردن ما واجب فرض عین نباشد ما در اعتقاد شمع اشقیای نام
 کومیت طفیل او وجود عالم با و از خدا و در هر از ان سلطات بر حفظ عالم اعلی و اعلی
 اما بعد معرفت این حق تعالی است که از هر بیغ از فضل و محقق و علمای قد تقرب
 معارف از زیبا عبادت در بنیاد وحدت وجود و بسیار است از باب شوق و شهود
 از طبع لطیف و خاطر نفیس خود بنظم آورده پیوسته و باز آنرا بر مقتضای الام
 غیب و تأکید باین وجه لایسز بر شریح و واضح و کشف و افصاح نموده اند
 و کما بر این نموده اند که در اشارت و طالع آنها از فیض ملک بابرکات
 این مشوق در دنیای میا می شود و شوق در خاطر جوید میگرد و آخر الامر بابرکات
 جزیرت از حال این در این فتم سار شده که جزیرت از زیبا عبادت را در بر این لایسز

نمونه‌ی خه‌تی نیسماعیل حدیده‌ری

له ده‌ست‌خه‌تی ۱۴۲۳۵۰ حاشیه‌ی هه‌یه به‌سهر عیصامی نیستی‌عاره‌وه سالی ۱۲۷۷
 نووسراوه‌ته‌وه. ده‌ستی چه‌پهل ناوی نووسره‌وه‌که‌ی سپیوه‌ته‌وه.

۱۰- شهرحی روابعیات

۵۰۸۲ د. ع. یه‌کیکی دی له دانراوه‌کانی ماموستا ئیبراهیمی کوری حدیده‌ری حدیده‌ری

کتیبه که به زمانی فارسی شهرحی روابعیاتی فارسی دهست پی دهکات، روابعییه کانیش هر دانراوی خویین، ناوی بۆ کتیبه که دانه ناوه. ئەمه به شییکه له جیگه‌ی مه‌به‌ست له پێشه‌کیه‌کی:

«اما بعد: معروض این حقیر فقیر مقیم زاویه خاکساری و بریادی، ابراهیم بن حیدر الصفوی الحسین آبادی اینست: که چون بعض از فضلالی محققین، و علمای مدققین، مقداری از رباعیات را در مبحث وحدت وجود، و بیان مراتب ارباب کشف و شهود، از طبع لطیف و خاطر نظیف خود بنظم آورده، و باز آنرا بر مقتضای الهام غیبی و تأیید ربانی و هبی لاریبی شرح و ایضاح و کشف و افصاح نموده بودند، و گاهی این بندهء کمینه را در اثنای مطالعه آنها از فیض کلمات با برکات ایشان شوقی در دل پیدا میشد، و شوری در خاطر هویدا میگردد، آخر الامر از توفیق خداوند باری شیء جزئی از حالات ایشان درین فقیر ساری شد، تا چندی از رباعیات را در پیروی ایشان در سلک نظم انتظام دادم، و باز آنرا بطریق تقلیدشان شرح کرده در معرض خواص و عوام نهادم، امید از مکارم اخلاق ناظران منصف و مطالعه‌کنندگان غیر متعسف آنست که از شیوهء اعتراض اعراض نمایند، و باصلاح مواضع خلل انتهاض سازند، و التوفیق من الملك الجواد، و منه الهدایة الی طریق الصواب والرشاد».

کۆتاییه‌کی:

«تمام شد شرح رباعیات مولانا بهاری، بااستمداد فیض خداوند باری. در سنهء هزار و صدوسی از هجرت خیر الأنام، علیه و علی آله أفضل الصلاة والسلام، ما صدح القمري و ناح الحمام».

لێره‌دا که ده‌لتی: (مولانا بهاری)^(۱) نازانم مه‌به‌ستی چییه، ده‌بی نازناوی شیعریی خۆی (مولانا بهاری) بیت؟ له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که هیچی نه‌نوو‌سیوه گومانی زیادم بۆ نه‌وه ده‌چیت که ئەم ده‌سته‌ته تا که نو‌سخه‌ی ئەم کتیبه‌ی بیت. له‌وه‌یش ناچیت که پاکنووس کرابیت. به‌لام ده‌کرێ خۆی به‌خۆی بلتی (مولانا بهاری)؟

دوا‌به‌دوای ئەمه‌یش کتیبه‌ی‌کی دی دیت هر شهرحی روابعییاته و له‌وه ده‌چێ نو‌سخه‌یه‌ک بیت له‌وه‌ی پێشو، به‌لام جیا‌وازییان زۆره، لێره‌دا نه‌وه‌یشی تێدا‌یه که ئەم

(۱) شاعیرێکمان به‌نازناوی (به‌هاری) له‌ لاپه‌ره ۲۷۲ی به‌رگی دووه‌می ئەم کتیبه‌دا باسی کراوه.

کتيبه ی پيشکesh کردووه به (سلطان ايلدرم بايزيد). به لام به پروونی ده لئی «شرح رباعيات مولانا جلال الدين الدواني»

له کو تايی نه مه يانه وه نووسيويه :

«تمام شد اين رساله شيرين مقالة در قصبهء مورد فيوضات باري اعني به ابا ايوب الانصاري» واته نهسته موول.

۱۱- ۳۰۷۲ د.د ع دانراویتیکی دیکه ی ماموستا ئیبراهیمی کوپی حه یده ری حه یده ری (الملهمات الربانية) یه که سه ره تاکه ی ئاوايه :

وبعد: فيقول الفقير الى الله الهادي، ابراهيم بن حيدر الصفوي الحسين آبادي: أني كنت كتبت فيما مضى من الزمان بعضاً من لوايح غريبة، وسوانح عجيبة، ونكات فائقة، وإشارات رايقة شائقة، مما كانت تلوح لدي، وتظهر علي، بالهام رباني، وفيض رحماني صمداني، كل منها في وقت نشأة من نشاط من دون ملاحظة تعلق بعضها ببعض واتصال وارتباط، واتفقت أن كانت نسختها أوراقاً متفرقة، بحيث كانت مظنة أن تكون اقدام الفوات اليها متطرفة، فكتبتها في أوراق مجتمعة مرة أخرى، عسى أن تكون بالحفظ أليق وأحرى، وقدمت منها ما يتعلق بالعشق المجازي تنشيطاً للنظار، ولكونه قنطرة الحقيقة كما ورد في بعض الآثار، وعقبته ببعض كلمات المحققين المحققين أعني أساطين الصوفية المتألهين، مع بعض مما يتعلق بعقائد الاسلام، مع مسائل دقيقة عميقة من العلم الموسوم بالكلام، واتباع لجميع تلك المذكرات بأشياء أخر متفردة نادرة غير مشهورات، فجاءت بحمد الله تعالى مجموعة مطبوعة للمهرة الكاملة، ممنوعة مقطوعة لغموضها من الحسدة الجهلة، وسميتها بـ(الملهمات الربانية، في اسرار ذوقية وجدانية).

له کو تايی نه مه ده ستخه ته وه شيعرگه ليتکی فارسی هه يه به دوو ري ناگرم - نه گهر هه موويشيان نه بئ به شيکیان - شيعری پياواني بنه ماله ی حه یده ری بن.

ده ستخه تی (۳۱۳۴۲ د.د ع)ش نوسخه يه کی دیکه ی نه مه کتيبه يه و کو تاييه که ی ئاوايه :

«تمت هذه الرسالة المسماة بملهمات على خط من رسم على خط مؤلفها - رحمه الله- نمقه الفقير المحتاج الى لطف ربه الغني محمد بن السيد حامد بن السيد فخرالدين الحسيني. ۱۲۰۸هـ».

۱۲- ده‌ستخه‌تی ژماره ۳۲۴۵۸ د.ع ش حاشیه‌ی ئیبراهیمی کوری حه‌یده‌ره به‌سه‌ر (قول احمد) وه، حه‌سه‌نی بایه‌زیدی کوری محه‌مه‌دی کوری مصطه‌فا سالی ۱۲۳۶ له ئه‌ربیل نووسیویه‌تیبه‌وه.

۱۳- ده‌ستخه‌تی ۱۱۹۴۴ د.ع ش حاشیه‌ی ئیبراهیمی حه‌یده‌ریبه به‌سه‌ر حاشیه‌ی جه‌لاه‌دینی ده‌وانییبه‌وه.

جگه له کتیب‌خانه‌ی (دار العراق للمخطوطات) دانراوی ئهم ماموستا له‌گه‌لێ جێگه و کتیب‌خانه‌ی دیکه‌یشدا هه‌یه و، له‌وانه‌یه له‌مه‌ولا زیاتریش ده‌ریکه‌ون، ئه‌وه‌نده‌ی من به‌گه‌ران به‌دواياندا دۆزیومه‌ته‌وه لی‌ره‌دا ئاماژه بۆ هه‌ندێکیان ده‌که‌م:

۱- له کتیب‌خانه‌ی ئه‌وقافی به‌غدادا ئه‌مانه هه‌ن:

أ- تعليقات على الحاشية الفنارية. (ج/۴، ل: ۱۲).

ب- تعليقات على الحاشية الفتحية (ج/۴ ل: ۷۱).

ج- تسريح الادراك في شرح تشريح الأفلاك، لبهاء‌الدين العاملي (ج/۴، ل: ۱۲۸).

د- شرح رسالة الجامي في التصوف (ج/۲، ل: ۴۳۶).

ئهمه کتیبی (رسالة القدسية الطاهرة بشرح درة الفاخرة) یه که نوسخه‌ی له (دار العراق للمخطوطات) شدا هه‌یه و، باسی رابوو‌ردی^(۱).

ه- حاشیه‌ی علی میرزا جان علی تعليقات السيد شريف علی شرح حکمة العين لميرك زادة.

(ج/۲، ل: ۲۶۲)

۲- له کتیب‌خانه‌ی ئه‌وقافی مووسل:

أ- الملهمات الربانية في اسرار ذوقية وجدانية ج/۵/ ۱۵۰.

(۱) ئهمه به‌ژماره ۴۷۴۴ له کتیب‌خانه‌ی ناوبراودا پارێزراوه و، عه‌بدوهره‌حمانی کوری عه‌باسی کوری ئه‌حمه‌دی کوری محه‌مه‌د سالی ۱۲۳۶ لای صیبه‌غه‌توللا ئه‌فه‌ندی کوری مسته‌فا ئه‌فه‌ندی خوێندووێه.

نئیراھیم فہمیسی کوری سیفہ توللای ھیدھریسی

٤٢٢

ئەم پىاۋە يەككىكى دىيە لە زانا ناودار و خاۋەن بەرھەم و دانراۋە زۆرەكانى بنەمالەى
 حەيدەرىي. بەكەمىك سەرنجدان و لىكۆلىنەۋەى ژيان و ناۋى بەرھەمەكانى ئەم مامۆستا
 دەگەينە ئەو ئەنجامەى ئەم مامۆستا پاش ئەو لە بەغدادا جىگىر بوۋە لە باۋيا پىرانى زياتر
 بەرھەمەكانى پارتىزاۋن و، مېژۋى كۆچى دوايىشى ۋوئتر ديارىي كراۋە. ئەۋەتا عەباس
 عەززاۋى لە دەستخەتى ژمارە ۹۹۰۶ى (دار العراق للمخطوطات) دا دەلتى: ئەم مامۆستا
 شەۋى دوۋشەممەى پىنجى سەفەرى سالى ۱۳۰۰ كۆچى دوايى كردۋە. ھەروەھا بەشىكى
 باشى دانراۋەكانىشى لە كىتەبخانەى ئەۋەتە بەغدادا پارتىزاۋن، ۋەك لىرەدا ناۋەكانيان
 دەيىنى، جا ئىتر نازانين ھەر لە پىگەى مەزاد و فروشتەنەۋە بەدەستۋادەست
 گەشتۋنەتە ئەۋى يان چۆن، چۈنكە ماۋەى بىيىنى خودى دەستخەتەكانم نەبوۋ.

دانراواندهی هاتووه:

- ١- شرح ديوان ابي تمام.
- ٢- شرح ديوان ابي العلاء المعري.
- ٣- راحة الارواح في شرح الاقتراح.
- ٤- السنوحات في التصوف.
- ٥- الصراط المستقيم، ١٣٧٢٩/١.
- ٦- عنوان المجد في بيان احوال بغداد وبصرة ونجد.
- ٧- فصيح البيان في تفسير القرآن.
- ٨- فك الاشتباك عن معاني تشریح الافلاك.
- ٩- كتاب الحسب في النسب.
- ١٠- المجد التالذ في مناقب مولانا خالد.
- ١١- النوادر الحكيمة والأدبية في شرح الرسالة الإغريقية.
- ١٢- إمداد القاصد في شرح المقاصد للنووي.
- ١٣- إمعان الطلاب في الاسطرلاب.
- ١٤- أصول الخيل...

له‌م دانراوانه‌ی مامۆستای حه‌یده‌ری ژماره‌یه‌کی که میان نه‌بی له ده‌ستدانین و هه‌واییان نازانری. له‌وانه‌ی که له (دار العراق للمخطوطات) دا من دیوومن چه‌ند دانراویکن له‌وانه:

۱- نفع الرند في شرح سقط الزند له (د.ع) به ۹۶۵۳ پارێزراوه و ئه‌مه سه‌ره‌تا که به‌تی: «... اما بعد فيقول الفقير الغريق في لجج الذنوب التي ليس لها عدة، السيد ابراهيم فصيح الهاشمي الاب الطائي الام الحميري الجدة. بن العالم الصالح المتوجه بکله الى مولا، السيد صبغة الله مفتي الشافعية عفى عنه رب البرية، بن العلامة الفهامة التحرير صاحب التحرير والتقرير، السيد أسعد صدرالدين مفتي الحنفية ببغداد، حرست عن البغي والفساد، الحيدري البغدادي، غفر ذنوبهم وستر عيوبهم: لما كان ديوان ابي العلاء المعري المسمى بسقط الزند... وسميته نفع الرند في شرح سقط الزند...»

ده‌سته‌تیکی که وه‌یه ۷۹۱ لاپه‌ره‌یه له کۆتاییه‌وه (ته‌ق‌ریظ به‌بالا برینی) (محمد امین الجندی العباسی المفتی الحنفی بدمشق الشام) و (نقیب الاشرافزاده السيد عبدالرحمن القادری) پی‌تویه ئه‌میش به‌خه‌تی (ابراهیم عبدالغنی البغدادي الشیخ‌لی) یه که له (عنوان المجد) دا ده‌لتی (الدروبی).

ده‌سته‌تیکی چه‌په‌ل سالتی نووسینه‌وه که ی کړاندووه که (۱۲۰۰۰) شتیکی دیاره (۱۲) رجب یوم الجمعة).

شه‌رحی کتییی (خلق الاعمال) یان (الارادة الجزئية) ی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندیی ئه‌م کتیبه له (دار العراق للمخطوطات) دا به‌ژماره (۳۶۲۷) پارێزراوه و سه‌ره‌تا که ی ئاوايه:

أما بعد: فيقول الفقير الى مولا، ابراهيم فصيح بن السيد صبغة الله، بن العلامة السيد أسعد صدرالدين المفتي ببغداد الحيدري البغدادي: لما رأيت الرسالة المؤلفة في تحقيق مسألة الارادة الجزئية، وتفصيل المذاهب المردودة والمرضية، مع بيان الفرق بين مذهب الأشعري والماتريدي بأحسن المقال، بحيث تتحصل منه فذلکة مسألة خلق الأعمال، لشيخنا مجدد المائة الثالثة عشر (كذا)، علامة البشر، قطب دائرة الارشاد، والمرشد الكامل، الاستاد سند الملة والدين، برهان الحقيقة واليقين، ذي الجناحين الراكع الساجد، مولانا ضياء الدين خالد العثماني النقشبندی...

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

«والحمد لله رب العالمين على الاتمام، والصلاة والسلام على سيدنا محمد خير الأنام، وعلى آله الكرام، وأصحابه الأعلام. وهذا آخر الكلام على هذه المسألة التي زلت فيها الأقدام»

ده‌ستی چه‌په‌لی بازگانی‌که‌ر به‌شوتنه‌واری زانایانه‌وه دووپه‌ره‌ی له کۆتاییه‌که‌ی هه‌لپ‌چریوه و، له‌که‌لی بابه‌تی به‌سوود بێبه‌شی کردوین!

به‌لام به‌گۆتیره‌ی لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می ماوه‌یه‌ک لای سه‌یی‌د محمه‌د طاهایه‌ک بووه‌ که له‌ که‌ریه‌لا موده‌ریس بووه.

بیتجگه له (دار العراق للمخطوطات) له فیه‌ره‌ستی کتیب‌خانه‌کانی دیدا ناوی ئهم کتیبانه ده‌بینین:

- ۱- فیه‌ره‌ستی ته‌وقافی به‌غداد به‌رگی یه‌که‌م:
- ۴۰۶- فصیح البیان فی تفسیر القرآن. ص: ۱۳۵.
- ۵۷۵- أعلى الرتبة بشرح نظم النخبة. ص: ۱۸۹. [۷۹۰۵ ق]
- ۱۲۶۹- تعليقات في الإفتاء. ص: ۳۹۸.
- ۱۴۹۸- رسالة في الوقف. ص: ۴۵۷.
- ۱۶۴۶- غوص البحار لخراج الدر المنتقى الى الامصار. ص: ۴۹۴.
- ۲۳۰۸- رسالة في البيع. ص: ۶۷۸.

به‌رگی دووهم:

- ۲۷۱۴- أحسن المقال في شرح رسالة خلق الاعمال. ص: ۹۷.
- ۲۷۶۲- [۲/۱۳۲۷۹] تذكرة الاذكياء وتبصرة الاغبياء في عصمة الأنبياء ص: ۱۱۴، ۲/۱۳۲۷۹.
- ۲۷۸۰- التلميحات الى معاني المحاكمات. ص: ۱۱۸.
- ۳۱۱۰- شرح المقاصد. ص: ۲۰۹.
- ۳۶۱۲- حسن الوفاق في مكارم الاخلاق. ص: ۳۵۳. [۱/۱۳۷۲۹]
- ۴۲۶۷- القام الحجر في فم من هذى وفجر. ص: ۵۳۴.
- ۴۳۷۴- النكت الشنيعة في بيان الخلاف بين الله والشيعه. ص: ۵۶۹.

به‌رگی چواره‌م:

۷۶- شرح منظومة الحنفية في الآداب. ص: ۸۸.

۱۳۱- رسالة في الاسطرلاب. ص: ۱۳۱.

۶۷۳۵- السلسلة الحيدرية. الشجرة الحيدرية، ص: ۲۴۲.

۲۴۹- عنوان المجد في بيان أحوال بغداد والبصرة ونجد.

به‌رگی چواره‌می فیه‌ره‌ستی مه‌کته‌به‌ی قادریه:

۲- الرسالة الجفرية. ۲۶۸/۴.

ده‌یاره‌ی ئیبراهیم فه‌صیحی حه‌یده‌ری له‌ فیه‌ره‌ستی مه‌کته‌به‌ی نه‌وقافدا:

به‌رگی سی‌یه‌م:

۴۴۴۱- رسالة في لغز اسم (شريف رشدي ومحمد كامل) ص: ۲۲.

۴۴۴۵- رسالة في لغز باسم (اسعد صدرالدين) مفتي الحنفية في بغداد. ص: ۲۲.

۴۴۴۷- رسالة في لغز باسم (محمد علي) ص: ۲۳.

۴۵۰۳- شرح ألغاز ونكات لعبدالله أفندي العمري. ص: ۳۹.

۴۵۶۲- مقامة. ص: ۵۶.

۴۵۷۷- مکتوب ملمع بالعربية والتركية. ص: ۶۰.

۴۸۴۱- قصيدة للعمري عبد الباقي (ت- ۱۲۷۸هـ) في مدح كتاب (شرح لغز عبدالله العمري) ص: ۱۴۰.

۵۱۸۴- شرح لغز (عبدالله العمري). ص: ۲۳۵.

۶۰۱۲- فصیح التوقيع في علم البديع. ص: ۴۳۵.

نیجازه‌ی ئیبراهیم فه‌صیحی هه‌یده‌ری

وه‌ک یاسای مامۆستایانی کۆنگان به‌شیک بۆ پێژ و، به‌شیک بۆ پیرۆزی و، به‌شیک بۆ ناو و شۆرته‌ی مامۆستای نیجازه‌ی لێ وه‌رگیراو، مامۆستا ئیبراهیم فه‌صیحیش نیجازه‌ی له‌گه‌لێ مامۆستای چه‌رخ و سه‌رده‌می خۆی وه‌رگرتوه‌، له‌وانه‌ مامۆستا مه‌لا یه‌حیای مزووری و، نه‌حه‌دی کۆری حاجی عه‌لیی گه‌لانه‌یی -یان گه‌لالی- ده‌قی نه‌م نیجازه‌ی له‌ ده‌سته‌تی ژماره‌ ۲۸۱۲ی کتیبخانه‌ی مه‌رکه‌زی نه‌وقافی به‌غدادا پارێزراوه‌.

یه‌کیکی دی له دانراوه‌کانی ماموستا ئیبراهیم فه‌صیحی حه‌یده‌ری کتیبی (عنوان المجد في بيان أحوال بغداد وبصرة ونجد)ه.

ئهم کتیبه پێشتر چاپکراوه و دواتریش چاپکراوه‌ته‌وه. به‌لام له (د.ع)دا چهند نوسخه‌یه‌کی هه‌یه یه‌کیک له‌و ده‌سته‌یه‌یه‌ نا‌یابانه‌ی ئهم کتیبه به‌ژماره ١٨٥١ د.ع پارتیزاوه و (٣٤٢) لاپه‌ره‌یه به‌خه‌تی (ابراهیم الدروی) که له کۆتاییه‌که‌یه‌وه نووسیویه:

«قد حصل الفراغ من تبیض هذا الكتاب بقلم العبد الفقير ابراهيم عبدالغني الدروي البغدادي، وذلك في صباح يوم الثلاثاء من شهر السابع عشر من ذي القعدة الشريفة لسنة خمس وثلاثين وثلاثمائة والف هجرية».

هه‌روه‌ها ژماره (٦٢٩٤ د.ع)ش نوسخه‌یه‌کی دی ئهم کتیبه‌یه به (طبعة) چاپکراوه. یه‌کیکی دی له دانراوه‌کانی ئهم ماموستا کتیبی (احسن المقال في شرح رسالة خلق الاعمال)ه که له (د.ع)دا به‌ژماره (٣٦٢٧) پارتیزاوه و سه‌ره‌تا که‌ی ناوایه:

«... اما بعد: فيقول الفقير الى مولاه، ابراهيم فصيح بن السيد صبغة الله، بن العلامة السيد اسعد صدرالدين المفتي ببغداد الحيدري البغدادي: لما رايت الرسالة المؤلفة في تحقيق مسألة الارادة الجزئية، وتفصيل المذاهب المردودة والمرضية، مع بيان الفرق بين مذهب الأشعري والماتريدي، بأحسن المقال بحيث تتحصل منه فذلكه مسألة خلق الأعمال، لشيخنا مجدد المائة الثالثة عشر (كذا) علامة البشر، قطب دائرة الإرشاد والمرشد الكامل الاستاد، سند الملة والدين، برهان الحقيقة واليقين ذي الجناحين، الراكع الساجد، مولانا ضياء الدين خالد، العثماني النقشبندي - قدس الله اسراره اللطيفة، وأفاض علينا من بركات أنظاره الشريفة، قد احتوت على...»

تا ده‌فه‌رموئ:

«بادرت الى شرحها بما يحل منها عقد المقالات الدقائق، ويفتح الاغلاق، وذلك اثناء الطريق عند قصد السفر الى بلاد الروم، بالتماس اهل الفضل والعلوم، وسميته احسن المقال في شرح رسالة خلق الاعمال».

ده‌سته‌یه‌کی چه‌په‌ل دوو په‌ره‌ی دوا‌ی ته‌واو بوونی کتیبه‌که‌ی هه‌له‌پروچقاندووه، دياره مێژوو و ناوی خاوه‌نی کتیب و شتی وایان تێدا بووه. پێش ئه‌و دوو په‌ره‌ کۆتایی ده‌سته‌یه‌که‌ ناوایه:

«الحمد لله رب العالمين على الاتمام، والصلاة والسلام على سيدنا محمد خير الانام، وعلى آله الكرام، وأصحابه الاعلام، وهذا آخر الكلام على هذه المسألة التي زلت فيها الاقدام...».

دهستخه ته كه (٢٠٠) لاپه ره دهبيت.

دهستخه ته ژماره ٢٩٦١٧ ش كتيبي (عزيز شرح الوجيز) له مهزادي كتيبه كاني عوبه يدولتلاي حديد ره بي كپراوه، له لايه ني حاجي مه لا سه عيدي كوري حاجي مه لا عه يدولتلاي كهركووكي سليمانيه وه له ٥٥ شه والي ١٣٢٦ دا به ١٩١ قروش. له شوتنيكي ديدا نووسراوه: «من كتب المرحوم جدي العلامة الشريف محمد اسعد المفتي ببغداد. حيدري زادة، كتبه حفيده ابراهيم فصيح.»

دانراویتی عوبه يدولتلاي كوري سيفه تولتلاي هه يده ري

٤٢٣

نهم دانراوه به ژماره (٢٣٠٥٦) له (دار العراق للمخطوطات) دا پاريزراوه و، ناوا دهستپيده كات:

«اما بعد: فلما كانت الحواشي المنسوبة الى العالم العامل والفاضل الكامل، القطب الرياني، والعارف الصمداني، مولانا يوسف الاصم -رحمه الملك الاعلم- الواقعة على عصام الدين، ادخله الله في أعلى العالين، على الكتب متفرقة، والأذهان اليها متشوقة، وقد اختلط بعض العبارات مع الفاظها الفصيحة، ولم يفرق الاسقام من معانيها الصحيحة، اردت أن أجعلها مدونة تسهياً للطلاب، ورجاء أن تصير ذخراً لي في يوم الحساب. وأنا الفقير الى الله الهادي عبيد الله بن صبغة الله الكردي الحسين آبادي وهو حسبي ونعم الوكيل. وعليه اعتمادي والتعويل...»

كو تاييه كه يشي ناوايه:

«قوله أعم من الرد في الكتابة ايضاً: فإنك تحذف النون وتكتب الواو في نحو أغزن عند الساكنين، نحو: أغزو الكفار. تمت الحاشية المنسوبة الى المولى المكرم، والامام المفخم، نعني به يوسف الاصم، بعون الملك الاعلم على يد أضعف العباد، وأحقرهم الى الله يوم التناد، المحتاج الى شفاعته سيد البشر، في يوم

الحساب والمحشر. محمد بن حاج بكر آغا كلاك زادة عفى عنهم الرب الأكبر بعد الظهر، ثامن يوم من شهر رمضان المبارك المنتظم في سلك شهر سنة سبعة وخمسين ومائتين والف. من هجرة خير الرسل والاولى على صاحبها أفضل الصلاة والسلام ما طار الهدهد وصاح الحمام. »

له سهر دهستخه تی ۵۵۱۱ نووسیویه:

«قد انتقل الى نوبة الفقير الحقيير اليه سبحانه وتعالى عبيدالله بن صبغة الله بالشراء الشرعي بمدينة السلام بغداد حفظها الله عن الآفات والعاهات. سنة ۱۱۷۲».

دهرباره عوبه يدولتای کوری صیغه تولتای حهیده ری له سهرچاوه کاندانه نووسراوه که سالی ۱۲۰۰ کۆچی دواپی کردوه^(۱)، بهلام له دهستخه تی (۱۵۶۷) ی (دار العراق للمخططات) دا نووسه ره وه که ی نووسیویه:

«... نمقه... [دهستیکی چه په له ناوه که ی کوژاندوه ته وه] غایة العجز لقتل عبيدالله بن صبغة الله في قرية ماوران (رب خلاصم بکی لغمان - په بیی خه لاصم بکه ی له غه مان تاه چبکه م له بو ده رسان؟!...)» نه مه له کۆتایی په راویزی که وه نووسراوه. بهلام نووسه ره وه ی دهستخه ته که تاوای نووسیویه:

«ایوب بن مصطفى بن ابراهيم بن محمد بن ایوب المشهورين ببالي» نه وه ی له م نووسراوه وهرده گیرئ نه وه ی که ماموستا عوبه يدولتلا کوژاوه. بۆنی نه وه یشی لی دیت که له (ماوه ران) کوژابیت. بهلام سالی کوژانه که یان نووسینه وه ی دهستخه ته که دیاری نه کراوه.

دهستخه تی ژماره ۱/۴۲۵۵۵ د.ع ش نوسخه ی که دی که ی نه م کتیبه یه مه لا نه حمه دی کوری مه لا محه مه دی عه ره بی زاده ی ماموستا له مهرجانییه ی به غدا سالی ۱۱۷۷ نووسیویه تیه وه.

(۱) پروانه: علماء ومدارس فی آرییل. زییر بلال اسماعیل، ص: ۵۳.

الاجوبه علی الأسئلة الهندية

١٠١٩٣ د.ع دانراوی عوبه یدوللای کوری صیبغه توللای

سهره تاکه‌ی:

اما بعد: فيقول العبد الضعيف المحتاج الى الله القوي الهادي، عبيدالله بن صبغة الله الصفوي الحسين آبادي-أحسن الله حالهما، ونور بالمغفرة بهما-: لما أرسل الأخ العزيز الفائز بفنون العلوم، الجامع لمرضيات السمائل والرسوم، الفاضل الوارع، والكامل البارع، حلال المشكلات برأيه الصائب، كشاف المعضلات بفكره الثاقب، جامع الحكمتين، قرين العلامتين، موضح طريق الحق للعباد، جالس سجاد الارشاد، الشيخ محمد بن ابي بكر المقيم بجهان آباد، هند حفظه الله تعالى عن الكد والعناد... بعض السؤالات...

کۆتاییه که‌ی:

هذا ما أدركه فهمي عسى أن يفهمه غيري فهم الاتقان والتحقيق، ويجعل الله التوفيق خير رفيق، والله أعلم بالصواب، واليه المرجع والمآب.
به‌خه‌تیکی جوان نووسراوه‌ته‌وه، ناو و میژووی نووسینه‌وه‌ی پیتوه نییه.
نوسخه‌یه‌کیشی به‌ژماره ٣١٠٤ له کتیبخانه‌ی نه‌وقافی مه‌رکه‌زیی به‌غدا پارێزراره.
ده‌سته‌خه‌تی ١٢٦٩٧ د.ع ش فه‌تاوای (کلیسی)یه. سالی ١٢٤٥ بو‌عوبه‌یدوللای کوری صیبغه‌توللای حه‌یده‌ریی نووسراوه‌ته‌وه. سالی ١٢٤٧ که‌وتوه‌ته‌لای عه‌بدولغه‌فووری کوری محهمه‌ده‌سه‌ده‌ی حه‌یده‌ریی.
ده‌سته‌خه‌تی ٥٥١١ د.ع ش (شرح الشاطبية)ی حه‌مه‌ی کوری نه‌حه‌ده‌ی کوری عیسی‌ای ته‌بریزییه. (تملک) له‌ده‌سته‌دا بوونی عوبه‌یدوللای کوری صیبغه‌توللای حه‌یده‌ریی له سالی ١١٧٢ دا له به‌غدا به‌سه‌ره‌وه‌یه.

هه نديک شۆينه واري عوبه يدوللای هه يدەري

١٠٩٠٢ له کۆتاييه که يه وه نووسراوه:

«تمت المقاصد للامام القطب الصديق الهمام محي الدين الشيخ يحيى النواوي الشافعي -رضي الله عنه- بقلم المذنب المتوسل به الى الله عبيدالله بن عبيدالله بن صبغة الله الحيدري الصفوي الخالدي. رحمهم الله آمين. وذلك في سنة ١٢٣٣ في بغداد بالزاوية الاحسانية الخالدية.

له سه ر ده سته ته تي ٥٥١٨ يش نووسراوه:

«انتقل الى نوبتي بالشراء الشرعي وأنا الفقير عبيدالله، حفيد صبغة الله الحيدري سنة ١٢١٧.

باسي نه هه دي كوري عه بدوللای كوري نه هه دي كوري هه يدەري... مان نووسی

٤٢٤

له نه وهی ئەو مامۆستایش مامۆستایه کی دیمان ناسی که به پیتی ده سته ته تي (١/١٥٩٠٥ د.ع) که ريساله ی (عصام الدين) ه ئەم مامۆستا سالی ١٢٢٧ له ژياندا بووه، دوايی له شۆينتيکی ديکه ی ده سته ته ته که دا نووسراوه که نووسه ره وهی ده سته ته ته که مامۆستا عه بدوللای هه يدەري سالی ١٢٣٧ رۆژی هه يینی کۆتايی مانگی (ذي القعدة) کۆچی دوايی کردووه.

هه روه ها له م ده سته ته ته وه رده گيری که مامۆستا نه هه دي كوري عه بدوللای له ٥٥ ره جه بی سالی ١٢٤٠ دا کۆچی دوايی کردووه، هه روه ها دوو سێ پارچه شيعريشی تيدايه يه کيتکیان له شيوه نی (خضر) دايه ره نگه خدری هه يدەري بی.

هه نديک شتی پێوه نديدار به م مامۆستاوه:

حاشیه ی ئيبنولقاسمی عوباديی به سه ر (جمع الجوامع) وه، خه لیلی ئه ريلیی که له نزیکي که عبه ی پيرۆزدا لای (باب الدرعة) وه له مالی عه باس خه طبيی ظاهریدا پينجی شه والی سالی ١١٨٦ له به ر خاتری مامۆستای به رتیز عيسای كوري صيبغه توللای هه يدەري سه فه ويی نووسيويه تيه وه. به ژماره (١٣٥٩٩) پارتيزاوه.

«هو الخلاق المنعم الجواد

الحمد لله الذي خلق الانسان في أحسن تقويم، حمداً يوازي نعمه، ويحاذي كرمه، حيث أذهب عني الحزن، وأنعم علي بولادة ولدي المسمى المكنى بنعمة الله وابي الجود، رعاية وتفاؤلاً لموافقة الاسم في الواقع مع المسمى والمكنى، انبتة الله نباتاً حسناً، يوم السبت قبيل الظهر أواسط الشهر المبارك محرم سنة ١١٦١ من هجرة النبي -عليه وعلى آله وأصحابه أفضل الصلاة وأكمل السلام - ما صدح القمري وصاح الحمام - اللهم اجعله في زمرة العلماء العاملين البارعين، واسلك به مسالك الفضلاء الصالحين الوارعين بحرمة سيد المرسلين وآله وأصحابه اجمعين آمين بمزيد لطفك وكرمك يا اله العالمين.

وقبل هذا ولدت بنتي المسماة باسم مرضعة حضرة النبي -صلى الله عليه وسلم- حليلة في شهر صفر الخير سنة ١١٥٧ سبع وخمسين ومائة والف، انبتها الله نباتاً حسناً، وجعلها من المؤمنات العابדות الصالحات بحرمة النبي وآله وأصحابه عليه وعليهم أفضل الصلوات وأكمل التحيات آمين بجاه سيد المرسلين».

ههروهها مامۆستا (عاصم)ی ههیده ری لهم دهستخه تەدا پارچه یهک شیعرى فارسى به بۆنه ی سۆلحه کردنى له نیتوان نه حمده پاشای پاشای ئیتران و نادر شاهه گوتوه، پارچه شیعره که ١٥ بهیته و سهره تاکه ی ئاوايه:

«از قضا آن شاه نادر از عجم
فکر ملک روم را بستش کمر
بهر حرب اجناد را چون جمع کرد
خوف او بگرفت عالم سر بسر

کۆتاییه که یهشی ئاوايه:

داعی دولت پی تاریخ گفت
بست عقد صلح آن نیکو هنر
١١٥٦
یا الهی دولتش پاینده باد
پرتو رفعت برو تابد چو خور

نه‌همه‌دی کوری هه‌یدولای کوری نه‌همه‌دی کوری هه‌یده‌ری کوری نه‌همه‌دی کوری هه‌یده‌ری

٤٢٥

نهم مامۆستایش یه‌کیتی دبییه له مامۆستایانی بنه‌ماله‌ی هه‌یده‌ری.

شتیکی زۆر ده‌رباره‌ی نهم مامۆستا نازانین، ئه‌وه‌نده هه‌یه به‌پیتی ده‌ستخه‌تی ژماره (١٤٥٠٢ د.ع) که کتیبی (الکواکب الدریة) یه سالی (١١٩٤) له شاری موسڵ نووسیویه‌تیوه. له کۆتایشیه‌وه نووسیویه:

«... لنفسه بنفسه، مع کلال الخاطر، وتشتت البال، واشتد الحزن بحيث لا یسمع الا [هو!] من کل لسان ومقال، وذلك من طوارق حدثت بالمکان والخلان، من الظلمة الجهال، اللهم دمرهم تدمیراً، واجعل مشواهم جهنم وسعیراً، بحيث لا یقال لهم ولمعینهم الإساءات مصیراً. اللهم اکفنا من شرهم وشر ما خلقن، واحفظ أستاذنا وسائر المسلمين. هه‌روه‌ها ده‌ستخه‌تی (٧٧١٤ د.ع) ش که کتیبی (اللاری) یه نهم مامۆستا سالی ١٢١٧ نووسیویه‌تیوه.

له‌م ده‌ستخه‌ته‌وه ئه‌وه‌یش ده‌رده‌که‌وی ئه‌حه‌دی هه‌یده‌ری شیعرێ هه‌بووه و نازناوی شیعرێ (غافل) بووه.

٢/٢٥٠٩٩

هه‌شیه‌یه‌کی (نیات الدین) کوری (صفه الله)
له‌یه‌ر مه‌سه‌له‌ی (الامر الدائر بین الشجر والحجر)

٤٢٦

سه‌ره‌تا که‌ی ناوایه:

«قال الفاضل الاصم: واعلم انه يوجد من الامر الدائر بین الشجر والحجر ای الدائر بین مجموعهما أو بین أحدهما...»

[illegible]

نهم دانراوه بهک پهریه و ناوا کوتایی هاتووه:

وفي العدل اللاوزن والامر الدائر الموجود في ضمنه. وقد اطنبنا في الكلام لانه
مما استصعبه اولو الافهام. غياث الدين عيسى بن صبغة الله. سوده العبد الحقير
الفقير المزناوي في خدمة اخ الشقيق ذوي القدر العلي والفخر الجلي الشهير
المعروف بالمزناوي.

«ره بی خودا ته وفیق بووی

زۆر بو لوطف بو من لهوی

دهستم که وهت پهی بوم خه نی

با بهس خه لق پیتیم پیتیکه نی!!»

سالی نووسینه وهی نه نووسیوه.

له کوتایی حاشیهی (عبدالحکیم) به سهر (عبدالغفور) به سهر (جامی) یه وه به ژماره:
(۷۸۲۴) پارێزراوه، نووسراوه:

«الحمد لله الذي وفقني على تحريره وتسويده، ارجو منه أن يوفقني على انتفاعه
وتصحيحه. تمت كتابته يوم الذي أخذت الإجازة والإذن من الأستاذ الأجل أفضل
المتأخرين، وأكمل المتجربين، غياث الدين عيسى بن صبغة الله أدامهما الله
وأبقاهم الى يوم القرار. آمين يا معين»

له کوتایی نووسینه که یه یه وه ئه مهی نووسیوه:

«نمقه وسوده العبد الحقير عمر بن محمد بن عمر حفظهم الله من نار
السقر. ورزقهم الله شرب ماء الكوثر. بحق من شق لأجله القمر. في [خطه!]
دارالسلام بغداد، صانها الله من الآفات والعاهات في شهر شعبان في يوم
الجمعة سنة ١١٨١ الف ومائة واحد وثمانين من الهجرة النبوية. صلى الله.

عەباسی کۆری سالتی هەیدەری

٤٢٧

له دهسته تی ژماره (۳۵۹۳/ع.د) وه بۆمان دهرده که وهی که مامۆستایه کی دی له
مامۆستایانی هەیدەری ناوی سالتی کۆری عەباسی کۆری سالتی کۆری عەباسی کۆری
ئەحمەدی کۆری هەیدەره و سالتی ١٢٣٥ له گۆندی باله کیان حاشیهی عەبدوللای کۆری

هیدهری نووسیوه ته وه و له خزمهتی مامۆستا مه لا خضری به حرکیدا بووه و پیتشتریش -
واته سالی ۱۲۳۴- له گوندی ماوه ران بووه.

ههروه ها دهستخه تی (۱۷۵۵۶ د.ع) یش سالی ۱۲۴۰ له دهستی سالحی کوری
عهباسی هیده ریدا بووه، دواتریش -واته سالی ۱۲۸۰- که وتوه ته لای عهباسی کوری
سالحی هیده ری و، ئەم مامۆستایانه له سه رچاوه کانی دیدا ناو و باسیان نییه، به لام
هه ره له (د.ع) دا له دهستخه تی (۱۹۶۰.۶) وه -که عه قانییدی مه لا سه عده و سالی
۱۰۶۹ سلیمان ناوێک نووسیویه تیه وه- ده رده که وی که ئەم دهستخه ته یش ماوه یه ک لای
سالحی کوری عهباسی هیده ری بووه و، دواتریش سالی ۱۲۸۶ که وتوه ته لای عهباسی
کوری سالحی هیده ری.

به پیتی دهستخه تی (۳۹۸۰.۴ د.ع) مامۆستا عه بدولقادر سدقی هیده ری سالی ۱۲۳۴
قازی به صره بووه و، له و سالد دا ئەو دهستخه ته لای ئەو بووه.

دوو ر نییه ئەم مامۆستا هه مان عه بدولقادر بیت که -به پیتی لاپه ره (۸) ی دهستخه تی
ژماره ۱۲۵۹۶- کوری عوبه یدو لالی کوری صیغه توللای هیده ری بووه و شیعی ری له
دهستخه تی ناویراودا هه یه. به لام به داخه وه له وه زیاتری له سه ر نه نوو سراه.

ئیهراهییه کانی کوری عاصیه کان!!

۴۲۸

دهستخه تی ۷۳۹۹ به خه تی ئیهراهییمی کوری عاصیمی هیده رییه و ئەمه ی له
کو تاییه که یه وه نووسیوه:

«قد تم كتابة هذه النسخة المنسوبة الى أفضل المتأخرين وأكمل المتبحرين مولانا
عبدالحكيم الهندي الواقعة على حاشية الخيالي، الضحوة الكبرى من يوم الاثنين
[الخامس عشر من الشباط من الشهور اليونانية، الاول من الاسبوع المسمى
بخضرو الياس الرابع والعشرين من شهر الله المبارك ربيع الاول، المنتظم في
سلك شهور سنة الف ومائة وثمانية (!) وتسعين، من هجرة سيد المرسلين. عليه
وعلى آله أفضل السلام الى يوم الدين، على يد الحقير الى الله الهادي ابراهيم
بن عاصم الحيدري الحسين آبادي، أحسن الله حالهما، وأورق أغصان آمالهما
حالاً ومآلاً. والحمد لله رب العالمين.

تم المقابلة والتصحيح في يوم الثلاثاء الثالث من العشر الآخر من ربيع الآخر في سنة ١١٩٨ والحمد لله رب العالمين».

هه‌روه‌ها ده‌سته‌ته‌تی ٧٤٠٠ش به‌خه‌ته‌تی ئەم مامۆستایه‌ و له‌ کۆتاییه‌که‌یه‌وه‌ نووسیویه‌:

«تم كتابة تتمه ما قد كتب في سابق الزمان من الحاشية المسماة بالخيالي، على يد المفتقر الى الله الهادي ابراهيم بن عاصم [مدظلهم] بن ابراهيم [عفى عنه] الحيدري الحسين آبادي. قبيل أذان المغرب من يوم السبت السابع والعشرين من شهر الله المبارك ربيع الآخر، المنتظم في سلك شهور سنة ألف ومائة وثمانية وتسعين، من هجرة سيد المرسلين عليه أفضل الصلاة والسلام الى يوم الدين. آمين.

ئەم مامۆستا له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می هه‌ندێ شتی نووسیویه‌ نووسینیان بێسوود نییه‌:

«اسم الخيالي احمد بن موسى. حج ورجع من الحج وجاء الى قسطنطنية، ومات رحمه الله بعد سنة خمس وخمسين وثمانماية، في عصر السلطان محمد الثاني السابع من سلاطين آل عثمان. (حسين الواعظ).

می شود روزی که میگویند این بود از فلان. وانا الحقی‌ر الفقیر المفوض الی زمان تصرفه‌ الآن ابراهیم بن عاصم بن ابراهیم الحیدری الحریری الحسین آبادی.

هه‌ر له‌ هه‌مان لاپه‌ره‌دا نووسیویه‌:

«ان الله لا يحب عبد البطالة. آخ آخ از بخت. قاتل جگرگوشم لو بینن لپیش چاوم... هتا الآن غزنی [نه‌مزانی] ککار بقوت نیت»

لەم وتانەوه‌ که به‌کوردی نووسیونی ده‌رده‌که‌وێت که کورێکی کورژاوه‌. ئیتر نازانین که‌ی و چۆن و کێ بووه‌!

هه‌ر ئەم مامۆستا له‌ کۆتایی ده‌سته‌ته‌تی ژماره‌ ٧٠٥٥ وه‌ نووسیویه‌:

- دواى حمد و ثنا و صلوات و سه‌لام - : يقول من عدل عن سلوك جادة الرشاد، وانحرف عن سمة الصواب والسداد، افقر عباد الله الغني الهادي، ابراهيم بن عاصم بن ابراهيم الحيدري الحسين آبادي: ان الله الودود قد فتح علينا ابواب الكرم والجود، حيث يسر لنا ختم قراءة الشرح المنسوب الى أفضل المتأخرين، عصام الملة والدين، الواقع على متن اكمل المتبحرين، عضد الملة والدين، لدى جناب جامع المعقول والمنقول الحاوي للفروع والأصول حضرة ابينا

المكرم، ووالدنا المفخم عاصم بن ابراهيم، لازال معصوماً عن العاهات بألطف الملك الكريم. وذلك في يوم الخميس عاشر شهر الله الذي ورد فيه القرآن، المبارك المسمى برمضان، المنتظم في سلك شهور سنة ألف ومائة واثنى (!) وتسعين من هجرة خاتم النبيين، وسيد يوم الميثاق، ورسول الملك الخلاق. اللهم اجعلنا من الواصلين الى العين، لا من القاصرين القاعدين في البين. آمين. يارب العالمين .

شایانی باسه دهستخه ته که یهش به خه تی (نعمة الله) ی برایه تی و تاوا کو تایی پی هیتاوه:

«فلله الحمد والمنة على اتمام الشرح المنسوب الى الفاضل المحقق، الحبر المدقق عصام الملة والدين في الوضع، الواقع على متن العضدية، المبين لمغلقاته، الكاشف لمضمراته، من يد الحقيير الفقير المتوكل على الله، ابو الجود نعمة الله بن عاصم بن ابراهيم بن حيدر بن احمد بن حيدر الصفوي الحسين آبادي، اللهم اغفر لي ولهم، ولجميع المسلمين، ولن قرأ، ومن نظر آمين برحمتك يا أرحم الراحمين. في سنة ١١٨٦ من هجرة سيد الأنام صلى الله عليه وآله الكرام.

شایانی باسه ئەم دەستخه ته خو شکراره به حاشیه ی گه وره زانیانی کوردی وهک: په سووتی سوورچی و، شه رانیشی و، محمده دی کوری حسه ی و، زۆری زانیانی بنه ماله ی حه یده ری.

- غاية التحقيق في شرح رسالة مولانا جلال الدين الدواني المنتمي في نسبه الى الامام ابي بكر الصديق.

ئەم کتیبه به خه تی دانهره که یه تی و سالی ١٢٠٤ له به غدا نووسیویه تیه وه و، پیتشکه شی کردوه به ئیسماعیل پاشای کوری به هرام پاشا^(١).

دهستخه تی ئەم کتیبه به ژماره ٥٢٢١ له کتیبخانه ی ئه وقافی مه رکه زی به غدادا پارێزراوه.

دهستخه تی ٧٠٥٥ د.ع کتیبی (عصام الدين) ه به سه ر پرساله ی عه ضودیه وه

(١) ئەمه به لگه یه کی روونی ئه وه یه که مامۆستایانی کورد دوا ی ئه وه ی له به غدا نیشته جیبوون پێوه ندییان به کوردستانه وه نه پساوه و، وهک ده لێن: به و بایه ژیاون له کوردستانه وه هه لێ کردوه.

ئىبراهيمى كۆرى عاصىمى كۆرى سىبىفەتوللاى ھەيدەرىي

٤٢٩

يەككىدى لە زانا ناودار و ناسراوھەكانى بنەمالەى ھەيدەرىي ئەم مامۆستا ئىبراهيمەيە كە سالى ١٢٨٢ك لە ھەولير لە داىك بووھ.

چەند كارى گەورەى لە خەلافەتى عوتمانيدا ديوھ. لەوانە:

* قازى دياربەكر و سەرۆكى كاروبارى شەرعىيەى دەفتەرى خاقانى عوتمانى.

* سالى ١٣٣٣ك بووھ بەئەندامى (دار الحکمة الاسلامية).

* سالى ١٣٣٤ك بووھ بەشەخولئىسلام (گەورەترين پايەى ئايىنى بووھ لە دەولەتى عوتمانيدا).

* بووھ بەوھكىلى (صدر الأعظم) واتە جىگرى سەرۆكى ئەنجومەنى وەزيران.

* سالى ١٩٢٤ز لە دەولەتى عىراقدا وەزىرى ئەوقاف بووھ.

* لە سالى ١٩٣١زدا كۆچى دواىي كردووھ.

پىاوئىكى زانا و نووسەر و نىشتمانپەرور بووھ و، سەروتارى يەكەم ژمارەى ژين كە لە سالى ١٣٣٤ك ١٩١٨ز لە ئەستەمبول دەرچووھ ئەم مامۆستا نووسىيوھ و، نمونەى داوا و سكاڵاى نىشتمانپەرورەى كوردىكى دلسۆزە، دەرپرینی دلسۆزى و سەرپرەزى كورد لە مێژووى ژيانيدا دەرەخات^(١).

ئىبراهيمى كۆرى عاصىمى كۆرى ئىبراهيمى ھەيدەرىي لای باوكى خوتندووئەتى. لە سالى ١١٩٢دا.

دەستخەتەكە سالى ١١٨٦ بەخەتى (ابو الجود نعمة الله بن عاصم بن ابراهيم بن ابراهيم بن حيدر بن احمد بن حيدر الصفوي...) نووسراوھەتوھ. لە دوا لاپەرەيدا نووسراوھ:

قد ولد ولدي المسمى باسم خليل الله ابراهيم في تسع عشر من شهر جمادي الاول يوم الاحد بين صلاة الصبح والظهر في سنة الف ومائتين وتسع عشر. من هجرة خير الانام...

(١) لە ژمارە ٢٣ى سالى ١٩٩٨ى پاماندا لەسەرى نووسراوھ.

دهبج ئەم ئیبراهیمه کوری (نعمة الله) بیت؟ نازانم
دهستخهتی (١٧٨١٧/١ د.ع) ش بریتییه له کتیبی (خلاصة الحساب) و (نعمة الله ابو الجود) سالی ١١٩٥ نووسیویه تیهوه.

دهستخهتی (١٦٦٠٧ د.ع) قورئانیکی نایابه زلیخا خاتونی کهنیزهکی صیبه تولاکی کوری ئیبراهیم وه قفی کردووه و داویه تیه دهستی ئیبراهیمی کوری عاصیمی کوری ئیبراهیم به مهرجی ئەوهی هه موو سالی...^(١) قورئانی بۆ بخویتی. دواي ئەویش بکهویتی ژیر چاودیری محهمه دی کوری عاصیمی ناموزای به هه مان مهرج. ئەم وه قفکردنه له سالی ١٢٠١ دا بووه.

خضری کوری محهمه

٤٣٠

یه کیتیکی دی له زانا خاوهن دانراوه کانی بنه ماله ی حهیده ریی خضری کوری محهمه دی ناسراو به (محمد الاخرس)ه.

ئەم مامۆستا تهعلیقاتی ههیه به سهر تهفسیری (آية النور)هوه له تهفسیری به یضاوی. تهعلیقاته که ی به ژماره ٤١٣٩ پارێزراوه.

خضریک ههیه دهستخهتی ژماره ٤٢٥٤٨ ی نووسیوه تهوه و دهلی: لهو کاته دا که سالی ١٢٤٦ بووه ته مهنی ٣٥ سال بووه، واته له سالی ١٢١١ دا له دایک بووه، ئیتر نازانین ئەم دوو خضر ناوه یه ک که سن یان نا؟

ههر له زانیانی بنه ماله ی حهیده رییدا خضری کوری تهحمه دی حهیده ریش ههیه.

تهحمه دی کوری عوئمانی ههیده ریی

٤٣١

یه کیتیکی دی له زانا خاوهن دانراوه کانی بنه ماله ی حهیده ریه ژیا نی له دهستدا نییه تهحمه دی کوری عوئمانه.

ئەم مامۆستا حاشیهی ههیه به سهر (عصام الدین)هوه سه ره تاکه ی ئاوايه: «قوله: وما استفدته. الاولى ماحصلته».

(١) لیته دا قهراخی دهستخه ته که دراوه.

کۆتاییه که ی:

«تمت الحاشية المنسوبة الي سلطان المدققين وبرهان المحققين مولانا احمد بن عثمان. عفاة المنان، وأسكنه بحبوحه الجنان».

ده رویشی کوری محمه ده ئه مینی کوری عه بدوللای حه یدهریش نامیلکه یه کی هه یه له مه ته یکه دا به ناوی ئه حمه ده توفیقی قائیمه قامی والی عیراق.^(۱)

چهند زانییه کی دیکه ی حه یدهری له تویی ده سته ته کاند:

۴۳۲

* ده سته ته تی ۱۷۵۹۵ د.ع که (الفیه ابن مالک) ه. له شویتیکیدا نووسراوه: عه بدولقه دیری کوری ئه حمه دی کوری حه یدهری نوعمانی کوری حه یدهر له حوجره ی ماوه ران نووسیویه تیه وه. میژووی سالی ۱۱۹۶ ی پتیه وه.

* ده سته ته تی ۱۱/ح حاشیه ی قازی لارییه له زانیاری حیکمه تدا، لاپه ره ی یه که می که وتوه، حاشیه ی گه لیک له ماموستایانی حه یدهری به سه ره وه یه. عه بدوللای (کوری) له گوندی (ماوراء النهر) ماوه ران بو ماموستا مه لا ئیسماعیلی کوری مه لا ئیبراهیمی کوری مه لا حه یدهری نووسیویه ته وه.

* ده سته ته تی ۵۷۵۲ د.ع. شه رحی ته که میل و نامیلکه ی ظهرف، محمه ده صادقی کوری محمه ده دی کوری ئه حمه دی کوری حه یدهر سالی ۱۲۰۶ له شاری سنه نووسیویه تیه وه.

* ده سته ته تی ۴۳۲۰۱ د.ع. (الوغ بیک) به سه ره حاشیه ی مه سه وودیه وه. داودی کوری ئه حمه دی کوری حه یدهر سالی ۱۱۴۳ له شاری سه قز نووسیویه تیه وه.

* ده سته ته تی ۱۲/ح (جلال المنطق) دانراوی مه لا جه لالی ده وانی. عه بدوله جیدی کوری عه بدولحه میدی حه یدهرانی، سالی ۱۲۸۷ له گوندی ماوه ران نووسیویه تیه وه، ده لئ: ئه م کتیه م له کاتی خوتنیدا نووسییه وه، له سه رتایه وه تا ده گاته (ولابد فی الموجبة من وجود الموضوع) م له خزمه تی مه ولانا حسه ینی شاریحدا خوتند. له دوا ی ئه مه شه وه به یتیک نووسراوه و، له دوا ی به یته که وه ده لئ: له به غدا نووسیمه وه.

(۱) پروانه: لاپه ره ۲۲ ی بهرگی سییه می فیه ره سی ده سته ته کانی ئه وقافی مه رکه زی به غدا.

دوا وته له‌سهر هه‌یده‌ریسه‌کان:

که دواى گه‌ران و پشکنین و ئه‌وه‌ی بۆم لواوه ده‌رباره‌ی ئهم باسه‌ کردوومه ده‌ست له نووسین له‌سهر زانایانی بنه‌ماله‌ی هه‌یده‌ریی هه‌لده‌گرم... ده‌لێم: ئه‌وه‌ی نووسیومه نه‌ ئه‌وه‌یه پتییسته‌ بکریته و، نه‌ ئه‌وه‌یه شیایى ژماره و پله و پایه‌ی پیاوانی ئه‌و بنه‌ماله‌یه بیت، زۆریی و درێژیی و به‌رییی ناو و ژیان و به‌ره‌مى مامۆستایانی ئه‌و بنه‌ماله‌ له ئاستیکدا نییه به‌وتاریک و دوو وتار، یان چه‌ند باس و لاپه‌ره‌ پیاواندا بگه‌م، به‌لکو مه‌گه‌ر یان کتیبیکى گه‌وره، یان چه‌ند به‌رگ کتیب ئه‌وسا به‌چه‌ند لایه‌نیکى رابوردووی پیاوانی هه‌یده‌رییدا بگه‌ن.

له‌وه‌یشدا که نووسراو رابورد چی پتییست بێ نه‌کراوه و، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م ده‌ستکه‌وتوه و، ده‌کرێ له‌مه‌ولا زیاتریان له‌سهر بدۆزێته‌وه و باسه‌که ته‌سه‌لتر بکریته، وه‌ک چه‌ند ناو هه‌یه هه‌ندێ شوێنه‌واریان ده‌ریده‌خات که له‌ چه‌رخى خۆياندا گه‌وره و زانا و ناودار بوون، شوێنه‌واره‌کانیان - زۆر که‌میان نه‌بێ - تیدا چون و، ناتوانین وه‌ک پتییست له‌ عاستیاندا به‌ستین. بۆ نمونه‌ عاصیمی هه‌یده‌رییمان هه‌یه شاعیر بووه و له‌ په‌نا ده‌ستخه‌ته‌کاندا شیعرى فارسى هه‌یه به‌چه‌ند بۆنه‌وه‌ گوتوونى. ئێمه هه‌ر ئه‌و چه‌ند تاکه شیعه‌ریمان دیوه، دوور نییه دیوانى شیعرى هه‌بووبیت و، له‌وانه‌یشه شیعرى کوردیشى هه‌بووبیت، به‌لام جگه‌ له‌و چه‌ند تاک و ته‌رای په‌نا ده‌ستخه‌تانه -ئێسته- هه‌والی شتیکی دی نازانم و، ناشیزانم هه‌ر شیعرى بووه یان دانراوى دیکه‌یشى هه‌بووه! ئه‌و چه‌ند شیعه‌رى لێره‌دا ده‌خه‌مه به‌رچاو و ناوی له‌ ریزی زانایانی بنماله‌که‌دا ده‌خه‌مه ناوانان، دووباره‌ ده‌بێ بلێم: به‌روونی نازانم کام له - دوو عاصیم یان - عاصیمه‌کانه.

تاریخ مصالحه‌ء احمد پاشا. باشاه ایران نادرشاه از گفته‌ء حقیر عاصم:

از قضا آن شان نادر از عجم
فکر ملک روم را بستش کمر
بهر حرب اجناد را چون جمع کرد
خوف او بگرفت عالم سر بسر
جـــــــــــــــز هزیران والی
روز میدان وغا روستم جگر

وہی ہے جس نے

مولانا عبد الرحيم خان صاحب

[illegible][illegible]

آن... بی نظیر کامرانی
هیچ از تیغش جدا نبود ظفر
در فلک جاگیر از سهمش آسد
بسکه نامش شجاعت شد سمر
عدلش رفته در اقطار ارض
جود او بگرفت جای بحر و بر
بعد ازان نادم شد از کردار خویش
کرد رجعت سوی آن فرخنده فر
عفو جرم خو بشراخواهان شده
صلح را در خواست زان فرح سپر
آن ولی نعمت پی حال جهان
کرد ازو اغماض هر کید و کدر
صلح چون انداخت با وی در میان
شد خلاص اهل جهان از شور شر
داعی دولت پی تاریخ گفت:
«بست عقد صلح آن نیکو هنر»
الهی دولتش پابنده باد
پرتو رفعت برو تا بد چو خور

.....

جگه له‌مه‌یش نه‌و پارچه شیعره‌یش که پیشتر دهریاره‌ی کوچی دوابی ماموستا مه‌لا
نه‌حمه‌دی حه‌یده‌ریی بلاومان کرده‌وه به‌شیعری نه‌م ماموستای ده‌زانم.

بیان ہو وہ
کا
ہم
ناقا
شو
کانہ
جار

بہ لا بیہ لا و ہ کہ س دہ ستا

ی و پ،
تا،
تی،
به

ابن رسول ابن قلندر ولد
 سیدی بن عیسی الاحدب ابن السید
 حسین من ابی یزید ولد
 عبدالکریم ابن الولی المرشد
 اول من سکن من أجساد
 قرية برزنجة في الأكراد
 الشيخ عیسی الاکبر ابن السید
 بابا علي الهمداني ولد

دواى ئەمە بەهەوت بەیت کۆتایی بە ڕشتهی پشتی خۆی دینی تا سەر هەزرەتی عەلی و
 فاطیمە کچی پیغەمبەر -د- و -خ-.

بەداخەوێ شتیکی روونمان لەسەر ژبانی ئەم مامۆستا بەدەستەوێ نییه و، جینگای خۆیندن
 و دەرسوتنەوێ و دانیشتن و کۆتایی ژبانی و، فەقێ و قوتایی و ئیجازە لێ
 وەرگرتووەکانی و... نازانین، هەرۆهە دانراوێ کانیشی بەدروستی نازانین، بەلام وەک گوتم
 ئەم دەستخەتە لە دەستماندا یە چەند دانراوێکی ئەم مامۆستای تێدا یە بەم شێوێ:

۱- (منهج الفرائض) ئەم دانراوێ لەسەر داواى مامۆستا مەلا (خضر) ناویک داناوێ
 کە دوور نییه مامۆستا مەلا خدری رواری بێت؛ چونکە مامۆستا مەلا خدر مامۆستای
 شێخ عەبدوللە تیف بوو. لەم رووێ دەفەر مۆیت:

ممثلاً من فاز بالسعادة
 وصحبة السادات في العبادة
 أعني به المولى المسمى خضرا
 لا زال بستان مناه خضرا

ئەم دانراوێ سەد بەیتە و، سەرەتاکەى لە دەستخەتە کەدا کەوتووێ.
 کۆتاییە کەیشی ئاوا یە:

فلنحمد الله على الاكمال
 مصليا على النبي والآل
 وراجياً من ربي المنان
 ان يختم العمر على الايمان

۲- روضة أوداد السنن: ئەم ھۆنراوە باسی سوننەتەکانی نوێژ دەکات و، کتیبێکی مامۆستا شیخ وەسیمی سنەیی^(۱) ھەبە بەزمانی عەرەبی، مامۆستا عەبدوللە تیف دانراوەکە ی ئەوی کردوو بە ھۆنراوە و لەم ڕووەوە دەفەر مۆت:

ضمنتها من سنن الصلاة ما
جمعه الوسيم فخر العلما
سميتها (روضة أوداد السنن)
ففي اسمها تاريخ نظمها علن
كوتايي ئەم ھۆنراوە یشی ئاوا ھێناو:

اشعارها بأسرها موزونة
تضمنت فرايدا مخزونة
فأحمد الله مصلياً على
محمد وصحبه ذوي العلا

۳- القواعد النحوية: لە سەرەتا کە یەو دەفەر مۆت:

يقول من بذنبه قد اعترف
عبد اللطيف الراج عفو ما اقترف:
الحمد لله الكريم الصمد
ثم صلاته على محمد
اكرم خلقه مع السلام
وآله وصحبه الكرام
ارجوزة لطيفة مرضية
ضمنتها القواعد النحوية

لە کۆتاییشیەو دەفەر مۆت:

ثم الصلاة والسلام للنبي
ختم الرسالات الرسول العربي
وآله وصحبه الهادينا
وكل أهل الدين أجمعينا

واذ لجلّ النحو نظمي مكتفي
أرخته بقولي: نظمي قد كفي

٤- نامیلکه‌ی ئاداب

سه‌ره‌تا که‌ی ئاوايه:

الحمد لله الذي صلى على
محمد أفضل من قد أرسلنا
فائدة زیدت من الحساب
ضمنتها رسالة الآداب

ئهم هۆنراوه ١٥ به‌يته و کۆتاییه‌که‌ی ئاوايه:

وفي سوى الأولى يصير سائلا
فله ما لخصمه تأملا

٥- العوامل الحرفية:

سه‌ره‌تای ئهم هۆنراوه‌یشی ئاوايه:

يقول راجي العون من ذي المنن
عبد اللطيف ابن نجل الحسن
الحمد لله الذي تحيرا
في ذاته وفي صفاته الوري
صلاته سلامه على النبي
الهاشمي المدني العربي
فهذه أرجوزة عليّة
ضمنتها العوامل الحرفية

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

تم بعـــــون الملك الجليل
خلي من التعقيد والتطويل

وحین وفـقـت علی الاتمام
أرختها بألیق الختام

۶- نظم العوامل مجملۃ:

ئەمە ھۆنراوہیەکی (۲۶) بەیتیہ وەک خۆی نووسیویہ تی عەوامیلی بەکورتیی تێدا
کردووہ بەھۆنراوہ، سەرەتاکە ی ئاویہ:

يقول عابد اللطيف المعتصم:
احمد من اليه يصعد الكلم
مصلياً على النبي الهادي
وآله وصالح العباد
ارجوزة تشمل كل عامل
نظمتها لابن سليمان علي

لێرەدا دەلێ: ئەم ھۆنراوہی بۆ عەلیی کوری سولەیمان داناوہ، بەلام ئێمە نازانین ئەم
عەلییہ کێیہ، ئەگەر سولەیمان پاشای بابان کورێکی نەبووبێ ناوی عەلی بووبێ و،
مامۆستایش ئەم ھۆنراوہی بۆ ئەو عەلییہ دانابێت.

۷- أحكام الصفة المشبهة:

ئەمە ھۆنراوہیەکی بچکۆلەییە لە پێنج بەیت پێکھاتووہ. دواي ئەمەیش سێ بەیتی
جیا جیای نووسیوہ، ھەر یەکیکیان (فائیدە)یەکی تێدا ی.

۸- ھۆنراوہیەک لە جەبر و موقابەلەدا، سەرەتاکە ی:

ما اکتن شيء ما أفاد الضرب
في نفسه مال وفيه كعب

کۆتاییەکی:

فإن تزد عليه ربعاً حاصلاً
اثنان مع نصف فذا ما جهلا
فالحمد لله على التتميم
ثم على محمد تسليمي

کوتاییه که یشی ناوایه:

هدية من لطيف الطبع منتظر
بعد الاله، للطف الحاکم البطل
يا من يسايل عن تاريخ دولته
قد طاف خالد بالمقصود والأمل
۱۲۲۰

۱۰- میژووی دروستکردنی مزگه وتیک که عه بدوره حمان پاشا له پهنای مالی خویدا دروستی کردووه، سهره تاکه ی:

أراضي الكرد وشحها الكرام
لأرباب العلوم بها مقام
ولي أمورها ملك كريم
أمين عادل ليث همام

کوتاییه که ی:

دعوت بما يؤرخه كذاك
فألهمني له الملك السلام:
(جزاك الله في داريه خيراً)
دعاءً قد يطيب به الختام
أطبه ربنا عيشاً ووفق
على الخيرات ما جاد الغمام

۱۱- میژووی دروستکردنی مزگه وتی (نقط) سهره تاکه ی:

حمداً لمن من في سبيله عامل
يجزي بما هو زايد متفاضل
سمك السماء مزيناً بكواكب
هيهات عن ادراك كنهه عاقل

کۆتاییه کە ی:

فبه حوالی النفط زاهیه، وفي
ما قلت فيه شواهد ودلائل
أجبت تأريخا فقلت له: بدا
عال فيفخر ما بناه أوایل
١٢١٨

١٢- بابەتیک هەبوو لە ناو مامۆستایانی ئەو سەرده مەدا جیگەی بایەخ بوو و، یەکەمجار لە ئیبنوئادەم پەرساوه و، ئەویش یەکسەر زانیویەتی، دواى ئەویش -دیاره- خەڵکانی دیکە هەولی زانین و هەلەتینانی مەتەلە کە یان داوه، بابەتە کە پیتی گوتراوه: (عویصة ابن کمال) و ئیعلالی (لاتخشون) ی پیکراوه، ئەم مامۆستایش، عەبدوللە تیفی بەرزنجی، ئەو بابەتە ی خەڵکەردوو و، خۆی لە کۆتایی خەڵکە یەو دەفەر موی: بەزۆری پەیره ی ئیبنوئادەم کردوو. ئەم بابەتە ییش لاپەرە یەکی دەستخەتە کە یە بەخەتیک ی ورد.

١٣- مامۆستای بەرزنجی، وەک لەو بابەتە ی پێشودا کە باس مان کردن شارەزا و مەلەوان بوو، لە بابەتی فەتوا و شەرعی شدا جیگە ی متمانە ی خەڵک و میرانی بابان بوو و، گەلێ باس و فەتوا، کە جیگە ی قسە و باس بوو، بۆ لای ئەم گەراونەتە و ئەم خەلی کردوون و قسە ی ئەمیش دوا قسە بوو و، هەر بابەتیک ی بۆ نیررا بیت و ئەم قسە ی تیدا کردبێت ئیتر قسە ی تیدا نەماوه و، باسە کە بەو کۆتایی هاتوو، لەم پروەیشەو دەستخەتە کە چەند فەتوا یەکی لەخۆ گرتوو و، فەتواکانی ئەمیش - بەزۆری- لە شێو ی وەلامدا بوون و، پێش ئەم خەڵکانیک ی دیکە قسە یان لە باسە کە دا کردوو و فەتوا یان تیدا داوه، بەلام ئەم فەتواکانی ئەوانی بەلاوه هەلە بوو و، زیاتر لە باسە کە کۆلیو تەو و، بەبەلگە و فەتواکانی ئەوانی داو تەو داوه.

لەم دەستخەتە دا چەند فەتوا یەکی لەم جۆرە ی مامۆستا دەبینن، یەکیکیان: دەر بارە ی ئەو یە کە ئەگەر پێشنوێژ لە شوێنیک ی نەویدا بیت و نوێژ کەر لە (مەحفەل) و شوێنی بەرز ی وادا بیت بەبێ ئەو ی پێچ بکاتەو و لای لە قیبلە بگۆرێت نەگاتە شوێنی پێشنوێژ جەماعە تە کە ی دروست ناییت. مامۆستامان وەلامی ئەم بابەتە ی داو تەو و دەفەر موی: جەماعە تە کە ی دروستە، بەلام بەزۆری لەم جۆرە فەتوا داوای ئەو کە سانه

نابات که پیش نم له باسه که دواون و ، دهفه رمویت: (چند به پرتیک له م باره وه قسه بیان کردوه).

۱۴- شیوه‌نیک بۆعه‌بدوره‌حمان پاشای بابان:

ماموستای بهرزنجی - وهک گوتمان - خوی له گهلێ بوار داوه و، له خوشیی و ناخوشیی
میرانی باباندا له تهکیاندا بووه و، به شیعره جوانه کانی هاوبهشیی ئهو بۆنانهی کردووه.

یەکیەک لەو بۆتانه کۆچی دوایی عەبدوڕەحمان پاشای بابان بوو، کە کاری کردووێتە سەر هەست و دەروونی گەلێ کەس و، مامۆستا یەشمان بە پارچە یەک شیعەر بەشداریی ئەو بۆنەی کردوو، و، شیعەرەکانی ئاوا دەست پێ دەکەن:

قد خالف الافلاك في الدوران

سيئت وجوه الدهر والأزمان

صبت على الأكراد ای مصیبة

خرس اللسان لها عن التبيان

کوٹایہ کہیشی ئا وایہ:

وسئلت عن تاريخ عام وفاته

فأجبت فوراً (نالہ من رضوان)

ادخله رب ومن يؤمن في شفا

عة جدنا بشرافة القرآن

نقم شیوة ۱۶ بیتیة.

۱۵- نامیلکدی که لام:

وہک لہ بہرگی یہ کہ می^(۱) میژووی زانایانی کورددا باسم کرد، پتوہندیہ کی پتہ و
برایانہ لہ نیتوان ماموستای بہرنجیی و صیغہ توللای قازی کوہدا بوہ و، ماموستای
بہرنجیی جیگہی متمانہی قازی بوہ و، پرسپاری لی کردوہ و داوای فہوای لی
کردوہ، بہلام دیارہ نو نامہ و فہتوایانہیش وہک شتگہلی دیکہ تیدچوون، لہم
دہستخہ تہدا کہ نهم دانراوانہی ماموستای لہ خو گرتوہ، لہوانہیش شتگہلیکی لہ خو

(۱) پروانه: بورژاندنه‌وی میژووی زانایانی کورد له ږنگه‌ی ده‌ستخه‌ته‌کانیانه‌وه، محمد مه‌د عدلی قهره‌داغی، بدرگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌میض به‌غدا، ۱۴۱۹ک - ۱۹۹۸ز، ل: ۳۵۹.

گرتووه، له وانه نامیلکه یه کی تیکه لاوه له چهند بابە تیک له سەر داوای قازی صیغه تولا و براکهی نووسیویه تیی و له سەرە تاییه وه نووسیویه:

أما بعد: فلما أشار إلينا بعض من صَبَّغَه الله بهداه، أعني به القاضي صبغة الله وأخاه، بتسويد وريقات فيما سيتعلق بصفات الله فيها بعض تفصيل في بحث القدر والجبر واختيار العبد فيما أشتهاه، وباختراع شرعية يعد استنباطها على الانتكار من جملة الصفات المقابل، وغيرهما من قواعد الحساب، فكتبت من كل ما لديّ حضرت، وأرسلتها لهم هدية لو قبلت...

ئەم نامیلکه سێ لاپەرە و نیو بەخە تیکی پری ورد له دەستخەتە که دەگرتەوه و، که تەواو دەبیّت نووسەرەوه باسی هیچ ناکات و نه ناوی خوێ و نه میژووی نووسیینه وه نانوسیت.

۱۶- له لاپەرە یه کی ئەم دەستخەتە دا چوار پارچە شیعەر ههیه، دوانیان به فارسی و دوونیان به عەرەبی، له سەر شیعەرەکان ناوی شاعیر نه نووسراوه، گومان بۆ ئەوه دەجیت شیعری مامۆستا شیخ عەبدوللە تیف بن، له سەر سیانیان به پروونی نووسراوه که بۆ سولهیمان پاشا نووسراون، که دیاره سولهیمان پاشای بابانه.

هەرسێ پارچە شیعەرە که گلهیی و بناشت و داوای بەخشین و لیبووردنیان تێدا یه، تەنها له یه کێکاندا ناوی ئەو که سه نووسراوه که داوای لیخۆشبوونی بۆ کراوه، ئەویش شیخ عەبدوللای (باغی) یه که سولهیمان پاشا گرتوویه تی و مالی تالانکردووه، مامۆستای شاعیرمان به گلهیی و تەوسه وه داوای لیخۆشبوونی بۆ دهکات و دهفرموی:

ما سمعنا قبل الحساب عقاباً

انت عاقبت قبل فصل الحساب!

ربنا عالم بكل خفي

وأتى بالحساب قبل العقاب!

له پارچە عەرەبییه که دیدا که شاعیر به ناوی خوێه وه نووسیویه، هه مان شتیهی گلهیی سه رزەنش تانی بەکارهێناوه که دهفرموی:

رأيتك إن أوعدتني أو وعدتني

تنجز إيعادي وتخلف في وعدي

وسهم ملام البال قد أثر الحشا
ولم يبق الا صورة العظم والجلد

له دوو پارچه فارسییه که یشدا هه مان پیره وی په پیره وی کردووه، نه وه تا له کوتایی به کتکیاندا ده نووسی:

تو علاجی بحال من نکنی
مال شد، علم هم شود برباد
میروم تا عنان شه گیرم
کنم از دست بیوفایان داد

له کوتایی پارچه فارسییه که ی یشدا ده نووسی

اگر ایشان مرا نمیخوانند
مرز شام و حلب خبر دانند

لیره دا هلی نه وه له کیس نادم نهم دوو پارچه شیعه وهک خویان بلاوبکه مده وه؛ چونکه پیشتر بلاونه کراونه ته وه و، کتیش ده لیت جارتیکی دیکه هه لیککی وا دهره خستته وه لا لهم ده سخته ته بکریتته وه:

-۱-

بخدای که واهب العشق است
بوفای خودم که سر مشق است
با کریمان چون جناب شما
دیگران نزد ما چو کاه کما
گر چه معشوق صد هزارانم
عاشق و مبتلای ایشانم
تا کنون هر طرف که میجستم
نا بدل بود، دست آزان شستم
گر چه هر سو سرم شده مایل
لیک پایم بکوی نو در گل
ور خطا شد بظاهر از جید دست
فی الحقیقه مرا خطای نیست

می‌کند بنده صد هزار گناه
 پس بخیلت رود سوی درگاه
 قلم عفو را بران بکشند
 شربت لطف لطف را بدو نوشند
 گر خطایم رسد بصد توبه
 صد هزاران گناه و یک توبه
 از جناب شما شود مأمول
 که ز من توبه میشود مقبول
 اگر ایشان مرا نمی‌خوانند
 مرز شام و حلب خبر دانند

الی سلیمان پاشا

-۲-

مهر و صدق و وفای من باتو
 آفتاب‌یست نزد جمله عباد
 لیک مخفی است پیش منظر تو
 شده کاسف بکوکب حساد
 زین جهت چشم مرحمت هرگز
 نکنی بر صدیق خویش گشاد
 گر جلای وطن کنم پس ازین
 مکشا هم زبان لوم و عناد
 تو علاجی بحال من نکنی
 مال شد، علم هم شود برباد
 می‌روم تا عنان شه گیرم
 کنم از دست بی‌وفایان داد

پاشا نه‌مانه ده‌ستخه‌ته‌که چند مه‌سته‌له‌یه‌کی وردی فەرانیضی تیتدایه له‌وانیشدا ناوی
 که‌س نه‌نووسراوه و- وه‌ک گوتمان ئی‌مه ده‌ستخه‌ته‌که به‌ده‌ستخه‌تی ماموستا شیخ

عەبدوللە تیف خۆی دەزانین - ئەم مەسئەلە نەیش بە بەرھەمی مامۆستا شیخ عەبدوللە تیف دەزانین. لە سەرەتای یەکیەک لەو مەسئەلە نەو نووسراوە:

ورد علینا من بعض الاخوان مسألة کلت دون حلها الأذهان، فتأملت فيها مراعيأ لبعض قواعد الحساب، فاذا التوفيق من الله قادني لعین الصواب، فکتبت على غاية من الاختصار ما هو المقصود من الجواب، فمنهم من استغربه ولم يتوجه اليه بصدق البال، إذ لم يفهموا قولي لما كان فيه من عقدة الاجمال...

١٧- له جیگە یەکی دیشدا نووسیویە:

مسائل دوریات اخترعتها واستخرجتها بقواعد الحساب للتمرین.

ئەمەیش بریتییه لە ١٥ مەسئەلە ی خۆی نووسیونی و، حەلە کانیشیانی لە پەنایاندا نووسیوه.

١٨- نامیلکە یەکی مامۆستایە کە - کە بە مامۆستا شیخ عەبدوللە تیفی دەزانم - لە باسی تەلّاقی سێ بە سێدا، وەلامی مامۆستا شیخ محەمەدی مەدەنی - موفتیی مەدینە - ی پێ دەداتەو، بە تیریی بە سەر نامە کەدا دەچیتەو، بە توندیی وەلامی دەداتەو، سەرەتاکە ی ئاوا یە:

وبعد: فلما رأيت رسالة للفاضل العلامة مفتي الحرمين السيد محمد المدني ذهب فيها الى بعض ما ذهب مما يكاد يخالف الاجماع على عدم وقوع الطلقات الثلاث...

کۆتاییە کە یشی:

كما قال الشيخ ابن حجر في الخاتمة إن صح عنه مكفر او مبتدع عامله الله بعدله والا غفر الله لنا وله آمين.

١٩- هۆنراو یەکی پارێنەو (مونا جات) ه ناوی کەسی بە سەرەو نەیی، ئەمەیش بە هۆنراو ی مامۆستان دەزانم، سەرەتاکە ی ئاوا یە:

يا ربنا اللهم ذا الجلال
يا من هو المنعوت بالكمال
يا من هو الوهاب للعطايا
يا دافع الأعداء والبلايا

کۆتاییه کهیشی ئاوايه:

وأرتجى بالشيخ محي الدين
تمسكاً بحبله المتين
بشيخنا داود يقضي لي وطر
ودام لي العصمة في كل ضرر

٢٠- قه صده كه كى عه ره بى له شيوه و لاوانده وهى مه ولانا خالیدی نه قشبه نديیدا

قه سیده كه ئاواى له سه ره نووسراوه:

هذه القصيدة للاديب الطريف، الشيخ عبداللطيف، يرثي بها حضرة مولانا تاج
العارفين، ونخبة الواصلين، شيخ الطريقة، ومعدن السلوك والحقيقة، الغوث
الصمداني، الشيخ خالد النقشبندي القادري الكبروي الجشتي قدس الله سره
العزیز ونور ضريحه.

سه ره تاكهيشی ئاوايه:

الا سقيت تلك الربوع الهوامد مُلثاً حدثه للربوع الرواعد
وجادت عليها مقتلتي بمدامع اذا بخلت فيها العيون الجوامد

کۆتاییه کهیشی ئاوايه:

ديار نعيم حل فيها فبشرت به كاعب من ساكنيها وناهد
واركان بيت الله قد أرخت له: ديار نعيم حل فيهنّ خالد

نهم قه سیده له گه ل دوو قه سیده دییدا که له هه مان بابە تدا نووسراون بەژماره
(٣٢٧٤٩) له (د.ع) اش پارتیزراوه، قه سیده کانی دی یه کێکیان به تورکییه و، نهوی
دیکه یان قه سیده کهی محمه د جهوادى کورى محمه دى کورى زهینه دینی حه سه نییه. که
سه ره تاكهى ئاوايه:

خدين الهوى خف الخليط المعاضد وأطلال احباب هويت هوامد
معاهدكم عاف القطين قراده لديها وحاکتها الحمام الفواقد

کۆتاییه کهیشی ئاوايه:

نبغت بصدق عن لساني مؤرخاً: مقامك صدق عند مولاي خالد

۲۱- دستخه تی ژماره (۲۱۴۴۳ د.ع) ش حاشییه ی (عبداللطیف) ه، به لام نازانم ئه م
عه بدولله تیغه یه یان نا. نووسه ره وه که ی ناوا ناوی خوی نووسیوه:

(عبداللہ کو پری محہمدی کو پری سولہ میانی کو پری محہمدی کو پری محہمود لہ نہ جدی [کوربت] نووسیویہ تیه وه (آه ألف رآه لأجل از دزانم انگو نازانم)!

دوا و ته: وهک پیشتر گوتم ئەم دەستخەتە که ئەم زانیارییانەم لێ وەرگرتوو بەخەتی مامۆستا شیخ عەبدوللەتیف خۆیی دەزانم، جا ئەگەر وابێت ئەوا لەم دەستخەتەدا گەلێ پرسسیار و وەلام و بابەتی دیکە هەیە که ناخێرنە قالبی کتێب و دانراوە وە و حسابی کتیبیان بۆ ناکرێت، ئەوە ئەوانەیش بەچەند بەشێک لێ بەرھەمی ئەم مامۆستا دادەنرێن.

دوای سهرنجدانیتکی وردی ده‌ستخه‌ته‌که ده‌بینین نهم مامۆستامان له (حساب و ریاضیات) دا زۆر به‌توانا بووه و، گه‌لێ کاری وای ئه‌نجامداوه له زانای بیرورد و تیژ نه‌بیته‌ ناوه‌شیته‌وه و، له زانیاری (فه‌رائیض) شدا که به‌بیری تیژی ورد و ریاضیات ده‌زانرته‌ مامۆستامان ده‌ستیکی پالای هه‌بووه.

ئەوێ جێگەی داخە دوای ئەم گەشتە بەم دەستخەتەدا و، دوای ئەوەش پێشتر دوو جار لە خزمەتی ئەم مامۆستادا لە پێگەی بەرھەمەکانیەوە ژیاوم نەمانتوانی درن بەتاریکی سەر پێگەی مێژووی ژبانی بدەین و، ئەو نووسبوومانی و زانیومانە ئەوێ ئەم مامۆستا لە سەرەتای سەدەی سیازدەی کۆچیدا کەڵە مەلا و کەڵە شاعیر بوو و، تێکەڵای زۆری لەتەک میرانی باباندا بوو و بەعەرەبی و فارسی شیعرێ بووگوتوون. ئەم زانیاریانە یەشمان لە دوو دەستخەتی (دار العراق للمخطوطات) وەرگرتوو کە یەکەمیان گومانی تێدا نییە کە دەستخەتی ژمارە (٣٠٧٩١ د.ع) کە دەستخەتی مامۆستا خۆیەتی و، دەستخەتی دووەمیش بەگومانی زۆر بەدەستخەتی مامۆستا شیخ عەبدوللە تیفی دەزانن. ئەم دانراوانی کە لێردا ناو نووسمان کرد و ئەو دوو دانراوەشی کە لە بەرگی یەکەمی بووژاندنەوێ مێژووی زانیاندا باسمان کردوون بەشێک لە بەرھەمی ئەم مامۆستان و چاوەروانی زیاتریشین بەلێک!

(٢) ههروهه بېروانه بهرگى ٣٠/١/١ هه مان كتيب و، گوڅارى كاروان ژماره: ٥٠ تشريني دووهه مى سالى ١٩٨٨: شاعر باباني اشاد بالاعمال الجلييلة للامراء البابينين المعاصرين له بلغة الضاد، محمود أحمد محمد. ههروهه (العراق ژماره ٥٢٣٥، ١٩٩٣/٥/٦، قصائد بابانيه لشاعر منسى. محمد على القرداغى).

جاری پيشوو (چيای قهواله) و نهجاره (بهردولتی) دهبن نهجارهيان کام چيا بئیت؟

۴۳۴

له سالی ۱۹۹۴ داتاریکم له گوڤاری (رهنگین) دا بهناونیشانی (چيای قهواله) و قهواله ای امیر المؤمنین) بلاوکرده و دواتریش له بهرگی دووه می بووژاندنه وهی میژووی زانایاندا لهنگه ری گرت. ئه و کاته ئه و وتاره م بلاوکرده وه بهسه رهات و پروداوی ناو وتاره که بهلای گهلی کهسه وه وهک نهفسانه ی کۆن له قهلام درا و باسی کرا و، هه ندی کهس پروایان پئ نه ده کردم که شتی وا هه رگیز پرویدا بئیت. بهلام خه لکانیک وتاره که یان بهه ند هه لگرت و به په رهۆشه وه به ده میه وه چون و، ویستیان بچه بنجونه وانی و، له چه ند کهسم بیست که له ئیرانه وه شوینه وارناس به ده م باسه که وه هاتبوون و گه لی سوڤاخیان کردبوو، ئیتر نازانم گه یشتبوونه جتی و چیان کردبوو!

شتیک که ئه و کاته له وتاره که دا نه منوسی بوو و بواردم، ئه وه بوو ئه و زه لامه ی که سندووقه که ی دۆزیبووه وه و دوا یی هاوړیکه ی شته نایابه کانی لی ده وه ینابوو له ناو قسه کانیدا وتی: هه ندی کاغه زه کۆنه و (خهریته و مه ریته) ی تیدا بوو! من وشه ی خه ریته م به لاوه سه یر بوو، وتم: له وانه یه چونکه ئه م نه خوینده وار بووه له هه ندی له شته کان نه گه یشتی و باسی (خهریته) م بوارد!

دوا ی چه ند سالتیک ده رکه وت که (خهریته) که راست بووه و خه ریته یه ک بووه ئه گه ر له ناو نه چوا یه وت و ده ست کارناسی دلسۆز بکه وتایه ت له وانه بوو خه ریته و نه خشه ی ناوچه یه کی بگوڤرایه ت، به لام له ته ک به ختی ره شی ئه و ناوچه دا بلتین چی؟!

چه ند سال به سه ر ئه و وتاره دا تیپه ری و باسه که کۆن بوو باسیکی دیم بیست ئه میش - وه ک باسه که ی دی - به لای گه لی کهسه وه نهفسانه ئامیژه! به لام ئه میش - وه ک ئه و - پروداویکی دی جیگه ی باس و خواسته و ده کری زۆری له سه ر بنووسریت و بگوتریت، به لام ئیمه هیچمان له ده ستدا نییه و هیچمان پئ نا کریت جگه له وه که رووداوه که، وه ک له کهسانی جیگه ی پروای خه لکی ناوچه که مان بیستووه وه های بگتیرینه وه و، له کۆتاییدا هه مان رسته که له کۆتایی وتاری پيشوودا نووسیمان، بنووسینه وه:

«جا با به م چاوه روانییه وه ده ست له م بهرکوله هه لبگرین و بزاین رۆژانی داهاتوو چیمان پیشان ده ده ن؟»

ئه وه ی پيش گتیرانه وه ی رووداوه که ده بنی له بیرى نه که م ئه وه یه:

دوو سالة ئەم باسەم بیستوو و لە چەند کەسەم پرسیووە تا گەیەتە ئەنجامی تەواو و جێگەی متمانه، لەگەڵ ئەوەدا دووێ بۆم لە بلاکردنەوەی باسەکە و، گومانم لەوەدا هەیە سوودێکی ئەوتۆی هەبێت و، شتی بەشتی بکات. بەلام دواجار هاتە سەر ئەوە کە لەوانەیە (ئەم هەویرە ئاو زۆر بکێشێت) و پرووداوەگەلی دیکەی بەدوادا بێت و، لەوانەیە ئەم باسە یێمە یارمەتیدەری ئەو کەسانە بێت لەمەودوا بەدوای ئەم دەنگوباسەدا دەچن. پرووداوەکەیش وەک بۆیان گێڕامەوه ئاوايه:

چەند کەسیک لە دەریەندیخانەوه بەشارەزایی و پێنومایی زەلامێک لە گوندی (س) هەو پرویان کردوووە (دەریەندی بەرهولتی) و، لەوێش لە ئاویی (ح) یارمەتیدەر و کۆمەکیکەریان بوو. دیارە ئەو کەسانە کە لە دەریەندیخانەوه هاتوون زانیاری وردیان لەسەر ناوچە و شوێنە کە پێ بوو و، نەخشەی پێگە و شوێنە کەیان بۆ کێشراوە و، پێویستیان تەنها بەو هەبوو کەسانێک شوێنەکانیان پیشان بدەن و یارمەتیشیان بدەن لە جێبەجێکردنی ئەوەدا بۆی هاتوون.

پاش ئەوەی گەیشتونەتە شوێنە کە پەڕی دەریایان دروستکردوو و، خەلکی کارامەیان ناردوووە ئەو شوێنە و یستووبانە و، شوێنە کە تاقێک بوو کە لە شاخە کە هەلکەندراوە و بەردەمە کە بەگەج و جاروو^(١) دیوار کراوە. داوا لەو کەسە کراوە کە گەییەتە بەردەمی تاقە کە دیوارە کە پرووختنی چی تێدا هەری بەیتنی، هەر ئەو بوو، ئیتر پاش ماویەکی کەم تاقێکی بۆش وەک نیشانە ی سامانیکی بێتێنی بەتالانبراو لەپاڵ هەنگە ژالە کەدا بەجی بەیتلن!

لەپەنای ئەم گێڕانەوهدا کۆمەڵی پرسیار سەرھەڵدەدەن:

یە کەم پرسیار: ئەو کەسانە ئاوا بەشارەزایی پرویان کردوووە ئەو شوێنە و ئەو تاقەیان دۆزیووەتەو کە سەدەها سالة لەو شوێنەدا یە و خەلک بەلایدا دەڕۆن و کەسێ پێی نەزانێو... ئەو زانیارییانەیان لەکوێ هێناو؟

لەوانە یە وەلامی ئەم پرسیارە لە سندووقە کە (چیا قەوالی) دا بوو بێت^(٢).

(١) بیستم مامۆستا عەبدوڕەقیب یوسف ئەم باسە ییستبوو، شۆن دەنگوباسە کە وەتنبوو، تا ئەنجام گەج و جارووی ئەو جێگە لەسەر تەلەفزیۆن پیشانی بینەران داوو.

(٢) نیواری ٢٠٠٣/٣/٢٤ لە هەولێرەو بەرگی پێنجەمی کتێبی میژووی زانایانم دەبرد بۆ سلێمانی. سەیارەکی کۆستەرم بۆ ئەم کارە بەکڕی گرتبوو. سایە کە کە ناوی کاک محەمەد بوو =

دوای ئەمه‌ ئەو سه‌ربازه‌ گومناوانه‌ که‌ ئەوه‌نده‌ به‌ته‌نگ شوێنه‌وار و ئاسه‌واری ئەو ناوچه‌وه‌ بوون کێ بوون؟ ده‌بی ئەو ئاسه‌واره‌ که‌ ئاوا به‌و بایه‌خه‌وه‌ له‌و قوشبهنده‌ پارێزراوه‌ چی بووبیته‌؟ ده‌بی ئێسته‌ له‌ کوێ بیته‌؟ ده‌بی سه‌ری تێدا نه‌برایته‌؟ ده‌بی چهند مه‌ته‌ل و گرێکوێره‌ی پێ بکریته‌وه‌ ئەگەر بخریته‌ به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه‌؟

دوای ئەم پرسسیارانە و پرسسیارگه‌لی دیکه‌یش ده‌لێن: بۆ ده‌بی ئەوان له‌و سه‌رده‌مه‌ ڤیرینه‌دا ئەوه‌نده‌ دلسۆزی خاک و ولاته‌که‌یان بووبن و به‌و شێوه‌ و بایه‌خه‌وه‌ به‌ته‌نگ ئاسه‌وار و میژووه‌وه‌ بووبن، که‌چی ئێمه‌ لهم‌ چه‌رخه‌دا به‌رۆژی نیوه‌رۆ تالانفرۆشی بکه‌ین و بیده‌ینه‌ ده‌ستی گورگی شوێنه‌وار؟

لێره‌دا ئەوه‌یش نابوترین که‌ ماوه‌یه‌ک دوای کاره‌ساته‌که‌ و بلاوبوونه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌ لێپرسراوانی ناوچه‌که‌ گومانلێکراوانی ئەو کاره‌ساته‌یان خستوه‌ته‌ به‌ر پرسسیار و لیکۆلینه‌وه‌، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک به‌بیانوی ئەوه‌وه‌ که‌ هیچیان له‌سه‌ر نه‌بووه‌ و هیچیان لێ ده‌رنه‌که‌وتوه‌و بیده‌نگیی له‌ باسه‌که‌ کراوه‌ و، (فایلی مه‌سه‌له‌که‌) داخراوه‌!

له‌ په‌نای ئەم باسه‌دا که‌ زۆر به‌کورتیی ده‌ستی لێ هه‌لده‌گرم، ده‌لێم: ئەو ناوچه‌ یه‌که‌ که‌ له‌ کۆترین ناوچه‌ شوێنه‌وارییه‌کانی -نه‌ک عێراق به‌ته‌نها- هه‌موو جیهان و، تائێستایش چهندین شوێنی تێدا یه‌ نه‌کن و پشکنینی زانستیانه‌ی تێدا کراوه‌ و، نه‌ هه‌والی به‌لاپه‌ره‌کانی میژووی ئاسه‌وار گه‌یشته‌وه‌ و، گه‌لێ باس و خواست تا ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وپێش -وبگره‌ ئێسته‌ش- به‌ده‌م خه‌لکه‌وه‌ بوون پواله‌تی ئەفسانه‌ییان هه‌یه‌، به‌لام وا دیاره‌ راستن و هه‌ریه‌که‌یان کاره‌ساتیک بووه‌ بۆ خۆی. له‌وانه‌:

(هه‌نگه‌ژال)ه‌که‌: هه‌نگه‌ژال به‌شوێنیک یان هه‌نگیک ده‌لێن که‌ له‌ شوێنیک به‌رز و یاخیی وادا بیته‌ زه‌لام نه‌توانی به‌ئاسانی بیگاتی و بیپریت.

= له‌ نۆردوگای پیره‌مه‌گروون داده‌نیشت. له‌ ئەسلدا خه‌لکی ناوچه‌ی مه‌رگه‌ بوو.

کاک محهمه‌د وتی: لهم‌ رۆژانه‌دا زه‌لامیکم هه‌لگرتبوو، وتی: خرمیکم -واته‌ خرمی نه‌فه‌ره‌که‌- بۆی گێرامه‌وه‌ لای ده‌ریه‌ندیخان له‌ نزیکي ئەشکه‌وتیکدا ئوتمیلتیکیان دیوه‌ چهند که‌سی له‌ ده‌ور بووه‌، نه‌مانیش نه‌چن بزائن ئەوانه‌ کێن و چین. که‌ لێیان نزیک ده‌بنه‌وه‌ ده‌بین پێگانه‌ن و کوردیی و عه‌ره‌یی نازائن. ده‌گه‌رتنه‌وه‌ ئەم هه‌واله‌ به‌هه‌ندێ لێپرسراو ده‌گه‌یه‌نن. ئەو لێپرسراوانه‌ پێیان ده‌لێن: خۆمان ده‌زانین ئەوانه‌ کێن، ناویان به‌رن زمانتان ده‌برن!

وتم: کاکه‌ حه‌مه‌ سه‌ره‌داوه‌که‌ی له‌لای منه‌ و، ئەم باسه‌ له‌ ئەشکه‌وته‌که‌ی چپای قه‌واله‌وه‌ ده‌ستپێده‌کات که‌ له‌مه‌وپێش من باسیم کردوه‌ و، دواتریش وتاریکم له‌سه‌ر (به‌ره‌ولێ) نووسیوه‌.

دەربارەى ھەنگەژالتیک لەناو قۆیى قەرەداغدا - ئیتر ئەو ھەنگەژالتەى دەربەندى بەرەولتێ بوو یان ھەنگەژالتیکی دیى بوو - حیکایەتیکم بیستوووە کە گێڕانەوێ بێ سود نییە، کە ئاوايە:

ھەنگەژالتیک لە شوێنیکى بەرزدا ھەبوو چەند جار زەلامیان بەگوريس شوێکردوووەتەوہ بۆ ئەوێ بیسپرت - واتە ھەنگوینەکەى دەربەینیت - بەلام کە گەبوو تە بەردەمى ھەنگەکە گوريسەکە پچراوہ و زەلامەکە کەوتوو تە خواروہ و مردووہ!

ئیتەر کەس ئەم نەینییەى بۆ ھەلنەھینراوہ تا زەلامیک گوتووہ: من دەچم بۆى، بەلام بەسەردا شوێم بکەنەوہ، کە شوێیان کردوو تەوہ و گەبوو تە شوێنەکە دەبینى لەلای کونى ھەنگەژالتەکەدا، کە کونیکى دەستکرد بوو لە بەردیکدا بەئەندازەى لنگە دەستارێک یان بەرداشێک، تیغیکى دوو دەم لە شاخەکە چەقینراوہ، ھەرکەس کە بەگوريس شوێکراو تەوہ و گەبوو تە لای تیغەکە - تیغەکە گوريسەکەى بریوہ و، کابرا کەوتوو تە خواروہ. جا ئەم زەلامە کە بەسەرا شوێکراو تەوہ پێش ئەوێ بگاتە تیغەکە خەمى خۆى خواردووہ و، بەچەکوشتى یان شتیک کە لەگەڵ خۆى بردووہ، تیغەکەى شکاندووہ و ھەلیانکیشاو تەوہ بۆ سەرھوہ. دواى ئەوہ بەشێنەیی جارى دووہم ھاتوو تەوہ خواروہ و بەردى بەردەمى ھەنگەژالتەکەى لابر دووہ، کە بەردەکە لادەچى دەبینى لەناوہوہ تا قێک یان ئەشکەوتیکى گەورەہە کراوہ بەھەنگەلان و، جێگە بۆ ھەنگ سازکراوہ کە بەویستی خۆیان کار بکەن و ھەنگوین بەرھەم بێنن، دواى ئەمە ھەنگبران ھەرچییان ھەبوو لە مەنجەل و تیانچە و دەفر پریان کردووہ لە ھەنگوین و، چەند کیشەیان لێ کردووہ ھەنگوین لەبن نەھاتووہ!

دیارە ئەمەیش کارى دەستەلاتداریکى گەورە و، بەتوانا بووہ و، دەبێ چەند کارى وای کردبیت و، بیری بۆ لای شتگەلى دیکەى چۆن چووبیت؟

ھەر لە دامینى ئەم باسانەدا باسیکى دیکەیش دەگێرمەوہ کە زۆو مندال بووم - بیری مندالتى تیزە - بیستووہم شتیکى کەمىم لەبیر ماوہ:

دەلتین: کابرایەکى جوولەکە ھاتو تە تەکیە و، زەلامیکى بەکزی گرتوہ و، لەتەک خۆیدا بردووہ تە بۆ ناو دەربەند - ئیتەر دەربەندى تەکیە بوو، یان بەرەولتێ، یان دەربەند گەور...؟ نازانم - لەوێ شوێنیکى بەرزى پیشان داوہ، گوتووہ تى: لەوێ کونیکى تێدايە دەمى کونەکە بەشتیک گیراوہ، شتەکە لابیہ و دەمى کونەکە بەرەلا بکە، ئیتەر حەقت بەسەریبەوہ نەبیت ھەرچى لێ دەرچو با بۆ خۆى بپوات. کابرای کرێکار بەقسەى دەکات

و کونه‌که‌ی بۆ به‌رده‌دات، هه‌ر له‌گه‌ڵ کونه‌که به‌رده‌دات وه‌ک شاره زه‌رده‌واله به‌ریت به‌و
جۆره شتیکی لی دهرده‌چیت و ماوه‌یه‌ک هه‌روا شتی لی دهروات، دوا‌یی کابرا ده‌لی: با
بزائم چیه‌؟

که ده‌ستی ده‌داته به‌ر دهروانی ئه‌وه‌ی که دهر‌وا هه‌مووی ئالتوونه له کونه‌که‌وه دهرده‌چیت
و کابرای جووله‌که ده‌یچنیت‌وه!

ره‌نگه ده‌یان حیکایه‌تی وا، یان رووداوی وا که به‌ده‌م خه‌ڵکه‌وه‌ن هه‌موویان، یان به‌شی
زۆریان رووداوی راست و دروست بن و، ده‌یانی دیکه‌یش هه‌ر له‌بیر نه‌مابن و له‌بیر
چووبنه‌وه.

هه‌رچۆن هه‌یه و هه‌رچۆن بووه مه‌به‌ستمان له گه‌یانه‌وه‌ی ئه‌م باس و به‌سه‌ره‌اتانه ئه‌وه‌یه
که به‌لێن: له‌م چه‌رخه‌دا گه‌لانی جیهان، نه‌ک به‌چراوه، به‌میکرو‌سکو‌په‌وه بۆ پاشماوه‌ی
که‌ره‌سته‌ی می‌ژووی و شوینه‌واریان، نه‌ک له ولاتی خۆبانا، له ولاتانی جیهاندا ده‌گه‌رین
و، له هۆلی ئه‌وه‌دان به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک یاسای نی‌وده‌وله‌تی یارمه‌تی‌یان بدات ئه‌و
شوینه‌وارانه ده‌ست به‌خه‌نه‌وه و بیانیه‌ینه‌وه ولات و ژێر رکیتی خۆیان، که‌چی که‌سانیک له
گه‌لی ئیمه وه‌ک له گوتی گادا نووستن ناگایان له جیهان نییه و، به‌خۆی و ده‌سکه‌لایی
بێگانه‌وه خه‌ریکی کینن و پشکینی نایاسایی و ناشه‌ری ده‌بن و، هه‌رچی‌یان چنگ
ده‌که‌ویت به‌خری پیا‌ز و که‌متریش تالانه‌روشی ده‌کن و، ئاواره و ئاودیوی سنووری ده‌کن
و، به‌م کاره‌یش ده‌یان ئه‌لقه‌ی پر بایه‌خی می‌ژووی ناوچه‌که ده‌ده‌نه ده‌ست که‌سانیک که
ئه‌وه‌ی له بیربانا نه‌بیت به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنی می‌ژووی ئه‌م ناوچه دێرینه ئه‌فسوناوییه‌!

ئایا کاتی ئه‌وه نه‌هاتوه بیر له‌وه بکریته‌وه کۆتایی به‌م کاره‌ساته ناهه‌موار و
مال‌کاولکه‌ر و خانوومان سووتینه‌نه بیت و شوینه‌واره‌کانمان به‌خرینه قالی شیای خۆیان
له بایه‌خ پیدان و پێزلیگرتن؟

بنه ماله‌ی سنه‌یی مه‌ردۆخیی

٤٣٥

له‌ناو ئه‌و بنه‌مالانه‌دا زانیاریی که‌م تا زۆرم ده‌رباره‌یان کۆکردوه‌ته‌وه و، به‌هه‌یوا بووم به‌درێژایی له‌سه‌ر یه‌که‌ یه‌که‌ی زانیانیان بنووسم، بنه‌ماله‌ی سنه‌یی مه‌ردۆخیی بوو. پیاوانی ئه‌م بنه‌ماله -به‌زۆری- گه‌یشته‌نه‌ هه‌ر شوێنیک زۆری پێ نه‌چوه به‌زهره‌کیی و بلیمه‌تیی و لیها‌تویی خۆیان ناویان ده‌کردوه و، جێگه‌ی خۆیان له‌ناو کۆر و کۆمه‌لی زانیاندا کردوه‌ته‌وه و، ده‌وری کاریگه‌ریان له‌ به‌ره‌وپێشوه‌ بردنی په‌وره‌ی پۆشنه‌بیردا گێژاوه و، له‌گه‌لی جێگه‌یشدا وه‌ک شیاویان بێت پێزیان لی گیراوه و، شوێن و مه‌درسه‌ی دیار و، په‌له‌پایه‌ی بالایان دراوه‌تی.

یه‌کێک له‌و بنه‌مالانه‌ی له‌ سنه‌ ده‌رچوون، یان دروسته‌ر بلێن یه‌کێک له‌و پیاوانه‌ی له‌ سنه‌ ده‌رچوه و پاش ماوه‌یه‌ک بنه‌ماله‌یه‌کی گه‌وره‌ی زانیاریی لی که‌وته‌وه‌ته‌وه، بنه‌ماله‌ی سنه‌یه‌یه‌ له‌ به‌غدا. به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه به‌شی زۆری دانراو و شوێنه‌واری ئه‌و پیاوانه‌ی له‌و بنه‌ماله‌دا بوون پارێزراوه و، چه‌پۆکی چه‌رخێ چه‌پگه‌رد -تائێسته- دای نه‌پلۆسیوه و، منیش ده‌ستم به‌و شوێنه‌وارانه‌دا گه‌یوه و زانیارییم لی وه‌رگرتوون... ئاشنایه‌تیی زیاترم له‌ ته‌ک ئه‌م بنه‌ماله‌دا هه‌یه و، ویستوومه به‌شینیه‌ی و باشی له‌سه‌ریان بنووسم و، ئه‌وه‌ی له‌ توانادا بێت بۆیان بکه‌م. به‌لام هه‌رچه‌ند تا ئێسته چه‌ند جار و له‌ بۆنه و ده‌رفه‌تی جیا‌جیادا شتم ده‌رباره‌ی چه‌ند که‌سیک له‌ زانیانیان نووسیوه، ئه‌وه‌ی کردوومه ئه‌وه نییه‌ من ده‌مه‌ویت و ده‌مویست.

یه‌کێک له‌و کارانه‌ی که‌ به‌هه‌یوابووم بیکه‌م و گه‌لله‌ی سه‌ره‌تاییشیم کردوه‌ کاری (فه‌رست مخطوطات المكتبة السنوية في بغداد) بوو؛ چونکه به‌شی زۆری ده‌ستخه‌ته‌کانی ئه‌م بنه‌ماله له (دار العراق للمخطوطات)دا له‌نگه‌ریان گرتوه و، منیش پێیاندا گه‌راوم و، زانیارییم له‌سه‌ر وه‌رگرتوون و، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه بێت و، له‌ش و کات مۆله‌ت بده‌ن، به‌یارمه‌تیی خودا ئه‌و کاره یه‌کێکه له‌ ئاوا‌ته‌کانم و ده‌بی ئه‌نجامی بده‌م. ئه‌و ده‌ستخه‌تانه‌ نزیکه‌ی دووسه‌ ده‌ستخه‌تی نایابن و، پاشماوه‌ی شوێنه‌واری په‌نجی چه‌ند پشته‌ی پیاوانی ئه‌و بنه‌ماله‌ن و، خواله‌ی خوشبوو پارێزه‌ر عه‌بدوللا سنه‌یی داوونی به‌کتیبه‌خانه‌ی ناوبراو.

تا ئێسته ئه‌وه‌م بۆ ئه‌نجام نه‌دراوه و، ئێسته‌ش له‌م به‌رگه‌ی ئه‌م کتێبه‌دا ناو و به‌ره‌مه‌ی

دوان سیانیک له پهلکی دی پیاوانی بنه ماله ی سنه ییم خستوه ته بهر شه و بای باس و لیکولینه وه و، کیش ده زانی دنیا چون ده بیت و، کت ده لئی جاریکی دی هلی نه وه دهره خستیه وه بوم بلوی بیمه وه سهر لایه نیکی دیکه ی زانایانی نه م بنه ماله یه و، هه مو وواکه و تیکیش مه ترسی له ناوچوون هاورپیه تی... بویه وام به باش زانی ناوی نه و زانایانه ی له مه و پیش تو مارم کردوون و، نه و سهرچاوانه ی ناو و زانیاریه کانم لی وهرگرتوون به خمه دوو تویی نه م بهرگه، بو نه وه ی نه گهر من بوم نه لوا و دوا ی من که سانیک ویستیان نه م کاره نه نجام بدن، سهرچاوه و سهره کشته کی باس و لیکولینه وه یان له ده ستدا بیت و، بتوان به ناسانی باسه که یان تیرو ته سهل و ده وله مند بکن.

نه وه ییش به خوینه ی نازیز ده لیم: له کتیبی (ورود الکرد فی حدیقه الورد) دا که به زمانی عهره بیی نووسیومه شتیکم بو چند زانایه کیان کردوه.

بنه ماله ی سنه یی له به غدا

نه م بنه ماله له زانی گه وه شیخ نه حمه دی کوری شیخ محمده قه سیمی کوری شیخ نه حمه دی دووه مه وه ده ستپیده کات، که نازانین که ی چووه ته به غدا. به گویره ی ده سخته تی ۵۹۶۶ د.ع نه م ماموستا شاهی مانگی رهجه بی سالی ۱۲۰۸ له دایک بووه. دوا ی ته واکردنی خویندن به گویره ی ده سخته تی ۳۲۷۱۳ د.ع لای شیخ محمده قه سیمی گورانیی ئیجازه ی وهرگرتوه، ئیجازه که سالی ۱۲۶۸ نووسراوه ته وه، دیاره دوا ی ئیجازه وهرگرتنه که بووه.

له سهرچاوه کانی بهرده ستماندا باسی شیخ نه حمه دی یه که م و دووه می تهخته یی هیه، به لام باسی نه م شیخ نه حمه ده نییه و، نه میش ده بی به شیخ نه حمه دی سییه م.

نه م ماموستا که له به غدا نیشته جی بووه، بووه به ماموستای مزگه وتی حسین پاشا و، له و شوینه دا درسی گوتوه ته وه و، خزمه تی زانیاری کردوه تا به ده کجاری مالئاوایی له جیهان کردوه. دوا ی نه میش شیخ تاها ی کوری له هه مان جیگه دا درسی گوتوه ته وه و، خزمه تی زانیاری کردوه تا به ده کجاری مالئاوایی له جیهان کردوه. دوا ی نه میش شیخ تاها ی کوری له هه مان جیگه دا درسی گوتوه و خزمه تی نایینی کردوه. دوا ی کوچی دوا یی شیخ تاها له بهر نه وه عه بدولوهابی کوری مندال بووه عه بدولفه تاح له جیگه ی دانراوه. دوا ی کوچی دوا یی عه بدولفه تاح شیخ عه بدولمه جید دانراوه. دوا ی نه ویش شیخ مسته فای موده یس جیگه دار بووه له و مزگه وته دا.

وهذه المرتبة اعلى من المرتبة الاولى ومستلزمة لها واثباتها مرتبة
توحيد الذات وهناك تسمى الاشارة وتنطس العبارة ولا اجل
من الوقت الساعده للنخوض فيه فانه بحر عميق ويكفي في تحقيق
هذه المرتبة الماثورة عن امير المؤمنين وعيسى الموحدين
على كرم الله وجهه في جواب كميل بن زياد صاحب شروفا
جوده وبره فليظن المستقر فيه بنظره بين ويتفكر فيه فبكر

عميق ليتجلى عليه انوار التحقيق

تم بحمد الله وحسن توفيقه على
يدي الحافظ محمد القيم
احمد بن الشيخ محمد القيم
في وجهي الاطمان
مدد كوني متوفال
منذ انظر الاصل
المعروف بالله
الشيخ عبد الله
ابن محمد
في شهر ربيع
الاول سنة ١١٨٠

نقوته له دستخطه في محمدهد قهسيمي سنه ١١٨٠

له شوینهواری ئەم مامۆستا چەند شتی کمان دەست کەوتوووە کە ئەمانەن:

۱- خلاصة المنطق: کە لیکدانەوێ هۆنراوەیە کە لە مەنتیقدا کاتێ هاتوووە بۆ بەغدا پیشکەشی کردوووە بەعەلی رەزا پاشا. بەژمارە (۳۲۷۲۰ د.ع) پارێزرێ. ۱

۲- حاشیە بەسەر بەیضاوی و تەفسیری ئەبو سعودەووە، بەلام ناتەواوە، بەژمارە ۳۲۶۷۴ لە کتیبخانەی ناوبراودا پارێزرێ. ۲

۳- دەستخەتی ۳۲۷۳۷ ش (الورقات) ه لە (اصول الفقه) دا بەخەتی ئەم مامۆستا. ۳

۴- دەستخەتی ۳۲۷۳۴ ش (الرسالة الکمیلیة) ی شیخ مەحمودی کوری حەسەنی حسینییە بەخەتی مامۆستا شیخ ئەحمەد، سالی ۱۲۸۷ نووسیویەتی. ۴

۵- دەستخەتی ۳۲۷۳۹ ش کتیبی (اثبات الواجب) ی جەلالەدینی دەوانییە. مامۆستا شیخ ئەحمەد سالی ۱۲۵۶ نووسیویەتی. دەستخەتە کە گەلی زانیاری تیادیە، بەداخووە کاتی خۆی ماوەی تۆمارکردنیانم نەبوو. ۵

۶- دەستخەتی ۱۹. ۴۴ ش (شرح ملا صدرا علی الهدایة الاثیریة) یە مامۆستا مەلا ئەحمەدی گۆرانی نووسیویەتی. بەلام تەواوی نەکردوو. ۶

ئەم مامۆستا سالی ۱۲۷۴ ی کۆچی لە جیهان دەرچوو. یەکتیک دواي خۆی، نازانین چ بەریتیک بوو، ئەم کارساتە بەشیعر نووسیو، و شیعرەکانم لە پارچەکاغەزێکی بچووکدا دی، هەرچەند هەندیکیم باش بۆ نەخۆترایەو و لێرەدا وەک خۆی دەینوسم:

الا إن شیخ العالم أحمد قد مضى

لجنات عدن فهو فيها مخلص

فلم یخش... قال بقسم أرخوا

لقد دخل الفردوس والله أحمد

له خوار ئەمەو نووسراوە (۵) ی سەفەری سالی ۱۲۷۴. ۷

له خوار ئەمەیشووە میژووی کۆچی دواي شیخ جەعفەری کوری شیخ ئەحمەد بەم شێوە نووسراوە:

«تاریخ وفاة الشيخ جعفر ابن الشيخ احمد السنوي -رحمهما الله

اذا زرت هذا القبر فاعلم بأنه

لمن حظة من فضل مولاه اوفر

کراوه و موچه یه کی ۲۰۰ قرووشی تا له ژياندا بئ بۆ پراوه ته وه. جگه له و کتیبه ی چه ند دانراوی دیکه ی بووه له وانه:

۱- شرح قسم الکلام من التهذيب. به بالا برینی ماموستایان:

ا- محمدهد فه یضی زه هاوی.

ب- عه بدولفه تاحی برای شیخ تاهای دانهر.

ج- مه لا حسینی پشده ری.

د- جه عفه ری برای دانهر.

ه- محمدهد شاکیری ئالووسی.

و- عه بدولوهابی حسینی (امین الفتوی) ی به غدا.

ز- محمدهد روحی کوری زینه لعابیدینی حسینی. ۳۲۷۲۳ د.ع. به سه ره وه.

۲- ۳۲۷۱۴ ش هۆنراوه و شه رحی (مختصر المنار).

۳- ۳۲۷۶۲ ش نامیلکه یه کی بچکۆله یه تی له (هیئه) دا سالی ۱۳۰۱ چاپکراوه.

۴- کتیبی کی دی به ناو نیشانی (اثبات نبوة خیر من أوتی الحکمة وفصل الخطاب)

هه یه، دوو ژماره ی له (د.ع) دا هه یه، یه که میان ژماره (۳۲۷۶۵) ره ئفه تی کوری

دانهر سالی ۱۳۲۱ نووسیویه تیه وه. دوو هه میان به ژماره (۳۲۷۶۴) پارێزراوه و،

نوسخه یه کی جوانه، ناوی نووسه ره وه و میژووی نووسیینه وه ی پتوه نییه.

۵- دهسته خه تی ژماره ۳۲۷۲۴ ش کۆمه لیک شیعر و قه سیده و مه قاماتی تیدایه، به شی

زۆریان به ره مه می شیخ تاهان. له ده ور به ری ۱۲۸۹ دا نووسراونه ته وه.

۶- دهسته خه تی ژماره ۳۲۶۹۱ ش مه قامه و په خشان شیخ تاهایه و به خه تی خۆیه تی

۱۷ ی زیلحه جه ی ۱۲۹۹ نووسیویه تیه وه.

۷- له دهسته خه تی ۵۹۴۶ شدا پارچه په خشانیکه به عه ره بی هه یه.

۸- سه ره تا و کۆتایی دهسته خه تی ۵۷۲۱ ش به خه تی ماموستا شیخ تاهایه و ۲۲ ی

شه عبانی سالی ۱۲۹۳ نووسیویه تیه وه.

۹- له کتیبخانه ی ئه وقافی مووسلدا دوو دانراوی هه یه:

یه که م: (الصلوات المبارکة).

دووه م: (حاشیه علی المسأله الشعیریه).

شایانی باسه شیخ عەبدوللای کورەزای کتیبیتیکی لەسەر ژیان و شوێنەوارەکانی نووسیوە، بەهیوام خودا یاریت شتیکی لەتەکدا بکەم.

جگە لە شیخ تاها کورانی شیخ ئەحمەد مەلا و خوێندەوار بوون، بەلام کەسیان وەک شیخ تاها دیار و ناودار نەبوون، شوێنەواریان یان دانراوی دیاریانم نەدیوە. بۆکوچی شیخ جەعفەر کە تەقریظی (بەبالا برینی) لەسەر کتیبی شیخ تاها ی برای نووسیو چوار خستەکیهەم دی کە پێشتریش نووسیم:

إذا زرت هذا القبر فاعلم بأنه
لمن حظه من فضل مولاه أوفر
سعى سابقا للخير واليوم أرخوا
(جری لاحقا للقبر بالبر جعفر)

ئەم نیوە بەیتە ی دوایی دەکاتە سالی ۱۳۰۰ کە میژووی کوچی دوایی شیخ جەعفەرە.

شیخ عەبدولمەجیدی سنەیی

۴۳۷

یەکیکی دی لە زانایانی بنەمالە ی سنەیی لە بەغدا مامۆستا شیخ عەبدولمەجیدی کوری شیخ تاها ی کوری شیخ ئەحمەدە، کە ئەمیش یەکیک بووە لەوانە ی لە مزگەوتی حسین پاشادا مامۆستا بووە و، پلە ی (مدرس) ی بووە. ئەم مامۆستا چەند شوێنەواری هەیە:

۱- شرح منظومة الدرر الغرر: باسی ئەم دانراوە ی لە لاپەرە ۱۶۴ ی بەرگی چوارەمی ئەم کتیبە دا کردووە. ئەم کتیبە بەناوی (التحفة السنوية) وە چاپکراوە. سێ نوسخە ی دەستخەتی لە (د.ع) دا بەژمارەکانی: ۳۲۷۲۲ و ۳۲۷۲۷ و ۳۲۷۲۸ هەیە.

۲- بەلگەنامە یەکی میژوویی باسی نیابەتی مامۆستای ناوبراوی تێدایە بەژمارە ۳۲۷۶۷ پارێزراوە.

۳- متن تهذيب المنطق: بەژمارە ۳۲۷۳۷ پارێزراوە، مامۆستا عەبدولمەجید سالی ۱۲۹۹ نووسیویەتیەو.

۴- وەضع و ئیستیعاری مەلا ئەبویە کری میر رۆستەمی ژمارە: ۳۲۷۲۶ نوسخە یەکیەتی بەخەتی مامۆستا عەبدولمەجید سالی ۱۲۹۲ نووسیویەتیەو. ژمارە ۳۲۷۶۰ ش نوسخە یەکی دییەتی سالی ۱۲۹۳ نووسیویەتیەو.

شیخ عەبدوللای سەیمی (بارێزەر)

٤٣٨

سالی ١٩٠٤ لە دایکبوو ١٩٢٦ زانکۆی حقوقی تەواو کردوو، گەلێ کاروباری دیو
لەوانە:

- ١- عضو نقابة المحامين.
 - ٢- عضو اتحاد المحامين العالمي، وعضو لجنة إلغاء حكم الاعدام فيه.
 - ٣- المشاور القانوني لأمانة بغداد، ١٩٥٥-١٩٦٢.
- سالی ١٩٨٣ کۆچی دوایی کردوو. جگە لەو دانراوەی باسمان کردن دانراویکی دی
هەیه (وا بزنام) ناوی (امجاد اسلاف الاشراف) ه. باسی میژووی سەییەکان باو باپیری
دەکات. لێرەدا باسی سەییەکانی بەغدا تەواو دەبێت.

شیخ محەممەد قەسیمی گۆرانیی

٤٣٩

ئەم زانا مەزنە باپیرە گەورە بەشیکی زۆر لە زانا ناودارەکانی بنەمالە ی سەیی
مەردۆخییە. مامۆستا مەلا عەبدولکەریم لە (بنەمالە ی زانیاران) دا بەدرێژی لەسەری
نووسیوە. لە (د.ع) دا دستخەتی ژمارە ٣٢٧٣٣ هەیه کە ئەم مامۆستا سالی ١١٨٧ لە
گوندی سیاگوتز لای مامۆستا مەلا عەبدوللا نووسیوە تیەو.

لەسەر بەرگی دەستخەتە کە نووسراو: (قسم الكلام من التهذيب) بەخەتی محەممەد
قەسیمی سەیی گۆرانیی کۆری شیخ ئەحمەدی کۆری شیخ محەممەد قەسیمی کۆری شیخ
ئەحمەدی کۆری شیخ مستەفا. دەستخەتی ٣٢٧٥١ د.ع ش کتیی شەرحی تەسریفی
تەفتازانییە، ئەمیش بەخەتی مامۆستا محەممەد قەسیمی گۆرانییە. مامۆستا قەسیمیکی
دیما هەیه دەلی: قەسیمی کۆری وەسیمی کانی مشکانیی. سالی ١٢٠٩ شەرحی
قەسیدە ی بوردییە ی لە شاری سە نووسیوە تەو، لە مەدرەسە ی مەولانا محەممەد سەلیم.
شەرحە کە دانراوی فەخرەدینی کۆری ئەحمەدی کۆری ئەبویە کەر (*).

(*) دوایی جارتیکی دیکە گەرمەو سەر ئەم دەستخەتە دیاربوو لە کاتی بەرگ تیگرتنەویدا ئەم قەسیدە
کەوتیو!

شیخ عەبدولقادی موهاجیر

٤٤٠

مەبەستی سەرەکیەم لەم نووسینەم دەربارەی بنەمالەی سنەیی زیاتر ئەوەیە جێگە و شوێنی ئەو شوێنە وارانەیان دیاری بەکەم کە لە چنگی مۆتەکەمی لەناوچوون رزگار بوون و، لە پەنای ئەوانەشدا ئەگەر زانیاری نوێ و نەبێستراوم دەستکەوت بێخەمە سەر ئەو باس و زانیاریانەی لەمەوپێش نووسراون.

مامۆستا شیخ عەبدولقادی موهاجیر بەبۆنەی ئەوەوە لەبەر بۆنەیهکی زانراو لە کوردستانی ئەودیوەوە هەڵهاتوو و، لە سلێمانیی گیرساوتەو، ناوبانگی موهاجیری بۆ ماوەتەو. دواي ئەوەیش کە لە سلێمانیدا دانێشتوو و، بوو بە مامۆستا و، لەلایەنی دەولهتی عوسمانییەوە پێزی تاییەتی لێ گیراوە و، خۆشی زانیەکی بەتوانا و پایەبەرز بوو: لەگەڵ ئەو پیاوانی ئەم بنەمالە زیاتر ناسراوە و، دانراوەکانیشی لەناو فەقێ و مەلایاندا بلابوونەتەو و، بوون بەکتیی مەنەهەجی خۆتەندنی فەقییان و، مامۆستایان لە شارە جیا جیاکانی کوردستاندا بە دەرس گوتوویاننەو و، دەیان و سەدان دانەیان لێ نووسراوەتەو و، هەموو سووچ و قوشبێتکی کوردستانیان گرتوووەتەو. بەتاییەتی کتیی (تقریب المرام شرح تہذیب الکلام). ئەم کتیبە دەیان دانە گەییووە (د.ع) و لیژەدا ژمارە هەندیکیان دەنووسین:

- ١- تقریب المرام شرح تہذیب الکلام: ئەم نۆسخە بەژمارە ٤٣٩٢٤ د.ع پارێزراوە و، لەناو ئەو نۆسخانەدا مە دیومن ئەمە کۆنترینیانە؛ چونکە سالی ١٢٨٥ محەمەد ئەمینی کۆری لە سەردەمی ژبانی دانەریدا نووسیویەتیەو.
- ٢- ژمارە ٥٨٥٣یش نۆسخەیهکی دییەتی محەمەدی کۆری حسیینی دێلیژەیی لەبەر خاتری محەمەد سالحی کۆری سەبید مەحمودی دێلیژەیی -دیارە مامۆستا بوو- سالی ١٢٩٠ نووسیویەتیەو.
- ٣- ژمارە ١٨٣٢٠ش نۆسخەیهکی دییە شیخ محەمەد ئەمین دەلووجەیی سالی ١٣٠١ لە مزگەوتی شیخ مستەفای موفتیی لە سلێمانیی نووسیویەتیەو.
- ٤- دەستخەتی ژمارە ٢٥٠٦٦ د.ع نۆسخەیهکی ژۆر نایابی (تتمیم المرام)ی مامۆستایە، ئەم نۆسخە مەلا مەحمودی مەزناویی نووسیویەتیەو. گەڵی زانیاری بەسوودی تێدا یە، لیژەدا دەقیک لەوانە دەنووسین کە مامۆستای مەزناویی نووسیویەتی:

«سألت عن مولاي وأستادي دام بركته في أول محرم الحرام في سنة ١٢٩٥: ما عدد سن عمركم الشريف؟ أجاب: نال عمري في الشوال البارح من ١٢٩٤ اربعة (!) وثمانين سنة. وكان تأليفه للشرح الجديد غير هذا الشرح في سنة ١٢٩٣، وأجازني بتعليم الشرح الجديد عند قراءتي إياه لدى خدمته من أوله إلى آخره للطلاب المستحقين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله أجمعين».

ليتره دا كه باسى مامؤستاي مهزناوى ده نووسين دهبى به سهر نه وه دا نه روين كه له كتيبى (تتميم المرام) ي نهم مامؤستادا كه نه وه ده قهى سهر وه مان لى وه رگرت و، له چهند ده ستخته تى ديكه يشه وه دهرده كه وه مامؤستاي مهزناوى شاعيريش بووه و شيعرى فارسى و كوردى هه بووه و، نازناوى (هجري) بووه و، باسى نهم كتيبهمان به دريژى له بهرگى دووه مى نهم كتيبهمان نووسيوه.

٥- ده ستخته تى ١٦٤٢٩ ش نوسخه يه كى ديكه (تقريب المرام شرح تهذيب الكلام) ي مامؤستاي موهاجير، مهحمودى كورى مهلا سه عىدى كورى مهلا مهحمودى كورى مهلا نهحمدهى قه مچووغه يى سالى ١٣٠٥ له خزمه تى شيخ نه سيمى براى مامؤستا شيخ عه بدولقادرى دانه ركه يدا نووسيوه تيه وه.

٦- ده ستخته تى ژماره ٢١٦٩٠ ش دانه يه كى ديكه نهم كتيبهمان و، كوتاييه كه ي ناويه: «الحمد لله الملك العلام على اتمام تهذيب الكلام للعلامة التفتازاني الهمام، وشرحه الفائق الملائق تقريب المرام، للشيخ الفاضل الكامل المهاجر بأئمة سميّه عبدالقادر، نجل عبدالمؤمن الجوانودي المير عبداللهي حفهما الغفران ولطفه... مع حواشي استادي ومن به اعتمادي، شمس فلك العرفان سمي ابن عوف عبدالرحمن، تالى الفاضل القزويني، مولانا المحقق البينجوني، ووقع ختم قراءته لدى ذلك الجناح لازال ظله العالي على زمرة الطلاب. ١٣١٣هـ».

٧- ژماره ١٦٧٨٥ ش نوسخه يه كى ديكه نهم كتيبهمان مهحمدهى... كورى مهلا عه بدوللاى نازه نينبى له بهر خاترى مهلا عه لى [دارسى] كورى نهحمدهى كورى نيسماعيل كورى مهحمدهى كورى حسيني كورى حه سه نى كورى مهحمودى كورى نه بى (دارسى) هيروى سالى ١٣١٥ نووسيوه تيه وه.

٨- ده ستخته تى ١٢٤٢٤ ش نوسخه يه كى ديبه تى عه بدولقادرى (خوج خوجى) سالى ١٣٢٨ نووسيوه تيه وه.

۹- دهستخه تی ۴۳۳۱ ش نوسخه یه کی دیکه ی ئەم کتیبه یه عه بدوسه میعی کوری شیخ ئەحمه دی کوری شیخ عه لی چناره بی سالی ۱۳۱۶ له قه لای ئەربیل لای مامۆستا مه لا ئەبویه کری ناسراو به مه لا گچکه نووسیویه تیه وه.

۱۰- دهستخه تی ۴۳۹۰ ش نوسخه یه کی (تتمیم المرام) ی شهرحی (تهذیب الکلام) ی دانراوی مامۆستای موهاجیره. مسته فای کوری سه عید ئەفه نندی قه له ندهر سالی ۱۳۰۲ نووسیویه تیه وه.

۱۱- دهستخه تی ژماره ۲۱۶۹۱ ش نوسخه یه کی دیبه تی سوله یان جوانرۆبی له شاری ساوجبلاغ نووسیویه تیه وه.

جگه له مانه ی سه ره وه ژماره ی چهند دهستخه تی دیکه ی ئەم کتیبه تۆمار ده کهم که له کارته کانی لای خۆمدا ناوی نووسه ره وه و سالی نووسینه وه یان نه نووسراوه، ئیتر نازانم کاتی خۆی له بهر په له پهل ههر ناو و ژماره کانیانم نووسیوه، یان ههر خۆیان بی سالی و ناوی نووسه ره وه بوون:

۱۷۱۲، ۱۸۴۷۴ قه سیده یه کی شیخ ره زای تاله بانیی له سه ره تاکه یه وه یه. ۱۱۹۶۰ (قسم الالهیات)، ۱۵۸۹، ۱۴۵۱۲، ۱۱۳۱۲، ۳۵۹۳۶، ۷۲۶۰.

مامۆستای موهاجیر جگه له دانراوه کانی (تقرب المرام) و (تتمیم المرام) چهند دانراوی دیکه یشی هه بووه، ڕێگه مان له چهند دانه یه کیان که وتوه لیره دا ناو و ژماره کانیان تۆمار ده که یین:

دهستخه تی ژماره ۴۳۲۱۵ د.ع سنی دانراوی ئەم مامۆستای تیدایه، هه رسیکیان به خه تی مامۆستا مه لا مه حمودی مه زناوین، سالی ۱۲۸۵ نووسیویه تیه وه، بهم جۆره:

ا- شرح النموذج في العقائد. شهرحه که و مه تنه که هه ردو وکیان دانراوی مامۆستا موهاجیرن.

ب- شرح الزوراء والخوراء.

ج- حاشیه ی مامۆستای موهاجیر به سه ر (الاری) یه وه.

۲- دهستخه تی ۲۱۳۱۶ ش کۆمه لێک دانراوی مامۆستای موهاجیری تیدایه بهم شێوه:

أ- تتمیم المرام.

ب- رسالة في الإمامة.

ج- حاشیه ی به سه ر مه سه له ی عیلمی خوداوه که دانراوی عه بدولحه کیمه.

د- رسالة في العقل.

ه- رسالة في الزمان والزمانى.

ئەم دەستخەتە لە کۆتاییەوه ناتەواوە.

۳- شەرحی مەسئەلەى عیلمی خودا دانراوى عەبدولحەكیم. بەژمارە ۳/۷۸۲۱ پارێزراوە. محەمەد سابیری كۆری عەبدوللای گەرمەلایی سالی ۱۳۷۱ لەبەر خاتری مەلا تەبیبی دووشیوانیی نووسیویەتیەوه.

۴- الشرح العجیب علی الدوانی. سەید مەحمودی مودەریس، خەتیب لە سلیمانیی ۳ شەوالی ۱۲۷۲ نووسیویەتیەوه.

رفع الحاجب فی إثبات الواجب، لەسەر ریسالەى جلال الدوانی. سالی ۱۲۸۹ نووسراوەتەوه.

۶- دەستخەتی ژمارە ۵۰۷۵ د.ع ش کۆمەڵێک دانراوی - مامۆستا موهاجیرە لەوانە:

۱- حاشیەى بەسەر (اللاری)یەوه.

ب- حاشیەى بەسەر عەقائیدی دەوانییەوه. لەتەك چەند نامیلکەى دیدا.

۷- دەستخەتی ۳۵۶۲۵ ش نامیلکەى مامۆستای موهاجیرە، لە کۆمەڵێک دانراو دەرھێنراوە سەرەتاکەى ئاوايە:

«نحمدہ علی ما ہدانا الی عقائد الاسلام، ونشکرہ علی ما اولانا... وبعد: یقول العبد الضعیف المهاجر الفقیر الی رحمته تعالی عبدالقادر: لما کان نبذ من عقائد أهل الحق صعب المنال».

۳۲ لاپەرە، کۆتاییەکەى ئاوايە:

«وإن كنت جاهلاً من جميع هذا فاعلم أنه لاقيمة لك، ولا نقد لك من جملة الموجودین الی تفصیل النشأتین».

۸- دەستخەتی ۱/۱۷۵۶۳ ش (شرح العقائد)ى دانراوى شیخ عەبدولقادرى موهاجیر.

۹- دەستخەتی ۵۵۶۹ د.ع ش (دلائل الخیرات)ە بەخەتی مامۆستای موهاجیرە، بەلام میژووی تێدا نییە خەتەکەى زۆر خۆشە.

ئەمانەى لیترەدا تۆمارکران ئەو شوێنەوار و دانراوانەى مامۆستای موهاجیرن کە لە

(د.ع) دا پارێزراون و دیومن. له کتیبخانه کانی نهوقافی سلێمانیی و بهغدا و شوتینانی دیکهیشدا شوینه واری ئهم ماموستا زۆرن و، له فیهرهسته کانیانییشدا باسکراون و، خوینه و لیکۆلهروه دهتوانی بهپشکنین هه والیان بزانی و سوودیانی لێ وهریگری.

شیخ محمەد جەسیم

٤٤١

یهکیکی دی له زانایانی ئهم بنه مالهیه شیخ محمەد جەسیمه. ماموستا مهلا عەبدولکەریم له بنه ماله ی زانیاراندا باسی ئهم ماموستای کردووه و دهفه رموی: کوری سیته می شیخ محمەد سه عید و له پاش کۆچی دوایی شیخ محمەد وهسیم ماوهیی له مهدرسه ی (دار الاحسان) دهرسی گوتووه تهوه و نامیلکه ی (کشف الغطا) ی له عیلمی کهلامدا داناوه. زۆر نه ماوه تهوه لهو مهدرسه دا و سالی ١٣٠٦ له شاری سنه کۆچی دوایی کردووه. ماموستای رۆحانیش له (مشاهیر کرد) ١ سالی ١٣٠٥ ی بۆ کۆچی دوایی داناوه^(١). له دهستخه تهکاندا شتیکی ئهوتۆم ده رباره ی ئهم ماموستا دهست نه کهوت، تهنها دهستخه تی ٥٣٨٥ د.ع نه بیته که له کۆتاییه که یهوه نووسراوه:

«قد تم تحریر هذا الكتاب الشريف والزر المنيف (الترتیب الحسن، فهرس آیات القرآن الکریم) برسم الأمير الکبیر، ذي المجد الجدید والوجه المنیر، حضرة الأمير حسن بیک دفع الله عنه کل المحن، وشید له فی الأمور ما وهن، بقلم الحقییر الداعی محمد الجسیم فی خامس عشر شهر ربیع الأول، بعد مضي ألف ومائتین وأربع وثلاثین والحمد لله رب العالمین».

بهیته ئهم دهقه و کۆچی دوایی که دیاریکراوه ده بی ماموستا شیخ محمەد جەسیم یهکیک له ماموستا به ته مه نه کان بوویته و له ٩٠ سال زیاتر ژیا بیته.

محمەد سلیمی یهکه م

وهک گه لێ جار نووسیومه و گوتومه کوردستان ده یان بنه ماله ی زانیاری پان و بهرینی تیدا بووه که پشتاویشته میراتی کور له باوک و باپیارییه وه ته نیا زانیاری و کتیب و یشته ی ئیجازه و مهدرسه بووه و، شانازییان به باوک و باپیاریانه وه لهو پوهه وه بووه که

(١) پروانه: بنه ماله ی زانیاران، ل: ١٤٥. مشاهیر کرد، بهرگی دووه. ل: ٢٣.

مه‌لا چاک و خاوه‌نی مه‌درسه بوون و، لای فلان مه‌لا چاک ئیجازه‌یان وه‌رگرتوه و، فلان مه‌لا و فلان مه‌لایش له‌ موحازه‌کانی ته‌وان بوون.

شانازی کردنیش به‌باو باپیرانه‌وه گه‌لی دیمه‌نی له‌خو‌گرتوه، یه‌کیکیان ته‌وه بووه کوپ که بووه به‌مه‌لا و خاوه‌نی مه‌درسه و فه‌قی و مال و خیزانی پیکه‌وه ناوه و خودا کوپ پی به‌خشیه کوپه‌که‌ی به‌ناوی باوکی خو‌یه‌وه ناو ناوه؛ چونکه باوکی مه‌لا چاک بووه و ته‌میش ناواتی ته‌وه بووه کوپه‌که‌ی له‌سه‌ر ریتیازی باوکی بروت و په‌په‌وی ته‌و رتیگه و په‌وشته بکات ته‌و له‌سه‌ری رۆیشتوه. بۆیه ده‌یان جار ناوگه‌لی وه‌ها ده‌خو‌تینه‌وه، وه‌ک له‌م به‌رگه‌دا و له‌ به‌مه‌له‌ی حه‌یده‌ریه‌کاندا ته‌وه زۆر به‌روونی ده‌بینین، وه‌ک ته‌حه‌مه‌دی کوپ حه‌یده‌ری کوپ ته‌حه‌مه‌د... کتی و کتی.

به‌مه‌له‌ی مه‌ردوخیش په‌په‌وی هه‌مان ریتیازیان کردوه و، له‌ناو زاناکانیاندا دووپاتبوونه‌وی ناوی یه‌ک که‌س چهند جار دیارده‌یه‌کی نامۆ نییه، وه‌ک محه‌مه‌د وه‌سیمی یه‌که‌م و، محه‌مه‌د وه‌سیمی دووه‌م و، محه‌مه‌د سه‌لیمی یه‌که‌م و محه‌مه‌د سه‌لیمی دووه‌م...

محه‌مه‌د سه‌لیمی نه‌رده‌لانی یه‌که‌م:

٤٤٢

ئه‌م مامۆستایه - وه‌ک مامۆستا محه‌مه‌د وه‌سیمی یه‌که‌م - نیسبه‌تی نه‌رده‌لانیان له‌ته‌ک ناوه‌کانیاندا پاراستوه و، ته‌مه‌یش به‌لگه‌ی ته‌ویه که‌ ئه‌م مامۆستایانه له‌ به‌نه‌رتدا خه‌لکی نه‌رده‌لان و کوردستانی ته‌ودبو بوون و، سا یا بۆ خو‌تندن یا بۆ ده‌رسوتنه‌وه و گه‌شه‌دان به‌رۆشنییری هاتوون به‌مدیودا و ئیتر له‌م ولاته گیرساونه‌ته‌وه و، له‌ مه‌درسه و شوینه دیاره‌کاندا له‌نگه‌ریان گرتوه و، دوا قوناغی ژیانیان له‌و شوینه‌دا که به‌دلیان بووه و بۆ خو‌بان هه‌لبژاردوه ژیاون و، هه‌ر له‌و شوینه‌دا مائاوااییان له‌ دنیا کردوه و، ئارامگای هه‌میشه‌ییان له‌وتیدا بووه. به‌لام به‌داخه‌وه که‌میان خه‌میان خوراه و، به‌زۆری ناو و شوینه‌واریان کوپربووه‌ته‌وه. مامۆستا محه‌مه‌د سه‌لیمی یه‌که‌م یه‌کتکه له‌و زانایانه و له‌ نه‌رده‌لان هه‌لکه‌نراوه و په‌نگه گه‌لی جیگه گه‌رابیت تا دوا قوناغ له‌ مووسل گیرساوه‌ته‌وه، له‌وانه‌یه هه‌ر له‌ویش کوچی دواپی کردیت.

سه‌رچاوه‌کان ده‌رباره‌ی ئه‌م مامۆستا ده‌لێن: خه‌لکی شاری سنه بووه و، تا کو‌تایی سه‌ده‌ی دوازه‌ی کوچی له‌ ژیاندا بووه، لای سیبغه‌توللای حه‌یده‌ری و چهند که‌سی دی ئیجازه‌ی وه‌رگرتوه، دوا ته‌وه‌ی خو‌تندنی ته‌واو کردوه له‌ مزگه‌وتی عومه‌ری مووسل

بووه به مامۆستا و گه‌لێ قوتابیێ له زانیاریی و په‌وشتی به‌رزێ به‌هره‌مه‌ندبوون و، هه‌ر له‌وێش له‌ جیهان ده‌رچوو (١).

ئێتر ئه‌م مامۆستا چ ده‌وریکی بووه له‌ موسڵدا، ده‌رسی به‌کێ گوتوو، ئیجازه‌ی به‌کێ و کێ داوه ...؟ هه‌یچ ده‌رباره‌ی ئه‌مانه نه‌زانراوه و، شوێنه‌واره‌کانی بێ سه‌روشوێن. له‌ ئه‌نجامی گه‌ران و پشکنینی ده‌ستخه‌ته‌کاندا یه‌ک ئاماژه‌م ده‌رباره‌ی قوتابییه‌کی ئه‌م مامۆستا ده‌ستکه‌وتوو له‌یه‌دا وه‌ک خۆی تۆماری ده‌که‌م:

له‌ ده‌ستخه‌تی ژماره: ٣٢٧٣٣ ی (د.ع) دا نووسراوه:

«تمت باليمن كتابة إجازة الشيخ العلامة الحبر ابن حجر يعونه وتوفيقه في سنة ١١٧٩ على يد أقرب الطلاب الى العذاب. إلا أن يعفو بكرمه الوهاب، مصطفى بن عبدالغني بن شيخ يحيى البلاوي، لأجل استاذة العزيز ملا سليم الأردلاني موطننا، الموصلي مسكناً، في جامع علي العمري. آه من الموت وحالاته! تغربت على أهلي أطول غربة. يا شعري هل أموت غرباً؟! وقيل في حقه: لقد ذلت له سبل المعاني * وفاق الخلق طراً بالبيان.

جاني المحبوب في وقت الغلس

قمت إجلالا له حتى جلس»

في سنة ١١٨١.

له به‌رگی هه‌شته‌می (فهرس المخطوطات مكتبه الاوقاف العامه فی الموصل) شدا ده‌رباره‌ی ئه‌م مامۆستا هاتوو: ئه‌م مامۆستا له‌ مه‌دره‌سه‌ی مه‌لا زه‌که‌ریا له‌ مووسڵ مامۆستا بووه و، گه‌لێ که‌س له‌ خزمه‌تییدا خوتندویانه و سوودیان له‌ زانیارییه‌کانی وه‌رگرتوو، له‌وانه (الخطیب العمري) خاوه‌نی کتێبی (منهل الاولیاء) و، چهند که‌سی دی. تا له‌ سالی ١٢٠٣ دا کۆچی دوا‌یی کردوو و له‌ گۆرستانی (نه‌بی شیخ) به‌خاک سپێراوه (٢).

دیاره وه‌ک له‌ ده‌قه‌که‌ی پێشوو دا رابورد ئه‌م مامۆستا له‌ پێشدا له‌ مزگه‌وتی (علی العمري) بووه و دوا‌یی هاتوو ته‌ ئه‌م مزگه‌وته، چونکه ئه‌م مزگه‌وته سالی ١٢٠١ دروستکراوه و مامۆستای ئه‌رده‌لانی سالی ١١٧٩ له‌ مزگه‌وته‌که‌ی دی بووه.

(١) ب‌روانه: مشاهیر کرد. به‌رگی یه‌که‌م، لاپه‌ره: ٢٥٢.

(٢) ب‌روانه: سه‌رچاوه‌ی ناوبراو، ل: ٢٠٦.

شیخ مه‌مه‌د سه‌لیمی دووه‌می سه‌لی

٤٤٣

له لاپه‌ره‌کانی میژوودا و، له کو‌تایی و په‌راویزی ده‌ست‌خه‌ته‌کاندا ناو و -هه‌ندی- به‌ره‌می چهند مامۆستایه‌ک ده‌خو‌ئینه‌وه که ناوه‌کانیان ناوایه: مه‌مه‌د قه‌سیم، مه‌مه‌د نه‌سیم، مه‌مه‌د وه‌سیم، مه‌مه‌د سه‌لیم، مه‌مه‌د جه‌سیم... ئەم پیاوه زانا و مامۆستایانه له شاری سه‌ه‌ی کوردستانی ئی‌ران و ده‌وروبه‌ریدا هاتوونه‌ته جیهان و، دوا‌ی سه‌ره‌تای خو‌ئیندنیان له‌و زادا‌گیانه‌یاندا بو‌ خو‌ئندن و گه‌شه‌کردنی زانیاری و بلندکردنی پله‌ی خو‌ئنده‌واریان ملیان به‌شار و شارۆچکه و گونده‌کانی کوردستانه‌وه ناوه و، ده‌یان شو‌ین گه‌راون و، لای چهندین مامۆستا خو‌ئندوو‌یانه، تا گه‌ییون به‌و پله‌ی ویستوو‌یانه یان بو‌یان ل‌واوه.

ئەم مامۆستایانه شو‌ینی دیار و ده‌وری کاری‌گه‌ریان بووه له گه‌شه‌پێدان و به‌ره‌و پیش‌بردنی ره‌وتی زانیاری و ئەده‌ب له کوردستاندا و، مائ‌ئا‌وا‌ییان له‌م جیهانه نه‌کردوه تا شو‌ین ده‌ست و په‌نج‌ه‌ی خو‌یان به‌رووی رۆژ‌گاره‌وه به‌جێ‌هێشتووه و، شو‌ینه‌واریان نه‌سه‌په‌رده‌ی رۆژ‌گار و چه‌رخ کردوه، به‌لام -وه‌ک هه‌موو جارێ و تو‌ومانه و ده‌یل‌تین- دوا‌ی خو‌یان خه‌م‌خو‌ری به‌ره‌م و میژووی ژیا‌نیان له‌ناو رۆشن‌بیرانی گه‌له‌که‌یاندا -که زۆریان ده‌سنیژی خو‌یان بو‌ون- نه‌بووه و، نی‌سته‌یش شو‌ینه‌واره‌کانیان ورده - ورده کو‌تر ده‌بنه‌وه و، ئەو زانیارییه که‌مه‌ی ده‌ریاره‌یان ماوه له‌بیر ده‌چیته‌وه.

مامۆستا بابا مه‌ردۆخ له (مشاهیر)ه‌که‌یدا باسی مامۆستا شیخ سه‌لیمی کردوه، به‌لام باسیکی کو‌رت و بێ نه‌وه‌ی باسی دانراو و به‌ره‌مه‌کانی بکات. به‌لام ئی‌مه دوا‌ی پشکنین و گه‌را‌ن له (د.ع)دا هه‌ندی‌ک شو‌ینه‌واری ئەم مامۆستامان دۆ‌زیوه‌ته‌وه لی‌رده‌ا ناما‌ژه بو‌ شو‌ینه‌کانیان ده‌که‌ین، به‌لام دوا‌ی کو‌رت‌یه‌کی ژیا‌نی.

کو‌رت‌یه‌کی ژیا‌نی مامۆستا مه‌مه‌د سه‌لیمی مه‌ردۆخی دووه‌م

ئەم مامۆستا کو‌ری شیخ نه‌حه‌دی کو‌ری شیخ عه‌بدولکه‌رمی کو‌ری شیخ عه‌بدولغه‌فاره، له نه‌وه‌ی شیخ نه‌حه‌دی عه‌للایه‌ی مه‌ردۆخییه. سا‌لی ١٢٧٤ له گوندی ته‌خته له دایک بووه.

دوا‌ی نه‌وه‌ی سه‌ره‌تای خو‌ئیندنی گوزه‌ران‌دوه بو‌ ته‌واو‌کردنی خو‌ئندن سه‌ و سا‌بلا‌خ و

چهند شوینی دیکه گهراوه، نهنجام چووهته شاری سلیمانی و لای ماموستا شیخ عهبدولقادی موهاجیر چهردهیهکی خویندووه، دواى نهوه چووهته بیاره لای ماموستا مهلا عهبدولقادی کانی کهوهیی خویندنی تهواوکردووه و ههر لای نهویش ئیجازهی دهرسوتنهوهی وهرگرتووه. ههر لهو تاومودا ریتبازی تهریقهبی نهقشبهندیسی ههلبزاردووه و، بووه بهموریدی شیخ عومهری بیاره -فهوزی- و لای نهویش ئیجازهی ئیرشادی وهرگرتووه و، دواى نهوه گهراوهتهوه بو شاری سنه و، لهوئ بهدهرسوتنهوه و ئیرشادهوه خهریک بووه تا له تهمنه ۶۳ سالیدا سالی ۱۳۳۷ کۆچی دواپی کردووه.

به سئ زمان: کوردی و، فارسی و، عهرهبی شیعیری گوتووه، شیعرهکانی بهزۆری له بواری (تهصوف) دان^(۱).

که لهم کورته ژیانه ورد دهبینهوه و لهتهک نهو زانیارییهنا بهراوردی دهکهین که بههۆی گهراپانهناو چهند دهستهختهتا دهستمان خستون دهگهینه نهنجامی نهوهی که گهلی زانیاری له دهستدانین و، سهراوهکانی بهردهستمان بهزۆر شتدا نهگهیشتون و، پهنگه گهلی شتیش ههر بهیهکجاری لهناوچووبن. لهلایهکهوه گهلی شیعیری عهرهبی و فارسی نه ماموستام دۆزیوتهوه که هیشتا له سهراوهکاندا ناویان نییه و، کهس باسی نهکردوون.

جگه لهمانهیش چهند ماموستا مهلا عهبدولکهرمی مودهپرس بهشوین شوینهواری شیخانی تهریقهتی نهقشبهندییدا گهراوه و، چندی لهنامه و شیعرهکانیان کۆکردووتهوه، هیشتا -وا دیاره- نهوانهیان نهزانراون و نهبیسراون زۆرن و زۆرتیش دهردهکهون.

زیاد لهو شیعره عهرهبی و فارسبیانهی ماموستا شیخ سهلیمی مهردۆخیی که ناماژهمان بوکردن، ناوی شاعیرانی وهک: (فیراقیی) و (عهیشیی) و (مهحرووق) و کئ و کئ لهوانه که له سهراوهکاندا باسیان نییه و، له ریزی مهنسووب و موریدهکانی شیخانی تهریقهتی نهقشبهندییدا ناویان تۆمار نهکراوه.

جا دهبی نهگهر ههولئ زیاتر بدریت و، دهستهختهتی زۆرتی بدۆزیتتهوه و، لیکۆلینهوهی باشیان لهسهر بکرت چى دیی دهبریکهویت؟

(۱) بروهانه: مشاهیر کرد، بابا مردوخ روحانی، جلد دوم، ل: ۱۴۴.

شعره کانی ماموستا محمدهد سه لیم:

ماموستای نه رده لانی یان ته خته یی یان سنه یی، جگه له وه له بابته جیاجیاکانی زانیارییدا دانراوگه لی جوړاوجوړی به کوردی و عهره بی و فارسی هه بووه، له بواری نه دهب و هونراوه ی نه ده بیشتدا شوته دهستی دیاره و، شیعی جووان و ناسکی هه یه، به تایبه تی له بواری ته صه وفدا و، به زوړی بو شیخ عومهری بیاره -شیخی ضیانه دین-. ماموستا مه لا عه بدولکه ریم له (یادی مهردان)^(۱) دا چه رده یه کی له و شیعرانه نووسیوه و، نمونه ی هه ندیکانی تو مار کردوه، به لام دیاره شیعره کانی له وه زیاتر بوون که له ویدا نووسراون و، په نگه گه لیکیشیان هه ر به یه کجاری سه ریان تیدا چوویت.

شیعره کانی ماموستا شیخ محمدهد سه لیم، نه وانه یان ماون، شیاوی نه وهن لایان لئ بکرتته وه و کو بکرتنه وه و ببووژنرتنه وه. ئیمه له م هه له دا خوینه ری نازیز و، ماموستایان و پسپوړان بو لای سه رچاوه ی شیعره کانی نه م ماموستا -نه وه ی په یمان پی بردوه- رینومایی ده که ین به لکو بتوانری نه وه ی شیاویانه بو یان بکرتت و له له ناوچوون بپاریزرتن.

دهسته خه تی ژماره (۲/۱۴۲۱۵) ی (دار العراق للمخطوطات)

پارچه یه ک شیعی شیخ سه لیمی سنه یی ته ختییه، له پیا هه لدانی شیخ محمدهد نه جمه دینی کوړی شیخ عومهری عوثمایی بیاره دا فه رمویه تی.

سه رده تاکه ی ناوایه:

فَتَنْتُ بِفَتَانِيْ فَتَى ذِي تَدَلُّ
أَغْنُ غَضِيضِ الطَّرْفِ أَعْيُنَ أَكْحَلِ
سَبِي الْقَلْبِ مِنْ مَنِي مَا سَلَبَ الْحَجِي
بَطَرَفِ خَفِي أَوْ بِجِيدِ مَعْطَلِ

پارچه شیعره که ۲۲ به دیته، کو تاییه که یشی ناوایه:

وَيُفْضِي كَمَا يُفْضِي حَيَاءٌ وَهَيْبَةٌ
فَأَحْسَنَ بِهِ مِنْ كَامِلٍ وَمَكْمَلٍ!

(۱) پروانه: یادی مهردان. بهرگی دووه م، ل: ۵۴۱.

فيا رب هب لي فيه قلباً مصدقاً
(سليم)اً من الزيف وسوء التبدل

تمت القصايد شيخ سليم التختي السنندجي في مدح شيخ بيارة المشهور بنجم الدين
دام عمره الى مديد الزمان. اللهم اغفر لي ولوالدي ولجميع المسلمين بحرمت محمد ٢٣
شهر جمادي الاول ١٣٢٤. در خدمت ملا محمد حسين باغلوجي دام عمره آمين.
نووسه ره وهی دهستخه ته که - وهک له شوتینیکی دیدا نووسیویه - ناوی سهلامی
بانه بییه.

دهستخه تی ژماره (٢/٢٣٣٢٢) ی (دار العراق للمخطوطات)

شیعر و قه سیده عه ره بییه کانی شیخ (مصلح الدین) سه عیدی شیرازییه به زمانی
عه ره بی، ماموستا شیخ سه لیمی سنه بی تهختی دیر به دیر یان به جیا - به فارسی -
ته رجهمه ی کردوون. محهمه د سه یینی (گیزلی) له گوندی (ساخله نه) ی سر به ناوچه ی
(انعبرا!) له بهر خاتری ماموستا مه لا عه بدوللای (خرمتانی) سالی ١٣٣٠
نووسیویه تیه وه، خه ته که ی خوشه و سر و بۆری بۆ شیعره عه ره بییه کان کردووه.

دهستخه تی ژماره (٣/٧٨٩٥) ی (دار العراق للمخطوطات)

چهند پارچه ی تیدایه:

پارچه یه ک شیعر ی شیخ سه لیمی سنه بییه له پیا هه لدانی ضیا نه دین شیخ عومه ری
بیاره دا.

سه ره تا که ی ناوایه:

رأيت الناس في الآفاق للشبان عشاقا
وإني عاشق شيخا اليه كنت مشتاقا
بشعبان الهوى أمسى (سليم) القلب مسموما
ويضحى لحظ فتانيه للسموم ترياقا

پارچه شیعره که ٢٦ بهیته، نه مه کۆتاییه که یه تی:

ملك ذو اقتدار يفعل ما شاء بالأسرى
فإن أومى بلطف أ ورق الآمال إيراقا

ألا يا سيدي قلبي لك المَلِكُ تَصَرَّفْ مَا
تَشَاءُ فِيهِ قَدْ كُنْتُ لِمَا تَرْضَاهُ مُشْتَاقًا

دوا به‌دواى ئەمه بێ ناوی که‌س پارچه‌یه‌ک شیعرى دى نووسراوه - دياره ئەميش هى
شیخ سه‌لیمه - سه‌ره‌تاگه‌ی ناوايه:

أخْلِيلِي دَعَانِي يَتَبَيَّنْ بِي دَاءُ
أَتَوَارَى أَلَمُ قَامَ عَلَيْهِ الشَّهْدَاءُ
سَهَرُ اللَّيْلِ وَصَرَعُ وَجْنُونُ وَأُنَيْنُ
عَبْرَاتُ دُمَاءٍ، زَفَرَاتُ وَبْكَاءِ

نهم پارچه (۳۰) به‌یتە و کوتاییه‌که‌ی ناوايه:

أَتَمْنِي أَنَا إِنْ كُنْتُ قَتِيلًا بِلِحَاطِ
لَهُ لَا يَخْلِفُ فِي حَضْرَةِ ذِي الْجُودِ رَجَاءُ
أَحْبِيبِي لَمْ لَا تَجْعَلْ لِي الْقَلْبَ (سَلِيمًا)
وَلَدَى جُودِكَ ذَوَالْذِلِّ وَذُو الْعِزِّ سَوَاءُ

نهم شیعرانه له ده‌ستخه‌تیکدان کۆمه‌لتی دانراو و شیعرى جو‌راو جو‌ری تێدايه ،
ده‌ستخه‌ته‌که به‌خه‌تى خوالیخۆشبوو مامۆستا مه‌لا محهمه‌د ئەمینى (هه‌وائى)یه . نهم
مامۆستا خۆی شاعیر بووه و شیعرى جوانی به‌زمانه‌کانى کوردی و فارسى و ، عه‌ره‌بیى
هه‌بوه به‌داخه‌وه دیوانی کۆنه‌کراوه‌ته‌وه و ، شیعره‌کانى -ئه‌وانه‌یان مابن- له په‌راویز و
کۆتایی ده‌ستخه‌ته‌کاندا بێ ناز چاوه‌روانى ده‌ستتیکى دلتسۆزن . له‌م ده‌ستخه‌ته‌یشدا
پارچه‌یه‌ک شیعرى به‌عه‌ره‌بى هه‌یه که پێنج خسته‌کییه له‌سه‌ر شیعرێک که دراوه‌ته پال
حه‌زیه‌تى ئەبویه‌کرو ئەمه سه‌ره‌تاگه‌یه‌تى:

عَبْدُكَ الْعَاصِي أَتَاكَ يَا إِلَهِي بِالْعَوِيلِ
دَمْعُهُ الْقَانِي عَلَى خَدَيْهِ كَالسَّيْلِ يَسِيلُ
حِينَ عَزَمَ السَّفَرُ لِلْقَبْنِيِّ وَالْبَرِّ الطَّوِيلِ
جَدُّ بَلْطَفِكَ يَا إِلَهِي مِنْ لَهُ زَادٌ قَلِيلِ

مامۆستای هه‌وائى نهم ده‌ستخه‌ته‌ی سالى ۱۳۱۵ له شارى ئه‌ربیل نووسیه‌وه .
سه‌رنجراکێش ئەوه‌یه له سێ ده‌ستخه‌تدا که شیعرى مامۆستا شیخ سه‌لیمی ته‌ختیان
تێدايه شیعره‌عه‌ره‌بییه‌کانى شیخ سه‌عیدشيان تێدايه .

دهستخه تی (٥٢٠١) ی (دار العراق للمخطوطات).

دهستخه تێکی بچکۆله یه هه مووی شیعرێ مامۆستا شیخ سه لیمی سه نه یه. هه ندیکیان ئه و شیعرانه له دهستخه ته کانی دیشدا هه ن و به کورتی باسما ن کردوون، هه ندیکیشیان جیاوازن به م جوړه:

پارچه ی یه که م:

شاب شعري وشابني کل داء

هل لذا الداء -سادتي- من دواء؟

ئه م پارچه ٤٣ به یته، کۆتاییه که ی ئاوايه:

وعليكم من السليم سلام

ذو اريج مقارن لدعاء

پارچه ی دووهم ئه وه یه که له نوسخه که ی دیدا له سه ری نووسراوه له پیا هه لدانی شیخی ضیا نه دیندا وتوو یه و، سه ره تا که ی (رايت الناس في الآفاق للشبان عشاقا) ه.

پارچه ی سێیه م له سه ری نووسراوه (وله هذه القصيدة الهائية ذات القافيتين): سه ره تا که ی ئاوايه:

يا فاعلاً ما شاء بالأسرى بعين خافية

يا قاتلاً بلحظ طرفه الخفي...

أوقدت في كانون صب مستهام هاويه

إذا يقال: ماهية؟ تقول: نار حامية

ئه م پارچه ٢٣ به یته کۆتاییه که ی ئاوايه:

يا رب آتنا لما يرضاه اذنا واعيه

واجعل لنا همته من كل شر واقيه

لا ينتهي مديحه نثراً ونظماً قافيه

كيف تحيط مايجا قطرة ماء واهيه

دوا ی ئه مه یش ئه و پارچه دێت که سه ره تا که ی (فتنت بفتاني فتى ذي تدلل) ه و له سه رما ن نووسی، لێ ره دا ده لێ:

(وله هذه اللامية المخدعية)

پارچه شیعرى پیتنجه مى ناو ئەم دەستخەتە سەرەتاکەى ئاوايە:
 کلفى يا کنف الحى بطرف مَهْـوَيَ
 وظبى ظبية وعساء وجيد رشأى
 وغشى القلب تباريج هواه المتمادى
 فکواه وشوى نارُ جـواه اللَّظوى

ئەم پارچە ۲۹ بەیتە کۆتاییەکی ئاوايە:

نال باللمحة من أخلص خُلُقًا ملكيًا
 لو إليه التفت الشيخ بشكل ملكي
 دام ما اشرق نجم وبه السالك يهدي
 واهتدى منه (سليم) برشاد أبدي

پارچەى شه شه م ئەو پارچەيە کە سەرەتاکەى (اخيلي دعاني يتبين بي داء) ه کە باسیمان کرد. دواى ئەمە دوا شیعرى ناو دەستخەتە کە دیت کە لەسەرى نووسراوه:

(وله هذا التخميس على كلام الشيخ ضياء الدين)

زماناً كنت مشتاقاً لما العشاق تهواه
 شديداً من شراب مَنْ مِنَ السَّاقِي تعاطاه
 ينال الحق حقاً لا يرى في الكون إلا هو
 أدار الكأس شيخ الوقت، مولى الحق أبقاه
 فأحيانا بروح الود ربُّ الخلق أحياه
 انار القلب من فضل، وزكى النفس من مجد
 ووافانا بما أهداه ليلى في ثرى نجد
 فلما كان ما أهداه أحلى كلُّ ما يجدي
 اذاق السرَّ والروح كمال الروح والوجد

ئەم دەستخەتە لێرەدا بێ ئەوەى شیعرەکان تەواو بێن دەپێتەوه و، دیارە ناتەواوە و ناوی کەسى بەسەرەوه نییە و، نازانین کەى نووسراوە تەوه یان کى نووسیویەتییهوه. لە

کاتی جزویه ندرکردنه وهیدا لاپه ره کانی نمان کیشاوه و لکاوان بهیه کدا و هه ندی شوینی شیعره کان باش ناخوینرینه وه.

شیعرگه لی دیکه:

له ناو ئه و پارچه پارچه و ده ستخه ته ناته واوانه دا که وینهم گرتوون و لای خۆم پاراستوومن، وینهی چهند پارچه ی دیکه شیعرى مامۆستا محهمد سه لیمم لایه، لیره دا له گه ل دیاریکردنی سه ره تا و کو تایی ئه و پارچه شیعرانه دا ناماژه یان بۆ ده کم، ده بی له پیتشدا ئه وه نه بویرم که ئه م مامۆستا دوو نازناوی شیعرى به کاره یتناوه، یه که م (سالم) و دووه م (سلیم).

ئه م پارچه شیعرانه ی ئیره ییش وه ک ئه وانی دی هه ره له بواری (تصوف) و پیا هه لدانى شیخ عومه رى -فه وزبى شیخی ضیائه دین- دا دانراون.

۱- شیعره کان به فارسى و به عه ره بین، ئه مه سه ره تا ی پارچه یه کیانه:

ماهیت مرا بر افق چرخ معالی

ماه فلک از نور جمالش متلالی

ئه م پارچه ۲۵ به یته، له سه ره تا وه فارسى یه و له کو تاییه وه ده بی به عه ره بی و ئه مه دوا به یته تی:

یا (سالم) لاتخش وان کنت اثیما

مولاک رحیم یتولی بنوال

۲- پارچه یه کی دی شیعره کانی ئه م مامۆستا پارچه یه ک شیعره که له سه رى نوو سراوه:

«از تحریرات جناب استاذ فاضل مولانا شیخ محمد سلیم المتخلص به (السالم)».

ئه م پارچه (۲۷) به یته سه ره تاکه ی ئاوايه:

بگرد لبث صف بصف دل نشین

چه بر شاخ گلبن بالایی نشین

کو تاییه که یشی ئاوايه:

سلیم از لباس خودی منسلب شو

که اخو داری با یار مشکل نشین

۳- دوو پارچه یان دوو چوار خشته‌کیی عدره‌بییه، یه‌که‌میان له‌سه‌ری نووسراوه:

لکاتبه محمد سلیم الأئیم خطاباً لشیخه ضیاء‌الدین روحی فداه.

علام القلب تکویه وبالهجران تشویه؟

دووهمیان، له‌سه‌ری نووسراوه:

لحضرة الشيخ قدس سره في الجواب:

علام فکرك هجري اذا ذكرتک ذکرکري

وا دیاره ئەم لاپەرە بەخەتی مامۆستا شیخ محەمەد سەلیم خۆیه‌تی.

۴- پارچه‌یه‌ک شیعرێ عدره‌بییه که (۳۰) به‌یتە و له ستایشی شیخی ضیائه‌دین دایه، سهره‌تا‌که‌ی ئاوايه:

حبیبی ضیاء‌الدین نائب أحمدا

ومرشدنا الهادي الى منهج الهدی

کۆتاییه‌که‌یشی ئاوايه:

فيا رب لا تسلب محبته وزد

بقلب (سلیم) فهي منجیة غدا

ئەم دەستخەتە که وێنە‌ی له کتێبخانه بچکۆله‌که‌ی خۆم‌دایه، جگه له شیعره‌کانی مامۆستا شیخ محەمەد سەلیم و (فه‌وزی) شیخ عومەری ضیائه‌دین، شیعرێ چه‌ند شاعیری دی‌که‌ی تێدایه، که هه‌ندێکیان ناسراو نین، له‌وانه:

۱- (باکی) که شیوه‌نێکی فارسی بۆ شیخی ضیائه‌دین نووسیوه و دوا به‌یتی ئاوايه:

دم وزن (باکی) برو بر حالت فرد گریه کن

همچو تو سرگشته راه و حسر در خوراست

۲- (فیرا‌قی) له پیا‌هه‌ڵدانی شیخ ضیائه‌دیندا پارچه‌یه‌ک شیعرێ گوتووه به‌زمانی فارسی دوا به‌یتی ئاوايه:

گر (فیرا‌قی) پر خلل باشد چه باک

یکنظر کافیست از قطب زمان

۳- شاعیری‌کی دی که باشه نووسه‌روه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ ناوی شاعیره‌که‌ی پێش

نازناوه‌که‌ی نووسیوه. ئەم شاعیرە ناوی مامۆستا مەلا لوطفوللای ئەفشارییە و، نازناوی (وەحشی)یە.

ئەم مامۆستا سێ بەیتی بۆ شیخی ضیائەدین نووسیوه و، شیخی بە چوار بەیت وەلامی داوەتەوه.

۴- شاعیریکی دیش پارچەیه‌ک شیعی له پیاوه‌لدانی شیخی ضیائەدیندا وتووێه که دیاره نازناوی (محروق - مه‌حرووق)ه و دوا به‌یتی پارچه شیعه‌که‌ی ئەمه‌یه:

(محروقا) غم‌مخور مشو دل‌رنج

کافی است شیخ را جفا کردن

۵- شاعیریکی دیش نازناوی (عیشی - عه‌یشی)یە و سێ پارچه شیعی له ستایشی شیخی بیاره و باسی مه‌درسه‌دا وتووێه. دوا به‌یتی ئەمه‌یه:

(عیشی) سلطان مبادا بگزری از درگه‌ش

تو مریض و او حکیم حاذق و داناستی

۶- دوا به‌دوای ئەمه‌یش جاریکی دی فیراکی پارچه‌یه‌ک پینج خسته‌کی درێژی له ستایشی شیخ عومه‌ردا نووسیوه. شیعه‌کان له‌سه‌ر شێوه‌ی (ته‌رجیعه‌ند)ن و دوا به‌شیان (عمر است)ه.

۷- دوا‌ی ئەمانه و چەند پارچه شیعی فه‌وزبی -شیخ عومهری ضیائەدین- دوو پارچه‌ی دی دیت یه‌کیکیان نازناوی تیتدا نییه و، وا دیاره ئەوه‌که‌یان شیعی (قادر) ناویکه چونکه دوا به‌یتی ئاوايه:

(قادر) بر حضرت شیخ جلیل

کن مبارک عیش بی ساز و نواز

مه مه نه سیمی کوری مه مه مه وه سیم

٤٤٤

زانایه کی دیمان ههیه به تاوی مه مه مه نه سیمی کوری مه مه مه وه سیم، نازانم له مامۆستایانی بنه ماله ی مه ردۆخی سنه ییه یان نا. له و بنه ماله دا دوو مه مه مه وه سیم ههیه - وهک لیته دا ده یینی - ههروه ها مامۆستایان مه لا عه بدولکه ریی مدرس و بابا مه ردۆخی رۆحانیی باسی مه مه مه نه سیمی کوری مه مه مه سه عید ده کهن، به لام وهک گوتم باسی مه مه مه نه سیمی کوری مه مه مه وه سیم ناکهن.

له ناو ده سته ته کاند له دوو جیگه دا ناوی ئەم مامۆستام دیوه:

یه کهم: وهک له ده سته ته تی (٣٨٠٢ ع.د) دا ها تووه که ده سته ته تیکی گه ورهیه و چهند دانراوی تیدایه، بۆ شیخ عومه ری ضیائه دین فه وزی نووسراوه ته وه و، شیعرى فه وزی خویشی به خه تی خۆی تیدایه... ئەم مامۆستا سالی ١٢٧٠ کتیبی (الأجوبة المرضية) شیخ عه بدلوله های شه عرانیی بۆ شیخی ضیائه دین نووسیوه ته وه و، ده لى: «بقلم العبد الاثیم المحتاج الى رحمة ربه الکریم وشفاعة رسوله الرؤف الرحیم، العاصي الضعیف محمد نسیم بن محمد وسیم» له بهرگی یه که می ئەم کتیبه دا هه ندیک به درتژی له سه ر ئەم ده سته ته م نووسیوه.

دووه م: کتیبی (ابن العابدین) که به ژماره ٢٢٥٧٨ ع.د پارتیزاوه. ئەم کتیبه یش مامۆستا مه مه مه نه سیمی کوری مه مه مه وه سیم له بهر نوسخه چاپه که له بهر خاتری شیخ مه مه مه (ابو البهاء) نووسیوه تیه وه، له کۆتاییه وه نووسیوه:

«کتبه على النسخة المطبوعة محمد نسیم بن الملا محمد وسیم... أمثالا لأمر القطب الأکرم الأمجد الارشد، محبوب الواحد الأحد، شیخنا ووسیلتنا الى الله الملك الصمد، أبي البها الشيخ محمد... ١٢٨٧».

ئه گه ر ئەم مامۆستا له بنه ماله ی مه ردۆخی بیت ده بی کوری شیخ مه مه مه وه سیمی دووه م بیت.

شیخ یوسفی سنهیی نه‌نقشبندی

٤٤٥

یه‌کیتی دی له‌و زانایانه‌ی له‌ سنه‌وه هاتونه‌ته کوردستانی نه‌مدیوو شوتین و جیگه‌ی دیاریان هه‌بووه، ماموستا شیخ یوسف بووه، که له‌و مزگه‌وته‌دا نیشته‌جی بووه که له‌لای گومرگه سووتاو و سه‌رشه‌قامدایه و پیتی ده‌لێن: مزگه‌وتی شیخ وسو - شیخ یوسف -

نهم ماموستا کتیب‌خانه‌یه‌کی باشی هه‌بووه و ده‌ست‌خه‌ته‌کانی له (د.ع) دا له‌نگه‌ریان گرتووه و، خه‌تییکی زۆر خووشی هه‌بووه، به‌خه‌تی خو‌ی له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌ ده‌ست‌خه‌ته‌کان زانیاری نووسیوه و، کو‌تایی نووسینه‌کانی به (یوسف السنندجی) هیتاوه، به‌لام دوا‌یی نه‌و ناو و شو‌ره‌ته کو‌وژتیراوه‌ته‌وه و به‌ناوی (یوسف النقشبندي) وه‌ه نووسراون.

به‌پیتی نه‌و ده‌ست‌خه‌تانه نهم ماموستا وه‌ک له‌ ده‌ست‌خه‌تی (٥٥٥٣ د.ع) دا نووسراوه - که (تفسیر المواهب) - و (تملک) ی نه‌وی به‌سه‌ره‌وه‌یه سالی ١٢٧٤ له‌ ژياندا بووه.

به‌گو‌تیره‌ی ده‌ست‌خه‌تی (٥٥٥٠ د.ع) ش نه‌حمه‌دی کو‌ری سالی ١٢٦٤ و عه‌بدو‌للای کو‌ری سالی ١٢٦٦ له‌ دایک بوون.

(تملک) ی به‌سه‌ر ده‌ست‌خه‌تی ٥٥٥١ و ٥٥٥٤ و چهند ده‌ست‌خه‌تی دیکه‌یشه‌وه هه‌یه.

له‌ کو‌تایی نهم یاسه‌دا نه‌وه‌یش به‌خو‌ینه‌ری نازیز ده‌لێم: ده‌ست‌خه‌تی ژماره ٣٣٥٦٨ د.ع ده‌فته‌ریکه گه‌لیک زانیاری له‌سه‌ر بنه‌ماله‌ی سنه‌یی به‌غداد تێدایه کاتی خو‌ی نه‌مه‌پرژا بیان‌نووسمه‌وه و بو‌یشم نه‌گو‌نجا وینه‌ی بگرم.

هه‌روه‌ها ده‌ست‌خه‌ته‌کانی ٢٣٥٠٨ و ٢٣٦٨٨ و ٢٣٦٦٩ یش ده‌ست‌خه‌تگه‌لیکن تایبه‌تن به‌م بنه‌ماله‌وه و، ماوه‌ی نه‌وه‌م نه‌بوو بیان‌بیمه‌وه و له‌سه‌ریان بنووسم.

یادکردنه وهیه کی ماموستا شیخ محمەد وه سیمی مەردۆخیی (*)

٤٤٦

له کوردستاندا گەلێ بنه مالهێ زانیاریی هه لکه وتوون ماوهیه کی دوورودریژ باوک و کور و کوران و نهوهیان خزمه تی پانه به رینی زانیارییان کردوه و، مه شخه لێ پروونا کردنه وه ی پرێگه و لابرده نی تاریکی نه زانیی بوون، وه ک بنه ماله کانی حهیده ریی و، جه لیی و، مەردۆخیی و، قه ره داغیی و، ... چەندین بنه ماله ی دیکه ی گه وه ره و بچووک، خزمه ته کانی بنه ماله ی ته خته یی مەردۆخیی له هه ر شوێن و کتیبخانه یه کی کوردستاندا شوێنی تایبه تییان هه بووه و، به ریزه و له جیگه ی به رزدا پارێزراون.

به لام کاتی له ناو زانیانی ئه و بنه ماله دا جارتیکی دیکه چاو ده گێرینه وه ده بینین ماموستا شیخ محمەد وه سیمی یه که م جیگه یه کی دیار و پله یه کی گەلێ بالا ی هه یه، به تایبه تی ده توانین به یه کتیک له سه ر توپ و پیش قافله ی خزمه تگوزارانی زمانی کوردیی دا بنێین و، ئه و خزمه تانه ی ئه و له پرێگه ی کتیب و نامیلکه کانییه وه به زمانی کوردی کردوون - له سه رده می خۆیدا - بێ وێنه یه و، هه یج ماموستایه کی دیمان - ئه وه ی زانرا بیت - نه گه یشتوه ته پله و پایه ی ئه و. با پێکه وه ناوی ئه و کتیبانه ی بخوێنینه وه که به زمانی کوردی دایناون:

- ١- هۆنراوه یه ک به گۆرانی ده رباره ی سالی که بیسه.
- ٢- هۆنراوه یه ک به زاراوه ی گۆرانی له زانیاریی به یاندا.
- ٣- ژیا نی پێغه مبه ر - دروودی خودای له سه ر بیت - به کوردیی.
- ٤- هۆنراوه یه ک له په ند و ئامۆژگاریدا به کوردیی.
- ٥- هۆنراوه یه ک له زانراوی حساب و قه واعیدیدا به کوردیی.
- ٦- شه مایی پێغه مبه ر - دروودی خودای له سه ر بیت - به کوردیی.
- ٧- هۆنراوه یه ک ده رباره ی یاوه رانی به در به کوردیی.
- ٨- هۆنراوه یه ک له ناوی سووره ته کانی قورئاندا به کوردیی.

(*) پیش ئه وه ی باسی (بنه ماله ی سه نیی مەردۆخیی) بنووسم ئه م با سه م له شێوه ی وتاریکدا ناماده کردبوو، ئێسته ییش وه ک خۆی بلاوی ده که مه وه.

۹- هۆنراوه یەک له تهجویدی قورئاندا به گۆزانی.

۱۰- هۆنراوه یەک له نهحوو صهرفدا به کوردیی.

ئه مه تا ئیژه ناوی ئهو کتیبانهن که مامۆستای رۆحانیی - خودا لیتی خوش بیت - له کتیبی (خاندان مردوخ) وهری گرتوون^(۱). به لām وا دیاره ئه مانهیش تهواوی کتیب و به رهه مه کوردییه کانی ئهم مامۆستا نین و له وانه یه گهلێ له مهیش زیاتری هه بوو بیت و، رهنگیشه هیشتا مابن و دووره دهست بن و، له وانه یشه زۆریان تیدا چوو بن.

وهک ده لێن: «مشتی نمونه ی خهرواریکه» و، ئهم مامۆستا مهزنه که له و سهرده مه کۆنده - به پیتی ته مه نی ئه ده بی کوردی - (سالی ۱۱۱۸ک له دایک بووه و، ۱۱۷۱ک کۆچی دوا یی کردوه) که ده که و یتته پیش نالی و گهلێ له شاعیرانی کورد گۆمانه وه، خۆی و به رهه مه کانی جیگه ی پێژ و بایه خیکی تاییه تین، که چی - به داخه وه - که سه رنجی کتیبخانه ی کوردیی ده ده بن و بۆ به رهه مه کانی ئهم مامۆستا ده گه رێن، ئه نجام یکی دلخۆشکه رمان ده ست ناکه و یت و، نابینن که سیک لای به خیر و ریزی له م مامۆستا کرد بیتته وه و، به رهه مه کانی، ئه گه ر مابن، له کون و قوشبنی له بیر چووندا مۆته که ی له ناوچوون و له ناو بردن هه ره شه یان لێ ده کات.

له ماوه ی گه رانم به ناو ده ستخه ته کانی (دار العراق للمخطوطات) دا رێگه م له چه ند دانراویکی عه ره بی و کوردی و فارسی ئهم مامۆستا مهزنه که و توه و، ده مه و ئێ لێره دا نمونه یه ک له هۆنراوه کوردییه کانی بکه م به دیاریی دهستم و یاد یکی بکه مه وه و، ناوی وه بیری خۆینده واران و دلسۆزانی ئه ده ب و که له پووری کوردیی بیتنه وه، به لکو گیانی لیکۆلینه وه ی کارامه و لێوه شاهه کان بزوئی و کاریک بۆ خۆی و به رهه مه نایاب و به نرخیه کانی بکه ن.

(۱) پروانه: مشاهیر کرد، بهرگی یه که م، ل: ۲۳۷.

کورته‌یه‌ی له ژبانی مامۆستا شیخ محەممەد وه‌اسیم:

ماموستا شیخ محمەد وەسیم کوری شیخ ئەحمەدی کوری شیخ مستەفای تەختەیی مەردۆخییە. ئەم ماموستا سالی ١١٨١ک لە گوندی تەختە لە دایک بوو، سەرەتای خۆتێدنی لە گوندی تەختە و دەورووبەری بەسەربردوو، دوایی بو خۆتێدن موسڵ و بەغدا گەراوه و، دوای تەواوکردنی خۆتێدن گەراوێتەوه ناوچەی خۆی و لەوێ خەریکی دەرسوتەوه بوو. ماوێهەک دوای ئەوه پووی کردووەتە کوردستانی عێراق و، لە قەلاچوانی پایتەختی ئیمارەتی بابانەکان گیرساوێتەوه و، دوایی بە (عەللامە) قەلاچوالان) ناسراوه.

ئەم مامۆستا - وەك گوتمان - لە ئيانیدا جگە لەوەی بە دەرسوتنەوێ فەقێ و پێگەیانندی مەلایانەو خەریک بوو، زۆر کتییێ جوړاوجوړیشی داناو. مامۆستا رۆحانیی ناوی (۲۲) لە دانراوەکانی نووسیو. وا دیار نییە هێچ لە دانراوەکانی چاپ بووبن.

ئەم مامۆستا بەرپزە دواى تەمەنىكى زۆرى پىرۆز كە لە خزمەتى تايىن و رۆشنىبىرىدا بەسەرى بردووه سالى ١١٧١ك بەنەخوشىي چاوهقوولە لە قەلاچوالان كوچى دوايى كردوو و هەر لەوى بەخاك سپىراوه^(١). لەم ھەلەدا ھەك بىرخستەنەوھىەك و يادكردنەوھىەك لەم مامۆستا بەرپزە باسى ئەو دانراوانەى دەكەين كە لە (د.ع)دا لەنگەريان گرتوو و ، نوسخەيان لەوى دەست دەكەويت و ، ئەوئەندەى بگوئجيت دەقەكانيان - دواى ئەوئەى دەيانخەينە سەر ريتنوسى باوى كوردى - بلأودەكەينەوھ.

۱- بیان اسامی علوم آخرین از گفتهء شیخ محمد وسیم قدس سره

تالیات، لوغت، صہرف، ئیشتیقاق

نه حوبه لاغت عيلمى پيئجه مين

تەقسامش مەعنانى، بەيان و، بەدەيە

تەوارىخ ھەشتەم، ئەيىام نۆھەمىن

تہمثال، (أنساب القبائل)، عہد ووض

حيوار سيڙدهه، ئينشا چاردهمين

(۱) پروانه: سه رجاوه‌ی پیشو. ل: ۲۳۸.

له‌فەزێوەره‌بی (حقایق اللفظ)
مه‌وضووع و غایات هه‌ن ئینۆ‌گردین
به‌حه‌یشیاتی مه‌بانی جیا
(فاعلمها واحمد رب العالمین)

۲- بیان علوم شرعیه از علوم آخِرین:

ته‌مجار بزانه عیلمان شه‌رعیان
که‌لام وه‌رینان و دماییان
ته‌فسیر و، ته‌ئویل، ره‌بط و، قیرائت
ته‌جوید و، وقووف، خه‌ط، (خواص الآیات)
عیلمو‌حه‌دیشی، ئو‌صولیش، ته‌عبیر
فیقه و، ئو‌صولش، خیلاف نه‌یه‌ته‌ویر
صوفیه‌ی قه‌دیم، صوفیه‌ی جه‌دید
(طب النفوس) ن‌نۆ‌زده‌هه‌م بۆت دید

۳- بیان علوم اولین که‌ فلسفشان گویند:

عیلمی فه‌لسه‌فی هه‌نی چل و نۆ
[اذین عرض ببا او‌ خدمت بو!]

بیان نظریات:

نه‌ظه‌ری هه‌فت یوقاطیغور باس یه‌که‌م
ئیساغۆجیی دوو، بوره‌انه‌ن سییه‌م
خیطابه‌ت چاره‌م، جه‌ده‌ل په‌نجه‌مین
شيعره‌ن شه‌شه‌مین، سه‌فسه‌طه‌ هه‌فته‌م

بیان الهیات:

ئىلاهییاتی مه‌به‌ده‌ئى ئه‌وه‌ل
یه‌که‌م عیله‌ت، مه‌علوولنه‌ن دوو‌هه‌م
مه‌وجوودات کائینات سی‌مین
مو‌وجه‌ره‌داتان بو‌اچه‌ چاره‌م

أصول رياضية:

ئه‌صلیو ریاضی هه‌یئه‌ت، [اکرم]
ئه‌بعاد و ئه‌جرام، هه‌نده‌سه‌ چاره‌م
مه‌ساحه، جه‌بر و، موقابه‌له‌ شه‌ش
ضه‌رب و قیسمه‌ت و موسیقا هه‌شته‌م

فروع ریاضی:

فه‌رعی ریاضی هه‌نی یازده:
مه‌جه‌سطیی، ره‌صه‌د، زیج ته‌قویم چاره‌م
نوجووم، ئوسطورلاب، روخامات، ته‌کسیر
ئه‌عداد، شه‌عبه‌ده، جه‌ر و ئه‌ثقال یازده‌م

اسامي طبیعیات:

طه‌بیعیاتی ئه‌مجار هه‌نی شه‌ش
موره‌ککه‌بات و، (اسماء العالم)
عه‌قل و، نه‌فس، عونصور، (کائنات الجو)
(علم الموالیید) بواچه شه‌شه‌م

فروع الحکمة:

(فروعیات الحکمه) هه‌نی نو
(کلیات الطب) جوزئییات دووه‌م
قه‌یافه، کیمیا، سیمیا
مه‌ناظیر و، سیحر، نه‌یره‌نجات هه‌شته‌م
(طلسمات) و (دعوه الکواکب)
ئه‌مجار بزانه عیلمیان په‌نجه‌م

علوم حکمت عملی:

ته‌هذیب و، ته‌دبیر، سیاسه‌ت ئه‌مجار
(حکمه الاشراق) چه‌ل و نۆه‌م

نەزەریی هەفت، ئیلاهی چوار
 ئەصلیو ریاضی هەشت مەداد یار
 فەرعیو ریاضی یازدەنی ئەمجار
 طەبیعیاتی شەش هەنی ئاشکار
 (فروعیات الحکمە) هەنی نو
 ئەی عیلمی یەری خاس بزانه تو
 (حکمە الاشراق) چهل و نۆهەم
 (علم الاوائل، واللہ یعلم)
 چارده و نۆزده سی و سی ئاخیرین
 هەشتادو دوین جەمعیو هەر دوین

بیان گفته علوم فلسفی درچند مسئله باعلوم اسلامیة مخالفند:

جەمعیو کەئیر (عالم الاسلام)
 جەهدشان کەردەن جەی وەر تەر تەمام
 ویست و یەک فیشتەر هەنیچ نەدینشان
 موختەلیفی با فەلسەفە و ئیسلام
 تەدقیقمان مەکرد ئیمە و تاکو چل
 موخالیفەنی (واللہ العلام)
 چاچلە شازدە کو فرەنی صەریح
 پەنج هەم (بالتزام) بیست و یەک تەمام
 نۆزده بیدعەتی کافری تەمام
 باقی حەققەن حەق (باقی والسلام)
 ئیجمالت زانا تەفصیل بزانه
 جەی مەسئەلانە غافل مەمانە
 ئەوەل ئا شازدە کو فرەن بشمارە
 تا نەگنی جەی را (ئەدرە کە نارە)

بیان آنچه کفر است از مسائل فلسفی و تهافتات ایشان:

(انکار النبی) بواچه یه‌که‌م
 دووهم ته‌هافوت (قدم العالم)
 ئینکار و حه‌شری جیسمانیی سییه‌م
 (إنکار العلم الجزئیات) چاره‌م
 (نسبة الایجاد توقياس) په‌نجه‌م
 (إلهیة الکواکب) شه‌شه‌م
 (دعوة الکواکب، تسبیح قرانین)
 تیمثال و ته‌ثیر (بالایجاد) هه‌فته‌م
 (استحالة الخرق والتیام)
 غه‌یر و غه‌زالیی شمارۆ هه‌شته‌م
 (استحالة التکویر) نوّه‌مین
 نه‌فس به‌شه‌ری قه‌دیمه‌ن ده‌هم
 (وجوب التركيب من الهیولی
 والصور) نه‌گه‌ر بواچه یازده‌م
 پی‌تغه‌مه‌ری باش یره‌ی خواصیی
 وه‌رنه نمه‌شییۆ هه‌نی دوازده‌م
 (القاء قولي) موته‌خه‌ییلی
 ماچه قورئانه‌ن ئینه‌ سیتزده‌هم
 (استحالة الحركة والسكون)
 نه‌و مه‌لائیکان هه‌نی چارده‌هم
 نه‌جینه‌ نه‌فس به‌شه‌ری بییه‌ن
 جه‌ به‌ده‌ن به‌رشین ئانا پازده‌هم
 وه‌حی و ئیلهام مه‌نام خه‌یالنه‌ن
 موچه ئینا بین به‌شازده‌هم
 نه‌ی شازده کوفری صه‌ریحه‌ن ئیلا

که مه نام خه یالهن (والله يعلم)
 پهنج هه نیچ کوفرین (بالتزام) و ضیمن
 شازده تا ببۆ به ویست و یه کهم
 (زمان مقدار الحركة) یه کهم
 صانیعی و خودای مه جازهن دووهم
 (نفس السماوات) ماچا مزانۆ
 (حال-الكائنا) بشماره سییه م
 (كون الطبايع) عیله ی فاعیله
 په ی وجوودیان بواچه چاره م
 (متركب الجسم من الهیولی
 والصور) کوفرهن (بالتزام) په نجه م
 نوزده هیچ هه نی بییدعت بزانه
 جه ی مه سه لانه غافل مه مانه
 فاعیل موختار نییه ن حق یه کهم
 صیفه تیش زائید نییه نی دووهم
 (واجب الوجود) موجه رده ن سی
 مه حالهن کهثیر (عن واحد) چاره م
 عوقوولی موئه ثیری هه نی پهنج
 (تأثیر القوى کواکب) شه شه م
 فه له ک ذی نه فسه ن، مونظه بیع هه شته م
 (كون السماوات أحياء ناطق)
 که ون و ته شه بیوه (غرض الافلاك)
 (في الحركات) بواچه نوهم
 (صحة الاحكام) ده عه قل عاشیر
 عیله ی صوه ربی عونصوران ده هم
 یازده مینی واجب (اسناد الحوادث)

(كله‌ها الى الله) واچه دوازدهم
 نه‌فسی ناطیقه‌ی به‌شهری موجه‌پرده
 مواچانی ههن (انا) سی‌زده‌ههم
 نه‌فس ناطیقه‌ی جیسم نووران‌ه
 نییه‌ن مواچا هه‌نی چارده‌ههم
 ته‌عه‌ییون وجودین نه‌ئیعتیباری
 جه‌ته‌هاف‌وتان بواچه‌پازده‌م
 عه‌ره‌ض به‌عه‌ره‌ض قائیمه‌ن ماچا
 توجی بواچه‌ئینات شازده‌ههم
 مه‌حاله‌ن مه‌کان خه‌لای مه‌وه‌ووم بۆ
 ههم بوعدی مه‌فرووض ئینه‌هه‌قده‌ههم
 مه‌حاله‌ن که جیسم موره‌ککه‌ب ببۆ
 جه‌جه‌واهیری فره‌ده‌هه‌ژده‌ههم
 (جوازه... عقلی علی الله!)
 نۆزده‌ههم بیدعه‌ت (والله يعلم)

تمام شد اسامی علوم الاولین والاخرین در سنه‌ه هزار و صد و هشتاد و چهار.

أخلاق از گفته‌ه شیخ محمد وسیم:
 حیکمه‌ت و عیقفه‌ت شه‌جاعت و عه‌دل
 (أصل الاخلاق) ان یه‌ک تا وه‌چه‌هاره‌م
 فره‌عیشان هه‌نی فره‌بشنه‌وه
 جه‌یه‌ک تاکوچل (والله يعلم)
 نه‌وه‌دل عیباده‌ت، ئیخلاصه‌ن دووه‌م
 سی‌یه‌مین دوعا، شوکرن چه‌هاره‌م
 په‌نجه‌مین صه‌بره‌ن، شه‌شهم ههن ره‌ضا
 هه‌فته‌م ته‌وه‌کول، حه‌یا ههن هه‌شته‌م
 نۆه‌مین عیقفه‌ت، ده‌ه‌مین نه‌ده‌ب
 عالی هی‌مه‌تی واچه‌یازده‌ههم

دوازدهمین عه‌زمن، سیزدهم جیدد و جه‌هد
 چارده‌ههم شه‌بات، عه‌دالته پازدهم
 شانزده‌ههم عه‌فون، عیلمه‌ن هه‌قده‌ههم
 هه‌ژدهم خولق و ریفق، شه‌فه‌قه‌ت نۆزدهم
 خه‌یرات مه‌به‌پرآت بیسته‌مین نه‌مجار
 سه‌خا ههم ئی‌حسان هه‌ن بیست و یه‌که‌م
 بیست و دووه‌مین ته‌واضوع نیاز
 نه‌مجار نه‌مانه‌ت هه‌ن بیست و سی‌یه‌م
 وه‌فا به‌وه‌عه‌ده عه‌ه‌ده‌ن بیست و چار
 صیدق و ئادابش هه‌ن بیست و په‌نجه‌م
 بیست و شه‌شه‌مین (انجیح الحاجات)
 واچه (تأنی) هه‌ن بیست و هه‌فته‌م
 ته‌یه‌ققوظ و وه‌هم ئاگاهی سی و سه
 می‌ؤ‌فه‌راسه‌ت سی و چه‌هاره‌م
 سی و په‌نجه‌مین (کتمان الاسرار)
 فورصه‌ت غه‌نیمه‌ت هه‌ن سی و شه‌شهم
 ریعایه‌ت که‌ردیو حه‌قان سی و هه‌فته‌م
 (صحبۃ الاخیار) هه‌ن سی و هه‌شته‌م
 سی و نۆه‌مین هه‌ن (دفع الاشرار)
 (ترتیب! الخدم، حشم) چه‌له‌م
 تمم بالخیر.

ایضاً أخلاق از گفته‌ء شیخ محمد وسیم -قدس سره-:

حیکمه‌ت و شه‌جاعه‌ت، عیقه‌ت و عه‌دالته
 یه‌که‌م و، دووه‌م، سی‌یه‌م و، چه‌هاره‌م
 نه‌صلی‌و‌خولوق و خاصان ئینه‌نی
 گردین فه‌رعانشان خاص بزانه ههم

انواع عدالت دوازده‌اند:

نه‌نواعیو عه‌داله‌تی هه‌نی دوازده
هه‌نی بواچه سه‌داقت یه‌که‌م
دومینی ئولفه‌ت، سییه‌مین وه‌فا
چه‌ه‌اره‌م شه‌فه‌قه‌ت، (بعده) په‌نجه‌م:
صیلیتو ره‌حمیه‌ن، موکافات شه‌شهم
(حسن الشراکه) هه‌فته‌م و، هه‌شته‌م:
هه‌ن (حسن القضا) (بعده) نۆه‌م:
ته‌وه‌ددود، ته‌سلیم نه‌مجار هه‌ن ده‌ه‌م
یازده‌م ته‌وه‌کول، عیباده‌ت دوازده‌مین
جه‌مه‌ن چل و دوو (والله یعلم)

تمام شد أخلاقها از گفتهء مرحوم جنت مکان شیخ محمد وسیم تختوی (سنه ۱۱۸۴).

مه‌نظوو مه‌ی (اسطرب)

دانراوی ماموستا شیخ محمده‌د وه‌سیم یه‌که‌م:

سه‌ره‌تاکه‌ی:

قبل الصلوات والتحيات
بر سید خلق وخیر سادات
الحمد لذاته تعالی
والشکر لأنعم توالی
کزدرگه بندکان والا
اعلی‌شان عمیم الآلا
شد امر که بنده ابن احمد
بر اسطرب شرح بندد

نهم‌نوسخه‌ناته‌واوه، به‌گویره‌ی ده‌سته‌تی پیتشووی ده‌بی محمده‌د ناویک سالی
۱۲۲۲ نووسی بیتیه‌وه.

دهستخه تی ۱۶۹۹۲ یش نوسخه یه کی دیکه ی ئه م کتیبه یه ، ئه م نوسخه - هه رچه نده ئه میش ناته واره - له نوسخه ی پیتشو و زیاتره و به خه تیکی ورد نووسراوه ته وه ، به لام به داخه وه کاتی جزویه ند کراوه ته وه ته ربووه و لاپه ره کان نووساون به یه که وه و گه لیتی باش ناخوێنرێته وه .

ئه م نوسخه ۱۴ لاپه ره یه ، لاپه ره ی ۴۶ به یت و زیاتر و که متری تێدایه .

دهستخه تی ۳۲۷۰۹ نوسخه یه کی ته وای ئه م کتیبه یه به خه تیکی وردی جوان سالی ۱۱۸۴ نووسراوه ته وه . ناوی نووسه ره وه ی پتوه نییه ، له دهستخه ته کانی کتیبخانه ی (سنوی) یه که پیتشکه ش به (د.ع) یان کردووه . مۆری سنه ویی زاده عه بدولفه تاحی پتوه یه . دهستخه تی ۲/۱۷۶۶۰ د.ع نوسخه یه کی دیکه ی ئه م کتیبه یه . ههروه ها دهستخه تی ۲/۵۸۲۱ نوسخه یه کی دیکه یه تی .

۲۲۱۰۲ سنن الصلاة للشيخ محمد وسيم السندجی:

ئه م دهستخه ته - له ته ک چهند دائراوی دیدا - له سه ره تاوه کتیبی (سنن الصلاة) ی ماموستا شیخ محهمده وه سیمی سنه یی تێدایه که سه ره تا که ی ئاویه :

«وبعد: يقول العبد الأثيم ابن احمد محمد الوسيم، وهو تلميذ شيخه ابي يحيى زكريا التختوي، تلميذ شيخه المعمر محمد الدمشقي الكاملی، وهو تلميذ شيخه احمد بن محمد بن محمد الحاجر الهيثمي الانصاري المكي رحمه الله تعالى، وهو الشيخ الامام بقية مجتهدي الانام المعول عليه في الاعصار والايام، عمدة متعقبي كلام امام المذهب وشيخه الهمام، ابي زكريا يحيى النواوي الشيخ شيخ الاسلام، رضی الله عنه: إن شيخ شيخ شيخه المذكور - رحمه الله - نقل في شرحه للمقدمة أن من صلى أربع ركعات ينبغي أن يراعي من السنن نحو ستمائة ما بين أبعاض وهيئات، فلاحظناها عدا، وسوّدنا منها سردا، فأنافت على ما قال، وبقي بعد للاستقصاء مجال. فلما رأينا مقتصرأً باعثاً لسهولة ضبطها، المعين لمراعاتها بيضناها هدية للطالبين الراغبين، جعله الله تعالى وسيلة اهتداء الطالبين. إن شاء الله رب العالمين، ولما كانت صلاة المنفرد أتم لكونها باختياره مقيماً... اخترنا بيان سننها، والمراد السنن الداخلة من أول الإحرام، الى آخر السلام، فنسأل الله التوفيق والعصام، وجعله لوجه ذي الجلال والإكرام. ونقول من سنن الصلاة...»

الحمد لله على ما اظهر من الصلوة والسلام على سيدنا محمد النبي
 الذي لا ينطق بموت ولا له وصيه اجمعين وقد يقول العبد
 المذنب من احدكم والوسم وهو تليد شيخه ابيي كبريا
 الغني عن كل شيخه الحزم والشد في الكمال وهو
 تليد شيخه احدين عبد بن محمد بن عمر البصري الاضاري
 الكرمي رحمه الله حفظه وهو الشيخ الامام بقيقه محمد بن الامام
 الغفر عليه في الاضطرار والامعة متفق كلام امام
 الزهري شيخه الامام ابي بكر بن ابي نواير الشيخ شيخ
 الاسلام رضي الله عنه ان شيخه شيخه المذاهب
 الله قال في شجرة القدر ما حاصلا ان من صلى ربيع
 ركعتين في ايام ربيع من السن غفر ستائة فيما بين
 ايامه وحيات فلا حفظنا حاضرا ولا مسود فانها
 سر ذاتا فاعلم على قل وبقي هذا الاستغناء بحال
 فلا رادنا اجعلها متعرا باعفا السهولة ضنطها
 المعين لم اعمها بفضنا حاضرا ولا رادنا العبد
 الذي قد وسيله اهتداء الطالب ان شاء الله رب
 العالمين مولانا كانت صلوات الغفران الكريمة بالخير
 اختارنا سنها واكثرها في الاطلال من اول

الاطراف الى آخرات لا تروى في التوفيق والعصا
 وصل وجهه ذي الطلال والارام وتغفر سنن الصلوة
 دخولها بنشاط وقيل بالحق عقاب ولا
 طمع قريب خائفا وادامه هذه الحفصة
 الزاوية منها والقيام على القدامين بل اصيل
 الخلاء واستناد وتلين الذكر والمفاحل
 والنياط في جميع الصلوة وتفرج القدامين
 الكفوف شرب للقبلة والاعتقاد عليها
 شأوا ورايح بينهما العز وضع بطنها جيا
 على الارض والا حراق بل اصابة ونظر موضع
 سجودها

سنن الاصل
 في الصلوة
 القيام

ئەم پێشەکییەم بۆ ئەوە نووسی که بڵێم: هەر له (د.ع) دا دەستخەتی ژماره (٨٨٨٩) م دی که هه‌مان پێشەکی بێ جیاوازی تێدا یه، به‌لام دواى ته‌واوبوونی ئەم پێشەکییە دەست ده‌کات به‌شەرحیکی درێژی ئەم کتێبه و ناوی که‌شیش نابات و دیار نییه شه‌رحه‌که هی دانەر شیخ محهمەد وه‌سیمه یان نا؟ سالی ١٢٥٠ شیخ محهمەدی به‌رزنجیی نووسیویه‌تیوه.

هەر دوا به‌دواى ئەمه‌یش ته‌رجه‌مه‌ی فارسیی هه‌مان کتێب نووسراوه، له‌ کو‌تاییه‌وه ده‌لتی: سووننه‌ته‌کان - تیکرا - ده‌گه‌نه ١٦٨٦ سووننه‌ت. خاوه‌نی ته‌رجه‌مه‌که‌یش نه‌زانراوه، ته‌نها ئەوه‌نده له‌ سه‌ره‌تا و کو‌تایی ته‌رجه‌مه‌که‌وه - له‌لاوه - نووسراوه (شیخ محمد امین ام استاد کوی). ده‌ستخه‌ته‌که سالی ١٢٥٠-١٢٥٢ به‌خه‌تی محهمەدی به‌رزنجی نووسراوه‌ته‌وه.

دانراوی یه‌که‌م - کورته‌عه‌ره‌بییه‌که - زنجیره‌ی سووننه‌ته‌کانی له‌ سه‌ر و خواری سووننه‌ته‌کانه‌وه و - له‌ په‌راویزه‌یه‌وه - به‌ژماره و به‌پیتی هیجا دیاری کردووه. ئەم نوسخه ده‌ستیکی چه‌په‌ل دوا په‌ره‌ی - په‌نگه له‌به‌ر شارده‌وه‌ی دزیی بێ - لی کردووه‌ته‌وه، به‌وه‌یش گه‌لی شتی له‌ کیس داوین.

ده‌ستخه‌تی ژماره ٢٢٢٣٤ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم کتێبه‌یه - مه‌ته‌که - به‌لام ته‌نها په‌ره‌ی یه‌که‌می؛ چونکه بازرگانی‌که‌ر به‌ده‌ستخه‌ته‌وه ئەو په‌ره‌ی لکاندووه به‌به‌شیکی کتێبیکی ناته‌واوه‌وه، که کتێبی (عباب) ه بۆ ئەوه‌ی کتێبیک دروست بکات!!

٣/١٦٧٩٦ محهمەد وه‌سیمی یه‌که‌م

لەم ده‌ستخه‌ته‌دا نوسخه‌یه‌کی دی هونراوه‌ی (فيء الزوال)ی شیخ محهمەد وه‌سیمی یه‌که‌م هیه.

ئەم ده‌ستخه‌ته سالی ١١٨٤ محهمەد ناویک له‌ شارۆچکه‌ی مه‌رگه نووسیویه‌تیوه. سه‌یر ئەوه‌یه جیاوازی نیتوان ئەم دوو نوسخه وه‌ک عاسمان و رێسمانه و، ته‌نها مانا و ناوه‌رۆکه‌که‌یان وه‌ک یه‌ک وایه، ئیتر جیاوازییه‌کی زۆر له‌ قافیه و رسته و وشه‌دا هیه. ١٠٥٥٤ د.ع

دانراوی له‌ناو کۆمه‌له ده‌ستخه‌تی سه‌ره‌وه‌دا له‌ لاپه‌یه‌که‌دا نووسراوه:

من کلام شیخ محمد وسیم:
 به (بسم الله حمد وصلاة وسلام)
 بو بزانه وه‌قت به‌سایه‌ی ئه‌قدام
 ئه‌صح ئینه‌نه‌ک (صلاة الوسطی)
 عه‌صره‌ن بزانه ئه‌ره‌نه‌ی ئوستا
 ئه‌وه‌ه‌ل و وه‌قته‌ش ئانه‌نه‌ک ببو
 سایه‌ی شه‌خصی ویش چون (بم‌درو)
 جه‌ یا‌گه‌ی هه‌موار غه‌یر و ئانیه
 وه‌قت ئیستیوای ممانۆسیه
 قامه‌ت پای به‌پای ویش هه‌فته‌ن
 ئه‌غله‌ب بزانه خاص ته‌مام (مفته‌ن)
 ئه‌مما ئیستیوای ته‌فاوتش هه‌ن
 جه‌ گرد مانگی‌وه‌ ره‌نگی هه‌نیه‌ن
 سه‌ مانگی‌ه‌ی هه‌مین دوو قه‌ده‌م چار شه‌ش
 پایز هه‌شت یازده دوازه‌ بی غه‌ش
 دوازه‌ یازده هه‌شت په‌ی زمستان
 شه‌ش و چار و دوو به‌هاره‌ن یه‌کسان
 جه‌ (فی‌ الزوال) چون ببو‌زیاد
 قه‌در نیمه‌پو‌ن بی که‌م و زیاد
 چون ببو‌زیاد به‌قه‌ده‌ر قامه‌ت
 بو‌انه‌ په‌ی عه‌صر ئه‌ذان و قامه‌ت
 یه‌ک دوو سه‌ په‌نج هه‌فت ده‌ قه‌ده‌م
 (فی‌ الزوال) هه‌ن مه‌ولای موخته‌ره‌م

ده‌ستخه‌تی ۱۴۲۰/۳/ د.ع ش نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م دانراوه‌ی مامۆستا شیخ
 محمه‌د وه‌سیمی سنه‌یه‌ی، له‌ کو‌تاییه‌وه‌ هه‌ندیک جیاوازیی له‌گه‌ل ئه‌م ده‌قه‌دا هه‌یه‌، وه‌ک
 ئه‌م دوو به‌یتیه‌ی دوا‌یی:

ئێقلیم و ئێقلیم ته‌فاوتیش هه‌ن
به‌عه‌رض، ئه‌مما طوول ته‌فاوت نیه‌ن
بیه‌ن...

... مه‌شریق تا مه‌غریب (والله اعلم)

ئهم نووسه‌ به‌خه‌تی عه‌بدوره‌حیمی کوری مه‌لا عه‌بدولله‌تییفی جوانڕۆیییه، سالی ١١٨٥
نووسیویه‌تیوه.

له ده‌ستخه‌تی ژماره (٢٢٢٥٣ د.ع) دا که که‌شکوڵی نه‌حه‌دی براله‌یه سی به‌یت
شیعری فارسی مامۆستا شیخ محمه‌د وه‌سیم هه‌یه دوور نییه که ئهم به‌یتانه دوا شیعر و
دوا نووسراوی ئهم مامۆستا به‌ریزه بن، بۆیه لیته‌دا وه‌ک خۆیان تۆماریان ده‌که‌م:

حضرة مرحوم مغفور مبرور شیخ محمد وسیم طاب ثراه آیام طاعون این سه بیت را
وصیت فرموده. (امرا فرموده!):

دراین دودم ار مرگ حضر داشت روا نیست
آندم که اجل راست قضا و آنکه که قضا نیست
گر هست اجل هیچ حذر سوود ندارد
ور نیست اجل هیچ در وفوت و فنا نیست
(لایستقدم ویست‌آخر) قرآن چو بخوانی
دانی که دراین یک سر مو کذب خطا نیست
تمت شد از دست حقیر سراپا تقصیر
احمد بن محمد براله در سنه ١٢٤٥

ده ياره ی ئهم ماموستايش له دهستخه ته كاندا شتيكي زۆرم له دانراو و بهرهمه كاني نه دۆزيبه وه، دياره بهختيان يار نه بووه بگه نه جتيگه يه كي ديار و پاريزراو، نه گهر مابن و له شويئي باشدا بن له وانه يه له مهولا دهريكه ون.

ئه وهی له شويته واری ئهم ماموستا دیومه دوو سنی دهستخه ته:

ئه وهی له شويته واری ئهم ماموستا دیومه دوو سنی دهستخه ته: یه كه میان: حاشیه ی محمد مهدي وه سيمه به سهر شهرحی ته هذیبی شیخ عه بدولقادی موهاجیری برابه وه، ئهم كتيبه به ژماره ٣٦٥٠٦ د.ع پاريزراوه و، سالی ١٣٠٠ نووسراوه ته وه، دوو ريبه ئهمه دهستخه تی دانر بیت.

دووه: نوسخه يه كي ديكی هه مان حاشیه به ژماره ٢١٣٠٧ د.ع پاريزراوه و، سالی ١٣٠٠ محمد مهدي وه سانی و كاك نه مینی برای برای ١٣١٥ له شاری سلیمانی نووسیویه ته وه.

سییه: دهستخه تی ژماره (٣٧١٤ د.ع) كه بریتیه له كتيبی (الحكمة الادريسية والطريقة التدريسية) ماموستا محمد مهدي وه سيم سالی ١٢٧٣ نووسیویه ته وه.

له هه له دا دهقی پيشه كي نوسخه ی ٣٦٥٠٦ ی حاشیه كه ی ماموستا شیخ محمد مهدي وه سيم لیته دا وهك خوی ده نووسم؛ چونكه ده قتيكي به بايه خ و پر زانیارییه بۆ ئیتره و ژيانی ئهم ماموستایانه.

دهقه كه يش دواي (الحمد و صلاة و سلام) ئاوا دهستپيده كات:

«وبعد: فيقول من الى الله يبتهل ويلتجي، محمد الوسيم بن المرحوم الشيخ محمد سعيد الفاضل التختي السندي: إن قسم الكلام من كتاب التهذيب الذي صنّفه العلامة الثاني المحقق التفتازاني، لما كان واقعاً على أحسن نظم وأبدع ترتيب، بحيث يكاد أن يمتنع الاتيان بمثله كما لا يخفى على أهله كان المحصلون المترددون الى والدنا الماجد راغبين في تحصيله عنده، ومنهم الاخ الاكبر الماهر الشيخ عبدالقادر، وكان في أثناء تحصيله يراجع شرح المقاصد ويأخذ منه معاني دقيقة يكتبها حواشي على هذا التين بلفظ موجز مبين، وبعد

اتمام تحصيله جعلها شرحاً له، وهو كما ترى شرح بديع يشهد بحسنه اشتهاره في أكثر الامصار، وتداوله على أيدي أولي الأبصار.

وبعدما توفي الوالد الماجد حشره الله في زمرة العلماء الراسخين، وجلس الأخ مكانه يشيد قواعد التدريس وبنائه، راجع الشرح مرة ثانية، فوقع له في بعض عباراته جرح وتعديل، ولبعض مواضعه تبديل وتسهيل، وإني طالما كنت شايقاً الى أن أكتب على الشرح حواشي تبين مواضعه المشككة، وتحل مسائله المعضلة، لكن كلما عطفت اليه العنان عاقتني حادثة من حوادث الزمان، فلم تزل الحوادث تتزايد، والدهر يكايد، الى أن تموجت أمواج المحن والفتن، بحيث صارت سبباً بجلاء الأخ الأستاذ من الوطن، فهاجر الى الله ورسوله راجياً قبول مسؤوله، ولما بلغ قصبة سليمانبة استبشر بقدومه أهلها وجبالها وسهلها، فأخبروا بذلك سلطان سلاطين الاسلام، فأدرّ عليه شهرية تكافي أمره مع مزيد البر والانعام، ادام الله شوكنه الى قيام الساعة وساعة القيام.

ثم إني بقيت منفرداً من الأحبة والاخوان، مضطرب البال بالبلبال والأحزان، مشتكياً شكاية المطروح في الطريق... المفترق من الرفيق مترنماً في شأنه وشأني :-

وطالما كنا كغصني بان لكن نما وزدت في النقصان

ولم أزل أترنم بهذا المقال الى أن أنشدني الدهر بلسان الحال فقال:

بعد ما تفرقوا وخرجوا هذا جزاء أمرئ أقرانه درجوا.

ثم وهكذا بقي التعليق في حيز التسويق والتعويق، الى أن أشار الى والي الولاية، منبع الفهم والدراية، الزكي المروج للعلماء الألعبي، المشتاق الى صحبة الأذكياء أدامه الله وأحسن حاله، وأحسن من حاله مآله، بالجلوس للتدريس والافادة حسبما كان منا قانوناً وعادة، واشتغل إذ ذاك أجل ابني الذين هما قرّة عيني وفقهما الله على العلم والعمل حسبما يحب ويرضى، بتحصيل الشرح، فأعادني بالترغيب والتشويق على ما كنت عليه من ارادة كتابة ذلك التعليق، لكن كنت متردداً، فتارة يختلج في صدري أن أعلق الحواشي من غير مراجعة كتاب، معتمداً في ذلك على مجرد ما يسمح به نظري الفاتر وذهن القاصر، كما هو عادتي في أكثر ما وقع مني من التدوين، وتارة يخطر ببالي أن أراجع

الکتب فی ذلک تعدیلاً وجرحاً، وأتکلم فیها حرفاً حرفاً، ولما رأیت أن الأول یفضی الی الخروج من سبیل الجمهور، والثانی الی الإطالة وانقباض الصدور... اخترت فی ذلک أن أقتصر علی المحاكمة بین هذا الشرح وشرح المقاصد، فانه کما أشرنا الیه أصله ومنه استخراجہ وفصله، فشرعت فیما اردت أرجح هذا تارة وذاك أخرى، وتارة أری أن رأیا ثالثاً ألیق وأحرى، کیف ولقد أجاد فی المقال من قال: فہم رجال ونحن رجال، فجاء بحمدالله وحسن توفیقه تعلیقاً یلیق أن تعلقه الحور علی النحور، ودرہ یتیمہ خلت عنها البحور، ودقیقة کریمہ خفیت عن الصدور بعد الصدور، ثم الی الله تصیر الأمور، ووقع الفراغ سنة ألف ومائتین وثلاثة وسبعین من الهجرة، والحمدلله رب العالمین.»

نہم چہند دیرہی خسارہ و ہیشم لہ پەنای دوو پەرہ کاغەزدا دی کە لہ نووسراوہ کانی ماموستا شیخ محەمد وەسیمی و، نووسینیان لہم دەر فەتەدا لہ جیتی خوئی دایە: (۱)
یقول عند القراءة:

أقرأ عن النبیین سیمًا سیدہم نبینا محمد صلی الله علیہ وسلم، وأمم إجابتہم سیمًا سالفی الأمة المرحومة، الأفضل فالأفضل عند الله، والأحب فالأحب الی رسول الله، والأقرب فالأقرب الیه فإلینا، وأوجبہم حقاً علینا سیمًا والینا وأهلینا وأحبائنا. اللهم تقبل منهم ومنا.

وعند إردة الغرس: أغرسُ عن النبیین... الخ. وعند التصدق أتصدق... الخ من افادە الشیخ محمد وسیم تخمدہ الله بغفرانہ.

دەبێ ئەم پارچە شیعەرە شیعری نالی بێت؟

٤٤٨

کاتیەک لہ گەشتیکی لہ سەر خۆدا بە گولزاری رەنگینی کە شکۆلی (شیخی حیسامەدین) دا دەگەرām چەند پارچە شیعریکی شاعیری مەزنی کورد (نالی) م بینی، هینامن ورده ورده لہ گەل دیوانە چاپە کەدا بەراوردم کردن، هەموویان لہ گەل هەندیک جیاوازی -کەم و زۆر- دا لہ چاپە کەدا هەبوون، یەک پارچە نەبێت کە لەسەری نووسراوہ: (نالی) و لہ دیوانە کەدا نەمدۆزییەوہ.

(۱) بەلام لێم روون نبیہ کام لەو دوو ماموستا شیخ محەمد وەسیمیە، یەکەم یان دووہم؟

ئەم پارچە شیعەر لەو دەچیت لە بۆنە و مونا سەبەییکی تایبەتی و دیاری و ناسراوی ئەو سەر دەمەدا گوترا بێت، بەلام بە داخەوێ لە دەستخەتە کەدا هیچی دەربارە روون نەکراوەتەو، ئێمەش هیچی لێ نازانین و، پارچە شیعەرە کەیش هەر ئەو نوسخەیان دیوێ کە لە دەستخەتی ناویراودایە، جا بۆ ئەوێ ئەم پارچە شیعەرەیش بناسریت و بکەوێتە بەرگوێ و چاوان و، ئەگەر لوا جارێکی دی دیوانی نالی چاپکرایەو ئەم پارچە شیعەرەیش جێگەی خۆی بگرت... ئەم دەرفەتەدا بلاوی دەکەینەو و هیچی لەسەر نانوسین و پراشی دەربارە دەرنابڕین، بەلکو نوسخەی دیی دەریکەوێت و باشتەر روون بێتەو کە هی کێبە و چۆن و بۆچی گوتراوە.

نالی

ئەو زومرەیی خاریجە سەرم بێ بە فیداتان
 بۆ غیرەت و بۆ هیممەت و بۆ شەرط و وەفتان
 بێ فایدەییە لافی عەجەم، بۆچی کە ئێو
 کاری سەری سەد نێزە دەکا زەخمی نیگاتان
 گەر لەشکری ئینگلیسە و گەر فەوجی عورووسە
 ساحتێر ئێمە «سەد قەل و بەردێک» لە لاتان
 ئێمە عەلییە یاوهری ئەم فەوجە غەریبە
 سەرھەنگی عومەر، حەزەت سەرتیپ و سوپاتان
 دەک من بە فیدای یاوهر و سەر عەسکەری وایم
 قوربانی سەر و گەردن و سەرھەنگی وەهاتان
 سستی مەکەن ئەو مەجموعی ئەصحابی هیدایت
 یارەب لەمنی خەستە کەوێ تیری قەزاتان
 خالێن لە خەلەل هەریە کە مومتاز و پەشیدن
 ئەهلی عولەما و حاجی و ئەصنافی گەداتان
 شیری ئێمە فەری دەوڵەت و ئەربابی نەجاتن
 دانه و گۆھەری پۆمن و ئێرانە بەهاتان
 پەردە دێ دوشمن دەدرێ هەبەتی ئێو
 تێغی عومەر و خەنجەری خۆتێزی جەفاتان

شه‌معی دلی ویرانه‌ی هەر موئمیینه، ئەما
 بەرھەمزنە ئیمانی جوو بەرقی صەداتان
 چون ئەو کچە زۆر طالیبە بو دینی محەممەد
 دەس ھەلمەگرن، غیرەتە، ئیوہ بن و خوداتان
 کاری چییە وا کەم ھونەری، بەھجەت ئەفەندی!
 شابەندەری کوونی قەرەچی پف لە حەیاتان
 عەیبی نییە وا تەجرەبە کەن خێرە بەدینم
 ئەووەڵ بەسەری ئەو دوە شمشیری غەزاتان
 مومکین نییە تەعریفی وەفاتان بەحیکایەت
 خاریجە لە تەحریری قەلەم وەصف و ئەناتان
 ھەرچەند بەجیسمانیی ئەمن غاییم، ئەما
 بەخودا دلەکەم ئاییتە ھەر لەحظە لە لاتان

شیخ رەزا و وەسمان پاشا

٤٤٩

گەلی جار گوتوومە و نووسیومە و دەیشلێمەو: ھەرگیز لەوانە نەبوو و نییە کە بزانی
 چەندێ بەرھەمی شاعیران و رۆشنبیرانمان تیدا چوون و ھەوالتیکیان لی نازانین و، کەم
 رۆژیش ھەدیە بەلگەییەکی نوێی ئەم قسەم دەست نەکووت.

شیخ رەزای تالەبانیی کە لە شاعیرە کۆنەکاڤمان نازمیریت و، کەم شاعیریشمان ھەدیە
 شیعەرەکانی وەک ئەو بەسەر زاری مەلا و رۆشنبیر و رەشە خەلکەکەوہ بووبیت و، کۆر و
 کۆمەلی پێی رازابیتەو، ھەروەھا کەم لە شاعیرانی شیمان ھەدیە بوی لوابیت وەک ئەو بایەخ
 بەدیوانەکە ی بدریت و، بەئەندازە ی ئەو زانا و شارەزا و رۆشنبیری لیھاتوو بوی
 داھاتبیتەو، و، لیکۆلێنەوہ ی لەسەر کردبیت... کەچی دەبینین گەلی جار ھێشتا دیوانەکە
 -واتە چاپە نوێکە- ی لە چاپخانە دا یە لەپ لەملاو لەولاوہ پارچە شیعری بلاونەکراوہ و،
 باس و خواستی نەبیسستراو سەرھەلەدەن و، جاریکی دیکە دەسەلمیتەوہ کە ھێشتا دوا
 قۆناغی کۆکردنەوہ ی سەرچەمی شیعەرەکانی شیخ رەزا - ئەگەر لەوانە بیت لیکۆلەرەوان
 بیگەنێ - دوورە و زۆری بەبەرەوہ ماوہ.

جا نهمه بۆ شتیخ رهزایه ک بیت که نهوه حالیه تی ده بی بۆ شاعیرتیکی کۆنی دووره دهستی بۆ نه لوا و که بناسریت حالی چی بیت؟

ماوهیه کی زۆر نه بوو له جوغزی باسی شتیخ رهزا و بهرهمی دوورکه وتبوومهوه، لابه لا لای مامۆستایه ک دهستخه تیکم دی که سالی ۱۳۰۹ک نووسراوه تهوه، مامۆستای نووسهروهی دهستخه ته که له سه ره تای دهستخه ته که وه - وه ک گه لی له مامۆستایانی نه ده بدۆستمان - چهند تاک و پارچه شیعی جیاوازی نهم و نهوی نووسیوه تهوه.

له ناو نهو پارچه شیعرانه دا ناو نیشانیکی سه رنجی راکیشام که نووسراوه: (شیخ رضا بعثمان پاشا نوشته) واته: شتیخ رهزا بۆ وه سمان پاشای نووسیوه.

دوای نهم ناو نیشانه پارچه یه ک شیعی نووسیوه که له دیوانه چاپه کانداهیه، به لام له چاپه کانداسی به یته و له دهستخه ته که دا چوار. له دوای نهو هیشه وه نووسراوه: (در جواب) واته: له وه لامیدا، که ده بی شیعی وه سمان پاشا بیت و وه لامی شتیخ رهزای پیدایه ته وه. نهم ناو نیشان و شیعر و باسانه سه ره له بهر نهوهی که تا ئیسته ده یاره ی نهم شیعه ی شتیخ رهزا نووسراوه هه لده وه شیننه وه و، چهند مه بهستی تازه دیننه کایه وه ک:

یه که م: د. موکه رهم تاله بانی ده لی: «جاری خانم - واته عادیله خانی خیزانی وه سمان پاشای جاف - گفت ده داته شتیخ رهزا که هیستریکی بۆ بنیریت. به لام هیستر له پیش ناردنی ده تویت. ده یه ویت سه ر بنیت سه ر شتیخ رهزا و لیتی ده پرسیت نایا هیستری زیندووی ده ویت یان هیستره مردو وه که، شتیخ رهزا به م شیعه وه لامی ده داته وه:»^(۱)

نهم هۆی وتنه وهی د. موکه رهم سه رانه سه ر پیچه وانیه ناو نیشانه که یه و، له وێ ده لی: شتیخ رهزا بۆ وه سمان پاشای نووسیوه.

دووه م: وا دیاره به یته یه که می نهم پارچه شیعه ساغ نه کراوه ته وه و، تا ئیسته به هه له به سه ره هه مو نه وانده رۆیشتو وه که خه ریکی لیکۆلینه وهی دیوانی شتیخ رهزا بوون؛ چونکه نه وان نووسیویه:

ئیستری زیندوو، بلتیم بۆم چاکه، یا مردووم ده وێ

ئیه تیاجیم زۆره (خانم) با بلتیم: هه ردووم ده وێ

جاری دارشتنی نیوه ی یه که می نهم به یته له رووی زمانه وه زۆر لاوازه؛ چونکه کورد که رهسته و نامراز و دهسته واژه و پرسته ی تایبه تی خۆی بۆ گه لی ناو و شوین و کهس

(۱) پروانه: شتیخ رهزای تاله باتی، د. موکه رهم تاله بانی. ده زگای ناراس، ۲۰۰۱، ل: ۱۳۳.

ههیه، ههریه که یان له شوینی خۆیدا بۆ کهس و جیگهی خۆی به کار دینیت و، لهوه ده رچوو له پێبازی زمانی کوردی ده رده چیت و نادرست ده بیت.

بۆ نموونه کورد بۆ مرۆف که گیانی سپارد (مردوو) به کار دینیت. بۆ گیانله بهر - چوارپێ و په له وه - ی گۆشت خوروا که سه رنه برپیت و به چه قۆدا نه گه یهت (مرداره وه بوو) به کار دینیت. به لām بۆ نهو گیانله به رانه ی گۆشتیان ناخو رپیت وهک: سه گ و، به راز و، ورچ و، گورگ و، که ر و، هیتستر و... تاد (تۆپیو) به کار دینیت. جا بر وا ده کر پت شیخ ره زای بلیمهت نه وهنده نه شه ره زای زمانی کوردی بیت بلیت (هیتستری مردوو!)؟

دوا ی نه مه یش ده بی هیتستری تۆپیو به که لکی چی بیت تا شیخ ره زا بلیت هه ردوو کیان - زیندوو تۆپیو - م ده ویت؟! له کورده واریدا که ر و هیتستری تۆپیو نموونه ی لاشه ی بی سوود و که لکن و، که نموونه به یه که کیکی رژد و چرووک بیتنه وه، ده لێن: بۆ که ری تۆپیو ده گه ری ناله که ی بکیشیتنه وه!

ئه ی نه مه له چیه وه هاتوه؟ به گوێره ی نهو ده قه ی له بهر ده ستی مندایه نه وانه ی پێشتر خه ریکی دیوانی شیخ ره زا بوون له م به یته دا دوو وشه یان بۆ نه خو ئیتر اه ته وه وه و به ئاره زووی خۆیان (زیندوو) و (مردوو) یان له شوین داناون و، مانای به یته که یان تووشی ئالۆزی و سه رده رگومیی کردوه و، وشه کانیش وهک له ده قی شیعه رکاندا نووسیم (په ند) و (ده یله م)ن، واته: شیخ ره زا ده لێ: هه ر هیتستر بیت ئیتر نه گه ر تۆر و په ند و گورج و تازه گیرا و بیت، یان ده یله م و باری و لۆسه و په که که و توویش بیت، چونکه ئیحتیاجیییم زۆره هه ر ده مه ویت. دوا ی نه مه یش ده بی نه وه یش له بیر نه که ین که وشه ی (خانم)یش به نا په وا خراوه ته ناو به یته که و، باری بۆ نه که ی پێ راستکراوه ته وه.

به سه ر نه وه یشدا نا رۆم خو شبه ختانه پا رچه یه کی دیکه شیعه ری شیخ ره زام به زمانی فارسی دۆزیوه ته وه، که بۆ وه سمان پاشای نووسیوه و تا ئیسته بلاونه کراوه ته وه و، ناماده م کردوه بۆ بلاو کردنه وه ی، به لām نه و یان وه لām ی وه سمان پاشای له گه لدا نییه.

شیخ رضا بهمن پاشا نوشته

ئیستری رهند و ده‌یله‌م بۆم چاکه هه‌ردووم ده‌وی^(۱)
 ئیحتیاجم زۆره راست پئی بلتیم هه‌ردووم ده‌وی
 بیتچوه‌کانم سه‌ر له‌ صبحه‌ینی هه‌موو ده‌ورم ده‌ده‌ن
 یه‌ک ده‌لی: پارهم نه‌ماوه. یه‌ک ده‌لی: بیتچووم ده‌وی
 با وجودی ئه‌و هه‌موو ته‌کلیفه (کرری)^(۲) کردووم
 کوپ خه‌یالی ژن ده‌کات و، کچ ده‌لی: من شووم ده‌وی
 رای خۆمم من دا به‌ده‌ستی به‌خشش و ئیحسانی تو
 هه‌رچه تو بینیری بۆم ئه‌و چاکه نه‌ما زووم ده‌وی

در جواب

بۆ کچیکی طالیبی شوو وه‌خته له‌تله‌تبی دلم
 ئیحتیاجم زۆره یا شیخ وه‌ک کونی موورووم ده‌وی
 چونکه بالا به‌رز و شیرین ته‌رز و په‌نا کچ نییه
 موشته‌ری خۆمم وه‌لی بیمه‌صره‌ف و ده‌رچووم ده‌وی
 هه‌ر وه‌کوو بیستوومه‌ ره‌نگی ره‌نگی ئینسانی نییه
 هه‌ر چلۆنی بی ظه‌ریفه‌ چونکه بۆ (ده‌م دووم) ده‌وی
 من قه‌بوولم ناشیرین بی، وه‌ک کونی موورووش نه‌بی
 تو به‌ئیحسان بۆم بنیره من وه‌کوو که‌ندووم ده‌وی
 ره‌نگی جلق و، لووتی فلق و، چاونه‌شۆرش بی په‌زام!
 ته‌رکی عه‌قله‌ گه‌ر بلتیم: هه‌ر خالوچاو‌رشتووم ده‌وی
 بۆ عیلاجی سه‌رده‌می زستان، وه‌ک گه‌لاجا تێخزیم
 بان ته‌پی و، دیوار رزی و، بی دار و بی په‌ردووم ده‌وی
 چونکی ئاغا بووم له‌مه‌وپیشت ئیسته‌کی که‌وتوومه‌وه
 من به‌زاوای خۆت قه‌بوولکه، قه‌ت مه‌لی: باربووم ده‌وی!

(۱) ئەم نێوه بەیتە بەم شێوەیەش هێشتا لێنگە.

(۲) ئەم وشەم بەدروستی بۆ نه‌خۆتێزایه‌وه وه‌ک خۆی روونوسم کرد، له‌وانه‌یه (که‌ری) بێت.

(گولزار) ی ئەمین یومنی

٤٥٠

ئەمین یومنی بەیەکیک لە شاعیرە هەلکەوتووێکانی سەردەمی خۆی دەناسریت و، بلیمەت و زانایەکی کەموتنە ی چەرخێ خۆی بوو، زمانەکانی عەرەبی و فارسی و تورکی و فەرەنسی - سەرەپای زمانی زکماکی خۆی کوردی - زانیووە.

لە ئەدەبی فارسی و تورکیدا دەستی بالا ی هەبوو، شایەتی ئەمین زەکی بۆ ئەو لەسەر ئەوێ کە دیوانی (حافظ) ی کردووە بەپێنج خشتەکیی بەجۆریک کە کەس نەیتوانیوە وەک ئەو بیکات، بەسە بۆ پایەبەندیی لە زمانی فارسیی و شارەزایی و توانای ئەو ئەدەبەدا. ئەم مامۆستا بەرپزە گەلێ دانراوی هەبوو تەنھا پێنج خشتەکییەکی دیوانی (حافظ) ی سالی ١٣٣٩ لە ئەستەمبۆل بە ٨٦٥ لاپەرە چاپکراوە.

دانراوەکانی دی بەزۆری هەر ناویان هەیە و ئەمین زەکی دەفەرئوی:

- دوا ی ئەوێ ناوی هەندێ لە دانراوەکانی بەتورکی و فارسی دەنوسێ - شوێنەواری دیشی بەزمانەکانی عەرەبی و فارسی و کوردی و تورکی هەیە نە توانیمان بیانبینین، نە توانیمان ناویان بزانین. لە چاوی ئەم قەسە مامۆستای خوالێخۆشبووێ دەلێم: خۆشەختانە مەن بۆم لوا هەوالتی یەکیک لە دانراوە فارسییەکانی مامۆستا ئەمین یومنی بزانم و بیشیبێنم و، هەلەم بۆرەخسا بەمیژووی ئەدەب و زانایانی کوردی بناسینم. باسیکی دەستخەتەکە:

ئەم دەستخەتە لە بنەرەدا ١٦٦ لاپەرە بوو، بەلام بەردەستی نەقام و مندال و نەزان و قەدرنەزانی شتی وا کەوتوو و بایەخی نەدراوەتێ و، بەقەڵەم یاریی مندالانێ تیدا کراوە و، لیتی کسوورێنراوەتەو و لیتی لەناوبراوە، بەیۆنەوێ لە سەرەتاوە ٣١ لاپەرە ی لێ لەناوچوو، ئەوێ کە ماوە لە لاپەرە (٣٢) وە دەستپێدەکات و، بەم جۆرە پێشەکیی و سەرەتای دانەر لەناوچوو کە دەرکرا سوودی باشیان لێ وەرگیریت.

بەوێ باشە کە دانەر لە کۆتاییەوێ هەندێ زانیاریی بەسوودی بۆ تۆمارکردوین کە دەلێ:

ز هجرت هزار و دوست و دو میم

چهار دگر نیز باوش ضمیم

شب چهار شبه ز شعبان دوح

یکی الف کمتر ازان هر دوح

توی خالق همه فاعل و عام	علا کل شیئی قدری دوام
توی بیگنا را نه بر حال نس	به رمانه کانه تو قزیه درسا
الهی مسامح زوایه خوار	شده بیکه ام مرا آشکار
زیر حال بر نه کانه رحیم	امان الا مان ای عذای کیم
که عذر عفو فاعل خویشیم	بروی به رشاد کنی و بیکرم
در رویشان سیم اند جهان	در باره در ملک عزیزم بیان
بحکم و قیام دستگیر خود	الهی بحق بزرگ خود
که دانای تو بر همه یکو به	مفوضات غایتی این بنده رود
الهی الهی امان الا مان	به ستم ز دنیا و کرب و روشن
ز حققت فریاد من سر به پیش	گشتن بخوانم حلال خون
بعقبی میفکنی تو ما را جدا	بنا شده بغیر از تو دیگر خدا
که آئین بگوید ز روی شوی	امیدم ز خواننده و ای کتاب
امید من نیست از مردمان	که بر مرده فخر من بر کران
به بیکت و عیب کرد دوم و سیم	که هر کسی بخواند کتاب جفیر
که حاصل بخواند تو کردانی	نهادم کتاب صنی را بنا
دل هر کسی از وی شود طالب	مفید است مردم مختصر این کتاب
صنی یا دگاری مرا شده به	به پایان رسیده از او انبیا

ز بخت هزار و دویست و پنجم
 چهار روز و نوبادش ضعیف
 شب چهارشنبه شعبان درج
 یک الف کثیر از آن مردوح
 که پایانی رسانیم این دین
 باز ما یادگار از جهان
 چه بریت او کشته همچون فلک
 دل خایه کند بلبس
 بگذارد غیش کریم نام
 به رخ بر دیم با اهتمام
 بگذارد من کل سنگه هزار
 هزار و دویست و پنجم از هزار
 که چون بگویند هر کلمه را از
 معجزه خسته بقلب تو بود
 بهیچ راه یعنی براه به بار
 بازید بر و در گذار
 که بی جور دیده ز جوف کبود
 نه به ز کج سکه هیچ بود
 بهیچ راه سینه شد و استان
 همان به که مسدود کرد در مان
 بکون خانی رام لا ینام
 بخشد کنان ما و اسلام
 بخشد کنان ما و اسلام

تمت الکتاب بعون الله الوهاب

بنا بر پنج سنه هزار و دویست و پنجم

چهار روز و نوبادش ضعیف

الاعظم شب برات

انور رب

الاعظم

که پایان رسانیدم این داستان
 بماند مرا یادگار از جهان
 چو هر بیت او گشته همچون گلی
 دل عالمی را کند بلبل
 بد (گلزار ینی) ش کردیم نام
 بسی رنج بردیم با اهتمام
 بگلزار من گل شکفته هزار
 هزار دگر نیز و نیم از هزار
 که چون بو کنی هر گلی را ازو
 مفرح ببخشد بقلب تو بو
 به بیچاره (ینی) بکردید یار

.....

واته: شه‌وی چوار شه‌مه‌ی پازده‌ی شه‌عبانی سالی ۱۲۸۴ نهم داستانم ته‌واو کرد تا به‌یادگار له جی‌ه‌اندا بۆم بیتیته‌وه. چونکه هه‌ر به‌یتیکی وه‌ک گولتیک وایه و دلی زانا وه‌ک بولبولی لی دیت بۆی... ناومنا (گولزاری یومنی) گه‌لی ره‌نجم له‌ته‌کدا کیشا و بایه‌خم پیدا، تا گولزاره‌که‌م ۲۵۰۰ گولی تیا شکوفت. که هه‌ر هه‌ر گولتیک بۆنکه‌یت جوړه خوشییه‌ک به‌دلت ده‌به‌خشی.

بۆ نه‌وه‌یش که خوینه‌ر له ناوه‌روکی نهم گولزاره ناگادار بکه‌ین له‌و شوینه‌وه که ماوه، ناوه‌روکه‌که‌ی، وه‌ک مامۆستا یومینی خۆی سه‌ریاسی بۆ داناوه، تۆمار ده‌که‌ین:

۳۳- در چگونگی آغاز داستان می باشد

له‌م سه‌ره‌تادا باسی نه‌وه ده‌کات که ده‌یه‌وی یادگاریکی پوختی بی قسه‌ی پوچ و بی بایه‌خ دوا‌ی خۆی به‌جی بیلتیت و، چوو به‌ (قسطنطینییه) و کتیه‌که‌ی پیشکه‌شی سولتان عه‌بدولعه‌زیز کردووه. کتیه‌که‌ی کردووه به‌پینج به‌شه‌وه.

۳۵- در مدح سلطان دوران عبدالعزیز خان خلدالله ملکه

۳۷- در مدح شه‌زاده‌ء عالی تبار یوسف عزالدین

۳۹- در مدح حضرت صدارتپناهی

۴۰- در مدح ناظر خارجییه محمد فؤاد پاشا

- ۴۱- در مدح حضرت شیخ الاسلام
- ۴۳- در مدح رئیس مجلس والا کامل پاشا
- ۴۴- در مدح حضرت سر عسکر محمد رشیدی پاشا
- ۴۵- در مدح والی بغداد محمد نامق پاشا
- ۴۶- در مدح حضرت ناظر مالیه
- ۴۷- در مدح اعضای مجلس والا سامی پاشا
- ۴۸- در مدح حضرت ناظر معارف عمومیه
- ۴۹- در مدح سرقرنای مابین همایون محمد جمیل پاشا
- ۵۰- باب اول در بیوفائی جهان
- ۵۲- حکایت کور بینا
- ۵۶- حکایت، تمثیل
- ۵۸- حکایت، تمثیل
- ۵۹- حکایت، تمثیل
- ۶۰- حکایت
- ۶۳- حکایت
- ۶۴- حکایت
- ۶۵- حکایت
- ۶۷- در حضرت مکرو حیل
- ۶۸- حکایت
- ۷۱- حکایت
- ۷۳- رجوع بحکایه اول
- ۷۵- باب دوم در منفعت توکل و رضا بقضا
- ۸۱- حکایت
- ۸۴- حکایت
- ۹۵- حکایت
- ۹۷- در بیان قضا و قدر
- ۹۷- حکایت
- ۱۰۰- حکایت

۱۰۲- باب سیم در آموختن کسب و معرفت.

۱۰۲- حکایت

۱۱۷- حکایت

۱۲۱- حکایت

۱۲۷- حکایت

۱۲۹- حکایت

۱۳۰- حکایت

۱۳۱- حکایت

۱۳۲- حکایت

۱۳۴- حکایت

۱۳۸- حکایت

۱۴۳- حکایت

۱۴۶- حکایت

۱۴۹- حکایت

۱۵۱- روایت

۱۵۴- حکایت

۱۵۵- حکایت

۱۵۶- حکایت

له (۱۵۷هـ تا ۱۶۳) که‌وتووه.

۱۶۰- در بیان حال مصنف واستغفار وختم کتاب

ماوه‌ته‌وه ئه‌وه‌ی که بلتین ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته بیتاز که‌وتووه نوس‌خه‌ی دانه‌ره و به‌خه‌تی خویه‌تی و، له‌م ده‌ست‌خه‌ته‌یشه‌وه دهرده‌که‌ویت که ماموستا یومنی له‌ته‌ک ئه‌وه‌دا شاعیریکی گه‌وره بووه، خه‌ت‌خوشیکی کارامه‌یش بووه و، خوش‌نوسییی ئه‌و زیاتر له‌نوسینی سه‌رباس و ناو‌نیشانه‌کاندا دهرده‌که‌ویت.

ئه‌وه‌یش که هه‌رگیز نابیی له‌بیری بکه‌م ئه‌وه‌یه که ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌م له‌لای برای به‌پرتزم ماموستا ئیسماعیل که‌ریم مسته‌فا سپینداره‌یی بینیی و ماوه‌ی ئه‌وه‌ی دام ئه‌م ده‌ست‌خه‌ته‌یش به‌ده‌ست‌خه‌ت‌خانه‌ی کوردیی بناسینم.

چهند زانیارییه کی میژووی له دهستخه تیکدا

٤٥١

چهند جار له مه و پیش بابه تی میژووییم دهستکه وتوو و، ههر بابه تیکیشم دهستکه وتوو و زۆر لیتی نه وهستاوم و، چاوه پیتی نه وهم نه کردوو هه موو بابه ته کان یه ک بهخه و بهراوردیان بکهه و پوخته که یان بلاریکه مه وه؛ چونکه ترسی تیدا چوون و له ناوچوونیانم له چاوه گرتوو. نه جار هیش به بابه تیککی نوته دیمه وه نه بواره و کۆمه لیک پروودای میژووی جۆراوجۆر دهخمه پال بابه ته کانی دی، تا بزانی نه نجام دهگهینه چیی و چیی دیمان دهست دهکه ویت. له هه له دا نه وهنده ده لیم: بابه ته کان به زمانی فارسیین و، هه ندیکیان پیتوه ندییان به میژووی کورد و ناودارانی کورده وه نییه و، سوودیکی نه وتۆیان لی وه رناگیریت، به لام من نه وانه یشم له ته که بابه ته سه ره به کورده که دا کرد به کوردیی و هه موویانم به و زنجیره ی که مامۆستای نو سه ره وه نوو سیویه تی، نووسی.

باسیکی کورتی دهستخه ته که:

دهستخه ته که پاشماوه ی به یاضیکی کۆنه سه ره تا و کۆتایی نه ماوه و، نه وه ی که له دهستدایه (٣٥) لاپه ره یه، لاپه ره ی هه شت به یته شیعر و زیاتر و که متری تیدایه، شیعره کان به زۆری فارسیین، هه ندیکیان شوینه واری مامۆستایانی کوردن. کورتی ناوه رۆکه که ی ناوایه:

له لاپه ره (٣) دا سێ به یتی کوردی هه یه له سه ربان نو سه راوه گۆرانی که نه مانه ن:

دهرده زان زانو حال دهرد چیشهن^(١)

بی دهرد (هلفکرا!) بیده ردیی ویشهن

ئیمه و ده ماوه ند شه رتیکمان که رده ن

ههر نه و ته م من غه م تاوه رۆی مه رده ن^(٣)

(١) نه م نیوه به یته له نگ و ناته واوه و ره نگه ته واوییه که ی ناوا بوویت: دهرده زان زانو...

(٢) نه مه یشم به ریتووسی دهستخه ته که نووسی، له وانه یه (ههر له فکر) بیت.

(٣) نه م نیوه به یته له شیعر شاعیرانی دیکه یشدا هه یه به لام به م شتیه:

من و ده ماوه ند عه هدی کمان که رده ن

من غه م و نه و ته م تا وه رۆی مه رده ن

دلی من بییهن وه کۆتهی قه صاب

هر هیند زام دارۆ نه دارۆ حیساب

دوای ئەمانه به زۆری چوار خشته کیی و تاکی شیعی فارسی جوراوجۆری تێدایه، لاپهه کانی (۹ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵) نهو بابته میژووییانه یان له خوگرتوه که لیته دا ده یان نووسین.

له لاپهه (۱۰) دا پارچه یهک شیعی بێ نوختهی شاعیریکی تێدایه به ناوی (خاکسار) پارچه شیعه که ی له ستایشی پاشای رهواندزدا نووسیوه.

لاپهه (۱۶) یش دوو پارچه شیعی فارسی خاکساری تێدایه. تا لاپهه (۲۵) شیعر و بابتهی جوراوجۆری تێدایه، لهو لاپهه دا له شوینیکیدا دهلی: کوری پینه چیی نووسیویه تیهوه له سالی (۱۲۶۰) دا.

له لاپهه (۲۶) دا نامه یهکی فارسی نووسراوه له سهری نووسراوه که وهلامی نامه ی میرزا عهبدولههابی (منشی المالیک) ه له ئینشا و نووسینی جهنابی مهولانا خالید.

دوای ئەم نامه تا کۆتایی دهستخه ته که که لاپهه (۳۵) ه به چوار خشته کی و تاکه شیعی فارسی ده رواوت و، ئیتر دهستخه ته که به ناتهواوی تهواو ده بیت.

چهند زانیارییه کی میژوویی:

* میژووی هاتنی ئەمیر نظام بۆ لاجان و گرفتار بوونی پادشای رهواندوز به دهستی رۆمییان ۱۲۵۲.

* میژووی دانیشتنی شا له تاران ۱۲۵۲.

* میژووی سهفهری محمهد شا بۆ هه رات ۱۲۵۳.

* میژووی مردنی سولتان مهحمود و دانیشتنی (۴) سولتان عهبدولهجید خانی کوری له جیگهی نهو ۱۲۵۵.

* میژووی مردنی سولهیمان پادشای سلیمانی و دانیشتنی ئەحمهد پاشای کوری خودا ته مه نی درێژ بکات ۱۲۵۵.

* کوژرانی عهباس ئاغای دیبوکری به دهستی عهبدوللا خانی موکری سته مکار پۆژی چوارشه مه ی ۱۶ ر ۱۲۵۶.

(۴) واته: دانیشتنی له سهر کورسی دهسته لات.

- * له کار خستنی عهلی پاشای وهزیری بهغدا و دانیشتنی نهجیب پاشا له وهزارهتی بهغدا ۶ ش ۱۲۰۸.
- * مردنی محهمه پاشای نینجه بهیرهقداری فرمانه‌ه‌وای موسل کوتایی مانگی ذیلحه‌جه ۱۲۵۶ (یان ۱۲۵۹).
- * کوێرکردنی بوداق خان ۱۲۰۴.
- * میژووی چاوه‌قووله‌ی یه‌که‌م له ئه‌ربیل ۱۲۴۳.
- * چاوه‌قووله‌ی دووهم له ئه‌ربیل ۶ ن سالی ۱۲۴۶.
- * دانیشتنی نادر شاه ۱۱۴۸.
- * دانیشتنی شاه طه‌هماس ۹۳۴.
- * دانیشتنی شاه محهمه‌د سولتان ۹۵۵.
- * دانیشتنی شاه ئیسماعیلی دووهم ۹۸۴.
- * دانیشتنی شاه عه‌باس ۹۸۷.
- * دانیشتنی شاه صه‌فی ۱۰۳۱.
- * دانیشتنی شاه عه‌باسی دووهم ۱۰۵۳.
- * دانیشتنی شاه سوله‌یمان ۱۰۷۹.
- * دانیشتنی شاه سولتان حه‌سین ۱۱۰۵.
- * کوژرانی نادر شا و دانیشتنی عادل [یان عه‌لی] شا ۱۱۶۰.
- * ونبوونی ئیبراهیم شا ۱۱۶۲.
- * شکانی حه‌سین عه‌لی خان له مه‌ریوان ۱۱۶۳.
- * کوژرانی نه‌و ؟ ۱۱۴۶.
- * کوژرانی محهمه‌د خانی سولتانی بانه ۱۱۴۳.
- * کوژرانی محهمه‌د عه‌لی سولتان ۱۱۶۸.
- * کوژرانی سوبحان‌وێردی خان ۱۱۴۸.
- * هاتنی شتیخ عه‌لی خان و شکستی محهمه‌د پاشا ۱۱۷۲.
- * مردنی که‌ریم خان ۱۱۹۳.
- * شکستی ذولفه‌قار عه‌لی مورادخان، هاتنی نه‌صروللا میرزا ۱۱۵۸.

- * کوژرانی عه‌باس قولی خان به‌دهستی! ۱۱۸۸.
- * عوتمان پاشا! ۱۱۹۸.
- * که‌وتن و مردنی عه‌لی مورادخان ۱۱۹۹ (۵).
- * جه‌نگکردنی خه‌سره‌وخان له‌گه‌ل نه‌للا قولی خاندان و کوژرانی نه‌للا قولی ۱۱۹۹.
- * شکستی عه‌لی مورادخان ۱۱۵۸.
- * هاتنی شه‌فیع خان ۱۱۸۴.
- * کوژرانی ئاغا محهمه‌د خان ۱۲۱۱.
- * گرتنی کرمان به‌دهستی ئاغا محهمه‌د ۱۲۱۹.
- * گرتنی نه‌صفه‌هان ۱۱۳۳.
- * فه‌تخی - پرزگارکردنی - قوسطه‌نطه‌نییه ۸۵۱.
- * گرتنی هه‌مه‌دان ۱۱۳۴.
- * گرتنی به‌غدا له‌لایه‌نی هۆلاکو خان‌ه‌وه ۶۵۴.
- * پروو‌خانی تو‌یال پاشا ۱۱۶۶.
- * شکستی (یکان) محهمه‌د پاشا ۱۱۵۸.
- * شکستی نه‌حمه‌د پاشای (دینه!) ۱۱۳۹.
- * کوژرانی عوتمان پاشا و قو‌ج! کو‌ر ۱۱۴۴.
- * کوژرانی سه‌لیم پاشای به‌به ۱۱۷۱.
- * کوژرانی محهمه‌د پاشای خانه‌ پاشا ۱۱۷۵.
- * مردنی نه‌حمه‌د پاشای به‌به ۱۱۹۲.
- * کوژرانی محهمه‌د پاشا و عومه‌ر پاشای برای له‌مانگی ره‌مه‌زان و زیندانی کردنی نه‌حمه‌د پاشا به‌دهستی محهمه‌د پاشا ۱۱۹۲.
- * کوژرانی خانه‌ پاشا و هاتنی سلیمان پاشای وه‌زیری به‌غدا بو‌سه‌ر مه‌حموود پاشا و ناشتبو‌نه‌وه ۱۱۸۷.
- * له‌کارخانی مه‌حموود پاشا له‌یه‌کی مانگی ره‌جه‌بی ۱۱۴۲دا.
- * به‌حاکمبو‌نی ئیبراهیم پاشا له‌مانگی ره‌جه‌بدا ۱۱۹۷.

(۵) لی‌ره‌دا هه‌ندیک تیکه‌لاوی له‌می‌ژوه‌کاندا هه‌یه.

- * کوژرانی مه‌حموود پاشا له ده‌وروبه‌ری سابلاغ ۱۱۹۷.
- * کوژرانی خالید پاشای به‌به له شاری موسل ۱۱۹۸.
- * به‌حاکمبوونی عه‌بدوپه‌حمان پاشا سه‌ره‌تای مانگی په‌مه‌زان ۱۱۲۴^(۶).
- * به‌حاکمبوونی عثمان پاشای به‌به له مانگی په‌جه‌بی ۱۱۲۱.
- * هاتنی ئه‌حمه‌د پاشای وه‌زیری به‌غدا بۆ سه‌ر سه‌لیم پاشا له سرووچک ۱۱۰۶.
- * چوونی سوله‌یمان پاشای والی به‌غدا بۆ سه‌ر ته‌مر پاشای مللی ۱۲۰۵.
- * چاوه‌قووله‌ی گه‌وره ۱۱۰۰.
- * شکستی سلیمان به‌گی به‌به ۱۱۱۰.
- * تالانی بانه به‌ده‌ستی حه‌سه‌ن به‌گ ۱۱۴۶.
- * کوژرانی شیر به‌گی برای سه‌لیم پاشای به‌به ۱۱۷۲.
- * چاوه‌قووله‌ی بچوک ۱۱۷۱.
- * سووتاندنی شارۆچکه‌ی بانه به‌ده‌ستی خدر ئاغا ۱۱۷۴.
- * رووخان و وێرانبوونی ته‌بێز به‌بوومه‌له‌رز ۱۱۹۶.
- * چاوه‌قووله‌ی دوایی ۱۱۸۷.
- * داچوونی کاشان ۱۱۹۳.
- * کوژرانی باپیر ئاغا و خزمانی له شاری مه‌راغه له یه‌کی مانگی سه‌فه‌ری ۱۱۹۸‌دا.
- * شکستی ئه‌حمه‌د پاشای وه‌زیری به‌غدا ۱۱۳۹.
- * به‌حاکمبوونی مه‌حموود پاشای کوری مه‌حموود پاشای کۆبه (یان کوێر) ۱۲۱۴.
- * دانێشتنی عه‌لی پاشای وه‌زیری به‌غدا ۱۲۱۷.
- * مردنی ئیبراهیم پاشای به‌به له شاری موسل ۱۲۱۷.
- * کوشتن و دیلکردنی داسنی ۱۲۱۷.
- * کوژرانی محه‌مه‌د پاشای کۆبه (کور!) به‌ده‌ستی عه‌بدوپه‌حمان پاشای به‌به له ده‌وروبه‌ری به‌غدا ۹ی سه‌فه‌ری ۱۲۲۰.

(۶) له‌ نێوانی نهم میژوووه و میژوووه‌کانی پێشه‌وه‌یدا تێکه‌لی هیه‌ و، نه‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌ عه‌بدوپه‌حمان پاشا عه‌بدوپه‌حمان پاشای بابان بیته‌ ئه‌وه‌ دیاره‌ هه‌له‌یه‌.

- * شکستی عه‌بدوره‌حمان پاشای بابان به‌دهستی عه‌لی پاشای وه‌زیری به‌غدا له ده‌وروبه‌ری بازبان ۱۲۲۰.
- * کوژرانی محهمه‌د عیسا ئاغا له‌گه‌ل براکانیدا و هه‌ندێ داروده‌سته‌ی و عه‌بدو‌للا ئاغای غه‌فوور له‌گه‌ل براکانی و برازا‌که‌ی دوا‌ی جه‌ژنی په‌مه‌زان ۱۲۳۷.
- * میژووی گه‌چکار‌یکردنی شوورای کۆبه ۱۲۳۵.
- * سووتاندنی بازاری کۆبه و هاتنی ئیبراهیم خانی فه‌رمانداری سابلاخ ۱۲۳۶.
- * هاتنی جه‌عفهر قو‌لی خان کو‌ری محهمه‌د پاشای کو‌ری خالید له‌ شاری کۆیس‌نجه‌ق ۱۲۳۷.
- * رۆیشتنی عه‌لی پاشای وه‌زیری به‌غدا بۆ سه‌ر سنجار ۱۲۱۲.
- * کوژرانی ئه‌حمه‌د بیگی شا درزاده ۱۲۲۲.
- * کوژرانی عه‌لی پاشای وه‌زیر و مردنی سه‌لیم (ئیسلا‌مبول) ۱۲۲۲
- * جه‌نگ‌کردنی عه‌بدوره‌حمان پاشا له‌گه‌ل سوله‌یمان پاشای که‌هیه‌ی به‌غدا و کوشتنی و گرتنی و بردنی ئه‌و بۆ (دار السلطنه‌)ی تاران و به‌وه‌زیر‌یوونی سوله‌یمان پاشای [خویش!] عه‌لی پاشا و هاتنی [ریش!] (۷) ئه‌فه‌ندی و رۆیشتنی عه‌بدوره‌حمان پاشا بۆ سه‌ر به‌غدا و ۱۲۲۲.
- * گیران و کوژرانی سوله‌یمان پاشای وه‌زیر ۱۲۲۵.
- * مردنی عه‌بدوره‌حمان پاشا ۱۲۲۸.
- * را‌کردنی که‌هیای جیگری داود پاشا... (۸) له‌ شاره‌زوور ۱۲۲۶.
- * میژووی (ایچ‌قله‌)ی کۆیس‌نجه‌ق ۱۲۲۲.
- * تالان‌کرانی زه‌هاو و را‌کردنی محهمه‌د پاشای عه‌جه‌م ۱۲۸۸.
- * گه‌مار‌ۆدانی مووس‌ل و گرانی ۱۲۵۶.
- * مردنی سوله‌یمان پاشای ئیبراهیم پاشا له‌ کرماشان ۱۲۳۹.
- * کوژرانی سوله‌یمان پاشای به‌به له‌ قه‌لا‌چوالان به‌دهستی فه‌قی ئیبراهیمی شیخ بزه‌ینی ۱۱۷۷...

(۷) ئه‌وانه‌ی نێو که‌وانه‌کانم بۆ ساغنه‌بووه‌ته‌وه.

(۸) لیته‌دا وشه‌یه‌ک هه‌یه به (باحیطه) ده‌چیت.

پارچه (ملع) یکی خاوهن نه زانراو

٤٥٢

شیعری تیهه لکیشکراو - ملع - (١) له کۆنهوه له ناو شاعیرانی کورددا باوه و باو بووه و، گه لێ پارچه شیعری لهم جوهرمان ههیه، که خاوهنی ههیه کیکیان توانا و شاره زایی خۆی له رووی نهوهوه چهند زمان ده زانی... ده رده بری و، نهوه تومار ده کات که توانای ههیه. بهو زمانانه شیعری بلێت.

ئه مه بابه تیکه له نه ده بی کوردیدا باس و خواستیک هه لده گریت و، تا ئیستیش - به دروستیی - نه زانراوه یه کهم کهس لهم بهاره ی داوه کتی بووه و، چهند شاعیرمان بهم شتیه شیعریان گوتوه، بۆیه دۆزینه وه و تومارکردنی هه ر پارچه شیعریک لهم بابه ته دا یارمه تیدانیک ده بیته بۆ نه وه هه ولای له مه ولا بدریت بۆ لیکۆلینه وه له سه ر ئه م بابه ته . له مه وپیش چهند جار شیعری لهم بابه ته م - بۆ یه که مجار - بلاو کردوه ته وه و، ئه مجاره ش ئه م پارچه شیعهرم دۆزیه وه، هه رچهند نازانم خاوه نه که ی کتیه، وه ک خۆی و به رتینو سه که ی خۆی، ده یخه مه پال نه وانی دیکه، به لکو له داها توودا شتی دیکه ی ده رباره بزانیته، یان خاوه نه که ی بناسریت و بابه ته که ش به مه ده وله مه ندرت بیته.

باسیکی سه رچاوه که ی:

ئه م پارچه شیعهرم له ده سته ته ی ژماره (٤٢٥٤٨ د.ع) وه رگرت که ده سته ته یکی گه وره یه له سه ر شتیه ی (بیاض) نووسراوه ته وه به عه ره بی و، فارسی و، تورکی و، کوردی. شیعهر و به ره مه می گه لێ له شاعیرانی بهو زمانانه تیدایه بۆ نمونه شیعری ئه م شاعیرانه ی تیدا ده خو ئینه وه:

حافظی شیرازی، عبدالباقي العمري، السيد علي البندنجي، ابو نواس، ابن ملا مختار، الامام الشافعي، داود پاشا، فضولي، ابن الفارض، الشيخ عثمان الخطيب الموصلي، الامام علي، شجاع کرمانی، حزنی افندی، فوزی، نسیمی... جگه له وانه ش چهند میژوویه کی تیدایه له وانه میژووی تا عوونی به غدا که له ١٠ ی دوا یی مانگی ره مه زانی سالی ١٢٤٦ دا په ی دا بووه و رۆژانه ١٥ هه زار کهس مردووه و، له

(١) ملع: واته جوانکراو و رازینراوه. به لام تیهه لکیشکراو له بارته؛ چونکه رازاندنه وه که به تیهه لکیشکردنی وشه گه له له چهند زمانیک.

کو‌تایی مانگی زی‌لحه‌جده‌دا کو‌تایی هاتووه. له‌م باسه‌دا به‌دریژی باسی داود پاشا و قاسم پاشا و علی رضا پاشا و چهند که‌سی دی ده‌نووسی. دوایی ده‌لئی: سالی ۱۲۴۸ عه‌لی پاشا صولحی له‌ته‌ک محهمه‌د پاشای ره‌واندزدا کرد.

دواتر چهند نامه‌یه‌کی مه‌ولانا خالید و وه‌لامیانی تیدایه. هه‌روه‌ها شی‌عری تورکی و فارسی نووسه‌روه‌ی ده‌ستخه‌ته‌که‌ی تیدایه، له‌ شی‌عه‌کاندا ناوی خوی نابات. دواتریش چهند میژوو‌یه‌کی تیدایه له‌وانه:

* وه‌فاتی محهمه‌د پاشای ره‌واندز و گرتنی محمره ۱۲۵۳.

* هاتنی (سرخوش) عه‌لی پاشا.

* ری‌شتنی عه‌لی ره‌ضا پاشا به‌سه‌فه‌ری ره‌واندز! ۱۲۵۱.

* گرتنی (قنطره) ره‌نگه‌مه‌به‌ستی پردی بیت. ۱۲۵۲.

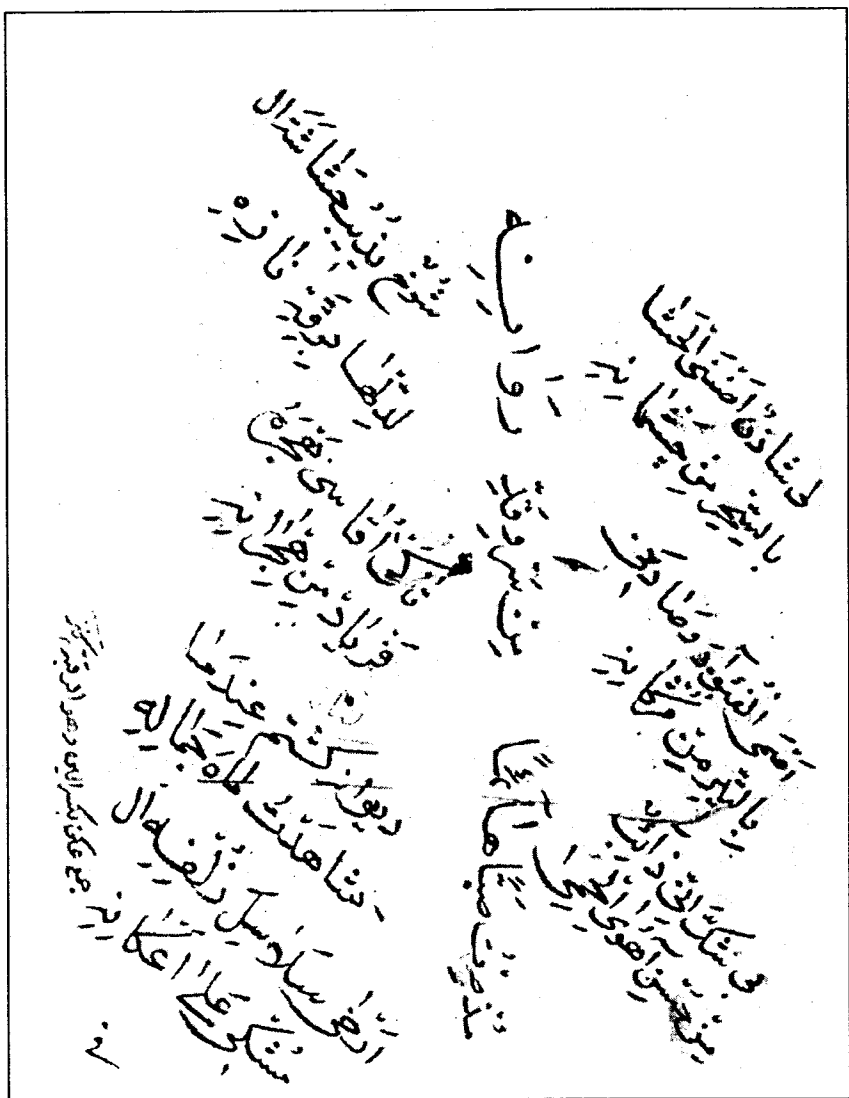
* گرتنی ئه‌ربیل. ۱۲۵۲.

* مردنی محهمه‌د ره‌شید پاشا ۱۲۵۲.

له‌ شو‌یتیک‌دا ده‌لئی سالی له‌ دایک‌بونی خاوه‌نی ده‌ستخه‌ته‌که - که‌ ده‌بی خوی نووسه‌روه‌که‌یشی بیت - سالی ۱۲۱۱ بووه. له‌و کاته‌دا که‌ ئه‌مه‌ی نووسیوه‌ ته‌مه‌نی ۳۵ سال بووه. ناوی خضر بووه. ده‌بی خضری حه‌یده‌ری نه‌بیت؟

شی‌عری کوردی زۆر تیدا نییه، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیک له‌ خاوه‌ن شی‌عه‌ره‌کان، که‌ شی‌عه‌ره‌کانیان به‌زمانه‌کانی دییه، کورد بن. بۆ‌ئموونه شی‌عری تورکی (حوزنی ئه‌فه‌ندی) تیدایه، که‌ شی‌عری کاریزی پی‌کردووه‌ به‌پینج خسته‌کیی. شی‌عه‌که‌ی کاریزی کوردییه. ب‌روا نا‌کری شاعیریکی تورک شی‌عری کوردی بکا به‌پینج خسته‌کیی.

بۆ‌نووسینه‌وه‌ی شی‌عه‌ره‌کانیش وام به‌باشزانی - ئه‌گه‌ر کری‌کارانی چاپخانه‌ی به‌ده‌نگمه‌وه‌ بین و به‌گو‌یم بکه‌ن - به‌رتنووسی ده‌ستخه‌ته‌که‌ خوی - که‌ رت‌نووسی عه‌ره‌بییه - بینووسم و سه‌ر و بۆری بۆ‌بکه‌م؛ چونکه‌ چوار زمان تیکه‌لاو کراوه و ئه‌گه‌ر بمانه‌وی به‌دروستی بینووسین ده‌بی زیاتر له‌ چوار رت‌نووس به‌کاربه‌یتین، بۆ‌ئموونه وشه‌گه‌لی وه‌ک (وب‌حمره‌ اللبه‌اء) و (فلا‌گرین) که‌ مه‌به‌ستی له‌ یه‌که‌م ئالی له‌بها، لی‌وه‌کانه و، مه‌به‌ستی له‌ دووه‌م گرپانه و، ئه‌گه‌ر بیانخه‌یه‌ته سه‌ر رت‌نووسی کوردی ده‌بی بنووسیت: (وه‌بی‌حومره‌ تیلله‌به‌اء) و (فه‌له‌ئه‌گره‌نه‌نه). دپاره ئه‌مه‌ ئاسان نییه و به‌ئاسان ناخو‌تیرته‌وه، بۆیه ئه‌و کاره‌مان په‌سه‌ند کرد و ئه‌میانمان خسته‌لاوه.

نمونه له (ملمع) ای شاعیری کی کورد

وله (ره) وهذا النوع في العجم يسمى التلميع^(۲)
 لي شاذنُ أضنى الحشا بالسحر من جَشمَانِه
 أصمى الفؤادَ وصادني بالتير من مُرْكَانِه
 بئى شكٍ إني ذائبٌ من حسن آهوى الحمى
 مذ صرت صباً هائماً من سَرُوقِدٍّ روانِه
 شوخٌ يذيب حشاشة الدُّلْها بِرِقَّة نازِه
 تاكي أْقاسي هَجْرُه؟ فرياد من هجرانِه!
 ديوانه گشتم عندما شاهدت ماهَ جمالِه
 أرخى سلاسل زلفه المُشكى على أعْكَانِه
 في الليل والروز البهيم إذا ذَكَرْتُ صدودَه
 أَجْرِي عليه الأشكُ حتى أن أذوبَ لُشانِه
 أَشتاق تلك الغمزها إذا بدت من چشمه
 يرمى الفؤاد بأسهْم من أبروان كمانِه
 مُرْدَم ز تبيغ لحاظه لَمَّا به نحوي رَمَا^(۳)
 كالبدْر يَسْبِي للعقول بقَدَّه وميانِه
 أَضْحَيْتُ قَرِباناً له لما بدا في حُلَّة
 كالأرغوان يفوح منها المسكُ من دامانِه
 تُرْكُ إذا ناديتُه: بن عاشقَم سن رحم كن
 خنديد مني معجباً وأجابني بزبانِه:
 سن صبر دن كُتِي اولر بوراه مشكل كَيْتَمه سن

(۲) واته: نهم شيعره پيش هدر شيعرى نهوه، واته نهو شاعيره كه پيتشتير شيعرى نووسراوه، بهلام گهلى جار وا نه بئى - وهك ئيره - شيعرى ديكهى نهو شاعيره له پيتشه وه نه نووسراوه و، ههروهك فيرپيون نهو وشه ده نووسن.

له دواى (وله) كه وه (ره) نووسراوه نازانم مه به ستي چييه. (وهذا النوع...) واته عه جهم بهم جوړه شيعره، كه چهند زمانى كي تيډا به كار بيري، ده لئين (تلميع).
 (۳) رما: به ريتنووسه كهى خوځى وا نووسراوه بهلام (رمى) يه.

بو عَشَق دَر مَحَنَتْ أُولُورْ مَا أَنْتَ مِنْ مَرْدَانِه
 حَازَ الْجَمَالَ وَيَغْرُقُ الْعِشَاقُ فِي دَرْيَا الْهُوَى
 دَلْدَارِ مِنْ يَاجِي شُدَّه بِيَدَادِ مِنْ طَغْيَانِه!
 قَسَمَا بِخَوْبِي خُوْبِه وَيَحْسَنُ رُوشَن رُوبِه
 وَيَحْمِرَةُ اللَّبْهَاءِ إِذْ تَفْتَرُّ مِنْ دِنْدَانِه
 وَمَا أَقَاسِي مِنْ حَرِيقِ الْعِشْقِ مِنْ قَرَطِ الْجَوِي
 وَيَخُوشُ وَصَالِ نَلْتُهُ أَنْ رُوزِ مِنْ إِحْسَانِه
 إِنِّي مُقِيمٌ لَمْ أَحُلْ عَنْ رَاهِ حَبِّ جَمَالِه
 تَا رُوزِ مُحْشَرِ دَائِمَا قَسَمًا بِهِ وَبِجَانِه
 إِنْ لَمْ يَزَلْ ذَا الدَّرْدُ عَنْ قَلْبِ الْمُتِمِّمِ فِي الْهُوَى
 وَيُوَاصِلِ الصَّبَّ الَّذِي دَرَّ أَسْرَهَ وَرَهَانِه
 فَلَآكِرِينَ عَلَيْهِ تَا مَعْلُومِ هَرَكْسِ مِيَشَوْدَ
 وَأَقُولُ: هَذَا جَانُ مَنْ قَدْ زَادَ فِي هِجْرَانِه

بابهت و سه ریاسه گانی بهرگی شه می میزووی زانیان

- 5 کی
- 9 به گانی که رکوک
- 22 و مه دره سه گانی دی
- 33 کی و ئه مانهت مه رجیکی سه ره کی بلا و کردنه وهی دهقه کونه کانه.
- 40 باتهیی.
- 47 ماموستا مه لا ئیلیاسمان ههیه؟ ئه م ماموستا مه لا ئیلیاسهیش کیته؟
- 55 حاجی مه لا عومه ئه فه ندیی ئه ربیلی به سه ر (جداول شرح الشمسیه) وه.
- 56 لا مکان فی معرفه الزمان و المكان.
- 57 مهی (اسماء الحسنی).
- 59 فاشیه یهک به سه ر ته فسیری (عبدالله الاصم) وه.
- 60 به بدولعه زیزی ئه که بهر ئابادی.
- 61 دقائق الدرر فی شرح نظم محاسن الغرر
- 61 سؤاد لطالب المراد.
- 62 دی کوری عثمان.
- 64 الجمان فی بیان معضلات القرآن.
- 65 ستا مه لا مه حمودی بازانی.
- 65 ی مه لا محه مه دی بالیسانی به سه ر شه رحی عیصامی عه ضودییه وه.
- 66 که یه کی مه لا محه مه دی کوری عه لی بالیسی.
- 67 ج الادراک فی تشریح الافلاک.
- 68 السنیه فی شرح الفریده الالفیه... تقریظ زین العابدین.
- 69 سیره الخلفا من ذات الشفا.
- 70 ستا شیخ ئیبراهیمی بهر زنجی.
- 71 که یه کی مه نه طیقی محه مه دی کوری محه مه دی بهر زنجی.
- 72 یکی دیی ماموستا مه لا مه حمودی کی دی.
- 73 لات الطالبین-ی ماموستا شیخ حه سین کوری شیخ عه بدوللای بهر زنجی.
- 74 ب الانام.

۱. مامیلکه یهک له (الاسطلاب) دا دانراوی ههیده ری کوری عه بدوره حمانی جه زوری.
 ۲. نه علیقاتی ره مه زانی کوری نه بهوهره یره ی جه زوری.
 ۳. کومه لیک دانراو له ده ستخه تیکدا.
 ۴. مامیلکه یهک له باسی (اما) دا.
 ۵. شمائل شرح قطر الندی.
 ۶. نه رحی (لغز - مه ته لی) عه بدوللا نه فه ندیی عومه ری موصلی.
 ۷. ده ستخه تیکی ماموستا عه زای.
 ۸. نه رحی قه صیده ی بوردییه ی سوله یمانی خانی.
 ۹. لرساله الخلالیه فی معرفه سمت القلبه.
 ۱۰. مامیلکه یهکی ماموستا مه لا فه تحوللای کوری مه حمودی موصلی درندوی.
 ۱۱. نه رحی (خلاصة الوضع) ی داود.
 ۱۲. نه رحی (اسطراب) ی مه لا طه یی دووشیوانی.
 ۱۳. ماموستایان مه لا محهمه د شریف و مه لا عه بدولکه ری پهنکه ره ژانی.
 ۱۴. مسأله الاضمار) ی محهمه د شریفی سه قزی.
 ۱۵. هبی نه مه ده باره ی پاشای ره واندز زانرا بیت.
 ۱۶. بساله ی رووسییه.
 ۱۷. بضاعة المجدود في علم الخط واصوله) ی شتخولئیسلامی سنجاری.
 ۱۸. توحید الصانع ببرهان التمانع) ی مه لا محهمه د زیاره تیی.
 ۱۹. صرة الفتاوی) ی صادقی کوری عه لی سه قزی.
 ۲۰. میلکه یهکی مه لا عه لی سوورچی هه ریری له به ره رچدانه وه ی عیصامه دیندا.
 ۲۱. ماشیه ی مه لا عه لی سوورچی به سه ره ته فسیری به یضاوییه وه.
 ۲۲. تراویکی مه لا عه لی سوورچی له به ره رچدانه وه ی ره خنه کانی.
 ۲۳. ماموستا مه لا ره سوولی سوورچی.
 ۲۴. ماموستا مه لا عه لی هه ریری سوورچی و ماموستایان و کتیبخانه که یان له عاستی.
 ۲۵. تحفة المسکین إلى جناب الامین) ی ماموستا محهمه د هاشمی سندیی.
 ۲۶. نه رحی عه قانی دی سه لماسی.
 ۲۷. ماموستا مه لا عه لی سیامه نصوری.
 ۲۸. علیقاتی مه لا سلیمان به سه ره گه له نه ویی ئادابه وه.
 ۲۹. نه سه له ی ته قلیدی محهمه د یوسفی زاهید.

129 في توريث ذوي الارحام) اى مهلا حسهينى (شيبكى).
130 اى بهيانى ماموستا مهلا عهبدوللاى عهبا بهيلتى.
131 بىك فهتاوا.
132 بهى نخبة الفكر) اى مهلا ئيبراهيمى كوردى شافيعى.
133 نايهكى عهبالانى ستيهم.
134 اى مهلا نهحمهدى عومهر گونبهدي بهسهر (حكمة العين) وه.
135 بهيهكى عهلى كورى يوسفى كورى (حمد).
136 اى عهبدولله طيف.
137 تا مهلا عهلى كورى عهبدوللاى كورى رهسوول.
137 اى (طب الرحمة).
138 قهصيدهى بورديهى فخرهدين.
139 اى عهبدورهحمانى كورى خضرى گهناوى رازانى كهليرمانى.
140 الالهامية.
141 اتى نهبوهكرى كورى نهحمهدى سوزانى بهسهر هيدا به وه.
141 اى محهمهدى كورى عهباسى كوردى بهسهر حاشيهى لاريه وه.
142 اى كهوانه دؤلى.
143 لامائل شرح العوامل) اى ئيبراهيمى كوى.
144 ريسالهى وهضعى مهلا عهلى قهوشه جى.
145 اى العوامل) اى شيخ گرده وانى.
145 اى مهلا نهحمهدى گرويسى.
146 كى عهبدوصه مهدى مهرگه بى.
147 التجويد.
147 الحق فى رد من تمسك بعد وقوع الطلاق الثلاث ببطان نكاح من سبق.
148 الافكار شرح اظهار الاسرار) اى مصطفىاى كورى حمزه.
149 نهربه عينهى محهمهدى كورى نهبوهكر.
150 بهيهكى دانراوى موفتى سليمانى.
151 مهلا محهمهدى ههوابادى.
152 الخطب) اى وانى.
153 النوبة) اى مهلا فهتوللاى (ورقانسى).

١ سه رحى (جهة الوحدة) ى ئىمام زهينه دين.
 ٢ ه عليقاتى زهينه دين به سهر (جهة الوحدة) هوه.
 ٣ ه عليقاتى زهينه دين له سهر باسى (جهة الوحدة).
 ٤ ه ستخه تىك و هه ندى زانيارى.
 ٥ وو دانراوى شىخ عوبه يدوللاى نه هرى.
 ٦ كتاب عقائد اسلاميه).
 ٧ سيوهنى طاهر بۆ باوكى.
 ٨ هبى ئهم يوسفانه يهك كهس بن؟
 ٩ نوارى مه زن.
 ١٠ هند بازلىكى دى.
 ١١ ه ستخه تى به نده نيچى.
 ١٢ ارجه) ى مه ولانا محيدينى جه زه رى.
 ١٣ انراوىكى عوبه يدوللاى كورى صبيغه توللاى حه يد ه رى.
 ١٤ حمه دى كورى عه يدوللاى كورى. ئه حمه دى كورى حه يد ه ر.
 ١٥ ره باره ى حه يد ه رى به كان.
 ١٦ ه جه ره ى حه يد ه رى به كان.
 ١٧ ه دره سه ى ماوه ران.
 ١٨ انايانى ديكه. سه رچاوه گه ليگ ده ربارى حه يد ه رى به كان.
 ١٩ حمه دى كورى حه يد ه رى يه كه م.
 ٢٠ حمه دى كورى حه يد ه رى دووهم.
 ٢١ ه بدولغه فوورى كورى ئحمه دي كورى حه يد ه رى حه يد ه رى.
 ٢٢ ه بدوللاى كورى حه يد ه رى كورى ئه حمه د.
 ٢٣ صبيغه توللاى حه يد ه رى.
 ٢٤ ه يد ه رى كورى ئه حمه دى حه يد ه رى.
 ٢٥ حمه دى كورى حه ينى ره رى.
 ٢٦ ابو الفضل ضياء الدين حيدر).
 ٢٧ سماعيلى كورى ئيبراهيمى حه يد ه رى.
 ٢٨ تحفة الحيدرية في خدمة الدولة العلية.
 ٢٩ يبراهيمى كورى حه يد ه رى حه يد ه رى.

286	حمەدی کۆری عەبدوللای کۆری ئەحمەدی.
289	ی کۆری عەبدوللای کۆری ئەحمەدی حەیدەری کۆری ئەحمەدی کۆری حەیدەر.
289	یەکی (غیاث الدین) ی حەیدەری.
291	ی کۆری صالحی حەیدەری.
292	مەکانی کۆری عاصیمەکان.
295	می کۆری عاصیمی کۆری صیبغەتوللای حەیدەری.
296	کۆری محەمەدی حەیدەری.
296	ی کۆری عوثماني حەیدەری.
297	انایەکی دیکە ی حەیدەری.
299	لەسەر حەیدەریبەکان.
303	نا شیخ عەبدوللەطیفی بەرزنجی و دانراوەکانی.
319	یتیشوو (چپای قەوالە) و ئەمجار (بەرەوتی) دەبێ ئەمجارەیان کام چپا بیت؟
324	ی سنەیی مەردۆخی.
325	ی سنەیی لە بەغدا.
328	های کۆری شیخ ئەحمەدی سنەیی مەردۆخی گۆرانی.
330	ەبدولەجیدی سنەیی.
331	ەبدوللای سنەیی.
331	حمەد قەسیمی گۆرانی.
332	ەبدولقادی موحاجیر.
336	حمەد جەسیم.
337	د سەلیمی ئەردەلانی یەکەم.
339	حمەد سەلیمی دووەم.
351	ەویەکی مامۆستا شیخ محەمەد وەسیمی مەردۆخی.
369	ەوسیمی دووەم.
372	م پارچە شیعەرە شیعری نالیی بیت؟
374	ەزا و وەسمان پاشا.
378	ری ئەمین یومنی.
384	نیاریبەکی مێژوویی لە دەستخەتێکدا.
390	ملع)یکی خواوەن ئەزانراو.

